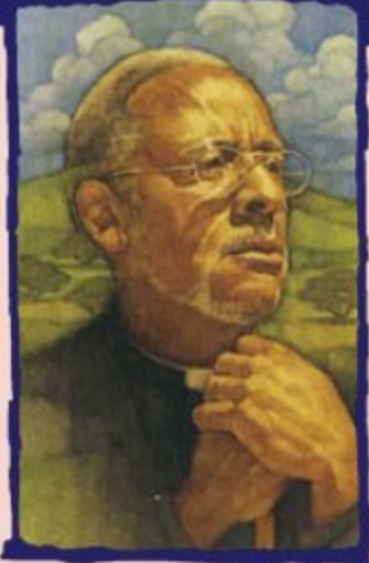

www.foreverspace.com.mm

အတ္ထုကျော်

(မြန်မာပြန်)

တောင်အာဖရိကဂန္ထဝင်ဇာတ်လမ်း

(ဟစ်သာဒိုတော့ ချစ်တိုင်းပြည်)

Cry, the Beloved Country by Alan Paton

www.foreverspace.com.mm

ALAN PATON'S

CRY, THE BELOVED COUNTRY

တောင်အာဖရိက ဂန္ထဝင် ဇာတ်လမ်း

(ဟစ်သာဒိုတော့ ချစ်တိုင်းပြည်)

အတ္ထုကျော်

မြန်မာပြန်

လက်ထွဲဖော်စာအုပ် ၁၇

လက်ထွဲဖော်စာအုပ် (၁၇)

ပို့တာဝန်အစရာလုံးပါး

- ♦ ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဖို့အရေး။
- ♦ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဖို့အရေး။
- ♦ အချစ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဖို့အရေး။

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်မူတည်၍ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်မူတည်၍ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သမ္မတတော်

- ♦ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများကို တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးစည်ချက် (၅)ရပ်

- ♦ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရုပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ♦ အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံး ညီညွတ်ရေး။
- ♦ ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေသစ် ပြစ်ပေါ်လာရေး။
- ♦ ပြစ်ပေါ်လာသည့်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးစည်ချက် (၅)ရပ်

- ♦ စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ♦ ငွေကြေးစီးပွားရေးစနစ် စီမံပြင်စွာ ပြစ်ပေါ်လာရေး။
- ♦ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ♦ နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို မန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးစည်ချက် (၅)ရပ်

- ♦ တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်မားရေး။
- ♦ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြှင့်မားရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း ခေတင်ရှောက်ရေး။
- ♦ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန် ထက်မြက်ရေး။
- ♦ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

_____ ဘဏ္ဍာ

_____ ရဲ့

_____ လက်ခေါင်း

ဘာသာပြန်သူ စကားဦး

မုံရွေးစာအုပ်တိုက်ရှင်သူဌေး၊ မြန်ထွက်တွေးဆရာ "ဦးလေးတာ" စီစဉ်ထုတ်ဝေတဲ့ "စတိုင်သစ်" မဂ္ဂဇင်းမှာ ကျွန်တော့် ကလောင်ခွဲတစ်ခုဖြစ်တဲ့ "မန်တာခမ်း" ဆိုတဲ့ ကလောင်ခွဲ ၂၀၀၃ခုနှစ် မေလမှသည် ၂၀၀၅ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း အခန်းဆက် ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ဘာသာပြန်ဝတ္ထုရှည်ကို တစ်စုတစ်စည်းတည်း ပေါင်းစည်းထုတ်ဝေ လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အခု ဘာသာပြန်ဆိုတင်ဆက်လိုက်တဲ့ ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းဟာ ၁၉၉၆ခုနှစ် ဧပြီလမှ ၁၉၉၇ခုနှစ်မတ်လအတွင်း ပန်းဝေသီမဂ္ဂဇင်းမှာ "မန်တာခမ်း" ဆိုတဲ့ကလောင် ခွဲပုံ နိုင်ငံခြားဇာတ်ကားအညွှန်းတွေ ဖြေဖြစ်ခဲ့စဉ်က စာခတ်စာရထည့်ညွှန်း ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ရှင်ရှင်ကားတစ်ကားပါ။ ရှင်ရှင်ကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်လွန်းလို့ အဲဒီစာအုပ်ကို ရှာဖွေခဲ့မိပါသေးတယ်။

ဘယ်လိုမှ ရှာမရတဲ့အဆုံး ခင်မင်နေတဲ့ နိုင်ငံခြားသား မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အကူအညီတောင်းရပါတယ်။ ကံအားလျော်စွာပဲ၊ အဲဒီမိတ်ဆွေက သည်စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုလွန်းဖူးသူဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဝယ်ပို့ပေးမယ်လို့ လိုလိုချစ်ချစ် ကတိပေးသွား ခဲ့ပါတယ်။

သည်လိုနဲ့ ၉၆-၉၇လောက်ကတည်းက လိုချင်ခဲ့တဲ့စာအုပ်ဟာ ၂၀၀၁ခု မတ်လထဲကျတော့မှ ကျွန်တော်လက်ထဲကို တကယ် ရောက်လာပါတော့တယ်။

ရှင်ရှင်အနေနဲ့ ကောင်းပြီးအားကို စာအုပ်အဖြစ်ဖတ်ရတဲ့အခါ အလွန်အရသာ တွေ့ခဲ့လှပါတယ်။

အခုဝတ္ထုကျတော့ အဲသလို မဟုတ်ဘူး။ ရှင်ရှင်တုန်းကလည်း ရှင်ရှင်မို့လို့ အရသာရှိရှိ ကြည့်ရသလို ဝတ္ထုကျပြန်တော့လည်း စာရေးသူရဲ့စကားပြေ အလှအပ များကြောင့် ဝေဝေဆာဆာနဲ့ အရသာထူးနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

သည်ဝတ္ထုကို ၁၉၉၈ခုနှစ်တုန်းက ပထမဆုံး ထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ ထွက်ထွက် ချင်းမှာပဲ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရောင်းအကောင်းဆုံး စာအုပ်တန်းကို ဝင်သွားခဲ့ပါတယ်။ သည့်နောက်မှာလည်း အဖန်ဖန် ပြန်ရိုက်ရတဲ့ စာအုပ်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်လက်ထဲကို ရောက်နေတဲ့ စာအုပ်ဆိုရင် ၁၉၉၇ခုနှစ် ပုံနှိပ်မှု ဖြစ်နေပါပြီ။

စကားပြေအရေးအသားကလည်း ထူးခြား၊ ပါဝင်တဲ့ဇာတ်ကောင်တွေနဲ့ ဇာတ်

ကြောင်းကလည်း အသည်းစွဲဖို့ ကောင်းလှပါတယ်။ သည်ဇာတ်လမ်းဟာ လူသိကျာ ပေါ်မှာ အခြေပြပေါက်ဖွားလာတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ မျှော်လင့်ချက်၊ သတ္တိနဲ့ ခန္တီပါရမီ ကို ပီပီပြင်ပြင် ဖွဲ့ဆိုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါလေးကို အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားပြီး ဘာသာ ပြန်ဆို တင်ဆက်လိုက်တာပါ။ အစားကောင်း စားရရင် ချစ်သူခင်သူ ဆွေသဟာများ ကို သတိတရ ဝေမျှချင်တဲ့ စိတ်မျိုးနဲ့ ချစ်တဲ့စာဖတ်သူများအတွက် တတ်အားသမျှ ဝေမျှပေးကြည့်တာပါ။

မူရင်းအရသာ မပျက်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြန်ဆိုထားပါတယ်။ သည်ကြားထဲကမှ ဖတ်လို့မကောင်းပါဘူး။ ကျွန်တော် ညွှန်းသလောက်လည်း မဟုတ် ပါဘူးလို့ဆိုရင်တော့ ဘာသာပြန်သူ ကျွန်တော်ရဲ့ အားနည်းညံ့ဖျင်းမှုကြောင့်သာ ဖြစ်မှာ ပြေကြီးလက်ခတ်မလို့ ဆော့ချာလှပါတယ်။

ဇာတ်ကြောင်းမစခင် မူရင်းစာအုပ်ပါ အစီအစဉ်အတိုင်း ပုံနှိပ်မှု သုံးမျိုး အတွက် စာရေးဆရာရဲ့ အမှာစကား သုံးခု ထုတ်ဝေသူရဲ့ အမှာစကားနဲ့ တက္ကသိုလ် ပါမောက္ခကြီးတစ်ဦးရဲ့ သုံးသပ်ချက်ပါ ပါဝင်တဲ့ မိတ်ဆက်စကားများကိုပါ လုံးစေ့ ပတ်စေ့ ထည့်သွင်းပြန်ဆိုပေးထားပါတယ်။

လုံးချင်းအဖြစ် ပြန်လည်ထုတ်ဝေရာမှာ မူလ စတိုင်သစ်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြစဉ် တုန်းက ထောင်နေခဲ့တဲ့ အမည်နာမအားလုံးနဲ့ ဝါကျများအားလုံးကို ပြန်လည် ဖြိုင်ဆင် တည်းဖြတ်ထားပါတယ်။ ဘယ်လိုပုံဖြစ်ဖြစ်၊ ကျွန်တော်ရဲ့ ဘာသာပြန်စာ မူကို နှစ်နှစ်တိတိ မိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်ဆိုင်း ဖော်ပြပေးခဲ့တဲ့ "စတိုင်သစ်" မဂ္ဂဇင်းနဲ့ စီစဉ်သူ "ဦးလေးတာ" တို့ကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ရမှာ ဖြစ်သလို မူရင်းစာအုပ်ကို ကျွန်တော်ကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့သူ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ကတည်းက ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့တဲ့ အပေရိကန်သူလင်ချင်း Larry Woodruff ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်းလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုပါတယ်။

ထူးဆန်းစွာလေးတစ်ခု ပြည့်စွက်ပြောရရင်တော့ ဘဝမှာ ဘာသာပြန်စာအုပ် ရယ်လို့ ဝါးအုပ်ပြည့်အောင်တောင် မဖတ်ဖူးခဲ့လေသူတစ်ယောက်က ပြန်ဆိုတင် ဆက်လိုက်တဲ့ ဘာသာပြန် ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ်ဖြစ်နေတာကို မှတ်တမ်းတင် ချင်ပါတယ်။ ပြန်ဆိုသူ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က ဘာသာပြန်စာအုပ်ကို ဖတ်ရမှာ အလွန်အင်မတန် လက်ထွန်ပါတယ်။ အဓိကက ဘာသာပြန်ကို ဖတ်ရတာ ပင်ကို ရေးလောက် မဆရာမလှလို့ပါပဲ။ အခု ကျွန်တော် ပြန်ဆိုတင်ဆက်ရာမှာလည်း ခါတိုင်း ကျွန်တော် ပင်ကိုရေးတွေလို မချောလှမှာကို ပူမိနေတဲ့ အကြောင်းလေးကိုလည်း တစ်ဆက်တည်း အစီရင်ခံလိုက်ချင်ပါသေးတယ်သင်ဗျား။

အားလုံးထွေးဆ ဆင်ခြင်ကြည့်နိုင်ကြပါစေ

နဂါးစာ

၁၅၀၂၀၃

၁၉၈၇ ခုနှစ်မူအတွက် အမှာစကား

ဤစာတိုက်သည် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၏ စာတိုက်ကြောင်းပင်ဖြစ်လင့်ကစား တောင်အာဖရိက နိုင်ငံတွင် ရေးသားဖြစ်ခဲ့ခြင်းမှ အလျဉ်း မဟုတ်ပါပေ။ စာအုပ်ကို ၁၉၇၆ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ အတွင်းက နော်ဝေနိုင်ငံ ဩတ်(န်)ဒိပ်မြို့တွင်စာတင်ရေးသားခဲ့ပြီး ထိုနှစ် နာတာလျှမ်းပွဲတော် အကြိမ်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တွင် အပြီးသတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရေးသားခဲ့ပြီးနောက် အစိုးရစာတင်ဖတ်ရှုကြသူများမှာ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ ဖွဲဖက်မှ ဩတ်ဘရေနှင့် မာရီဂိုး ဘန်းတို့ ဖြစ်ကြပြီး သူတို့ကပင် စာမူကို လက်နှိပ်စက်နှင့် ရိုက်နှိပ်မှုများ ကာ အမေရိကန် ထုတ်ဝေသူများထံ ပို့ပေးခဲ့ကြပါသည်။ ထိုထုတ်ဝေသူများအနက် 'ချား(လ်) ဆာရစ်ဘာနာ၏သားများ'လည်း ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။ ဆာရစ်ဘာနာတို့၏ အကြီးတန်းစာတည်း မကျွန် ပါဝင်က စာမူကို ချက်ချင်းပင် လက်ခံခဲ့ပါသည်။

ဤဝတ္ထုမှ အရေးအကြီးဆုံးစာတိုက်ကောင်တစ်ဦးမှာ တောင်အာဖရိကမြေပင်ဖြစ်သည်ဟု ပါဝင်က ကျွန်တော်အား ပြောခဲ့ပါသေးသည်။ သူ မှန်ပါသည်။ ဝတ္ထုခေါင်းစဉ်ကိုယ်၌က သူ့အဆို မှန်ကန်ကြောင်းကို ပြဆိုလျက် ရှိပေသည်။

ထိုခေါင်းစဉ်ကို မည်သို့ရခဲ့ပါသနည်း။

ဩတ်ဘရေနှင့် မာရီဂိုး ဘန်းတို့က စာမူကို ဖတ်အပြီးတွင် ခေါင်းစဉ် မည်သို့ပေးမည်နည်း ဟု ကျွန်တော်ကို မေးကြပါသည်။ ထိုအခါ၌ ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးသည် ခေါင်းစဉ်ဖြင့်ပွဲလေး တစ်ခု ကျင်းပကြည့်ခဲ့ကြပါသည်။ တစ်ဦးစီက မင်တံ တစ်ချောင်းစီနှင့် စက္ကတစ်စုံစီယူကာ ဤဝတ္ထုအတွက် ကိုယ်ပေးလိုရာ ခေါင်းစဉ်ကို ချရေးစတမ်းဟု စီစဉ်ခဲ့ကြပါသည်။ တကယ်ချ ရေးလိုက်သောအခါတွင် သုံးဦးစလုံးက *Cry, The Beloved Country* ဟုသာ ရေးဖြစ်ခဲ့ကြ ပါ၏။

ထိုခေါင်းစဉ် ဘယ်က လာသနည်း။

ဝတ္ထုထဲတွင်ပါဝင်သော စာပိုဒ် သုံးလေးပိုဒ်မှ လာပါသည်။ ထိုစာပိုဒ်များထဲတွင် ထို စကားလုံးများပါဝင်နေပါသည်။ ယင်းတို့အနက်မှ တစ်ပိုဒ်ကို ကျွန်တော် ကိုးကားလိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ စိုးရွံ့စိတ်ကို အမွေဆက်ခံတော့မည်ဖြစ်သည် မပွေးသေးသော ကလေးငယ်လေးအတွက် ဟစ်သံအတော့ ချစ်တိုင်းပြည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးကို ထို ကလေးငယ် စူးစူးနစ်နစ် သိပ်မချစ်ပါစေနှင့်။ သူ့လက်ချောင်းလေးများအကြား ရေစီးသွားသည့်အခါတွင်လည်း ထိုကလေးငယ် ရွှင်ရွှင်ဖျဖျ သိပ်မရယ်ပါစေနှင့်။

ကျွန်ုပ်တို့က မြက်ခင်းမြင်ကျယ်များကို ခဲ့တွတ်လောင်မြိုက် နေစေခိုက်မှာလည်း ထိုကလေးငယ် သိပ်မချစ်ပါစေနှင့်။ သူ့မြေပေါ်မှ ငှက်ကျေးများ တေးဆို နေချိန်မှာလည်း ထိုကလေးငယ် သိပ်မလှုပ်ခတ်ပါစေနှင့်။ တောင်တစ်လုံး၊ တောင် ကြား တစ်ကြားအပေါ်မှာလည်း ထိုကလေးငယ် သိပ်မထွယ်တာပါစေနှင့်။ အကြောင်းကား ထိုကလေးငယ်ဘက်က သိပ်ပေးထားပြီဆိုလျှင် စိုးရွံ့မှုက ပေး ထားသမျှ အားလုံးကို အနိုင်အထက် လှည့်လည်သွားလေမည် ဖြစ်သောကြောင့် ပင်တည်း။

ဤစာပိုဒ်ကို ကမ္ဘာမြေကြီးအား အမှန်တကယ်ကို စူးစူးနစ်နစ်ခွဲခွဲဖူးသောသူ၊ သူ့မြေပေါ်မှ ငှက်ကျေးများ တေးဆိုနေခိုက်တွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့ဖူးသောသူက ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လူသား တစ်ယောက်အနေဖြင့် တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ကို အလွန်အမင်း နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်နိုင်ကြောင်း၊ လူတစ်ယောက်အနေဖြင့် ငှက်ကျေးလေးတစ်ကောင်၏ တေးဆိုသံဖြင့် အလွန်အမင်း လှုပ်ခတ် နိုင်ပါကြောင်း ဖော်ကျူးထားလေသည်။ အမှန်မှာတော့ ယင်းစာပိုဒ်သည် စာဆိုအလွန်အရေးကို သုံးထားသော စာပိုဒ်လည်း ဖြစ်ပါပေသည်။ ယင်းစာပိုဒ်တွင် ထိုအရာများ ဖြစ်မလာအောင် မည်သို့မည်ပုံ ကာကွယ်နိုင်သည်ဟု လမ်းပြပေးထားပါ။

ဤဝတ္ထုသည် မည်သည့်ဝတ္ထုမျိုးပါနည်း။

ဤအခန်းအတွက် အခြားသူအတော်များများက သူတို့၏ကိုယ်ပိုင် အဖြေများကို ပြောခဲ့ကြ ပြီးပါပြီ။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော်ကိုယ်ပိုင် အဖြေကို ပေးလိုပါသည်။ ထိုအဖြေကို ကျွန်တော်ရေးသားသော အခြားစာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်ပြီး ချား(လ်) ဆာရစ်ဘာနာ၏ သားများက ပင် ၁၉၆၃ခုနှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့သည့် သွားလေသူအို၊ ဝတ္ထုထဲတွင် စာလုံးများဖြင့် ချရေးထား သည့်အတိုင်း ဖြေလိုပါသည်။

ဤစာအုပ်သည် မည်သည့်ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်သာ အသိဆုံး ဖြစ်သည်ဟုသာ မယုံကြည်ခဲ့ပါမူ ဤစာအုပ်အကြောင်းကို အမြောက်အမြား ရေး သားခဲ့ပြီး ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်အနေဖြင့် မြည်စွက်ရန်ပင် ရှိလေတော့မည် မဟုတ်ပါချေ။ ဤဝတ္ထုသည် လူတစ်ယောက်က ဝေးလံ ကွာလှမ်းနေသည့် သူ့အမိ မြေအတွက် သိကြွေးသော ချစ်တေးတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ ဤဝတ္ထုတွင် ထိုတောင် တော်မြတ်၌ ရှိရှိသမျှကို ဖျက်ဆီးလိုလည်းမရ နာကျင်ထိခိုက်အောင်လည်း လုပ်လို မရသော အမိမြေအား လွမ်းဆွတ်ခြင်းများ ပါဝင်နေပါသည်။ ငွေခြင်းတရား၊ ပရိဗေဒ ငိုကြွေးခြင်းများ ကင်းမဲ့ခြင်းကို ဘယ်တော့မှ မရနိုင်သော အမိမြေအား လွမ်းဆွတ်ခြင်းများ ပါဝင်နေပါသည်။ တောင်ကုန်းများ၊ မြက်ပင်များနှင့် ငှက် ကောက်ပင်ကြီးများ ပြွမ်းတီးရာ ကိုယ့်ပွေးမြေအဖြစ် ဘယ်တော့မှ ပြန်မရနိုင် တော့သည့် အမိမြေအား လွမ်းဆွတ်ခြင်းများလည်း ပါပါသည်။ ဤဝတ္ထုသည် လူ့ဘဝ၏အလှအပနှင့်ထိတ်လန့်စရာအကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ဤဝတ္ထုမှ

နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပြန်ရေးလို့မရနိုင်တော့သော ဝတ္ထုလည်းဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပြန်လည်ခံစားလို့ မရတတ်သော အကြောင်းအရာ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။ ဤဝတ္ထု မည်မျှကောင်းသည်ကို ကျွန်တော်မသိပါ။ ဂဇလည်း မထားပါ။ ကျွန်တော်သိသမျှမှာ ဤဝတ္ထုက ကျွန်တော်တို့၏ဘဝများကို ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် လောကတံခါးများကို ဤဝတ္ထုက ဖွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုတံခါးများမှ ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်သွားခဲ့ကြပါသည်။

မှန်ပါသည်။ ဤဝတ္ထု၏ အောင်မြင်မှုသည် ကျွန်တော်တို့၏ဘဝများအား ပြောင်းပစ်ခဲ့ပါသည်။ ရုပ်ဝါဒဝေါဟာရကို သုံးရမည်ဆိုလျှင် ဤဝတ္ထုသည် စတင်ထွက်ပေါ်လာကတည်းက ကျွန်ုပ်တို့အား ရင်သန်နေစေခဲ့ပါသည်။ ဤဝတ္ထုသည် စတင်ရေငွေများက ပြန်ပေးဆပ်နိုင်သည့် အတိုင်းအတာထက် ကျော်လွန်ကာ စိုက်ထုတ်ကုန်ကျခံပြီးမှ ရေးယူရသည့် အခြားစာအုပ်များကို ဆက်ရေးဖြစ်စေအောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအမှာစကားကို စိတ်ချမ်းသာမှုနှင့်တကွ ကျေးဇူးတရားဖြင့် ကျွန်တော် ရေးပါသည်။

ဆလယ်(နီ) ပေထုန်
နေ့တံ(လ်)၊ တောင်အာဖရိက

စာရေးသူ၏ ပထမဆုံးအမှာစကားကို ရေးသားခဲ့သည်မှာ တစ်ဆယ့်တစ်နှစ်မျှပင် ကြာခဲ့လေပြီ။ ယနေ့တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၏လူဦးရေကို ၁၅,၀၀၀,၀၀၀(၁၅သန်း)မျှဟု ခန့်မှန်းထားကြပါသည်။ ယင်းတို့အနက်မှ သုံးသန်းမှာ လူမြူများ၊ တစ်သန်းနှစ်သိန်းငါးသောင်းမှာ အသားဆီရောင်ရှိသူများ၊ နှစ်သိန်းခွဲခန့်မှာ အိန္ဒိယနွယ်ဖွားများနှင့် ကျန်သူများမှာ အာဖရိကတိုက်သားများ ဖြစ်ကြပါသည်။

စာဖတ်သူများအား မလိုအပ်ဘဲ စိတ်မရှုပ်စေချင်ခဲ့သဖြင့် စာရေးသူ၏ ပထမဦးဆုံးအမှာစကားတွင် အိန္ဒိယနွယ်ဖွားအကြောင်းကို ကျကျနန မဖော်ပြခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် လူမျိုးရေးခွဲခြားမှု ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအောက်တွင် သူတို့၏အရေးအသားမှာလည်း ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်လွန်းမက ဖြစ်လာသည်အထိလျော်စွာ ယင်းလူနည်းစုများရှိနေကြောင်းမှာ ယခုအခါ ကမ္ဘာတစ်လွှား ထင်ရှားလာခဲ့ပါပြီ။

ဂျီဟတ်နွတ်(ခ)မြို့တော်သည်လည်း အလွန်အရာ ကြီးမားလာခဲ့ကာ ယခုအခါ လူပေါင်း တစ်သန်းနှစ်သိန်းငါးသောင်းမျှ နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

အာ အာနက်(စ်) အိုပင်ဒိုင်းမားသည် ၁၉၅၈ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး သူ့အရိုက်အရာကို အလွန်ဆက်ခံနိုင်စွမ်းရှိသည့် သူ့သားဖြစ်သူ မစ္စတာ ဟယ်ရီ အိုပင်ဒိုင်းမားက ဆက်ခံလိုက်ပါပြီ။

ဆလယ်(နီ) ပေထုန်
နေ့တံ(လ်)၊ တောင်အာဖရိက

၁၉၄၈ခုနှစ်မူအတွက် အမှာစကား

အစ်ခေအိုရီမှ တောင်ကုန်းများဆီ ပြေးလျက်ရှိသော ချစ်စရာလမ်းလေးတစ်လမ်း ရှိသည်မှာ မှန်ပါသည်။ ယင်းလမ်းကလေးမှာ ခဲရေဘာရွတ်သို့ ပြေးနေခြင်းနှင့် ထိုနေရာမှကြည့်လျှင် မြို့ဆိုင်းမနေပါက 'ဆူးမိစင်းမိကူးလူး'တောင်ကြားကို စီးပိုးပြင်နေခြင်းတို့မှာလည်း မှန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် 'နန္ဒီရုနီ'မရှိသလို 'ကုန်းမြင့်အရပ်'ဟူသော လယ်ကွင်းလည်း မရှိပါ။ ဤဝတ္ထုတွင်ပါဝင်သူများအနက်မှ နှစ်ဦးမှလွဲ၍ ကျန်လူများမှာလည်း ဒီဋ္ဌဓမ္မလောကရှိ လူပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြပါ။ ထိုနှစ်ဦးမှာ ကွယ်လွန်သူ ပါမောက္ခ 'ဟိုအား(န)လေ'နှင့် ဆာအားနက်(စ်) သို့ပင်နိုင်မားတို့ဖြစ်ပါသည်။ သို့တိုင်အောင် ထိုနှစ်ဦးအကြောင်းမှာလည်း စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ အရေးအသားများ အလျဉ်း ပမာဏပင်ပါ။

ပါမောက္ခ 'ဟိုအား(န)လေ'သည် 'ဝစ် ဝေါထားစရန်း'တက္ကသိုလ်၏ ဒဿနိကဗေဒ ပါမောက္ခဖြစ်ပြီး တရားမျှတမှုအတွက် အဆင်ကရ ရဲဝံ့စွာတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်တော့ ထိုပါမောက္ခသည် 'ခက်ဖာဘိုအက်တစ်'၏ မင်းညီမင်းသားပင် ဖြစ်လေသည်။

ဆာအားနက်(စ်) သို့ပင်နိုင်မားကား အလွန်အရေးကြီးသော ဓာတ်သတ္တုရှာဖွေရေးအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ကာ အလွန်ဩဇာရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ကျူးထားသော ယိုပွင်းမှုအရပ်ကို ထိန်းချုပ်ရာတွင် လူတကာထက် သာလွန်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသို့ ဆိုသည့်အတွက် သူသည် အရာရာကို ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု ဆိုလိုရင်း မဟုတ်ပါ။

အမည်နာမဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ထိုထိုဤဤရာထူးအဆင့်များကို ဖော်ပြကာ အခြားသူများကိုလည်း ထည့်သွင်းထားပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုရာထူးအဆင့်များတွင် အမှန်တကယ်ရှိနေသူများအား မည်သည့်နေရာတွင်မှ ရည်ညွှန်းခြင်းမဟုတ်ပါ။ အလားတူပင်၊ ဝတ္ထုပါ မည်သည့်အဖြစ်အပျက်မှလည်း ဒီဋ္ဌဓမ္မလောကတွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းချင်းရာများနှင့် မည်သို့မျှ စပ်ဆိုင်ပတ်သက်ခြင်းမရှိပါ။ မြင်းချက်အနေဖြင့်မူ ဘတ်(စ်)ကားသပိတ်၊ တံပုတ်ရုပ်ကွက်တည်ဆောက်ခြင်း၊ 'အိုဒင်ဒါ(လ်)ဆရပ်(စ်)'တွင် ရွှေများရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း၊ မိုင်းလုပ်သားများ သပိတ်စသည်တို့တွင်မူ စိတ်ကူးနှင့်ဖြစ်ရပ်မှန်များ ရက်ရှယ်ထားပါသည်။ ယင်းကိစ္စများတွင်မူ ဇာတ်ကြောင်းအားဖြင့် ဖြစ်ရပ်မှန်မဟုတ်သော်လည်း လူမှုရေးပတ်ဝန်းကျင် ရှိစဉ်း ရှင်းလင်းသော ဖြစ်ရပ်မှန်များကို မှတ်တမ်းပြထားသည်ဟု သတ်မှတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဝတ္ထုကို ကြောက်ဒိပ်ဖြူတွင် စတင်ရေးသားခဲ့ပြီး ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတွင် လက်စသတ်ခဲ့ပါ

သည်။ ဇော်ဝေ၊ ဆိုဒန်၊ အင်္ဂလန်နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့၌ ရေးသားခဲ့ပြီး အများစုမှာ ထိုနိုင်ငံများရှိ ရာဇဝတ်နှင့်ပြင်ရေးစခန်း(အကျဉ်းစခန်း)များကို လေ့လာရေးခရီး သွားရောက်ခဲ့ဖူးသောတွင်း တည်းခိုခြင်းဖြစ်ခဲ့သော ဟိုတယ်ခန်းများအတွင်း ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တွင်မူ ကျွန်တော်အား ဟိုတယ်မှခွာကာ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ဖွဲဖက်ရှိ မစ္စတာ ခြောက်ဘရ ဘန်းတို့အနီးမောင်နှံ၏အိမ်တွင် တည်းခိုရန် စိတ်ကြွေးခဲ့ကြပါသည်။ ထိုသို့ စိတ်ကြွေးကြစဉ်က ထိုအနီးမောင်နှံနှင့် သိကျွမ်းသည်မှာ နှစ်ရက်မျှသာ ရှိပါသေးသည်။ ကျွန်တော်၏ဝတ္ထုအား ဖတ်ကြည့်ပေးကြမည်ဆိုလျှင် သူတို့အိမ်တွင် တည်းခိုပါမည်ဟု ပြောကာ စိတ်ကြွေးချက်ကို လက်ခံဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်ဝတ္ထုကို သူတို့လက်ခံကြလိမ့်မည်ဟုမူ မထင်မှတ်ခဲ့ပါ။

မစ္စတာဘန်းက ထုတ်ဝေသူ အများအပြားထံသို့ စာတွေ့ ထိုင်ရေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရန်တို့ (ကနေဒါနိုင်ငံ)သို့ ရောက်ရှိနေချိန်တွင် (သူတို့ဘာသာသူတို့ ထိုသို့ ရောက်နေမှန်း သိသွားကြကာ) မစ္စ(စ်)ဘန်းက ကျွန်တော်ထံ စကားပြောကြေးအနီးပြင်ဆင်သွယ်ပြီး စာမူအား လက်နှိပ်စက်ရိုက်နှိပ်ရန်အတွက် ကယ်လီဖိုးနီးယားသို့ ဖွဲ့ပေးဖို့ ပြောပါသည်။

အားတက်ဖွယ်ရာ အကြောင်းပြန်ကြားစာများကို သူတို့အနီးမောင်နှံက လက်ခံရရှိခဲ့ကြပြီး နောက် ထုတ်ဝေသူထံ စာမူပြုသည့်အခါ လက်ရေးမူဖြင့်မဟုတ်ဘဲ လက်နှိပ်စက်မှုဖြင့် ရှိသင့်သည်ဟု ပိုင်းဖြတ်လိုက်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်မှာမူ တောင်အာဖရိကသို့ သင်္ဘောဖြင့် မထွက်ခွာမီ နယူးယောက်မြို့တွင် တစ်ပတ်ပြည့်အောင်နေဖို့ပင် အချိန်မရှိတော့သောကြောင့် သူတို့က ဆောင်ရွက်ပေးကြဖို့လည်း ဖြစ်နေပါသည်။

သူတို့ထံသို့ ကျွန်တော်စာမူကို လေကြောင်းရောက်အောင် အင်အားစွာဖြင့် ပို့ချလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် နှင်းမှန်တိုင်းများ ကျနေသောကြောင့် မည်သည့်လေယာဉ်မှ မပျံသန်းပါ။ သို့နှင့် စာမူထုပ်မှာ ရထားဖြင့် ပါသွားပါသည်။ လမ်းတွင် အထုပ်ပြေသွားပြီး ပြန်လည်ထုပ်ဝိုင်းရပါသည်။ နောက်ဆုံး၌ ကြားစာတိုက်သို့ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။ ထိုတနင်္ဂနွေနေ့မှာ နယူးယောက်မြို့မှ ကျွန်တော် မစ္စာမီ သုံးရက်အလို ဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်တော်စိတ်ဆွေများသည် ထိုစာထုပ်ကို ခြေရာခံပို့သွားကြပြီး တနင်္ဂနွေနေ့မှာပင် ကြားစာတိုက်ကို အဖွင့်ခိုင်းကာ စာမူထုပ်ကို ရအောင် ယူလိုက်ကြပါသည်။ မည်သည့်နည်းဖြင့် ထိုသို့ ရအောင်ယူလိုက်မှန်းတော့ ကျွန်တော်မသိပါ။ ထိုအတောအတွင်းတွင် သူတို့၏ ပိတ်ဆွဲများကလည်း လက်နှိပ်စက်ရိုက်ပေးရန် အဆင်သင့်ရှိနေကြပြီး သူတို့က နေ့မအား ညမအား လုပ်ကြပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပထမအခန်း တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခန်းသည် ဆာရစ်ဘာနာ စာအုပ်တိုက်သို့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ရောက်လာပါသည်။ ထိုတိုက်သို့ ကျွန်တော် လူကိုယ်တိုင် ရောက်မသွားခင် မိနစ်ပိုင်းအလိုမှာ ကျွန်တော်စာမူ၏ ပထမပိုင်း တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခန်းက ကြိုရောက်သွားပါတော့သည်။ ကြာသပတေးနေ့တွင် နောက်ထပ် တစ်ဆယ့်သုံးခန်း ထပ်ရောက်လာပါသည်။ သောကြာနေ့တွင်မူ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ကျန်ရှိနေသော နောက်ဆုံး ခုနစ်ခန်းကို လက်နှိပ်စက်ရိုက်ပေးသည့်လုပ်ငန်းက နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ပေးလာခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မှတ်တိုင်ရန် ထိုနေ့ခင်းတစ်ခင်းသာ ကျန်ပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်အား ထုတ်ဝေရာတွင် ကိုယ်ကျိုးမတွက်ဘဲ ထက်သန်ခဲ့ကြသော ဘုန်းမောင်နှံအား ရည်ညွှန်းရာတွင် ကျွန်တော်အနေဖြင့် မည်မျှ စိတ်လက်ချမ်းသာအေးချမ်းမည်ကို ပန်းဆ နားလည်ပေးနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

စာဖတ်သူများအကျိုးငှာ စာအုပ်၏အဆုံးတွင် ဝေါဟာရစာရင်းကို ထည့်သွင်းပြည့်စွက် ထားပါသည်။ ဝတ္ထုကြောင်းပါ ထူးဆန်းသောအမည်များနှင့် ဝေါဟာရများ စာရင်းပင် ဖြစ်ပါ သည်။ ယင်းဝေါဟာရများ၏ အနက်နှင့် အနီးစပ်ဆုံးအသံထွက်များကို ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူများအတွက် အရသာ ပိုရှိလာစေမည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

ထိုရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ပင် တစ်ခုလည်း ဖြည့်စွက်လိုက်ချင်ပါသေးသည်။ တောင်အာဖရိက နိုင်ငံ၏ လူဦးရေမှာ တစ်ဆယ့်တစ်သန်းရှိပြီး ယင်းတို့အနက် နှစ်သန်းခွဲခန့်မှာ ဒေသသုံး အာဖရိကစကားပြောသူ လူဖြူများနှင့် ခုနစ်သိန်းခွဲခန့်မှာ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသူ လူဖြူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ အိန္ဒိယနယ်စွန်းများမှာလည်း နှစ်သိန်းခွဲခန့်ရှိပြီး အများစုမှာ 'အုတ်(လ်)' တွင် နေထိုင်ကြပါသည်။ ယင်းအိန္ဒိယနယ်စွန်းများ၏ အခြေအနေကြောင့်ပင် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ သည် ကမ္ဘာ့အလယ် မီးမောင်းသောက်သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် သွေးနှောသူများဟု ဆိုလိုရာရောက်သော အသားအရောင်ရှိသူ တစ်သန်းမျှမှတစ်ပါး ကျန်လူဦးရေမှာမူ အာဖရိကတိုက်သား မျိုးနွယ်ရများမှ ဆင်းသက်လာသူ လူမည်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဂျီဟ်နုဘာဂ(မ်)အား 'မဟာဗြဟ္မာ'ဟု ခေါ်ဆိုထားကြပြီး ယင်းသို့ ခေါ်ဆိုခြင်းမှာ အာဖရိက အနေအထားအရ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင်တွင် လူဦးရေအားဖြင့် ၇၀၀,၀၀၀ (ခုနစ်သိန်း)ခန့်ရှိပြီး အာဖရိကန်နိုင်ငံရှိ အထည်ဝါဆုံးမြို့ကြီးအချို့မှ လွဲကာ ကျန်မြို့များနှင့် ယှဉ်နိုင်သော ခေတ်မီမြို့ဝတ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်လေသည်။ 'အူး(မ်)စင်း(မ်)ကူးလူး' ကိုလည်း 'မဟာ မြစ်'ဟုခေါ်ကြသော်လည်း အမှန်စင်စစ်မှာမူ တောင်ကြားမဟာကြီးတစ်ခုတွင်းရှိ မြစ်ငယ်လေး တစ်စင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

နီဂူးချုပ်အားဖြင့် ဖော်ပြလိုသည်မှာ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံရှိ တရားသူကြီးတစ်ဦးသည် တရားရုံးချုပ်တွင် ရုံးထိုင်ပြီး ယင်းထက်နိမ့်သော တရားရုံးများတွင် ရုံးထိုင်သည့် တရားသူကြီး ကိုမူ အောက်ရုံးတရားသူကြီးဟုသာ ခေါ်သည့်အကြောင်းပင်။

အလယ်(နီ) ပေထုန်
အုတ်(လ်)၊ တောင်အာဖရိက

စကားဦး

စာအုပ်ထုတ်ဝေရာတွင် အစဉ်အလာအရ သတ်မှတ်လက်ခံထားကြသော ထုံးစံလေ့တစ်ခုမှာ အစိုးရအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို မတောင်းခံဘဲနှင့် အလကားမရနိုင်ဟုသောအချက် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် ထိုစာအုပ်မျိုးသည် အလကားအရောင်း ဝိုးပေါ်က ကျမလာနိုင်ဟု ထုတ်ဝေသူ များက ယူဆကြပါသည်။

ဤအယူအဆ၏အောက်တွင် ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည့်တိုင် လက်တွေ့လည်းကျလှသည့် အတွေ့အကြုံ တောင်ပုံရပ် ရှိနေပါသည်။ သို့ရာတွင် ဥပဒေသများအားလုံး၏ သဘာဝအတိုင်း ပင်၊ မြင်းချက်ဆိုသည်ကလည်း ရှိတတ်ပြီဖြစ်လေသည်။ ယင်းမြင်းချက်များအနက်မှ ထိုးစာတ် အဆန်ဆုံးကား **ဟစ်သာဂိုတော့ ရှစ်တိုင်းပြည်**ဟုသည့် အလယ်(နီ) ပေထုန်၏ ဝတ္ထုကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ ယင်းဝတ္ထုကြီးကို ကယ်လီဖိုးနီးယားရှိ ပေထုန် အသိပညာဆွဲတစ်ဦးက မကမ္ဘာ ပါခင်စာအုပ်တိုက်သို့ စာတိုက်မှ ပေးပို့ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် အလယ်(နီ) ပေထုန်သည် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံရှိ ဒေသခံ လူငယ်များ အတွက် စာရိတ္တပြုပြင်ရေးကျောင်းတစ်ကျောင်း၏ ဌာနမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကာ ကမ္ဘာ့ အရပ်ရပ်ရှိ အကျဉ်းထောင်များမှ နည်းလမ်းများနှင့် အတွေ့အကြုံများကို စူးစမ်း လေ့လာရန် လှည့်လည်သွားလာနေ ချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ပါခင်စာ **ဟစ်သာဂိုတော့ ရှစ်တိုင်းပြည်** ဟူသော ထူးဆန်းလှသည့်ခေါင်းစဉ်ပါ စာအုပ်ကို အလွန်အလွန် သဘောကျသွားခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် သူ့အဖွဲ့ ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် သိပ်ကြာကြာ မနေလိုက်ရလှပါ။ သူက ပေထုန်အား ဤဝတ္ထု၏ အရေးကြီးဆုံး အတိအကျအတိအကျမှာ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်သည် ဟု ပြောပြခဲ့ဖူးကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိခဲ့ကြလင့်ကစား သူ၏ထက်သန်မှုကို သတိထားမိသူက တော့ အနည်းငယ်မျှသာ ရှိခဲ့လေသည်။

ဝတ္ထုကို ထုတ်ဝေလိုက်သောအခါ စာပေနယ်တွင် ဖောက်ခွဲလိုက်သလိုကြီးပင်ဖြစ်ခဲ့လေ သည်။ စာအုပ် သုံးသပ်ချက် တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ်က ဤဝတ္ထုကို ဂန္ထဝင်စာပေအဖြစ် ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့ကြပြီး စာအုပ်၏ ရောင်းအားမှာလည်း မကြုံဖူးထူးထူးကဲလှသော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ထိုးတက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆခရစ်ဘာနာ(စာအုပ်တိုက်)က 'အိုးမူမ်းမူတေးကို ကောက်ကားငင်ကာ သံပြိုင်ဟစ်ကြေးခဲ့ကြသည်'ဟု မှတ်ချက်ချခဲ့ပြီး ယင်းမှတ်ချက်သည် အလွန်အကြွေး အထူး ဖွဲ့ဆိုခြင်း မဟုတ်ပါပေ။ ဤဝတ္ထုသည် တစ်ဖုဟုတ်ချင်းပင် ရောင်းအားကောင်းဆုံး စာအုပ် တစ်အုပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး စတင်ထုတ်ဝေသည့်နေ့မှစတင်ကာ ယနေ့ထက်တိုင် နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်

ကာလအတွင်းတွင်လည်း နှစ်စဉ် ထောင်နှင့်သောင်းနှင့် ချီကာ ရောင်းချနေသော စာအုပ်လည်း ဖြစ်လေသည်။

ဤဝတ္ထုကား ယခုအခါ ဂန္ထဝင်စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်လာခဲ့ပြီး **အိဘန် ဖရူမ်း(မ်)၊ ဗဟာ ကင်စတီ၊ ဓရာဆိုနု ပင်လယ်ပြင်** အစရှိသည့် အခြားဂန္ထဝင်စာအုပ်များနှင့် တေးချင်းယှဉ်ကာ ကျောင်းနှင့် ကောလိပ်များ၏ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း၌ ထည့်သွင်းထားသည်ကိုပင် တွေ့မြင်နေရပါပြီ။ ထိုမျှမကသေး၊ ဤဝတ္ထုသည် အသားအရောင်ခွဲခြားမှုကြောင့် လွှဲကဲ ဆိုးရွားပုံများကို ဖော်ညွှန်းခဲ့သည့်အပြင် ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းအောင် လမ်းလှဲနေသော နိုင်ငံရေးဓနတစ်ရပ်၏ ခုံးပေကတ်သတ်နိုင်မှုနှင့် ဆိုးရွားမှုကို ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ စာဖတ်သူများအား နားလည်လာစေခဲ့သည့်အတွက် အစွမ်းအစနှင့် ဩဇာပြည့်ဝသော ယဉ်ကျေးမှု အင်အားတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်လာခဲ့ပေပြီ။ ဤမျှအတူမရှိသော အတူအပနှင့်အစွမ်းအစတို့ပါဝင်နေသော စာအုပ်တစ်အုပ်ပေါ်ပေါက်ရန်မှာ စင်စစ် အလွန်ပင် ဖြစ်တောင့် ဖြစ်ခဲ၊ ကြိုရတောင့် ကြိုရခဲပင် ဖြစ်လေသည်။ အထူးမပြင် လူမသိသူမသိ စာရေးသူတစ်ဦးအား ကမ္ဘာကျော်အောင် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော ကွင်းဆက်အနေအထားအား ထည့်သွင်းစဉ်းစားမည်ဆိုလျှင် ပို၍ပင် ဖြစ်ခဲ၊ ကြိုခဲလှပေသည်။

ယင်းသို့သော ထုတ်ဝေမှုဖြစ်ရပ်များ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်ဟူသော အယူအဆမှာ အကြီးအကျယ် မှားယွင်းနေခဲ့ကြောင်းကို သက်သေပြနိုင်ခဲ့သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့တွေ ကံကောင်းလှသည် မဟုတ်တုံလော။

ချား(လ်) ဆခရစ်ဘာနာ၊ အငယ်

မိတ်ဆက်စကား

။ ။

၁၉၆၁ခုနှစ်အထိ တောင်အာဖရိကပြည်ထောင်စုဟုထင်ရှားခဲ့သော လက်ရှိ တောင်အာဖရိက သမ္မတနိုင်ငံ၏ မူလဘူတမှာ ၁၆၅၂ခုနှစ်က မွှက်လင့်ချက်ကောင်း ဆင့် (Cape of Good Hope)တွင် ဒတ်(ခ်)အရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီက တောင်အခြေချရန်အထိ အဝေးကြီးဖြစ်လေသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းဟောင်းများနှင့် အသစ်ထပ်မံရောက်ရှိ အခြေချလာသူများက လွတ်လပ်သော တောင်သူများအဖြစ် ဘဝကို ထူထောင်ခဲ့ကြပြီး အကျိုးဆက်အဖြစ် သူတို့မှ ဆင်းသက်သူများကို (တောင်သူများဟု အနက်ရသည့်) **ဘိုအားများ** ဟူသောအမည်ကို ပေးခဲ့လေသည်။ ယင်းမှ တဖြည်းဖြည်းချင်းပင်၊ ထိုသူများက သူတို့ကိုသူတို့ **အာဖရိကဆွမ်း(စ်) (Afrikaners)** [စာလုံးပေါင်းကို ဂရုပြုစေလိုပါသည်။ အာဖရိကတိုက်သားများကို Afrikaners ဟု စာလုံးပေါင်းသော်လည်း ယခုတောင်အာဖရိကနိုင်ငံမှ အာဖရိကဆွမ်း(စ်)တို့မှာ အာဖရိကတိုက်သားများထဲမှလူမျိုးတစ်မျိုးဟုနားလည်ပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဤကား ဘာသာပြန်သွေကားချင်] ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြပြီး သူတို့သုံးသော ဘာသာစကားကိုလည်း အာဖရိကဆွမ်း(စ်) (Afrikaners) [ဤနေရာတွင်လည်း kaans ၌ ‘ဆ’ နှစ်လုံးဆင့်ထားသည်ကို သတိချပ်ပေးတော်မူကြပါ။] ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့လေသည်။

နိုလီယန်စစ်ပွဲများအတွင်း ဗြိတိန်က မွှက်လင့်ချက်ကောင်းဆင့်ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီး ၁၈၆၆ ခုနှစ်တွင်မူ အိုင်အယ်သီမ်းသွင်းခဲ့လေသည်။ ၁၈၇၀ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ကျန်နေဒါ ဗျက်သီမ်းမှုကြောင့် ဒေါ်သူပုန်ထကုန်ကြသူ ဘိုအားများသည် ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေး လက်လှမ်းမမီနိုင်သော ကုန်းတွင်းဒေသများသို့ ခရီးကြမ်းနှစ်ကုန်ကြလေသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် သင်းအုပ်ဆရာဆန်သော ဖီဆာတိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများက ဆီးထားသောကြောင့် ဘိုအားတို့မှာ မြောက်ဘက်သို့ ရွေ့ကြွကာ လိမ္မော်သီးကင်းလွတ်သောပြည်နယ်နှင့် ‘ထရန်ဆာဗား’ဟူသော သမ္မတနိုင်ငံငယ်များကို ထူထောင်ခဲ့ကြလေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဇူးလူးစစ်တပ်များကို ဆောင်နိုင်ပြီးနောက် ထရန်ဆာဗားကို တစ်နိုင်ငံတည်းအဖြစ် ပေါင်းစည်းခဲ့ပါသည်။

၁၈၆၁ခုနှစ်၌ ထရန်ဆာဗားတွင် ရွေ့တွေ့လာသောအခါ အပြင်လူများ ခဲ့နှင့်ကျင်းနှင့် ဝင်ချလာကြလေသည်။ အသစ်ရောက်လာသူများက မဲပေးပိုင်ခွင့်ကို တောင်းဆိုကြသော်လည်း ဘိုအားများက လူသစ်များ၏ ဝါးမျိုခံရမှုကို စိုးရိမ်သဖြင့် ထိုတောင်းဆိုချက်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းအငြင်းပွားမှုတွင် ဗြိတိသျှတို့က ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခဲ့ကြရာမှ အခြေက အင်္ဂလိပ်-ဘိုအားစစ်ပွဲ (၁၈၉၉-၁၉၀၂) ဖြစ်ပွားခဲ့ပါတော့သည်။ နေတ်(လ်)နှင့် စီရင်စုဆင့် (Cape

Pravara) ရှိ ဗြိတိသျှကိုလိုနီများမှ စစ်တပ်များက ကျူးကျော်လာခဲ့ပြီးနောက် ဘိုအားသမ္မတ နိုင်ငံများကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆောင်နိုင်သွားခဲ့လေသည်။ ၁၉၀၆ခုနှစ်တွင်မူ ဗြိတိသျှတို့က ဘိုအား ပိုင်နက်နယ်မြေများအား ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်များ ပြန်လည်အပ်နှင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် လေးနှစ်ကြာတွင်မူ အာဖရိခါး(နီ)(စ်)နှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား နှစ်မျိုးစလုံးအား အညီအမျှ အသိအမှတ်ပြုသည့် တောင်အာဖရိက ပြည်ထောင်စုကို ဖွဲ့စည်းရန်အလို့ငှာ ယင်းဒေသများသည် မကြာသေးခင်ကပင် သူတို့နှင့် ရန်ဖက်ဖြစ်ခဲ့သည့် နေတ်(လ်)နှင့် စီရင်စုအငှတို့အား ပူးပေါင်း လိုက်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ယင်းပြည်ထောင်စုကို ပုံစံချသူများက လူဖြူများထက် အရေအတွက် အဆ မတန် များပြားလှသော အာဖရိကတိုက်သား လူမျိုးစုများမှ ဆင်းသက်လာသူများအပေါ် ထားရှိရမည့် ယောဘုယျ မူဝါဒတစ်ရပ်ကို သဘောတူညီမှု ရရှိအောင် ယူနိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ကြပါပေ။ အချို့က စီရင်စုအငှရှိ လူမည်းအချို့နှင့် သွေးနှောသူအချို့ ရရှိခံစားနေကြသော မဲပေးပိုင်ခွင့်ကို ပြည်ထောင်စုတစ်ခုလုံးအတိုင်းအတာအထိ တိုးချဲ့လိုခဲ့ကြသည်။ အချို့ကမူ 'ဘုရားကျောင်းနှင့် နိုင်ငံတော်ကိစ္စတွင် ညီမျှမှု မရှိစေရ' ဟူသည့် စိုးရာ ထရန့်ဆရာမူဝါဒကို လက်မလွှတ်ချင် ကြပေ။

စီရင်စုအငှမှ လူမည်းရော၊ လူဖြူတို့ပါ ပါဝင်သည့် ခေါင်းဆောင်အတော်များများက အငှရှိ မဲပေးပိုင်ခွင့်ကို ထိန်းသိမ်းသည့်အနေဖြင့် ဗဟိုအစိုးရနှင့် ပြည်နယ်အစိုးရများကြား အာဏာ ခွဲဝေကန့်သတ်ထားသည့် ပြည်ထောင်စုစနစ်တစ်ရပ်အတွက် လျှောက်လဲခဲ့ကြပါသေး သည်။ သို့ရာတွင် ညီလာခံကြီးကမူ ဗဟိုက ချုပ်ကိုင်သည့် တစ်ပြည်ထောင်စုစနစ်ကို ရွေးချယ် လိုက်လေသည်။ ယင်းသို့ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း၏ အကျိုးဆက်တစ်ခုကား အာဖရိခါး သမ္မတ နိုင်ငံငယ်များ၏ လူမျိုးရေးသဘောထားများသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း တစ်ပြည်လုံးအတိုင်းအတာ အထိ ပျံ့နှံ့တည်မြဲလာခဲ့ကာ စီရင်စုအငှ ဒေသတစ်ခုမှာသာလျှင် အနည်းငယ် ပျော့ပျောင်းမှုတ သော သဘောထားများရှိနေခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ 'အားလုံးက တစ်ခုတည်း ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း အားလုံး တကွတည်း ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်' ဟု ၁၈၅၈ခုနှစ်အိညီ ဆာရာရာဟင် လင်ကွန်းက အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ 'လွတ်တော်အကြံအစည်' ကို ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သည့်နှင့် မနီးစီးစွဲ အခြေအနေမှာ ၁၉၄၈ခုနှစ်၌ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတွင် ပေါ်ပေါက်လာပေတော့သည်။ ထိုနှစ် တွင် လူများစုလူမည်းများ လွှမ်းမိုးလာမည်ကို စိုးရိမ်လှသော အာဖရိခါးအမျိုးသားပါတီသည် နောက်ပိုင်းတွင် **အပါးတို့၏(အိ)** (apartheid) ဟု ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ထင်ရှားလာမည့် 'သီးခြားဖွဲ့ပြီးရေး' မူဝါဒကို စိတ်ဆက်လာခြင်းပင်ဖြစ်လေတော့သည်။ အပါးသို့တ်(အိ) ဟု သည်ကား အာဖရိခါး(နီ)(စ်)ဘာသာစကားအရ **ခွဲခြားမှု**ပင် ဖြစ်လေသည်။

။ ။ ။

အလယ်(နီ)ပေထုန်ကို ဘိုအားစစ်ပွဲပြီးနောက် ခုနစ်နှစ်ခန့်အကြာ၌ နေတ်(လ်)ရှိ 'ပိုက်ယက်ထာ မာရရှာဘု(ခိ)' တွင် မွေးဖွားခဲ့လေသည်။ စကော့လူမျိုး ရွှေပြောင်း အခြေချနေထိုင်လာသူ သူ့ခင်သည် တရားရုံး လက်ရေးတိုစာရေးဖြစ်ကာ ရည်မှန်းချက် ကြီးမားသော ကဗျာဆရာ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သူမိခင်၏အဆက်အနွယ်များမှာမူ နေတ်(လ်)တွင် အခြေချနေထိုင်သူ

ဗြိတိသျှများ၏ တတိယမျိုးဆက်ဖြစ်သည်။ ကလေးဘဝ အစောဆုံး အမှတ်တရများကား ပန်းတို၏ တောက်ပထည်ဝါမှုနှင့် ငှက်ကျေးတို့၏ အသံစာစာများဖြင့်ပြီးသော သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ငြိည့်နူးစရာ ဩကရာသလောကကြီး၏ အလှအပပင်ဖြစ်သည်ဟု ပေထုန်က ပြောပြခဲ့ဖူးပါ သည်။ ထို့အပြင် သူသည် စကားလုံး ဝေါဟာရများနှင့် သူ့မိဘများက ဖတ်ပြသော သမ္မာ ကျမ်းစာပါ ပုံဝတ္ထုများအပါအဝင် ဝတ္ထုစာတိုလမ်းများကိုလည်း နှစ်သက်စွဲလမ်းခဲ့လေသည်။ သူ့မိဘများမှာ တင်းကြပ်သော စပ်ကလီခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းခွဲတစ်ခုဖြစ်သည့် ခရစ္စတုဒ်(လ်)ဂိုးယန်း ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပေထုန်သည် အတော်စောစောအရွယ်တွင်ပင် ကျောင်းစနေခဲ့ပြီး အတန်းများကို သွက်လက် မြန်ဆန်စွာ ခုန်ကျော်တက်ခဲ့ရာ သူ့အတန်းဖော်များထက် အသက်ရော အကောင်ပါငယ်နေလေ တော့သည်။ နေတ်(လ်) တက္ကသိုလ်ကောလိပ်တွင် သူသည် ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်ကာ ရူပဗေဒနှင့် သင်္ချာအဆင့်ပြုဘာသာတွဲများကို ယူခဲ့သည့်အပြင် လင်္ကာများနှင့် ပြဇာတ်များ ကိုလည်း ကျောင်းမဂ္ဂဇင်းအတွက် ရေးသားခဲ့လေသေးသည်။ ၁၉၂၄ခုနှစ်တွင် အင်ပါယာတွင်းရှိ ကျောင်းသားညီလာခံသို့ ကောလိပ်ကို ကိုယ်စားပြုပြီး တက်ရောက်ရန် သူ့အား အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ စေလွှတ်ခံရပြီး အမြန်တွင် အစ်ဆဲလ်ရှိ အထက်တန်းကျောင်း၌ သင်္ချာဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ပါ သည်။ ထိုကျောင်းတွင် ဒေါ်ရီ ဖုရန်းစစ်နှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ပြီး ၁၉၂၈ခုနှစ်တွင် ထိုအမျိုးသမီးနှင့် အကြောင်းပါခဲ့သည်။

အစ်ဆဲလ်နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ပိုက်ယက်ထာမာရရှာဘု(ခိ)တို့၌ စာသင်ကြားပို့ချရင်း ပေထုန်က တောင်အာဖရိကနိုင်ငံရှိ လူဖြူတို့၏ဘဝကို ဖော်ကျူးသော ဝတ္ထုကြီး နှစ်ပုဒ်ကို ရေးသားခဲ့ပြီး နှစ်ပုဒ်စလုံးကို စွန့်ပယ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်လောက်တွင်ပင် ခရစ်ယာန်ကလျာဏ ယုဝအသင်းကိုသို့သော အဖွဲ့အစည်းများတွင်လည်းကောင်း၊ အားနည်းချို့ငဲ့သော လူဖြူလူငယ် များအတွက် ဖွင့်လှစ်ထားရှိသော နေ့စွာသီစခန်းများတွင်လည်းကောင်း စိတ်တူကိုယ်တူ လုပ်ဆောင်ရင်းဖြင့် ဂုန် ဟောဖွဲ့ပေးနှင့်တွေ့ခဲ့လေသည်။ ဂုန် ဟောဖွဲ့ပေးကား တောင်အာဖရိက နိုင်ငံ၏ အထင်ရှားဆုံး၊ သဘောထားကြီးသည့်တိုင်းပြုပြည်ပြုပျံ့နှံ့လိမ့်မိလာကာ နောက်ပိုင်း၌ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပေထုန် ကိုယ်တိုင်ကပင် ပြုစုရေးသားခဲ့လေသည်။

၁၉၃၄ခုနှစ်တွင် ဟောဖွဲ့ပေးက ပညာရေးနှင့် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ သူက လူငယ်ပြုပြင်ရေးဌာနများအား အကျဉ်းဦးစီးဌာနလက်အောက်မှ ပညာရေးဌာန၏ လက်အောက်သို့ ပြောင်းလွှဲပေးစေသည့် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို တင်သွင်းမိတ်ဆက်ခဲ့သည်။ လက်ရှိ လူငယ်ပြုပြင်ရေးဌာနသုံးခုအား ကျောင်းများအဖြစ်သို့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရာတွင် ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲမည့်သူများအား ရှာဖွေကြည့်သည့်အခါ ပေထုန်ကလည်း ယင်းရာထူးအတွက် လျှောက် ထားခဲ့ရာ 'ဒီပီခလု' အမည်ရှိ လူငယ်ပြုပြင်ရေးကျောင်းကို ကြီးကြပ်ရန် ခန့်ထားခြင်း ခံရပါ သည်။ ယင်းကျောင်းကား ဂျီဟန်စွာဘု(ခိ)မြို့ရှိ လူမည်း ပြုပြင်ရေးဌာနကြီးတစ်ခုဖြစ်ကာ အသက် ကိုးနှစ်မှ နှစ်ဆယ်တစ်နှစ်အရွယ် ယောက်ျားငယ်ပေါင်း လေးရာကို ထိန်းသိမ်းထား ချိန်ဖြစ်လေသည်။ မဟတ္တမဂန္ဒီကို ၁၉၃၃ခုနှစ်က ထိုစခန်းတွင်ပင် အကျဉ်းချထားခဲ့ဖူးပါသည်။ စခန်း အဆောက်အအုံများမှာ အိုမင်းလှပြီဖြစ်သလို တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းမှုအနေအထားများမှာ

လည်း အလွန်တရာ နောက်တန်းကျနေသည်။ ထိုခေခါးတွင် အကျဉ်းကျနေသူ ယောက်ျားလေးများမှာ ယင်းအခေအထားကိုပင် ညာခါး၌ အသုံးပြုခွင့်မရကြဘဲ အခန်းငယ်တစ်ခုအတွင်းတွင် ဖုန်ခွပ်ဆယ်နှုန်းဖြင့် ဝိတ်လှောင် မွန်းကျပ်နေသည်။ ထိုအခန်းငယ်တွင်းတွင် သောက်ရေတစ်ခွက်နှင့် အခင်းကြီးငယ်သွေးရန် ပုံးတစ်ပုံးသာ ထားရှိပေးသည်။

ထိုအကျဉ်းခေခါးကို ကျောင်းအဖြစ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက် ပေထွန်တွင် နောက်ကြောင်းအတွေးအကြံပုဂ္ဂိုလ် မည်မည်ရရှိမရှိချေ။ ထိုအထဲကပင် သုံးနှစ်အကြာ၌ သူက 'အချုပ်အနှောင်သဘောဆောင်သော မြင်သာသမျှ အရာအားလုံးကို ဖယ်ရှားပြီးပါပြီ။ အဆောင်များကို တစ်ညလုံး ဖွင့်ထားပေးပါသည်။ သံဆွေးကြိုးခတ်ထားသော ဂိတ်တံခါးမကြီးလည်း မရှိတော့ပါ' ဟု အစီရင်ခံနိုင်ခဲ့လေသည်။

ပေထွန်က 'ဒိပ်ခလု' ကို ယောက်ျားလေးများ စေတနာတော်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာတစ်ခုခု သင်ယူနိုင်သော ခေခါးတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။ ထို့အပြင် ယုံကြည်ထိုက်သည်ဟုသက်သေပြနိုင်သူ ယောက်ျားလေးများအနေဖြင့် အခကြေးငွေရှာသည့် အပြင်အလုပ်များကိုပါ လက်ခံကာ လုပ်ကိုင်နိုင်စေခဲ့သည်။ သူ့ရှေ့တွင် နမူနာပုစုရာ ဘာဆိုတာမှ မရှိသည့်အတိုင်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးတွင် လွတ်လပ်မှုကိုသာ ကိရိယာတန်ဆာပလာအဖြစ် ပေထွန်က အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။

အသစ်ရောက်လာသူများအား 'ဝိတ်ထားသော' အဆောင်များတွင်ထားရှိပြီး ယုံကြည်ထိုက်သူအဖြစ် သက်သေပြနိုင်သည်နှင့် အခကြေးနှင့် မအေးကြီး(ဟုအမည်ပေးထားသူ)တို့၏ စောင့်ရှောက်မှုအောက်ရှိ တစ်ထပ်အိမ်ကလေးများဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးပါသည်။ တဖြည်းဖြည်းချင်းနှင့် ထိုယောက်ျားလေးများသည် စနေ၊ တနင်္ဂနွေတွင် မိမိတို့၏ မိသားစုများနှင့် သူငယ်ချင်းများဆီ သွားရောက်လည်ပတ်ခွင့်ကို ရလာကြသည်။ ဤဝတ္ထုပါ အတိတ်ကောင်တစ်ဦးဖြစ်သော 'အဆာလမ် ကူမာလီ' နှယ် အချို့လူငယ်လေးများဆိုလျှင် 'ဒိပ်ခလု' တွင်မနေဘဲ အပြင်မှာနေကာ အလုပ်လုပ်ခွင့်များအထိ ရရှိခဲ့ကြလေသည်။

'ဒိပ်ခလု' တွင် ပေထွန်အမှုထမ်းနေစဉ်အတွင်း အိမ်ပြန်ခွင့်ရခဲ့သူ ယောက်ျားလေးပေါင်း တစ်သောင်းအနက် တစ်ရာခိုင်နှုန်းကသာ ခေခါးသို့ လုံးလုံး ပြန်မလာခဲ့ကြပါ။ ထိုသို့ပြန်မလာသည့်အထဲမှ တစ်ယောက်ကမူ အိမ်တစ်အိမ်၏ မီးဖိုဆောင်ထဲသို့ ခိုးဝင်နေစဉ် အိမ်ရှင်လူဖြူ အမျိုးသမီး ပြန်ရောက်လာသဖြင့် လန့်ဖျပ်ပြီး ထိုအမျိုးသမီးကို သတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုအဖြစ်သည် ဤဝတ္ထုထဲတွင် အလားတူ အတိတ်ကလေးတစ်ကွက် ထည့်သွင်းဖြစ်အောင် ပေထွန် အာရုံအား နှိုးဆွခဲ့သည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိပါချေ။

ပေထွန် 'ဒိပ်ခလု' စမ်းသပ်ချက်၏အောင်မြင်မှုကို အကဲခတ် စောင့်ကြည့်သူတိုင်းက ကျေနပ်ခဲ့သည်လည်း မဟုတ်ချေ။ နောက်ပိုင်းတွင် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၏ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာမည့် **ဒီး ထရုန်ဆရာလား** သတင်းစာ၏စာတည်းဖြစ်သူ ဒေါက်တာ ဟန်ဒရစ် ဖားဗျာ က 'ထိုခေခါးသည် ပညာပေးမည့်အစား အလိုလိုက်၊ ဖူးဖူးမုတ်ထားသည့် နေရာ၊ လူမည်း **လူကြီး ဝင်းများအား တစ်ဆီတီလောက်၊ လျှောက်တင်ပါတယ်** သောစကားလုံးများဖြင့် ပြောရသော နေရာသာဖြစ်သည်' ဟု ရေးခဲ့လေသည်။ ဒေါက်တာ ဖားဗျာ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာသော ၁၉၅၈

နွမ်းပါးမှု၊ ငြိလယ်သို့ တိုးဝင်ကာ လူနေထူထပ်သိပ်သည်းလွန်းမက သိပ်သည်းလာသော အခြေအနေများ... ဤဝတ္ထု၏ အားလုံးသော ကျောရိုးများက သူ၏ နှလုံးသိပ်တွင် ခိုင်ခံ့စွာ ဖွဲ့သည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆာန် ကြာလွန်းမက ကြာနေခဲ့ပြီတည်း။ ထိုမတိုင်ခင် လအနည်းငယ်တုန်းက သူသည် **ဟစ်တိုရီ** အမည်ရှိ ဂျီဟဲနစ်ဘာဂျာ(၁)ဂျာနယ်အတွက် ငြိနေ အာဖရိကသားတို့၏ ရာဇဝတ်မှု၊ လူငယ်များ ဆိုးသွမ်းမှုတို့၏ အကြောင်းရင်းခံများနှင့် ပတ်သက်သော အရေးကြီး ဆောင်းပါးများကို ရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုဆောင်းပါးများတွင် အာဖရိကသားတို့ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းစသော အရင်းခံ အကြောင်းတရားများကို လစ်လျူရှုထားလိုစိတ်များ ပေါ်ပေါက် နေခြင်းကို သူက သတိပေးခဲ့သည်။ သူ့အခြေခံမီသော အရင်းခံအကြောင်းကား အနောက်တိုင်း စီးပွားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုများ၏ ထိုးနှက်ခံရမှုအောက်တွင် လူမျိုးစုဘဝနှင့် မိသားစုများအတွင်း အစဉ်အလာအရ စည်းနှောင်မှုများ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ဖြစ်ကုန်ခြင်းကြောင့် ရာဇဝတ်မှုများ တိုးပွားလာခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပေထုန်သည် သူ၏ဝတ္ထုကြီးကို ဆက်ရေးခဲ့ပါသည်။ ခရီးသွားလာရင်း၊ သွားသက်မွေးမှု နှင့်ပတ်သက်သော တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုများ၊ အစည်းအဝေးများကို ဆောင်ရွက်ရင်းဖြင့် ဝတ္ထုကို ညာဘက်တွင် အများဆုံးရေးခဲ့ပါသည်။ စကင်ဒီနေးဗီးယားနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံတို့တွင် မီးရထား ပေါ်နှင့် ဟိုတယ်များ၌လည်းကောင်း၊ အတ္တလန်တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကျော်နေစဉ် အလစ် ဇောက် ဘုရင်မ အမည်ရှိ ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ တစ်ဖန် အမေရိကတွင် တစ်မြို့မှတစ်မြို့သို့ သွားလာနေခိုက် ဟိုတယ်များနှင့် ရထားပေါ်၌လည်းကောင်း သူဝတ္ထုကို ရေးခဲ့လေသည်။ နာတာရှည်ပွဲတော် အကြံညဉ် သစ်လစ်ရွှံ့ရွှံ့ယားပြည်နယ်၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတွင် ဝတ္ထုကို လက်စောင်ခဲ့ပါသည်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတွင် ဘုရင်ဂျီနှင့် ရဟုဒီ ဘာသာဝင်များအသင်း အစည်းအဝေးတစ်ခု၌ ပေထုန်သည် ညော်ဘာရေးနှင့် ဗာဂျီးယား ဘန်းမောင်နှံနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသွား ပြီး ထိုမောင်နှံက သူ့စာမူကိုဖတ်စွဲကာ သူ့အတွက် ထုတ်ဝေသူတစ်ယောက် မရအရ ရှာပေးရန် ထက်သန်ခဲ့ကြပါသည်။

။ ၃ ။

ဤဝတ္ထုကို ပြင်းပြလှပြီး စိရောစိ ဖြစ်နေသော ခံစားချက်ပေါင်းစုံဖြင့် ရေးခဲ့သည်ဟု ပေထုန်က ဆိုပါသည်။ တစ်ဖက်တွင် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော မဃုတမူကို ဆော်ဟစ် ဝိုကြွေးသံတစ်ရပ်အဖြစ် ဝတ္ထုကို ပြောင်းလဲပစ်ရန် သူစိတ်က ပြင်းပြနေခဲ့ပါသည်။ တစ်ဖက်က လည်း တရားမျှတမှုကို တောင့်တတပ်မက်ခြင်းများဖြင့် သူဝတ္ထုကို ထုံမှန်းလိုသည့် အာသီသ ကလည်း ပြင်းပြနေပြန်သည်။ ပထမခံစားချက်မှာ ဝတ္ထု၏ပထမပိုင်းတွင် အသိသာဆုံး ဖြစ် သည်။ ထိုအပိုင်းတွင် ဂျီဟဲနစ်ဘာဂျာ(၁)၏ အနောက်ပိုင်း 'ဒီပီလီ' ပြုပြင်ရေးကျောင်းဆန်းရှိ နူးခလဲ(ဝတ္ထုထဲတွင် ခလဲမောင်ဟု ရေးထားသောအရပ်)နှင့် အော်လန်ဒီတို့ကဲ့သို့သော လူမည်း များ နေထိုင်ရာ မြို့နယ်များတွင် သားပျောက်ရှာရန် ဝေးလံသီခေါင်လှသည့် လူမျိုးစုတို့၏ ရွာလေးမှ ထွက်ခွာလာသူ သင်းအုပ်ဆရာအဖြစ်၊ စတီဗင် ကုမာလို၏အဝတ်လမ်းကို ဖတ်ပြသား သည်။ [ယခုအခါတွင် လူမျိုးရေးခွဲခြားမှု အလွန်ပြင်းထန်သည့် ထိုမြို့ကြီးမှ ထို အနောက်တောင်

မြို့နယ်များ (South West Townships) ဟုသည့်အပိုင်းမှာ ဆိုဝက်တို (Soweto)ဟု အတိုကောက်အမည်ဖြင့် ထင်ရှားနေပါလေပြီ။]

ယင်းနှင့် အားဖြည့်နေသော ခံစားချက်ဖြစ်သည့် တရားမျှတမှုအား တောင့်တ မှတ်သိပ် ခြင်းကိုမူ ဝတ္ထု၏ဒုတိယပိုင်းဖြစ်သော ဂျာဗစ် အတ်ကွက်များတွင် လှိုင်လှိုင်ကြီး တွေ့ရပေ သည်။ ဤအပိုင်းတွင် အော့ရပင်လင်ကွန်း၏ နှလုံးပိတ်၌ ခိုင်မဲကပ်မှုကိုလည်း ထင်ထင် ရှားရှားပင် တွေ့ရပြန်သည်။ အထူးသဖြင့် အသတ်ခံလိုက်ရသူ အာသာ ဂျာဗစ်၏အခင်သည် စာဖတ်အလွန်နည်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်လင့်ကစား သေသူ သား၏ စာဖတ်ခန်းတွင် လင်ကွန်း အကြောင်း စာအုပ်စင် တစ်စင်အပြည့် တွေ့ရသောအခါ အလွန်တရား နှစ်သွားခဲ့ခြင်းဖြင့် အဖော်သဟာဆန်လှသော လင်ကွန်းတစ်ဦးက ထိုစာဖတ်ခန်းကို ခြောက်ပြနေခဲ့ပါသည်။ ထိုစာအုပ် များကို ဖတ်ရင်းဖြင့် သေသူ၏အခင်သည် လင်ကွန်း၏ ဂုဏ်ထူးဘွဲ့(၁)၊ မိန့်ခွန်းနှင့် နောက်ပိုင်း တွင် ဒုတိယအကြိမ် ကျမ်းသစ္စာ ကိုနှိမ့်သို့ မိန့်ခွန်းတို့ကို ဖတ်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ သူ၏နောက်ပိုင်း ဆောင်ရွက်ချက်များကား ယင်းသို့ ဖတ်မိခဲ့ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ လင်ကွန်း၏ ဂုဏ်ထူးဘွဲ့(၁)၊ မိန့်ခွန်းနှင့်တကွ ဒုတိယအကြိမ် ကျမ်းသစ္စာကိုနှိမ့်သို့တွင် ပြောကြားသော လင်ကွန်း၏ မိန့်ခွန်းများနှင့် မရင်းနှီးသော စာဖတ်သူများကမူ ထိုအချက်ကို သတိထားမိကြ လေမည် မဟုတ်ပါပေ။ ပေထုန်ကလည်း ထိုမိန့်ခွန်းများပါ အကြောင်းအချက်များကို အမြဲက သော်မျှ ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။

ပေထုန်သည် ဥပဒေပုဂ္ဂိုလ် နိုင်ငံဘာလအတွင်း ဝါရင့်တန်ဒီစီ၌ ရာဇဝတ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ဆိုင်ရာ ညီလာခံတစ်ရပ်ကို တက်ရောက်နေစဉ်အတွင်း ထိုအတ်ကွက်များကို ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုအချက်တွင် ပေထုန်က လင်ကွန်းအမှတ်တရ အဆောက်အအုံအား အမြင့်မား ဆုံးနှင့် အသန်စင်ဆုံး လူတစ်ယောက်၏ပိတ်ညှပ်မှု ပူဇော်သည့် ဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်း ဟုပင် ရှုမြင်သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအဆောက်အအုံသို့ သူရောက်ခဲ့ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းတင် ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်သည် လင်ကွန်းအမှတ်တရအဆောက်အအုံ လှေကားထပ်များကို စံနီး ကြည့်ညှိခြင်းနှင့် မနီးမနီးခံစားချက်ဖြင့် အစ်ထစ်ချင်း တက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် သမိုင်းတွင်အကြီးကျယ်ဆုံးလူသား နိုင်ငံများကို အုပ်ချုပ်သူများအနက် အမြင့်မြတ် ဆုံး လူသား စစ်သားဝယ်အား ကွပ်မျက်သည့် အမိန့်ချမှတ်ရန် တောင်းဆိုခံရသည့် အတွက် အိမ်မပျော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော လူသားတစ်ယောက်၏ ထိုင်နေသော ရုပ်တု ရှေ့တွင် ကျွန်တော် အကြာကြီး ရပ်နေမိခဲ့ပါသည်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ခွင့်လွှတ်လိုက်ကြစေခြင်းကြောင့် သူ(လင်ကွန်း) အသေ အရာ သိခဲ့ပါသည်။

ဤဝတ္ထုတွင် အမြင့်မားဆုံးနှင့် အသန်စင်ဆုံး လူတစ်ယောက်၏ပိတ်ညှပ်မှု ကို အတုယူသော အတ်ကောင်များ ပါဝင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် စံပြ တရားမျှတမှုဟုသည့် မည်မျှပင် တောင့်တ

မ္မတ်သိပ်လင့်ကစား လူသားတို့အနေဖြင့် တိုက်ရိုက် တွေ့ကြုံခံစားနိုင်သော နယ်ပယ်၏ အပတ်တွင်သာ ရှိပြီလည်းဖြစ်ပေသည်။

ယင်းအဘေး၏ရောင်ပြန့်ဟပ်မှုကို လင်ကွန်း၏ လမ်းညွှန်မှုများတွင် ရိပ်ခနဲ တွေ့ရကောင်း တွေ့ရနိုင်ပေသည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ထြေး(နိ)ဒိမ်ရီ ဘုရားကျောင်းမှ နှင်းဆီပြတင်းပေါက်ကြီးနယ် ခြေတက်ခြင်းကင်း အနုပညာပစ္စည်းတစ်ရပ်၏ တည်ငြိမ်သော ကျင့်ကြံမှုများတွင်လည်း တွေ့ရကောင်း တွေ့ရပါမည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ‘ထိုတောင်တော်မြတ်တွင် ဝံ့ပုလွေသည် သိုးနှင့်အတူ လဲလျောင်းလျက်ရှိပြီး တစ်ကောင်အပေါ် တစ်ကောင် နာကျင်ဆောင်သော်လည်းကောင်း၊ ပျက်စီးဆောင်သော်လည်းကောင်း မလုပ်ကြံပေ’ဟူသော ‘အစ်ဆာ အစ်ယာ’၏ ဖွင့်အန်ရန်ခက်သည့် အခြေအနေများထဲတွင်လည်း တွေ့ကောင်းတွေ့ရပါမည်။

ဤဝတ္ထု၏ ၁၉၈၇ခုနှစ် ပုံနှိပ်မှုအတွက် သူ့အမှာစာတွင် ပေထုန်သည် **သွားစလသုဋီ** (၁၉၆၉) ခေါင်းစဉ်ပါ သူ့ပထမစာအုပ်အား ဆောက်မေ့တသသော စာအုပ်မှ စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ကို ကိုးကားခဲ့လေသည်။ ‘ဤဝတ္ထုတွင် ထိုတောင်တော်မြတ်၌ ရှိရှိသမျှကို မျက်ဆီးလို့လည်းမရ၊ နာကျင်ထိခိုက်ဆောင်လည်း လုပ်လို့မရသော အဝိဇ္ဇာအား လွှမ်းမိုးခြင်းများ ပါဝင်နေပါသည်။’ ထို့အပြင် သူက ဤသို့အဆိုအပ်ခဲ့သည်။ ‘ဤဝတ္ထုသည် လူ့ဘဝ၏ အလှအပနှင့် ထိတ်လန့်စရာအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ဤဝတ္ထုမှာ နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပြန်ရေးလို့မရနိုင်တော့သော ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်ထပ်တစ်ဖန်ပြန်လည် ခံစားလို့ မရသော အကြောင်းအရာ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။’

ဤဝတ္ထုပါဇာတ်ကွက်တချို့မှာ လင်ကွန်းအပေါ် လေးစားမြတ်နိုးမှုကို ရောင်ပြန့်ဟပ်လျက် ရှိသည်မှာ အကယ်တမ်း အံ့သြဖွယ်တော့ မဟုတ်ပါချေ။ စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းထဲက အာသာကျာဗုဒ္ဓ၏စာဖတ်ခန်းတွင် လင်ကွန်းနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်များ အများအပြား ရှိသည့် နည်းတူ ဝေးလံသီခေါင်လှသော တောင်အစွန်အဖျားရှိ ဝတ္ထုပေထုန် စာကြည့်ခန်းတွင်လည်း အများအပြား ရှိလေသည်။

အလားတူပင် ဝတ္ထုထဲတွင် မျှော်လင့်ခြင်းအရောင်အဝါများ လှိုင်လှိုင်ကြီး တောက်ပနေသည့်မှာလည်း အံ့သြဖွယ် မဟုတ်ပြန်ပါချေ။ ၁၉၄၆ခုနှစ်တွင် တောင်အစွန်အဖျားရှိ ဘုရားကျောင်းမှ အထူးအမြင့် စစ်ပြန်များသည် သူတို့၏ လူမျိုးရေးဆက်သွယ်မှုအခြေအနေများအတွင်းမှ ဖယ်ခွာမှု အသစ်များကို လက်ခံနိုင်ရန် ပြင်ဆင်နေကြကြောင်း မျှော်လင့်စကောင်းသည် လက္ခဏာများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ဂျန် ဟောဗုဒ္ဓမေး၏ ဦးဆောင်မှုအောက်၌ အကောင်အထည်ဖော်ကာ ဖြူပြင်အခြေအနေများကို မကပ်မရှင်တစ်ရပ်ဖြင့် စူးစမ်းပြီး နီးကြားလွတ်လပ်စွာ အစီရင်ခံသည်ကို လက်ခံမည့် အလားအလာများ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိခဲ့ပေသည်။ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုမူဝါဒ အစီရင်ခံစာကို မြှင့်တင်ခဲ့လေသည့် အစွမ်းအားများ အမျိုးသားပါတီက ၁၉၄၈ခုနှစ်ရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရလိမ့်မည်ဟု ထိုပါတီကြီးအပါအဝင် မည်သူကမျှ ထိုအချိန်က မတွေးထင်မိခဲ့ကြပေ။

ထို့ကြောင့် ဝတ္ထုထဲတွင် ခွဲခြားရေးအတွက် လျှောက်လဲသူများ၏အသံများကို လေးသံ ဖျော့ဖျော့ဖြင့် သရော်ကမော်သာ ကြားခဲ့ရပါသည်။ ‘ပြီး... တောင်အစွန်အဖျားရှိ လူမျိုးတွေက လူမည်းတွေ မရှိဘဲ သပ်သပ်စေ့၊ လူမည်းတွေက လူမျိုးတွေမရှိဘဲ သပ်သပ်စေ့ကြကာ လူမည်း

တွေက သူတို့ပိုင် မြေယာများတွင် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးနိုင်ကြ။ သူတို့ပိုင် သယ်အာတများကို တူးဖော်နိုင်ကြပြီး သူတို့ပိုင်ဥပဒေများဖြင့် စီမံခန့်ခွဲနိုင်သော သီးခြားဧရိယာများအဖြစ် ခွဲစိတ်ရန် အချို့က အော်ဟစ်နေကြပါသည်။’

ဝတ္ထုထဲတွင် ထိုအသံများက နောက်ခံအဖြစ် ပျံ့နှံ့လာပါဝင်နေခဲ့ခြင်း အကြောင်းရင်းမှာလည်း ဤဝတ္ထုသည် ကျမ်း မစ်ရုနာ၏ **အိုညီညီ** အမည်ရှိ စာအုပ်ကဲ့သို့ ကျယ်ပြန့်သောဝတ္ထုစိတ်ကူးပေါ်တွင် တောင်အစွန်အဖျားရှိနိုင်ကို ဖြင့်သုံးသပ်ထားခြင်းမျိုးမဟုတ်သောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပေထုန် ဒုတိယဝတ္ထုတွင် ပါဝင်သော အစွမ်းအားနှင့် ထူထောင်ရေး စိတ်ဓာတ်နှင့်ပတ်သက်ပြီးလည်း တစ်လုံး တစ်ပါးမျှပင် မပါဝင်ခဲ့ပါ။ ထိုအကြောင်းရပ်များအစား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ပွားနေစဉ်အတွင်း ဝေးလံသီခေါင်ပြီး လူသားမျိုးနွယ်စုများ စုစုပေါင်းနေထိုင်ရာ ဒေသများမှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အစွမ်းအားများ ပြောင်းရွှေ့အခြေချမှု တိုးပွားလာခြင်း အပေါ်တွင်တည်ကာ ၁၉၄၆ခုနှစ်တွင်ရှိနေသည့် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝ (၆)မြို့နေဘဝကို ထူးထူးခြားခြားပင် အယုတ်လိုက် ပြောင်မြောက်စွာ ဖော်ကျူးထားလေသည်။

ထိုနှစ်(၁၉၄၆ခုနှစ်)တွင် ရွှေတွင်းသစ်များ ရွာတွေ့တွေ့ရှိခြင်း၊ လူမည်းများက ဘတ်(စ်)ကားများကို ရဲရဲစွာ သပိတ်မှောက်ကြခြင်းများ၊ ပျံ့နှံ့မှုများနေထိုင်ရာ တပုတ်ရပ်ကွက်ကို တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းစသည့် လူ့အများနှင့် သက်ဆိုင်သော ဖြစ်ရပ်များက သတင်းစာ ခေါင်းကြီးများကို လွှမ်းမိုးနေခဲ့လေသည်။

ဆယ်စုနှစ် ဝေးစုက မြတ်ဝင်လာပြီးနောက် အပြောင်းအလဲများ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့်တိုင် ဤဝတ္ထုထဲတွင် ဖော်ပြထားသည့် ၁၉၄၆ခုနှစ်ကာလ နောက်ခံအခြေအနေ အဖြစ် အပျက်များပါ စိတ်ကူးအထက်ကွန်မြူးမှု ခွန်အားများမှာ ယနေ့ထက်တိုင် မပျောက်ပျက်နိုင်ပါချေ။ ယင်းကား ဤဝတ္ထု၏ အစွန်ရည်နေစေနိုင်စွမ်းများကြောင့်ပင် ဖြစ်နေလောက်ပါသည်။ ဂရိ အလွမ်းအတိတ်ထုတ် ကြည့်နေသည့် ပရီသတ်ကဲ့သို့ပင် မိမိတို့၏ မျက်မှောက်တွင် တင်ဆက်နေသော ပြဇာတ်၏ဇာတ်အိမ်ကို သိနေသည့်တိုင် တင်ဆက်ပုံ ကောင်းလွန်းသဖြင့် ဇာတ်ထဲတွင် မျောသွားကာ မောနေစေသည့် သမိုင်း၏ သက်ရောက်မှုများကြောင့် ယင်းသို့ ဖြစ်နေခြင်းမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပြန်သေးသည်။ သနားကရုဏာနှင့် ထိတ်လန့်စရာတို့ ယင်းသို့လေ့လာပျက်နေခြင်းသည် အရေစွတ်တယ်၏ အလိုအလျောက် အလွမ်းအတိတ်စာပိုဒ်အတွက် ပြည့်စုံသော ခံစားမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်လေသည်။ တောင်အစွန်အဖျားရှိ ခံကပ်လှသော လူမှုရေး ပြဿနာများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဗဟုသုတ အတန်ရှိသူများအနေဖြင့် ဤဝတ္ထုကို ဖတ်ရှုကြည့်သည့်အခါ တစ်ချိန်တစ်ခါက အတိတ်ခန့်မိတ်မကောင်းဟု ယူဆချင်စရာဖြစ်ရပ်များသည် ယခုပေါ်ပေါက်နေသော အခြေအနေများအတွက် နောက်ခံကားများ ဖြစ်နေသည်ကို ရှုမြင်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ဥပမာအောင်ရသော် ကျလောက်အောင်ပြောတတ်သော်လည်း သတိကြီးကြီးထားပြီးမှ လှုံ့ဆော်တတ်သူ (ဇာတ်ကောင်) ဖြစ် ကုမာလို က ဖြစ်လာနိုင်ဖွယ်ရှိသော အကြမ်းဖက်မှုများကို ခံစားမိပြီးနောက် ထုတ်ခဲ့သောမေးခွန်းကိုပြုရမည်ဖြစ်ပေသည်။ ‘ကိုယ့်ဘာသာ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောပြီးသား စကားလုံးတွေကို သည်အသံကြီးက ပြောလာမယ်ဆိုရင်၊ သည်အသံကြီးက ပေါ်ထွက်လာပြီး ပြန်ပျောက်မသွားတော့ဘူး ဆိုရင်၊ သည်အသံကြီးပဲ ပေါ်ပြီးရင်

ပေါ်ရင်းပုံဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်၊ သည်အသံကြီးမှာ ဩစာနဲ့ ဝိုင်ဆိုင်မှုအတွက် စိတ်ကူးတွေ ပါနေ တယ်ဆိုရင် ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်မလဲဟုသော မေးခွန်းဖြစ်ပါသည်။

အလားတူပင်၊ လူမည်းခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး ‘မဆီမနိုး’က လူမျိုးရေး ခွဲခြားမှု သဘောထားများ တစ်နေ့တခြား တင်းမာလာခြင်းအပေါ် စိုးရိမ်လာခြင်းကို ဖွင့်အန်သောအခါ တွင်လည်း စာဖတ်သူများအနေဖြင့် မည်သို့မျှ ရောင်လွှဲမရတော့သည့် စာတင်သိမ်းဆီ ဦးတည်နေ သည့် အဖြစ်အပျက်များရွှေ့မှောက်တွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ရောက်အော်သကဲ့သို့ ခံစားကြရပါ လိမ့်မည်။ ‘တစ်နေ့ သူတို့ဘက်က မေတ္တာထားဖို့ စိတ်ပြောင်းလာတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့က စက်သုပ်မှန်းတီးစိတ်တွေနဲ့ ဖြစ်နေတော့မှာကို ကျုပ်ရင်ထဲ အသည်းထဲက စိုးရိမ်ဝိတယ်ဗျာ’ဟု ‘မဆီမနိုး’က ဆိုခဲ့လေသည်။

။ ၄ ။

Cry, The Beloved Country ကို ၁၉၄၈ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ၌ နယူးယောက်မြို့တွင် ကြိုတင်ကြော်ငြာထား အနည်းငယ်မျှဖြင့်သာ ထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် နယူးယောက်မြို့မှ အလွန်ထင်ရှားသော ဝေဖန်ရေးဆရာများက ဤစာအုပ်ကို သတိထားမိခဲ့ကြသည်။ စာဖတ်သူ များကလည်း တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်အားဖြင့် ညွှန်းခဲ့ကြလေရာ ရောင်းအားမှာ တစ်ယူတင်ချင်း အရှိန်တက်သွားခဲ့ပါသည်။ မဂ္ဂဇ်စ် အင်ဒါဆင်နှင့် ‘ခပ် ဝိုင်း’တို့က ဤစာအုပ်ကို ‘ကြယ်များ အကြား’ ပျောက်သွားခြင်း’အမည်ဖြင့် တေးသံစုံပြုစာတစ်ပုဒ်အသွင် တင်ဆက်ခဲ့ကြပြီး ‘အလကူစန္ဒာ ခေါ်ဒါ’က ယင်းကို ရုပ်ရှင် ရိုက်ကူးခဲ့လေသည်။ ဤဝတ္ထုကိုရေးပြီးကတည်းက ယနေ့အထိ ဆယ်စုနှစ်လေးခုအတွင်းတွင် သန်းပေါင်းများစွာ ရောင်းချခဲ့ရပြီးဖြစ်သလို ကမ္ဘာ အရပ်ရပ်ရှိ စာဖတ်သူများ၏စိတ်ဝင်စားမှုမှာလည်း ဤဝတ္ထုအပေါ်တွင် ယနေ့ထက်တိုင် နိုင်မြဲ နေသေးသည်။ ဤဝတ္ထုကို ဘာသာအမျိုးပေါင်း နှစ်ဆယ်ခန့်မျှအထိ ပြန်ဆိုခဲ့ပြီးလည်းဖြစ်ရာ တောင်အာဖရိကဘာသာစကားများဖြစ်သည့် ‘စူးလူး’နှင့် ‘အာဖရိခါး(နီ)(စ်)’ ဘာသာစကား များဖြင့် ပြန်ဆိုထုတ်ဝေထားသည်များလည်း ပါဝင်ပါသည်။

တောင်အာဖရိကတိုက်တွင်မူ ဤဝတ္ထုကို လက်ခံကြပုံများ အမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေသည်မှာ လည်း နှံ့သြစရာတော့ မဟုတ်ပါချေ။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားကို သုံးစွဲကြသူ အများအပြားက ကဗျာဆန်သော စာပိုဒ်များ၏ အလှအပကို နှစ်သက်ကြပါသည်။ သို့ရာတွင် လူနေထုထပ်သော အာဖရိခန် ရုပ်ကွက်များတွင် လူမှုရေးအနေအထားများ ပျက်ပွင်းနေသည့်အကြောင်း ဖော်ပြထား ချက်များကိုဖြစ်စေ၊ ဝတ္ထုပါ ကျောရိုးဖြစ်သည့် ကရုဏာထားရှိရန်နှင့် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပေးရန် လိုအပ်နေမှုကိုဖြစ်စေ အားလုံးသော စာဖတ်သူများက စာအုပ်စိတ်ဖြင့်တုံ့ပြန်ကြလိမ့်မည် တော့ မဟုတ်ပါချေ။ ဒီတို(ပ်)တောင်းတွင် ထုတ်ဝေသော **ဒါ ဆာဂါး**သတင်းစာ တစ်စောင် တည်းမှအပ မည်သည့် အာဖရိခါး(နီ)(စ်)သတင်းစာကမှလည်း ဤဝတ္ထုကို သုံးသပ်ညွှန်းဆိုခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ အာဖရိခန်အများအပြားက ဤဝတ္ထုကို မကြိုက်ကြမည်မှာ ယုံမှားသံသယဖြစ်စွယ် ပင် မရှိပါ။ ဝန်ကြီးချုပ်၏ ဇနီးဖြစ်သူ မဇွ(စ်) ဒီ အက်(ပုံ) မေလန်က ဤဝတ္ထုကို ရိုက်ကူးသော ရုပ်ရှင်အား တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတွင် စတင်ပြသသောနေ့က ပေထွန်အား ‘ရုဏ်းစိတ်ရင်းက

သည်စာကိုလမ်းထဲကအတိုင်း တကယ်မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ မစ္စတာ ပေထွန်’ဟု ပြောခဲ့ပေသေး သည်။

ဤဝတ္ထု၏ တောင်အာဖရိကကို ကျော်လွှားဆောင်မြင်မှုက ပေထွန်အား ဝန်ထမ်းဘဝမှ နှုတ်ထွက်စေခဲ့ပြီး စာရေးသားခြင်းတွင် ဘဝကို မြှုပ်နှံခြင်းစေခဲ့လေသည်။ အသံလွှင့်ချက်တစ်ရပ် မှ ပြောဆိုရာတွင် သူက ‘ကျွန်တော် ဝန်ထမ်းဘဝကို စွန့်လိုက်ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဘာအလုပ်မှ မလုပ်တော့ဘဲ အေးအေးလူလူနေဖို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ထွက်လိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ တောင် အာဖရိကဟာ ဘာလဲဆိုတာကို မြောင့်မြောင့်မှန်မှန်နဲ့ မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့်ဘဲ ကျွန်တော် ဖွင့်ဆိုပြချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်အတွက် သည်အလုပ်ထက် အရေးကြီးပြီး သည် အလုပ်ထက် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ အလုပ်မျိုး မရှိပါဘူး’ဟု ဆိုခဲ့လေသည်။

ပထမတွင် အားလုံးအဆင်ပြေနေခဲ့သည်။ ဝန်ထမ်းဘဝမှ နှုတ်ထွက်ပြီး မကြာမီ ပေထွန် သည် သူ၏ဒုတိယဝတ္ထုဖြစ်သော *Too Late The Phalarope* နှင့် ဝတ္ထုတိုများကို ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ သူ့ဝတ္ထုတိုတချို့မှာ ‘ဒိပ်ခလု’ခနန်းမှ သူ့ကိုယ်တွေ့များကို အခြေခံထား လေသည်။

သို့ရာတွင် ကြိုတင်မမြင်နိုင်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ရပ်က သူ့ဘဝတွင်းသို့ ဖြတ်ဝင်လာ ခဲ့ပြီး သူ့ဘဝကို နှောင့်တစ်ဖန် ပြောင်းလဲစေခဲ့ပြန်သည်။ ဒိပ်ခလုမှ ပေထွန်၏ နှုတ်ထွက်ခြင်း အမှန်တကယ် တရားဝင်ရန် တစ်လမျှသာလိုတော့သည့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မေလတွင် အာဖရိခန် အမျိုးသားပါတီက အာဏာရလာပြီး သူတို့၏ ခွဲခြားရေးမူဝါဒများကို စတင်ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။ ဤအခြေအနေတွင် လွတ်လပ်သောအတွေးအမြင်များ ရှိကြသည့် တောင်အာဖရိကအားတို့က ဂျန်ဟောဗုမေး၏ ဦးဆောင်မှုကို ခံယူကြလေသည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၄၈ခုနှစ် မကုန်မီ၊ အသက် ၅၃နှစ်အရွယ်တွင်ပင် ဟောဗုမေး ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။ သူကွယ်လွန်သောအခါ ‘သည်မြေပေါ် မှာ မည်းမှောင်နေတာကို လူအများ ဝိုဦးသတိထားမိလာအောင် လုပ်လိုက်သလိုပဲ။ အလင်း ရောင်ကြီးကတော့ ကွယ်သွားပြီလေ’ဟု ပေထွန်က ဆိုခဲ့ပါသည်။

၁၉၅၃ခုနှစ်တွင် ပေထွန်က တစ်ဦးတည်း အေးချမ်းစွာနေရသည့် စာရေးဆရာဘဝကို စွန့်လွှတ်ရန်သဘောတူခဲ့ပြီး အမျိုးသားအစိုးရ၏ လူမျိုးရေးမူဝါဒများအစား လူမျိုးရေး မပါဝင် သည့် မူဝါဒများကို တင်သွင်းလေမည့် လစ်ဘရယ်ပါတီကို ထုထောင်ရာတွင် အခြားသူများနှင့် အတူ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ လစ်ဘရယ်ပါတီ၏ ရေရှည်ရည်မှန်းချက်မှာ အခွင့်အရေးများနှင့် တာဝန်များအားလုံးကို လူတိုင်း ပြည့်ပြည့်ဝဝရယူ ခံစားနိုင်သည့် လွတ်လပ်ပွင့်လင်းသော တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် အကြမ်းဖက်မှုမပါဘဲ ထုထောင်သွားရန်ဖြစ်လေသည်။ ဖွဲ့စည်းချိန်တွင် ပါတီဝင်အများစုမှာ လူဖြူများဖြစ်ခဲ့သော်လည်း သိပ်များမကြာခင်တွင်ပင် လူမည်းများက ပါတီ၏ လူများစုများ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ဖွဲ့စည်းပြီး မကြာမီ ပါတီသည် အစိုးရ၏ အချက်နှင့် ဖိနှိပ်မှုကို ခံယူခဲ့ရသည်။ ဒေါက်တာ ဖားဗွာက ၁၉၅၈ခုနှစ် ပါလီမန်သို့ တင်သွင်း ပြောကြားရာတွင် တောင်အာဖရိကသမ္မတနိုင်ငံ ဖြစ်လာသည့်အခါ (၁၉၆၁ခုနှစ်တွင် ဖြစ်လာသည်) ‘လူဖြူနဲ့ လူဖြူမဟုတ်သူများကို တန်းတူ ညီမျှ နေရာပေးချင်တဲ့ လစ်ဘရယ်ပါတီအတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အသံလွှင့်လုပ်ချင်တဲ့ တခြားပါတီတွေ

ဆတွက်ဖြစ်ခြင်း သည်နိုင်ငံမှာ နေရာမရှိဘူးဟု ဆိုလိုက်ကာ လစ်ဘရယ်ပါတီ၏အနာဂတ်ကို အရှိန်မြှင့်တင်ပြောဆိုပါသည်။ သူ၏တရားရေးဝန်ကြီးဖြစ်သူ မစ္စတာ ဂျေ၊ ဘီ၊ ဖော့စထော့က လည်း ‘လစ်ဘရယ်တွေဟာ ကွန်မြူနစ်တွေထက်ပိုပြီးအန္တရာယ်ပေးနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ တမင် ရည်ရွယ်ပြီးတော့ပဲဖြစ်ခြင်း၊ မရည်ရွယ်ဘဲဖြစ်ခြင်း၊ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို အဓိက မြှင့်တင် ဖော်ဆောင် နေကြသူတွေပဲ’ဟု ပါလီမန်ကို အဖန်ဖန် ပြောခဲ့ပြန်သည်။

၁၉၆၄ခုနှစ် ဇွန်လက နယ်လဆင် မင်ဒလားဘား နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှုဖြင့် ဇွဲဆိုသော တရားခွင်၏ နောက်ဆုံးနေ့တွင် ပေထွန်က တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ နယ်လဆင် မင်ဒလားနှင့် အပေါင်းပါများဘား သေဒဏ်ချမှတ်လိုက်မည်ကို စိုးရိမ်သည့်အတွက် လိုအပ်လျှင် ဖြစ်ဒဏ်မှ လျှော့ပေးပေးရောင်းကြောင်း အသုံးအဝင်ပြရန် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တရားခွင်သို့ ပေထွန်ရောက်သွားသည့်အခါ အစိုးရတရားလို ရွှေအောက် ပေထွန် ‘ပျက်စနပ်ကို ခွာချမယ်’ဟု ကြေညာခဲ့ပြီး ‘ခင်ဗျားဟာ ကွန်မြူနစ်ပဲ မဟုတ်လား၊’ ‘ကွန်မြူနစ်လမ်းကြောင်းပေါ် သွားနေ တာ မဟုတ်ဘူးလား’စသည့် မေးခွန်းများဖြင့် ပေထွန်ကို ရိုခံ ဆွဲခဲ့ပါသည်။

ပါလီမန်တွင် ထိရောက်သော အခန်းကဏ္ဍ မရရှိသည့်တိုင် လစ်ဘရယ်များသည် လူဖြူ လူမည်းခွဲခြားခြင်းကို ဖြစ်သည့်နည်းနှင့် ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြလေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပေထွန်သည် အက်ဆေးရေးသားသူ၊ လက်ကမ်းစာစောင် ရေးသားဖြန့်ဝေသူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီး ၁၉၅၆ခုနှစ်တွင် အစရှိက လူမျိုးစုခေါင်းဆောင် ‘လူသူလီ’နှင့်အပေါင်းပါများဘား နိုင်ငံတော် ပုန်ကန်မှုဖြင့် ဇွဲဆိုသည့်အခါတွင် သူတို့၏ တရားရေး ကုန်ကျစရိတ်များအတွက် ကျခံပေးရန် ရန်ပုံငွေအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ထူထောင်ရာ၌ ကူညီပံ့ပိုးခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၀ပြည့်နှစ် ရွာဦးပစ်ခတ်မှုများ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ပေါ်ပေါက်လာသော အရေးပေါ်အခြေအနေတွင် ယင်းရန်ပုံငွေအဖွဲ့ဘား ကာကွယ်ရေးနှင့် ထောက်ပံ့ရေးရန်ပုံငွေ အဖွဲ့အဖြစ်သို့ ကျယ်ပြန့်ဆောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း ယင်းသို့ပြောင်းလဲပြီးနောက် မကြာမီပင် အစိုးရက ယင်းရန်ပုံငွေအဖွဲ့ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်လိုက် လေသည်။

၁၉၆၀ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် လစ်ဘရယ်ပါတီမှာလည်း တားမြစ်ပိတ်ပင်မှု အမျိုးမျိုး၊ ကန့်သတ်မှုအသွယ်အသွယ်ကြောင့် အဖွဲ့ဝင်အများအပြား ပြန်တီးသွားခဲ့ပြီး လူမျိုးအသီးသီးပါဝင် သော နိုင်ငံရေးအစည်းအဝေးများကို တားဆီးပိတ်ပင်သော ဥပဒေဖြင့် ၁၉၆၅ခုနှစ်တွင် ပါတီကို ပျက်သိမ်းလိုက်ရလေသည်။ သို့ရာတွင် လစ်ဘရယ်ပါတီ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အတိတ်က ဟုသမျှမှာ အစိုးရ၏ စိတ်သဘောထား ဆိုးယုတ်မှုများကြောင့်သာဖြစ်ရသည်ဟုမူ မဆိုနိုင်ပါ ချေ။ လူငယ်ပါတီဝင်အချို့နှင့် ပါတီဝင်ဟောင်းအချို့က အကြမ်းဖက်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ လျှို့ဝှက်စွာ ကူးပြောင်းခဲ့ကြပြီး ဆင်ခြင်ညှဏ်ကင်းမဲ့လှသည့် မိုးခွဲတိုက်ခိုက်မှုများကို ဆောင်ရွက် ခဲ့ကြခြင်းများလည်း ရှိခဲ့သေးသည်။ အကျိုးဆက်အဖြစ်ကား ပါတီဝင်အများစုအနေဖြင့် အကြမ်း ဖောက်သောနည်းဖြင့် အပြောင်းအလဲတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာရန် သူတို့ဘက်မှ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံ ကာ ကြိုးပမ်းခဲ့သမျှ အရာမထင်တော့ပြီပုန်ကို သဘောပေါက်လာကြရပေတော့သည်။

လစ်ဘရယ်ပါတီမှာ ဆောင်မြင်မှုပူ၍ အနည်းအကျဉ်းမျှသာ ရှိခဲ့သော်လည်း အားတက် စရာ အဖြစ်တစ်ရပ်ကမူ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပေသေးသည်။ ယင်းမှာ ၁၉၆၀ပြည့်နှစ်တွင် နယူးယောက်

မြို့ရှိ လူ့စီးသစ်ရေး စာအုပ်တိုက်က ပေထွန်ဘား လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ဖြင့် ဂုဏ်ပြုသောအခါတွင် ဖြစ်သည်။ ဆုကို ချီးမြှင့်သည့်အခါတွင် ကဗျာဆရာ အာချစ်ဘော မကူလော့က ပေထွန်နှင့် မိတ်သက်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ခေတ်ပြိုင် ဝဲဩဇာရဲ့အလယ်မှာနေ၊ အဲဒီဝဲဩဇာက ဘယ်လို ဝဲဩဇာလဲဆိုတာ မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မြင်၊ ဝဲဩဇာထဲမှာ ရုန်းနေကန်နေကြတဲ့ တကြားသူတွေရဲ့ အလို ဆန္ဒတွေကို မေတ္တာတရား ရှေ့ထားပြီး အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ပြောပြဆွဲခေါ်၊ စိုးရွံ့မှု သံချပ်တွေနဲ့ ကြွက်စိကြွက်စိပြန်နေတဲ့ မြို့မှာ အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်တဲ့ ဆင်ခြင်တုံတရားကိုပေး၊ ဒါတွေအားလုံးကို လိုအပ်လှမှုနဲ့ လုံးလုံးကိုမသိတဲ့ အစိုးရ အတွက် အဲသလိုဆောင်ရွက်ရင်းနဲ့ အစ်စက်တစ်လမ်းက အမှုတော်ထမ်းပေး၊ အဲသလို ထမ်းပေးရာမှာလည်း အန္တရာယ်ရှိမှန်းသိပါလျက်ကနဲ့ စိတ်နှလုံးကို အေးအေးချမ်းချမ်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ထားခဲ့...။ အဲသလို လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက် ခဲ့သူတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်တို့ ကနေညာမှာ ပေးအပ်နိုင်တဲ့ ဆုထက် သမိုင်းက ပေးအပ်မယ့်ဆုက အပုံကြီး ပိုပြီး အာနေတော့မှာ မလွဲစကန်ပါ။

၂၅

အခြေအနေအကြောင်းတရားတွေက ပေထွန်ကို နိုင်ငံရေးဆဲဆဲသွင်းခဲ့သော်လည်း ဤတတ္တုအား နိုင်ငံရေးအကြညာစာတမ်းတစ်စောင်အဖြစ် သတ်မှတ်လျှင်မူ မည်သို့မျှ လျော်ကန်သင့်မြတ်လိမ့် မည်ကား မဟုတ်ပါချေ။ အနုပညာတစ်ရပ်၏ အဓိကတာဝန်ကား တရားမျှတမှုကို ရောင်ပြန် ဟပ်သည့် အလှအပ၊ နိုင်ငံရေးတစ်ရပ်၏အဓိကတာဝန်ကား ဩဇာရှိလာအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စာပေ၏အဓိကတာဝန်ကား စည်းရုံးလှုပ်ရှားမှုဟု ဆိုကြပေသည်။ သို့ရာတွင် *City, The Beloved Country* သည် စည်းရုံးလှုပ်ရှားမှု မဟုတ်ပါ။ လက်ဝဲ၊ သို့မဟုတ် လက်ဝဲဟုသော စိတ်ကူးယဉ်နိုင်ငံရေးအဖွဲ့များအတွက် ပြောဆိုစရာ တစ်ခုတစ်ရာကိုလည်း မပေးပါ။ လူတစ်ဦး ချင်းစီတွင်ရှိသော တရားမျှတအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းကို မွေးမြူရေးအောင်ရေးအတွက်ကို လည်း မဖော်ကျူးပါ။ မာန်ကြီးလှသည့် ထောင်လွန်ရေးအဖွဲ့များအနေဖြင့် စာတင်ကောင်းများက ရွာဘုရားကျောင်းနှင့်လယ်ယာမြေများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းရန် မိမိတို့နည်း မိမိတို့ ဟန်ဖြင့် တတ်စွမ်းသမျှ အားထုတ်မှုများကို အဆင်ကြီးကြမည်လည်း မဟုတ်ပါ။

သို့ရာတွင် ပေထွန်ကမူ ကုန် ဟောဖွဲ့မေးထံမှ ပထမဆုံး ကြားခဲ့ရဖူးသည့် ယောဂဇိုင်း ယား ဘုရားကျောင်းသို့၏ ကမ္ဘာကြီးကျောက်စာတိုင်ပေါ်မှ စာလုံးများဖြင့်သာ တုံ့ပြန်ကောင်း တုံ့ပြန်ပါလိမ့်မည်။ ‘အင်္ဂလန် နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးတွင် ဘာသာရေး အထွတ်အမြတ်ထားရာ အရာအားလုံးကို မထေမဲ့မြင်ပြုကြ၊ လျစ်လျူရှုကြသော ၁၆၅၂ခုနှစ်တွင် ဤဘုရားကျောင်းကို ဆာ ရောဘတ် ရှာလီက တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုဆုံးအချိန်တွင် အကောင်းဆုံးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းအတွက်လည်းကောင်း၊ ဘေးဒုက္ခအကြီးမားဆုံး အချိန်တွင် အကောင်းဆုံးကို မျှော်လင့်ရည်မှန်းခဲ့ခြင်းအတွက်လည်းကောင်း သူ့အား အထူး ချီးကျူးထိုက်ပေသည်’ဟူ၍

ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိုးရွံ့စိတ်ကို အဓမ္မဆက်ခံတော့မည်ဖြစ်သည်။ မမွေးသေးသော ကလေးငယ်များအတွက် ဟစ်သောငိုတော့ ချစ်တိုင်းပြည်၊ ကမ္ဘာမြေကြီးကို ထိုကလေးငယ် စူးစူးနှစ်နှစ် အိပ်မချစ်ပါစေနှင့် ဟူသော ဝတ္ထု၏ ခေါင်းစီးကို ရရှိခဲ့ရာ စာပိုဒ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ပေထွန်က ၁၉၈၂ခုနှစ် မှတ်ချက်ပေးရာတွင် ‘အနီစကားလုံးတွေကို ၁၉၄၆ခုနှစ်လောက်မှာ ရေးဖြစ်ခဲ့တာ ကျွန်တော် တစ်ခါတလေ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တော်တော်ကို ဆုံးအားသင့်မိတယ်။ ပြီးတော့လည်း တောင်အာဖရိကက လူဖြူတွေအတွက် အမှန်တရားကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းကြောင့် နှစ်သုံးဆယ်လောက်တောင် အချိန်ယူခဲ့ရတာကိုလည်း ဆုံးအားသင့်မိတယ်။ ၁၉၇၆ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၆ရက်နေ့က လူမည်းတို့ရဲ့တရားကယုံကြီးဖြစ်တဲ့ ဆိုက်ကယ်မှာ လူမည်းကျောင်းသားငယ်လေးတွေ ရုန်းရင်း ဆန်ခတ် လုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ရက်ပေါင်းသိန်းချီပြီး ရေးခဲ့ရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သမိုင်းမှာ ဘာမှ ပြန်မရနိုင်တော့အောင် အရာရာ ပြောင်းလဲကုန်ပါတယ်’ ဟု ပြောခဲ့ဖူးလေသည်။

လူသားတို့၏စိတ်ကောင်းစေတနာသည် အစဉ်အမြဲရှင်သန်နေထိုင်မည်ဟု ပေထွန်က ဆက်လက်မျှော်လင့်နေခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၅ခုနှစ်က လူမျိုးရေး ဆက်ဆံမှုဆိုင်ရာ တောင်အာဖရိကသို့ပွဲတက္ကသိုလ်တွင် ‘မြည်ထောင်စုလား၊ အနီစကားလုံး’ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဟိုအား(နီ)လေအထိမ်းအမှတ် ပို့ချချက်ကို ပြောကြားရာ၌ ပေထွန်က အောက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ဤသို့သော အချိန်မျိုးများတွင် မျှော်လင့်ချက်များ ဆိတ်သုဉ်းရန် လွယ်ကူလှပါသည်။ ၁၉၄၈ခုနှစ်က ဗလားဒီဗျာတော့ “ကြားစခန်း” တွင် ကွယ်လွန်သွားသည့် ကဗျာဆရာ ခိုဆစ် မင်ဒယ်တစ်ဦး၏ နားခက်ဇာတိ မင်ဒယ်တစ်ဦးက တောလင်၏ လက်အောက်မှ မြောမပြန်နိုင်အောင် ခံစားရသော သူတို့၏ တဝနှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးခဲ့ပါသည်။ ယင်းစာအုပ်ကို သူက မျှော်လင့်ချက်ကို ဆန့်ကျင်သော မျှော်လင့်ခြင်းဟု အမည်ပေးခဲ့ပါသည်။ သူ၏ခင်ပွန်း ကွယ်လွန်ပြီးသည့်နောက်တွင် သူက ဒုတိယတစ်ပုဒ် ထပ်ရေးခဲ့ပြီး ထိုဝတ္ထုအား စွန့်လွှတ်လိုက်ရသော မျှော်လင့်ခြင်းဟု သူက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် အမည်ပေးလိုခဲ့ပါသည်။ တောင်အာဖရိကတွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည် မထမစာအုပ်ကိုသာ ရေးနေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယအုပ်ကို ရေးရန်မလိုဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ကြပါသည်။

ဆက်ခွဲ(၆) ခါလယ်နံ
ထင်ရှားသော တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခ
 အနောက်ပိုင်း မစ်ချီဂန် တက္ကသိုလ်

အပိုင်း တစ်

www.foreverspace.com.mm

အစ်ခေ့ဝိုမှ တောင်ကုန်းများဆီပြေးလျက်ရှိသော ချစ်စရာလမ်းကလေးတစ်လမ်း ရှိပါသည်။ ထိုတောင်ကုန်းများကို မြက်များဖြင့် အလိပ်လိုက် အလိပ်လိုက်ပုံးလွှမ်းထားပေရာ ဖွဲ့သီဖော်ကျားရန် မရွမ်းသာအောင် ချစ်စရာကောင်းလှသော တောင်ကုန်းများဖြစ်ပါသည်။ လမ်းကလေးမှာ ခဲရွာဘာရွတ်ဆီအထိ ရွယ်ရည်ကာ ထိုတောင်ကုန်းများဆီသို့ ခုနစ်မိုင် တက်သွားသည်။ ထိုနေရာမှ ကြည့်လိုက်လျှင် မြူခိုးများဆိုင်မနေပါက အာမရိကမှ အတင့်တယ်ဆုံး တောင်ကြားတစ်ခုကို မြင်ရပါမည်။ အနီးအနားတွင်မူ မြက်ပင်များနှင့် ဋရင်ကောက်ပင်များရှိနေသည်။ အာမရိက ဖွဲ့မြက်ခင်းစံ ငှက်တစ်မျိုးဖြစ်သည့် 'တီတီ ဟိုယာ' ငှက်၏ ခိုကိုးရာမဲ့ အော်မြည်သံကို ကြားရသည်။ အောက်တွင်မူ 'ဒရိုတ်ခင်း စော့(ခ)' မှသည် ပင်လယ်ဆီသို့သွားနေသော 'ဆူး(ခ)စင်း(ခ)ကူးလူး' တောင်ကြား ရှိသည်။ ထိုမှကျော်၍ မြစ်၏နောက်တွင်မူ တောင်ကြီး တစ်တောင်ပြီး တစ်တောင်။ ထိုမှကျော်၍ ထိုတောင်ကြီးများ၏နောက်တွင်မူ 'အင်ဂျေလီ' တောင်တန်းများနှင့် 'အရှေ့ ဂရစ်ခွာမြေ' ။

မြက်များကား ထူထပ်ပြီး ကျပ်ခဲကြီး ဖြစ်နေကာ မြေကြီးကို မမြင်ရ။ မိုးရေနှင့် မြူနှင်းတို့ကို မြက်ပင်များက ထိန်းသိမ်းကာ မြေကြီးပေါ်သို့ စိန်ကျပြီးနောက် လျှိုမြောင် တကာရှိ စမ်းချောင်းဟူသမျှဆီသို့ တိုက်ကျွေးသည်။ ယင်းမြက်များကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ထားသည်။ မြေစီကို အကာအကွယ်မဲ့ဖြစ်သွားစေနိုင်သည်မို့ ကျွဲနွား များများစားစားကိုလည်း အစာမကျွေး။ မီးလည်း များများစားစား မရှိ။ မြက်တွေပေါ် ရုပ်လျှင် ဖိနှပ်မစီးဘဲ ရုပ်မှ။ သည်မြေက အထွတ်အမြတ်။ ထာဝရဘုရားသခင်က ပေးသနားထားသော မြေ။ ထိန်းသိမ်းကြပါ။ စောင့်ရှောက်ကြပါ။ ကာကွယ်ကြပါ။ ဂရုစိုက်ကြပါ။ သို့မှသာ ထိုမြေကလည်း လူတို့ကို ထိန်းသိမ်းလိမ့်မည်။ စောင့်ရှောက် လိမ့်မည်။ ကာကွယ်လိမ့်မည်။ ဂရုစိုက်လိမ့်မည်။ ထိုမြေကို ဖျက်ဆီးလျှင် လူတွေလည်း ပျက်စီးချိမ့်မည်။

မိမိ ရုပ်နေသောနေရာတွင် မြက်များကား ထူထပ်ပြီး ကျပ်ခဲကြီး ဖြစ်နေကာ မြေကြီးကို မမြင်ရ။ သို့သော် ကြွယ်ဝ စိမ်းစိုသော တောင်ကုန်းများကား အောက်ဖက်တွင် ပြိုကွဲသွားသည်။ တောင်ကုန်းများသည် အောက်ဖက်ရှိ တောင်ကြားဆီသို့ လိမ့်ဆင်းသွား

သည်။ လိမ့်ဆင်းသွားရင်းက သူတို့၏သာဘာဝမှာလည်း ပြောင်းသွားသည်။ ဒီရောင်သန်း လာကော အကာအကွယ်မဲ့ ဖြစ်သွားသည်အတွက် မိုးရေနှင့် မြူနှင်းကို ထိန်းမထားနိုင် တော့။ လျှိုမြောင်များရှိ စမ်းချောင်းများမှာ စမ်းခြောက်နေသည်။ ကျွဲနွားတွေကို မြက်တွေ ကျွေးခဲ့သည်မှာ များလွန်းမက များလွန်းပြီ။ မီးတွေရှိခဲ့သည်မှာလည်း များလွန်းမက များလွန်းပြီ။ ထိုမြေပေါ်တွင် ရုပ်လျှင် ဖိနှပ်စီးပြီး ရုပ်မှ။ ကြမ်းထော်လှသည်။ စူးရှလှ သည်။ မြေဖပါးအောက်မှ ကျောက်တုံးများက ဖြီနေသည်။ ထိုမြေကို မထိန်းသိမ်းကြ၊ မစောင့်ရှောက်ကြ၊ မကာကွယ်ကြ၊ ဂရုမစိုက်ကြ။ ထိုမြေကလည်း လူတို့ကို မထိန်းသိမ်း၊ မစောင့်ရှောက်၊ မကာကွယ်၊ ဂရုမစိုက်ပါလေတော့။ တီတီဟိုယာကလည်း သည်နေရာ မှာတော့ မအော်မြည်တော့။

တောင်ကုန်းဒီကြီးများကား ဝမ်းနည်းညှိုးငယ်စွာ ရုပ်နေကြကာ မြေကြီးကလည်း အသားဆိုင် အသားထစ်နယ် စုတ်ပြတ်နေသည်။ တောင်ကုန်းများပေါ်သို့ လျှပ်စီးက လက်လိုက်သည်။ တောင်ကုန်းများပေါ်သို့ တိမ်တိုက်များက သွန်ချလိုက်သည်။ စမ်း ချောင်းသေများ အသက်ဝင်လာသည်။ မြေကြီး၏ ဒီရဲသော သွေးများဖြင့်။ တောင်ကြား တွေထဲတွင် မိန်းမများက ကုန်နေသောမြေစီကို ခြစ်ယူကြသည်။ နှံစားပြောင်းပင်များက လွှဲတစ်ရပ်အထိ ထွေးလာဖို့ပင် အနိုင်နိုင်။ ယင်းတို့မှာ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး၊ သားသည် မအေများနှင့် ကလေးများ၏ တောင်ကြားများသာ ဖြစ်နေတော့သည်။ ယောက်ျားတွေက အဝေးကို ရောက်နေကြသည်။ ယောက်ျားပျိုလေးများနှင့်မိန်းမပျိုလေးများလည်း အဝေးကို ရောက်နေကြသည်။ မြေစီလွှာက သူတို့ကို ဆွဲမထားနိုင်၊ တားမထားနိုင်ပါလေတော့။

J

ကလေးသေးသေးလေးက သစ်သားနှင့် သံတိုဖြင့်ပြီးသော ဘုရားကျောင်းဆီသို့ အရေးတကြီး ပြေးသွားသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် စာတစ်စောင်။ ဘုရားကျောင်းနှင့်ကပ်လျက်တွင် အိမ်တစ်ဆောင် ရှိပြီး ကလေးက တံခါးကို မဝံ့မရံ ခေါက်လိုက်သည်။ သိက္ခာတော်ရ ကုမာလိုက စာရေးနေသောစားပွဲမှ မော်ကြည့်လိုက်ပြီး လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ဝင်ခဲ့လေ။

ကလေးသေးသေးလေးက တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ အလွန်အရေးကြီးသော အိမ်တစ်ဆောင်၏တံခါးကို ဖွင့်သည့်အခါ အမှတ်တမဲ့ ဖွတ်ခနဲဖွင့်လိုက်သလို ဖြစ်မှာစိုးသောကြောင့် အသေအချာ ဂရုတစိုက်ကလေးပင် ဖွင့်သည်။ ထို့နောက် အတွင်းသို့ မရဲတရဲဝင်လိုက်သည်။

- စာတစ်စောင် ယူလာတာပါ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ရှင့်။
- စာတစ်စောင်၊ ဟုတ်စ။ ဘယ်က ရလာတာလဲ ကလေးရယ်။
- ကုန်ခံဆိုင်ကပါ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ လူဖြူကြီးက အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဆီ သွားပို့လိုက်တဲ့။
- သိပ်တော်တာပဲ ကလေးရယ်။ ပြည်းပြည်း သွားနော်။ ကလေး။

သို့ရာတွင် ကလေးမက ချက်ချင်း မသွားသေးပါ။ သူ့ခြေထောက်များကို တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ပွတ်နေကာ သူ့လက်ချောင်းလေး တစ်ချောင်းကလည်း အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)၏ စားပွဲကို ပွတ်နေပါသည်။

- ကလေးကြည့်ရတာ ဆာနေသလိုပဲ။
- သိပ်မဆာပါဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- နည်းနည်းတော့ ဆာနေသလားလို့။
- ဟုတ်ကဲ့၊ နည်းနည်းတော့ ဆာနေပါတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- ဒါဆို အမေကြီးဆီ သွားလိုက်ပါကွယ်။ သူ့ဆီမှာ စားစရာလေးတွေတော့ ရှိလောက်ပါတယ်လေ။

- ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။

ကလေးမလေးက ရွှေဖွဖွကလေး လျှောက်သွားသည်။ အလွန်ခမ်းနားလှသောအိမ်၊ စားပွဲတွေ၊ ကုလားထိုင်တွေနှင့်အိမ်၊ နာရီတစ်လုံး ရှိသောအိမ်၊ အိုးတစ်အိုးထဲတွင် အပင်လေး စိုက်ထားသော အိမ်၊ စာအုပ်တွေ အများကြီး၊ ကျောင်းမှာရှိသော စာအုပ်

တွေထက်ပင် များသော စာအုပ်တွေနှင့်အိမ်မှာ သူ့ခြေထောက်တွေကြောင့် တစ်ခုခုထိခိုက်သွားမှာ စိုးလေသည့်အလား ရွံ့လေး၊ ဖွဖွလေး။

ကုမာလိုက စာကိုကြည့်လိုက်သည်။ စာက ညစ်ပေနေသည်။ အထူးသဖြင့် တံဆိပ်ခေါင်းတစ်ခုကိုမှာ ညစ်ပေနေသည်။ လက်ပေါင်းများစွာ ပြောင်းခဲ့သော စာဖြစ်သည်မှာ သံသယဖြစ်စရာ မရှိ။ ကျွဲဟန်စွာဘု(စ်)က လာသောစာ။ ယခုအခါ ထိုကျွဲဟန်စွာဘု(စ်)တွင် သူ့သွေးသားတွေ အများကြီး ရှိနေပြီ။ လက်သမားဆရာလုပ်ခဲ့သည့် သူ့ညီဥန်က ထိုမြို့သို့ သွားခဲ့ပြီ။ ကျွဲဟန်စွာဘု(စ်)က ဆိုလိုတာမြို့မှာ သူ့ညီ၏ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတစ်ခု ရှိသည်။

သူ့ထက် အသက်အစိတ်ငယ်ကာ သူ့မိဘများ အသက်ကြီးမှ ဓမ္မသော သူ့နမ 'ဂါးထရူ' ကလည်း မိုင်းများဆီမှ လုံးလုံးပြန်မလာတော့အောင် ခင်ပွန်းသည်ကို ရှာဖွေရန် သူ့သားကလေးနှင့်အတူ ထိုမြို့သို့ ထွက်သွားပြီ။ သူ့တစ်ဦးတည်းသောသား 'အဆာလမ်' လည်း သူ့အဖေ ဂါးထရူကို ရှာဖွေရန် ထိုမြို့သို့ထွက်သွားပြီး လုံးလုံး ပြန်မလာတော့။ ထို့အပြင် သူတို့လောက် သွေးမနီးသည့် အခြားသော ဓမ္မဓမ္မဉာတိ အများအပြားမှာလည်း ထိုမြို့တွင် ရှိနေကြသည်။ ယခုစာ ဘယ်သူ့ဆီမှဖြစ်သည်ကို ပြောရစကားသည်။ ထိုမြို့သို့ ရောက်နေသူတွေထဲက တစ်ယောက်မှ စာမရေးကြသည်မှာ ကြာတောင့် ကြာလှပြီ။ တစ်ယောက်မှလည်း စာရေးခြင်းအလုပ်ကို ကောင်းကောင်းကန်းကန်း မမှတ်မိကြတော့။

သူက စာအိတ်ကို ကျောဘက်သို့လှန်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် မည်သူ့ဆီမှ စာဖြစ်သည်ကို ဖော်ပြထားသည်မျိုး တစ်ခုမှမပါ။ စာကို ဖောက်လိုက်ရမှာ သူ့ရွံ့နေသည်။ ထိုသို့သောအရာမျိုးကို ဖွင့်ပြီးသွားလျှင် ဘယ်လိုမှ ပြန်မိတ်လို့ မရတတ်နိုင်တော့ဘူးလေ။

- သူ့ဇနီးကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ကလေးမလေး သွားပြီလား။
- စားနေတုန်းပဲ ဇတီဖုင်။
- ဒါဆိုလည်း စားပါစေကွယ်။ ကလေးမလေးက စာတစ်စောင်ယူလာတယ်ကွဲ့။

စာအကြောင်း မင်း ဘာသိလဲ။

- ကျွန်မ ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ ဇတီဖုင်ရဲ့။
- အေးလေ၊ ကျုပ်လည်း မသိဘူး။ ကြည့်ပါဦး။

သူ့ဇနီးက စာကို ယူပြီး စမ်းကြည့်သည်။ သို့ရာတွင် စာကိုစမ်းကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မည်သူထံမှ စာဖြစ်ကြောင်းကို သိနိုင်စရာအကြောင်း တစ်ခုမှ မရှိ။ သူက လိပ်စာကို ဖြည်းဖြည်းချင်းနှင့် ကျကျနုနု အသံထွက်ဖတ်သည်။

သိက္ခာတော်ရ ဇတီဖုင် ကုမာလို
ရှင်မာသ ဘုရားကျောင်း
နဂါးခို
နေတဲ့(လ်)

ဇနီးသည်က အားတင်းကာ ပြောလိုက်သည်။ ဒါ ကျွန်မတို့သားဆီက မဟုတ်ပါဘူး။

- ဟုတ်တယ်။ သူ သက်ပြင်းချသည်။ ဒါ ကျုပ်တို့သားဆီက မဟုတ်ဘူး။
- သားနဲ့များ ဆိုင်နေမလားပဲ။
- အင်းဟု သူ ပြောသည်။ ဖြစ်နိုင်တယ်။
- ဂါးထရုဆီကလည်း မဟုတ်ဘူးဟု သူ့ဇနီးက ပြောသည်။
- ကျုပ်ညီ ဂျွန်ဆီကလားပဲ။
- ဂျွန်ဆီကလည်း မဟုတ်ဘူးဟု သူ့ဇနီးက ပြောသည်။

နှစ်ယောက်သား ငြိမ်နေကြသည်။ ထို့နောက် သူ့ဇနီးက ပြောသည်။ သည်လိုစာမျိုး ကျွန်မတို့မှာ မျှော်လိုက်ရတာ။ ရောက်လာတော့လည်း ဇာတိရမှာ ကြောက်နေတယ်။

- ဘယ်သူက ကြောက်လို့လဲဟု သူပြောသည်။ ဖောက်လိုက်ပါကွာ။

သူ့ဇနီးက စာကို ဖောက်လိုက်သည်။ ပြည်းပြည်းလေးနှင့်ဂရုတစိုက်။ သူမ စာတွေ အများကြီးမှ မဖောက်ဖူးတာလေ။ စာကို ဖြန့်ချိလိုက်သည်။ ထို့နောက် ပြည်းပြည်းနှင့် ဂရုတစိုက် ဖတ်သည်။ သို့မှသာ သူပြောသမျှ သူ့ခင်ပွန်း မကြားမှား။ ကျယ်ကျယ် ဖတ်ပါကွာဟု သူပြောလိုက်သည်။

သူ့ဇနီးက အော်ပတ်လိုက်သည်။ အင်္ဂလိပ်စာကို ဖတ်တတ်စ ဂူးလူးတစ်ယောက် ဖတ်နေသည့်နှယ်။

သာသနာပြုတိုက်
ဆိုဒီယာမြို့
ဂျီဟဲနစ္စတော့(၆)
၂၅/၉/၄၆

ကျွန်ုပ်၏ ချစ်လှစွာသော ခရစ်တော်ပေါက် နောင်တော်

ကျွန်ုပ်သည် ဤဂျီဟဲနစ္စတော့(၆)တွင် အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦးအား ဆုံတွေ့ခွင့်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ သူ့အမည်မှာ ဂါးထရုတော့မှာလို့ဖြစ်ပြီး သူသည် သိက္ခာတော်ရ စတီဖင် ကုမာလို၏နှမ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် သိရပါသည်။ ဤအမျိုးသမီးငယ်မှာ အလွန်မကျန်းမာပါ။ သို့ဖြစ်ရာ လူကြီးမင်းအား ဂျီဟဲနစ္စတော့(၆)သို့ အလျင်အမြန်လာရောက်ရန် ကျွန်ုပ်တောင်းပန်လိုပါသည်။ ဆိုဒီယာမြို့၊ သာသနာပြုတိုက်နေ သိက္ခာတော်ရ သီယိုဖရစ်လင် မဆီမန်းဂုတ်သို့ ကြည့်ပါ။ ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်က လူကြီးမင်းအား အကြံဉာဏ်များပေးပါမည်။ လူကြီးမင်းအတွက် စရိတ်စက မကြီးလေးလှသည် နေရာထိုင်ခင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ် စွာဖြေ စီစဉ်ပေးပါမည်။

ကျွန်ုပ်ကား ချစ်လှစွာသော ခရစ်တော်ပေါက် သင်၏ ညီတော်ဖြစ်ပါသည်။

လေးစားစွာ
သီယို ဖရစ်လင် မဆီမန်းဂု။

နှစ်ဦးသား တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ အတန်ကြာမှ သူ့ဇနီးက ပြောသည်။

- ကိုင်း... ယောက္ခိကား။
- အင်း... ဘာလဲ။
- သည်စာလေ စတီဖင်နဲ့။ တော် ကြားလိုက်တာပဲ။
- အင်း... ကျုပ် ကြားလိုက်ပါတယ်။ ခက်တဲ့ စာပဲ။
- ခက်တဲ့စာပေါ့။ အဲဒါ တော် ဘာလုပ်မလဲ။
- ဟိုကလေး စားလို့ ပြီးပြီလား။

သူ့ဇနီးက စီးရီးချောင်သို့ သွားလိုက်ပြီး ကလေးမလေးနှင့်အတူ ပြန်ထွက်လာသည်။

- စားလို့ပြီးပြီလား ကလေး။
- ပြီးပါပြီ အွန်ဒြစ်ဦး(၆)။

- ဒါဆို သွားတော့နော် ကလေး။ စာကို ယူလာပေးတဲ့အတွက် မင့်ကို ကျေးဇူးတင်တယ်နော်။ ပြီးတော့ ကုန်စုံဆိုင်က လူမြွေကိုလည်း ကျုပ်က ကျေးဇူးတင်တဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်ပါကွယ်။

- ဟုတ်ကဲ့ပါ အွန်ဒြစ်ဦး(၆)။
- ဒါဆို ပြည်းပြည်းသွားတော့နော်။
- အွန်ဒြစ်ဦး(၆) ကျန်းမာပါစေ။ အမေကြီး ကျန်းမာပါစေ။
- သွား၊ သွား၊ ပြည်းပြည်းသွား၊ သမီးလေး။

သို့ဖြင့် ကလေးမလေးသည် တံခါးဆီသို့ ဖွဖွရွရွကလေးသွားလိုက်သည်။ ထို့နောက် တံခါးကို ညင်သာစွာ ပြန်ပိတ်သည်။ တံခါးလက်ကိုင်ကိုလည်း အမြန် ပြန်လည်သွားမှာ စိုးသည့်အလား ပြည်းပြည်းလေး လှည့်ကာ ပိတ်သွားသည်။

ကလေးမလေး ထွက်သွားသောအခါ သူ့ဇနီးက သူ့ကို ပြောသည်။ တော် ဘာလုပ်မလဲ စတီဖင်။

- ဘာကိုလဲ မိန်းမနဲ့။
- သူ့ဇနီးက စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပင် ပြောသည်။ သည်စာနဲ့ ပတ်သက်လို့ပေါ့ စတီဖင်ရယ်။

သူ သက်ပြင်းချသည်။ "ရှင်ချာဒ" ပိုက်ဆံတွေ ကျုပ်ဆီ ယူလာခဲ့ဟု သူပြောသည်။ သူ့ဇနီးထွက်သွားသည်။ ထို့နောက် ကော်ဖီ သို့မဟုတ် ကိုကိုးဘူးခွံလိုမျိုး သံဘူးတစ်ဘူးနှင့် ပြန်ဝင်လာသည်။ ထို့နောက် သူ့ကို လှမ်းပေးသည်။ သူက သံဘူးကို လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားပြီး ဘူးထဲမှာ အဖြေတစ်စုခု ရှိနေဘိသကဲ့သို့ ဘူးကို အနုလုံပဋိလုံကြည့်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့ဇနီးက ပြောသည်။ လုပ်လိုက်ရမှာပဲပေါ့ စတီဖင်ရယ်။

- ဒါ့ကို ကျုပ်ဘယ်လိုလုပ်သုံးရက်မလဲ။ သည်ပိုက်ဆံတွေက သား အဆာလစ်ကို ရှင်နုအကျောင်း ပို့ဖို့ ဥစ္စာကို။

- အဆာလစ် ရှင်နုအကျောင်းကို ဘယ်တော့မှ သွားရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

- မင်း ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ။ သူ ခပ်စူးစူးပြောလိုက်သည်။ သည်လိုကောင်း မျိုး မင်းမို့ ပြောရက်သကွ။

- သားက အခု ဂျီဟဲနုဘု(ခ)မှာလေ။ သူ့ဇနီးက မောလျာစွာပြောသည်။ ဂျီဟဲ နုဘု(ခ)ကို သွားတဲ့သူတွေဟာ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတတ်ကြတော့ဘူးတော့။

- သည်ကောင်းကို မင်းအရင်ကလည်း ပြောဖူးပါတယ်ဟု သူပြောသည်။ အခုလည်း ပြောပြန်ပြီ။ သည်ပိုက်ဆံ၊ အဲသလို လုပ်ဖို့ စုထားတဲ့ ပိုက်ဆံကို အဲဒီအတွက် ဘယ်တော့မှ သုံးရတော့မှာမဟုတ်တော့ဘူး။ မင်းက တံခါးတစ်ချပ်ကို လှုပ်ပေးလိုက်တယ်လေ။ အေး... မင်းက လှုပ်ပေးလိုက်တော့ ကျုပ်တို့ အဲဒီတံခါးအတိုင်း သွားရတော့မှာပေါ့။ ကျုပ်တို့ ဘယ်သောင်ဘယ်ကမ်းဆိုင်ကမ်းဆိုတာကိုတော့ တီးခေါ်မှပဲ သိလိမ့်မယ်။

- တံခါးကို ဖွင့်တာ ကျွန်မ မဟုတ်ဘူးဟု အစွပ်စွဲခံလိုက်ရသဖြင့် နာကျင်ထိခိုက် သွားသော သူ့ဇနီးက ပြောသည်။ တံခါးဖွင့်နေတာက ကြာကြာလှပြီ။ တော့ဘာသာတော် ပွင့်နေလို့ ပွင့်နေမှန်း မသိတာ။

- ကျုပ်တို့မှာ သားတစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။ သူက စူးစူးရဲရဲ ပြောလိုက်သည်။ စူးလူးတွေမှာ ကလေးတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ကျုပ်တို့မှာတော့ သားတစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်။ အဲဒီသားက ဂျီဟဲနုဘု(ခ)ကို သွားပြီ။ မင်းပြောသလိုပဲ။ ဂျီဟဲနုဘု(ခ)ကို သွားတဲ့သူတွေဟာ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတတ်ကြတော့ဘူး။ စာလေးတောင်မှ မရေး ကြတော့ဘူး။ ပညာမရှိရင် ဘယ်လူမည်းမှ အသက် မရှင်နိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် လူတွေဟာ ရှင်နုအကျောင်းကို သွားပြီး ပညာမရကြဘူး။ ဂျီဟဲနုဘု(ခ)ကိုပဲ သွားကြတယ်။ ဟိုရောက် ရင် ပျောက်ကုန်ကြတယ်။ ဘာသံမှ မကြားရတော့ဘူး။ စုပ်ပေပျောက်၊ မြုပ်ပေပျောက်။ သည်ပိုက်ဆံတွေ...

သူက စကားမဆက်ပါ။ သူ့ဇနီးမှာလည်း ထောက်ပေးစရာ စကားလုံး မရှိပါ။ ထိုအခါ သူက ဆက်ပြောပါသည်။ အခုတော့ ပိုက်ဆံတွေ ကျုပ်လက်ထဲ ရောက်နေပြီ။

သူ့ဇနီးကလည်း ဘာမှမပြောဘဲ နေပြန်ပါသည်။ ထိုအခါ သူကလည်း ဆက်ပြော ပြန်ပါသည်။ အခုတော့ ပိုက်ဆံတွေ ကျုပ်လက်ထဲ ရောက်နေပြီလေ။

- တော့ကိုယ်တော် စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်နေတာပဲ။

- ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် စိတ်ဆင်းရဲအောင်လုပ်နေတာ။ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် စိတ်ဆင်းရဲ အောင် လုပ်နေတာ။ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့က ကျုပ်ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်နေကြတာ။ ကျုပ်သားအရင်း၊ ကျုပ်နှမအရင်း၊ ကျုပ်ညီအရင်းက လုပ်တာ။ သူတို့ဘာသာသူတို့ ထွက်သွားကြပြီး စာတောင် ရေးဖော်မရ

ကြံတော့ကူး။ ကျုပ်တို့မှာ ထိခိုက်ခံစားနေရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သူတို့ မသိကြသလိုပဲ။ ကျုပ်တို့ ခံစားနေရတာကိုလည်း အရေးမခိုက်ကြသလိုပဲ။

သူ့အသံက ကျယ်လာသလို ဒေါသသံလည်း ပါလာသည်။ လူဖြူကြီးဆီ သွားမေး စမ်း။ သူပြောသည်။ စာတွေ ရှိချင် ရှိဦးမှာ။ ငွေသိမ်းစားပွဲအောက်ကို ကျချင်လည်း ကျနေမှာ။ စားသောက်ကုန်တွေ ကြားထဲမှာ ညပ်ချင်လည်း ညပ်နေမှာ။ သစ်ပင်တွေပေါ် မှာလည်း ကြည့်ဦး။ လေတိုက်လို့ လွင့်ကုန်တာရင်လည်း ဖြစ်မယ်။

သူ့ဇနီးက အော်လိုက်သည်။ ကျွန်မကိုပါ စိတ်ဆင်းရဲအောင် တော် လုပ်နေပြီ။ သူ သတိပြန်ဝင်သွားပြီး မာန်ချကာ ပြောသည်။ ရှင်မ စိတ်ဆင်းရဲအောင် မလုပ် ထိုက်ပါဘူးလေ။

သူက သံဘူးကို ဇနီးသည်ထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ဖွင့်လိုက်ပါတော့ဟုလည်း ပြောသည်။

တုန်ယင်နေသော လက်များဖြင့် သူ့ဇနီးက ဘူးကို ယူပြီး ဖွင့်လိုက်သည်။ ဘူးကို မှောက်ကာ စားပွဲပေါ်သို့ သွန်ချလိုက်သည်။ နှမ်းနှမ်းညစ်ညစ်၊ မင်းမင်းအိုအို ငွေစက္ကူ တချို့၊ ပြီးတော့ ငွေဒင်္ဂါး၊ ကြေးဒင်္ဂါး အကြွေပုံကြီး။

- ရေကြည်စမ်းပါဦးဟု သူပြောသည်။ တန်ဖိုးအမှန်သေချာစေရန် ငွေစက္ကူနှင့် ဒင်္ဂါးစေ့များကို လှန်သင့်တာ လှန်ရင်း သူ့ဇနီးက ပိုက်ဆံတွေကို ခဲခဲယဉ်းယဉ်းပင် ရေလေသည်။

- ဆယ့်နှစ်ပေါင်၊ ငါးသျှိုလင်နဲ့ ခုနစ်ပဲနီ။

- ကျုပ် ယုသွားမယ်ဟု သူပြောသည်။ ကျုပ် ရှစ်ပေါင်ယုသွားမယ်။ ပြီးတော့ သျှိုလင်တွေနဲ့ ပဲနီတွေလည်း ယုသွားမယ်။

- အကုန်လုံးသာ ယုသွားပါတော်။ ဆရာဝန်လည်း လိုမယ်။ ဆေးရုံကိစ္စလည်း ရှိတယ်။ တခြား ပြဿနာတွေလည်း ရှိသေးတယ်။ အကုန်လုံးသာ ယုသွား။ ပြီးတော့ စာတိုက် ငွေစုစာအုပ်လည်း ယုသွားဦး။ အဲဒီထဲမှာလည်း ဆယ်ပေါင်ရှိသေးတယ်။ အဲဒါလည်း တော် ယုသွားရမှာပဲ။

- အဲဒါက မင့်အတွက် မီးဖိုလေးတစ်လုံး ဝယ်ပေးဖို့ စုနေတာလေ။

- မထူးတော့ပါဘူးတော်ဟု သူ့ဇနီးက ပြောသည်။ သည်ပိုက်ဆံတွေကလည်း ရှင်နုအကျောင်းကဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ရှင်ကို ဝတ်စုံနက်အသစ်လေးတစ်စုံ ဝယ်ပေးဖို့ စိတ်ကူးထားတာ။ ဦးထုပ်အနက် အသစ်လေးရယ်၊ ကော်လာအဖြူလေးရယ် ဝယ်ပေးမလို့။

- အဲဒါလည်း မထူးတော့ပါဘူးကွ။ ဒါနဲ့ နေပါဦး။ ကျုပ် ဘယ်တော့လောက် သွားရင်...

- မနက်ဖြန်ပေါ့ဟု သူ့ဇနီးက ပြောသည်။ ခဲရစ္စဘရွတ်ကနေ သွားရမှာ။

- ဒါမှတော့ ခရိုင်ဘုန်းကြီးဆီကို ကျုပ်စားရေးလိုက်ဦးမယ်။ ကျုပ် ဘယ်လောက် ကြပယ်မှန်း မသိဘူးဆိုတာ အကြောင်းကြားဦးမှ။

လေးလံစွာ ထလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဇနီးသည်၏ ရွှေသွားက ရပ်လိုက်သည်။ ကျုပ် မင်းကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်မိသွားတယ် ရှင်မရယ်။ ကျုပ် ဘုရားကျောင်းထဲ သွားပြီး ဝတ်ပြုလိုက်ဦးမယ်။

သူက တံခါးအတိုင်း အပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။ သူ့ဇနီးသည်က ပြတင်းငယ်လေးကို ကျော်ပြီး ဘုရားကျောင်းတံခါးပေါက်ဆီသို့ ခပ်ပြည်းပြည်း လျှောက်သွားနေသော သူ့ကို အစအဆုံး ကြည့်နေမိသည်။ ထို့နောက် စားပွဲရှေ့တွင် ထိုင်ချလိုက်ကာ စားပွဲပေါ်သို့ ခေါင်း တင်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင်ကား တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်။ လူမည်း မိန်းမသား များ ပြနေကျအတိုင်း စိတ်ရှည်သည်းခံသော ခံစားမှုမျိုး၊ နှားတို့ အောင့်ခံကြသလို ခံစားမှုမျိုး၊ စကားမပြောတတ်သော သတ္တဝါမှန်သမျှ ခံစားကြရသလို ခံစားမှုမျိုးဖြင့်။

လမ်းမကြီးများအားလုံးက ဂျီဟဲနုဘု(မ်)သို့ ရိုနေပါသည်။ ရှည်လှားလှသော ညဉ့်တာ များမှာ ရထားများကလည်း ဂျီဟဲနုဘု(မ်)ကို ဖြတ်သန်းသွားကြပါသည်။ ယိမ်းထိုးနေသော ရထားတွဲများဆီက စီးရောင်များကား ရထားလမ်းဘေးဝဲယာတွင် အိပ်စက်လျက်ရှိသော ကျေးလက်ဒေသ၏ မြက်တွေပေါ်၊ ကျောက်တုံးတွေပေါ်သို့ ပြုံးပြက်ကျရောက်နေပေသည်။ ပိတ်ထားနိုင်သော မျက်လုံးများ ချမ်းသာကြပါစေ။

အူး(မ်)စင်း(မ်)ကူးလူး တောင်ကြားမှ တောင်ကုန်းများဆီသို့ သွားနေသော လမ်းကုန်းလေးအတိုင်း ကစားစရာ ရထားလေးက ထက်နေပါသည်။ ထိုရထားသည် ခဲရေဘာရွတ်ဆီ တက်သွားပါလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်သို့ရောက်ပြီး ရပ်နားသည့်အခါ ရထားအပြင်သို့ ခဏထွက်ပြီး မိမိလာခဲ့ရာ တောင်ကြားမဟာကို ငုံ့ကြည့်နိုင်ပါသည်။ ရထားက မိမိကို ထားခဲ့ပြီး ခရီးဆက်နှင့်စရာအကြောင်းမရှိပါ။ လူအနည်းငယ်သာ ပါသည့်အတွက် မိမိဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာကို လူတိုင်း သိနေကြသဖြင့်ပင်။ အကယ်၍ မိမိကို ထားခဲ့ပြီး ခရီးဆက်နှင့်သွားသည် ဆိုဦးတော့ ကိစ္စမရှိလှပါ။ မိမိက မသန်မစွမ်းလည်း မဟုတ်၊ အိုမင်းမစွမ်းလည်း မဟုတ်ဘူးဆိုလျှင် ရထားနောက်သို့ ပြေးလိုက်နိုင်ပါသည်။ စီနိုင်ပါသည်။

မြူများဆိုင်းနေလျှင်တော့ တောင်ကြားမဟာကို တစ်စွန်းတစ်စမျှ မြင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ မြူတို့သည် မိမိအနားမှာရော မိမိအောက်မှာပါ ဓဝေနေပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ရထားနှင့်ရထားစီးခရီးသည်များသည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာငယ်လေးတစ်ခုကို ဖန်တီးထားသလို ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ တချို့သူများကတော့ ယင်းကို မကြိုက်ကြပါ။ ချမ်းတာလိုလို၊ လွမ်းစရာလိုလို ခံစားတတ်ကြပါသည်။ သို့ရာတွင် တချို့ကတော့ ဒါကိုပင် ကြိုက်ကြပါသည်။ လျှို့ဝှက်ဆန်းပြားတာလိုလို၊ စွဲမက်စရာလိုလို ခံစားတတ်ကြပါသည်။ စွန့်စားမှုခရီးတစ်ကြောအတွက် အပျိုး၊ အတော၊ မသိသေးသောအရာတစ်ခုကို တပုထားတာအဖြစ် မြင်တတ်ကြပါသည်။

ရထားသည် စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာကို ဖြတ်သန်းသွားပါသည်။ မြက်ပင်များ၊ ငူရင်ကောက်ပင်များ၏ စိမ်းစိုသော အရိပ်များဖြင့်ပြီးသည့် လမ်းဘေး ဝဲယာကို မြူဝေနေသော ရထားပြတင်းများမှ လှမ်းကြည့်နိုင်ပါသည်။ တောင်အာဖရိကပေါက် အပြာရောင် လီလီပန်း၊ ဝါဆိုနီယာပန်း၊ အနီရောင်ဆူးခွန်ပန်းရိုင်းများ ဝေသောရာသီဖြစ်လျှင် လျှို့မြောင်ထဲတွင် အဖြူရောင်လီလီပန်းလှလှ ပြုံးပြီးပြောက်ပြောက်ကို တစ်ရိပ်တစ်ကွက် ဖျတ်ခနဲ မြင်ချင် မြင်ရနိုင်ပါသည်။ ယင်းပန်းစင်းများ၏နောက်တွင်မူ နွံစေးမဲထားသော ကျူထရုံများကိုလည်း မြူစိုးများကြားမှ ဖုတ်တစ္ဆေများနှယ် စွက်ကယ်၊ စွက်ကယ်တွေ့ရနိုင်ပါသည်။

မဟာတောင်ကြားမှ တက်လာသော ရထားကို ခဲရစ္စဘရတ်မှ စောင့်ရသည်က စိတ်ကင်စားဖွယ်ဖြစ်သည်။ သိသူများက ဥဩသံကို ကြားရုံမျှဖြင့် ရထားဘယ်နားမှာ၊ ဘယ်လမ်းမှာ၊ ဘယ်လယ်ကွင်းမှာ၊ ဘယ်မြစ်မှာ ရောက်နေပြီဆိုခြင်းကို ပြောပြနိုင်ကြပါ လိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ထိုနေရာသို့ လိုသည်ထက်ပိုပြီး တစ်နာရီတင်းတင်းပင် စောရောက်နေခဲ့ သော စတီဗင် ကူမာလိုမှာမူ ထိုအရာများကို နားမထောင်အားပါ။ သွားရမည့်ခရီးက အရှည်ကြီး။ ကုန်ရမည့်ငွေကလည်း အများကြီး။ ပြီးတော့လည်း သူ့နှမ ဘယ်လောက် တောင် မမာနေသလဲ မသိ။ ဘယ်လောက် ကုန်မည်မှန်းလည်း မသိ။ ပြီးတော့ သူ့ နှမကို ပြန်ခေါ်လာရမည်ဆိုပါက အဲဒါလည်း ဘယ်လောက် ကုန်နည်းမည်မှန်းလည်းမသိ။ ပြီးတော့ ကျွဲဟဲနွာဘု(စ်)ကား ရောမ မြို့ကြီး။ တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက်နှင့်ပင် တစ်နေ့တစ်နေ့ အချိန်ကုန်သွားမည့်အပြင် တစ်နေ့တစ်နေ့လည်း လျှောက်မိ နင်းမိသမျှ လမ်းတွေက မထပ်နိုင်ဟုပင် အဆိုရှိအောင် ကြီးသောမြို့။ ဘတ်(စ်)ကားတွေလည်း စီးရဦးမည်။ ဘတ်(စ်)ကားဆိုပေမည် သည်မှာလို မဟုတ်။ သည်မှာက ကိုယ့်ရှေ့ရောက် လာသော ဘတ်စ်ကားသည် ကိုယ်စီးရမည့် ကား။ ဟိုဆီမှာကတော့ ဘတ်(စ်)ကားတွေ အနမတူပဲ။ ဆယ်စီးမှာ တစ်စီး။ သို့မဟုတ် အစီးနှစ်ဆယ်မှာ တစ်စီးကမှ ကိုယ်စီးရမည့် ကားဖြစ်ချိမ့်မည်။ ကားမှားစီးမိလျှင် တခြားနေရာသို့ ရောက်သွားချိမ့်မည်။ လမ်းပြတ်ကူး ရသည်ပင်လျှင် အန္တရာယ်ကြီးလှသည်ဟုလည်း အဆိုရှိသည်။ သို့သော် မတတ်နိုင်၊ လမ်းကတော့ ကူးရမည်သာပင်။

နုဒိုနိုနိုက 'မဟဲ,စား'၏ ဇနီးသည်မှာ သူ့ခင်ပွန်း 'မဟဲ,စား' အသက်ငင်နေချိန်တွင် ထိုအရပ်သို့ သွားခဲ့ရင်းက သူ့သား ဓိုက်ကယ် လမ်းပေါ်တွင် အသက်ထွက်သွားသည်ကို မြင်ခဲ့ရဖူးပါသည်။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်သားကလေးမှာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် အန္တရာယ်တွင်း ထဲ သက်ဆင်းသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မအေလုပ်သူကတော့ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်နှင့်မို့ တန့်ကုန်ရစ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ သူ့မျက်စိအောက်တွင်ပင် ကုန်တင်ကားကြီးတစ်စီးက သူ့သား၏ ဇီဝိန်အား ဖြေချသွားလိုက်တာကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရသည်။

ပြီးတော့လည်း အလွန်စိုးရိမ်နေမိတာတစ်ခုက ရှိသေးသည်။ အစိုးရိမ်ရဆုံးမို့ နှုတ်မှ ပင် ထုတ်ဟာ မပြောဖြစ်တော့။ သူတို့၏ သားကရော မည်သည့်အရပ်မှာ ရောက်နေပါ သလဲ။ သားလုပ်သူက ဘာကြောင့် စာမရေးတော့တာလဲ။

နောက်ဆုံး ဥဩသံကို ကြားရပြီးနောက် ရထားလည်း နီးလာပါပြီ။ သင်းအုပ် ဆရာသည် သူ့အဖော်ကို ပြောလိုက်သည်။

- မိတ်ဆွေကြီးရေ။ အခုလို ကူညီတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။
- အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ကို ကူညီခွင့်ရတာကိုပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ ခင်ဗျာ။ တစ်ယောက်တည်း ဆို ဘယ်နိုင်မှာလဲ။ သည်အိတ်ကြီးက အလေးကြီးပဲ ခင်ဗျ။

ရထားက ပိုနီးလာသည်။ မကြာမီပင် ဘူတာသို့ ဝင်တော့မည်။

- အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- ပြောပါ မိတ်ဆွေကြီး။
- ကျွန်တော် အကူအညီတစ်ခု တောင်းချင်ပါတယ်။
- တောင်းပါဗျား။
- ဆီဘက်နွိုကို သိတယ်နော်။
- အင်း... သိတယ်။
- ဆီဘက်နွိုသမီးက အစ်မဆိုပိုက လူဖြူကြီး အူမမစ်ဆီမှာ အလုပ်လုပ်တယ်ခင်ဗျ။

အူမမစ်ရဲ့သမီး အိမ်ထောင်ကျပြီး ကျွဲဟဲနွာဘု(စ်)ကို သွားတော့ ဆီဘက်နွိုသမီးလည်း သူတို့နဲ့ ပါသွားတယ်။ သည်မှာ သူတို့လိပ်စာ။ ဟို... အိမ်ထောင်ကျသွားတဲ့ အမျိုးသမီး ရဲ့ နာမည်အသစ်လည်း ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျာ၊ ဆီဘက်နွိုမျော သူ့သမီးဆီက ဘာအကျိုးအကြောင်းမှ မကြားရတာ ဆယ်လ၊ ဆယ့်နှစ်လလောက် ရှိနေပြီ။ သူက အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ကို စုံစမ်းပေးခဲ့ပါလို့ မေတ္တာရပ်ခိုက်လို့ ခင်ဗျ။

ညစ်ပတ်ပေတူးနေသော စက္ကူစလေးကို ကူမာလိုက ယူလိုက်ပြီး ဖတ်ကြည့်လိုက် သည်။ စမ်းရေတွင်းပဲဟု သူပြောသည်။ သည်အရပ်မှာမည်ကို ကျပ် ကြားဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွဲဟဲနွာဘု(စ်)မှာတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ။ နီးတော့ နီးတယ်ဆိုပဲ။ ကိုင်း... မိတ်ဆွေကြီး။ ရထားဆိုက်ပြီ။ ကျုပ် တတ်နိုင်တာတော့ လုပ်ပေးမယ်။ စိတ်သာချ။

သူက စက္ကူစလေးကို သွပ်ပိုက်ဆံအိတ်ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ဆိုက်လာသောရထားကို နှစ်ယောက်သား ကြည့်နေလိုက်ကြသည်။ တောင်အာဖရိက ကျေးလက်ဒေသသွား ရထားများ အားလုံးနယ်ပင်၊ ယခု ဆိုက်လာသော ရထားမှာလည်း လူမည်းခရီးသည်များဖြင့် အပြည့်။ ဤရထားပေါ်တွင်တော့ လူမည်းမှအပ တခြားသူများ မပါရှိသလောက်ပင်။ ဤဒေသရှိ ဥရောပသားအားလုံးမှာ ကားတွေ ရှိကြပြီး မီးရထား ဖြင့် ခရီးမသွားကြတော့သလောက်မို့လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကူမာလိုက ဥရောပတိုက်သားမဟုတ်သူများ စီးနင်းလိုက်ပါရမိ တွဲပေါ်သို့ တက် လိုက်သည်။ ထိုတွဲမှာ သူနှင့်လူမျိုးတူ၊ သူ့ထက် ပိုမိုနှမ်းပါးသူခရီးသည်များဖြင့် ပြည့် နှင့်နေလေပြီ။ ဥရောပအဝတ်အထည် အထူးအဆန်းအမျိုးစုံကို တချို့က ဝတ်ဆင်ထားကြ သည်။ တချို့ကလည်း ထူးထွေးဆန်းပြားသော ဝတ်စုံအပေါ်မှ စောင်များကို မြဲလွှမ်းထား ကြသည်။ တချို့ကလည်း သူတို့၏ ရှေးရိုးကျလှသော ဝတ်လစ်စလစ်နီးပါး ကိုယ်ခန္ဓာ ပေါ်တွင် စောင်များဖြင့် ရစ်ပတ်ထားကြသည်။ အားလုံးမှာ အမျိုးသမီးများသာဖြစ်သည်။ အမျိုးသားများကတော့ ရှေးရိုးဝတ်စုံများဖြင့် ခရီးသွားလေ့မရှိကြတော့။

ထိုနေ့က အိုက်စပဲလှသည်။ ရထားတွဲထဲမှ အနံ့ကလည်း ပြင်းလှသည်။ သို့ရာတွင် ကူမာလိုသည်လည်း နှမ်းပါးသူတစ်ယောက်ပင်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ဒါတွေကို ဂရု

မစိုက်အပ်ပါ။ ခရီးသည်များက ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီး၏အဆောင်အယောင်ဖြစ်သော သူ့လှောင်အိမ်ကြီးကို မြင်လိုက်ကြပြီး ကိုယ်ကို ရိုက္က အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)အတွက် နေရာပေးကြ သည်။

သူက ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူနှင့် စကားပြောလို့ဆိုလို့ ရခိုင် သည့် တစ်ယောက်ယောက်များ ပါလာလေမလားဟုသောအတွေးနှင့် ဖြစ်သည်။ သို့ရာ တွင် ထိုအဆင့်မျိုးရှိသူ တစ်ယောက်မှ ပါပုံမရပါ။ သူ့မိတ်ဆွေကြီးကို နှုတ်ဆက်ရန် ပြတင်းဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

- ဆီဘက်ခိုက ကျုပ်ဆီကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဘာကြောင့် မလာတာလဲဟု သူမေး သည်။

- သူကြောက်လို့ပါ အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)။ သူက ကျွန်တော်တို့ အသင်းတော်ဝင် မဟုတ် ဘူးလေ။

- သူက ကျုပ်တို့လူမျိုး မဟုတ်ဘူးလား။ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့သူဟာ အသင်းတော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့သူဆီမှ သွားရရိုးတုလား။

- ကျွန်တော် သူ့ကို မြန်ပြောပြလိုက်ပါ့မယ် အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)။

ကုမာလိုက အသံကို မြှင့်လိုက်သည်။ မိမိ၏အသံကို တစ်ပါးသူများ ကြားစေရန် အော်ပြောသော ကလေးတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် လူကြီးတစ်ယောက်၏ အသံ။

- ကျုပ် ဂျီဟဲနစ္စဘာ(စ်)ကို ရောက်တဲ့အခါကျ စမ်းရေတွင်းကို သွားပေးမယ်လို့ သူ့ကို ပြောလိုက်။ စက္ကူစလေးကို လုံလုံခြုံခြုံ သိမ်းဆည်းထားရာ သူ့မိတ်ဆွေတော်ကို ပုတ်ပြလိုက်သည်။ သူ့သမီးနဲ့ ပတ်သက်လို့ စုံစမ်းပေးခဲ့မယ်လို့လည်း ပြော။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် အလုပ်များနေမယ်ဆိုတာလည်း ပြောဖြစ်အောင် ပြောဦး။ ဂျီဟဲနစ္စဘာ(စ်)ကို ရောက်ရင် ကျုပ်မှာ လုပ်စရာတွေက အများသား။

သူ ပြတင်းက ဖြန်လှည့်လိုက်သည်။ သည်လိုပါပဲ။ ကိုယ့်ဘက်ကိုယ် ဖြန်လှည့်လိုက် သလိုပါပဲ။ လူဟူသည်ကား မိမိဘက်သာ မိမိပြန်လှည့်မိသွားတတ်ကြစေခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ရထားက ဥသြဆွဲလိုက်ပြီး သိမ်ခနဲလှုပ်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက်မို့ ကုမာလိုမှာ လဲမလို့ ပြိုမလို့ ဖြစ်သွားရသေးသည်။ သူ့ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ခြင်းက အန္တရာယ်လည်း ကင်းမည်၊ ဣန္ဒြေလည်း ရမည်။

- အေးအေးနေခဲ့ပေတော့ မိတ်ဆွေကြီး။
- ဖြည်းဖြည်းသွားပါ အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)။

သူ့ထိုင်ခုံသို့ သွားသည်။ လူတွေက သူ့ကို စိတ်ဝင်တစားနှင့်အထင်တကြီး ကြည့်ကြ သည်။ ဂျီဟဲနစ္စဘာ(စ်)သို့ အကူးအသန်းများသူ လူတစ်ဦးအဖြစ်ပင်။ ရထားကြီးက အရှိန်မြင့်လာသည်။ တောင်ရိုးတောင်ကြောများ အတိုင်းသွားရန်၊ နက်ရှိုင်းလှသော

တောင်ကြားများတွင် တွဲစိုရန်၊ ငှက်ကောက်ပင်များနှင့် ပန်းပွင့်များကြား ဖြတ်သွားရန်၊ စတိန်ထုန်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီး အစ်ခေ့ဒိုအထိ ဆင်းသွားသည့် ရွှံ့မကျူထရ်များဖြင့် ဟာရံထားသော စိုက်ခင်းများရှိရာအမှောင်ထုထဲသို့ တိုးဝင်ရန်... ရထားကြီးက တစ်ရပ် ပြေးနေသည်။

ခရီးစဉ်၊ စိုးရွံ့မှုက ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသည်။ ဘာမှန်းမသိတာကို ကြောက်နေ သည့် စိုးရွံ့မှု။ ကောင်လေးတွေ လမ်းဖြတ်ကူးရင်း သေကုန်ကြသည့် စရာမမြို့ကြီးကို စိုးရွံ့မှု။ ဂါးထရု မမာနေခြင်းအတွက် စိုးရွံ့မှု။ ဟိုးအတွင်းပိုင်း နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းတွင်မူ သူ့သားအတွက် စိုးရွံ့မှု။ ဟိုးအတွင်းပိုင်း နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းတွင်မူ မိမိနှင့် မည်သို့မျှ မသက်ဆိုင်သော ကမ္ဘာထဲသို့ ရောက်နေသော လူသားတစ်ယောက်၏ စိုးရွံ့မှု။ ကိုယ်ပိုင် ကမ္ဘာလေးအား မည်သို့မျှ ပြန်ခေါ်လို့ မရနိုင်တော့အောင် ဈေးလှင့်သွားနေ၊ သေဆုံးနေ၊ အပျက်ဆီးခံနေရသော လူသားတစ်ယောက်၏ စိုးရွံ့မှု။

အထင်တကြီးရှိခဲ့သော လူအများရှေ့မှောက်၌ မကြာသေးခင်လေးကပင် ရှိစခဲ့ရမာန ကလေးကို ပြခဲ့သော၊ မသိမသာလေး တါခဲ့သော ထိုလူတစ်ယောက်၏ဒူးများက ချိန် လာသည်။

နှမ်းပါးသော လူကြီးသည် သူ့အိတ်ထောင်ကို လက်လှမ်းလိုက်ပြီး သူ့အထွတ်အမြတ် ထားရာ စာအုပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ကာ စတင်ဖတ်ရှုပါတော့သည်။ ဤအထွတ်အမြတ် ကမ္ဘာကသာ သေချာသည် မဟုတ်တုံလော့။

ကစားစရာ ရထားလေးသည် အစ်ခေ့ဒိုမုသည် အခြားတောင်များဆီသို့လည်း တက်သွားပါသည်။ တလိမ့်လိမ့်ရှိနေသော လူဖာဖာတောင်များ၊ အီစဝိုးတောင်၊ ဒေါ်နီချောင်းတောင်။ သံလမ်းကျယ်သည် ဒေါ်နီချောင်းမှသည် အူး(မ်)မိုးမား တောင်ကြားမဟာဆီသို့ ပြေးဆင်းသွားပြန်သည်။ ဤအရပ်တွင် တိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်စုများ နေထိုင်ကြသည်။ မြေခေါ်လွှာက နာမကျန်း။ ကုလို့ မရတတ်နိုင်တော့သလောက်နီးနီးပင် ရေကန်နေပြီ။ ထိုတောင်ကြားမှတစ်ဖန် အီလန်စခေါ်ဆီသို့ ဟီမူးဟီမူးကို ဖြတ်ကျော်လျက် သံလမ်းက ပြန်တက်သွားပြန်သည်။ အီဒင်ဒေအကျော်၊ အွန်ဆင်ဒူးတောင်ကြားရည်ကြီးထဲတွင်တော့ လူမည်း ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်များမှတစ်ဆင့် ရုတ်စရာကောင်းလှသော မြို့ကလေး "ပိုက်ယက်တာမာရစ္စဘာ(မ်)" ဤအရပ်တွင် ရထားတကာတို့အနက် အကောင်းဆုံး ရထားကို ပြောင်းစီးကြပေလော့။ ဂျီဟဲနစ္စဘာ(မ်)သို့ သွားမည့်ရထားပင်။ ဤအရပ်တွင် 'လူဖြူအုံမခန်း' ရှိသည်။ ရထားမှာ အင်ဂျင်မရှိ၊ ခေါင်းတွဲမှာ သံလှောင်အိမ်သာရှိသည်။ အပေါ်တွင် သွယ်တန်းထားသော သတ္တုကြိုးကြီးများဆီက ခွန်အားကို ရယူသည်။

ဟစ်လထုန်နှင့် မြေခဲမြစ်ဆီသို့ တက်လော့၊ ဖွဲ့သီခြင်းငှာ မစွမ်းသာသော ချစ်စရာ တောင်တန်းများကို ဖြတ်သန်းလျက် ဘာလဂိုဝမ်၊ ရိုဇက်တာ၊ မူးအိမြစ်များဆီသို့လည်း တက်ပါလော့။ ရှေးသရောအခါက စစ်မြေပြင်များပေါ် ကျော်လွှားကာ ညဉ့်တာ တစ်လျှောက် ဟိန်းဟောက်မေဦးလော့။ ဒရိုတ်ခင်းစဘာ(မ်)ကို ကျော်ပြီး ညီညာသော လွင်ပြင်ထက်ဆီသို့ တက်လိုက်ပေဦးလော့။

ယိမ်းထိုးနေသော ရထားတွဲထဲတွင် အရုဏ်မကျင်းဖီ အလင်းတစ်ဝက်ဖြင့် နိုးထပေလော့။ အင်ဂျင်က ရေခန်းငွေ့များဖြင့် ချွေပွက်လာရပြန်ပြီး ခေါင်းပေါ်က သတ္တုကြိုးတန်းတွေလည်း မရှိတော့။ ဒါ နယ်သစ် တစ်နယ်၊ သူမိမ်းနယ်တစ်နယ်၊ မျက်စိတစ်ဆုံး အလိမ့်လိမ့် လူးနေသည်။ သည်မှာ နာမည်အသစ်တွေလည်းရှိသည်။ အင်္ဂလိပ်စာသင်ခွဲရသော နူးလူးတစ်ယောက်အတွက် အခေါ်ရခက်လှသော နာမည်များ။ အကြောင်းကား ယင်းနာမည်များအား အာပရီခေါ်(န်)(စ်)ဟူသော ဘာသာစကားဖြင့် မှည့်ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။ ထိုဘာသာစကားကို ယခုထက်တိုင် သူတစ်ခါမှ မပြောခဲ့ဖူးသေးပါ။

မိုင်းကွင်းတွေ၊ မိုင်းတွင်းတွေဟု သူတို့ အော်ကြသည်။ အများစုမှာ ထိုမိုင်းတွင်းများတွင် အလုပ်သွားလုပ်ကြမည့်သူများဖြစ်သည်။

ဒါ မိုင်းတွင်းတွေလား၊ ဟိုးအဝေးက တောင်ဖြူဖြူပြားပြားတွေက မိုင်းတွင်းတွေလား။ မနေ့က သူပြောခဲ့သည်များကို ကြားထားသည့်သူတွေ အနားမှာ မရှိတော့ပြီမို့ ထိုမေးခွန်းကို သူ စိတ်ချလက်ချ မေးလို့ရပါသည်။

- မိုင်းတွင်းထဲက ကျောက်သားတွေပါ အွန်ဖွန်ဒီး(မ်)၊ ရွှေတွေကျင်ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ကျန်ခဲ့တဲ့ ကျောက်တွေပေါ့။

- အဲဒီ ကျောက်တုံးကြီးတွေက ဘယ်လိုလုပ် ထွက်လာတာလဲ။

- ကျင်းထဲဆင်းပြီး တူးရတာပါ အွန်ဖွန်ဒီး(မ်)။ တူးမရလောက်အောင် မာနေရင်တော့ ကျွန်တော်တို့လည်း ထွက်ပေးရတာပေါ့။ အဲဒီအခါကျ လူဖြူတွေက မီးလောင်ချောင်းတွေနဲ့ ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်တယ်။ သူတို့ခွဲပြီးသွားရင် ကျွန်တော်တို့လည်း ကျင်းထဲပြန်ဆင်းပြီး ရှင်းထုတ်ရတယ်။ ပြီးတော့ ကုန်တင်တဲ့တွေပေါ်ကို တင်ပေးရတယ်။ အဲဒီကျောက်တွေကို လှောင်အိမ်တစ်လုံးထဲမှာ ထည့်ပြီး ခေါင်းတိုင်အရည်ကြီးထဲကနေ အပေါ်တင်ပေးလိုက်ရတာပဲ။ အဲဒီခေါင်းတိုင်ကြီးရဲ့ ရှည်ချက်ကတော့ ပြောပြလို့တောင် မဆုံးဘူး ခင်ဗျ။

- ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခေါင်းတိုင်ထဲကနေ လှောင်အိမ်က အပေါ်တက်သွားတာတုံး။

- ဘီးလုံးကြီးတစ်လုံးမှာ ချည်ထားတာပေါ့။ နေဦး ခင်ဗျ။ ကျွန်တော် ပြမယ်။ သူ ငြိမ်နေသည်။ သွန်လုံးက နည်းနည်းလေး ပိုခန့်လာသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုဖြင့်။ သံစင်တစ်ခုသည် လေထုကို ကော့ပေးလျက် ရှိနေပြီး ထိုသံစင်၏ ထိပ်တွင်ကား ဧရာမ ဘီးကြီးတစ်ဘီး။ လည်နေသည်က မြန်လွန်းလှသဖြင့် ဘီးကြီး၏ပုတ်တိုင်များက အမြင်အာရုံကို အမျိုးစုံလှည့်စားနေလေတော့သည်။ ဧရာမအဆောက်အအုံကြီးတွေ၊ ပိုက်တွေထဲက ထွက်နေသော ရေခန်းငွေ့တွေ၊ လူတွေက အလောသုံးဆယ် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြ။ ဧရာမ တောင်ဖြူကြီး။ မဆုံးနိုင်သော ကုန်တင်ကားတန်းကြီးက ထိုတောင်ဖြူကြီးပေါ်သို့ ရုန်းတက်နေကြသည်။ ဟိုး အမြင့်ကြီးမှာ။ အောက်က မြေပေါ်မှာတော့ မော်တော်ကားတွေ၊ ကုန်သယ်ကားတွေ၊ ဘတ်(စ်)ကားတွေ၊ အုံခဲကြပ်သိပ် ရှုပ်ထွေးလျက်။

- ဒါ ဂျီဟဲနစ္စဘာ(မ်)လား။ သူမေးသည်။

သို့ရာတွင် သူတို့က စိတ်ချလက်ချပင် ရယ်လိုက်ကြသည်။ တချို့မှာ လူပောင်းများပင်။

- ဒါ အကင်းပဲ ရှိသေးတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ဂျီဟဲနစ္စဘာ(မ်)မှာ အင်မတန်ကို မြင့်တဲ့ အဆောက်အအုံတွေ ရှိတယ်။ ဘယ်လို ဘယ်ပုံဆိုတာတော့ သူတို့ ပြောတတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

- ကျုပ်ညီကတော့ တစ်မျိုး ပြောပြဖူးတယ်။ ကျုပ်တို့ အဖေရဲ့ နှားတင်းကုပ် နောက်မှာ ရှိတဲ့ တောင်မတ်မတ်ကြီးအတိုင်းပဲတဲ့။ သိပ်ကို မြင့်သတဲ့။

သူနှင့်စကားပြောနေသူက ခေါင်းညိုသည်။ သို့ရာတွင် ကုမာလိုက ထိုတောင်ကို မသိပါ။

ထို့နောက်မှာတော့ အဆောက်အအုံတွေက အဆုံးအစ မရှိတော့။ အဆောက်အအုံ တွေ၊ တောင်ဖြူဖြူတွေ၊ ရေမဘီးကြီးတွေ၊ အမှတ်မရှိသော လမ်းတွေ၊ ကားတွေ၊ ကုန်သည်ကားတွေ၊ ဘတ်(စ်)ကားတွေ။

- ဒါကတော့ ကျိဟဲနုဇာဘု(စ်) အစစ်ပဲဗျဟု သူပြောသည်။

သို့ရာတွင် သူတို့ ရယ်လိုက်ကြပြန်သည်။ အားလုံး မဆိုစလောက်တော့ နှမ်းနယ်နေ ကြပြီ။ ဒါ ဘာမှမဟုတ်သေးပါဘူးဟု သူတို့က ပြောကြသည်။

ရထားလမ်းတွေ၊ ရထားလမ်းတွေ၊ အုံမခန်း။ ဘယ်ဘက်မှာ၊ ညာဘက်မှာ၊ များလွန်းလှလို့ မရနိုင်။ ရထားတစ်စီးက သူတို့ကို ရိပ်ခဲ ဖြတ်သွားသည်။ ထိုရထားက ရုတ်တရက် ဟိန်းထွက်လာသောအသံကြောင့် သူ့မှာ စတုရန်းရသည်။ တခြား တစ်ဖက်မှာ လည်း နောက်ထပ် ရထားတစ်စီးက သူတို့ရထားကို ယှဉ်လျက် ခုတ်နေသည်။ သို့သော် နောက်တွင် နူးပြီး ကျန်ရစ်သည်။ ဘူတာတွေ၊ ဘူတာတွေ၊ သူ့စိတ်ကူးထဲမှာ ရှိနေခဲ့ဖူး သည်ထက် များလွန်းလှသည်။ လူတွေက ရာနှင့်ချီပြီး ရထားမျှော်နေကြသည်။ သို့ရာတွင် ရထားက သူတို့ကို ဖြတ်ပြီး ခပ်သုတ်သုတ် မောင်းနှင်သွားသည်။ သူတို့မှာ စိတ်ပျက် လက်ပျက် ကျန်ရစ်ကြသည်။

အဆောက်အအုံတွေက ပိုပိုမြင့်လာသည်။ လမ်းတွေကလည်း ပိုလို့ ပိုလို့ မရနိုင် မတွက်နိုင်အောင်။ အဲသလိုအနေအထားမှာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကိုယ်သွားရမယ့်လမ်းကို ရှာလို့ တွေ့ကြတာတဲ့လဲ။ ဆည်းဆာချိန်ဖြစ်သည်။ လမ်းတွေပေါ်မှာ မီးတွေ လင်းလာ သည်။

လူတစ်ယောက်က သူ့ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

- အဲဒါ ကျိဟဲနုဇာဘု(စ်)ပဲ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

မြင့်မားလှသော နေရာအဆောက်အအုံကြီးတွေကို သူမြင်သည်။ အနီရောင်၊ အစိမ်း ရောင် မီးတွေကလည်း ထိုအဆောက်အအုံတွေပေါ်မှာ၊ ထိုအဆောက်အအုံတွေလောက် အမြင့်မှာ ရှိနေကြသည်။ မှိတ်ချည်၊ ဖွင့်ချည်။ ပုလင်းတစ်လုံးထဲက ရေတွေ ထွက်လာ သည်။ ဖန်ခွက် ပြည့်သည် အထိ။ ထို့နောက်မှာတော့ မီးတွေ မှိတ်သွားသည်။ ပြန်လင်း လာသောအခါ... အို... ကြည့်စမ်း... ပုလင်းက အပြည့်အတိုင်း မတ်မတ်ကလေး ထောင်လျက် ဖြစ်နေပြီး ဖန်ခွက်ထဲမှာ ဘာမှ မရှိ။ ထို့နောက် ပုလင်းက လဲသွားပြီး အထဲက အရည်တွေကို ဖန်ခွက်ထဲသို့ သွန်ပြန်ပြီး အမည်းနှင့် အဖြူ၊ သို့ကလို ရေး ထားသည်။ မီးစိမ်း၊ မီးနီတွေနှင့်ပေမယ့် အမည်းနှင့်အဖြူ (Black & White)တဲ့။ ဘယ်လို

နားလည်သူရမုန်းပင် မသိတော့။

သူ ငြိမ်နေသည်။ ခေါင်းကိုက်သည်။ ကြောက်သည်။ သည်ဘူတာတော့ ဆိုက်ပြီ။ မမြဲကြီးအောက်မှာ ဥမင်လမ်းများအားလုံး ရှိနေသော ဤနေရာသို့ ဆိုက်ပြီ။ ရထားရပ် သွားသည်။ နေရာအခန်းကြီးတစ်ခန်းအောက်မှာ ရထား ရပ်သွားသည်။ ထို့နောက်မှာတော့ ထောင်နှင့်ချီနေသော လူတွေ။ လူမည်းတွေ၊ လူဖြူတွေ၊ တချို့က သွားနေကြ၊ တချို့က လာနေကြ၊ များလွန်းလို့ ဥမင်ထဲမှာ ပြည့်နေသည်။ လူတွေကို မတိုက်မိအောင် သူရုစိုက် သွားသည်။ သူ့အိတ်ကိုလည်း တင်းတင်းကြီး ဆုပ်လျက်။ ခန်းမကျယ်ကြီးတစ်ခုထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ လူရေစီးကြောင်းကြီးက လှေကားအတိုင်း တရွေ့ရွေ့ တက်နေသည်။ ထို့နောက် သူလည်း လမ်းပေါ်ရောက်သွားပြီ။ အသံတွေက တရားလွန်။ ကားတွေ၊ ဘတ်(စ်)ကားတွေက တစ်စီးပြီး တစ်စီး။ သူ့စိတ်ကူးထဲကထက် အများကြီးများလှသည်။ လူရေစီးကြောင်းကြီးက လမ်းတစ်ဖက်စီသို့စီးသွားပြန်သည်။ သို့ရာတွင် မပန်၊ နာသားကို သတ်ရသွားသောအခါ ထိုလူစီးကြောင်းနောက်သို့ မလိုက်ပဲ။ မီးက စိမ်းရာမှ နီသွားသည်။ ထို့နောက် ပြန်စိမ်းသွားသည်။ သူကြားဖူးသည်။ မီးစိမ်းလျှင် သွားနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သူလမ်းကူးဖို့ ပြင်လိုက်ချိန်၌ နေရာမဘတ်(စ်)ကားကြီးက သူ့ရှေ့က ဦးခဲဖြတ်သွားသည်။ သူ နားမလည်နိုင်သော ဥပဒေတစ်ခုခုတော့ ရှိမည်။ သူ နောက်ဆုတ်လိုက်ရပြန်သည်။ နံရံတစ်ခုဘေးတွင် အသာရပ်နေလိုက်သည်။ သူ့မှာ တစ်ခုခုကို စောင့်နေသည့်ပုံမျိုးတော့ ပေါက်နေလောက်သည်။ သူ့နှလုံးက ကလေးတစ်ယောက်၏ နှလုံးလိုမျိုးကြီးကို ခုန်နေ သည်။ အဲဒါကို ရပ်သွားအောင် ဘာမှလည်း လုပ်လို့ မရ၊ ဘယ်လိုမှလည်း တွေးကြည့်လို့ မရ။ တီးခေါ့၊ ကျွန်တော်မျိုးအား စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။ တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ် လိုက်သည်။ တီးခေါ့၊ ကျွန်တော်မျိုးအား စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။

လူငယ်တစ်ယောက် သူ့အပါးသို့ ရောက်လာပြီး သူ့နားမလည်သော ဘာသာစကားဖြင့် သူ့ကို ပြောသည်။

- ကျုပ် နားမလည်ဘူးဟု သူပြောသည်။
  - ဒါဆိုရင် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)က ကော့ဆပ်လား။
  - နူးလူးပါဟု သူပြောသည်။
  - အွန်ဖွန်ဒီး(စ်) ဘယ်သွားမလို့လဲ။
  - ဆိုဖီယာမြို့ကိုပါ သူငယ်။
  - ဒါဆို ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် လိုက်ပြပေးပါ့မယ်။
- ထိုသူငယ်၏ စေတနာကို သူကျေးဇူးတင်မိပါသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ပိုင်းကလည်း

သူ လန့်နေသည်။ ထိုသူငယ်က သူ့အိတ်ကို သယ်ပေးမည်ဟု မပြောတာကိုပဲ ဝမ်းသာရဦးမည်။ သို့ရာတွင် ထိုသူငယ်က နားဝင်မရောလောက်အောင် စိမ်းလှသော နူးလူးစကားဖြင့် သူ့ကို ရည်ရည်မွန်မွန်ပင် ပြောဆိုနေပါသည်။

စီးစိမ်းသွားသည်။ သူ့လမ်းညွှန်က လမ်းကို မြတ်ကူးလိုက်သည်။ ကားတစ်စီးက မောင်းချလာသည်။ သို့ရာတွင် သူ့လမ်းညွှန်က မြေလှမ်းပျက်မသွား။ ကားကလည်း ရပ်သွားသည်။ သူ့ပုံကြောင့် စိတ်ချလက်ချ ဖြစ်လာရသည်။

အဆောက်အအုံမြင့်မြင့်ကြီးများအောက်တွင် သူ့မျိုးကျွေးသွားသမျှကို သူ မလိုက်နိုင်။ နောက်ဆုံးတွင် အိတ်ကိုဆွဲထားရသော သူ့လက်မောင်းမှာ မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် နှမ်းနယ်လာတော့သည်။ ဘတ်(စ်)ကားတွေ အများကြီးရှိသော နေရာတစ်ခုသို့ ရောက်လာကြသည်။

- တန်းစီရလိမ့်မယ် အွန်ဖွန်ဒီ(စ်)။ ကားအတွက် ပိုက်ဆံပါရဲ့လားခင်ဗျ။
- ထိုသူငယ်အား ကျေးဇူးတင်ခြင်းကို ပြသသယောင်ပင်။ သူက အိတ်ကြီးကို ချလိုက်ပြီး သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ကို ခပ်မြန်မြန်နှင့် စိတ်အားထက်သန်စွာ ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ကားခဲ ဘယ်လောက်လဲဟု မေးလိုက်ရမည်ကို အားနာနေသည်။ ထို့ကြောင့် ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံ တစ်ပေါင် ထုတ်လိုက်သည်။
- ကျွန်တော် အွန်ဖွန်ဒီ(စ်)အတွက် ကားလက်မှတ်သွားဝယ်ပေးမယ်လေ။ လက်မှတ်ရုံမှာ ကျွန်တော် သွားဝယ်နေတုန်း တန်းစီထားမှ နေရာ မပျောက်မှာ။

- ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဟု သူပြောသည်။

သူငယ်လေးက ပိုက်ဆံတစ်ပေါင်ကို ယူသွားပြီး မဝေးလှသော လမ်းထောင့်တစ်နေရာစီသို့ ထွက်သွားသည်။ လမ်းထောင့်မှာ ထိုသူငယ် ချိုးကျွေးသွားချိန်၌ ကူမာလိုထိတ်လန့်လာရပြန်သည်။ စိထားသော တန်းက ရှေ့သို့တိုးသွားသည်။ သူလည်း တိုးလိုက်သည်။ သူ့အိတ်ကို တင်းတင်းဆုပ်လျက်။ ထို့နောက် ရှေ့သို့၊ ထို့နောက် ရှေ့သို့၊ တရွေ့ရွေ့၊ မကြာမီ၊ သူ ကားပေါ်သို့ တက်ရတော့မည်။ သို့ရာတွင် သူ့စီးမှာ ကားလက်မှတ် မရှိသေး။ တစ်ခုခုကို တွေးမိသည့်အလား၊ တန်းစီထားရာမှ ရုတ်တရက် ခွာလိုက်သည်။ ထို့နောက် လမ်းထောင့်သို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဟိုသူငယ်၏အရိပ်အရောင်ကို မတွေ့ရပါ။ တစ်ယောက်ယောက်ကို စကားပြောရန် သူ အားတင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရည်ရည်မွန်မွန်၊ သန့်သန့်ပြန့်ပြန့် ဝတ်စားထားသည့် အသက်ကြီးကြီး လူကြီးတစ်ဦးစီသို့ သွားလိုက်သည်။

- လက်မှတ်ရုံက ဘယ်မှာလဲဗျာ။
- ဘာလက်မှတ်ရုံလဲ အွန်ဖွန်ဒီ(စ်)။
- ဘတ်(စ်)ကား စီးဖို့ လက်မှတ် ရောင်းတဲ့ လက်မှတ်ရုံလေ။
- ဘတ်(စ်)ကားပေါ်မှာတင် လက်မှတ်ဝယ်ရတာပါ။ လက်မှတ်ရုံ သပ်သပ်မရှိ

ပါဘူး။

ထိုလူကြီးကို ကြည့်ရသည်မှာ လူကောင်းသူကောင်းဖြစ်ပုံပင်။ သင်းအုပ်ဆရာက ပျိုးကျိုးနွံနွံပင် ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော် သူငယ်လေးတစ်ယောက်ကို ပိုက်ဆံတစ်ပေါင် ပေးလိုက်တယ်။ သူက ကျွန်တော့်အတွက် လက်မှတ်ရုံမှာ လက်မှတ်သွားဝယ်ပေးမလို့တဲ့။

- အွန်ဖွန်ဒီ(စ်)တော့ လူလိမ်ခံလိုက်ရပြီ။ အဲဒီသူငယ်ကို တွေ့သေးလို့လား။ ဘယ်တွေ့တော့မှာလဲ။ နောက်လည်း သူ့ကို ဘယ်တော့မှ တွေ့ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုင်း၊ ကျွန်တော်နဲ့သာ လိုက်ခဲ့ပါ။ အွန်ဖွန်ဒီ(စ်)က ဘယ်ကိုသွားမှာတဲ့။ ဆိုဖို့ယာ မြို့လား။

- ဟုတ်တယ်ဗျ။ ဆိုဖို့ယာမြို့ကိုပဲ။ သာသနာပြုတိုက်ကို သွားမလို့။
- ဟုတ်ပြီ။ ကျွန်တော်လည်း အင်္ဂလန်ခရစ်ယာန်အသင်းတော်ဝင် တစ်ယောက်ပဲ။ ကျွန်တော် လူတစ်ယောက်ကို စောင့်နေတာပါ။ ဒါပေမယ့် ဆက်မစောင့်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ အွန်ဖွန်ဒီ(စ်)နဲ့ လိုက်ခဲ့ပေးပါ့မယ်။ ဒါထက် သိက္ခာတော်ရ မဆီမန်းဂုကို အွန်ဖွန်ဒီ(စ်) သိပါသလား။
- သိပ်သိတာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ သူ့ဆီက စာ ပါပါတယ်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် လူတန်းကြီး၏နောက်ဆုံးတွင် တန်းစီလိုက်ကြပြန်သည်။ ထို့နောက် အချိန်တန်သောအခါ ဘတ်(စ်)ကားပေါ်တွင် နှစ်ယောက်သား နေရာယူလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ ဘတ်(စ်)ကားက ဇယားရှုပ်နေသော လမ်းများပေါ်တွင် ယိမ်းထိုး ပြေးလွှားနေပေတော့သည်။ ယာဉ်မောင်းက လမ်းကို မထီသည့်ဟန်ဖြင့် ဆေးလိပ်ကို တဖွားဖွား ပွားရင်း မောင်းနေသည်။ သူ့သတ္တိကို မချိုးကျူးဘဲ မနေနိုင်။ တစ်လမ်းပြီး တစ်လမ်း၊ အချက်ပြမီးတိုင် တစ်တိုင်ပြီး တစ်တိုင်။ ဘယ်တော့မှ မရောက်တော့မည့် အတိုင်းပင်။ တစ်ခါတရံများတွင် အရိန်ပြင်းလွန်းသည့် အတွက် ဘတ်(စ်)ကားက ဘယ်ညာ ယိမ်းထိုးနေသည်။ အင်ဂျင်သံကလည်း နားထဲတွင် ဟိန်းလျက်။

လမ်းငယ်လေး တစ်လမ်းတွင် သူတို့ ဆင်းလိုက်ကြသည်။ ဟိုမှာ သည်မှာတော့ ထောင်နှင့်ချီသော လူတွေ ရှိနေဆဲ။ လူတွေ ကြပ်သိပ်နေသော လမ်းတွေကိုပြတ်သန်းပြီး အတော် လျှောက်ကြရသေးသည်။ သူ့မိတ်ဆွေသစ်က သူ့အိတ်ကို ကူပြီး သယ်ပေးပါသည်။ သူကလည်း ထိုသူ့ကို ယုံကြည်သည့်စိတ် ပေါ်လာပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မီးထွန်းထားသော အိမ်တစ်ဆောင်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် တံခါးခေါက်သည်။

တံခါးပွင့်သွားသည်။ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသော အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် လူငယ်တစ်ဦးက သူတို့ကို တံခါးဖွင့်ပေးသည်။

- မစ္စတာ မဆီမန်းဂုခင်ဗျား၊ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာပါတယ်။ နန္ဒီရိုက်က သိက္ခာတော်ရဆရာ ကုမာလိုပါ။

- ကြွကြွပါ၊ ကြွကြွပါ မိတ်ဆွေတို့။ မစ္စတာကုမာလို၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ဂျီဟဲနုစွဘာ(စ်)ကိုလာတာ ဒါ ပထမဆုံးအကြိမ်လား ခင်ဗျ။

ကုမာလို ဆက်လက် မဝါကြွေးနိုင်တော့ပါ။ သွေးအား အန္တရာယ်ကင်းကင်း လမ်းညွှန် ပေးခဲ့ပြီးလေပြီ။ နွေးထွေးစွာ ဧည့်ဝတ်ကြိုခဲ့ပြီးပြီ။ သူ နိမ့်နိမ့်မျှချပင် ပြောပါသည်။ ကျွန်တော် တော်တော်ကို စိတ်ရှုပ်သွေးတယ်ဗျား။ သည်က မိတ်ဆွေကြီးကို တကယ့်ကို ကျေးဇူးတင်တယ်။

- ခင်ဗျား လူကောင်းသူကောင်းနဲ့ တွေ့တာပဲ။ ဒါ မစ္စတာမာဖိုလိုတဲ့။ သူက လုပ်ငန်းရှင်ကြီး တစ်ယောက်ခင်ဗျ။ ဘုရားကျောင်းရုံသားကောင်းတစ်ယောက်လို့လည်း ပြောရမှာပါခင်ဗျ။

- လူကောင်းသူကောင်းနဲ့ မတွေ့ခင်ကတော့ ဆရာလူ အလုပ်လိုက်ရသေးတယ်ဟု လုပ်ငန်းရှင်ကြီးက ပြောသည်။

ဤသို့ဖြင့် မြစ်ပုံပျက်ပုံကို ပြောဖြစ်သည်။ စုတ်တသပ်သပ်နှင့် နားထောင်ကြပြီး အကြံတွေ အများကြီး ပေးကြသည်။

- မစ္စတာကုမာလိုလည်း ဆာနေပြီ မှတ်တယ်။ မစ္စတာ မာဖိုလိုပါ တစ်ခါတည်း စားသွားပါလား။

သို့ရာတွင် မစ္စတာမာဖိုလိုက ဆက်မနေတော့ပါ။ ထွက်သွားပြီး တံခါးကို ပိတ်သွား ပါသည်။ ကုမာလိုက ကုလားထိုင်ကြီးတစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို လက်ခံလိုက်သည်။ သို့သော် သူကား ဆေးလိပ် သောက်လေ့ရှိသူ မဟုတ်မူပါ။ အခန်းမှာ လင်းနေပြီး စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာကောင်းလှသော မြို့ကြီးနှင့် အဆက်ပြတ်နေပါသည်။ ဆေးလိပ်ကို ကလေးတစ်ယောက်လို ဖွာလိုက်ပြီး ကျေးဇူးတွေ တင်နေမိပါသည်။ ဂျီဟဲနုစွဘာ(စ်)ဆီ အရောက်လာရသော ခရီးရှည်ကား ပြီးဆုံးခဲ့ပါပြီ။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိသော လူငယ်အား သူ့ဘော့ကျနေမိပြီ။ အဆုံး၌ ဤဘုရားဖူး ခရီးစဉ်ထွက်လာခြင်း အကြောင်းရင်းကို သူတို့နှစ်ယောက် ဆွေးနွေးမြစ်သွားကြတော့ မည်မှာကား များ။ လတ်တလောတွင်မူ ခရီးဦးကြိုပြခံရခြင်းနှင့် လုံခြုံစိတ်ချခြင်းကို ခံစားရသည်မျှဖြင့်ပင် လုံလောက်ပါပြီ။

- အစ်ကိုကြီးအတွက် အိပ်စရာ တစ်နေရာ စီစဉ်ထားပါတယ်။ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီဆိုတဲ့ အသင်းတော်အဖွဲ့ဝင် အမျိုးကောင်းသမီးကြီးတစ်ယောက်ရဲ့အိမ်မှာပါ။ သူက မဆရာ တိုင်းရင်းသားပေမယ့် နူးလူးစကားလည်း ကောင်းကောင်းပြောတတ်တယ်။ ဘုန်းတော် ကြီးတစ်ပါး သွယ်အိမ်မှာ တည်းတာ မင်္ဂလာရှိတယ်လို့ သူက ပြောပါတယ်။ ဈေးလည်း ပေါတယ်။ တစ်ပတ်မှ သုံးသျှီလင်ပဲ ပေးရမှာပါ။ ထမင်းလည်း အဲဒီမှာပဲ အသင်းတော် က လူတွေနဲ့ စားလို့ရပါတယ်။ ဟော... ခေါင်းလောင်း ထိုးပြီ။ လက်ဆေးချင်ပါသေး လား ခင်ဗျား။

ခေတ်မီသော နေရာ၌ သူတို့ လက်ဆေးကြသည်။ လက်ဆေးကြေကန် အပြုရောင်၊ ရေပူရေအေးနှစ်မျိုး၊ ဟောင်းနွမ်းနေသော်လည်း အလွန်ပြုသော မျက်နှာသုတ်ပေါများဖြင့် မြစ်သည်။ အိမ်သာကလည်း ခေတ်မီအိမ်သာပင်ဖြစ်သည်။ ကိစ္စဝိစွဲပြီးသောအခါ အတံ လေးတစ်ချောင်းကို ဖိလိုက်သည်နှင့် တစ်ခုခုပျက်စီးသွားသည့်အလား ရေတွေက ဒလဟော ထွက်လာသည့် အိမ်သာမျိုး။ ထိုအရာမျိုးများအကြောင်းသာ မကြားဖူးထား လျှင် တော်တော်ပင် လန့်သွားလောက်သည်။

စားပွဲခင်းထားသော အခန်းတစ်ခန်းထဲသို့ သူတို့ ဝင်သွားကြသည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် ဘုန်းတော်ကြီးများစွာကို တွေ့ရသည်။ လူဖြူတွေရော၊ လူမည်းတွေရော၊ ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းစကားများ ရွတ်ဆိုကြပြီးနောက် ထိုင်လိုက်ကြပြီး အားလုံး အတူတကွ စားကြ သည်။ ပန်းကန်တွေ၊ စားတွေ၊ ခက်ရင်းတွေ များပြားလှသည့်အတွက် သူ စိတ်လှုပ်ရှားနေ သည်။ သို့ရာတွင် အခြားသူများ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြပုံကို ကြည့်ပြီး စားတွေ ခက်ရင်းတွေကို ထိုအတိုင်း လိုက်သုံးသည်။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ နှင်းဆီသွေးရောင် ပါးပြင်များရှိသော ဘုန်းတော်ကြီး၏ဘေးတွင် သူ ထိုင်သည်။ ထိုဘုန်းကြီးက သူ့ကို ဘယ်ကလာသလဲ၊ သူ့အရပ်က ဘယ်လိုရှိသလဲဟု မေးမြန်းသည်။ အခြားလူမည်းဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက ဟစ်ကြွေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော် လည်း အစ်မဆိုပါကပဲဗျ။ အမေနဲ့အဖေတို့က အဲဒီမှာ အခုထက်ထိ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေ ကြသေးတယ်။ လူဖွာဖွာတောင်ကြားမှာပေါ့။ အဲဒီမှာ အခြေအနေကောင်းရဲ့လား။

ဤတွင် သူက ထိုဒေသနှင့်ပတ်သက်ပြီး အားလုံးပြောပြရသည်။ ထိုဝေးလံသီခေါင်

သော ရေကူးလက်ဒေသမှ တောင်တန်းကြီးများနှင့် တောင်ကြားများအကြောင်း။ ထိုဒေသကို ချစ်မြတ်နိုးစိတ်က သူ့အသံတွင် ပါနေပုံရသည်။ အားလုံးက ငြိမ်နေကြပြီး သူပြောတာကို နားစိုက်နေကြလေသည်။ မြေကြီး နာမကျန်းဖြစ်နေခြင်း၊ မြက်တွေ ပျောက်ကွယ်သွားပုံ၊ တောင်မှ တောင်ကြား၊ တောင်ကြားမှတောင် ပြေးနေသော လျှိုမြောင်များအကြောင်းလည်း ပါသည်။ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး၊ ကလေးငယ်များနှင့် မိန်းမသားများ၏ မြေသာပြစ်နေရပုံ၊ နှစ်စား ပြောင်းပင်များက လွှာတစ်ရပ်အထိ ထွားလာဖို့ ပင် အနိုင်နိုင်ဖြစ်နေပုံ၊ လူမျိုးစုတွေ ပျက်စီးပုံ၊ အိမ်တွေပျက်စီးပုံ၊ လူတွေပျက်စီးပုံတွေလည်းပါသည်။ ထွက်သွားကြပြီးနောက် အများအပြား ပြန်မလာကြတော့ပုံ၊ အများအပြားက လုံးလုံး စာမရေးကြတော့ပုံတွေလည်း ပါသည်။ ထိုအရာများအားလုံးသည် နဒီရှန်တစ်နေရာတည်းမှာ မဟုတ်ဘဲ၊ လူ့ဘာသာမှာရော၊ အင်တာနီရှင်မှာရော၊ အွန်စီမား(စ်)မှာရော၊ အီး(စ်)အင်(စ်)ကူးလားမှာရော မြစ်နေပုံလည်း ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဂါးထရု၊ အဆာလမ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍မူ တစ်လုံးမှ သူမပြော။

ထိုသို့ဖြင့် မြေကြီး နာမကျန်းဖြစ်နေသည့်အကြောင်း၊ ပျက်စီးနေသော လူမျိုးစုနှင့် ပျက်စီးနေသောအိမ်အကြောင်း၊ ထွက်သွားကြပြီးသည့်နောက် မိမိတို့၏ဝေလှုပ်ထုံးစံများကို မေ့လျော့ကုန်ကြလျက် ပရမ်းပတာနှင့် အချည်းနှီး နေထိုင်လျက်ရှိကြသူ ယောက်ျားလေးတွေ၊ မိန်းကလေးတွေအကြောင်းကို သူတို့ပြောကြသည်။ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်သော ကလေးသူငယ်များ၊ ဝိုးကြီးပြီး ဝိုလည်း ကြောက်စရာကောင်းသော ရာဇဝတ်ကောင်များ၊ ဂျီဟဲနုဇ္ဈာ(စ်)မြို့ကြီးက လူမည်းရာဇဝတ်မှုများကို စိုးရွံ့နေပုံတို့ကို သူတို့ ပြောကြသည်။ သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်က ထသွားပြီး ဂျီဟဲနုဇ္ဈာ(စ်) ချောစာဟူသည့် သတင်းစာတစ်စောင် သူ့ဆီယူလာကာ စာလုံးမည်းကြီးများဖြင့် ရေးထားသည်ကို သူ့အား ပြသည်။

လူပြတ်စသော အိမ်တစ်အိမ်ရှိ အဘိုးကြီး၊ အမယ်ကြီး၊ စုံတွဲကို လူယက်ကာ ရိုက်နှက်သွားခြင်း။ ဒေသခံဓလေ့ဦးကို ဖမ်းဆီးထားပြီ။

- ဒါမျိုးက ဇန့်တိုင်းဖြစ်နေတာဟု ထိုသူက ပြောသည်။ ဥရောပတိုက်သားတွေတင် ကြောက်နေကြတာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဆိုဖီယာမြို့မှာလည်း ကြောက်နေကြရတယ်။ ကျွန်တော်တို့လို အာဖရိခန် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သည်လူငယ်လေးတွေ ရန်ရှာသွားတာ သိပ်မကြာလှသေးဘူး။ ကလေးမလေးရဲ့အိတ်ကို လုတယ်၊ ဝိုက်ဆံကိုလည်း လုတယ်။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ ကလေးမလေးကိုလည်း အမွေကုန်သွားကြသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူငယ်တွေက အိမ်တွေထဲက ထွက်လာကြတဲ့ လူတွေ ဖြစ်နေတယ်။

- သည် ဂျီဟဲနုဇ္ဈာ(စ်)မှာတော့ အများကြီး တွေ့ရဦးမှာပါလေဟု နင်းဆီသွေးရောင် ပါးပြင်များနှင့် ဘုန်းကြီးက ပြောသည်။ ခင်ဗျားတို့ နေရာမှာတင်ပဲ ပျက်စီးနေတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ နောက်တစ်ခါ ဆွေးနွေးကြဦးမှ ဖြစ်မယ်။

ကျွန်တော်လည်း ကြားချင်ပါသေးတယ်။ အခုတော့ ကျွန်တော်မှာ သွားစရာလေးရှိနေလို့။ သို့ဖြင့် သူတို့ လူစုခွဲလိုက်ကြသည်။ မဆီမန်းဂုက သူ့ညီသည်ကို သူ့သီးသန့်ခန်းသို့ ခေါ်သွားမည်ဟု ပြောသည်။

- ကျွန်တော်တို့မှာ ပြောစရာတွေက အများကြီးပဲဟု မဆီမန်းဂုက ဆိုသည်။ သူတို့ သီးသန့်ခန်းဆီ သွားကြသည်။ မဆီမန်းဂုက တံခါးကို ဝိတ်လိုက်ပြီးနောက် နှစ်ယောက်သား ထိုင်လိုက်ပြီးသောအခါတွင် ကူမာလိုက ပြောလိုက်သည်။ ကျုပ်သိပ်အလောသုံးဆယ်နိုင်နေရင် သည်းခံပါနော်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်နှမအကြောင်း သိချင်လှပြီ။

- ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့ဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ အစ်ကိုကြီး သိချင်နေမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မဆင်မခြင်နိုင်လှတယ်လို့ အစ်ကိုကြီး ယူဆနေမယ်ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က အစ်ကိုကြီးကို အရင်ဆုံး မေးချင်တာ တစ်ခု ရှိတယ်။ အဲသလို မေးတဲ့အတွက်လည်း ကျွန်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ နှမက ဂျီဟဲနုဇ္ဈာ(စ်)ကို ဘာလာလုပ်တာလဲ။

ကူမာလိုသည် ထိုမေးခွန်းကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားသော်လည်း ကျိုးနွံစွာပင် မြေလိုက်ပါသည်။ မိုင်းတွင်းတွေအတွက် ချော့ဆွဲခံလိုက်ရတဲ့ သူ့ယောက်ျားကို ရှာဖို့ လာတာပါ။ မြန်ချိန်တန်တဲ့အထိ သူ့ယောက်ျားက ပြန်မလာဘူး။ စာလည်းလုံးလုံး မရေးဘူး။ ဒေသလား၊ ရှင်သလားလည်း မသိရဘူး။ ဒါနဲ့ သူ့ကလေး ပေါက်နေလေးကို ခေါ်တဲ့ပြီး လင်ပျောက်ရှာဖို့ ထွက်သွားတာပဲ။

ထို့နောက် မဆီမန်းဂုက ဘာမှမပြောဘဲနေသောအခါ သူက စိုးရိမ်တကြီး မေးလိုက်သည်။ သူ သိပ် မမာနေလား။

မဆီမန်းဂုက အလေးအနက်ပြောသည်။ ဟုတ်တယ်၊ သူ တော်တော် မမာဘူး။ ဒါပေမယ့် ဟိုလို မမာတာမဟုတ်ဘူး။ တခြား၊ ဝိုဆိုးတဲ့ မမာတာမျိုး။ ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကို လှမ်းခေါ်လိုက်ရတာက သူ့မှာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေလို့ပဲ။ နောက်တစ်ချက်က သူ့အစ်ကိုက ဘုန်းကြီးဖြစ်နေလို့ပဲ။ သူ့ယောက်ျားကို သူပြန်တွေ့လား၊ မတွေ့ဘူးလားတော့ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့မှာ အခုတော့ ယောက်ျား မရှိဘူး။

သူက ကူမာလိုကို ကြည့်လိုက်သည်။ သည်လို ပြောရင် ဝိုမှန်မယ် ထင်တယ်ဟု သူက ဆက်ပြောသည်။ သူ့မှာ ယောက်ျားတွေ အများကြီးပဲ။

ကူမာလို ပြောလိုက်သည်။ တီးခေါ့၊ တီးခေါ့!

- ခလဲမောင့်မှာ သူ့နေတယ်။ သည်က သိပ်မဝေးပါဘူး။ ဂျီဟဲနုဇ္ဈာ(စ်)ရဲ့ အဆိုးဆုံး ရုပ်ကွက်တစ်ကွက်ပဲ။ ရဲ့တွေ အဲဒီကို ရောက်သွားတော့ လမ်းပေါ်မှာ အရက်တွေ စီးနေတာကို မြင်ရတယ်။ အနံ့ကလည်း တထောင်းထောင်း ထလို့။ တခြား

ဘာနဲ့မှ မရဘူး။ ဘယ်နေရာ သွားသွား၊ အရက်နဲ့ပဲ ရတဲ့နေရာ။

သူက ကူမာလိုဘက်သို့ ကိုယ်ကို ကိုင်းကား စကားဆက်သည်။ ကျွန်တော်လည်း အရက်သောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ သောက်တာက အရက်ကောင်း။ ကျွန်တော်တို့ အဘိုးတွေ၊ အဖေတွေ၊ ချက်တဲ့ အရက်မျိုး။ အခုတော့ အရက်ကို ဘယ်တော့မှ မတိုးတော့ဘူးလို့ ကျွန်တော် သစ္စာပြုထားတယ်။ သည်က အရက်တွေက တအား ဆိုးတယ်။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးတွေ ဘယ်တုန်းကမှ မသုံးဖူးတဲ့ ပစ္စည်းပေါင်းစုံနဲ့ မပြင်း ပြင်းအောင် လုပ်ထားကြတာ။ အဲဒါ အစ်ကိုကြီးနှစ်ယောက်လုပ်ခဲ့ဖူးပဲ။ သူက အဲသလို အရက်ကို ချက်ပြီး ရောင်းတယ်။ ပြောရတာ ထိခိုက်လှပေမယ့် ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကို ဘာစကားမှ မျှန်မထားချင်ဘူး။ သည်မိန်းမတွေက သူတို့ကြိုက်စရာရရင် ဘယ်ယောက်ျား နဲ့မဆို အိပ်တယ်။ လူတစ်ယောက် သူ့နေရာမှာတင် သေသွားတယ်။ လောင်းကစားကြ၊ သောက်ကြစားကြပြီး ဓားနှံထိုးကြတာ။ အစ်ကိုကြီးနှစ်ယောက် ထောင်ထဲလည်း ဝင်ဖူးနေပြီ။ တစ်ခါ မကတော့ဘူး။

မဆီမန်းဂုက သူ့ကုလားထိုင်တွင်မြဲစီလိုက်ကာ စားပွဲပေါ်မှစာအုပ်ကို ရှေ့သို့တန်း လိုက်၊ နောက်သို့ဆွဲလိုက်လုပ်နေသည်။ အစ်ကိုကြီးအတွက်တော့ အမက်လာသတင်းပဲဟု သူပြောသည်။ ဆွဲအလျက်ပင်၊ ကူမာလို ခေါင်းညိတ်သည်။ မဆီမန်းဂုက စီးကရက်များ ကို ထုတ်လိုက်သည်။ ဆေးလိပ်သောက်ပါဦးလားဟု ပြောသည်။

ကူမာလို ခေါင်းရမ်းလိုက်ကာပြောသည်။ တကယ်တော့ ကျုပ် ဆေးလိပ် မသောက် တတ်ပါဘူး။

- တစ်ခါတလေကျတော့ ဆေးလိပ်သောက်လိုက်ရင် အေးချမ်းသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက် တခြားအေးချမ်းနည်းလည်း ရှိပါသေးတယ်။ သူ့ဟာနဲ့သူ အေးချမ်းနေတော့မှ ဆေးလိပ်ကို အရသာခံပြီး သောက်သင့်တယ်။ ဒါပေမယ့် ပေါ့၊ ကျုပ်နဲ့အတူ(စ်)မှာက အဲသလို အေးချမ်းမှုမျိုး ရနိုင်ခက်ခဲလှတယ်ဗျာ။
- ကျုပ်နဲ့အတူ(စ်)မှာ၊ ဟုတ်လား။ နေရာတိုင်းမှာ အဲလိုဖြစ်နေတာပါပဲ။ ဘုရား သခင် ပေးသနားထားတဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှုက ကျုပ်တို့တွေကို စွန့်ခွာသွားခဲ့ပြီလေ။

ထို့နောက် နှစ်ဦးစလုံး ငြိမ်နေကြသည်။ နောက်ထပ်စကားတစ်ခွန်း ထပ်ထွက်ရန် ခက်ခဲသွားစေသည့် စကားကို ပြောနှင့်ပြီး ဖြစ်နေသလိုပင်။ နောက်ဆုံးပဲ ကူမာလိုက ပြောသည်။ ကလေးကလေး၊ ဘယ်ရောက်နေလဲ။

- ကလေးလည်း အဲဒီမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီနေရာဟာ ကလေးတစ်ယောက် နေအပ်တဲ့ အရပ်မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကို လှမ်းခေါ်လိုက်ရတာပါ။ မအေကို မကယ်နိုင်ဘူးဆိုရင်တောင် ကလေးကို ကယ်နိုင်အောင်လို့။
- အဲဒီအရပ်က ဘယ်နားမှာလဲ။
- သည်ကနေ သိပ်မဝေးဘူး။ မနက်ဖြန်ကျရင် ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်။

- ကျုပ်မှာ နောက်ထပ် အပူကြီးတစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်။
- ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါလား။
- ခင်ဗျားကို ဖွင့်ပြောခွင့်ရတာ ကျုပ် ဝမ်းသာတယ်။ သို့ရာတွင် သူတိတ်သွားပြန်သည်။ ပြောဖို့ကြိုးစားသည်။ မရ၊ ထို့ကြောင့် မဆီမန်းဂုက သူ့ကို ပြောရသည်။ ဖြည်းဖြည်းအချိန်ယူပြီးမှ ပြောပါ အစ်ကိုကြီး။
- တော်တော် မလွယ်ဘူးဗျို့။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြီးဆုံး အပူပဲ။
- သားနဲ့ တူတယ်။ ဒါမှမဟုတ် သမီးလား။
- သားပါဗျာ။
- ဆက်ပါဦး အစ်ကိုကြီး။
- သူ့နာမည်က အဆာလစ်တဲ့။ သူလည်းပဲ ထွက်သွားတာပဲ။ ကျုပ်နှစ်ယောက် ရှာဖို့ ဆိုပြီးတော့။ ဒါပေမယ့် သူလည်း မြန်မလာတော့ဘူး။ နည်းနည်းလေးလည်း နေရော၊ စာတောင် မရေးတော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ ထည့်တဲ့စာတွေ၊ သူ့အမေရဲ့စာတွေ၊ ကျုပ် စာရေး၊ အကုန်လုံး ကျုပ်တို့ဆီပဲ ပြန်ရောက်လာတယ်။ အခု မိတ်ဆွေကြီးပြောတာ ကြားပြီးတော့ ကျုပ်တို့ပြီး ကြောက်လာတယ်။
- ကျွန်တော်တို့လည်း ကြိုးစားပြီး ရှာကြတာပေါ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ နှမ သီရင်လည်း သိနေမှာပါ။ အစ်ကိုကြီး ပင်ဖန်းလှပြီ။ အစ်ကိုကြီးအတွက် ပြင်ထားတဲ့ အခန်းကို သွားကြရအောင်။
- ကောင်းသားပဲ။

ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြသည်။ ကူမာလိုက ပြောသည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲမှာ ဝတ်ပြု ဆုတောင်းတာ အကုန်ဖြစ်နေပြီ။ ဘုရားကျောင်း ဘယ်နားမှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ပြပေးနိုင်မလား။

- ဘုရားကျောင်းရှေ့ကပဲ ဖြတ်သွားရမှာပါ။

ကူမာလိုက နှိမ့်နှိမ့်ချချမင် ပြောပြန်သည်။ ကျုပ်အတွက် ကူပြီး ဆုတောင်းပေးနိုင် မလားဗျာ။

- ကျေးကျေနပ်ခုပ်ကို ဆုတောင်းပေးပါ့မယ်ခင်ဗျာ။ အစ်ကိုကြီးရေ၊ ကျွန်တော့်မှာ လည်း လုပ်စရာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုကြီး သည်မှာ ရှိနေခိုက်တော့ အစ်ကိုကြီး လိုအပ်တာမှန်သမျှ ကျွန်တော် လုပ်ပေးပါ့မယ်။
- မိတ်ဆွေကြီးက တယ်လည်း မိတ်ရင်းကောင်းတာပဲကိုး။

နှိမ့်နှိမ့်ချချပြောနေသော သူ့အသံထဲမှာ ပါသွားတာတစ်ခုခုက မဆီမန်းဂုကို ထိခိုက် သွားစေဟန်တူသည်။ မဆီမန်းဂုက ပြောလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်က မိတ်ရင်း သိပ် မကောင်းလှပါဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် သိပ် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တယ်။ ပြီးတော့လည်း အပြစ်မကင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။ ဘုရားသခင်က သူ့ရဲ့မေတ္တာတော်တွေကို ကျွန်တော်

ကို ပေးသနားထားတာ တစ်ခုပါပဲ။

သူက ကုမာလို့ အိတ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက် ဟမ်းဆီသို့ မရောက်မီ ကုမာလိုက သူ့ကို ပြောလိုက်သည်။

- ကျုပ်မှာ ပြောစရာတစ်ခု ကျန်နေသေးတယ်။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ။

- ကျုပ်မှာ ညီတစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်။ သူလည်း သည်ကျိဟ်နက္ခဘာ(စ်)ကိုပဲ ရောက်နေတယ်။ သူလည်း ကျုပ်တို့ဆီကို စာမရေးတော့ဘူး။ သူ့မှာမယ်က ဂျွန်ကုမာလို တဲ့။ လက်သမား လုပ်တယ်။

မဆီမန်းဂုက ပြီးလိုက်ပြီး ပြောသည်။ ကျွန်တော် သူ့ကို သိပါတယ်။ သူ စာမရေး အားဘူး။ ဂျွန်ကုမာလိုဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လူတော် နိုင်ငံရေးသမားပဲ။

- ကျုပ်ညီက နိုင်ငံရေးသမား... ဟုတ်လား။
- ဟုတ်တယ်။ နိုင်ငံရေးမှာတော့ ထင်ရှားတဲ့ တကယ့် လူတော်တစ်ယောက်ပဲ။

မဆီမန်းဂုက ဓမ္မစိုင်းနေသေးသည်။ ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကို သည့်ထက်သည် ပိုပြီး စိတ်ထိခိုက်အောင် မလုပ်ထိုက်တော့ပါဘူး။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ညီက အသင်းတော် အတွက်တော့ ဘာမှ အသုံးမဝင်တော့ဘူး။ သူက ပြောတယ်။ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ အတွက် ဘုရားသခင်က လုပ်မပေးခဲ့တာတွေကို လူတွေက လုပ်ယူရမယ်တဲ့။ သူက အဲသလို ပြောတယ်။

- အခုလာရတဲ့ ခရီးကလည်း တော်တော်ကို ခါးသီးလှပါလား။
- အစ်ကိုကြီး ပြောတာကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်တယ်။
- တစ်ခါတလေကျတော့ ကျုပ်စိုးရိမ်မိတယ်။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးသာ သိရင် ဘာပြောမလဲလို့။ သူ့ဆီက ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးပါးသာဆိုရင်ရော ဘယ်လိုပြောမလဲ။
- ခရိုင်ဘုန်းကြီးက ဘာပြောနိုင်မှာလဲ အစ်ကိုကြီးရဲ့။ ဘယ်ခရိုင်ဘုန်းကြီးမှတားလို့ မရတာကြီး ဖြစ်နေတာပဲ။ ဒါတွေ မဖြစ်အောင် ဘယ်သူက တားနိုင်မှာလဲ။ ဖြစ်ကို ဖြစ်နေမှာပဲ။

- ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲဗျာ။ ဖြစ်ကိုဖြစ်နေမှာပဲလို့ ဘယ်လို စိတ်နှံ့များ ပြော လိုက်တာလဲ။

- ဖြစ်ကို ဖြစ်နေမှာပဲ အစ်ကိုကြီးရေဟု မဆီမန်းဂုက လေးလေးနက်နက်ပြောပါ သည်။ ကမ္ဘာကြီးကို ဆက်မလည်နေပါနဲ့လို့ တားလို့မရပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ခရစ် ယာန် တစ်ယောက်ပါ အစ်ကိုကြီးရယ်။ လူဖြူတစ်ယောက်ကို မုန်းနိုင်တဲ့ နှလုံးသားမျိုး ကျွန်တော့်မှာ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော့် အဖေကို အမှောင်ထဲက ဓမ္မထုတ်လာတာ လူဖြူပါ။ ကျွန်တော် ပြောတာ သိပ်ပွင့်လင်းနေရင် သည်းခံပါ အစ်ကိုကြီး။ အရာရာဟာ ပျက်စီး သွားလို့ ကြေကွဲစရာ ကောင်းနေတာမဟုတ်ပါဘူး

အစ်ကိုကြီးရယ်။ မပြင်ဘဲ ထားလိုက် လို့သာ ကြေကွဲစရာကောင်းနေတာပါ။ လူဖြူတွေက လူမျိုးစုတွေကို ပျက်စီးအောင် လုပ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ယုံတယ်ဗျာ။ သည်းခံပါလို့ အစ်ကိုကြီးကို ထပ်ပြီး တောင်းပန် ပါရစေ။ အဲသလို ပျက်စီးသွားတာကို ပြန်ပြင်လို့ မရတော့ဘူး။ အိမ်တွေ ပျက်စီးတယ်။ လူတွေ လဲပြိုကုန်တယ်။ ဒါတွေကတော့ ကြေကွဲ စရာတွေပါပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း ကလေး တွေက ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ကုန်ကြတာ။ ဒါကြောင့်လည်း လူဖြူလူအိုတွေကို လုယက် ပြီး ရိုက်နှက်ကြတာ။

မဆီမန်းဂုက သူ့မျက်စိတစ်ဖက်ကို လက်ဖြင့် သပ်လိုက်သည်။

- လူမျိုးစုကို ပျက်စီးတာဟာ လူဖြူတွေအတွက်တော့ တွက်ခြေကိုက်တာပေါ့ဟု သူက အလေးအနက် ဆက်ပြောနေပြန်သည်။ ဒါပေမယ့် ပျက်စီးသွားတဲ့နေရာမှာ တစ်ခုခု ပြန်တည်ဆောက်ပေးရတဲ့အခါကျတော့ သူတို့အတွက် တွက်ခြေကိုက်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်လေ။ နာရီပေါင်းများစွာ စဉ်းစားကြည့်ပြီးပြီ။ စဉ်းစားလို့ရတဲ့အတိုင်းလည်း ပြောချင်တယ်။ ပြောချင်ဆို ကျွန်တော့်အတွက်တော့ အမှန်တရားဖြစ်နေတာကိုး။ လူဖြူ တွေ အားလုံးတော့ အဲသလိုချည်းပဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ပျက်စီးသွားတာကို ပြန်တည်ဆောက် ဖို့ အသက်နှံ့ လဲပြီး လုပ်သွားတဲ့ လူဖြူတွေလည်း ရှိတာပါပဲ။

- ဒါပေမယ့် သူတို့လုပ်ပေးတာက နည်းနည်းလေးလေဟု သူက ပြောသည်။ သူတို့ စိုးရိမ်နေကြတယ်။ အဲဒါလည်း အမှန်တရားပဲ။ သည်မြေကို စိုးမိုးထားတာက အဲဒီ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမူပဲဗျ။

တောင်းပန်သဖြင့် သူရယ်လိုက်ပြန်သည်။ ပြောစရာတွေကတော့ အများကြီးပဲ အစ်ကိုကြီးရေ။ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောကြ။ ငြင်းကြရမှာတွေပဲ။ ဖာသုာစွင်းဆင့်ကို သည်အကြောင်းတွေ ပြောခိုင်းမှဖြစ်မယ်။ အဲဒီဘုန်းကြီးက လူဖြူဖြစ် တော့ ပြောသင့်ပြောထိုက်တာတွေ အားလုံးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ပြောတတ်တယ်။ ဖာသုာ စွင်းဆင့်ဆိုတာ ဟိုကလေးတစ်ယောက်လို ရဲနေတဲ့ပါးနှစ်ဖက်ခွဲဘုန်းကြီးကို ပြောတာ။ အစ်ကိုကြီးတို့ ဒေသအကြောင်းကို ထပ်ကြားချင်သေးတယ်ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ပေါ့။

- ကျုပ် မှတ်မိပြီ။
- လူဖြူတွေက ကျွန်တော်တို့ကို နည်းနည်းလေးပဲပေးကြတယ်ဟု မဆီမန်းဂုက သူနဲ့သူနဲ့နှုတ်နှုတ် ပြောသည်။ အင်း... ဘာမှ မည်မည်ရရ မပေးသလောက်ပါပဲလေ။ ကိုင်း... ဘုရားကျောင်းကိုပဲ သွားကြပါဖို့ရဲ့ဗျာ။

- မစွ(စ်)လစ်သီဘီခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေကြီးကို ခေါ်လာပါတယ်။ ဒါ သိက္ခာ

တော်ရဲ့ ခေရာ စတီဗင် ကုမာလိုပါ။

ကြိုဆိုပါတယ် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ရှင်။ အခန်းက သေးသေးလေးပါရှင်။ ဒါပေမယ့် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်ပါတယ်။

- သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံပါတယ်။
- ကောင်းသောညပါ အစ်ကိုကြီး။ မနက်ဖြန် မနက် ခုနစ်နာရီကျရင် ဘုရားရှိခိုး

ကျောင်းမှာ အစ်ကိုကြီးနဲ့ တွေ့မှာနော်။

- သိပ်သေချာတာပေါ့ဗျာ။
- ဝတ်ပြုပြီးရင် စားဖို့သောက်ဖို့ ကျွန်တော် ခေါ်သွားပါ့မယ်။ အေးအေးသာ

နေခဲ့ပေတော့ အစ်ကိုကြီး။ အေးအေးသာ နေရင်ပါ မစ့(စ်)လစ်သီဘီ။

- ဖြည်းဖြည်းသာသွားပါ စိတ်တွေကြီးတွေ။
- ဖြည်းဖြည်းသွားပါ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။

မစ့(စ်)လစ်သီဘီက သူ့အား သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သော အခန်းငယ်လေးတစ်ခုဆီသို့ ခေါ်သွားကာ ပယောင်းတိုင်ကို ထွန်းလိုက်သည်။

- လိုအပ်တာရှိရင် ပြောပါနော် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။
- ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။
- အေးအေးချမ်းချမ်းသာ အိပ်ပါတော့ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။
- အမေကြီးလည်း အေးအေးချမ်းချမ်းသာ အိပ်ပါဗျာ။

အခန်းထဲတွင် သူ ခဏရပ်နေလိုက်သည်။ လွန်ခဲ့သော လေးဆယ့်ရှစ်နာရီတုန်းက သူနှင့် သူ့ဇနီးသည် ဟိုးစေးလံလှသော နန္ဒီရှုရှိုတွင် သူ့ဇနီးဆောင်အိတ်ကို ထုတ်ပိုးနေခဲ့ကြ ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ဆယ့်လေးနာရီက ခေါင်းတွင်တွင် လှောင်အိမ်ကြီးနှင့်ရထားက မမြင်ရသောဒေသကို ဖြတ်သန်းလျက် ဟိန်းဟောက်နေခဲ့ပါသည်။ ယခုတော့ အပြင်ဘက် မှာ၊ လူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုနှင့် နိုးကြားမှုများ၊ ထိုလှုပ်ရှားမှုနှင့် နိုးကြားမှုတို့၏ နောက်မှာရော၊ ယင်းတို့ကို ထွင်းဖောက်လျက် ပါရှိနေသည်က မြို့ကြီးတစ်မြို့၏ သောင်းသောင်းသံသံ အော်မြည်သံ။ ကျိုဟ်နက္ခတ္တ(စ်)... ကျိုဟ်နက္ခတ္တ(စ်)...

မည်သူ ယုံနိုင်လိမ့်မည်နည်း။

ခလဲမောင့်မှာ မဝေးပါ။ မည်သူမဆို မြေပိုင်နိုင်သော ဆိုဖီယာမြို့၊ ကျိုဟ်နက္ခတ္တ(စ်)၏ စည်ပင်သာယာရေး နယ်စိုမိတ်အတွင်းမှ အနောက်တိုင်း ဇာတိမြို့နယ်နှင့် ဝင်ထည်သော မြို့တော်ကြီး၏အဖို့ကပ်ပုံ ခလဲမောင့်ဟူသောမြို့နယ်သုံးခုမှာ ယှဉ်လျက်ရှိပါသည်။ ဤ သုံးမြို့နယ်အား အနောက်ဘက်တွင် နယ်မြေသစ်ဥရောပခရိုင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်တွင် ဝက်စဒန်းဥရောပခရိုင်ဖြင့်လည်းကောင်း အနားသတ်ထားပါသည်။

- စိတ်မကောင်းစရာပါပဲဗျာဟု မဆီမန်းဂျက ဆိုသည်။ ကျွန်တော်က ခွဲခြား တတ်တဲ့ လူစားမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ဟာသူ သပ်သပ်စီ ရှိမနေတာကတော့ စိတ်မကောင်းစရာပါပဲ။ ဥရောပသားတွေအတွက်ရော၊ ကျွန်တော်တို့အတွက်ပါ မြို့လယ် ကနေ ဓာတ်ရထားတွေကို သူတို့ ပြေးပေးကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့တွေကို လမ်းသရဲ လူငယ်လေးတွေက ရထားပေါ်ကနေ ခဏခဏတွန်းချတာပဲ။ သူတို့ လမ်း သရဲလေးတွေက အဲသလို သောင်းကျန်းတော့ ကျွန်တော်တို့ လမ်းသရဲလေးတွေကလည်း ပြဿနာရှာဖို့ ပြင်နေကြတယ်။

- အာဏာပိုင်တွေက ခွင့်ပြုထားလို့လား။
- ခွင့်တော့ဘယ်ပြုပါ့မလဲ အစ်ကိုကြီး။ ဒါပေမယ့် အာဏာပိုင်တွေအနေနဲ့ကျလည်း ဓာတ်ရထားတိုင်းကိုတော့ ဘယ်မောင့်ကြည့်ပေးနိုင်မှာလဲ။ ပြီးတော့လည်း ပြဿနာက ကြီးထွားလာတဲ့အခါကျတော့ ဘယ်လိုက ဘယ်လို မြစ်တယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူသိနိုင် မှာလဲ။ ဘယ်သူကရော အမှန်အတိုင်း ပြောမတုံ့လဲဗျာ။ သပ်သပ်စီ မနေရတာ စိတ် မကောင်းစရာပါပဲ အစ်ကိုကြီးရော။ ဟိုအဆောက်အအုံကြီးကို အစ်ကိုကြီး တွေ့လား။
- တွေ့ပါတယ်။

- အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ရဲ့သတင်းစာ ဘန်တူးပုံနှိပ်တိုက်ပဲ။ တိုက်ထဲမှာ ဥရောပသား တွေ ရှိနေတာလည်း အမှန်ပဲ။ သည်သတင်းစာက အစွန်းလည်း မရောက်ဘူး။ ပြောလို့ ရတာတွေအကုန်လုံးလည်း မပြောဘူး။ အစ်ကိုကြီးရဲ့သိ ဂြုန်ကတော့ ဘန်တူး ပုံနှိပ်တိုက် ကို အထင်သေးတယ်။ သူ့နဲ့ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေက ဘန်တူးပုံနှိပ်တိုက်လို့ မခေါ်ဘူး။ ဘန်တူး မိန့်ပုံတိုက်လို့ ခေါ်တယ်ဗျာ။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးသည် ခလဲမောင့်ဆီရောက်သည်အထိ လမ်းလျှောက်လာခဲ့ကြ

သည်။ လဲမောင်၏ စုတ်ချာမှု၊ ညစ်ပတ်မှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ တစ်အိမ်နှင့် တစ်အိမ် ကပ်ကွဲနီးမကပ် ကပ်နေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ လမ်းများပေါ်မှအညစ်အကြေးများ မကြောင့်လည်းကောင်း ကုမာလို့မှာ တုန်လှုပ်ရလေသည်။

- ဟို အမျိုးသမီးကို တွေ့လား အစ်ကိုကြီး။
- တွေ့တယ်...
- အဲဒါ သေရည်ကရီတစ်ယောက်ပဲ။ ဂျီဟဲနုဇာဘု(ခ)မှာ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုး ထဲက အချမ်းသာဆုံး စာရင်းဝင်လို့ ပြောကြတယ်။
- သည်ကလေးတွေကရော၊ ဘာလို့ သည်ကလေးတွေ ကျောင်းမတက်ကြတာလဲ။
- တချို့ကကျတော့လည်း ပညာရေးကို လှည့်မကြည့်ကြဘူး။ တချို့ကျတော့လည်း ကျောင်းနေချင်ပေမယ့် သူတို့မိဘတွေက ပညာရေးကို လှည့်မကြည့်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အများစုအတွက်ကတော့ ကျောင်းတွေက ပြည့်ကြပ်နေတာမို့ တက်ကုန်ရလို့ မတက်တာ။ နှစ်ဦးသား လီလီလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာကြသည်။ ထို့နောက် မေဒါလမ်းသို့ ချိုးဝင်လိုက်ကြသည်။ လမ်းနားမည်လေးတွေကတော့ ပန်းနာမည်လေးများဖြစ်သဖြင့် လှပတင့်တယ် ချစ်စဖွယ်ပင်။
- သည်အိမ်ပဲ အစ်ကိုကြီး။ အိမ်နံပါတ် ဆယ့်တစ်တဲ့။ အစ်ကိုကြီး တစ်ယောက် တည်း ဝင်မလား။
- တစ်ယောက်တည်း သွားတာ ပိုကောင်းမယ်။
- ကိစ္စဝိစ္စပြီးရင် ကျွန်တော့်ကို ဘေးအိမ်၊ အိမ်နံပါတ် ဆယ့်သုံးမှာ ဝင်ခေါ်လိုက် ပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားကျောင်းက မိန်းမကြီးတစ်ယောက် အဲဒီမှာနေတယ်။ အဲဒီ မိန်းမကြီးက လူကောင်းသူကောင်းပဲ။ ကလေးတွေကို လူကောင်းသူကောင်းလေးတွေ ဖြစ်လာအောင် သူ့ယောက်ျားနဲ့အတူ ကြိုးကြိုးစားစား ထိန်းနေရတယ်။ ဒါပေမယ့် လွယ်လှတယ်တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ သူတို့သမီးကြီးအတွက် ကျွန်တော် က ဘာသာဝင်ဖြစ်လာအောင် လုပ်ပေးဖို့ စီစဉ်နေတုန်းမှာ အဲဒီကလေးမက အိမ်က ထွက်ပြေးပြီး ပင်းရွာမှာ လေလွင့်လှလှလေးတစ်ယောက်နဲ့ သွားနေတယ်။ ထားပါတော့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ အိမ်တံခါးသာ ခေါက်လိုက်ပါ။ ပြီးရင် ကျွန်တော့်ကို ဝင်ခေါ်ပေါ့။
- အိမ်ထဲက ရယ်သံများကြားရသည်။ ကြားလိုက်ရသူ ချောက်ချားသွားနိုင်သော ရယ်သံမျိုး။ ကြားရသူကိုယ်နှိုက်က ချောက်ချားနေနှင့်တာမို့ကြောင့်သော်လည်းဖြစ်မည်။ ရယ်သံကိုယ်နှိုက်က နေကန်က ချိုးရွားနေတာလျှင်လည်း ဖြစ်မည်။ မိန်းမတစ်ယောက်၏ အသံနှင့် ယောက်ျားများ၏ အသံ။ သို့ရာတွင် သူက တံခါးကို ခေါက်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ သူ့နှမက တံခါး ဖွင့်လိုက်ပါသည်။
- ကျုပ်ပါ နှမလေး။
- သူ့နှမ၏မျက်လုံးထဲတွင် ထိတ်လန့်မှုများ စွက်သွားသည်မှာ ထင်ရှားလှသည်။

နောက်သို့ မြေတစ်လှမ်း ဆုတ်သွားပြီး ကြက်သေသေနေသည်။ သူ့နှမက နောက်သို့ လှည့်ပြီး သူ့ကြားနိုင်သော စကားကို လှမ်းပြောသည်။ ကုလားထိုင်များ ရွေ့လိုက်ကြပြီး ပစ္စည်းတွေကို ယူလိုက်ကြသည်။ သူ့နှမက သူ့ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လာသည်။

- ဇောနော် အစ်ကိုကြီး။
- မောင်နှမနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်နေကြသည်။ သူက စိုးရိမ်တကြီး။ သူ့နှမက ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်။ သူ့နှမက ကျောဘက်သို့ လှည့်လိုက် ပြန်ပြီး အခန်းထဲကို လှည့်ပြန်ကြည့်သည်။ တံခါးတစ်ချပ်ပိတ်သွားပြီးနောက် သူ့နှမက ပြောသည်။ ဝင်ပါ အစ်ကိုကြီး။
- ထိုအခါကျမှသာ သူ့နှမက သူ့လက်ကို လှမ်းကိုင်သည်။ သူ့နှမ၏လက်မှာ အေးစက် ပြီး စိုစွတ်နေသည်။ အသက်ကား မပါ။
- မောင်နှမနှစ်ယောက်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ သူ့နှမက ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ အသံတိတ်။
- ကျုပ် ရောက်လာခဲ့ရပြီကောဟု သူပြောသည်။
- ကောင်းတာပေါ့။
- ညည်း စာတောင် မရေးဘူး။
- ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ စာရေးဘူး။
- ညည်း ယောက်ျားရော။
- ရှာလို့ မတွေ့တော့ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရယ်။
- ဒါပေမယ့် အကျိုးအကြောင်းလေးတောင် ရေးဖော်မရပါလား။
- သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။
- ကျုပ်တို့ စိတ်ပူနေမှာကို မတွေးမိဘူးလား။
- ကျွန်မမှာ စာရေးရော ပိုက်ဆံမရှိဘူး။
- တံဆိပ်ခေါင်းဖိုးလေး နှစ်ပဲနီတောင် မရှိဘူး။ ဟုတ်လား။
- သူ့နှမက မပြေပါ။ သူ့ကိုလည်း မကြည့်ပါ။
- ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကြားတာတော့ ညည်း ချမ်းသာနေတယ်တဲ့။
- ကျွန်မ မချမ်းသာပါဘူးရှင်။
- ထောင်လည်း ကျလိုက်သေးတယ်ဆို။
- သိပ်မှန်တာပေါ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။
- အရက်ကြောင့်လား။
- အသက်ပိညာဉ်တစ်ပြက်က သူ့နှမထံ ပြန်ရောက်လာသည်။ တစ်ခုခု လုပ်မှဖြစ်မည်။ တိတ်နေလို့မဖြစ်တော့။ သူ့မှာ အဖြစ်မရှိကြောင်း သူ့နှမက သူ့ကိုပြောပြသည်။ တခြား မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ဖြစ်ရတာတဲ့။
- အဲဒီ မိန်းမနဲ့ အတူတူနေခဲ့ကြလို့လား။

- ဟုတ်ကဲ့။
- ဘာလို့ အဲသလို မိန်းမမျိုးနဲ့ အတူနေရတာလဲ။
- ကျွန်မမှာ တခြား နေစရာမှ မရှိတာ။
- ပြီးတော့ အဲဒီမိန်းမရဲ့အလုပ်မှာ ညည်းက ဝင်ကူခဲ့တယ်ပေါ့။
- ကလေးအတွက် ကျွန်မ ပိုက်ဆံရှာဖို့ လိုတယ်လေ။
- ကလေးက ဘယ်မှာတုံး။

သူ့နှမက ဘေးဘီကို ယောင်နုကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုင်ရာမှ ထပြီး ဝင်းထဲသို့ ဆင်းသွားကာ အော်ခေါ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် တစ်ခါက အလွန်ချိုမြိန်သော သူ့နှမ၏အသံမှာ အရည်အသွေးသစ်တစ်မျိုး ပါနေသည်။ စောစောက သူကြားခဲ့ရသော ရယ်သံ၏ အရည်အသွေး။ သူ့နှမကဖြင့် ဘဝအမှန်အား သူ့ကို ဖွင့်ချပြနေလေပြီ။

- ကလေးကို အခေါ်လွှတ်လိုက်တယ်ဟု သူ့နှမက ဆိုသည်။
- ဘယ်ကို အခေါ်လွှတ်တာတုံး။
- ခေါ်လာမှာပါဟုသာ ပြောသည်။

သူ့နှမ၏မျက်ဝန်းတွေက မသက်မသာ။ နံရံကို လက်ချောင်းများနှင့် ကုတ်ခြစ်ရင်း ရုပ်နေသည်။ သူ့ဒေါသက အလိပ်လိုက် တက်လာသည်။

- ကျုပ်က ဘယ်မှာ အိပ်ရာမှာတုံး။

သူ့နှမ၏မျက်လုံးထဲက စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုများကား ယွင်းမှားစရာ မရှိတော့။ သူ ဘဝအမှန်ကို ဖွင့်ချတော့မည်။ သို့ရာတွင် ဒေါသက ကူမာလို့ကို ချုပ်ကိုင်ထားသည်။ ကူမာလို့ တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ပါ။

- ညည်း ကျုပ်တို့ကို အရှက်ခွဲတယ်ဟု အသံတိမ်တိမ်ဖြင့် သူပြောလိုက်သည်။ တစ်လောကလုံး မကြားစေချင်ပါ။ အရက်ပုန်းရောင်းတဲ့သူ၊ မိန်းမရွှင်၊ ကလေး တစ်ယောက်နဲ့၊ အဲဒီကလေး ဘယ်ရောက်လို့ဘယ်ပေါက်နေမှန်းလည်း မသိ။ ညည်းအစ်ကိုက သိက္ခာတော်ရ။ ညည်းမို့လို့ ငါတို့အရှက်ကို ခွဲရက်သကွယ်။

နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်းမှုကို ခံလိုက်ရသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်နှယ် သူ့နှမက သူ့ကို စွဲသိုးသိုး ကြည့်သည်။

- ကျုပ် ညည်းကို ပြန်ခေါ်ဖို့လာခဲ့တာပဲ။ သူ့နှမက ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံကျသွားပြီး ဟစ်လိုက်ပါတော့သည်။ ငိုသံက ကျယ်သည်ထက် ကျယ်လောင်လာသည်။ သူ့နှမမှာ တစ်ခက်မှ အရှက်မရှိပါ။
- လူတွေ ကြားကုန်လိမ့်မယ်ဟု ခပ်လောလော ပြောလိုက်သည်။

သူ့နှမက ရှိုက်သံကို ထိန်းရင်း ငိုနေသည်။

- ညည်း ပြန်လိုက်ခဲ့ချင်လား။

သူ့နှမ ခေါင်းညိတ်သည်။ ကျွန်မ ဂျီဟဲနုဘာ(စ်)ကို မကြိုက်ဘူး အစ်ကိုကြီးလား

ပြောသည်။ သည်မှာ ကျွန်မလည်း စိတ်ညစ်၊ ကလေးလည်း စိတ်ညစ်။

- ပြန်လိုက်ဖို့ စိတ်ရော ပါရဲ့လား။

သူ့နှမက ထပ်ခေါင်းညိတ်သည်။ ရှိုက်လည်း ရှိုက်နေသည်။ ကျွန်မ ဂျီဟဲနုဘာ(စ်) ကို မကြိုက်ဘူး အစ်ကိုကြီးဟု ပြောပြန်သည်။ ပရိဒေဝ မိစီးနေသော မျက်လုံးများဖြင့် သူ့နှမက သူ့ကို ကြည့်သည်။ ထိုအခါ ကူမာလို့ နှလုံးသားမှာ ဖျော်လင့်ချက်ဖြင့် မြန်သွက်လာသည်။ ကျွန်မ မိန်းမကောင်းမဟုတ်တော့ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရယ်။ ကျွန်မက အစ်ကိုကြီးနဲ့ ပြန်လိုက်ရမယ့် မိန်းမစားမျိုးလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။

သူ့မျက်လုံးထဲတွင် မျက်ရည်များဖြင့် ပြည့်လွှဲလာသည်။ နက်ရှိုင်းလှသော သူ့နှမညှဉ်မှု ကလည်း သူ့ဆီသို့ တစ်ဖန်ပြန်ရောက်လာပေပြီ။ နှမ၏မျက်နှာကို ကပေါက်တိကပေါက် ချာ ပွတ်သပ်လိုက်သည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ ကရုဏာစိတ်များ ယိုဖိတ်လျက်။

- ဘုရားသခင်က ကျုပ်တို့တွေကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါတယ်ဟု သူပြောသည်။

ခွင့်မလွှတ်နိုင်ရအောင် ကျုပ်က ဘာမို့လဲ။ တို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ဝတ်ပြုဆုတောင်းကြရအောင် ကွယ်။

မောင်နှမနှစ်ယောက် ဒူးထောက်လိုက်ကြသည်။ အိမ်နီးနားချင်းများ မကြားစေရန် သူက တိုးတိုးသက်သာ ဝတ်ပြုဆုတောင်းသည်။ သူ့အသားခံချက်များကို သူ့နှမက 'အာမင်'ဖြင့် အနားသတ်ပေးသည်။ သူ ဝတ်ပြုဆုတောင်းပြီးသွားသောအခါ သူ့နှမက တစ်သိတစ်တန်းကြီး ဆုတောင်းနေပြန်တော့သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ဖြစ်ဖြစ်နှစ်နှစ် ရှိချကာ အလောသုံးဆယ် အသားခံနေပြန်တော့သည်။ ထိုသို့ ရင်ကြားစေပြီးသွားသော အခါတွင်မူ မောင်နှမနှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်လက်တစ်ယောက် ဆုပ်လျက် ထိုင်လိုက်ကြသည်။

- ကဲ... အခုတော့ ကျုပ် ညည်းဆီက အကူအညီတောင်းရပေဦးတော့မယ်။
- ဘာများတုံး အစ်ကိုကြီး။
- ကျုပ်တို့ ကလေးပေါ့။ သားသတင်း မကြားဘူးလား။
- ကျွန်မတူအကြောင်း ကျွန်မကြားပါတယ် အစ်ကိုကြီးရယ်။ တူလေးက ဂျီဟဲနုဘာ(စ်)က ရေမအလုပ်ကြီးတစ်ခုမှာ လုပ်နေပြီးတော့ ဆိုဖီယာမြို့မှာ နေတယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် ဘယ်မှာနေသလဲဆိုတာတော့ ကျွန်မ အတိအကျမသိဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ ဘယ်မှာနေသလဲဆိုတာ သိနိုင်တဲ့သူကိုတော့ ကျွန်မ သိပါတယ်။ ကျွန်မတို့မောင်လေး ဝှန်ရဲ့သားနဲ့ အစ်ကိုကြီးသားနဲ့က တွဲနေကျပဲ။ သူ သိမှာပါ။
- အဲဒါဆို ကျုပ် အဲဒီကို သွားလိုက်မယ်လေ။ ဒါဆိုရင် ကျုပ် နှမ၊ ညည်းအတွက် အခန်းတစ်ခန်းရမလားလို့ ကျုပ် မစွ(စ်)လစ်သီဘီကို မေးခမ်းကြည့်ရဦးမယ်။ ညည်း ပစ္စည်းတွေက များလား။
- သိပ်မများလှပါဘူး။ သည်စားပွဲရယ်၊ ဟိုကုလားထိုင်တွေရယ်နဲ့ ကုတင်တစ်လုံး

ရယ်ပဲ ရှိ။ တယ်။ ဖန်းကန်တွေ၊ အိုးတွေ အနည်းအကျဉ်းဆိုရင် ကျွန်မပစ္စည်းအကုန်ပါပဲ။
- ပစ္စည်းတွေ သယ်ဖို့ တစ်ယောက်ယောက်ကို ကျုပ်ပဲ ရှာလိုက်မယ်။ ညည်း
လိုက်မှာ မဟုတ်လား။

- အစ်ကိုကြီး၊ ဒါ ကျွန်မသားလေဟု သူ့နှမက ပြောသည်။

သူတူပေါက်စလေးအား တူကလေးထက် အသက်ပိုကြီးသော ကလေးမလေး တစ်
ယောက်က အခန်းထဲသို့ မောင်းသွင်းလာသည်။ တူလေး၏ အဝတ်အစားများကား
ညစ်ပေလျက်။ နှာရည်ကလည်း တရွံ့ရွံ့။ လက်ကိုလည်း စုပ်နေကာ ဦးကြီးလုပ်သူကို
လက်ဖက်ရည်ဖန်းကန်တမျှ ပြူးကျယ်ပိုင်းစက်သော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေလေသည်။

ကုမာလိုက သူတူကို ကောက်ချီလိုက်ကာ နှာခေါင်းကို သုတ်ပေးလိုက်သည်။
ထို့နောက် နမ်းလိုက်ကာ တယုတယ ပွတ်သပ်လိုက်သည်။

- ကလေးအတွက်တော့ ပိုကောင်းမှာပါဟု သူပြောလိုက်သည်။ လေတိုက်တဲ့နေရာ၊

သူ့အတွက် ကျောင်းရှိတဲ့ နေရာကို သူ့ရောက်မှာပါ။

- ပိုကောင်းမှာပါဟု သူ့နှမက အတည်ပြုသည်။

- ကိုင်း... သွားဦးမှ။ လုပ်စရာတွေက တစ်ပုံကြီး။

သူ လမ်းပေါ်သို့ ထွက်လိုက်သည်။ စပ်စပ်စုစုနိုင်သော အိမ်နီးချင်းများက သူ့ကို
စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ လာသွားတာ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)တစ်ယောက်ပဲ။ သူ့မိတ်ဆွေ
ကို သူတွေ့ပါသည်။ တွေ့သည်နှင့် သူ့သတင်းကို ကရားရေသွန်လိုက်သည်။ ထို့နောက်
သူနှမ၊ သူနှမ၏ကလေးနှင့် ပစ္စည်းပစ္စယများကို အပါသယ်နိုင်မည့် လူတစ်ယောက်ကို
ရှာပေးရန် သူ့မိတ်ဆွေကို ပြောရသည်။

- သွားကြည့် အစ်ကိုကြီးဟု မဆီမန်းဂုကပြောသည်။ အစ်ကိုကြီးအတွက် ကျွန်တော်
ဝမ်းသာတယ်။

- ကျုပ်ရင်ထဲမှာ အတော်ပေါ့သွားပြီ မိတ်ဆွေကြီးရယ်။ နောက်ကိစ္စတစ်ခုလည်း
အောင်မြင်အောင် ဘုရားသခင် ကျေးဇူးပြုလို့ မှိုင်းမတော်မူပါ။

ထိုနေ့ နေ့ခင်းတွင်ပင် စိတ်ဝင်တစားရှိနေကြသော အိမ်နီးချင်းများအလယ်မှ သူ့နှမကို
ကုန်တင်ကားတစ်စီးဖြင့် သွားခေါ်လိုက်ပါသည်။ ထိုအိမ်နီးချင်းများကား ဖြစ်ပုံပျက်ပုံကို
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ပြောဆိုနေကြသည်။ တချို့က ယခုလို
ပြန်ခေါ်သွားသည်ကို သဘောတူလျက်၊ တချို့ကကုတော့လည်း ငြိမ့်တွေ့မှာမှ ကြားရနိုင်
သော ရယ်သံဆန်းတစ်မျိုး စွက်လျက်။ ကုန်တင်ကားပေါ်သို့ အားလုံး တင်ပြီးသွားချိန်
တွင် သူ ဝမ်းသာသွားသည်။ ထို့နောက် သူတို့ ထွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

မစု(စ်)လစ်သီဘီက သူတို့အခန်းကို လိုက်ပြသည်။ ထို့နောက် ကုမာလို ဘုရား
ကျောင်းဆီသို့ ထွက်သွားချိန်၌ မစု(စ်)လစ်သီဘီက မိခင်နှင့် ကလေးအား စားစရာများ
ပေးသည်။ ထိုနေ့ညတွင် သူတို့သည် ထမင်းစားခန်းထဲမှာဝတ်ပြုရာတောင်းကြသည်။
မစု(စ်)လစ်သီဘီနှင့် သူ့နှမ ဂါးထရုတို့က သူ့အသားခံချက်များကို 'အာမင်'ဖြင့် အနား
သတ်ပေးကြလေသည်။ ကုမာလိုမှာ ကလေးတစ်ယောက်နယ် စိတ်နှလုံး ပေါ့ပါးကာ
ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့လျက် ရှိသည်။ အရင်နှစ်များစွာကထက်ပင် ပိုမို ပေါ့ပါးပျော်ရွှင်နေသည်။
ဂျီဟဲနုစွာဘု(စ်)မှာ တစ်ရက်တာသာ ရှိသေးသည်။ လူမျိုးစုကို ပြန်တည်ဆောက်လိုက်
နိုင်ပြီ။ အိမ်ကိုလည်း ပြန်တည်ဆောက်လိုက်နိုင်ပြီ။ အသက်ပီညင်လည်း ပြန်လည်ရှင်သန်
လာလေပြီတည်း။

ရမ်းသာခွဲစဉ်တစ်ချိန်က ရှိခဲ့ဖူးသော အဝတ်အစားဖြစ်ဟန်တူသည့် ဂါးထရု၏ အဝတ်အစားနှင့် ဂါးထရု၏ခေါင်းပေါ်တွင် ဆောင်းထားသည့် ဆီအိန်ဒေးသော အနက်ရောင်ကြိုးထိုးဦးထုပ်တို့က သူ့ကို အရက်ရစေသည်။ သူ့တွင် ဝိုက်ဆံနည်းနည်းလေးသာရှိသော်လည်း သူ့နှုမကို အနီရောင်ဝတ်စုံလေးတစ်စုံနှင့် ထုဘာန်ဟုခေါ်သည့် ဖောင်းထုပ်နှင့် တူသော မိန်းမဆောင်းဦးထုပ်လေးတစ်လုံးကိုမူ သူဝယ်ပေးလိုက်သည်။ ကောင်လေးအတွက်လည်း ရုပ်အင်္ကျီတစ်ထည်၊ အောင်းဘီတိုတစ်ထည်နှင့် ခေါင်းခွပ်သိုးမွှေးအင်္ကျီတစ်ထည်ဝယ်ပေးသည့်အပြင် သူ့နှစ်တွေ သုတ်ပေးရန် ခပ်တောင့်တောင့် လက်ကိုင်ပဝါနှစ်ထည်ကိုလည်း သူ့မအေကို ဝယ်ပေးရသေးသည်။ သူ့အိတ်ထဲတွင်မူ စာတိုက် ငွေစုစာအုပ်ကလေး ရှိသည်။ ထိုစာအုပ်လေးထဲမှာက မီးဖိုလေးတစ်လုံး ဝယ်ရန် သူနှင့်သူ့ဇနီးစုဆောင်းထားခဲ့သော ငွေကလေး ဆယ်ပေါင်ရှိသည်။ မီးဖိုလေးတစ်လုံးဆိုသည်ကလည်း သူ့မိန်းမမေမှာ အခြားမိန်းမသားများ နည်းတူ အနှစ်နှစ်အလလက လိုချင်မက်မောသော ပစ္စည်းပင်။ ဝတ်စုံနက်ကောင်းကောင်း အမြဲရှိဖို့လိုသော သင်းအုပ်ဆရာတစ်ယောက်အတွက် တစ်လမှ ရှစ်ပေါင်သာ ရရှိသောထောက်ပံ့ကြေးထဲမှ ဆယ်ပေါင်အထိ ရလာအောင် စုမိဖို့မှာ အချိန်တွေလည်း အများကြီးယူခဲ့ရသလို စိတ်လည်း အတော်ရှည်ခဲ့ရလေသည်။ သူ့ကော်လာဖြူများမှာ ဝါကျင့်ကျင့်ဖြစ်နေပြီး အနားတွေလည်း ဖွာနေလေပြီ။ သို့ရာတွင် ထိုကော်လာဖြူများကို အသစ်လဲဖို့ ခဏတော့ စောင့်ရပေဦးတော့မည်။ ထိုငွေဆယ်ပေါင်ကို အနွေးနှင့်အမြန် ထုခွဲလိုက်ရမှာ စိတ်တော့ မကောင်းပါ။ သို့သော် ရထားတွေက အခကြေးငွေ မရဘဲနှင့်တော့ ဘာကိုမှ တင်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ သူ့နှုမ၏ ပစ္စည်းတွေအတွက် တစ်ပေါင်၊ နှစ်ပေါင်တော့ ပေးရမှာ မလွဲစကန့်။ သူ့နှုမ၏ ကြေကွဲဖွယ်ရာ အလုပ်မှ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မစုမိသည်ကား အံ့ဩစရာ။ သူတို့ကားအရ သူ့နှုမ၏ ထိုအလုပ်က ဝိုက်ဆံတော့ အလွန်ရသည်ဆိုပဲ။

ဂါးထရုက မစ္စ(စ်)လစ်ဘီဘီအား အိမ်မှက်စွဲများတွင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးသည်။ ဂါးထရု၏သီချင်းညည်းသံလေးတွေကို အနည်းအပါး ကြားရသည်။ ကောင်လေးပေါက်စကလည်း အိမ်ဆောက်သူများ ကြွင်းကျန်သည့် အုတ်ခဲကျိုးများ၊ သစ်သားစများဖြင့် ဝင်းထဲမှာ ကစားနေသည်။ နေက သာနေသည်။ ထို့အပြင် ဤနယ် မြို့ကြီးမှာပင်

ငှက်ကလေးတွေ ရှိသည်။ စာကလေးပေါက်စနုလေးများ ကျီကျီကျာကျာ အော်မြည်လျက် ဝင်းလဲတွင် လူးလာပျံသန်းနေကြသည်။ သူက သူ့ဇနီးထံသို့ရေးနေသော စာကို ဘေးသို့ ဖယ်လိုက်သည်။ စာထဲတွင် ရထားပေါ်က သူ့ဇနီးစဉ်အကြောင်း၊ ကျီဟန်စွာဘု(စ်)ရွှေမြို့တော်ကြီးအကြောင်း၊ သူ့ဆီက ငွေတစ်ပေါင်ခိုးသွားသည့် လူငယ်အကြောင်း၊ ဂါးထရုကို မဆိုင်းမတွ ရှာတွေ့သည့် အကြောင်း၊ ကောင်လေးပေါက်စ ချစ်စရာကောင်းသည့် အကြောင်းများ။ နောက်ဆုံးမှာတော့ သားတော်မောင်အား ကနေ့ပင် ရှာပုံတော်ဖွင့်တော့မည့်အကြောင်းကို ထည့်ရေးထားပါသည်။

- အစ်ကိုကြီး အဆင်သင့်ပဲလားဗျာ။
- အဆင်သင့်ပါပဲဗျာ။ ကျုပ်ဇနီးဆီကို စာရေးနေတာ။
- ကျွန်တော်နဲ့ မသိပေမယ့် ကျွန်တော်က နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်တဲ့ အကြောင်းလေးလည်း ထည့်ရေးပေးနော် အစ်ကိုကြီး။

နှစ်ယောက်သား လမ်းတစ်လမ်းအတိုင်း တက်လိုက်ကြသည်။ နောက်တစ်လမ်းမှာ ဆင်းလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် နောက်တစ်လမ်းမှာ ပြန်တက်ကြပြန်သည်။ လူတွေ ပြောကြတာ မှန်သည်။ တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက်နှင့် နေ့ပေါင်းများစွာ လျှောက်သွားဦးတောင်မှ တစ်လမ်းတည်းကို နှစ်ခါပြန်ပြီး မြေမချနိုင်ဘူး။ မထပ်ဘူးတဲ့။

- ဒါ အစ်ကိုကြီး ညီရဲ့ ဆိုင်ပဲ။ သူ့နာမည်ကို အစ်ကိုကြီး မြင်တယ်နော်။
- အင်း၊ မြင်တယ်။
- ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးနဲ့ လိုက်ခဲ့ပေးရမလား။
- လိုက်ခဲ့ပါ။ လိုက်ခဲ့တာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်။

သူ့ညီ ဝှန်က ကုလားထိုင်စာစလုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေကာ လူနှစ်ယောက်နှင့် စကားပြောနေသည်။ သူ့ညီမှာ ဝဲဖြိုးလာသည်။ ဒူးနှစ်ဖက်ပေါ်တွင် လက်တင်လျက် သူ့ကြီးတစ်ယောက်ပမာ ထိုင်နေလေသည်။ သူ့ညီက သူ့ကိုမမှတ်မိပါ။ လမ်းမပေါ်မှ အလင်းရောင်က ဧည့်သည်များ၏ ကျောဘက်တွင် ကျနေသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

- မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ ကျုပ်ညီ။
- မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ ခင်ဗျာ။
- မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ ကျုပ်ညီအရင်းခေါက်ခေါက်ရယ်။ အမေ သားငယ်ရယ်။ ဝှန်ကမာလိုက် သူ့ကို ဓမ္မစေတီစပ်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် စိတ်ပါလက်ပါကြီး ပြီးလျက် နေရာမှထသည်။
- ကျွန်တော့် အစ်ကိုအရင်းခေါက်ခေါက်ကြီးပါလား။ ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့၊ အံ့ဩစရာကြီးပဲ။ အစ်ကိုကြီးက ကျီဟန်စွာဘု(စ်)ကို ဘာလာလုပ်တာတုံး။ ကုမာလိုက် ဧည့်သည်များကို ကြည့်လိုက်သည်။ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ လာရတာပဲဟေ့ဟု သူ ပြောသည်။

- ဇိတ်ဆွေတွေက ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုကြပါနော်။ ကျွန်တော် အစ်ကို အရင်း ခေါက်ခေါက်၊ တစ်မအေတည်းက မွေးတဲ့ အစ်ကိုကြီး ရောက်လာလို့ပါဗျာ။

လူနှစ်ယောက်က ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြပြီး သူတို့အားလုံး ဆုမွန်ကောင်းများ အပြန်အလှန် တောင်းလိုက်ကြသည်။

- သည်က သိက္ခာတော်ရ မဆီမန်းဂုကို ညီလေး သိတယ်မဟုတ်လား။
- သိတာပေါ့။ ဆရာ့ကို လူတိုင်းသိပါတယ်။ သိက္ခာတော်ရ မဆီမန်းဂုကို လူတိုင်း သိတယ်။ ထိုင်ကြပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည် သောက်ကြရင် ကောင်းမယ် မှတ်တယ်။

သူညီက တံခါးဆီသို့သွားကာ နောက်ဖေးဘက်သို့ လှမ်းအော်လိုက်သည်။

- ညီလေးရဲ့ ဇနီး အက်စသောရော နေကောင်းလား ညီလေး။

ဥန် ကူမာလိုက မြူးမြူးရွှင်ရွှင်ပင် ပြီးလိုက်သည်။ ကျွန်တော်မိန်းမ အက်စသော ကျွန်တော်ကို ပစ်သွားတာ အခုဆို ဆယ်နှစ်တောင်ရှိပြီ အစ်ကိုကြီးရဲ့။

- ဒါဆို နောက်အိမ်ထောင်ပြထားလား။
- ဘုရားကျောင်းက အသိအမှတ်ပြုတဲ့ အိမ်ထောင်ပြတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရော။ ဒါပေမယ့် မိန်းမကောင်းတစ်ယောက်နဲ့ပါ။
- မင်း သည်အကြောင်းလည်း တစ်လုံးမှ မရေးဘူးနော်။ ညီလေး။
- မရေးပါဘူး။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရေးရမှာလဲဗျ။ အစ်ကိုကြီးတို့ နဒိုရူနီက လူတွေအနေနဲ့ ဂျီဟဲနုဘာ(စ်)က လူနေမှုဘဝကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ နားလည်မှာမဟုတ်တာပဲ။ မရေးတာက ပိုကောင်းတယ်လို့ ထင်တယ်လေ။

- ဒါနဲ့ပဲ၊ မင်း စာမရေးစရာတာပေါ့။
- ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကြောင့် မရေးဖြစ်တော့တာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ပြဿနာပါ အစ်ကိုကြီးရယ်၊ မလိုအပ်တဲ့ ပြဿနာပါ။

- ဒါပေမယ့် ငါတော့ နားမလည်ဘူးကွ။ ဂျီဟဲနုဘာ(စ်)မှာက ဘာတွေများ ထူးခြားနေလို့လဲ။

- အင်း၊ အဲဒါတော့ ပြောရခက်တယ်။ ကျွန်တော် အင်္ဂလိပ်လို ပြောလို့ရမလား အစ်ကိုကြီး။ ဒါတွေကို အင်္ဂလိပ်လိုမှ ကျွန်တော်လည်း ရေရေလည်လည် ရှင်းပြတာမှာ။
- ဒါဆိုလည်း အင်္ဂလိပ်လိုပဲ ပြောပေါ့မောင်။
- ကျွန်တော် သည်ဂျီဟဲနုဘာ(စ်)မှာ အတွေ့အကြုံအတော်ရနေပြီဆိုတာ အစ်ကိုကြီး သိမှာပဲ။ သည်မှာက နဒိုရူနီနဲ့ မတူဘူး။ သည်မြို့အကြောင်း သိချင်ရင် သည်မြို့မှာ နေမှပဲ ဖြစ်မယ်။

သူညီက သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ အသစ်တစ်ခုက သည်မှာ ပေါ်နေတယ်ဗျ။ သူညီက မထိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် အသံဆန်းတစ်မျိုးဖြင့် စတင်ပြောဆိုနေပါတော့

သည်။ ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်လျက်။ ပြတင်းမှတစ်ဆင့် လမ်းပေါ်သို့ ကြည့်လျက်။ မျက်နှာကြက်ကို မော်ကြည့်လျက်။ အခန်းထောင့်များသို့လည်း လှမ်းကြည့်လျက်။ ယိုအခန်းထောင့်များမှာ တစ်ခုခုပဲ ရှိနေပြီး ဆွဲထုတ်လိုက်ရန် လိုနေတာသဲကဲ့သို့။

- နဒိုရူနီမှာ ကျွန်တော် ဘာကောင်မှ မဟုတ်ဘူး။ အစ်ကိုကြီးလည်း ဘာကောင်မှ မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရယ်။ ကျွန်တော်ဟာ သူကြီးဆိုတဲ့ မသိနားမလည်လှတဲ့ အမျိုးခံလူကြီးရဲ့ လက်အောက်ခံပဲ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အဲဒီသူကြီးကို အလေးပြုရမယ်။ အရိုအသေပေးရမယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီသူကြီးက စာတစ်လုံးမှ မတတ်တဲ့သူ။ သည် ဂျီဟဲနုဘာ(စ်)မှာတော့ ကျွန်တော်က တစ်နည်းတစ်ဖုံ အရေးပါတဲ့သူ၊ တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဩဇာရှိတဲ့သူပဲ အစ်ကိုကြီးရ။ ကျွန်တော့်မှာ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း ရှိတယ်။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းရင် တစ်ပတ်ကို ဆယ်ပေါင်၊ ဆယ့်နှစ်ပေါင်စေ့စက် ဝင်တယ်။

သူညီက ကိုယ်ကို ယိမ်းထိုးလျက်ရှိနေပြန်သည်။ သူညီက သူတို့ကို ပြောနေသည် မဟုတ်တော့။ ထိုအခန်းထဲတွင် မရှိသူများကို ပြောနေသည့်ပုံဖြင့် ပြောနေလေပြီတည်း။

- သည်မှာ လွတ်လပ်တယ်လို့ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူမှန်ရင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိသင့်တဲ့အတိုင်းအတာအထိ သည်မှာလွတ်လပ်နေတယ်လို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အပျဉ်းဆုံးတော့ သူကြီးရဲ့လက်အောက်က လွတ်တယ်။ အပျဉ်းဆုံးတော့ လူဖြူတွေရဲ့အိမ်စောင့်ခွေး ဖြစ်နေရတဲ့၊ ဘာမှမသိနားမလည်တဲ့ လူဆို ကြီးရဲ့ လက်အောက်ခံဘဝကတော့ ကျွန်တော် လွတ်တယ်။ သည်သူကြီးဆိုတာက လှည့်ကွက်ပဲ။ လူဖြူတွေက ထိန်းထားချင်တာလေးတစ်ခုကို ထိန်းထားနိုင်ဖို့အတွက် အသုံးချခံနေရတဲ့ လှည့်ကွက်သက်သက်ပဲ။

သူညီက ပညာသားပါပဲ၊ ပြီးလိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် ဧည့်သည်များထံသို့ ပြန်ဦးတည်လိုက်သည်။

- ဒါပေမယ့် ထိန်းထားတဲ့အတိုင်း ရှိမနေပါဘူးဟု ဆိုသည်။ အစ်ကိုကြီးတို့ရဲ့ လူမျိုးစုအသိုက်အဝန်းလေးဟာ ပြိုကွဲနေပါပြီ။ သည်ဂျီဟဲနုဘာ(စ်)မှာ အသိုက်အဝန်း သစ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်နေကြတယ်။ အသစ်တစ်ခုက သည်မှာ ပေါ်နေတယ် အစ်ကိုကြီးရေ။

သူညီက ခဏ ဆိုင်းလိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် ခဏားဆက်သည်။

- ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးတို့ကို ခော်ကားချင်စိတ်နဲ့ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘုရားကျောင်းဆိုတာဟာလည်း သူကြီးလိုပဲ။ ဟိုဟာလုပ်၊ သည်ဟာလုပ်၊ အကုန် ခိုင်းနေတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ အတွေ့အကြုံရဖို့အတွက်တောင်မှ လွတ်လွတ်လပ်လပ်မရှိ ကြဘူး။ လူမှန်ရင် သစ္စာစောင့်သိရမယ်။ သည်းခံရမယ်၊ ကျိုးနွံရမယ်၊ ဥပဒေတွေဆိုလည်း ဘာဥပဒေပဲဖြစ်ဖြစ် လိုက်နာကြရမယ်။ မှန်ပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းက အသံ ကောင်းနဲ့ ပြောနေတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခရိုင်ဘုန်းကြီးကတော့ ဥပဒေကို

ဆန့်ကျင်ပြီး ပြောနေတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲသလိုဖြစ်နေတာ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်လောက် ရှိနေပြီ။ အခြေအနေက ပိုဆိုးလာတယ်။ ကောင်းကို မလာဘူး။

သူညီ၏အသံက ပိုကျယ်လာသည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် ရှိမနေသူများကို မိန့်ခွန်းမြေနေ ပြန်လေပြီ။ သည်ဂျီဟဲနုဘု(စ်)ဆိုတာကတော့ မိုင်းတွင်းတွေပဲဟု ဆိုသည်။ အရာရာက မိုင်းတွင်းတွေပဲ။ ဟောဒီ အဆောက်အအုံအမြင့်ကြီးတွေ၊ ဟောဒီ အံ့ဘုနန်းမြို့တော်ခန်းမ ကြီး။ အိမ်လှလှလေးတွေနဲ့ ဟောဒီဥယျာဉ်မြို့တော်။ အားလုံး၊ အားလုံးကို မိုင်းတွင်းက ထွက်တဲ့ရွှေတွေနဲ့ တည်ထားတာ။ ဥရောပသားတွေအတွက် နတ်ဘုံနတ်နန်းတမျှ ခမ်းနား လှတဲ့ ဟောဒီဆေးရုံကြီးကရော၊ အီဂျစ်တစ်မျှင်းရဲ့တောင်ပိုင်းမှာ အကြီးဆုံးဆိုတဲ့ ဟောဒီ ဆေးရုံကြီးကရော၊ ဘာနဲ့ဆောက်ထားတာလဲ။ မိုင်းတွင်းထဲက ရွှေတွေနဲ့ပဲ ဆောက်ထား တာ။

သူညီ၏အသံ ပြောင်းသွားသည်။ နှားသုံးတစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ခြင်္သေ့တစ်ကောင် ၏အသံကဲ့သို့ ဟိန်းထွက်ကာ ကျယ်လောင်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကို သွားကြည့် ခမ်းပါဟုပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့လူတွေ ကြမ်းပေါ်မှာ လဲနေတာကို မြင်ကြခမ်းပါ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပူးကပ်နေတဲ့အထိ ကြပ်သိပ်နေလို့ ခြေချစရာတောင် မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီမှာ လဲနေတဲ့လူတွေက ရွှေတူးတဲ့သူတွေ။ တစ်နေ့ကို သုံးသ္မိုလင်ပဲရတဲ့ သူတွေ။ ကျွန်တော်တို့တွေ ဘယ်က လာကြတာလဲ။ ထရန့်စခေက လာတာ။ ဘာဆူတို မြေက လာတာ။ ဘီချူအာနာမြေက လာတာ။ ဆွာနီမြေက လာတာ။ ဇူးလူးမြေက လာတာ။ နုဒီရှနီက လာတာ။ ကျွန်တော်တို့တွေ ဘယ်မှာနေရလဲ။ ဝင်းတွေထဲမှာ နေရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သားမယားတွေ၊ မိသားစုတွေကို ထားခဲ့ကြရတယ်။ အဲ... ရွှေအသစ်တွေတဲ့အခါကျတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့လုပ်အားအတွက် ပိုရတဲ့သူတွေက ကျွန် တော်တို့ မဟုတ်ဘူး။ လူမြူတွေရဲ့ အစုရှယ်ယာတွေပဲ ဈေးထိုးတက်ကုန်တာ။ ဒါတွေကို သတင်းစာတွေထဲမှာ ဖတ်ရမှာပါ။ ရွှေသစ်တွေရင် လူမြူတွေ တစ်ခါတည်း ရူးကုန်တော့ တာပဲ။ ကျွန်တော်တို့တွေထဲကနေ လူတွေ ထပ်ထပ်ခေါ်ပြီး သူတို့ဝင်းထဲ ပြတ်သိပ်သွင်း တယ်။ တစ်နေ့ကို သုံးသ္မိုလင်နှုန်းနဲ့ မြေကြီးတူးဖို့ လူတွေ တိုးတိုးပြီး ခေါ်တယ်။ လုပ်အားခတွေ တိုးပေးဖို့ကို လုံးလုံးစိတ်မကူးကြဘူး။ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ရှိနေတာက ပိုကြီးတဲ့အိမ်ဆောက်ပြီး ပိုကောင်းတဲ့ကား စီးဖို့ပဲ။ ရွှေတွေဖို့ အရေးကြီးတယ်လို့ သူတို့က ပြောတယ်။ တောင်အာဖရိကတိုက်ဆိုတာက မိုင်းတွင်းတွေနဲ့ တည်ထားတာဖို့ ရွှေတွေဖို့က အရေးကြီးသတဲ့။

ထစ်ချွန်းနေသော မိုးကြိုးသံအလား၊ သူညီ၏အသံက ပိုပြီး နက်ရှိုင်းလာသည်။ ဒါပေမယ့် တောင်အာဖရိကတိုက်ကို မိုင်းတွင်းတွေနဲ့ တည်တာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် တို့နဲ့ ကျောနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပခုံးနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ချွေးနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်အားနဲ့ တည်ထားတာ။ စက်ရုံ မှန်သမျှ၊ စက်ရုံမှန်သမျှ၊ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းမှန်သမျှ၊ ကျွန်တော်

တို့ ဆောက်ရတာ။ ဒါတွေကို သူကြီးက ဘာသိလို့လဲ။ ဒါပေမယ့် သည်ဂျီဟဲနုဘု(စ်) မှာတော့ အားလုံး သိကြတယ်။

သူညီက ရပ်လိုက်ပြီး အသံမထွက်တော့။ ဧည့်သည်များလည်း နှုတ်ဆိတ်နေကြ သည်။ သူညီ၏အသံမှာ လူတစ်ယောက်အား အားစေးထည့်လိုက်ဘိသကဲ့သို့ နှုတ်ဆိတ် သွားစေနိုင်သော အစွမ်းတစ်ခုခု ရှိနေပါသည်။ စတီဖင်ကူမာလိုလည်း နှုတ်ဆိတ်နေပါ သည်။ သူမြင်နေရသူကား သူညီအသစ် ဖြစ်နေပေသည်။

ဂျွန်ကူမာလိုက သူ့ကို ကြည့်သည်။ ခရိုင်ဘုန်းကြီးကလည်း မှားတယ်လို့ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် သူနေတော့ အိမ်ကြီးရရှိင်နဲ့၊ သူ့လူမြူဘုန်းကြီးတွေဆိုတာကလည်း အစ်ကိုကြီး ရနေတာထက် လေးဆ၊ ငါးဆ၊ ခြောက်ဆ ပိုရတယ် အစ်ကိုကြီးရေ။

သူညီက ထိုင်ချလိုက်ပြီး အိတ်ထောင်ထဲမှ အနီရောင် လက်ကိုင်ပေါ့ကြီးတစ်ထည် ကို ထုတ်ကာ မျက်နှာကို သုတ်နေသည်။

- အဲဒါ ကျွန်တော် အတွေ့အကြုံပဲ။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော် ဘုရားကျောင်း မတက်တော့တာ။

- ပြီးတော့ အဲဒါကြောင့်လည်း မင်း ငါတို့ဆီကို စာမရေးတော့တာပေါ့။
- ဟုတ်မယ်၊ ဟုတ်မယ်၊ အဲဒါကြောင့်ဖြစ်နိုင်တယ်။
- ပြီးတော့ အဲဒါကြောင့်ပဲ မင့်မိန်းမ အက်စသောကလည်း...
- ဟုတ်မယ်၊ ဟုတ်မယ်၊ ဖြစ်နိုင်တယ်။ စာနဲ့ရေးပြီး ရှင်းရတာ မလွယ်ဘူး အစ်ကိုကြီးရ။ သည်မှာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဝေလှထုံးစံတွေက တစ်မျိုးဖြစ်နေပြီ။ မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ သည်မှာ ဝေလှထုံးစံဆိုတာ ရှိရောရှိလို့လားဗျ။

ဂျွန်ကူမာလိုက မဆီမန်းဂုကို ကြည့်လိုက်သည်။ သည်မှာ အသစ်တစ်ခု ပေါ်နေ တယ်ဗျာဟု သူက ပြောသည်။ အဲဒီအသစ်က ဘုရားကျောင်းထက်ရော၊ သူကြီးထက်ရော အင်အားကြီးတယ်။ တစ်နေ့ကျရင် ခင်ဗျားမျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မြင်ရမှာပါ။

- ဒါနဲ့ မင့်မိန်းမကရော၊ ဘာကြောင့် မင်းကို ပစ်သွားတာလဲ။
- ဂျွန်ကူမာလိုက ကြိုသိနေသည့်အပြီးမျိုးဖြင့် ပြီးကာ ပြောသည်။ သူက ကျွန်တော်ကို နားမလည်ဘူးဗျ။

မဆီမန်းဂုက အေးစက်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
- ခင်ဗျား ဆိုလိုတာက ခင်ဗျားနန်းက သစ္စာရှိတာကို သက်ဝင်ယုံကြည်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား။

ဂျွန်က မဆီမန်းဂုအား မသင်္ကာမျက်လုံးဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဂျွန် သူ့စကားကို နားမလည်လိုက်မှန်း ချက်ချင်း တန်းသိသွားသည်။

- ကျွန်တော်တို့ ဇူးလူးစကား ပြန်ပြောကြမှ တော်မယ်ထင်တယ်ဟု မဆီမန်းဂုက အဆိုပြုသည်။

မည်သည့်စကားလုံးများကို ဒေါမန်ပါပါ ရွေးချယ်ပြောဆိုလိုက်မည်ဟု တွေးလိုက်သော နှားသိုးကြီး၏ လည်ပင်းတွင် ဒေါသကြောင့် အကြောများ ထောင်ထလာသည်။ သို့ရာတွင် ကြားဝင်ရန်အတွက် စတီဗင်ကူမာလိုက မနေးလှပါ။

- လက်ဖက်ရည်တွေတောင် ရောက်လာပြီကော ငါ့ညီ။ ကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ။ လက်ဖက်ရည်လာဖို့အတွက် အမျိုးသမီးအား မိတ်ဆက်ပေးပါ။ သို့ရာတွင် ထိုအမျိုးသမီးက ရှိရှိကျိုးကျိုးပင် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များကို တစ်ယောက်စီထံ လိုက်ချပေးပါသည်။ ထိုအမျိုးသမီး ထွက်သွားသောအခါ ကူမာလိုက သူ့ညီကို ပြောလိုက်သည်။

- ကျုပ် မင်းပြောတာကို စူးစူးစိုက်စိုက် နားထောင်ပြီးသွားပြီ ညီလေး။ မင်းပြောတဲ့စကား အတော်များများကြောင့် ကျုပ်မှာ စိတ်ထိခိုက်ရတယ်။ မင့်ပြောပုံဆိုလက်ကြောင့်လည်း တစ်ကြောင်း၊ မင်းပြောတာတွေအားလုံး မှန်နေလို့လည်း တစ်ကြောင်းပဲ။ ထားပါတော့။ အခု ကျုပ်မှာ မင်းကို တောင်းဆိုစရာတစ်ခုရှိနေတယ်။ ဘာမှမပြောခင် မင့်ကို ကျုပ် ပြောပြသင့်တာက ဂါးထရုက အခု ကျုပ်နဲ့အတူ ရှိနေတဲ့အကြောင်းပဲ။ သူက နဒီရူနီကို ပြန်လိုက်လိမ့်မယ်။

- ဒါ မကောင်းတဲ့ကိစ္စလို့ ကျွန်တော်မပြောပါဘူး။ ဂျီဟဲနာ့ဘာ(စ်)ဆိုတာ မိန်းမတစ်ယောက်တည်း အထီးတည်းနေအပ်တဲ့အရပ်မှ မဟုတ်ဘဲ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ကို ပြောကြည့်ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက လက်မခံတော့ ကျွန်တော်တို့လည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မတွေ့မြင်ကြတော့ဘူး။

- ကိုင်း... အခုတော့ ကျုပ် မင်းကို မေးရတော့မယ်။ ကျုပ်သားလေး ဘယ်ရောက်နေလဲ။

ဥန္တုမျက်ဝန်းများထဲတွင် စိတ်မသက်မသာဖြစ်သွားသလိုမျိုး အရိပ်အရောင်တစ်ခု ဖြတ်သန်းသွားလေသည်။ သူက လက်ကိုင်ပဝါကို ထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

- ကျွန်တော့်သားနဲ့ အစ်ကိုကြီးသားနဲ့ ခင်ကြတယ်ဆိုတာတော့ အစ်ကိုကြီး ကြားထားပြီးပြီ မှတ်တယ်။

- အင်း၊ ကျုပ်ကြားပြီးပြီ။

- သည် လူငယ်တွေအကြောင်းလည်း အစ်ကိုကြီး သိသားပဲ။ ကျွန်တော်တော့ သူတို့ကို အပြစ်မတင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်သားက သူ့ဒုတိယအမေနဲ့ သိပ်အဆင်မပြေလှဘူး။ ဘာကြောင့်အဆင်မပြေတာလဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော်လည်း ဘယ်လိုမှမသိနိုင်ဘူး။ ဒါတင်မကဘူး။ သူ့အမေရဲ့ကလေးတွေနဲ့လည်း သူနဲ့ သိပ်ပလဲနဲပမသင့်လှဘူး။ သူတို့ချင်း အဆင်ပြေအောင် ကျွန်တော်လည်း အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားကြည့်ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မအောင်မြင်ဘူးဗျ။ ဒါနဲ့ သူထွက်သွားတော့မယ်လို့ ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ်။ သူမှာလည်း သူ့အလုပ်နဲ့သူ ခြေခြေမြစ်မြစ်ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း မတားတော့ဘူး။ အစ်ကိုကြီးရဲ့သားလည်း သူနဲ့ ပါသွားတာပဲ။

- ဘယ်ကို ပါသွားတာလဲ ညီလေး။

- ကျွန်တော်လည်း အတိအကျတော့ မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက် အလကူအကူမှာ အခန်းတစ်ခန်းရှိတယ်လို့ ကြားတယ်။ နေဦး အစ်ကိုကြီး၊ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး စက်ရုံတစ်ရုံမှာ အလုပ်လုပ်နေကြတယ်။ ကျွန်တော် မှတ်မိပြီ။ တယ်လီဖုန်း စာအုပ်ထဲမှာ ကျွန်တော် ကြည့်ပေးမယ်၊ ခဏစောင့်။

သူ့ညီက စားပွဲစီသို့သွားလိုက်သည်။ ထိုအခါတွင် ကူမာလိုသည် တယ်လီဖုန်းကို မြင်လိုက်သည်။ ထိုသို့သောအရာမျိုးကို ဝိုင်ဆိုင်သူတစ်ဦး၏ အစ်ကိုဖြစ်နေသည့်အတွက် သူနည်းနည်း ဘဝင်မြင့်သွားသည်။

- တွေ့ပြီ။ ဒူးဖောင်းထုန်အထည်ချုပ် ကုမ္ပဏီ၊ ၁၄၊ ခရော့(စ်)လမ်းတဲ့။ ကျွန်တော် ရေးပေးလိုက်ပါ့မယ် အစ်ကိုကြီးဟု ဂျွန်က ပြောသည်။

- တို့ သူတို့ဆီ ဖုန်းဆက်လို့ မရဘူးလားဟု ကူမာလိုက ခပ်ဆဆ မေးသည်။

သူ့ညီက ရယ်လိုက်လေသည်။ ဘာအတွက် ဆက်ရမှာလဲဟု သူက ပြန်မေးသည်။ အဆာလစ် ကူမာလို အဲဒီမှာ အလုပ်လုပ်ပါသလား ခင်ဗျာလို့ မေးဖို့လား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့ကို ခေါ်ပေးပါလို့ ပြောဖို့လား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့လိပ်စာလေး ပြောပြပေးဖို့လား။ အဲသလို အလုပ်မျိုးတွေကို လူမည်းတွေအတွက် လုပ်ပေးကြပါဘူး အစ်ကိုကြီးရယ်။

- ကိစ္စမရှိပါဘူးဟု မဆီမန်းဂုကပြောသည်။ ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကိစ္စကို အစအဆုံး လုပ်ပေးမှာပါ။

သူတို့ နှုတ်ဆက်လိုက်ကြပြီးနောက် လမ်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်သွားကြသည်။

- ကိုင်း... လိပ်စာတော့ ရပြီ အစ်ကိုကြီးဧရ။

- ဟုတ်တယ်၊ လိပ်စာတော့ ရပြီ။

- အစ်ကိုကြီးညီက သည်နေရာမှာတော့ တကယ့်လုပ်။ သူ့ဆိုင်က တစ်ချိန်လုံး လူအပြည့်။ ပြောတာဆိုတာလည်း အစ်ကိုကြီး ကြားခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ။ အစည်းအဝေးမှာ သူ ပြောနေဆိုနေတာများ ကြားသင့်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ သူရယ်၊ ဒုဘုလာရယ်၊ တွစ်လင်ဆင်ဆိုတဲ့ လူညိုရယ်ပေါ့။ နှားသိုးလို စကားပြောတတ်၊ ခြေသို့လို အာလုပ်သံကြီးနဲ့ ပဟိန်းတတ်ပြီး ပရိသတ်ကို ရူးအောင်လုပ်ချင်ရင်တောင် လုပ်နိုင်တဲ့သူလို့ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ညီကို အများက ပြောကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ပရိသတ်ကို ရူးအောင်လုပ်တဲ့ အထိတော့ အစ်ကိုကြီးညီက သတ္တိမရှိဘူးလို့လည်း ဆိုကြတယ်။ အဲသလောက် သတ္တိရှိမယ်ဆိုရင်လည်း သူ ထောင်နန်းခံရမှာပဲလေ။

- ကျွန်တော် တစ်ခုတော့ အစ်ကိုကြီးကို ပြောချင်တယ်ဟု မဆီမန်းဂုက စကားဆက်သည်။ သူပြောတာ အတော်များများက အမှန်ချည်းပဲ အစ်ကိုကြီးဧရ။

လမ်းလယ်ခေါင်တွင် ရပ်ကာ မဆီမန်းဂုက သူ့ကို တိုးတိုးသက်သာနှင့် ထက်ထက်သန်သန် ပြောလေသည်။

- လူဖြူတွေမှာ ဩဇာရှိတော့ ကျွန်တော်တို့တွေလည်း ဩဇာရှိချင်လာတာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် လူမည်းတစ်ယောက် ဩဇာရှိလာတဲ့အခါ၊ ပိုက်ဆံရှိလာတဲ့အခါ ကိုယ်ကျင့် ယဇာ မပျက်ပွင်းဘူးဆိုရင် အကျင့်မပျက်၊ ခြေစားဘူးဆိုရင် တကယ့်ကို ချီးကျူးထိုက် တဲ့သူပဲ။ လူမည်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဩဇာနဲ့ပိုက်ဆံကို ရှာဖွေတာက အမှားကို အမှန် ပြင်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့၊ လက်ထဲကိုလည်း ရောက်လာရော၊ ဩဇာနဲ့ပိုက်ဆံရဲ့အရသာ မှာ ယစ်မူးသွားတယ်။ သာယာသွားတယ်။ ငမ်းငမ်းတက်လိုချင်မက်မောခဲ့သမျှ အလိုက အတော့မှ ပြည့်တော့တာ။ လူဖြူတွေသောက်တဲ့ အရက်မျိုး ဝယ်သောက်နိုင်တဲ့ နည်း လမ်းလည်း ရသွားပြီ။ လူထောင်ပေါင်းများစွာကို စကားတွေပြောပြီး လက်ခုပ် ဩဘာ တွေ လှိုခံပေးအောင်လည်း လုပ်တတ်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ထဲက တချို့တွေက ထင်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာသာ ဩဇာရှိလာရင် ဩဇာကို ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ လူဖြူတွေကို လက်စား ချေကြတော့မှာပဲလို့ ထင်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ဆန့်ကျင်က အကျင့်ပျက်ခြစားဖို့ဖြစ်နေ တော့ ကျွန်တော်တို့တွေ အကျင့်ပျက်ကြ၊ ခြစားကြတော့တာပဲ။ အတော့ ဩဇာဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်၊ ဘာအနှစ်သာရမှ မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် လူဖြူအများစုက ဩဇာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အမှန်တရားကို မသိရကြဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့ ဩဇာရှိသွားမှာကို လွတ်စိုးရိမ်နေကြတယ်။

သူ့ကိုယ်သူ အပြောအဟော ကောင်းမကောင်း စမ်းသပ်ချော့သကဲ့သို့ ရုပ်နေသည်။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒါဟာ ဩဇာနဲ့ပတ်သက်တဲ့အမှန်တရားပဲဟု သူကပြောသည်။ ဒါပေမယ့် ဩဇာကို အပြည့်အဝရနိုင်တဲ့အရာက တစ်ခုပဲရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ မေတ္တာပဲ။ ဘာလို့လဲ ဆို တော့ လူတစ်ယောက်ဟာ မေတ္တာတကယ် ရှိ လာပြီဆို ရင် ဩဇာရှိ ဖို့၊ မကြိုးစားတော့ဘူး။ အဲဒီအခါ သူ့မှာ ဩဇာက အလိုလိုကိုရှိလာတော့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အတွက် မျှော်လင့်ချက်က တစ်ခုပဲရှိတယ်။ အဲဒါက လူဖြူရေး၊ လူမည်းရေး ဩဇာလည်း မလိုချင်၊ ပိုက်ဆံလည်း မလိုချင်ကြတော့ဘဲ တိုင်းပြည်ကောင်းဖို့ပဲ လိုချင်ကြပြီး အတူ လက်တွဲ အလုပ်လုပ်ကြပြီဆိုရင် အားလုံး ကောင်းပြီပဲ။

သူက လေးနက်တည်ကြည်သွားပြီး နှုတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ ထို့နောက် သူက ရီဝေစွာ ပြောလေသည်။ ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာ အရမ်း စိုးရိမ်နေတာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်ဗျာ။ တစ်နေ့ သူတို့လူဖြူတွေဘက်က မေတ္တာထားဖို့ စိတ်ပြောင်းလာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ က စက်ဆုပ်မုန်းတီးစိတ်တွေနဲ့ဖြစ်နေတော့မှာကို ကျွန်တော် ရင်ထဲအသည်းထဲက စိုးရိမ် နေမိတယ်ဗျာ။

- သည်လမ်းက ဒူးဖောင်ထုန်ကို သွားတဲ့လမ်းမဟုတ်ဘူး အစ်ကိုကြီးရေဟု သူက ပြောပြန်သည်။ လာ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော်တို့ သုတ်သုတ်ကလေး သွားကြမှ။ ကုမာလိုက သူ့နောက်မှ တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။ လေးနက် တည်ကြည်ပြီး မှိုင်းညှိရီဝေလှသော စကားလုံးများ၏မိစီးမှုကို ခံယူနေရစေ။

သို့ရာတွင် ဒူးဖောင်ထုန်မှာ သူတို့ မအောင်မြင်ကြပါ။ လူဖြူများက စိတ်ပါလက်ပါ ကူညီကြသည့်တိုင် မအောင်မြင်ပါ။ မဆီမန်းဂုက လူဖြူတို့အား မည်သို့ဆက်ဆံရမည်ကို သိပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူဖြူတို့ကလည်း ကရိုက်ထ အတော်ခံပေးကြသဖြင့် အဆာလမ် ကုမာလိုသည် သူတို့မရောက်ခင် တစ်ဆယ့်နှစ်လလောက်ကတည်းက အလုပ်မှထွက်သွား ကြောင်း သိလိုက်ရပါသည်။ လူဖြူတစ်ယောက်က အဆာလမ်သည် ဒလာမီနီဆိုသူ အလုပ်သမားတစ်ဦးနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးကြောင်း မှတ်မိနေကာ ထိုသူ့ကို အလုပ်ခွင်ထဲမှ ခေါ်ထုတ်လာခဲ့ပါသည်။ သူ နောက်ဆုံးကြားလိုက်ရချိန်က အဆာလမ်သည် ဆိုဖီယာ မြို့နှင့် ဥရောပဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်ဖြစ်သော ဝက်စဒန်းတို့ ပိုင်းခြားရာ လမ်းဖြစ်သည့် ဆိုဖီယာမြို့ရှိ အဆုံးလမ်းမှ မစ္စ(စ်) နဒလယ်လာ၏ နေအိမ်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း သူတို့ကို ပြောပြပါသည်။ သူက သိပ်တော့ မသေချာလှပါ။ သို့ရာတွင် အိမ်အမှတ်မှာ ၁၀၂ဖြစ်မည်ဟု ထင်ကြောင်းလည်း ပြောပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးမှာ ဆိုဖီယာမြို့ဆီပြန်လာခဲ့ကြပြီး မစ္စ(စ်)နဒလယ်လာကို လည်း ၁၀၅၊ အဆုံးလမ်းမှာ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တွေ့ရပါသည်။ ထိုအမျိုးသမီးကြီးက သူတို့ကို အေးချမ်းဖော်ရွေစွာ လက်ခံပါသည်။ သူ့ကလေးတွေက သူ့စကပ်နောက်တွင် ပုန်းကွယ်ရင်း ဧည့်သည်များကို ရောင်းကြည့်ကြပါသည်။ သို့ရာတွင် အဆာလမ် ထိုအိမ်မှာ မရှိပါဟု ထိုအမျိုးသမီးကြီးက ပြောပါသည်။ သို့သော် ဝေဇဒန်း၊ သူ့ဆီက စာတစ်စောင်တော့ ရှိပါသည်။ ကျွန်ရစ်ခဲ့သော ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်း ခုံစမ်းသောစာဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကုမာလိုက ထိုအမျိုးသမီးကြီး၏ ကလေးများနှင့် ကစားနေစဉ်၊ မဆီမန်းဂုက ထိုအမျိုးသမီးကြီး၏ ခင်ပွန်းသည်နှင့် စကားပြောနေစဉ်၊ ထိုအမျိုးသမီးကြီးက စာရွက်တစ်ထပ်နှင့် အခြားပစ္စည်းများ အပြည့် ထည့်ထားသော သေတ္တာကြီးတစ်လုံးကို ယူထုတ်လာကာ စာကို ရှာပါသည်။ သူ့ရှာ ဖွေနေစဉ် မဆီမန်းဂုက ကြင်နာတတ်ပုံရသော ထိုအမျိုးသမီးကြီး၏ မျက်နှာနှမ်းနှမ်းကို ကြည့်နေပါသည်။ ထိုအခါ ရှာဖွေနေခြင်း ဖျတ်ခနဲရပ်သွားကာ ကုမာလိုအား ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်ကို မဆီမန်းဂုက မြင်လိုက်ပါသည်။ ထိုအကြည့်မှာ တစ်ဝက်က စိတ်ဝင်တစားဖြစ်သလို တစ်ဝက်က သနားသောအကြည့် ဖြစ်နေပါသည်။ နောက် ဆုံးတွင် ထိုအမျိုးသမီးကြီးက စာကိုတွေ့သွားပြီး သူတို့အား လိပ်စာကို ပြပါသည်။ တစ်ဆင့် - မစ္စ(စ်)မစီးနီး၊ ၇၉၊ နှစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်ရိပ်သာ၊ အလကူစန္ဒြာတို့။

ထို့နောက် လက်ဖက်ရည်သောက်ရန် သူတို့နေလိုက်ကြရပါသေးသည်။ ပြန်ရန် သူတို့ ထလိုက်ကြသောအခါ မှောင်နေပါပြီ။ အမျိုးသမီးကြီး၏ ခင်ပွန်းသည်က ကုမာ

လိုနှင့်အကူ လမ်းပေါ်သို့ ထွက်ချသွားသည်။

အမေကြီးက ကျွန်တော်မိတ်ဆွေကြီးကို ဘာလို့ သနားတဲ့မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက် ဟာလဲခင်ဗျာဟု မဆီမန်းဂုက အမျိုးသမီးကြီးအား မေးလိုက်ပါသည်။

အမျိုးသမီးကြီးက မျက်လွှာချလိုက်သေးသည်။ ပြီးမှ သူ့ကို မော်ကြည့်ကာ ပြော သည်။ သူက အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ပဲ။

- ဟုတ်ပါတယ်။
- သူ့သားရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး။ ကျွန်မ ယောက်ျားကလည်း မကြိုက်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူ ကျွန်မတို့နဲ့ မနေတော့တာ။
- ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီထက် ဆိုးတာတစ်ခုခုများ ရှိနေသေးလား။
- မရှိပါဘူး။ ကျွန်မ ဘာမှမတွေ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့သူငယ်ချင်းတွေကိုတော့ ကျွန်မ မကြိုက်တာအမှန်ပဲ။

အမျိုးသမီးကြီး၏မျက်နှာမှာ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်ပြီး ကြည်စင်နေပါသည်။ မျက် လွှာလည်း ချမထားတော့ပါ။

- မင်္ဂလာညပါ အမေကြီး။
- မင်္ဂလာညပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

လမ်းပေါ်တွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် အမျိုးသမီးကြီး၏ ခင်ပွန်းသည်အား နှုတ်ဆက် လိုက်ကြကာ ဘုရားကျောင်းရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

မနက်ပြန်ကျရင် ကျွန်တော်တို့ အလကူအခြာကို သွားကြတာပေါ့ဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။

ကုမာလိုက သူ့လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ဂျီဟဲနုစွဘာ(စ်)ကို လာရတဲ့ အကြောင်းတွေကတော့ ပျော်စရာမကောင်းလှပါဘူးဗျာဟု ကုမာလိုက ပြောသည်။ ဒါပေမယ့် မိတ်ဆွေကြီး လိုက်ကူညီပေးတဲ့အတွက်တော့ အင်မတန်မှပဲ စိတ်ချမ်းသာလှ သဗျာ။

- ကဲ... ဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ ကဲ... ကျွန်တော်တို့ ခပ်သုတ်သုတ်လေး သွားကြမှ အစ်ကိုကြီးရေ။ မဟုတ်ရင် ထမင်းစား နောက်ကျနေလိမ့်မယ်။

www.foreverspace.com.mm

နောက်တစ်ရက်မနက် သာသနာပြုတိုက်တွင် စားသောက်ပြီးကြသည့်နောက် မဆီမန်းဂုနှင့် ကုမာလိုတို့သည် ဘတ်(စ်)ကားများ ပြေးနေသည့် ဧရာမ လမ်းမကျယ်ကြီးတစ်ခုဆီသို့ ထွက် လာခဲ့ကြသည်။

- သည်ကနေ ဘယ်ကားပဲစီးစီး ကားမမှားဘူးဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ ထိုကားကြောင့် ကုမာလို ပြီးမိသွားရပါသည်။ ထိုကားမှာ ကားမှားစီးမိမည်ကို စိုးရိမ်နေတတ်သော သူ့အား ရယ်ပွဲဖွဲ့သော စကားဖြစ်နေသည်ပဲလေ။
- သည် ဘတ်(စ်)ကားတွေ အားလုံး ဂျီဟဲနုစွဘာ(စ်)ကို ရောက်တယ်ဟု မဆီ မန်းဂုက ပြောသည်။ သည်ကနေစီးရင် ကားမှားစီးမိသွားမှာ ပူစရာမလိုဘူး အစ်ကိုကြီး ရဲ့။

သို့ဖြင့် သူတို့သည် ပထမဆုံးဆိုက်လာသော ဘတ်(စ်)ကားကို တက်စီးလိုက်ကြ သည်။ ထို့နောက် ကုမာလို ပိုက်ဆံတစ်ပေါင် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသောအရပ်တွင် ဆင်းလိုက်ကြ သည်။ ထို့နောက်တွင်ကား သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကားတွေ၊ ဘတ်(စ်)တွေ၊ လူတွေ ပြည့်ကျပ်နေသော လမ်းပေါင်းများစွာကို ကျော်ဖြတ်လျက် တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက် ဖြင့် အလကူအခြာသို့သွားမည့် ဘတ်(စ်)ကား မှတ်တိုင်ရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုနေရာသို့ရောက်သောအခါ မမျှော်လင့်သောအစီးအတားကို သူတို့ ရင်ဆိုင် လိုက်ကြရပါသည်။ လူတစ်ယောက် သူတို့အနားသို့ ရောက်လာကာ မဆီမန်းဂုအား ပြောလေသည်။ အလကူအခြာကို သွားကြမလို့ပါလား အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- ဟုတ်ပါတယ် မိတ်ဆွေ။

- ကျွန်တော်တို့က မသွားဖို့တားရပါလိမ့်မယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ အဓမ္မနည်းနဲ့တားမှာ တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဟိုမှာ တွေ့လားခင်ဗျ။ ရဲတွေက အဲသလို အဓမ္မလုပ်ကြံမှာကို ကာကွယ်ဖို့ စောင့်ကြပ်နေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က မေတ္တာရပ်ခံတာပါခင်ဗျ။ ဆရာကြီးတို့ သည်ဘတ်(စ်)ကားကို စီးလိုက်မယ်ဆိုရင် လူမည်းတွေရဲ့အရေးကို အားပေး သွားအောင် လုပ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဘတ်(စ်)ကားကို လေးပဲနီအထိ ပြန်လျှော့ချပေးမချင်း သည်ဘတ်(စ်)ကားတွေကို မစီးကြဖို့ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ် ထားပါတယ်ခင်ဗျ။

- ဒါပေါ့၊ ဟုတ်တာပေါ့။ ကျွန်တော် သည်ကိစ္စ ကြားထားပါတယ်။
မဆီမနုံးဂုက ကူမာလို့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

- ကျွန်တော် တော်တော်ကြောင်တာပဲ အစ်ကိုကြီးဇေ။ ဘတ်(စ်)ကားတွေ မရှိဘူး ဆိုတာ ကျွန်တော် မေ့သွားတယ်။ ဘတ်(စ်)ကား သပိတ်ကိုလည်း မေ့သွားတယ်။

- ကျုပ်တို့ကိစ္စကလည်း တော်တော်ကို အရေးကြီးနေတယ်ဗျာဟု ကူမာလိုက ကျိုးကျိုးခွံခွံ ပြောလိုက်သည်။

- သည်သပိတ်ကလည်း အရေးကြီးပါတယ်ခင်ဗျာဟု ထိုသူက ယဉ်ကျေးစွာ ပြောလေသည်။ သူတို့က ကားခကို ခြောက်ပဲနီ ပေးချေရင်တယ်။ အဲသလိုသာဆိုရင် တစ်ဇွဲကို တစ်သျှိုလင်ဖြစ်သွားပြီ။ တစ်ဇွဲ တစ်သျှိုလင်ဆိုရင် တစ်ပတ်ကို ခြောက်သျှို လင်ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ထဲက တချို့ဆို တစ်ပတ်မှာ သုံးဆယ့်ငါးသျှိုလင်၊ လေးဆယ်လောက် ပဲ ရကြတာ။ ကားခကို အဲသလောက်သာ ပေးရရင် သေရောပေါ့။

- ဝေးလား၊ လမ်းလျှောက်သွားလို့ ရမလားဟု ကူမာလိုက မေးလိုက်သည်။
- အဝေးကြီးပဲ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ဆယ့်တစ်မိုင်ခရီး ခင်ဗျ။
- အင်း... ဆယ့်တစ်မိုင်ဆိုတာ ကျုပ်လို အဘိုးကြီးတစ်ယောက်အတွက် နည်းတဲ့ ခရီးမှ မဟုတ်တာပဲ။

- ဆရာကြီးလောက် အသက်ကြီးတဲ့သူတွေလည်း သည်ခရီးကို ဇွဲတိုင်း လျှောက် နေကြတာပါပဲ။ ပြီးတော့လည်း မိန်းမတွေ၊ မောနေတဲ့သူတွေ၊ မသန်မစွမ်းတွေနဲ့ ကလေး တွေလည်း သွားလာနေကြတာပါပဲခင်ဗျား။ မနက် လေးနာရီကတည်းက ထပြီး လမ်း လျှောက်လာကြတယ်။ ညဆို ရှစ်နာရီမှ အိမ်ပြန်ရောက်ကြတယ်ခင်ဗျ။ သူတို့မှာ စားစရာ ဆိုလည်း တစ်လုပ်တစ်ဆုပ်ပဲ ရှိတယ်။ နောက်တစ်ရက်မနက် မထခင် ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ခေါင်းတင်လိုက်ရတာပဲ ရှိတယ်။ မျက်စိနှစ်လုံးတောင် ပိတ်လိုက်ရတယ်မရှိဘူး။ တစ်ခါ တလေကျရင် မနက်လင်းတဲ့အခါ သူတို့ ဗိုက်ထဲမှာ ဘာမှ မရှိဘူး။ ရေလေးပဲ အဝ သောက်ပြီး တစ်ဇွဲတာ အလုပ်ဆင်းကြရတာပါ ခင်ဗျာ။ ဆရာကြီးတို့ ဘတ်(စ်)ကား စီးကြမယ်ဆိုလည်း ကျွန်တော် မတားနိုင်ပါဘူးခင်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် သည်အရေးဟာ မဖြစ်မနေလုပ်ရမယ့် အရေးဖြစ်နေပါတယ်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့သာ အရေးခိုင်းသွားမယ်

ဆိုရင် ခိုဖို့ယာဇ္ဈိမှာရော၊ ခလဲမောင့်မှာရော၊ ပင်းရွာမှာပါ ကားခတွေ တိုးတောင်းကြ တော့မှာ ခင်ဗျ။

- မောင် ပြောတာကို ကျုပ်ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ ဘတ်(စ်)ကား မစီးပါဘူး။

ထိုသူက သူတို့အား ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီးနောက် ဘတ်(စ်)ကားစီးရန် ပြင်နေသူ နောက်တစ်ဦးဆီသို့ ထွက်သွားပါတော့သည်။

- တော်တော်တော့ ကျလောက်အောင် ပြောနိုင်တဲ့ သူငယ်ပဲဟု ကူမာလိုက ပြောလိုက်သည်။

- အဲဒါ ဒုဘုလာဆိုတာပဲ အစ်ကိုကြီးဟု မဆီမနုံးဂုက အေးအေးသက်သာပြောလေ သည်။ အစ်ကိုကြီးညီ ဂျွန်ရဲ့အပေါင်းအသင်းတစ်ယောက်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ အစ်ကိုကြီး။ တွမ်လင်ဆင်က ဦးနှောက် ကောင်းတယ်။ အစ်ကိုကြီးညီက အသံ ကောင်းတယ်။ သည်လူကတော့ နှလုံးကောင်းတယ်လို့ လူတွေက ပြောကြတယ်။ သူ့ကိုမှ တောင်အာဖရိက အစိုးရက လန်တာ။ သူက ဘာကိုမှ မကြောက်တာကိုး။ သူ့ကိုယ်ကျိုးကို တစ်ခက်မှ မငဲ့တဲ့သူပဲ။ အခုလို ဘတ်(စ်)ကား သပိတ်တားဖို့အတွက် သူ့ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ကို မလုပ်တော့ဘူး။ သူ့မိန်းမကိုယ်တိုင်လည်း အလကူခြောက် အခြမ်းက မှတ်တိုင်မှာ သပိတ်တားနေလေရဲ့။

- ဒါ ဂုတ်ယူရောပဲလေ။ ဂျိုဟ်နာဘူ(စ်)က အံ့ဩစရာတွေ အပြည့်နဲ့ပါလား။
- တစ်ချိန်တုန်းကတော့ သူတို့လည်း ဘုရားကျောင်းတက်ခဲ့ကြဖူးတဲ့သူတွေပါပဲဟု မဆီမနုံးဂုက စိတ်မကောင်းစွာ ပြောပါသည်။ အခုတော့ ဘုရားကျောင်းဘက် ခြေဦး မလှည့် ကြတော့ဘူး။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ညီအတိုင်းပဲ၊ သူတို့ကလည်း ပြောကြတယ်။ ဘုရား ကျောင်းက အပြောတော့ ကောင်းပါရဲ့တဲ့။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ အဖြစ်မရှိဘူးတဲ့။ ကဲ... အစ်ကိုကြီးဇေ၊ ကျွန်တော်တို့ အခု ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ။

- ကျုပ် လမ်းလျှောက်ချင်ပါတယ်။
- အသွားဆယ်တစ်မိုင်၊ အပြန်ဆယ်တစ်မိုင်ဆိုတာ နည်းတဲ့ခရီး မဟုတ်ဘူးနော် အစ်ကိုကြီး။

- ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်လျှောက်ချင်ပါတယ်။ ကျုပ်ဘယ်လောက် စိတ်ပူနေတယ် ဆိုတာ မိတ်ဆွေကြီး သိမှာပါ။ သည်ဂျိုဟ်နာဘူ(စ်)ဆိုတဲ့အရပ်ဟာ ကောင်လေး တစ်ယောက်တည်း အထီးတည်းနေအပ်တဲ့အရပ်မျိုး မဟုတ်ဘူးဗျ။

- ဟုတ်ပါပြီလေ။ ဒါဆိုလည်း လျှောက်ကြတာပေါ့။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးသည် ဥရောပသားများ၏မြို့ကို ဖြတ်သန်းလျက် မိုင်ပေါင်း များစွာ လျှောက်ခဲ့ကြလေသည်။ လိမ်မယ်လမ်းအတိုင်း တက်ပြီး ကလာရီဒန်အစိုင်းအထိ လည်းကောင်း၊ လူတီဘီသာအတိုင်း ဆင်းပြီး လီဗွန်ပင်အုပ်ရပ်ကွက်အထိလည်းကောင်း

လျှောက်ခဲ့ကြသည်။ ကားလေးများနှင့် ကုန်တင်ကားကြီးများကား အသွားအလာမပျက်ဘဲ ဥဒဟို။ အတော်ကြာကြာ လျှောက်ပြီးသွားသောအခါ ကားတစ်စီးက သူတို့အနားသို့ ယိုးဆိုင်လာပြီး လူဖြူတစ်ဦးက သူတို့ကို ပြောလေသည်။

- ဆရာကြီးတို့နှစ်ပါး ဘယ်ကြွကြမလို့ပါလဲဟု မေးသည်။
- အလကွဲအခြားကိုပါဟု ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ရင်း မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။
- ကျွန်တော်လည်း ဆရာကြီးတို့ အဲဒီကို သွားကြမယ်ထင်လို့ မေးတာပါ။ ကားပေါ် တက်ကြပါခင်ဗျား။

သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် အလွန်အဆင်ပြေသွားပါတော့သည်။ အလကွဲအခြားသို့သွားသော လမ်းဆုံတွင် သူတို့ဆင်းလိုက်ကြပြီး ကျေးဇူးတင်စကားတွေ ပြောပြစ်ကြသည်။

- ခရီးက အဝေးကြီးပဲ ခင်ဗျာဟု လူဖြူက ပြောသည်။ ပြီးတော့ ဆရာကြီးတို့မှာ စီးရော ဘတ်(စ်)ကားလည်း မရှိမှန်းသိလို့ လမ်းကြိုပေးတာပါခင်ဗျာ။

ထိုလူဖြူ ခရီးဆက်သွားသည်ကို သူတို့ ရပ်ကြည့်နေကြသည်။ သို့သော် ထိုလူဖြူက ခရီးမဆက်ပါ။ သူ့ကားကို ပြန်ကွေ့လိုက်ပြီး ကျွဲဖဲနက္ခတ္တ(စ်)ဆီသို့ ပြန်လှည့်ထွက်သွားပါတော့သည်။

- ကိုင်း... ဟု မဆီမန်းဂုက ဆိုသည်။ တော်တော် ချီးမွမ်းဖို့ ကောင်းနေပေတော့တာပဲ။

နှစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်ရိပ်သာသို့ရောက်အောင် အတော်သွားကြရသေးသည်။ ရိပ်သာတစ်ခုပြီးတစ်ခု။ အလကွဲအခြားကား ကျွဲဖဲနက္ခတ္တ(စ်)နယ်နိမိတ်၏ပြင်ပတွင်ရောက်နေသော အရပ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း မဆီမန်းဂုက ရှင်းပြသည်။ ထိုအရပ်တွင် လူမည်းတစ်ယောက် အနေနှင့် မြေဝယ်ပြီး အိမ်ပိုင်ရာပိုင်နှင့်နေနိုင်သည်ဟုလည်းဆိုသည်။ သို့ရာတွင် လမ်းတွေကိုတော့ ပစ်ခလက်ခတ်ထားကြသည်။ လမ်းမီးတွေလည်း မရှိ။ နေရော တစ်နေရာအတွက် လိုအပ်ချက်က အဆမတန်ကြီးမားလှသဖြင့် ထိုအရပ်ရှိ လူတိုင်းမှာ မိမိတို့၏ ဝင်းထဲတွင် အခန်းများဆောက်ကာ တစ်ဆင့်အငှားချထားကြသည်။ ထိုအခန်း အများအပြားမှာ သူ့ခိုးဝားပြများ ခိုအောင်းရာ ဖြစ်နေလေသည်။ ထို့အပြင် ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းနှင့် အရက်ပုန်းချက်သည်လုပ်ငန်းက သည်အရပ်တွင် အံ့နှင့်ကျင်းနှင့် ဖြစ်နေသည်။

- အဲဒါတွေကတော့ အတော်ဆိုးတယ်ဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ လိမ္မော်ပင်အုပ်အရပ်ရယ်၊ နော့ဝုရယ်၊ ကုန်းမြင့်သာမြောက်ပိုင်းရယ်မှာ နေကြတဲ့ လူဖြူတွေက သည်အရပ်ကို အပြီးအပိုင် ဖျက်သိမ်းပစ်ဖို့ အသနားခံစာ တင်ခဲ့ကြဖူးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေက လူဖြူအသွားကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို လုတော့ အဘွားကြီးလည်း လမ်းပေါ် လဲသွားရာက သွေးလန်ပြီး တစ်ခါတည်း အသက်ထွက်သွားခဲ့ဖူးတယ်။ နောက်အမှုတစ်ခုကတော့လည်း တော်တော်ကိုဆိုးတယ် အစ်ကိုကြီးရေ။ သည်နေရာနဲ့ မနီးမဝေးက အိမ်တစ်လုံးမှာ တစ်ယောက်တည်းနေတဲ့ လူဖြူမိန်းမကြီးတစ်ယောက်

ရှိတယ်။ သူ့အိမ်ကို ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေ ဖောက်ကြတော့ မိန်းမကြီးက ခုခံတာနဲ့ ဟိုအောင်တွေက အဲဒီမိန်းမကြီးကို သတ်ပစ်လိုက်ကြတယ်။ တစ်ခါတလေကတော့လည်း လူဖြူစုံတွေ ပရီတိုးရီးယားလမ်းပေါ်မှာ သစ်ပင်မှောင်ရိပ်မှာ ကားထိုးပြီး နေတတ်ကြတယ်။ အဲဒါဆိုလည်း ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တချို့က သူတို့ကို အနုကြမ်း စီးပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက် နှိပ်စက်ကြတယ်။ လူဖြူမိန်းမတွေကိုလည်း အဓမ္မကျင့်တတ်ကြတယ်။ အဲဒီမိန်းမတွေလည်း မိန်းမကောင်းတွေ မဟုတ်တာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ နှုတ်က ထုတ်တောင် မပြောကောင်းတဲ့ ရာဇဝတ်မှုဆိုတာလည်း အမှန်ပဲ အစ်ကိုကြီး။

- ပြောရင်းနဲ့ ကျွဲဖဲနက္ခတ္တ(စ်)ရဲ့ ပဟိတံဖက်ခြမ်းမှာဖြစ်ခဲ့တဲ့ တခြားအမှုတစ်ခုကို သွားသတိရတယ်ဟု မဆီမန်းဂုက ဆက်လိုက်ပြန်သည်။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ပရောချက်စထရမ်းလမ်းပေါ်မှာ အထီးတည်းရှိနေတဲ့ အိမ်တစ်လုံးမှာနေတယ်။ အင်မတန်အေးတဲ့ ဆောင်ညတစ်ည။ မိုးလင်းဖို့ တော်တော်ကိုလို့သေးတဲ့ မိုးသောက်ယံမှာ သူ့အိမ်တံခါး ခေါက်သံ ကြားလိုက်ရတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်က တံခါးခေါက်နေတာ။ လူဖြူမိန်းမ တစ်ယောက်ပဲ။ အဲဒီမိန်းမရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်အစားက ပါလေတာပဲ။ အကုန်လုံး စုတ်ပြတ်သတ်နေတယ်။ အဲဒီစုတ်ပြတ်သတ်နေတဲ့ အဝတ်တွေကို လက်နဲ့ အတင်းဆုပ်ပြီး သူ့အရှက်သူ့ မနည်းကာကွယ်နေရတာပေါ့။ ပြီးတော့လည်း ချမ်းလွန်းလို့ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ပြာနှမ်းနေပြီ။ အမှန်ကတော့ သူ့ကို လူဖြူတစ်ယောက်ကပဲ ကားထဲမှာ အဓမ္မကျင့်လိုက်တာ။ အားရတော့မှ ထင်ပါရဲ့။ အဲဒီလူဖြူက အဲဒီမိန်းမကို လမ်းပေါ်မှာ သည်အတိုင်း ပစ်ထားခဲ့တာပဲ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေနဲ့သူ့အနီးက အဲဒီမိန်းမအတွက် အဝတ်ဟောင်းတစ်ခု ထုတ်ပေးရတယ်။ ပြီးတော့ ကုတ်အင်္ကျီအဟောင်းတစ်ထည်လည်း ပေးပေါ့။ လက်ဖက်ရည်ပူပူလေး တိုက်နိုင်အောင်လည်း ရေဇွေးတွေ ဘာတွေ တည်ပြီး အဲဒီမိန်းမကို စောင်တွေနဲ့ ပတ်ပေးထားရတာပေါ့။ ကလေးတွေလည်း နိုးလာကြပြီး တောင်မေးမြောက်မေး မေးကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေက ကလေးတွေ ဘာမှ မမြင်အောင် ပြန်အိမ်ခိုင်းလိုက်ရတယ်။ ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေလည်း မလှမ်းမကမ်းက လူဖြူလယ်သမားနေတဲ့ အိမ်ကို မှောင်ကြီးမည်းကြီးထဲမှာ သွားရတယ်။ ခွေးတွေကလည်း ဆိုးသလား မမေးနဲ့။ သူလည်း ကြောက်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မတတ်နိုင်ဘူး။ သူလည်း လူဖြူလယ်သမားကို ခွဲကောင်းကောင်းနဲ့ နိုးရတော့တာပဲ။ လူဖြူကြီးထွက်လာတော့ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတယ်။ သည်ကိစ္စက အမျိုးသမီး တစ်ယောက် အရှက်တကွ အကျိုးနည်းနိုင်တဲ့ကိစ္စမျိုးရှိ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကြိတ်မြေရှင်းရမယ့်အကြောင်းလည်း လူဖြူကြီးကို ပြောပြလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ လူဖြူကြီးကလည်း သူလိုက်ခဲ့မယ်ပေါ့။ ချက်ချင်းပဲ သူ့ကားထုတ်ပြီး ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ လူဖြူမိန်းမဆိုတာ ကျေးဇူးတွေတင်လွန်းလို့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ မိသားစုကို

ပိုက်ဆံကောင် ပေးချင်ရတာ၊ ခက်တာက သူ့မှာက ပိုက်ဆံအိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး။ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဇနီးမောင်နှံက ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ ငွေလိုချင်လို့ အခုလို ကူညီ ဟာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ပေါ့။ လူဖြူကြီးကလည်း ကျွန်တော်မိတ်ဆွေကို နှစ်ခါတိတိတောင် ထပ်ပြောတယ်။ ဟီအိတ် နဂိုအီ ခက်မှာတဲ့။ ခင်ဗျားဟာ တကယ့်တောင်အာဖရိကတိုက် သား လူကောင်းတစ်ယောက်ပဲဗျာဆိုတဲ့ အမိပြာယ်ပေါ့။ အဲဒီလူဖြူကြီး မိတ်ဆွေမှာ တော့တော့ကိုထိခိုက်သွားပုံပဲ။ အဲဒါကို အဲဒီခဏားနဲ့ ဖော်ကျူးလိုက်တာ အစ်ကိုကြီးရ။

- ကျုပ်မိတ်ဆွေမှာလည်း ထိခိုက်သွားတယ်ဗျာ။
- ဟို အသနားခံစာအကြောင်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်တယ်နော်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ လူဖြူမိတ်ဆွေတွေက အဲဒီအသနားခံစာကို ပြန်တိုက်ပေးကြတယ်။ သူတို့ကကျတော့ အလကမူမူမှာ အဆိုးတွေရှိသလို အကောင်းတွေလည်း ရှိတယ်တဲ့။ အကောင်းတွေက အဆိုးတွေထက်ကောင်း သာသေးတယ်ဆိုပြီး ရုပ်ကွက်ဖျက်ဖို့ အသနားခံစာတင်ထားတာကို ကန့်ကွက်ကြတယ်။ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျောခင်းစရာ ကိုယ်ပိုင်အရာလေး တစ်ခုခု ရှိသင့်တယ်။ ကလေးတွေ ကြီးပြင်းစရာ အိမ်လေးတစ်လုံးလည်း ရှိသင့်တယ်။ ပြောချင် ဆိုချင်တာလေးတွေ ပြောလို့ဆိုလို့ရတဲ့ အရပ်လည်း ရှိသင့်တယ်။ ကိုယ်မွေးတဲ့ မြေပေါ်မှာ ကိုယ့်ဘာသာ အခြေချနေထိုင်ခွင့်လည်း ရှိသင့်တယ်ဆိုပြီး ကူပြောပေးတဲ့ လူဖြူတွေရှိ တယ်။ ပါမောက္ခ ဟိုအား(နီ)လေးဆိုတဲ့သူက ကျွန်တော်တို့အတွက် ကောင်းကောင်းတိုက် ပွဲဝင် ပေးခဲ့ရပါတယ်။ အခုတော့ သူဆိုးသွားပြီ။ သူ့စိညိုကို ဘုရားသခင် ကောင်းချီး ပေးပါစေ။ အစ်ကိုကြီးကိုယ်တိုင် သူပြောသွားတာတွေ ကြားစေချင်လိုက်တာဗျာ။ ပါမောက္ခကြီးမှာက တွစ်လင်ဆင့် ဦးနောက်ရော၊ အစ်ကိုကြီးညီရဲ့အသံရော၊ ဒုဘုလားနဲ့ အသည်းနှလုံးရော အကုန်လုံး တစ်ယောက်တည်းမှာ စုနေတာ။ သူ့မိလို့ မပြောလိုက်နဲ့၊ သူပြောလိုက်တာနဲ့ ဘယ်လူဖြူမှ သူ့စကားကို မလွန်ဆန်ရဲဘူး။ အခုပြော၊ အခု လွမ်းတယ် ဗျာ။ သူက ဒါဆိုဒါပဲ။ ဒါကို သည်မှာ ထားဆိုရင် ထားလိုက်ကြတာပဲ။ အင်္ဂလိပ် လူမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အာဖရိခနွားလူမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့စကားဆို ဘယ်သူမှ မပယ်ရှားခံဘူး။ မဆီမနန်းဂုက သူ့လက်ကိုင်ပဝါကိုထုတ်ယူကာ မျက်နှာကို သူတံလိုက်သည်။ ကျွန်တော်လည်း စကားတွေ အများကြီးပြောမိသွားပြီ။ ဟော... ကျွန်တော်တို့ ရှာနေတဲ့ အိမ်တောင် ရောက်လာပြီပဲ အစ်ကိုကြီးရေ။
- အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က သူတို့ကို တံခါးဖွင့်ပေးသည်။ ထိုအမျိုးသမီးက သူတို့ကို နှုတ်ခွန်းမဆက်ပါ။ လာရင်းကိစ္စကို ပြောပြသောအခါ ထိုမိန်းမကြီးသည် သူတို့ကို ဝင်ခွင့် မပေးချင် ပေးချင်နှင့် ဝင်ခိုင်းပါသည်။
- ကောင်းလေး မရှိတော့ဘူး၊ ဟုတ်လား၊ မစ္စ(စ်)မီစီ။
- ဟုတ်တယ်၊ သူ ဘယ်ထွက်သွားတယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်မ မပြောတတ်ဘူး။
- ဘယ်တုန်းက သွားတာလဲ။

- ကြာလှပြီပေါ့။ တစ်နှစ်လောက်တောင် ရှိပြီ မှတ်တယ်။
- သူ့မှာ သူငယ်ချင်း ရှိသေးလား။
- ရှိတယ်။ နောက် ကုမာလို တစ်ယောက်ပဲ။ သူနဲ့ ညီအစ်ကို တစ်ဝမ်းကွဲတဲ့။ ဒါပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက် အတူတူ ထွက်သွားကြတာပဲ။
- ဘယ်သွားမယ်ဆိုတာ အစ်မကြီး မသိဘူးပေါ့။
- အမျိုးမျိုးတော့ ပြောဆိုနေကြသံ ကြားတယ်။ ဒါပေမယ့် သည်အရွယ်တွေ အကြောင်းလည်း ဆရာကြီး သိတဲ့အတိုင်းပဲ။
- သည် အဆာလစ်ဆိုတဲ့ကလေး ဘယ်လိုလုပ်သွားတာလဲမသိဘူးဟု ကုမာလိုက အမျိုးသမီးကြီးကို ပြောလိုက်သည်။
- အမျိုးသမီး၏မျက်လုံးထဲတွင် စိုးရိမ်မှုများ အထင်အရှား။ ကုမာလို မျက်ဝန်းများထဲ တွင်လည်း စိုးရိမ်မှုများ အထင်အရှား။ စိုးရွံ့မှုများ... စိုးရွံ့မှုများကား ညှိအိမ်ထဲတွင် ရောက်နေလေပြီတည်း။
- ဘာမှတော့ ဆိုးဆိုးရွားရွား မတွေ့ခဲ့ပါဘူးရှင်ဟု အမျိုးသမီးက ပြောသည်။
- ဒါပေမယ့် တစ်ခုခုတော့ မှားနေတယ်လို့ ထင်တယ်မဟုတ်လား။
- ဘာမှ မမှားပါဘူးရှင်ဟု အမျိုးသမီးက ပြောသည်။
- ဒါဆို အစ်မကြီးက ဘာကို ကြောက်နေတာလဲ။
- ကျွန်မ မကြောက်ပါဘူးဟု ပြောပြန်သည်။
- ဒါဆို ဘာကြောင့် အစ်မကြီးက တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေတာလဲဟု မဆီမနန်းဂု က မေးလိုက်သည်။
- ချမ်းလို့ပါဟု ပြောသည်။
- အမျိုးသမီးကြီးက သူတို့နှစ်ယောက်ကို သုန်သုန်မှုန်မှုန်နှင့် ဖေဖေစပ်စပ် ကြည့်နေ သည်။
- ကျွန်တော်တို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာဟု မဆီမနန်းဂုက ပြောလိုက်သည်။ အေးအေးသာ နေပါတော့ဗျာ။
- မြည်းမြည်းသာ သွားကြပါရှင်ဟု အမျိုးသမီးကြီးက ပြောသည်။ လမ်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါ ကုမာလိုက စကားစသည်။
- တစ်ခုခုတော့ မှားနေတယ်ဗျာ ဆိုသည်။
- ကျွန်တော်လည်း သတိထားမိတယ် အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော်တို့က နှစ်ယောက် အတူ ဝင်သွားတာဆိုတော့ သူ့အတွက် နည်းနည်းကြပ်နေပုံပဲ။ ဟိုလမ်းကျယ်ကျရင် ဘယ်ဘက်ကို ချိုးလိုက် အစ်ကိုကြီးရ။ ပြီးရင် တောင်ကုန်းလေးအတိုင်း တက်သွား။ ကုန်းထိပ်မှာ အအေးဆိုင်တစ်ဆိုင် တွေ့လိမ့်မယ်။ အဲဒီမှာ အသာလေးသာ စောင့်နေပါ အစ်ကိုကြီး။

လေးလံသော စိတ်နှလုံးဖြင့် အဘိုးကြီး ကူမာလို ထွက်သွားပါတော့သည်။ မခီမန်းကလည်း လမ်းချိုးဆီအထိ ကူမာလိုနောက်မှ လိုက်သွားပါသေးသည်။ လမ်းချိုးရောက်တော့မှ ပြန်လှည့်ကာ စောစောက ဝင်ခဲ့သော အိမ်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

အမျိုးသမီးကြီးကပင် တံခါးကို ဖွင့်ပေးပြန်သည်။ စောစောကအတိုင်း သုန်သုန် မှန်မှန်။ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ထိန်းနိုင်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် စိုးရိမ်မှုထက် သုန်မှန်သည့်အသွင်က ပို၍ပင် ထင်ရှားနေသည်။

- ကျွန်တော် ရဲဘက်က မဟုတ်ပါဘူးဟု သူပြောလိုက်သည်။ ရဲနှုလည်း ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်ဗျာ၊ သူ့သားသူ ရှာမတွေ့နိုင်ဖြစ်နေလို့ ခံစားနေရတဲ့ အဘိုးအိုကြီးတစ်ယောက်ကိုတော့ ငဲ့ပါခင်ဗျာ။

- စိတ်မကောင်းစရာပါပဲရှင်ဟု ပြောရိုးပြောစဉ်သအောဖြင့် အမျိုးသမီးက သူ့ကို ပြန်ပြောသည်။

- ဟုတ်တယ်။ စိတ်မကောင်းစရာပဲဗျာဟု သူက သံယောင်လိုက်ရင်း ဆက်ပြောလိုက်ပါသည်။ အစ်မကြီးဘက်က ပြောစရာရှိတာကို မပြောမချင်း ကျွန်တော် သည်အိမ်ထဲက ထွက်မှာ မဟုတ်ဘူးနော်။

- ကျွန်မမှာ ဘာမှ ပြောစရာမရှိဘူးရှင်ဟု ပြန်ပြောသည်။

- အစ်မကြီးမှာ ပြောစရာမရှိဘူးဆိုတာ အစ်မကြီး ကြောက်နေလို့ပါ။ နောက်ပြီးတော့ အစ်မကြီး တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေတာလည်း ချမ်းလို့မှ မဟုတ်ဘဲ။

- ကျွန်မ မတုန်ပါဘူး။ တုန်နေလို့လားဟု ပြန်မေးသည်။

- ဒါတော့ ကျွန်တော်လည်းမသိဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် သိချင်တာ မသိရမချင်း သည်က မသွားတော့ဘူးဆိုတာတော့ ယုံပါဗျာ။ အဲ... ပြီးတော့ လိုအပ်ရင် ကျွန်တော် ရဲသွားခေါ်ရလိမ့်မယ်။ တခြား ဘယ်သူ့အကူအညီမှတောင်းစရာမရှိတဲ့အတူတူ ရဲကိုပဲ အကူအညီ တောင်းရတော့မှာပဲ။

- မိန်းမသားတစ်ယောက်တည်းနေတယ်ဆိုပြီး ရှင်တို့ အနိုင်ကျင့်နေတာပဲဟု အမျိုးသမီးကြီးက မကျေမချမ်းပြောသည်။

- ကိုယ့်သားကိုယ်ရှာနေတဲ့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကိုလည်း အစ်မကြီးက အနိုင်ကျင့်သလို ဖြစ်နေတာကျတော့ရော ခင်ဗျာ။

- ကျွန်မ ကြောက်တယ်ဟု ပြန်ပြောသည်။

- အဘိုးကြီးလည်း ကြောက်နေတာပါပဲဗျာ။ အဘိုးကြီးကြောက်နေတာကို အစ်မကြီး သတိမထားမိဘူးလား။

- သတိထားမိပါတယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- ဒါဆိုလည်း ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါတော့ဗျာ။ သည်လူငယ်လေးနှစ်ယောက် ဘယ်လို နေကြထိုင်ကြတယ်ဆိုတာလေးကို တစ်ဆိတ်ပြောပြစမ်းပါခင်ဗျာ။

သို့ရဲ့တွင် အမျိုးသမီးကြီးက နှုတ်ဆိတ်နေပါသည်။ မျက်ဝန်းများထဲတွင် မိုးရွံ့မှုတွေ ပြန်လည်ကြီးစိုးလာပြီး မျက်ရည်လည်နေသည်။ မလှုပ်မယှက်ဖြစ်သွားသည်ကိုလည်း သူ သတိထားမိလိုက်သည်။

- ကျွန်တော်ဟာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးပါ အစ်မကြီး။ ကျွန်တော့်ကောင်းကို အစ်မကြီး မယုံဘူးလား။

သို့သော် အမျိုးသမီးကြီးကတော့ အသံထွက်မလာပါ။

- အစ်မကြီးမှာ သမ္မာကျမ်းစာအုပ် ရှိလား။

- ရှိပါတယ်။

- ဒါဆို ကျွန်တော် ကျမ်းကိုးပြီး ကိုန်ပုံမယ်။

သို့တိုင်အောင် အမျိုးသမီးကြီးကား နှုတ်ဆိတ်နေဆဲ။ သူထပ်ပြောယူရပြန်သည်။

ကျွန်တော် ကျမ်းစာအုပ်ကို ကိုင်းပြီး ကိုန်တွယ်ပါမယ်။ မငြိမ်းချမ်းသော စိတ်ဖြင့် အမျိုးသမီးကြီးက နေရာမှ ဇဝေဇဝါထလိုက်သည်။ ထိုနောက် နောက်ဘက်မှ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဇောအကြာတွင် ကျမ်းစာအုပ်ကိုကိုင်လျက် ပြန်ထွက်လာသည်။

- ကျွန်တော်ဟာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးပါ။ ကျွန်တော့်ကောင်းကတိဟာ အင်မတန်တည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အစ်မကြီးကလည်း လိုအပ်နေ၊ အဘိုးကြီးကလည်း စိုးရိမ်နေတဲ့ အတွက် ကျွန်တော် သည်ကျမ်းစာအုပ်ကို ကိုင်တွယ်ပြီး ကိုန်ဆို ပြောပါရစေ။ သည်ကိစ္စကြောင့် အစ်မကြီးမှာ ဘာဘေးအန္တရာယ်မှ မကျရောက်စေရပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ကောင်းလေးတစ်ယောက်ကို ရှာနေတာ သက်သက်ပါ အစ်မကြီးရယ်။ သည်အတွက် တီးခေါ်ကလည်း ကျွန်တော်မျိုးများကို မှိုင်းမတော်မူပါ။

- သူတို့ ဘယ်လို နေကြထိုင်ကြသလဲဗျာဟု သူမေးလိုက်သည်။

- ပစ္စည်းအမျိုးစုံ သည်ကို သယ်သယ်လာကြတာပါပဲ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ညဉ့်တော်တော်နက်မှ သယ်သယ်လာကြတာ။ အဝတ်အစားတွေ၊ လက်ပတ်နာရီတွေ၊ ပိုက်ဆံတွေ၊ ပုလင်းနဲ့ ထည့်ထားတဲ့ စားစရာတွေ၊ တခြားပစ္စည်းတွေ အများကြီးပဲရင့်။

- အဲဒီပစ္စည်းတွေမှာ သွေးစွန်းနေတာတွေ ဘာတွေများ တွေ့မိလား အစ်မကြီး။

- သွေးတော့ တစ်ခါမှ မတွေ့မိပါဘူး အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- အဲလိုဆိုရင်တော့ သိပ်မဆိုးလှဘူးပေါ့။ အင်း... သိပ်အဆိုးကြီးတော့ မဟုတ်ပေဘူးပေါ့။

- ဒါဖြင့် ဘာလို့ သူတို့ ထွက်သွားကြတာလဲဟု သူဆက်မေးလိုက်သည်။

- အဲဒါတော့ ကျွန်မလည်း မသိဘူး အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မထင်တာတော့ သူတို့ကို မိခါနီးမို့လို့ ပြေးကြတာလားမသိ။

- ဘယ်တုန်းက သွားကြတာလဲဟု သူမေးရပြန်သည်။

- တစ်နှစ်လောက်တောင် ရှိပြီ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ကျွန်မ စောစောကပဲ ပြောပြီးပြီလေ။

- သည်မှာ ကျမ်းစာအုပ်။ သူတို့ ဘယ်ကိုသွားကြမုန်း အစ်မကြီး မသိဘူးဆိုတာ ကျမ်းကိုးပြီး ပြောရုံပါသလားခင်ဗျား။

အမျိုးသမီးကြီးက ကျမ်းစာအုပ်ကို လက်လှမ်းလိုက်သည်။ ကိစ္စမရှိပါဘူးလေဟု သူပြောလိုက်သည်။ သူက အမျိုးသမီးကြီးကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး သူ့မိတ်ဆွေကြီး ကုမာလိရှိရာသို့ အပ်သတ်သုတ်သွားရန် ပြင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အမျိုးသမီးကြီးက သူ့ကို လှမ်းခေါ်လေသည်။

- ကောင်လေးနှစ်ယောက်က အငှားကားမောင်းတဲ့ ဟလာဘောနီနဲ့ ရင်းနှီးတယ်။ ဟလာဘောနီက ဘတ်(စ်)ကား မှတ်တိုင်နားမှာ နေတယ်။ ဘယ်သူ့မေးမေး၊ ဟလာဘောနီ ဆိုရင် သိပါတယ်။

- အခုလိုပြောပြတာ ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်မကြီး။ ကဲ... ကဲ... အေးအေးသာ နေရစ်ပါတော့ အစ်မကြီးရေ။

အအေးဆိုင်ကလေးတွင် သူ့မိတ်ဆွေကြီးကို တွေ့ရပါသည်။

- ဘာတွေ ထပ်သိခဲ့ရသေးလဲဗျာဟု အဘိုးကြီးက စိတ်အားထက်သန်စွာ မေးလေ သည်။

- သူတို့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိတယ်လို့ ကြားခဲ့ရတယ်။ အငှားကား မောင်းတဲ့ ဟလာဘောနီတဲ့။ စားစရာလေး အရင်စားပါရစေဦး အစ်ကိုကြီး။ ပြီးရင် အဲဒီမောင်ကို သွားရှာကြတာပေါ့။

စားပြီးသွားသောအခါ မဆီမန်းဂုက လူတစ်ယောက်အား အငှားကား မောင်းသော ဟလာဘောနီအား ဘယ်မှာ ရှာရမည်ကို သွားမေးလေသည်။ ဟောဟိုလမ်းထောင့်က အငှားကားပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်ကြီး ထိုင်နေလေမဲ့ဟု ထိုသူက ပြန်ဖြေလေသည်။ မဆီ မန်းဂုလည်း အငှားကားရှိရာသို့ လျှောက်သွားလိုက်ကာ ကားထဲတွင် ထိုင်နေသူအား ပြောလိုက်သည်။ မင်္ဂလာနေ့ခင်းပါ မိတ်ဆွေ။

- မင်္ဂလာ နေ့ခင်းပါ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်) ခင်ဗျား။

- ကျွန်တော်တို့ ကားငှားချင်လို့ပါ။ ဂျီဟဲနစ္စဘာဂ(စ်)ကို ဘယ်လောက်ပေးရမလဲဗျ။ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေနဲ့ နှစ်ယောက်ဆိုရင်...

- အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)တို့ဆိုရင် ဆယ့်တစ်သျှိုလင်နဲ့ ပို့ပေးပါမယ်။

- ဟား... တော်တော် များတာပဲ။

- တခြားကားသာဆိုရင် ဆယ့်ငါး၊ နှစ်ဆယ်လောက်တော့ တောင်းမှာပါ ခင်ဗျ။

- ကျွန်တော့်အဖော်က အသက်လည်းကြီးနေပြီ။ ပင်လည်း ပင်ပန်းလှပြီ။ ဟုတ်ပြီ လေ။ ကျွန်တော် ဆယ့်တစ်သျှိုလင် ပေးပါမယ်။

ကားဆရာက ကားစက်နိုးရန် ပြင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် မဆီမန်းဂုက သူ့ကို တားလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် ကြားထားတာ ရှိတယ်ဟု သူက စကားစလိုက်သည်။

အဆာလမ် ကုမာလိဆိုတဲ့သူငယ်ကို ရှာတွေ့အောင် ခင်ဗျားက ကောင်းကောင်း ကူညီ ပေးနိုင်တယ်တဲ့။

ကားဆရာ ထိတ်လန့်သွားသည်မှာလည်း ထင်ရှားလှပေသည်။ သို့ရာတွင် မဆီ မန်းဂုက ချက်ချင်းပင် အားပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် ဒုက္ခပေးမလို့ ရောဂါလာတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာဟု သူပြောလိုက်သည်။ ခင်ဗျားကိုရော၊ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်ပါ ဘာဒုက္ခမှ မရှာပါဘူးဆိုတာ ယုံပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ အတူလာတဲ့ အဘိုးကြီး၊ သိပ်ကို ပင်ပန်းနေပြီဖြစ်တဲ့ အဘိုးကြီးက အဲဒီသူငယ်ရဲ့ အပေပါ။ သူ့မမျှာ သူ့သားကို ရှာဖွေ နေတဲ့(လ်)ကနေတောင် သည်အထိ အရောက်လာခဲ့ရတာပါဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ရောဂါသမ္ဗုဒ္ဓိရောဂါတိုင်းမှာ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ညွှန်နေတာနဲ့ချည်း တိုးနေတယ်။ အဘိုး ကြီးမမျှာမှာ စိတ်မောလှပြီ မိတ်ဆွေရဲ့။

- ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျွန်တော် အဲဒီသူငယ်ကို သိပါတယ်။

- ဒါဆို သူ အခု ဘယ်မှာ ရှိသလဲ မိတ်ဆွေ။

- သူ အော်လန်ဒိုကို ရောက်နေတယ်လို့ ကြားတာပဲ။ အဲဒီက တဲပုတ်ရပ်ကွက်မှာ ကျူးကျော်တွေနဲ့အတူ နေတယ်ဆိုပဲ။ သည့်ထက်ပိုပြီးတော့လည်း ကျွန်တော် မသိတော့ ဘူး။

- အော်လန်ဒိုဆိုတာ ရပ်ကွက်အကြီးကြီးပဲဟု မဆီမန်းဂုကပြောသည်။

- ကျူးကျော်တွေ နေတဲ့နေရာကတော့ မကြီးလှပါဘူး အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။ သူ့ကို အဲဒီမှာ ရှာရတာ သိပ်ခက်မှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျူးကျော်တွေကို ကိုင်နေတဲ့ ဧည့်ပင်သာယာက လူတွေလည်း ရှိသားပဲဟာ။ သူတို့ဆိုရင် ကျူးကျော်တွေ အားလုံးကို ကောင်းကောင်း သိတာပေါ့။ အဲသလို လူတွေထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကို မေးကြည့်လို့ မရဘူးလား။

- ဟုတ်ပြီဗျာ။ မိတ်ဆွေက တော်တော် နှံ့ပေတာပဲ။ ကျွန်တော် အဲဒီလူတွေထဲမှာ အသိတွေရှိပါတယ်။ ကဲ... လာ၊ လာ၊ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျာကားကို ငှားပါမယ်။

သူက ကုမာလိကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး အငှားကားဖြင့် ပြန်ကြမည့်အကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ကားပေါ်တက်လိုက်ကြပြီးသည့်နောက်မှာတော့ အငှားယာဉ်သည် ပရိတီးရီးယားမှ ဂျီဟဲနစ္စဘာဂ(စ်)ဆီပြေးနေသည့် အလှည့်သီးလမ်း မဆီသို့ ဦးတည်လျက် အလကွစန္ဒြာမှ တပုတ်ပုတ်နှင့်ထွက်လာပါတော့သည်။ နေက စောင်းနေပြီဖြစ်ရာ လမ်းမမှာ ယာဉ်သွားယာဉ်လာ ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိပေသည်။ ယခုအချိန် သည်ကား ဤလမ်းမမှတစ်ဆင့် ဂျီဟဲနစ္စဘာဂ(စ်)ဆီမှဖြစ်စေ၊ ဆီသို့ဖြစ်စေ လူတို့ပြိုစင်း၊ ပြိုတက်သောအချိန် ဖြစ်နေလေသည်။

- စက်ဘီးတွေ တွေလား အစ်ကိုကြီး။ အဲဒါ အလကွစန္ဒြာကလူတွေ ထောင်နဲ့ချီပြီး အလုပ်က ပြန်လာနေကြတာ။ ဘတ်(စ်)ကား သပိတ်ကြောင့် တော်ကြာနေရင် လူတွေ

ထောင်နှုန်းပြီး ခြေလျင် ပြန်လာကြတာကိုလည်း အစ်ကိုကြီးတွေ့လိမ့်မယ်။
မှန်ပါသည်။ သူတို့ သိပ်ဝေးဝေးမရောက်ခင်မှာပင် လမ်းဘေး လူသွားစကြိုများ
ပေါ်၌ လမ်းလျှောက်သူများဖြင့် ပြည့်လျှမ်းနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ များလွန်လွန်း
သဖြင့် အချို့မှာ လမ်းမပေါ်သို့ပင် လှံထွက်နေလေရာ ကားများမှာ ဂရုတစိုက်ပင်
မောင်းနေကြရလေသည်။ သူတို့ ကြားခဲ့ရသည့်အတိုင်း တချို့က အိုမင်းသူများ။ တချို့က
နှမ်းနှမ်းနုနုနုနု။ တချို့က မသန်မစွမ်း။ သို့ရာတွင် အများစုမှာ ပြတ်ပြတ်သားသားပင်
လမ်းလျှောက်နေကြပေသည်။ လွန်ခဲ့သည့် ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်ကတည်းက ယခု
ကဲ့သို့ လျှောက်ခဲ့ကြပြီးသားမို့လည်း အများစုမှာ ကျင့်သားပင်ရရင်နေကြလေပြီ။ လူဖြူ
အများအပြားကလည်း သူတို့၏ ကားများကို ရပ်ကာ လူမည်းများကို ခေါ်တင်သွားကြ
ရင်း အလကူစနစ်အရောက် ကူညီပို့ဆောင်ပေးကြပါသည်။ လမ်းဆုံအချက်ပြ မီးတိုင်
တစ်နေရာ၌ သူတို့ရပ်လိုက်ရခိုခိုတွင် ယာဉ်ထိန်းရုံက ထိုလူဖြူများအနက်မှတစ်ဦးအား
ပြောဆိုနေသံကို သူတို့နားနှင့် ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုလူဖြူထံတွင် လူမည်း
များအား ဖော်တော်ယာဉ်ပေါ်တင်ဆောင်ခွင့်လိုင်စင် ရှိ/မရှိ ရုံအရာရှိက စစ်မေးနေခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။ ကျုပ်က အကြေးငွေယူပြီး ကားနဲ့ ပို့ပေးနေတာမှ မဟုတ်ဘဲဟု လူဖြူကြီးက
ထုခေပပါသည်။ ဒါပေမယ့် ဘတ်(စ်)ကားလမ်းကြောင်းမှာ ခင်ဗျားက ခရီးသည်တွေကို
တင်ဆောင်နေတာပဲဟု ရုံအရာရှိက ပြောသည်။ ဒါဆိုလည်း ကျုပ်ကို ရုံးတင် တရားစွဲ
လိုက်ပေါ့။

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ သည့်ထက်ပိုပြီးလည်း မကြားရတော့ပါ။ မီးစိမ်း
သွားပြီဖြစ်သဖြင့် ကားက ဆက်လက်ထွက်ခွာလာသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

- ဒါမျိုးတွေ ကျွန်တော်ကြားဖူးတယ်ဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ လူဖြူတွေက
အခုလို ကားတွေနဲ့ ဝင်ပြီး မကူကြအောင် ကာကွယ်တားဆီးဖို့ သူတို့ ကြိုးစားနေကြတယ်
ဆိုတာရော၊ အဲသလိုဖို့တဲ့သူတွေကို ရုံးတင်တရားစွဲဖို့ လုပ်နေတယ်ဆိုတာရော ကျွန်တော်
ကြားထားတယ်။

မှောင်စပျိုးလာပြီဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လမ်းမကြီးမှာ အလကူစနစ်သို့ ပြန်လာသော
လူများဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် သူတို့အား ခရီးကြိုပို့ပေးရန်
ရပ်ရပ်တင်နေသော ကားများလည်း ရှိနေဆဲပင်။ အထူးသဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊
မသန်စွမ်းသူများနှင့် မိန်းမများကို လူဖြူတို့က ခရီးကြိုပို့ပေးကြသည်။ ကူမာလို့ မျက်နှာ
ပေါ်တွင် အပြုံးတစ်စ ပွင့်လန်းလို့ နေပါသည်။ အခြားနိုင်ငံများတွင် မမြင်ရနိုင်သော
အပြုံးဆန်းတစ်မျိုးလည်းဖြစ်သည်။ ထိုအပြုံးကား အလွန်လှုပ်နှံခက်ခဲလှသည့် အလုပ်
ဖြစ်သော လူဖြူတို့က လူမည်းများအား လုပ်အလယ်တွင် ကူညီပေးခြင်းကို မြင်တွေ့ရ
သည့်အခါ ကျေးကျေနပ်နပ်ပြီးနေသော လူမည်းတစ်ယောက်၏ အပြုံးပင် ဖြစ်ပါသည်။

- ထိတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို တအားထိတယ် အစ်ကိုကြီး။

- ဘာထိတာလဲ၊ အခုလို ခေတနာ ကောင်းကြတာက ထိတာလား။
- မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုကြီး၊ မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး။ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်
အဲဒါကို ကျွန်တော် စဉ်းစားတင် မစဉ်းစားမိဘူး။
- အငှားယာဉ်ထဲတွင် မဆီမန်းဂုက မတ်မတ်ထိုင်လိုက်ကာ သွရင်ဘတ်သူ အားပါး
တရ ထုလိုက်သည်။
- ဒါဆိုလည်း ကျုပ်ကို ရုံးတင်တရားစွဲလိုက်ပေါ့ဟု သူပြောသည်။ ကူမာလို့အား
စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး သွရင်ဘတ်သူ ထပ်ထုလိုက်ပြန်သည်။ ဒါဆိုလည်း ကျုပ်ကို
ရုံးတင်တရားစွဲလိုက်ပေါ့။
- ကူမာလို့က သူ့ကို ပြန်ကြည့်မိသည်။ စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ...
- အဲဒါက ကျွန်တော့်ကို ထိသွားတာ အစ်ကိုကြီးရေဟု မဆီမန်းဂုကဆိုလေသည်။

လမ်းမကြီးများ အားလုံး ကျွဲဟဲနစ္စဘာ(မ်)သို့ ဦးတည်နေလေသည်။ ထိုလမ်းမကြီးများက လူဖြူကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူမည်းကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွဲဟဲနစ္စဘာ(မ်)သို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးပါလိမ့်မည်။ ကောက်ပဲသီးနှံများ ပျက်စီးသွားလျှင်လည်း ကိစ္စမရှိပါ။ ကျွဲဟဲနစ္စဘာ(မ်)မှာ အလုပ်ရှိပါတယ်။ အခွန်အခတွေ ပေးစရာရှိလျှင်လည်း ကိစ္စမရှိပါ။ ကျွဲဟဲနစ္စဘာ(မ်)မှာ အလုပ်ရှိပါတယ်။ လယ်ယာမြေက ထပ်မံစိတ်ပိုင်းယူလို့ မရတော့အောင် သေးငယ်လွန်းနေလျှင်လည်း ကိစ္စမရှိပါ။ ကျွဲဟဲနစ္စဘာ(မ်)သို့သာ သွားလိုက်ရုံရှိပါတယ်။ လင်ကောင်မပေါ်ဘဲ ကလေးမွေးလိုလျှင်လည်း ကိစ္စမရှိပါ။ ကျွဲဟဲနစ္စဘာ(မ်)မှာ သွားမွေးနိုင်ပါသည်။

လူမည်းများသည် ဆိုတိုယာမြို့သို့ဖြစ်စေ၊ အလကွဲမြောသို့ဖြစ်စေ၊ အော်လန်ဒ်သို့ဖြစ်စေ သွားရောက်ပြီး အခန်းငှားရန်သော်လည်းကောင်း၊ အိမ်တစ်လုံးကို စိတ်ပိုင်းဝယ်ယူရန်လည်းကောင်း ကြိုးစားလေ့ရှိကြပါသည်။

- ခင်ဗျားမှာ ငှားစရာ အခန်းရှိလား။
- ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မတို့မှာ အခန်းမရှိပါဘူး။
- ခင်ဗျားမှာ ငှားစရာ အခန်းရှိလား။
- ငှားပြီးသွားပြီ။
- ခင်ဗျားမှာ ငှားစရာ အခန်းရှိလား။

ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မမှာ ငှားစရာအခန်းရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ မငှားချင်ပါဘူးရှင်။ ကျွန်မတို့မှာ အခန်းက နှစ်ခန်းပဲရှိတယ်။ ကျွန်မတို့ မိသားစုကိုက ခြောက်ယောက်။ ပြီးတော့လည်း သားတွေရော၊ သမီးတွေရော တပြည်းပြည်း ကြီးလာကြပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းစာအုပ်အတွက်က ပိုက်ဆံလိုတယ်။ ကျွန်မယောက်ျားကလည်း မမာဘူး။ ကျွန်မယောက်ျား နေကောင်းနေတုန်းကလည်း တစ်ပတ်မှသုံးဆယ့်ငါးသိင်္ဂါလင်ပဲ ရတာ။ ခြောက်သိင်္ဂါလင်က အိမ်ငှားပေးရတယ်။ ကားခက သုံးသိင်္ဂါလင်၊ ကျွန်မတို့ သေတဲ့အခါကောင်း ကောင်းမွန်မွန် သင်္ဂြိုဟ်နိုင်အောင် စုရတာက တစ်သိင်္ဂါလင်၊ စာအုပ်တွေအတွက်က တစ်သိင်္ဂါလင်၊ အဝတ်အစားက သုံးသိင်္ဂါလင်ဆိုရင်တောင် မါးလုံတယ်ဆိုရုံရယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မယောက်ျားသောက်တဲ့ ဘီယာပိုးက တစ်သိင်္ဂါလင်၊ သူ့ဆေးရွက်ကြီးပိုးက တစ်သိင်္ဂါလင်၊ သည်အတွက် ကျွန်မ မတွန့်တိုပါဘူး။ ဘာလို့ဆို ကျွန်မယောက်ျားက လူကောင်း

သူကောင်းပဲ ဥစ္စာ၊ လောင်းကစားတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တခြားမိန်းမတွေနဲ့ အလေလိုက်ပြီး သုံးနေ မြန်းနေတာလည်း မဟုတ်ဘူးလေ။ ပြီးတော့ ဘုရားကျောင်း လူတာက ဟစ်သိင်္ဂါလင်၊ မမာတဲ့အခါသုံးဖို့ရတာက တစ်သိင်္ဂါလင်။ အဲတော့ အားလုံး ပေါင်းလိုက်ရင် ကျွန်မတို့မိသားစုခြောက်ယောက်အတွက် စားစရိတ်က တစ်ပတ်စာမှ ဆယ်ခုနစ်သိင်္ဂါလင်ပဲ ကျန်တယ်။ အဲတော့ ကျွန်မတို့ တစ်ချိန်လုံး မဝမလင်ပေါ့။ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မမှာ ငှားစရာ အခန်းတော့ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ မငှားချင်ဘူး။ ရှင်က ဘယ်လောက်ပေးမှာလဲ။

- တစ်ပတ်ကို သုံးသိင်္ဂါလင် ပေးပါ့မယ်။
- အဲသလောက်နဲ့တော့ မရဘူး။
- သုံးသိင်္ဂါလင်နဲ့ ခြောက်ပဲနီ ပေးမယ်ဗျာ။
- သုံးသိင်္ဂါလင်နဲ့ခြောက်ပဲနီ။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သီးသီးသန့်သန့်အေးအေးဆေးဆေးနေနေလို့ ဝမ်းက ဝမှာမဟုတ်ဘူး။ ကလေးတွေ ကြီးလာတဲ့အခါ ကိုယ့်ဟာလေးနဲ့ကိုယ် သီးသီးသန့်သန့် အေးအေးဆေးဆေးနေဖို့ လိုတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲသလိုနေလို့ ဝမ်းက မတဘူး။ ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မ သုံးသိင်္ဂါလင်နဲ့ ခြောက်ပဲနီ ယူမယ်။

အိမ်က ပျက်စီးမနေပါ။ သို့ရာတွင် ပြည့်လုံနေပါသည်။ အခန်းနှစ်ခန်းတွင် စုစုပေါင်း လူဆယ်ယောက် ရှိပါသည်။ အိမ်ဝင်ပေါက် တံခါးကလည်း တစ်ပေါက်တည်း ရှိပါသည်။ ကိုယ်အိပ်ပြီးဆိုသည်နှင့် လူတွေက ကိုယ့်ကို ကျော်လွှားသွားကြပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ကလေးတွေအတွက် စားစရာလေး ပိုပိုသာသာဖြစ်လာပါသည်။ ပြီးလျှင် တစ်လတစ်ခါလောက်တော့ ဓာတ်ရှင်သွားကြည့်လို့ ရကောင်းရနိုင်ပါသည်။

ကျုပ် သည်မိန်းမကို မကြိုက်ဘူး။ ကျုပ်လင်ကို သည်မိန်းမ ကြည့်ပုံရှုပ်ကိုလည်း မကြိုက်ဘူး။ ကျုပ် သည်ကောင်လေးကို မကြိုက်ဘူး။ သည်ကောင်လေး ကျုပ်သမီးကို ကြည့်ပုံရှုပ်ကိုလည်း မကြိုက်ဘူး။ ကျုပ် သည်လူကြီးကို မကြိုက်ဘူး။ သည်လူကြီး ကျုပ်ကို ကြည့်ပုံရှုပ်ကိုလည်း မကြိုက်ဘူး။ သည်လူကြီး ကျုပ်သမီးကို ကြည့်ပုံရှုပ်ကိုလည်း မကြိုက်ဘူး။

- စိတ်မကောင်းပါဘူးရှင်။ ဒါပေမယ့် ရှင်တို့ သည်က သွားမှဖြစ်လိမ့်မယ်။
- ကျွန်တော်တို့မှာ တခြား သွားစရာ မရှိဘူးဗျ။
- စိတ်မကောင်းပါဘူးရှင်။ အိမ်က တရားလွန် ပြည့်နေပြီ။ သည်လောက်လူတွေ အများကြီးဆိုရင် အိမ်ပြိုကျလိမ့်မယ်။
- ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရဖို့အတွက် နာမည်စာရင်းပေးထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရတဲ့အထိ စောင့်မပေးနိုင်ဘူးလားဟင်။
- အော်လန်ဒ်မှာဆိုရင် အိမ်တစ်လုံးရဖို့ ငါးနှစ်အထိစောင့်ရတဲ့သူတွေတောင်ရှိတယ်ရှင်။

- ကျွန်တော့်စိတ်ဆွေတစ်ယောက်တော့ တစ်လနဲ့တင် အိမ်ရသွားတယ်လို့ ကြားဖူးတယ်ဗျ။

- ကျွန်မလည်း အဲလိုမျိုးကြားဖူးပါတယ်ရှင်။ လာဘ်ပေးရင်ရတယ်လို့ ပြောကြတယ်ရှင်။

- ကျွန်တော်တို့မှာ လာဘ်ပေးရော ပိုက်ဆံမရှိပါဘူးဗျာ။

- စိတ်မကောင်းပါဘူးရှင်။ အိမ်က လူပြည့်နေပြီ။

ဟုတ်ကဲ့၊ သည်အိမ်လည်း လူပြည့်ပြီ။ ဟိုအိမ်လည်း လူပြည့်ပြီ။ အကြောင်းကား လူတိုင်းက ကျွဲဟန်စွာဘု(စ်)သို့ လာနေကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ထရန်စေးမုသည် လွတ်လပ်ပြည်နယ်အထိ၊ ဇူးလူးမြေမှသည် ဆီရုနိုမြေအထိ။ ဇူးလူးတွေ၊ ဆွာနီတွေ၊ ရှန်ဂန်းတွေနှင့် ဘာဗုဒ်၊ ဘာပေဒီနှင့်ဘာဆူတို့၊ ခေ့ဆပ်တွေနှင့် တစ်ဘူးတွေ၊ ပွန်ဒိုတွေနှင့် ပိုင်ဂိုတွေ၊ သူတို့အားလုံး ကျွဲဟန်စွာဘု(စ်)သို့ လာနေကြသည်။

ကျုပ် သည်မိန်းမကိုမကြိုက်ဘူး။ ကျုပ် သည်ကောင်လေးကို မကြိုက်ဘူး။ ကျုပ် သည်လူကြီးကို မကြိုက်ဘူး။ စိတ်မကောင်းပါဘူးရှင်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်တို့ အခုထွက်သွားမှ ဖြစ်မယ်။

- နောက်တစ်ပတ်လေးပါပဲ။ နောက်တစ်ပတ်ပဲ ကျွန်တော် တောင်းဆိုပါရစေ။
- ကောင်းပြီ။ တစ်ပတ်နေရင် သွားရမယ်နော်။

- ခင်ဗျားမှာ ငှားစရာ အခန်းရှိလား။
- ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မတို့မှာ အခန်းမရှိပါဘူး။
- ခင်ဗျားမှာ ငှားစရာ အခန်းရှိလား။
- ငှားပြီးသွားပြီ။
- ခင်ဗျားမှာ ငှားစရာ အခန်းရှိလား။

ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မမှာ ငှားစရာအခန်းရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ မငှားချင်ပါဘူးရှင်။ လင်သားတွေကို မိန်းမတွေက လုယူသွားတာ၊ မယားတွေကို ယောက်ျားတွေက လုယူသွားတာတွေ ကျွန်မ မြင်ဖူးလှပြီလေ။ သမီးတွေကို ကောင်လေးတွေက ဖျက်ဆီးတာ၊ သားတွေကို မိန်းကလေးတွေက ဖျက်ဆီးတာတွေလည်း မြင်ဖူးလှပြီရှင်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မယောက်ျားက တစ်ပတ်မှ သုံးဆယ့်လေးသျှီလင်ပဲရတာ...

- ကျုပ်တို့လို အိမ်မရှိတဲ့သူတွေ ဘာလုပ်ရမလဲ။

- အိမ်တစ်လုံးရရှိ ငါးနှစ်စောင့်ပေါ့။ ငါးနှစ်ကြာတဲ့အခါ အိမ်ရရှိ အခက်ထက်တော့ ပိုနီးလာတယ်လို့တော့ မအောက်မေ့ကြေး။

- အော်လန်ဒိုမှာ ကျုပ်တို့လူမျိုးတွေထဲက တခြားလူတွေနဲ့ အိမ်မှာ ကပ်ရပ်နေကြသူတွေချည်းပဲ တစ်သောင်းလောက် ရှိတယ်လို့ ပြောကြတယ်။

- ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ အိမ်တွေကို ဘယ်နားမှာ သွားဆောက်ရမှာတဲ့တဲ့။

- ရထားလမ်းဘေးက မြေလွတ်ပေါ်မှာပေါ့ဟု ဒုဘူလာက ပြောသည်။

- ဘာနဲ့ ဆောက်ရမှာတဲ့။

- ရတတ်သမျှ ပစ္စည်းမှန်သမျှနဲ့ပေါ့။ အိတ်ခွံတွေ၊ ပျဉ်တိုပျဉ်စတွေ၊ ဝှံ့မြက်ခင်း

ပြင်က မြက်တွေ၊ စိုက်ခင်းထဲက တိုင်တွေနဲ့ပေါ့။

- မိုးရွာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

- ဆီယာမှာ၊ အဲလိုဆို တို့အားလုံး သေရုံပဲ။

- မဟုတ်ဘူး။ မိုးရွာရင် သူတို့က ကျုပ်တို့ကို အိမ်တွေဆောက်ပေးကြရလိမ့်မယ်။

- အရူးထတာပဲ။ ဆောင်းတွင်းကျတော့ ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြရမှာလဲ။

အိမ်တစ်လုံးရရန် စောင့်ခဲ့သည်မှာ ခြောက်နှစ်ရှိပြီ။ ရှိရှိသမျှ အိမ်တွေကလည်း ပြည့်ကျပ်နေသည်ထက် ပိုပြီးပင် ပြည့်ကျပ်လာခဲ့ပြီ။ လူတွေကလည်း ကျွဲဟန်စွာဘု(စ်)သို့ ဝင်လာမခဲ တာသဲသဲ။ ဥရောပနှင့် မြောက်အာဖရိကမှာက ဧရာမစစ်ပွဲကြီးကို ဆင်နွှဲနေသည်။ အိမ်တစ်လုံးသော်မျှ ဆောက်နေခြင်း မရှိ။

- ကျွန်မအတွက် အိမ်ရပြီလား။
- အိမ်တစ်လုံးမှ မရှိသေးဘူး။
- စာရင်းထဲမှာ ကျွန်မနာမည် ပါတာ သေချာရဲ့လားရှင်။
- သေချာပါတယ်။ ခင်ဗျာနာမည် စာရင်းထဲမှာ ပါပါတယ်။
- စာရင်းအရ ကျွန်မ နာမည်က အမှတ်စဉ်ဘယ်လောက်မှာတဲ့။
- အတိအကျတော့ ကျုပ်လည်း မပြောတတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက အမှတ်စဉ် ခြောက်ထောင်လောက်မှာ ဖြစ်မယ်။

အမှတ်စဉ် ခြောက်ထောင်တောင်။ ဆိုလိုတာက ကျွန်မတို့ အိမ်တစ်လုံး ဘယ်တော့မှ ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ အခုနေတဲ့ နေရာမှာ ကျွန်မတို့ ကြာကြာဆက်နေလိုက်လည်း မဖြစ်တော့ဘူး။ မီးဖိုကိစ္စနဲ့ ကျွန်မတို့ စကားများခဲ့ကြရပြီ။ ကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်မတို့ စကားများခဲ့ကြရပြီ။ ဟိုလူ ကျွန်မကို ကြည့်ပုံရုပ်ကိုလည်း ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး။ မီးရထားလမ်းဘေးမှာတော့ မြေလွတ်တွေ ရှိနေသေး။ ဒါပေမယ့် မိုးရွာတဲ့အခါ၊ ဆောင်းပေါက်တဲ့အခါ ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲ။ ကျွန်မတို့ အိမ်ကို သွားရမယ်လို့ ပြောနေကြတယ်။ အားလုံး အတူတူသွားကြရမယ်တဲ့။ ကနေ့ကစပြီး ဆယ်လေးရက်

အတွင်း သွားရမယ်တဲ့။ ပျဉ်တိုပျဉ်စတွေ၊ အိတ်ခွံတွေ၊ ဘူးခွံတွေ၊ တိုင်တွေကို စုရမယ်တဲ့။ ပြီးရင် အားလုံး ရွေ့ရမယ်တဲ့။ ကော်မတီကို တစ်ပတ် တစ်သ္မိုလင်လည်း ပေးရမယ်တဲ့။ အဲဒါဆိုရင် ကော်မတီက အမှိုက်တွေအားလုံး သိမ်းပေးပြီး ရောဂါမဖြစ်အောင် အိမ်သာ တွေလည်း ဆောက်ပေးမယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် မိုးရွာတဲ့အခါ၊ ဆောင်းပေါက်တဲ့အခါ ဘယ်လိုလုပ်ကြရမှာလဲ။

- ကျွန်မအတွက် အိမ်ရပြီလား။
- အိမ်တစ်လုံးမှ မရှိသေးဘူး။
- ဒါပေမယ့် စာရင်းထဲမှာ တန်းစီထားတာ နှစ်နှစ်တောင်ရှိပြီရှင်။
- ဒါဆို စာရင်းအရဆိုရင် ခင်ဗျားက ကလေးပဲ ရှိသေးတယ်။ သည်ထဲမှာ ခင်ဗျားထက် အသက်ကြီးတဲ့သူရည်းပါ။

- ဒါပေမယ့် ဝိုက်ဆံပေးရင် ရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား။
ဒါပေမယ့် ကျွန်မပြောတာကို အဲဒီလို မကြားပါ။ သူက နောက်တစ်ယောက်နဲ့ စယားရှုပ်လို့ ကောင်းနေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် လူတစ်ယောက် ဘယ်ကမှန်း မသိ၊ ပေါ်လာ ပါတယ်။ သူပြောတဲ့စကားက ကျွန်မကို ခေါင်းခြောက်သွားစေပါတယ်။

- ခင်ဗျား အိမ်မရသေးတာ စိတ်မကောင်းဘူး မစွ(စ်)ဆီမီ။ ဒါနဲ့ စကားမစပ်၊ ကျွန်တော့်မိန်းမက ကော်မတီရဲ့လုပ်ငန်းကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားနဲ့ ဆွေးနွေးချင်တယ် တဲ့။ ကနေ့ည ခုနစ်နာရီလို့ သူက ပြောတာပဲ။ ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ အိမ်သိတယ် မဟုတ်လား။ ၁၇၀၅၊ ဒတ်(ခ်)ပြန်လည် ပြုပြင်ရေးဘုရားကျောင်းနားမှာလေ။ သည်မှာ၊ အိမ်နံပါတ်ကို ကျွန်တော် ရေးပေးမယ်။ မင်္ဂလာ ခနက်ခင်းပါ မစွ(စ်)ဆီမီ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မ သူ့ကို ပြန်ပြောမလို့ လုပ်နေတုန်းမှာ အဲဒီလိုက ထွက်သွားပြီ။

- တော်တော် စိတ်ရှုပ်အောင် လုပ်သွားတာပဲ။ သူ့မိန်းမက ဘယ်သူတုံး။ ကျွန်မ သူ့မိန်းမကို မသိပါဘူး။ ပြီးတော့ အဲဒီကော်မတီဆိုတာကလည်း ဘာလဲ။ ဘာကော်မတီမှ ကျွန်မ မသိဘူး။

- ရှင်က တော်တော် အတာပဲ။ အိမ်တစ်လုံးရရှိအတွက် ရှင်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ဝိုက်ဆံ ကိစ္စ ပြောချင်လို့ ရှင်ကို လာပြောတာ။

ဪ။ အဲလိုဆို သွားရမှာပေါ့။ သိပ်များများ မတောင်းပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းရမှာပဲ။ တစ်ပတ်မှ သုံးဆယ့်ခုနစ်သ္မိုလင်လေးရတဲ့သူအနေနဲ့ များများစားစားလည်း မပေးနိုင်ပါ ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့မှာ အိမ်တစ်လုံး ရှိမှဖြစ်မှာ။ ကျွန်မတို့ အခုနေနေရတဲ့နေရာ ကို ကြောက်လာပြီ။ လူကောင်းသူကောင်းတွေ အိပ်ပျော်နေတဲ့အချိန်မှာ အဝင်အထွက်တွေ များလွန်းတယ်။ သွားလာလှုပ်ရှားနေတဲ့ လူငယ်လေးတွေလည်း လုံးလုံး မအိပ်ကြာသလို၊ လုံးလုံး အလုပ်မလုပ်ကြသလိုပဲ။ သိပ်များလွန်းတယ်။ အဝတ်အစားတွေ၊ အဝတ်အစား ကောင်းတွေ၊ လူပြုတွေရဲ့ အဝတ်အစားတွေကလည်း အဆမတန်များလွန်းတယ်။ တစ်နေ့

ကျရင်တော့ ဒုက္ခ ရောက်လိမ့်မယ်။ ကျွန်မယောက်ျားနဲ့ ကျွန်မနဲ့က တစ်ခါမှ ဒုက္ခမတွေ့ခဲ့ ပူးဘူး။ ကျွန်မတို့ အိမ်တစ်လုံး ရှိမှဖြစ်မယ်။

- ငါးပေါင်ဆိုတာကတော့ များလွန်းတယ်ရှင်။ ကျွန်မမှာ မရှိဘူး။
- အိမ်တစ်လုံးအတွက် ငါးပေါင်ဆိုတာ သိပ်မများပါဘူး မစွ(စ်)ဆီမီ။
- ဘာလဲ၊ ကျွန်မနာမည်ကို စာရင်းထဲမှာ အပေါ်ရောက်အောင် တိုးပေးဖို့အတွက် ကလေးလောက်နဲ့။

- ဒါပေမယ့် အဲဒါ ဘယ်လောက် အန္တရာယ်များတယ် မှတ်သလဲ။ ဥရောပသား မန်နေဂျာက ပြောထားတယ်။ စာရင်းကို ကလိကမာလုပ်တဲ့သူ ဘယ်သူ့ကိုမဆို ပြင်းပြင်း ထန်ထန်အရေးယူမယ်တဲ့။

- ဒါဆိုလည်း စိတ်မကောင်းပါဘူးရှင်။ ကျွန်မမှာ ဝိုက်ဆံမရှိဘူး။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မ မပြန်သေးခင်မှာ သူ့မိန်းမက နောက်ထပ် မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ အတူ အခန်းထဲကို ဝင်လာတယ်။

- ယောက်ျားရေ၊ မှားနေပြီရှင်။ သည်မိန်းမကြီးကို ကျွန်မ မသိဘူး။ သူက ကော်မတီထဲမှာ မပါဘူးရှင်။

- ဟုတ်လား။ စိတ်မကောင်းပါဘူး မိန်းမရယ်။ စိတ်မကောင်းပါဘူး မစွ(စ်)ဆီမီ။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ကော်မတီထဲမှာ ပါတယ် မှတ်လို့။ ပြည်းပြည်းသွားပါ မစွ(စ်) ဆီမီ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မကတော့ အေးအေးနေပါလို့ ပြန်မပြောတော့ပါဘူး။ သူတို့ဘာသာ သူတို့ အေးအေးပဲနေနေ၊ ပူပူပဲနေနေ၊ ဂရုမစိုက်ပါဘူးတော်။ ကျွန်မမှာကလည်း ဘာဆို ဘာမှ အဆင်မပြေဘူးရှင်။ ကျွန်မ ပင်လည်း ပင်ပန်းလှပြီ။ အထီးလည်း ကျန်လှပြီ။ ယောက်ျားရယ်၊ ဘာဖြစ်လို့များ ကျွန်မတို့တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့မြေကို စွန့်ခွာခဲ့တာတုံး တော်။ ဟိုမှာ ဘာမှတော့ သိပ်မရှိဘူးပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် သည်မှာထက်တော့ သာပါ သေးတယ်။ စားစရာဆိုလည်း သိပ်များများစားစားတော့မရှိဘူးပေါ့။ ဒါပေမယ့် အားလုံး ဝေမျှ စားလို့ ရသေးတယ်။ အားလုံး ဆင်းတောင့်ဆင်းရဲဆိုပြီးတော့ သိပ်တော့ အစိုးကြီး မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့လည်း မြစ်ကမ်းနံဘေးမှာ နေရတာကလည်း သာယာလိုက်တာ။ အဝတ်လျှော်နေတဲ့အခါ ရေက ကျောက်တုံးတွေပေါ် ဖြတ်စီးလို့ လေပြည်လေးကလည်း အေးလို့။ ကနေ့ကစပြီး နှစ်ပတ်ကြာရင် ကျွန်မတို့ ရွေ့ရတော့မယ်။ လာပါ။ ယောက်ျား ရယ်၊ ပျဉ်တိုပျဉ်စတွေ၊ ဘူးခွံတွေ၊ အိတ်ခွံတွေ၊ တိုင်တွေ သွားသယ်ကြရအောင်။ ကျွန်မတို့ နေနေရတဲ့နေရာကို ကျွန်မဖြင့် မကြိုက်ဘူး တော်ရေ။

ဘုရား၊ ဝါနတ်ဆေးရုံမှာ ဆောက်လုပ်ရေးသမားတွေ ပစ်ထားခဲ့တဲ့ပျဉ်တိုပျဉ်စတွေ ရှိတယ်။ ကနေ့ညသွားပြီး သယ်လိုက်ကြရအောင်။ ပြင်ဆင်ရေးစခန်းမှာလည်း သွပ်ပြားတွေ ရှိတယ်။ အုတ်တွေကို ဖုံးထားတာလေ။ ကနေ့ည သွားပြီး သယ်လိုက်ကြရအောင်။ နန့်စဖီးဘူတာမှာလည်း အိတ်ခွံတွေရှိတယ်။ အစီးလိုက် သေသေသပ်သပ်လေး စီးလို့ တောင် ထားသေး။ ကနေ့ည သွားပြီး သယ်လိုက်ကြရအောင်။ သရဖူခိုင်းတွင်းမှာလည်း သစ်ပင်တွေ ရှိတယ်။ အိမ်တိုင်လုပ်ဖို့ ကနေ့ည တိတ်တိတ်သွားရတတ်ကြရအောင်။

ထိုညတွင် အော်လန်ဒိုဗ် သူတို့ အလုပ်ရှင်နေကြသည်။ စီးတွေက တစ်အိမ်ပြီး တစ်အိမ် လင်းလာသည်။ ငါက သံချောင်းတွေ သယ်မယ်။ ငါ့မိန်းမနဲ့ငါ့သားက တိုင်နှစ်ချောင်းကို သယ်နေရဲ့။ ပေါက်စလေးက အိတ်ခွံတွေ နိုင်သလောက် သွားသယ်ချေကွာ။ ပြီးရင် ရထားလမ်းဘေးက မြေကို သယ်ခဲ့ကြပေ။ အဲဒီကို လူတွေအများကြီး ရွေ့ကုန်ကြပြီ။ မြေကြီးတူးတဲ့ အသံ၊ သံရိုက်တဲ့အသံတွေတောင် ကြားနေရပြီ။ သည်ည မချမ်းလည်း မချမ်း၊ မိုးလည်းမရွာလို့ တော်သေးတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစ္စတာဒူဘူလာ၊ ကျွန်တော်တို့ သည်မြေကြီးလေးနဲ့ ကျေနပ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစ္စတာ ဒူဘူလာ၊ ဟောဒီမှာ ကော်မတီအတွက် ကျွန်တော်တို့ ဝေပုံကျ တစ်သျှိုလင်ပါခင်ဗျာ။

တံပုတ်ရုပ်ကွက်က နေ့ချင်းညချင်းကြီး ပေါ်လာတယ်။ အိပ်ရာကနိုးတဲ့အခါ လူတွေ အားလုံးအံ့သြနေကြတယ်။ အိတ်ခွံတဲတွေထဲကနေ မီးခိုးတွေ ထွက်နေတယ်။ တံတစ်လုံး စ၊ နှစ်လုံးစမှာက မီးခိုးခေါင်းတိုင်တွေတောင် ရှိသေး။ ခလစ်မြို့ရဲ့စခန်းမှာ မီးခိုး ခေါင်းတိုင် လုပ်တဲ့ပိုက်တွေရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါကို သွားယူမိလောက်တဲ့အထိတော့ ကျွန်မ မအသေးပါဘူး။

တံပုတ်ရုပ်ကွက်က နေ့ချင်းညချင်းကြီး ပေါ်လာတယ်။ သတင်းစာထဲမှာ ကျွန်မတို့ အကြောင်းတွေနဲ့ပဲ ပြည့်ကုန်တယ်။ ဇာလုံးကြီးကြီးတွေ၊ ပုံကြီးကြီးတွေနဲ့ပေါ့။ တွေ့လား၊ အဲဒါ ကျွန်မယောက်ျားပေါ့။ အိမ်ဘေးမှာ ရပ်နေတာလေ။ ကျွန်မက ဓာတ်ပုံရိုက်နေတယ် ဆိုလို့ အတင်းပြေးသွားပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မမီတော့ဘူး၊ သူတို့က ရိုက်ပြီးသွားပြီ။ ကျေးကျော်တွေလို့ သူတို့က ကျွန်မတို့ကို ခေါ်တယ်။ ကျွန်မတို့က ကျေးကျော်တွေတဲ့။ အိတ်ခွံတွေ၊ ပျဉ်တိုပျဉ်စတွေ၊ သံပြားတွေနဲ့ ဟောဒီရွာကြီးက ပျော်စရာကြီးပါတော်။ အိမ်ငှားခလည်း ပေးစရာ မလိုဘူး၊ ကော်မတီကို တစ်သျှိုလင် ပေးရုံပဲတော်။

တံပုတ်ရုပ်ကွက်က နေ့ချင်းညချင်းကြီးပေါ်လာတယ်။ ကလေးက ချောင်း တပွတ် ပွတ် ဆိုးနေတယ်။ သူ့ကိုယ်ကလည်း ခြစ်ခြစ်ကိုတောက်လို့။ ကျွန်မ သူ့ကို မရွေ့ရဲဘူး ရှင့်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ ရွှေကြပြောင်းကြရတာ ကနေ့ညလေ။ အိတ်ခွံနဲ့ရဲတွေကြားက

လေးအေးအေးက တိုးဝင်နေတယ်။ မိုးရွာရင် ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ ဆောင်း တွင်းကျရင်ရော။ တိတ်ပါ ကလေးရယ်၊ မေမေ မင်းအနားမှာ ရှိပါတယ်။ တိတ်ပါ ကလေးရယ်၊ ချောင်းမဆိုးပါနဲ့တော့၊ မေမေ မင်းအနားမှာ ရှိပါတယ်။

ကလေးက ချောင်းတပွတ်ပွတ်ဆိုးနေတယ်။ သူ့ကိုယ်ကလည်း ခြစ်ခြစ်ကို တောက်လို့။ တိတ်ပါ ကလေးရယ်၊ မေမေ မင်းအနားမှာ ရှိပါတယ်။ အပြင်ဘက်မှာတော့ ရယ်သံ၊ သောသံ၊ တူးသံ၊ ရွာသံ၊ ထုသံ၊ နှက်သံ၊ ကျွန်မ နားမလည်တဲ့ဘာသာကားတွေနဲ့ အော်သံ၊ ခေါ်သံတွေ။ တိတ်ပါ ကလေးရယ်၊ မင့်ကို မွေးတဲ့အရပ်မှာ အင်မတန်ချစ်ရော ကောင်းတဲ့ တောင်ကြားလေး ရှိတယ်ကွဲ့။ အဲဒီမှာ ကျောက်တုံးတွေပေါ် ဖြတ်စီးနေတဲ့ ရေသံက တာသွင်သွင်နဲ့၊ လေပြည်လေး ဆိုတာလည်း အေးနေတာပဲ။ ကျွဲတွေ နွားတွေက လည်း မြစ်ကြီးဆီကို ဆင်းလာကြပြီး သစ်ပင်ရိပ်မှာ နားနေကြတယ်ကွဲ့။ တိတ်ပါ ကလေးရယ်။ အို... ဘုရားသခင်၊ သမီးလေး အငိုတိတ်အောင် စောင်မတော်မူပါဦး ဘုရား။ ဘုရားသခင်၊ တပည့်တော်မတို့အပေါ်မှာ သနားကရုဏာထားတော်မူပါဘုရား။ ခရစ်တော်ဘုရား၊ တပည့်တော်မတို့အပေါ်မှာ သနားကရုဏာထားတော်မူပါဘုရား။ လူဖြူများရှင့်၊ ကျွန်မတို့ အပေါ်မှာ သနားကရုဏာထားတော်မူကြပါရှင့်။

- မစ္စတာ ဒူဘူလာ၊ ဆရာဝန်ကြီးရော ရှင့်။
- မနက်လင်းတဲ့အခါ ဆရာဝန်ကြီးရောက်လာမှာပါ။ ဘာမှမပူပါနဲ့ဗျာ။ ဆရာဝန် ကြီးအတွက် စရိတ်ကကို ကော်မတီက ပေးမှာပါ။
- ဒါပေမယ့် ကလေးက သေတော့မလိုဖြစ်နေတယ်ရှင့်။ သွေးတောင် ဆုတ်နေပြီ လား မသိဘူး၊ ကြည့်ပါဦး။
- မိုးလင်းဖို့ သိပ်မလိုတော့ပါဘူးလေ။
- ကလေး သေလုမျောပါးဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ၊ မိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေရတဲ့အချိန်မှာ မိုးလင်းဖို့ ထိုင်စောင့်နိုင်နေရမှာလားရှင့်။
- ကျွန်တော် ကြီးစားကြည့်ပါ့မယ် အစ်မကြီးရယ်။ အခုချက်ချင်းပဲ သွားပြီး ကြီးစား ကြည့်ပါဦးမယ်ဗျာ။
- ကျေးဇူးကြီးပါပေတယ် မစ္စတာ ဒူဘူလာရယ်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ သီချင်းသံ၊ မီးပုံဘေးမှာ ဝိုင်းဖွဲ့သီဆိုနေကြတဲ့ သီချင်းသံ။ နှစ်ဖို
ဖို ခယ်လယ် အီအာဖရိကလို့ သီဆိုနေကြတယ်။ အာဖရိကကို ဘုရားသခင် စောင်မ
တော်မူပါတဲ့။ မိန်းမသားတို့ရဲ့ လောကတံထွာ ဓမ္မတာအရ ကျွန်မရဲ့ ကာယိကဒုက္ခနဲ့
ဓမ္မးယုထားရတဲ့၊ ကျွန်မရဲ့ ရင်နှို့ကို တိုက်ကျွေးထားရတဲ့၊ ကျွန်မရဲ့ အသည်းနှလုံးနဲ့
ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့၊ ဟောဒီကာ အာဖရိကရဲ့ အစိတ်အပိုင်းလေးကို ဘုရားသခင် စောင်မတော်
မူပါ။ အို... ကလေးရယ်၊ တိတ်ပါကွယ်။ ဆရာဝန်ကြီးရယ်၊ မလာနိုင်တော့ဘူးလား
ရှင်...

- ဆရာဝန်ကို အပင့်ခိုင်းလိုက်ပါပြီ အစ်မကြီး။ ဆရာဝန်သွားပင့်ဖို့ ကော်မတီက
ကားတစ်စီး လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးထဲက လူမည်းဆရာဝန်ကို အပင့်
ခိုင်းလိုက်တာပါ။

- ကျေးဇူးကြီးပါပေတယ် မစ္စတာဘုရားလား။
- အပြင်ကလူတွေကို သီချင်းမဆိုဘဲ တိတ်တိတ်လေးနေကြဖို့ ပြောလိုက်ရမလား
အစ်မကြီး။
- ကိစ္စမရှိပါဘူးရှင်။ ကလေးကလည်း ဘာမှ မသိပါဘူး။

လူဖြူဆရာဝန်ဆိုရင် ဝိုကျွတ်အားမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်ဆရာဝန်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပါလေ။
လာဖို့သာ လိုရဦးပါ။ အပြင်ကအသံတွေ၊ သူစိမ်းဆန်လှတဲ့မြေပေါ်က အသံတွေ တိတ်
သွားဖို့ လိုပါသလား။ ကြောက်လိုက်တာ၊ ယောက်ျားရေ၊ ကလေးရဲ့ကိုယ်က ပူလိုက်တာ၊
မီး ထ တောက်တော့မယ့် အတိုင်းပဲ။

ကျွန်မတို့ ဆရာဝန်မလိုတော့ပါဘူးရှင်။ လူဖြူဆရာဝန်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူမည်းဆရာဝန်ပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မသမီးလေးကို မကယ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ ဝမ်းနဲ့လွယ်နဲ့ရတဲ့ကလေး၊
ကျွန်မ သိပ်လိုချင်ခဲ့တဲ့ကလေး၊ ပါးလေးနှစ်ဖက်ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ထွေးရတာနဲ့တင်
နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းမြေ့ရတဲ့ကလေး၊ သူပါးစပ်ကလေး ပိစိကျောနဲ့ နို့ကို ငိုလိုက်တာနဲ့တင်
ရင်ထဲမှာ အေးချမ်းသွားစေနိုင်တဲ့ကလေး။ မိန်းမသားတို့ရဲ့လောကတံထွာ ဓမ္မတာအတိုင်း
ပါပဲ။ မိန်းမသားများစွာတို့ ပြုရမြဲ ဓမ္မတာအတိုင်းပါပဲ။ ဝမ်းနဲ့လွယ်ရ၊ ဓမ္မးထုတ်ရ။

စောင့်ကြည့်ရ၊ ဆုံးရှုံးရ။

တဲပုတ်ရပ်ကွက်ကို လူဖြူတွေ ရောက်လာကြတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို ရိုက်
ကြတယ်။ လှုပ်နေတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ကြတယ်။ သူတို့တွေ ရောက်လာကြပြီး ဘာလုပ်
နိုင်မလဲဆိုတာကို စဉ်းစားကြတယ်။ ကျွန်မတို့တွေက အများကြီးလေ။ သည်သနားစရာ
သတ္တဝါတွေ မိုးထဲရေထဲမှာ ဘယ်လို နေကြမှာတဲ့။ သည်သနားစရာ သတ္တဝါတွေ
ဆောင်းတွင်းကျ ဘယ်လို နေကြမှာတဲ့။ လူတွေ လာကြတယ်။ စက်ယန္တယားတွေ
ရောက်လာကြတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မတို့အတွက် အိမ်အကြမ်းတွေ ဆောက်ကြတယ်။
အဲဒီဒုက္ခလာဆိုတဲ့လူက အတော်ပါးရည်နပ်ရည်ရှိတာပဲ။ သူတို့တွေ အသလုပ် လုပ်ပေးကြ
လိမ့်မယ်လို့ သူပြောခဲ့တယ်လေ။ အခု သူပြောသလို လုပ်ပေးနေကြပြီ။ ကျွန်မတို့အတွက်
အိမ်တွေ စဆောက်ပေးလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ပင်းရွာတို့၊ အလကူနွဲ့တို့၊ ဆိုဖီယာ
မြို့တို့က တခြားလူမည်းတွေလည်း ညကြီးမင်းကြီးမှာ ရောက်လာကြတော့တာပဲ။
သူတို့ကလည်း အိတ်ခွံတွေ၊ မြက်တွေ၊ သံချောင်းတွေ၊ တိုင်တွေနဲ့ အိမ်တွေ ဆောက်
ကုန်ကြတယ်။ လူဖြူတွေ ရောက်လာကြပြန်တယ်။ သည်တစ်ခါ ရောက်လာတော့
အရင် တစ်ခါလို သနားစိတ်နဲ့ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒေါသနဲ့၊ ရဲတွေ ရောက်လာပြီး
လူတွေကို မောင်းထုတ်ကြတယ်။ သူတို့ မောင်းထုတ်လိုက်တဲ့အထဲမှာ အော်လန်ဒီက
လူတချို့တောင် ပါသွားသေးတယ်။ သူတို့လာခဲ့ရာ အိမ်တွေဆီ ပြန်သွားကြရ
တော့တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အခန်းတွေကို ငှားတဲ့သူက ငှားပြီးကုန်တာလည်းရှိရဲ့။
တချို့အခန်းတွေဆို ပြန်မရနိုင် တော့တာမျိုးလည်း ရှိရဲ့။

တဲပုတ်ရပ်ကွက်မှာ နေရလို့ ရှက်စရာ မရှိပါဘူး။ သတင်းစာထဲမှာ ပါသားပဲ။
ကျွန်မယောက်ျားက အိမ်ဘေးမှာ ရပ်လို့လေ။ သည်ကလူတစ်ယောက် ဒါဘန်က
သတင်းစာပုတယ်။ အဲဒီသတင်းစာထဲမှာလည်း ကျွန်မယောက်ျား အိမ်ဘေးမှာ ရပ်နေတဲ့
ပုံပါတယ်။ လိပ်စာပေးချင်ရင် တဲပုတ်ရပ်ကွက်လို့သာ ပေးလိုက်။ တဲပုတ်ရပ်ကွက်လို့ပဲ
ပြောဖို့ လိုတယ်။ တဲပုတ်ရပ်ကွက် ဘယ်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ လူတိုင်း သိတယ်။ အိမ်
နံပါတ်ကတော့ ကော်မတီက ပေးတဲ့နံပါတ်ပေါ့။ အဲဒီနံပါတ်ကို ပေးလိုက်ရုံပဲ။

မိုးရွာတဲ့အခါ ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ ဆောင်းတွင်းကျတော့ရော၊ တချို့က
ပြောတောင် ပြောကုန်ကြပြီ။ တောင်ပေါ်က အိမ်တွေကို ကြည့်လိုက်စမ်းတဲ့။ အိမ်တွေက
ဆောက်လက်စ။ တိုးလို့ တန်းလန်း၊ ဒါပေမယ့် အမိုးတွေတော့ ရှိနေပြီတဲ့။ တစ်ညကျရင်
ကျွန်မတို့ အဲဒီကို ရွှေသွားမှာပေါ့။ အဲဒါဆိုရင် မိုးရွာရွာ၊ ဆောင်းချမ်းချမ်း၊ ပူစရာလိုမှာ
မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့။

မဆီမန်းဂုဏ် ကုမာလို့အား တဲပုတ်ရပ်ကွက်သို့ သွားရန် လာအစောင့်ကို စောင့်နေရချိန် အတွင်း ကုမာလို့သည် ဂါးထရုတို့ သားအမိနှင့် အချိန်ဖြန်းနေလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အများဆုံး နေဖြစ်သည်ကတော့ ကလေးငယ်နှင့်သာဖြစ်သည်။ ထိုကလေးငယ်လေးကား သေးငယ် လေးနက်သော ကလေးငယ်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို စိတ်ချမ်းသာမှု ပေးစွမ်းနိုင်သော ကလေးငယ်ဖြစ်သည်။ သူ့နမကို မွေးစဉ်က သူ့အသက်မှာ နှစ်ဆယ်ကျော်စ လူရွယ်ဘဝ သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည့်အတွက် သူတို့မောင်နှမမှာ သိပ်တရင်းတနိုး မရှိခဲ့ပါချေ။ ထို့နောက်မှာတော့ သူသည် ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးဟူသော မြောက်ဥသည့်ဘဝဆိုတော့ ဆံပင်တောင် မြဲလှာခဲ့ပြီ။ သို့ရာတွင် သူ့နမကတော့ နုပျိုနေဆဲဖြစ်ရာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်က အလိုလိုပင် အဟပ်ကွာသလို ဖြစ်နေသည်။ ထို့အပြင် ကျွဲဟန်ကုန်(ခ)မှာ ဖြစ်ပျက်နေသမျှ အကြောင်းအရာ အလေးအနက်တွေကို သူ့နမနှင့် ပြောလို့၊ ဆိုလို့၊ ဆွေးနွေးလို့ ရရှိကိုလည်း သူမမေ့လင့်တတ်နိုင်ပေ။ အကြောင်းကား ထိုအကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက်များက သူ့နမ၏ဘဝနှင့် အလုပ်အကိုင်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့စေသည့် အရင်းခံ များ ဖြစ်လေရာ သူ့အတွက် ကြေကွဲစရာ၊ ဦးနှောက်မြောက်စရာ အကြောင်းတရားများ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။

သည်အကြောင်းအရာများကား လေးပင်လွန်းလှသည်။ တောကျောင်းမှ ငါးတန်းမျှ ပင် မအောင်ခဲ့သော မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် တစ်ဆိတ် လေးပင်လွန်းနေပေသည်။ အစ်ကိုတစ်ယောက်၊ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ယောက်အပေါ်တွင် ရိုသေသော ရိုသေလေးစား သမှုဖြင့် သူ့နမက သူ့ကို တလေးတစား ဆက်ဆံပါသည်။ မောင်နှမနှစ်ယောက်သည် ပြောရိုးပြောစဉ် စကားများကိုလည်း အပြန်အလှန်ပြောပြကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံကျကာ အော်ဟစ်ငိုနှိုက်စေခဲ့သော ဖြစ်ရပ်များကိုမူ မောင်နှမ နှစ်ယောက် နောက်ထပ် အစမပေမိကြတော့ပါ။

သို့ရာတွင် စိတ်နှလုံးကောင်းသော မစ္စ(ခ)လစ်သီဘီကတော့ ရှိနေပါသည်။ မစ္စ(ခ) လစ်သီဘီနှင့် ဂါးထရုတို့သည် မိန်းမသားတို့၏ နှလုံးသည်းပွတ်တွင် ကိန်းနေသော အကြောင်းအရာများကို ကြာရှည်ကြာမျော ပြောဆိုတတ်ကြပါသည်။ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက် သည် တစ်နေ့တာ လုပ်စရာအဝဝကို အတူဆောင်ရွက်ကြရင်း သီချင်းတွေ တကြော်ကြော်

လည်း နှိုနေတတ်ကြပါသည်။

ဟုတ်ကဲ့၊ ထိုသေးငယ်လေးနက်သော ကလေးငယ်ဆီမှာသာ သူ့စိတ်ချမ်းသာမှုက ပြီးလှည့်နေပါသည်။ သူက ကလေးငယ်အတွက် ပေါပေါပဲပဲ သစ်သားတုံးလေးများကို ဝယ်ပေးထားသည်။ ပေါက်စလေးသည် ထိုတုံးကလေးများနှင့် မနားတမ်း၊ စိုက်လိုက် မတ်တတ် ဆော့ပါသည်။ အရွယ်ရောက်နေသူ လူကြီးတစ်ယောက် နားမလည်နိုင်အောင် တမင်များလုပ်နေသလားအောက်မေ့ရအောင်ပင် ပေါက်စလေးက စိတ်ပါလက်ပါ ကစား နေတတ်သည်။ ကုမာလို့က ကလေးငယ်ကို ကောက်ချီပြီး အင်္ကျီအောက်သို့ လက်လှိုကာ ကလေးငယ်၏ နွေးထွေးသော ကျောပြင်လေးကို စမ်းတတ်ပါသည်။ ကလေးငယ်အား ကလိထိုးတတ်၊ တို့တတ်၊ စတတ်ပါသည်။ လေးနက်သော ပေါက်စလေး၏ မျက်နှာ တင်းတင်းကလေးမှာ အပြီးတွေနှင့် ပျော့ကျသွားသည်အထိပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအပြီးများမှ တစ်ဆင့် ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ ရယ်ချလိုက်သည်အထိဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ကလေးငယ်မွေးဖွားခဲ့ရာ တောင်ကြားမဟာအကြောင်း၊ တောင်ကုန်းတွေ၊ မြစ်တွေ၏ နာမည်တွေ၊ ကလေးငယ်လေး တက်ရမည့်ကျောင်းအကြောင်း၊ နန္ဒီရွှန်၏ အထက်တွင် ဆိုင်းနေသော မြေတွေအကြောင်းကို သူက ပြောပြတတ်သည်။ ကလေးက သူပြောသမျှ ကို နားမလည်ပါ။ သို့တိုင်အောင် တချို့တလေကိုတော့ နားလည်ပါသည်။ စေးစေးပိုင်ပိုင် နှင့် ကဗျာဆန်လှသော နာမည်တွေကို ကလေးက လေးလေးနက်နက်ကြီး နားထောင် နေတတ်ကာ သူ့ဦးကြီး၏မျက်နှာကို မျက်လုံးပြူးပြူးကြီးများဖြင့် လေးလေးနက်နက် စိုက်ကြည့်နေတတ်လေသည်။ ထိုအခါတွင် သူ့ဦးကြီးမှာလည်း စိတ်ချမ်းသာသည်။ အကြောင်းကား ဦးကြီးမှာ အိမ်လွမ်းဝေဒနာကို ခံစားနေသည်ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ ပြန် ပြောင်း ပြောဆိုလိုက်ခြင်းဖြင့် သူ့ရင်ထဲက တစ်ထောင့်တစ်နေရာတွင် ပြေသာသွားသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ တစ်ခါတရံများတွင် ဂါးထရုက သူ့အသံကို ကြားသောအခါ တံခါးဝ၌ မရွံ့မရဲလှလာရပ်တတ်ပြီး အစ်ကိုလုပ်သူ ပြောနေသမျှ သူ့မွေးရပ်မြေ၏ အလှအပ ပုံပြင်များကို နားဆင်တတ်ပြန်လေသည်။ ထိုအခါများတွင် ကုမာလို့ ရင်မှာ ပိုမိုရွှင်ပြ လာရသည်။ တစ်ခါတရံ ကုမာလို့က သူ့နမကို လှမ်းပြောတတ်သည်။ ညည်းမှတ်မိ သေးလားပေါ့။ ထိုအခါများတွင် သူ့နမကလည်း ဟုတ်ကဲ့၊ မှတ်မိပါတယ် အစ်ကိုကြီးဟု ပြန်ပြောတတ်သည်။ ထိုသို့ပြန်ပြောသောအခါ ကုမာလို့မှာ လှမ်းမေးမိသည့်အတွက် အကျေ နပ်ကြီး ကျေနပ်သွားရပြန်လေသည်။

သို့ရာတွင် တစ်ခါတစ်ရံများ၌မူ ထိုသို့ ရွှင်ပြကြည်နူးနေမိရင်းတန်းလန်း၌ သူ့အား အကြောင်းက သူ့ခေါင်းထဲသို့ ရောက်လာတတ်ပြန်လေသည်။ ထိုအစိုက်တွင်မူ စေးစေး ပိုင်ပိုင်နှင့် ကဗျာဆန်လှသော နာမည်များဖြင့် တောင်ကုန်းများမှာ အညှာတာကင်းစွာ ပူပြင်း တောက်လောင်လှူကိုရှိသော နေရောင်အောက်မှ ဖုန်းဆိုးမြေပြင်၊ လွင်တီးခေါင်တွေ ဖြစ်ကုန်သည်။ စမ်းချောင်းတွေလည်း သွင်သွင်စီးနေရာက ရပ်တန့်ကုန်သည်။ ကျွဲနွား

အုပ်မှာလည်း ပိန်လို့ နုံးခွေလျက် အမြစ်မဲ့ မြေအိမ်မှာ လှုပ်ရှားနေကြကုန်သည်။ ထိုဒေသကား အမယ်ကြီးအိုများ၊ သားသည်မအများနှင့် ကလေးများ၏ ဒေသပင်။ အကြောင်းမှာ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ပျောက်ဆုံးနေသည်။ သူ့အသံသည် တုန်တုန် ယင်ယင်နှင့် တိမ်ဝင်သွားရတော့သည်။ အသံတိတ်သွားပြီး အားလုံးကို စားမြုံ့ပြန်နေမိတော့သည်။ ထိုအခါတွင်ဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း သူ့စကားကို နားထောင်နေသော ကလေးပေါက်စလေးကို ရုတ်တရက် ဆုပ်ညစ်လိုက်မိသောအခါတွင်ဖြစ်မည်။ ပေါက်စလေးသည် မှင်တက်မိနေရာမှ ပြန်လည်အသက်ဝင်လာပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ကာ ကြမ်းပေါ်သို့ ပြန်ဆင်းရန်ပြင်တတ်သည်။ သူ့သစ်သားတုံးများနှင့် ပြန်ကစားဖို့ ပြင်တတ်သည်။ မမိတ်ခေါ်ဘဲ ရုတ်တရက်ရောက်လာတတ်သော ထိုနာကျင်မှုကို နိဗ္ဗိတံသွားအောင် အားထုတ်ဘိသကဲ့သို့ ထိုအခါမျိုးများတွင် သူသည် သူ့အနီးအကြောင်းတွေးဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း သူ့မိတ်ဆွေများစွာအနက်မှ တစ်ယောက်ယောက် အကြောင်းကို တွေးဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်းလာကြသော၊ မြူများထဲမှ တစ်ခါတရံ ကျသက်လာသော ကျောင်းတက်ရန် သွားနေကြသည့် ကလေးငယ်လေးများကို တွေးဖြစ်သည်။ ဤအရာများကား သူ့အတွက် မြတ်နိုးတွယ်တာဖွယ် ကောင်းလွန်းသဖြင့် စဉ်းစားလိုက်သည်နှင့်ပင် ရင်မှ နာကျင်ထိခိုက်မှုကို ကျော်လွှားသွားနိုင်တတ်မြဲလည်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းတို့အား သူက စိတ်အေးလက်အေးနှင့် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားမိရမိလည်း ဖြစ်လေသည်။

လောကီလူ့ဘောင်ဘဝ၌ ဘုရားဖူးခရီးထွက်ခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မည်သူ့စကန်သိပါသနည်း။ အနိဗ္ဗာန်တွေ ပြည့်လွှမ်းနေသော လောကကမ္ဘာတွင် ပြေသိမ့်စရာတွေ ဘာကြောင့်ရှိနေနိုင်သေးမှန်း မည်သူ စကန်သိပါသနည်း။ ညှိုးရုံးနေသော စိတ်နှလုံးကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်သည့် ချစ်ရသူတစ်ယောက် ရှိနေသေးသည့်အတွက်၊ ထိုထိုသော ပရိဒေဝကို ရင်ဆိုင်ခံစားနေရခိုက်၌ ကလေးငယ်တစ်ယောက်နှင့် ဆော့ကစားနိုင်သေးသည့်အတွက် ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ထိုက်ပေသည်။ ကဗျာဆန်လှသည့် နာမည်လေးတွေ ရှိသည့် တောင်ကုန်းနှင့် မြစ်တို့၏အမည်များက ကုစားပေးနေနိုင်သေးသည့်အတွက်လည်း ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ထိုက်ပါပေသည်။ အင်း... ရေလုံးလုံး မမီးတော့သော မြစ်၏အမည်ပင်ဖြစ်လင့်ကစား ကုစားပေးနိုင်နေသေးသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

လောကီလူ့ဘောင်ဘဝ၌ ဘုရားဖူးခရီးထွက်ခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မည်သူ စကန်သိပါသနည်း။ ဘာအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်နေကြ၊ ရုန်းကန်နေကြ၊ သေဆုံးနေကြသည်ကို မည်သူသိပါသနည်း။ အရာရာက ကျွန်ုပ်တို့ဝန်းကျင်တွင် ပြိုကွဲပျက်စီးနေလင့်ကစား ကျွန်ုပ်တို့ ဘာအတွက် ဆက်လက်အသက်ရှင်နေကြ၊ ရုန်းကန်နေကြသည်ကို မည်သူသိပါသနည်း။ လူတစ်ယောက်၏သားအရင်း ပျောက်ဆုံးနေပြီး ရှာမတွေ့နိုင်အောင် ဖြစ်နေချိန်မှာ ကလေးငယ်လေးတစ်ယောက်၏ဓနွေးထွေးသော အသားလေးက ဘာ

ကြောင့် သည်လောက် စိတ်သက်သာရာရစေနိုင်သည်ကို မည်သူသိပါသနည်း။ အမြော်အမြင်ကြီးသူတို့က နားလည်ရန် ခက်ခဲလှသော ဝေါဟာရများဖြင့် စာအုပ်ပေါင်း များစွာကို ရေးသားခဲ့ကြလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဤမည်သော ကျွန်ုပ်တို့အသက်ရှင်နေခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ရုန်းကန်နေရမှု အလုံးစုံ၏ နိဂုံးကိုကား လူသားတို့၏ မြစ်မြင်ဆင်ခြင်ညွှတ်အပေါင်းက မဖွင့်ဆိုနိုင်ပါပေ။ အို... ဘုရားသခင်၊ ကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကျွန်ုပ်အား စွန့်ပယ်တော်မမူပါနှင့်။ ဘုရားသခင်သာ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိနေမည်ဆိုပါလျှင် သေမင်းတောင်ကြား အရိပ်များအောက်၌ ဖြတ်သွားနေရသည်ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်ကား အစိုးအယုတ်အညံ့များကို ထိတ်လန့် ခြုံကြောက်တော့မည်မဟုတ်ပါ...

သို့ရာတွင် သူ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ မဆီမန်းဂုက တံခါးဝတွင် ရပ်နေသည်။ ရှာဖွေသည့်အမှုကို ဆက်လက်ပြုရန် အချိန်ကျလာပြန်ခဲ့ပြီကောလေ။

ဒါ တံပုတ်ရပ်ကွက်ပဲ အစ်ကိုကြီး။

ကြေကွဲစရာ အိုးအိမ်များအကြား ပြေးလွှားနေသော လမ်းသိမ်လမ်းမြောင်းကျဉ်းကလေးများပေါ်တွင်ပင် ကလေးများက ရယ်မောပျော်ရွှင်နေကြသည်။ သံပြား၊ ပျဉ်တိုပျဉ်စအနည်းအပါး၊ ဂုံနီအိတ်နှင့် မြက်၊ လူမနေတော့သော အိမ်တစ်အိမ်အိမ်က တံခါးဟောင်း တစ်ချပ်၊ ပညာသားပါပါဖြင့် ကြိဖန်လုပ်ယူထားသော လေဝင်ပေါက် များမှ မီးခိုးများ ရစ်ခွေထွက်လာသည်။ ထမင်းနံ့၊ ဟင်းနံ့ရသည်။ လူသံတွေလည်း ကြားရသည်။ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နာကျင်မှုကြောင့်ဖြစ်စေ ကျယ်လောင်စွာ ပြောဆိုနေကြခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ သာမန်အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုနေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ယောက်က ဓမ္မးလာသည့်အကြောင်း၊ တစ်ယောက်က သေဆုံးသွားသည့်အကြောင်း၊ တစ်ယောက်က ကျောင်းမှာ စာတော်သည့်အကြောင်း၊ တစ်ယောက်က ယခု ထောင်ထဲရောက်နေသည့်အကြောင်း၊ မိုးခေါင်သည့်အကြောင်း၊ တိမ်မရှိသည့် ကောင်းကင်ထက်မှ နေက ပူပူကွဲကွဲတောက်နေသည့်အကြောင်း။ သို့ရာတွင် မိုးရွာလျှင် သူတို့ ဘယ်လိုနေကြမည်နည်း၊ ဆောင်းတွင်းကျတော့ရော သူတို့ ဘယ်လို နေကြမည်နည်း။

- မြင်ရတာ စိတ်မချမ်းသာစရာပါပဲဗျာ။
- ဟိုက အဆောက်အအုံကို တွေ့လား အစ်ကိုကြီး။ အဲသလိုမျိုးတွေ ဆောက်မပေးတာ တော်တော်ကြာပြီ။ အဲဒီအဆောက်အအုံပြီးသွားရင် အကောင်းတွေ လာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါလည်း ဒူဘူလာရဲ့ ကြိုးစားမှုပဲ။
- ဒူဘူလာနာမည်က နေရာတိုင်းမှာ ရှိနေပုံပဲနော်။
- ဟိုမှာတွေ့လား အစ်ကိုကြီး။ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ သူ့နာပြဆရာမပဲ။ အဖြူအနီ

လေးနဲ့၊ ခေါင်းမှာ ဦးထုပ်ဖြူလေး ဆောင်းထားတာ ကြည့်လို့ မကောင်းပေးဘူးလားဗျာ။
- ဟုတ်သဗျ၊ တော်တော် ကြည့်လို့ကောင်းတာပ။

- လူဖြူတွေက သူလို သူနာပြုတွေ ပိုပိုပြီးမွေးထုတ်ပေးနေကြတယ်။ တချို့ကိစ္စတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ တိုးတက်နေပြီး တချို့ကိစ္စတွေမှာကျတော့ ရပ်နေတယ်။ တချို့တွေမှာကျတော့ နောက်ပြန်ဆွဲနေတာကတော့ ဆန်းတယ် အစ်ကိုကြီးဇေ။ သည်သူနာပြုလုပ်ငန်းမျိုးမှာကျတော့ လူဖြူတွေထဲမှာ ကျွန်တော်တို့မိတ်ဆွေတွေ အများကြီးပဲ။ ဝစ်ပေါထားစရန်း ဥရောပတက္ကသိုလ်မှာ ကျွန်တော်တို့လူငယ်တွေကို ဆရာဝန် သင်တန်းတက်ခွင့်ပေးမယ်ဆိုတော့ တော်တော်ကို အုတ်အော်သောင်းသဲ ကန့်ကွက်ကြတယ် အစ်ကိုကြီး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့မိတ်ဆွေတွေကတော့ ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ။ ကျွန်တော်တို့ပိုင် တက္ကသိုလ်တစ်ခု မပေါ်ပေါက်မချင်း အဲဒီမှာ ဆေးပညာသင်ပေးလိမ့်မယ်။ မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ ဆရာမ။

- မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။
- ဆရာမ သည်မှာ အလုပ်လုပ်တာ ကြာပြီလား။
- ဟုတ်ကဲ့၊ သည်အကွက် စ တည်ကတည်းကပါပဲရှင်။
- ဒါဆိုရင် အဆာလမ် ကုမာလိုဆိုတဲ့ သူငယ်လေးကိုများ ဆရာမ သိပါသလား။
- ဟုတ်ကဲ့၊ သိပါတယ်ရှင်။ ဒါပေမယ့် သူ အခု သည်မှာ မရှိတော့ဘူး။ သူနေသွားတဲ့နေရာကိုတော့ ကျွန်မ ပြောနိုင်ပါတယ်။ သူက ဟလ္လာရွားပျိုးတို့မိသားစုနဲ့ နေသွားတာ။ ဟလ္လာရွားပျိုးတို့ကတော့ အခုထက်ထိ သည်မှာပဲ နေကြပါတယ်။ အိမ်ဆောက်လို့ မရအောင် ကျောက်တုံးတွေ အများကြီး ချထားတာ ဟိုမှာ တွေ့လား။ ဟိုမှာ၊ ဟိုမှာ၊ ကောင်လေးတစ်ယောက် ရပ်နေတဲ့ နေရာလေး။
- ဟုတ်ကဲ့၊ တွေ့ပါတယ် ဆရာမ။
- အဲဒီအိမ်ကို ကျော်ကြည့်လိုက်ရင် မီးခိုးထွက်နေတဲ့ ပိုက်နဲ့အိမ်ရော တွေ့လားရှင်။
- တွေ့ပါတယ် ဆရာမ။
- အဲဒီလမ်းလေးအတိုင်း သွားပြီးတော့ ထမင်းစားတဲ့လက်ဘက်က သုံးအိမ်၊ လေးအိမ်လောက်ဆိုရင် ဟလ္လာရွားပျိုးတို့အိမ်ပဲ။

- ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာမရယ်။ ကျွန်တော်တို့ သွားလိုက်ပါဦးမယ်။ သူနာပြုဆရာမလေး၏ လမ်းညွှန်ချက်များမှာ ရှင်းလွန်းသဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးမှာ ထိုအိမ်ကို ရှာရာတွင် ဘာမှ မခက်တော့။
- မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ အစ်မကြီး။ အမျိုးသမီးကြီးက သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်နှင့် ရည်ရည်မွန်မွန်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုလည်း ဖော်ဖော်ရွေရွေ ပြီးပြနေလေသည်။
- မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- အစ်မကြီးဇေ၊ ကျွန်တော်တို့က အဆာလမ် ကုမာလိုဆိုတဲ့ လူကလေးကို ရှာနေတာပါခင်ဗျာ။

- သူ ကျွန်မတို့နဲ့ နေသွားပါတယ်။ သူ့မှာ နေရောမရှိလို့ ကျွန်မတို့လည်း သနားတာနဲ့ ခေါ်ထားလိုက်တာပါ။ ဒါပေမယ့် ပြောရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူးရှင်။ သူ့ကို ခေါ်သွားကြတယ်။ ပြီးတော့ ရာဇဝတ်တရားရုံးက သူ့ကို ပြုပြင်ရေးစခန်းကို ပို့လိုက်တယ်လို့ ကျွန်မ ကြားတာပဲရှင်။

- ပြုပြင်ရေးစခန်း၊ ဟုတ်လား။
- ဟုတ်ကဲ့ရှင်။ ဟိုးဘက်က ကျောင်းကြီးလေ။ စစ်ဆေးရုံအကျော်က အဆောက်အအုံဟာ။
- ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အစ်မကြီးရယ်။ အေးအေးနေပါနော် အစ်မကြီး။ လာအစ်ကိုကြီး။

နှစ်ယောက်သား တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် လျှောက်လာကြသည်။ နှစ်ယောက်လုံးမှာ ပြောစရာ စကားလုံးမရှိချေ။ လမ်းက မြောင့်တန်း ရောမွေ့နေသော်လည်း ကုမာလိုမှာ လဲတော့မလိုဖြစ်နေသည့်အတွက် မဆီမန်းဂုက သူ့လက်မောင်းကို ကိုင်ပေးလိုက်သည်။

- စိတ်ကို တင်းပါ အစ်ကိုကြီးရယ်။
- မဆီမန်းဂုက သူ့မိတ်ဆွေကြီးကို ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ ကုမာလို မျက်လုံးများက မြေကြီးကိုသာ မမှိတ်မသုန်ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်နှာကို မမြင်ရသော်လည်း မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသွားသော အစက်ကိုမူ မဆီမန်းဂု မြင်မြင်အောင်မြင်လိုက်မိသဖြင့် သူ့လက်မောင်းကို ဆုပ်ညှစ်လိုက်ပါသည်။
- စိတ်ကို တင်းပါ အစ်ကိုကြီးရယ်။
- တစ်ခါစာလေကျတော့ ကျုပ်စိတ်ကို ဘယ်လိုမှ တင်းထားလို့ မရတော့သလို ပါပဲဗျာ။

- သည်ပြုပြင်ရေးစခန်းအကြောင်း ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေ အင်္ဂလန်ကဘုန်းတော်ကြီးဆိုရင် သည်စခန်းအကြောင်း အကောင်းပဲပြောတယ်။ ကောင်လေးတွေ တကယ်ပြုပြင်ချင်တယ်ဆိုရင် အဲဒီမှာ ကောင်းကောင်း သွန်သင်ပေးတယ်လို့ သူပြောတာ ကျွန်တော် ကြားဖူးတယ် အစ်ကိုကြီးရဲ့။ အဲတော့ စိတ်ကိုတင်းပါ အစ်ကိုကြီးရယ်။
- အဲသလို ဖြစ်မှာကို ကျုပ် ခိုးရိမ်နေခဲ့တာဗျ။
- ကျွန်တော်လည်း အဲသလိုဖြစ်မှာ ခိုးရိမ်နေခဲ့ပါတယ် အစ်ကိုကြီးရယ်။
- ဟုတ်တယ်။ ခင်ဗျား ပထမဆုံး စပြီး ခိုးရိမ်သွားတာကို ကျုပ် သတိထားမိပါတယ်။ အလကမမြင်ကို သွားကြတုန်းကလေ။ ကျုပ်ကို တစ်နေရာမှာ သွားစောင့်ခိုင်းပြီး အိမ်ရှင်မိန်းမကြီးနဲ့ စကားပြောဖို့ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်သွားတုန်းကပေါ့။

- ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီး မသိအောင် ဟန်ဆောင်လို့မရမှန်း သိပါတယ်ဗျာ။
- ကျုပ် ပါးလွန်းလို့ နှပ်လွန်းလို့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ကိုယ့်သားကိစ္စဖြစ်နေလို့သာ သတိထားမိသွားတာပါ။

နှစ်ဦးသား တဲပုတ်ရပ်ကွက်မှ အော်လန်ဒိုဆီသို့ လမ်းလျှောက်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဂျီဟဲနစ္စာ(စ်)ဆီသို့ သွားရာ လမ်းမကြီးဆီသို့ ဦးတည်နေသည့် ကတ္တရာ လမ်းအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြပြန်သည်။ အော်လန်ဒို၏ ဂိတ်တံခါးကြီးများတွင် လူဖြူများ ရပ်နေသည့် ဓာတ်ဆီဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ဆီသို့ ရောက်လာကြသည်။ အော်လန်ဒိုတွင် လူမည်းများ ဓာတ်ဆီဆိုင်ပိုင်ခွင့် မရှိချေ။

- အလကမ္ဘာမြှောက် အိမ်ရှင်မိန်းမကြီးက ခင်ဗျားကို ဘာတွေ ပြောပြလိုက်သလဲဗျာ။
- သူပြောတာကတော့ သည်ကောင်လေးနှစ်ယောက်က နည်းနည်းဆိုးတယ်တဲ့။ ပစ္စည်းတွေ အများကြီး၊ လူဖြူတွေသုံးတဲ့ ပစ္စည်းတွေ အများကြီး အိမ်ကို သယ်သယ်လာကြတယ်တဲ့။

- သည်ပြင်ပရေးစခန်းမှာ တကယ်ပြုပြင်ပေးနိုင်သလားဟင်။
- ကျွန်တော်လည်း ကောင်းကောင်းတော့ မသိဘူး အစ်ကိုကြီး။ လူတွေက တစ်ယောက် တစ်မျိုးပြောနေကြတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုကြီးရဲ့မိတ်ဆွေကတော့ အဲဒီစခန်းအကြောင်း အကောင်းပြောပါတယ်။

ထို့နောက် မဆီမန်းဂု၏ အတွေးမျှင်များ စာခြားတစ်ပါးဆီသို့ လည်ထွက်သွားသည် အထိ အတန်ငယ်ကြာပြီးမှ ကူမာလိုက ပြောပြန်သည်။ အဲဒီက ပြုပြင်ပေးလိုက်နိုင်ပါစေလို့ ကျုပ် ဆုတောင်းမိတယ်ဗျာ။

- ကျွန်တော်လည်း အဲသလိုပဲ ဆုတောင်းပါတယ် အစ်ကိုကြီး။
တစ်နာရီခန့် လျှောက်သွားကြပြီးသောအခါ သူတို့နှစ်ဦးသည် ပြုပြင်ရေးစခန်းဆီသို့ သွားရာ လမ်းပေါ်သို့ရောက်လာကြပါသည်။ သူတို့ရောက်သွားသောအချိန်သည် ဇွေလယ် မွန်းတည့်ချိန်ဖြစ်သည်။ ယောက်ျားလေးများသည် ပြုပြင်ရေးစခန်း၏ ဂိတ်တံခါးများဆီသို့ အရပ်မျက်နှာပေါင်းစုံမှ ချီတက်လာနေကြလေသည်။ လာသမျှ အရပ်မျက်နှာမှ လူတန်းတို့မှာ ဆုံးတော့မည်ဟုပင် မထင်ရပေ။

- သည်မှာ လူတွေ အများကြီးပါလား မိတ်ဆွေကြီး။
- ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး။ အဲလောက်များမှန်း ကျွန်တော်တောင် မသိဘူး။ သူတို့နှင့် လူမျိုးတူတစ်ဦး၊ အပြုံးမျက်နှာနှင့် နှစ်လိုဖွယ်ရောင်းရင်းတစ်ဦးက သူတို့ထံသို့ ရောက်လာပြီး သူတို့ ဘာအတွက်လာကြသည်ကိုမေးမြန်းပါသည်။ သူတို့ကလည်း အဆာလစ် ကူမာလိုဆိုသူတစ်ဦးအား ရှာဖွေရန် လာရောက်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ထိုသူက သူတို့အား ရုံးတစ်ရုံးသို့ ခေါ်သွားသည်။ ရုံးထဲတွင် လူဖြူလူငယ်တစ်ဦးက သူတို့ ဘာကိစ္စဖြင့် လာရောက်ကြောင်းကို အာဖရိခါး(န်)(စ်)စကားဖြင့် ဖူးစမ်းသည်။

- ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေကြီးရဲ့သား အဆာလစ် ကူမာလိုဆိုသူတစ်ယောက်ကို လာရုာတာပါ။ ခင်ဗျာဟု မဆီမန်းဂုက ယင်းဘာသာစကားဖြင့်ပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

- အဆာလစ် ကူမာလို။ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ကောင်းကောင်း သိပါတယ်။ ဆန်းတော့ ဆန်းတယ်ဗျ။ သူက ပြောတော့ သူ့မှာ သားချင်းတစ်ယောက်မှ မရှိဘူးတဲ့။

- အစ်ကိုကြီးသားက သူ့မှာ သားချင်းတစ်ယောက်မှ မရှိဘူးလို့ သူ့ကို ပြောသတဲ့ဟု မဆီမန်းဂုက ဇူးလူးစကားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

- သူ ရှက်လို့နေမှာပါဟု ကူမာလိုက ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်ဘူးဗျာဟု မဆီမန်းဂုကို သူက ဇူးလူးစကားဖြင့်ပင် ပြောနေပြန်သည်။ ကျွန်တော် အာဖရိခါး(န်)(စ်) စကားမတတ်တာကို ပြောပါတယ်။ အာဖရိခါး(န်)(စ်)စကား မပြောတတ်သော လူမည်းများကို လူဖြူတချို့က မနှစ်မြို့ကြဟု သူကြားဖူးထားသဖြင့် ထိုသို့ပြောလိုက်ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

- ပြောတတ်သလိုပဲ ပြောပါဗျာဟု လူဖြူလူငယ်က ပြောသည်။ ဆရာကြီးရဲ့ သားက သည်မှာ ကောင်းကောင်းနေသွားပါတယ်ဟုလည်း သူက ဆိုသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကောင်လေးတွေထဲမှာ သူက အကြီးတန်းအထိ ရောက်လာခဲ့တယ်။ ရှေ့လျှောက် ကောင်းသွားလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။

- လူကြီးမင်းဆိုလိုတာက သူသွားပြီဆိုတဲ့ သဘောလားခင်ဗျာ။
- သွားပြီ၊ ဟုတ်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လကပဲ။ သူ့အမှုမှာတော့ ကျွန်တော်တို့က မြှိုင်းချက်ထားလိုက်ပါတယ်။ တစ်ပိုင်းက သူ့ကိုယ်တိုင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေလို့ပါ။

နောက်တစ်ပိုင်းကတော့ သူ့အသက်အရွယ်ကြောင့်ပဲ။ ဒါပေမယ့် အဓိကကတော့ သူ့ကြောင့် ကိုယ်ဝန်ရှိနေတဲ့ ကလေးမလေးကြောင့်ပါပဲ။ ကလေးမလေးက သူ့ကို သည်မှာ လာလာတွေ့တယ်။ သူ့ကို ကြည့်ရတာလည်း ကလေးမလေးကို တော်တော်ချစ်ပုံပဲ။ ပြီးတော့လည်း မွေးလာမယ့်ကလေးအတွက် သောကရောက်နေပုံလည်း ရတယ်။ ကလေးမလေးကလည်း သူ့ကို တော်တော် ချစ်ရုံပါတယ်။ ဒါတွေအားလုံးကို ထည့်စဉ်းစားတဲ့အပြင် သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကလေးနဲ့ ကလေးမအေအတွက် အလုပ်လုပ်ပုံ မယ်လို့ အလေးအနက် ကတိပေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့လည်း သူ့ကို လွှတ်ပေးဖို့ ဝန်ကြီးကို တင်ပြခဲ့ပါတယ်။ သည်လိုအမှုမျိုး အားလုံးတော့ မအောင်မြင်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် နှစ်ဖက်စလုံးက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တကယ်နှစ်နှစ်ကာကာ စုံမက် မြတ်နိုးနေကြတာ သိသာနေတဲ့အခါမှာတော့ ပြန်ကောင်းလာနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့လည်း စွန့်စားကြည့်ကြတာပါပဲ။ တစ်ခုတော့ သေချာတယ်။ တကယ်လို့ အဲသလိုလုပ်တာ မအောင်မြင်ဘူးဆိုရင် ဘာမှလည်း အောင်မြင်စရာ လမ်းမရှိတော့ဘူး။ အဲဒီလူငယ်လေး တစ်သက်လုံး ဆိုးသွားတော့မှာပဲပေါ့။

- ဒါဆို သူ အခု အိမ်ထောင်ကျနေပြီလား ခင်ဗျာ။

- မကျသေးပါဘူး အဖွဲ့ဖွဲ့ဒီဒီ(စ်)။ ဒါပေမယ့် လက်ထပ်ဖို့အကုန်လုံးတော့ စီစဉ်ပြီးပါပြီ။ မိန်းကလေးမှာက သားချင်းမရှိဘူး။ ပြီးတော့ ဆရာကြီးရဲ့သားကလည်း သားချင်းမရှိဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောတာနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်လက်ထောက် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားကပဲ စီစဉ်ပေးထားပါတယ်။

- လူကြီးမင်းက အတော့်ကို စိတ်ကောင်းရှိပါလား ခင်ဗျာ။ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်လူကြီးမင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

- ကျွန်တော်တို့မှာ ဝတ္တရားရှိပါတယ်ဗျာ။ ဆရာကြီးအနေနဲ့ သည်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ သိပ်မကြောင့်ကြစေချင်ပါဘူး။ သူတို့ လက်မထပ်ရသေးတဲ့အတွက်လည်း မကြောင့်ကြပါနဲ့ဟု ထိုလူဖြူလူငယ်က ပြောပါသည်။ အဲဒီက ပူပန်ရမှာက သည်သားအဖကို သူ တကယ်တာဝန်ယူပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေသွား၊ မသွားဆိုတာပဲဗျာ။

- အဲဒါကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် တုန့်လှုပ်စရာ ဖြစ်နေသည့်တိုင် ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။

- ဒါကို ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်ဗျာ။ သည်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သည်ကအလုပ်ကလေးတွေ လက်စသတ်နေတုန်း ဆရာကြီးတို့ အပြင်မှာ ထိုင်စောင့်ပေးကြပါလား။ ပြီးရင် ကျွန်တော် ဆရာကြီးတို့ကို အဆာလမ်နဲ့ သွက်လေးမတို့နေတဲ့ ပင်းရွာကို ခေါ်သွားပါမယ်။ သူကတော့ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ မြို့ထဲမှာ သူ့ကို ကျွန်တော် အလုပ်ရှာပေးထားတယ်။ အလုပ်ရှင်တွေ ဆီကလည်း သူ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ကြီးကြီးစားစားရှိတဲ့အကြောင်း သတင်းပို့ကြပါတယ်။ စာတိုက် ငွေစုလက်မှတ်စာအုပ်လေး ဖွင့်ထားဖို့လည်း သူ့ကို ကျွန်တော် တိုက်တွန်းလို့ သူစုနေတာ အခုဆို သုံးပေါင်၊ လေးပေါင်လောက်တောင် ရနေပြီ။

- ဘယ်လို ကျေးဇူးတင်ရမယ်မှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူးခင်ဗျာ။

- ကျွန်တော်တို့မှာ ဝတ္တရားရှိပါတယ်ဗျာဟု လူဖြူလူငယ်က ဆိုသည်။ ကဲ... ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုကြပါဦး။ အလုပ်ကလေးတွေ လက်စသတ်ပြီးရင် ဆရာကြီးတို့ကို ပင်းရွာအထိ လိုက်ဖို့ပေးပါမယ်။

အပြင်သို့ထွက်လာသောအခါ နှစ်လိုဖွယ်ရာမျက်နှာနှင့်လူက သူတို့ထံ ရောက်လာပြီး စကားစမြည်ပြောလေသည်။ သူတို့၏အစီအစဉ်ကို ကြားသောအခါ သူ့အိမ်သို့ စိတ်သည်။ သူ့အိမ်တွင် သူနှင့် သူ့အနီးက ကောင်းလေးတချို့ကို သူတို့၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် ထားရှိကြသည်။ ထိုကောင်းလေးများမှာ ပြုပြင်ရေးစခန်းအဆောက်အအုံတွင် နေဖို့ မလိုတော့ရာ ထိုသို့သော လူငယ်များမှာ သူ့အိမ်ကဲ့သို့ အကြေးငွေ မယူသော အိမ်များတွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြပေသည်။ ထိုလူက သူတို့နှစ်ဦးအား လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်များ တိုက်ကျွေးသည်။ သူကလည်း အဆာလမ်သည် ခေါင်းဆောင်လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့ကြောင်းနှင့် ပြုပြင်ရေးစခန်းတွင် နေထိုင်စဉ်က အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်သွားကြောင်း

ပြောပြလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် ပြုပြင်ရေးစခန်းအကြောင်း ပြောပြခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းတွေ၊ ဓလေ့ထုံးတမ်းတွေနှင့် ကင်းဝေးပြီး ကျွဲဟန်စွာဘာ(စ်)မှာ ကြီးပြင်းကြရသော ကလေးသူငယ်များအကြောင်း၊ ပျက်စီးနေသောလူမျိုးစုအကြောင်း၊ နာမကျန်းဖြစ်နေသော မြေအကြောင်းတို့ကို လူဖြူလူငယ်က အဆင်သင့်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းကြားလာချိန်အထိ သူတို့ ပြောပြနေခဲ့ကြလေသည်။

မော်တော်ကားဖြင့် သွားလိုက်ကြသောအခါ ပင်းရွာသို့ ဓဏချင်းနှင့် ရောက်သွားလေသည်။ ပင်းရွာကား လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက သံရေလှောင်ကန်များကို ထက်ပိုင်းမြတ်ကာ အရေးပေါ်ဆောက်လုပ်ထားသောအိမ်များနှင့် ရွာတစ်ရွာဖြစ်သည်။ ကျွဲဟန်စွာဘာ(စ်)သို့ ရောက်လာသမျှ လူအားလုံးအတွက် အိမ်က ဘယ်ဘယ်သောအခါမျှ လုံလုံလောက်လောက် မရှိသည့်အတွက် ယင်းသံရေလှောင်ကန်ထက်ပိုင်းမြတ် အိမ်များကို ပင် ဆက်လက် သုံးစွဲနေကြဆဲလည်းဖြစ်လေသည်။ အဝင်ဂိတ်တွင် သူတို့ ဝင်ခွင့်တောင်းကြသည်။ လူဖြူတစ်ယောက်အနေဖြင့် ဤနေရာမျိုးများသို့ အခွင့်မရှိဘဲ မဝင်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သံရေလှောင်ကန် ထက်ပိုင်းမြတ် အိမ်တစ်လုံး ရှေ့တွင် သူတို့ရပ်လိုက်ကြသည်။ လူဖြူလူငယ်က သူတို့ကို အိမ်ထဲသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ အိမ်ထဲမှ ကလေးသားသမီးများ ရှိသေးသော မိန်းကလေးငယ်တစ်ယောက်က သူတို့အား ခရီးဦးကြီးပြုလျက်ရှိပေသည်။

- တို့တစ်တွေ အဆာလမ်နောက်ကို လိုက်ဖို့စမ်းကြတာဟု လူဖြူလူငယ်က ပြောသည်။ ဟော့ဟဲ့ အဖွဲ့ဖွဲ့ဒီဒီ(စ်)က အဆာလမ် မဝင်ပါ။

- သူ တနင်္ဂနွေနေ့ကတည်းက စမ်းရေတွင်းကို သွားတာ အခုထက်ထိ ပြန်ရောက်မလာသေးဘူးရှင်။

လူဖြူလူငယ် ဓဏဠိမ်သွားသည်။ စိတ်ရှုပ်ရှည်လော၊ ဒေါသထွက်ရှည်လောတော့မသိ။ မျက်မှောင်ကုပ်နေသည်။

- ကနေ့ အင်္ဂါနေ့တောင် ရောက်နေပြီဟု သူပြောသည်။ သူ့စီက ဘာမှ မကြားရသေးဘူးလား။

- ဘာမှ မကြားဘူးရှင်။
- သူ ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာလဲဟုသူက မေးသည်။
- ကျွန်မ မသိဘူးရှင်။
- ပြန်ရောလာဦးမှာလားဟု ဂရုမစိုက်သည့်ပုံ၊ အလေးအနက်မထားသည့်ပုံဖြင့် မေးချလိုက်ပြန်သည်။
- ကျွန်မ မသိဘူးရှင်ဟု ကလေးမက ပြန်ပြောသည်။ သူပြန်ပြောသည့်အသံမှာ အပစ်ပယ်ခံနေကျ၊ စောင့်မျှော်နေကျ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏အသံအတိုင်း အသက်မပါပါ။ မျှော်လင့်ချက် မပါပါ။ သူပြန်ပြောသည့်အသံမှာ လူ့လောက၌ နှစ်ပေါင်း

ခုနစ်ဆယ့်ကျော် နေ့ခိုရပြီးဖြစ်သဖြင့် ဘာကိုမှ မမျှော်လင့်ရဲတော့သော အမယ်ကြီး တစ်ယောက်၏အသံ။ သို့မှာ မည်သည့်မကျေနပ်မှုမျိုးမှ မရှိပါ။ မည်သည့်တောင်းဆိုမှုမှ လည်း မရှိပါ။ မည်သည့်ဒေါသမှလည်း မရှိပါ။ သူ့အား အသုံးချသွား၊ ပစ်ခွာသွား၊ မေ့လျော့သွားသော ကလေးအပေးများကို ထိန်းသိမ်းထားရန် အားထုတ်မှုတစ်ခုသော်မျှ သူကဖြင့် လုပ်မည့်ပုံမပေါက်ပါ။ သူ့အဖွဲ့ကိုယ်က ပါးလှလွန်း၊ သူ့အသက်က ငယ်နုလွန်း သည်စို့ ရင်ခံနှင့်အောင် ခံစားနေရသည့် ကုမာလို့မှာ ကရုဏာဖြင့် လှုပ်ခတ်လာရသည်။

- သမီး ဘာဆက်လုပ်မလဲဟု သူမေးလိုက်သည်။
- ကျွန်မ မသိဘူးရှင်ဟု သူက ပြန်ဖြေသည်။
- နောက်ထပ် ယောက်ျားတစ်ယောက် ရှာချင်ရှာမှာပေါ့ဟု မဆီမန်းဂုက ခါးသီးစွာ ပြောလိုက်သည်။ သူ့ရင်ထဲမှ ခါးသီးနာကျင်မှုကို ဖျောက်ပယ်ရင်း သူ့ခါးသီးနာကျင်သွား သည်ကိုလည်း ကလေးမလေး မရိပ်မိအောင်ထိန်းသိမ်းရန်အတွက် ကုမာလို့ တစ်ခုခု မပြောလိုက်နိုင်မီ ကျွန်မ မသိဘူးရှင်ဟု ကလေးမလေးက ပြောလေသည်။
- ကုမာလို့ တစ်ခုခုထပ်မပြောနိုင်ခင်မှာပင် မဆီမန်းဂုက ကလေးမလေးကို ကျောခိုင်း လိုက်ပြီး ကုမာလို့ဘက်သို့လှည့်ကာ နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသည်။
- သည်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ လုပ်လို့မရတော့ဘူးအစ်ကိုကြီး။ သွားကြပါစို့ဗျာဟု ပြောသည်။
- မိတ်ဆွေကြီးရယ်...
- ကျွန်တော် ပြောနေပါတယ်ဗျာ။ အစ်ကိုကြီး ဘာမှ လုပ်လို့မရပါဘူး။ အစ်ကို ကြီးမှာ ကိုယ့်ခုကွန့်ကိုယ် မလုံလောက်သေးဘူးလား။ ဂျီဟဲနုဒွာ(စ်)မှာ သည်လို မိန်းကလေးမျိုးတွေ ထောင်နဲ့ချီပြီး ရှိတယ်။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ကျောပြင်ကြီးက ကောင်းကင် ဘုံလောက်ကျယ်ပြီး အစ်ကိုကြီးရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ ရွှေအပြည့်ရှိနေတဲ့အပြင် အစ်ကိုကြီး ရဲ့ ဓမ္မတ္တာကရဏာကလည်း ကမ္ဘာမြေကနေ ငရဲဘုံအထိ ဖြန့်ကျက်နိုင်တယ်ဆိုဦးတော့ တောင် အစ်ကိုကြီး ဘာမှ လုပ်မပေးနိုင်ပါဘူးဗျာ။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာပင် လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ သုံးယောက်စလုံး ငြိမ်နေသည်။ လူဖြူလူငယ်မှာ ကျဆုံးမှုဖြင့် လေးလံလျက်၊ အဘိုးကြီးမှာ ပရိဒေဝနှင့်၊ မဆီမန်းဂုကတော့ သူ့စကားလုံးများအတိုင်း ခါးသီးလျက်။ ကျန်နှစ်ယောက် ကားထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ချိန်အထိ ကုမာလို့က မဝင်သေးဘဲ ကားဘေးတွင် ရပ်နေသည်။

- မိတ်ဆွေကြီး နားမလည်ပါဘူးဗျာဟု သူပြောသည်။ ကလေးက ကျပ်မြေးလေ။
- အဲဒါ အစ်ကိုကြီးမြေးလို့ အစ်ကိုကြီး ကံသေကမ္မ ပြောနိုင်လို့လားဟု မဆီမန်းဂု က စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ပြောလေသည်။ ဟုတ်တယ်ပဲ ထားဦး။ အစ်ကိုကြီးမှာ အဲလိုမြေးမျိုး ဘယ်နှယောက်တောင် ရှိတယ်ဆိုတာ အစ်ကိုကြီး သိနိုင်မလား။ အဲသလို မြေးတွေကို ကျွန်တော်တို့ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက်၊ တစ်နာရီပြီး တစ်နာရီ လည်ရှာကြရမှာလား။

ဘယ်တော့ ဆုံးမှာတဲ့လဲ။ ကုမာလို့သည် အတီးခံလိုက်ရသည့် လူတစ်ယောက်နှယ် ဖုန်တောထဲတွင် တောင့် တောင့်ကြီး ရပ်နေလေသည်။ ထို့နောက် ဘာစကားမှ မဆိုတော့ဘဲ ကားထဲသို့ ဝင်ထိုင် လိုက်သည်။

ဂိတ်တွင် သူတို့ ရပ်လိုက်ကြပြန်သည်။ လူဖြူလူငယ်က ကားထဲမှ ထွက်ကာ ဥရောပသား ကြီးကြပ်ရေးမှူး၏ ရုံးခန်းသို့ ဝင်သွားသည်။ သူ ပြန်ထွက်လာသောအခါ သူ့မျက်နှာက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် မရွှင်မပြာ။

- ကျွန်တော် စက်ရုံကို ဖုန်းဆက်ကြည့်လိုက်တယ်ဟု သူပြောသည်။ ဟုတ်တယ်။ သူ သည်တစ်ပတ် အလုပ်မဆင်းဘူးတဲ့။
- အော်လန်ဒို အဝင်ဝ၊ ဓာတ်ဆီဆိုင်ကြီး၏ဘေး၌ သူတို့ ရပ်လိုက်ကြပြန်သည်။
- သည်မှာ ဆင်းကြမလားဟု လူဖြူလူငယ်က မေးသည်။ သူတို့ ကားထဲက ထွက်လိုက်ကြသည်။ လူဖြူလူငယ်က ကုမာလို့ကို ပြောသည်။
- ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာဟု သူကပြောသည်။
- ဟုတ်တယ်။ တော်တော်ကို ဆိုးတာပဲ။ အင်္ဂလိပ်စကားကို သူ ဆက်မပြောတတ် ဘိသကဲ့သို့ဖြစ်ရကား ကုမာလို့က မဆီမန်းဂုကို ဈေးဝေးကားဖြင့်ပြောလိုက်သည်။
- သည်လူ့အတွက်လည်း ကြိုးစားသမျှ အရာမထင်ဖြစ်သွားတာမို့ ကျုပ်စိတ်ထဲ တယ်မကောင်းဘူး။
- ခင်ဗျား ကြိုးစားသမျှ အရာမထင်ဖြစ်ရတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတယ်လို့ ပြောတာပါဗျာဟု မဆီမန်းဂုက အာဖရိခါး(စ်)(စ်)စကားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
- ဒါပေါ့ဗျာ။ ဒါက ကျွန်တော့် ဝတ္တရားပဲလေ။ ဒါပေမယ့် သူ့အတွက်ကျတော့ သူ့သားလေ။ လူဖြူလူငယ်က ကုမာလို့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် ပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်ချက် မကုန်သေးပါဘူးဟု ပြောသည်။ တစ်ခါတလေ ကျတော့ ကောင်လေးတစ်ယောက် အပမ်းခံရတာတို့၊ ဒဏ်ရာရပြီး ခေးရုံရောက်တာတို့ လည်း ရှိတတ်ပါတယ်။ အတတ်တော့ ပြောလို့ မရဘူးလေ။ မျှော်လင့်ချက် ရှိပါသေး တယ် အွန်ဒွန်ဒီ(စ်)။ ကျွန်တော်လည်း ဆက်ရှဦးမှာပါ။

လူဖြူလူငယ် ကားမောင်းထွက်ခွာသွားသည်ကို နှစ်ဦးသား ဝေးကြည့်နေကြသည်။ လူကောင်းတစ်ယောက်ပဲဗျာဟု ကုမာလို့က ပြောသည်။ လာ၊ ဆက်လျှောက်လိုက်ကြဦးစို့ ရဲ့။ သို့ရာတွင် မဆီမန်းဂုက မလှုပ်ပါ။ အစ်ကိုကြီးနဲ့ တွဲလျှောက်ရမှာ ကျွန်တော် လိပ်ပြာမသန့်ဘူးဟု သူပြောသည်။ သူ့မျက်နှာက မအီမသာ။ စိတ်ဆင်းရဲနေသော လူတစ်ယောက်၏ မျက်နှာ။

ကုမာလို့က သူ့ကို တအံ့တဩကြည့်လိုက်သည်။

- ကျွန်တော့်ရဲ့ ကြမ်းတမ်းလှတဲ့ စကားတွေအတွက် ခွင့်လွှတ်ပါလို့ အစ်ကိုကြီးကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာဟု မဆီမန်းဂုကပြောသည်။

- တောင်းတစ်လုံးနဲ့ လိုက်ကောက်ရမယ့်ကိစ္စကို ပြောတာလား။
- အစ်ကိုကြီး နားလည်သားပဲ။
- အင်း၊ ကျုပ် နားလည်ပါတယ်ဗျာ။
- အစ်ကိုကြီးက သဘောပေါက်လွယ်သားပဲ။
- ကျုပ် အသက်ကြီးပြီလေ။ ပြီးတော့လည်း တော်တော်လေး နားလည်သွားပါပြီ။

မိတ်ဆွေကြီးကို ခွင့်လွှတ်ပါတယ်လေ။

- တစ်ခါတလေကျတော့ ကျွန်တော် ခဉ်းစားမိတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်ဟာ ဘုန်းကြီး တစ်ပါး မဖြစ်ထိုက်ဘူးလို့ ထင်တာပဲ။ ကျွန်တော် မြေစာရိတ္တာက...

- ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မိတ်ဆွေကြီးက ပျော့ညံ့ပါတယ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ပါတယ် လို့ အစောကြီးကတည်းက ပြောခဲ့သားပဲ။ သည်ကြားထဲကမှ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော် အတိုင်း ဖြစ်လာတာပဲဟာ။ ဖြစ်သင့်လို့ ဖြစ်လာတာနေမှာပေါ့ဗျာ။

- အစ်ကိုကြီးက ကျွန်တော့်ကို နှစ်သိမ့်နေတာပဲ။
- ဒါပေမယ့် ကျုပ်မှာ မိတ်ဆွေကြီးကို တောင်းဆိုစရာ တစ်ခုရှိနေသေးတယ်။ မဆီမန်းဂုက သူ့မျက်နှာကို အပြေရာသလို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ သူက ပြောသည်။ သဘောတူပြီးသားလေ။
- ဘာကို သဘောတူပြီးသားလဲ။
- သည်ကလေးမလေးကို ထပ်တွေ့ဖို့ ခင်ဗျားကို ခေါ်သွားရဦးမယ် ဆိုတာလေ။
- အစ်ကိုကြီးက တော်တော်လည်တာပဲ။
- ဟုတ်လား၊ လူနှစ်ယောက်ပေါင်းတဲ့အခါ တစ်ယောက်တည်းကချည်း လည်နေ ရင် မကောင်းလှဘူးလေဗျာ။

သို့တိုင်အောင် သူတို့နှစ်ဦးမှာ ရယ်မောနောက်ပြောင်နေလောက်သည့် စိတ်အံ့မျိုးမှာ ရှိမနေကြပါ။ နှစ်ယောက်သား အော်လန်ဒိုသို့ သွားရာ နေပူကျတောက်လမ်းပေါ်မှာ လျှောက်လာကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် တုံ့လိုဘာဝေ။ တစ် ယောက်စီ၏ ခေါင်းထဲမှာတော့ တွေးစရာတွေ ဗရေပြစ်နေလေမည်မှာ မလွဲကောက်။

- ကျွန်တော် ထင်တယ်လေဟု ဆိုဖို့ယာဇ္ဇိသို့ ပြန်သွားမည့် ရထားပေါ်တွင် ထိုင်လိုက် ကြစဉ်မှာ မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ အစ်ကိုကြီး နားဖို့ အချိန်တန်ပြီလို့။

ကုမာလိုက သူ့ကိုကြည့်လိုက်သည်။ ကျုပ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နားဖို့ ရမှာတုံးဗျာ။ အစ်ကိုကြီးပြောတာ ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါတယ်။ အစ်ကိုကြီး စိတ်ပူနေတယ်။

ဒါပေမယ့် ပြုပြင်ရေးစခန်းက သူငယ်က လူရာတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့၊ အစ်ကိုကြီးတို့ ထက် ပိုပြီးသာမှာ သေချာတယ် အစ်ကိုကြီးရဲ့။ ကန္ဒ အင်္ဂါနဲ့။ သန်ဘက်ခါကျရင် ကျွန်တော် အီဇင်စီလယ်နီကို သွားရမယ်။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုး မျက်မမြင်တွေကို ထား တဲ့နေရာပေါ့။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော် ဝတ်ပြု လုပ်ပေးရမယ်။ ပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားတွေကို ကြည့်ရှုရလိမ့်မယ်။ အဲဒီမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်တစ်ရက်ကျ ပြန်လာမယ်။ ကျွန်တော် ကြီးကြပ်ရေးမှူးဆီ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး အစ်ကိုကြီး လိုက်လို့ ရမရ မေးစမ်းကြည့်လိုက်မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေတုန်း အစ်ကိုကြီး နားဖို့ ရတာပေါ့။ တော်တော်သာယာတဲ့အရပ်ပဲ အစ်ကိုကြီးရ။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလည်း ရှိ တယ်။ တောင်ကြားထိပ်မှာ ဆောက်ထားတာ။ ပြီးတော့လည်း လူမြူတွေက ကျွန်တော် တို့ တိုင်းရင်းသား မျက်မမြင်တွေအတွက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးနေတာကို တွေ့ရင် အစ်ကိုကြီးစိတ်ချမ်းသာမှာပါ။ အဲဒါပြီးရင် သည်ကိုပြန်လာပြီး လုပ်စရာ ရှိတာတွေ ဆက်လုပ်ဖို့ အားသစ်လောင်းလိုက်သလိုဖြစ်သွားမှာပေါ့။

- ခင်ဗျာ အလုပ်ကျတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ မိတ်ဆွေကြီး။
- ကျွန်တော့် အကြီးအကဲတွေကို အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောပြီး ဆိုပြီးပါပြီ။ သူတို့ကလည်း အစ်ကိုကြီးရဲ့ သားကို တွေ့တဲ့အထိ အစ်ကိုကြီးကို လိုက်ကူညီပေးဖို့ သဘောတူကြပါတယ်။
- တော်တော် စိတ်ရင်းကောင်းကြပေတာပဲ။ ကောင်းတယ်။ ဒါဆိုလည်း သွားကြ တာပေါ့။

သာသနာ့ပြုတိုက်တွင် သာယာသော ညဉ့်ဦးယံပင် ဖြစ်သည်။ နှင်းဆီသွေးရောင်ပါးပြင် များနှင့် ဘုန်းတော်ကြီး ဖွာသော ဗုဒ္ဓဆင်က ရှိနေပြီး ကူမာလို နေထိုင်ရာ၊ အလုပ်လုပ်ရာ အရပ်အကြောင်း ပြောပြစစ်ဆေးကြသည်။ ထိုလူဖြူကလည်း သူ့အမိနိုင်ငံအကြောင်း၊ မြဲတန်းစည်းရိုးများ၊ လယ်ကွင်းများအကြောင်း၊ ဝက်စမင်စတာကျောင်းတိုက်ကြီး အကြောင်း၊ သူ့နိုင်ငံအနှံ့ရှိ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးများအကြောင်းကို တစ်လှည့်တစ်ပြန် ပြောပြသည်။ သို့တိုင်အောင် ထိုသာယာမှုက ပြည့်စုံကုံလုံဟန်မရှိပေ။ လူဖြူဘုန်းတော် ကြီးတစ်ပါးက ဖြိုထဲမှ ပြန်ရောက်လာကာ ညဉ့်ဦးယံ ကြယ်ပွင့် သတင်းစာကို ယူလာပြီး မျက်နှာမည်း ခေါင်းစီးကြီးကို သူတို့အား ပြသည်။

ပါဓဇိုးက လူသတ်မှု။ ထင်ရှားသော မြို့တော် အင်ဂျင်နီယာအား အသေပစ်သတ်သွားခြင်း။ ဒေသခံများ၏လက်ချက်ဟု ယူဆရ။

- ဒါ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံအတွက် အင်မတန် ဆိုးရွားတဲ့ ဆိုးရွားမှုပဲဟု လူဖြူ ဘုန်းတော်ကြီးက ပြောသည်။ သည် အာသာဂျာဗွန်ဆိုတဲ့ လူက အင်မတန်သတ္တိကောင်း ပြီး တရားမျှတမှုအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေတဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ သူ အသတ် ခံလိုက်ရတာ အသင်းတော်အတွက်လည်း ရောမ ဆိုးရွားမှုကြီးပဲ။ သူက လူငယ် အရပ်သားတွေထဲမှာ ဘာသာတရား အကိုင်းရိုင်းဆုံး၊ အတော်ဆုံး လူငယ်တစ်ယောက်ပဲ။

- ဂျာဗွန်၊ ဟုတ်လား။ ဟာ... အတော်ဆိုးတာပဲဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ သူက သည်ခလဲမောင့်၊ ဂလက်ဒီးယားလပ်(စ်)လမ်းမှာရှိတဲ့ အာဖရိခန် ယောက်ျားလေး များ ကလပ် ဥက္ကဋ္ဌပဲ။

- ဆရာကြီးလည်း သူ့ကို သိကောင်းသိမယ်ဟု ဖွာသောဗုဒ္ဓဆင်က ပြောသည်။ သူက ခဲရစ္စတလွတ်၊ ကုန်းမြင့်ရပ်ရွာက မစ္စတာ ဂျိမ်းစ် ဂျာဗွန်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားလို့ သတင်းစာထဲမှာ ရေးထားတယ်။

- သူ့အဖေကိုတော့ ကျုပ်သိတယ်ဗျာဟု ကူမာလိုက ပြောသည်။ နာမည်နဲ့ လူကို တွဲသိတာပါဗျာ။ လူချင်းတော့ တစ်ခါမှ စကားမပြောဖူးဘူး။ သူ့လယ်ကွင်းတွေက နုနီရှုနီရှု အထက်ဖက်က တောင်ကုန်းတွေပေါ်မှာ ရှိတော့ တစ်ခါတလေ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘုရားကျောင်း ရှေ့က မြင်းနဲ့ မြတ်မြတ်သွားတတ်တယ်။ သူ့သားကိုတော့ မသိဘူး။

သူ နှုတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ ထို့နောက် သူဆက်ပြောသည်။ မှတ်မိပြီ။ အဲတုန်းက တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် ကောင်လေးတစ်ယောက်လည်း တစ်ခါတလေပါတယ်။ ဟုတ်တယ်။ သူကလည်း သူ့မြင်းနဲ့သူ ဘုရားကျောင်းရှေ့က မြတ်မြတ်သွားတတ်တယ်။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်တောက်ပပနဲ့ သူငယ်လေးပဲ။ သူ့မျက်နှာပေါက်တော့ ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ဘူး။

သူ နှုတ်ဆိတ်သွားရပြန်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက် သေဆုံးသွားသောအခါ နှုတ် မဆိတ်ဘဲ မည်သူ့နေနိုင်လိမ့်မည်နည်း။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်တောက်ပပ ကောင်

လေးတစ်ယောက် သေဆုံးသွားသောအခါ နှုတ်မဆိတ်ဘဲ မည်သူ့နေနိုင်လိမ့်မည်နည်း။ ကျွန်တော် ဖတ်ပြမယ်နော်ဟု ဖွာသော ဗုဒ္ဓဆင်က ပြောသည်။

ယနေ့ နေ့ခင်း ငှက်ပျံအချိန်က ပျံသန်းရင်ရှိ ဇိုက်ခင်းလမ်းနေ မစ္စတာအာသာ ဂျာဗွန်အား ဒေသခံဟုယူဆရသော ဖောက်တွင်းသူတင်ဦးက အသေပစ်သတ်သွား ပါသည်။ မစ္စ(စ်)ဂျာဗွန်နှင့် ကလေးနှစ်ဦးမှာ ရက်တိုကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း ခန့် ထွက်နေသည်ဟု သိရပြီး မစ္စတာဂျာဗွန်ကမူ အခမဲ့မိနားဒေနေသဖြင့် အိမ်မှာပင် ရှိနေမည်ဖြစ်ကြောင်း သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအား ပုန်းဆက် အကြောင်းကြားခဲ့ သည်ဟုလည်းဆိုပါသည်။ အပေါင်းပါးနှစ်ဦးပါရှိသည်ဟု ယူဆရသော ဒေသခံ တင်ဦးက အိမ်တွင် မည်သူ့မျှမရှိဟု ယူဆကာ အိမ်ထဲသို့ နောက်ဖမ်းဖီးဖိုဆောင် ဘက်မှ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ ဖီးဖိုထဲတွင်တွေ့ရသူ ဒေသခံအစေခံအား ထိုး ကြိတ်လိုက်ရာ အစေခံမှာ သတ်လစ်သွားပါသည်။ အသံကြားသဖြင့် မစ္စတာဂျာဗွန် က အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းလာကာ စူးစမ်းခဲ့ရပါသည်။ အပေါ်ထပ် လေ့ကားမှ ဖီးဖိုဆောင်သို့သွားရာ ကြိုလမ်းတွင် သူ့အား အနီးကပ် ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ပွားသည်လက္ခဏာ တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရပါ။

အခင်းမြစ်ပွားစီအချိန်ကလေးတွင် ဒေသခံလူငယ်သုံးဦးအား ဇိုက်ခင်းလမ်း ပေါ်တွင် လမ်းသလားနေခဲ့သည်ကို တွေ့ခဲ့ကြရပါသည်။ စုံဆောက် အင်အား အပြည့်ကို အခင်းဖြစ်ပွားရာသို့ လေ့တင်ခဲ့ပါသည်။ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများကို အစွမ်း ကုန် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး ပျံသန်းတောင်မှရှိ ဇိုက်ခင်းများကိုလည်း ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာဖွေလျက်ရှိပါသည်။ ဒေသခံအိမ်ဖော် ရပ်ချုတ်မပီရင်းမှာ ဥရောပသား မဟုတ် သူများ တက်ရောက်ရသည့် ဆေးရုံတွင် ရောက်နေပြီး ယခုထက်တိုင် သတ်လစ်နေ ဆဲဖြစ်သည်။ သူ့ပြန်လည်သတိရလာသည်အခါတွင် ခဲတပ်ဖွဲ့အတွက် အနေပါ သော သတင်းကို ယေဇိုက်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ကျန်းမာရေးမှာ ဇိုးရိမ်ရသော အနေအထားတွင် ရှိနေသည်။

အိမ်နီးချင်း မစ္စတာဇိုက်ခယ် ခလပ်က သေနတ်သံ ကြားသဖြင့် ချက်ချင်း သွားရောက် စူးစမ်းခဲ့ရာမှ ယခုအမှုပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အခင်း ဖြစ် ပွားရာသို့ ခဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းရောက်ရှိသွားပါသည်။ သေသူ၏ အိမ်ရာဘေးစားပွဲပေါ်တွင်မူ "ဒေသခံ ရာဇဝတ်မှုများနှင့် ပတ်သက်သော အမှန် တရား"ခေါင်းစဉ်ပါ လက်စမသတ်ရသေးသော စာမူတစ်ပုဒ်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ထိုစာမူကို နေနေရင်း တန်းလန်းမှ အသံကြားသဖြင့် ထကြည့်ရာမှ အသတ်ခံ လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသည်။ ခဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် စားပွဲပေါ်၌ တွေ့ရသော သေးတံတိုးမှာ ငွေ့နေဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

မစ္စတာဂျာဗွန်မှာ ဇနီး၊ ကိုးနှစ်အရွယ်သားငယ်နှင့် ငါးနှစ်အရွယ် သမီးငယ်တို့ တွဲဖက်နေသည်။ သူသည် နေထဲ(လ်)ရှိ ခဲရေတစ်ခွက်မှ ကုန်းမြင့်အရပ် ပြေငြိမ်ရှင် မစ္စတာ ကိုမ်းစ် ဂျာဗွန်၏တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်ပြီး ဒေးဗစ်၊ ဖွန်ဒါဗျာနှင့် ဂျာဗွန်အမည်ရှိ မြို့တော် အင်ဂျင်နီယာလုပ်ငန်းမှ အရောင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သေသူမှာ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများတွင် စိတ်ဝင်တစားရှိမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ လူ့ဘောင်အတွင်းရှိ ဥရောပသားမဟုတ်သူများ၏ကောင်းကျိုးအတွက် အားထုတ်အောင်ရွက်ချက်များကြောင့်လည်းကောင်း ထင်ရှားသူဖြစ်သည်။

ယခုမှ စကားသိပ်မပြောဖြစ်ကြတော့ပေ။ တိတ်ဆိတ်ခြင်းက အားလုံးအပေါ်သို့ သက်ဆင်းလာသည်။ စည်းရိုးတန်းများနှင့်လယ်ကွင်းများအကြောင်းကိုဖြစ်စေ၊ တစ်နိုင်ငံ၏ အလှအပများကိုဖြစ်စေ ပြောနေဆဲနေရာမည့်အချိန်မျိုးလည်း မဟုတ်ပါပေ။ ကြွားဆိုးကို ပါးလှာသည့် စာမျက်နှာများကို လှန်လိုက်တိုင်း ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ မုန်းတီးခြင်းတို့သည် စိတ်နှလုံးထဲတွင် အိုင်ကျင်းဖွဲ့ကုန်ရပြန်ပေ။ ဥပဒေနှင့် ဝေလှည့်တမ်းတို့ ကွယ်ပျောက်ကုန်သည့်အတွက် ပျက်စီးသွားသော လူမျိုးစုအတွက် ဟစ်သာဒီကြပါလေတော့။ ဟုတ်ကဲ့၊ သွားလေသူ လူတစ်ယောက်အတွက်၊ ကျန်ရစ်သူမိန်းမသားနှင့် ကလေးငယ်များအတွက် အကျယ်ကြီးသာ ဟစ်လိုက်ပါတော့။ ဟစ်သာဒီတော့ ချစ်တိုင်းပြည်၊ ဒါတွေ မဆုံးနိုင်သေးပါဘူး။ နေရောင်က ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ၊ လူတို့ မပျက်နိုင်သော မြေပေါ်မှာ သွန်ကျနေသည်။ ထိုလူတို့၏ နှလုံးသည် ပွတ်မှာတော့ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုမှတစ်ပါး အခြားမရှိ။

ကုမာလို ထလိုက်သည်။ ကျွန်တော့် အခန်းကို ပြန်တော့မယ်။ အားလုံးပဲ ခင်ဗျာ၊ မင်္ဂလာပါ။

- ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကို လိုက်ဖို့ပါ့မယ်။
- နှစ်ယောက်သား မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏ အိမ်ကလေးရှိရာသို့ လျှောက်ခဲ့ကြသည်။ နာကျင်ထိခိုက်မှု အပြည့်ခံစားနေရသည့် မျက်နှာဖြင့် ကုမာလိုက သွမိတ်ဆွဲကြီးကို ကြည့်သည်။
- ဒါ... ဟု သူကကားစသည်။ ဒါ ကျုပ်ရင်ထဲမယ် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်တာကလွဲလို့ ဘာဆို ဘာမှ မရှိဘူး။ စိုးရိမ်တာ၊ ကြောက်တာ၊ လန့်တာ။
- ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် အစ်ကိုကြီး။ လူတွေ ထောင်နဲ့ သောင်းနဲ့ချီပြီး ရှိနေတဲ့ သည်လို ဧရာမမြို့ကြီးမှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေမိတာဟာ မိုက်မဲရာ မကျပါဘူး။
- မိုက်မဲတာတွေ၊ အမြော်အမြင်ရှိတာတွေမပါဘူး။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မိတာ

သက်သက်ပဲ။

- သန်ဘက်ခါကျရင် ကျွန်တော်တို့ အီဇင်စီလယ်နီကို သွားကြတော့မှာပဲ။ အဲဒီကို မရောက်တဲ့အခါကျရင်တော့ စိတ်သက်သာရတစ်ခုခုတော့ အစ်ကိုကြီး တွေ့မှာပါ။

- ဟုတ်ပဲ၊ ဟုတ်ပဲ။ စိတ်သက်သာချင်တာတော့ အမှန်ပဲဗျာ။
- လာ၊ အစ်ကိုကြီး၊ ဝတ်ပြုဆုတောင်းလိုက်ကြရအောင်။
- ကျုပ်ဆီမှာ ဝတ်ပြုဆုတောင်းရော ဘာတစ်ခုမှ မကျန်တော့ဘူး။ ဟောဒီရင်ပတ်ထဲမှာ အကုန်လုံး ဆွဲနေ၊ အနေပြီ။ ဘာစကားလုံးမှ၊ ဘာဝေါဟာရမှ မရှိတော့ဘူး။
- မင်္ဂလာပါ အစ်ကိုကြီးရယ်။
- မင်္ဂလာပါဗျာ။

မဆီမန်းဂုက လူသွားလမ်းလေးအတိုင်း ကုမာလို လျှောက်လှမ်းသွားသည်ကို ငေးကြည့်နေသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ အတော်ပင် အိုစာသွားသည်။ မဆီမန်းဂုကိုယ်တိုင်လည်း ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး သာသနာပြုတိုက်ဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း သည်ကမ္ဘာလောကမှာ ဆုရားသခင်က ရှိမနေတော့သလို ခံစားရလေသည်။

ဤမြေပေါ်တွင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုများရှိနေသည်ကို သံသယမဖြစ်ပါနှင့်။ လူအများအပြား ဥပဒေမဲ့ဖြစ်ကုန်သည့်အခါ လူတို့ ဘာများတတ်နိုင်ပါသေးသနည်း။ လွမ်းတမ်းမက်ဖွယ်၊ မြေပြင်ကျယ်၏ အသွယ်သွယ်သော တင့်မောမှုကို ဘယ်လို ခံစားနိုင်မည်နည်း။ ရှင်သန်ခွဲရ ဘဝပင်လယ်၊ ခုနစ်ဆယ်နှစ်၊ ဖျစ်ဖျစ်မြည်လည်း၊ ရင်ထဲ မည်သို့ရှိမည်နည်း။ ရောင်ဖြာထွန်းလင်း၊ ရှင်နေမင်းအား၊ နှလုံးသားမှာ၊ စိုးဗျာပါနှင့် ဘယ်လော ခံစားအားမည် နည်း။ ဂျာခရဲ(နီ)ဒါး၊ သစ်ရိပ်များမှာ၊ ဒိုနားရစ်တွယ် အန္တရာယ်ကြောင့်၊ အဘယ်သူမှာ အေးဆေးစွာလျှင် လူးလာလျှောက်သွားပုံမည်နည်း။ အမှောင်ထဲမှာ သိပ်သည်းစွာလျှင်၊ သိုကာသိမ်းထား၊ တွေ့ပြားလျှိုတက်၊ အခက်ပွေလီ၊ သီကရီကြောင့် မည်သူအေးချမ်း၊ ထိုစက်ခန်းထဲ လဲလျောင်း နေနိုင်ပါအံ့နည်း။ မှောင်မှောင်မိုက်မိုက်၊ ချောင်ကြိုက်သော် လည်း၊ အရဲကိုးက၊ ဒုက္ခအမှောင်၊ တကြောင့်ကြကြ၊ ထိုဘဝမှာ၊ မည်သည့်ချစ်သူ၊ ချစ်လေသူတို့၊ တယုဉ်လက်တွဲ၊ ပျော်ရဲသနည်း။

ဘာလုပ်သင့်သည်ဆိုတာကို အော်ဟစ်နေသော အသံတွေ ရှိပါသည်။ ရာနှင့်၊ ထောင်နှင့် ချီနေသော အသံတွေ ရှိပါသည်။ သို့သော် တစ်ယောက်က ဒါလို့ သံကုန်ဟစ်၊ တစ်ယောက်က ဟိုဟာလို့ သံကုန်ဟစ်၊ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ဒါလည်းမဟုတ် ဟိုဟာလည်းမဟုတ်ဆိုပြီး သံကုန်ဟစ်နေသမျှတော့ အသံတွေ ပြာကုန်တာသာ အဖတ် တင်ပါလိမ့်မည်။

တကယ်တော့ဗျာ၊ ရဲသား အင်အားနည်းလို့သာ အခုလို လူတကာ သံကုန် ထဟစ်နေတာ ပါပဲ ခင်ဗျား။ ကျွဲဟဲနုနုဘာ(စ်)မှာ ရှိရှိသမျှ ရုပ်ကွက်တွေ အားလုံးထဲမှာ သည်ရပ်ကွက်က အခွန်အကောက် အပေးဆုံး ရုပ်ကွက်ပါခင်ဗျား။ အဲသလို ပေးလို့ ကျွန်တော်တို့ ဘာတွေ များ ပြန်ရလာသလဲ။ တာဝန်ကျတဲ့အတိုင်း ပုံမှန်ကင်းလှည့်နေတဲ့ ရဲသားတစ်ယောက်၊ တယ်လီဖုန်းကိုင်တဲ့ ရဲသားတစ်ယောက်၊ သည်နှစ်ယောက်ပဲရှိတဲ့ တတိယတန်းစား ရဲစခန်းလေးတစ်ခုပဲ ပြန်ရတာဗျ။ အခုဖြစ်နေတဲ့အမှုက မြောက်လအတွင်းမှာ ဒုတိယ

အကြိမ် ပြစ်တဲ့အမှုပါပဲ ခင်ဗျား။ သည်တော့ကာ ကျွန်တော်တို့တွေအတွက် အကာ အကွယ် အစောင့်အရှောက်က ပိုလိုနေပါတယ်ခင်ဗျား။

(လက်စုပ်သံများ)

မစ္စတာ မကွလေရင်ခင်ဗျား။ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ဖတ်ကြားပေးပါရန် လေးစားစွာ မိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

သည်နိုင်ငံက ဒေသခံတွေရဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းတွေ တိုးပွား ရှင်လန်းလာစေနိုင် လောက်အောင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ၊ သူတို့တွေအတွက် လုပ်ချင် ကိုင်ချင်စရာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တွေ မရှိလေကြသေးသမျှ တော့ ဒေသခံတွေ ကျူးလွန်ကြစေမိ ရာဇဝတ်မှုတွေရဲ့အန္တရာယ်ဟာ အခင်တဖိုက်ရှိနေဦး မှာပဲလို့ ကျွန်တော် ပြောချင်တယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့တွေမှာ ဘာပန်းတိုင်၊ ဘာရည်မှန်းချက်မှ မရှိကြတဲ့ အတူတူ အရက်သောက်ကြမယ်၊ ရာဇဝတ်မှုတွေကို ကျူးလွန်ကြမယ်၊ ပြည့်တန်ဆာ လုပ်ဇနီး လုပ်ကြမယ်။ သူတို့မှာ ဒါပဲ လုပ်စရာ ရှိတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို လူစားမျိုးတွေကို ပိုလိုလားကြသလဲ။ တရားဥပဒေကို လိုက်နာ လေးစားပြီး စီရိယလည်း ရှိတဲ့အပြင် ရည်မှန်းချက်အပြည့်နဲ့ လုပ်ရားဆောင်ရွက် နေကြတဲ့ ဒေသခံမျိုးတွေကို လိုလားသလား။ ဒါမှမဟုတ် ဥပဒေမဲ့ လက်လွတ်ပယ် နေထိုင်ကြပြီး ရေသာခို အချောင်လိုက်တတ်ကြတဲ့အပြင် သာရည်မှန်းချက်မှလည်းမရှိတဲ့ ဒေသခံမျိုးတွေကို လိုလားသလား။

အမှန်အတိုင်းမြေရောင်တော့ ဘယ်လိုလူစားမျိုးတွေကို လိုချင်မှန်း ကျွန်တော်တို့ မသိကြပါဘူး။ မသိဆို ရည်မှန်းချက်မဲ့တဲ့သူတွေဖြစ်နေတာကို ကျွန်တော်တို့ ကြောက်နေ ကြသလို ရည်မှန်းချက်နဲ့လူတွေ ဖြစ်လာမှာကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ပဲ ကြောက်နေကြတာ ကိုး။ အဲတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ဘက်က မပြတ်သားနိုင်ဘဲ ချီတဲ့ချီတဲ့ဖြစ်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး အဲသလို ပြတ်ပြတ်သားသားမဆုံးဖြတ်နိုင်လို့ ပေါ်ပေါက်လာရတဲ့ အကျိုး ဆက်တွေကိုသာ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဝကြီး ရင်ဆီးခံနေကြရဦးမှာပါပဲ။ သည်တော့ကာ ရဲသားအင်အား ပိုသုံးပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုတွေ အထပ်ထပ် ပိုပေးနေခြင်းဟာ စလပ်နီး ယာယီသဘောလောက်သာ အောင်မြင်မှာပါ။ တကယ်ပြုသနာရဲ့အမြေက အဲဒါ မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျား။

(လက်စုပ်သံများ)

- ဒါဆိုရင် မစ္စတာ ဒု၊ဗုလီယေးခင်ဗျား။ ကျောင်းတွေ တိုးပြီးစောက် ပေးလိုက်မယ် ဆိုရင် ဒေသခံကလေးငယ်တွေ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်တာတွေ လျော့ကျသွားမယ်လို့ လူကြီးမင်း ယူဆပါသလား။
- အဲသလိုဖြစ်မယ်ဆိုတာ သိပ်သေချာလှပါတယ် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။
- ကျောင်းနေတဲ့ ကလေးရာခိုင်နှုန်း ကိန်းဂဏန်းတွေ မစ္စတာ ဒု၊ဗုလီယေးမှာ ရှိပါသလား။
- ရှိပါတယ်ခင်ဗျား။ ဂျီဟဲနုစ္စဘာ့(စ်)မှာဆိုရင် ကလေးဆယ်ယောက်မှာ ကျောင်း နေတဲ့ ကလေးအရေအတွက်က လေးယောက်ထက် မပိုကြောင်းပါ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အဲဒီကျောင်းနေတဲ့ လေးယောက်ထဲမှာဆိုရင်လည်း ခြောက်တန်းအထိ ရောက်မယ့်သူ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူးခင်ဗျား။ ကျန်တဲ့ ကျောင်းမနေရတဲ့ ခြောက်ယောက်ကလည်း လမ်းပေါ်မှာပဲ ပညာသင်နေကြရတဲ့သဘောပါပဲ ခင်ဗျား။
- မစ္စတာဒု၊ဗုလီယေးကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မေးခွန်းတစ်ခွန်းမေးပါရစေ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ခင်ဗျား။
- ကြိုက်သလိုသာ မေးပါ မစ္စတာစေ။
- သည်ကလေးတွေ ကျောင်းနေဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့က အကုန်အကျခံပေးသင့် တယ်လို့ မစ္စတာ ဒု၊ဗုလီယေးက ဘာကြောင့် ယူဆတာပါလဲခင်ဗျား။
- ကျွန်တော်တို့ ပေးကိုပေးသင့်ပါတယ်ခင်ဗျား။ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတွေ ကိုယ်တိုင် က သူတို့သားသမီးတွေ ကျောင်းနေဖို့အတွက် သူတို့ဘာသာသူတို့ ဖိုက်ထုတ် အကုန် အကျခံနိုင်တဲ့အထိသာ ကျွန်တော်တို့ စောင့်နေကြမယ်ဆိုရင် သည်ကြားကာလမှာ ကျွန်တော်တို့ဘက်က နည်းမျိုးစုံနဲ့ ဆုံးရှုံးရမယ့် ပမာဏက သူတို့ ကျောင်းနေနိုင်အောင် ပံ့ပိုးပေးတဲ့ ဓရိုတ်ထက် အများကြီး ပိုကြီးနေမှာပါပဲ ခင်ဗျား။
- အတန်းပိုကြီးလာလေလေ ပိုပြီးတော့အုပ်တဲ့ ရာဇဝတ်ကောင်တွေကို မွေးထုတ်ရာ ကျလေလေပဲဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ရော မယူဆဘူးလား မစ္စတာ ဒု၊ဗုလီယေးခင်ဗျား။
- အဲဒီခဏားဟာ လုံးလုံး မမှန်ဘူးလို့ ကျွန်တော် အတတ်ပြောပါရစေခင်ဗျား။
- အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုလောက် ပြောပြပါရစေလားခင်ဗျား။ ခြောက်တန်း အောင်ထားတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက် ကျွန်တော့်ဆီမှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ တကယ့်ကို လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲ။ သပ်သပ်ရပ်ရပ်။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဝတ်လို့ စားလို့။ သူ့ကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့ ဆက်ဆံသလို အကြောင်းတွေ လည်း ကောင်းကောင်း ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မစ္စတာ ဒု၊ဗုလီယေး သိအောင်ပြောရ ရင် အဲဒီကလိန်ကကျစ် လူယုတ်မာလေးပဲ...

- မြတ်သန်းခွင့် ဥပဒေတွေကို ပြဋ္ဌာန်းသင့်နေပြီ ဂျက်ဆင်ရေ။
- ဒါပေမယ့် အဲဒီ မြတ်သန်းခွင့် ဥပဒေတွေ အလုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ။
- ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ရင် အလုပ်ဖြစ်မှာပါဗျား။
- ဒါပေမယ့် ပြဋ္ဌာန်းလို့ မဖြစ်ပါဘူးဗျား။ တစ်နှစ်တစ်နှစ် ဒေသခံတစ်သိန်းလောက် ကို အကျဉ်းထောင်တွေဆီ ပို့ပြီး တကယ့်ရာဇဝတ်သားတွေနဲ့ ရောနှောထားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိလား။
- အဲဒါ အပြည့်တော့မမှန်ပါဘူး ဂျက်ဆင်ရဲ့။ အဲဒီ ဒေသခံတွေကို လမ်းဖောက်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေ၊ ယာခင်းတွေ၊ တခြားနေရာတွေမှာ ထားတယ်လို့ ကျွန်တော် သိထားပါ တယ်။ အကျဉ်းထောင်တွေမှာ မထားပါဘူးဗျား။
- ဒါပေါ့။ ခင်ဗျားတော့ သိကောင်းသိမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအတွက်ကြောင့်ဖြင့် တော့ ကျွန်တော့် ငြင်းရက်က ဘယ်နည်းနဲ့မှပြေစင်းလဲသွားမှာလည်း မဟုတ်ဘူးဗျ။ လမ်းဖောက်တဲ့ခခန်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ယာခင်းတွေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခင်ဗျားတို့ ရွှေသဘောတော်ကျ တခြားနှစ်သက်ရာ ဘယ်နေရာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့တွေကို ခင်ဗျားပို့နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် လူတစ်သိန်းကို ပြစ်ဒဏ်ရနေရတယ်ဆိုတာ ကောင်းတဲ့အလုပ်ပါလို့တော့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ငြင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။
- ဒါဆိုရင် ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။
- အခုတော့ ခင်ဗျားက မေးပြီပေါ့။ ကျွန်တော်လည်း ဘာလုပ်ရမယ်မှန်း မသိတာ အမှန်ပါပဲဗျား။ ဒါပေသည့် မြတ်သန်းခွင့်ဥပဒေတွေ အလုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ ကျွန်တော် ပြောနိုင်သဗျ။

- ကျွန်မတို့ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ကို ရောက်ခဲ့ကြတယ်ရှင်။ ဒါပေမယ့် မလွယ်ပါဘူးရှင်။ ဘာဖြစ်လို့များ အဲဒီနေရာကို ဒေသခံတွေ လာနိုင်တဲ့ရက် သပ်သပ်ခွဲမထားတာလဲ မသိပါဘူးတော်။
- ကျွန်မဖြင့် တနင်္ဂနွေနေ့ဆို တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ကို လုံးလုံးကို မသွားတော့ဘူးရှင်။ သား ဂျွန်နဲ့ သမီးဖုယီနီလုပ်တို့ကို ပို့ချင်ရင်တောင် တခြားနေ့တွေကျမှပဲ ပို့တော့တယ်။ ကျွန်မလည်း ဗျူဟာတတော့ ဧည့်စားပါတယ်ရှင်။ သည်သနားစရာသတ္တဝါတွေအနေနဲ့ တခြား ဘယ်များ သွားစရာ ရှိလို့တုံးရှင်။
- သူတို့ဟာနဲ့သူတို့သပ်သပ် အနားယူအပန်းဖြေနိုင်တဲ့နေရာတွေ ဘာလို့များ မရှိ

ရတာပါလို့မို့ရင်။

• တောင်ခြေဂေါက်ကွင်းနားလေးမှာ အပန်းဖြေစရာ နေရာလေးတစ်နေရာလုပ်မယ် မှတ်တမ်းက ဟိုလူကတစ်မျိုးပြော၊ သည်လူကတစ်မျိုးပြော လုပ်လိုက်ကြတာမို့ တကယ် မှ အထမမြောက်ခဲ့တာကလားရှင်။

- ဒါပေမယ့် အဲဒီမှာ သွားလုပ်လို့ကတော့ ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်မှာလဲရှင်။ လူတွေ တရုန်းရုန်းနဲ့သေဆို့ တရုန်းတုန်းနဲ့ ဆူညံနေလိုက်မယ်ဖြစ်ခြင်း...

- အဲတော့လည်း လူသွားကြော့တွေ၊ လမ်းဆုံလမ်းခွဲတွေမှာ ဒေသခံတွေ လမ်း သလား နေကြတော့တာပဲပေါ့ရှင်။ အဲဒီမှာလည်း ဆူညံနေတာလည်း တရုန်းတုန်းနဲ့ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ရှင်က မြို့လယ်ကောင်မှာ နေတာမဟုတ်တော့ သည်အသံတွေ ဘယ်လောက် ဆူနေနော့၊ ဘာအရေးလဲ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လားရှင်။

- မလိုတမာ စကားမျိုး မပြောပါနဲ့ရှင်။ ကျွန်မပြောနေတာက သည်ဒေသခံတွေ အတွက် အပန်းဖြေစခန်းတွေကို တခြားမှာ သွားဆောက်ပေးသင့်တယ်လို့ ထင်တာပဲရှင်။ ပြီးရင် ဘတ်(စ်)ကားတွေနဲ့ အဲဒီစခန်းတွေဆီ အစမဲ့ ပေးသွားလိုက်ရင်ပြီးတာပဲဟာ။

- ဘယ်လိုနေရာမျိုးမှာ ဆောက်မှာတုံးရှင်။
- ရှင်ကလည်းနော်၊ ဘာခက်တာလိုက်လို့၊ မြို့ထဲမှာပဲ ဆောက်လိုက်ရုံပေါ့ရှင်။
- ဒါဆို အဲဒီမြို့ထဲကို သွားဖို့ ဘယ်လောက်အချိန်ပေးရမလဲ၊ အပြန်ရော ဘယ် လောက် ကြာမလဲ။ အဲလိုသာဆိုရင် တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ရှင့်အိမ်က အစေခံတွေကို ဘယ်နှ နာရီလောက်တောင် အနားပေးရမယ်ဆိုတာကိုရော စဉ်းစားမိရဲ့လားရှင်။
- တော်ပြီ၊ တော်ပြီ၊ ပူလိုက်တာရှင်၊ ရှင်နဲ့ ဖက်မငြင်းချင်တော့ဘူး။ ရှင့်ဘက်တံ သွားယူချေ။ ဟိုမှာ ခေါ်နေတယ်။ မစ္စ(စ်)ဟာဇေးနဲ့ သယ်လာရမယ်။ ရှင် သူတို့ကို အနိုင်ကစားမှ ဖြစ်မှာနော်။ သိတယ် မဟုတ်လား။

လူဖြူတွေကလည်း လူဖြူတွေသပ်သပ်၊ လူမည်းတွေကလည်း လူမည်းတွေသပ်သပ် နေကြကာ လူမည်းတွေကလည်း သူတို့ပိုင်မြေပေါ်မှာ သူတို့စိတ်တိုင်းကျ စိုက်ပျိုးမွေးမြူ။ သူတို့ပိုင်မိုင်းတွင်းမှာ သူတို့စိတ်တိုင်းကျ သယ်စာတောတွေကို တူးဖော်ထုတ်လုပ်၊ သူတို့ စိတ်တိုင်းကျ ဥပဒေတွေဖြင့် စီမံခန့်ခွဲနိုင်သွားအောင် တောင်အာဖရိကတိုက်အား သီးခြား ဒေသများအဖြစ် မဆိုင်းမတွဲ ပိုင်းချဖို့ တချို့တချို့တွေက အော်ဟစ်တောင်းဆိုကြသည်။ တချို့ကကျပြန်တော့လည်း မိန်းမတွေ၊ ကလေးတွေမပါဘဲ ယောက်ျားတွေကိုသာ မြို့ပေါ် ခေါ်ချလာကာ မိုင်းတွင်းများနှင့် စက်ရုံများမှ အလုပ်သမားများအတွက် ရွာလေးတွေ ထူထောင်ပေးပြီး လူမည်းလူဖြူ တစ်ပေါင်းတည်း အတူနေသည့် နေ့စဉ် အော်ဟစ်

တောင်းဆိုကြပြန်သည်။

• အော်ညည်းတောင်းဆိုသည့်အထဲမှာ ဘုရားကျောင်းများလည်း ပါလိုက်သေးသည်။ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသော ဘုရားကျောင်းများက ပညာသင်ကြားခွင့်ပိုမိုရရှိရေး၊ အခွင့် အလမ်းများ ပိုရရေး၊ ဒေသခံတို့၏ အလုပ်အကိုင်နှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအပေါ် ကန့်သတ်ချက်များ ပယ်ရှားရေးတို့ကို အော်ဟစ်တောင်းဆိုကြသည်။ အာဖရိခါး(နီ)(စ်) ဘာသာစကားသုံး ဘုရားကျောင်းများကတော့ ဒေသခံတွေအနေဖြင့် သူတို့လမ်းကြောင်း နှင့် သူတို့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးခွင့်ရရှိရေးကို မြင်တွေ့လိုပါကြောင်း အော်ဟစ်တောင်းဆိုကြ ပြန်သည်။ မိသားစု ဘုရားဝတ်ပြုသည့်အခါများတွင် အစေခံတွေပါ ဝင်ရောက်ဝတ်ပြု လျက်ရှိသဖြင့် ဘာသာတရားပျက်ယွင်းလျက်ရှိကြောင်း ထိုဘုရားကျောင်းများက သူတို့ လူမျိုးတွေကို သတိပေးနှိုးဆော်ကြသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှစ၍ ဒေသခံတွေ၏ စာရိတ္တ တွေလည်း ပျက်ယွင်းကုန်ကြကြောင်းကိုလည်း ပြောသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ဘုရားကျောင်း တွင်ဖြစ်စေ၊ တိုင်းပြည်တွင်း၌ဖြစ်စေ ညီမျှမှု မရှိသင့်ဟုလည်း အော်ဟစ်နေကြသည်။

မှန်ပါသည်။ အော်ဟစ်နေသော အသံများ ရာနှင့်၊ စေတင်နှင့်ချီကာ ရှိနေပါသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ယောက်က တစ်မျိုးအော်နေပြီး နောက်တစ်ယောက်က နောက်တစ်မျိုး အော်နေသမျှ တော့ ဘယ်သူက ဘာလုပ်ရမည်နည်း။ လူဖြူတွေထက် လူမည်းတွေက အဆမတန် များပြားနေသည့်နေရာတွင် ငြိမ်းချမ်းသော နယ်မြေတစ်ခုကို ဘယ်နည်းဘယ်ပုံဖြင့် ပုံဖော်ယူနိုင်မည်ကို မည်သူ သိပါသနည်း။ တချို့က ဆိုကြသည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးသည် အားလုံးအတွက် အလုံအလောက်ပင် ကျယ်ကျယ်ပြောပြော ရှိပါသတဲ့။ တစ်ယောက် ပိုရသွားခြင်းသည် ကျန်တစ်ယောက်အတွက် ဝေဖုလျော့သွားခြင်း မမည်ပါတဲ့။ တစ် ယောက်၏ တိုးတက်မှုသည်လည်း ကျန်တစ်ယောက်၏ ဆုတ်ယုတ်မှု မဟုတ်ပါတဲ့။ လုပ်ခနည်းပါးသော အလုပ်သမားများသည် ဆင်းရဲသော တိုင်းနိုင်ငံကို ကိုယ်စားပြုပါ သတဲ့။ လုပ်ခများပြားသော အလုပ်သမားများက ဝပြောသော ဈေးကွက်တွေ၊ ဝပြော သော စက်မှုလက်မှုနှင့် ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတွေကို ဖော်ဆောင်ပေးပါသတဲ့။ တချို့ကျပြန်တော့လည်း တစ်မျိုးပြောပြန်သည်။ သို့ကလိုသာဆိုလျှင်ဖြင့် အန္တရာယ် ကြီးလှပါသတဲ့။ လုပ်ခများပြားလာသော အလုပ်သမားများက များများ သုံးလာကြမှာ တော့ မှန်သည်။ သို့ရာတွင် စာတွေလည်းပိုဖတ်လာကြ၊ ပိုတွေးလာကြ၊ ပိုမေးလာကြပြီး သကာလ အသံမဲ့စွာ၊ သိမ်ငယ်စွာနေရသည့်ဘဝဖြင့် ရောင့်ရဲနိုင်ကြလေတော့မည် မဟုတ် ပါတဲ့။

ထိုနှယ်သော မြေကို ဘယ်နည်းဘယ်ပုံဖြင့် ပုံဖော်ယူနိုင်မည်ကို မည်သူ သိပါ သနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေကား မိမိတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အဖြာဖြာကိုသာမက ကျွန်ုပ်တို့ မှ၊ အသာစီးရမှုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လူဖြူအဖြစ်ကိုပါ ဆုံးရှုံးသွားရလေမည်ကို စိုးရိမ် ထိတ်လန့်နေကြသည် မဟုတ်တုံလော။ တချို့က ဆိုကြသည်။ ရာဇဝတ်မှုတွေ များ လွန်းလို့ မကောင်းတာကတော့ မှန်သည်။ သို့သော် လူမည်းတွေ စာတတ်ကုန်လျှင် ပိုမဆိုးပေဘူးလားတဲ့။ ဖြစ်နေတဲ့အတိုင်းလေး ထိန်းထားတာက မကောင်းပေဘူးလားတဲ့။ အဲသလို ထိန်းထားရင်းက ဖြစ်လာသမျှကို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်လေးနဲ့ပဲ ရင်ဆီးခံလို့ မရနိုင်ဘူးလားတဲ့။ တချို့ကလည်း ဆိုကြပြန်သည်။ အဲသလို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုမျိုးကို အောင်ခံလို့ ရနိုင်ပါ့မလားတဲ့။ သည်စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုကြောင့်ပဲ တောင်တောင်အီအီတွေ စဉ်းစားဖြစ်နေကြတာရော မဟုတ်ပေဘူးလားတဲ့။

မသိဘူး၊ ကျုပ်တို့ မသိဘူး။

တစ်နေ့တစ်နေ့ပဲ စဉ်းစားမည်။ တံခါးတွေမှာ သော့ခလောက်တွေ တိုးခတ်မည်။ ဟိုဘက်အိမ်က အပုံစားတိရစ္ဆာန်မမှာ ခွေးပေါက်စလေးများသာ ပိုင်ဆိုင်ခိုက် ကျုပ်တို့မှာ အရွယ်ဖွေးဖွေးနှင့် အပျံ့စားခွေးကြီးတစ်ကောင် ဖွေးမည်။ ကျုပ်တို့၏ လက်ကိုင်အိတ်တွေ ကိုလည်း မြဲမြဲကြီး ဆုပ်ထားမည်။ လရောင်အောက်မှ သစ်ပင်များ၏အလှ၊ ကြယ်ရောင် အောက်မှ ရုစိသုများ၏ ပီတိသောမနဿများကိုတော့ စွန့်လွှတ်ရမည်ပေါ့။ ထိုမျှမက ညသန်းခေါင်ယံမှာ မူးမူးနှင့် အိမ်ပြန်လာတာ၊ ကြယ်ရောင်နှင့်စိုင်းနေသော ခွဲမြက်ခင်း ပေါ်မှာ အညောင်းအညာပြေ လမ်းလျှောက်တာတွေကိုလည်း စွန့်လွှတ်ရမည်သာ။

ကျွန်ုပ်တို့ သတိကြီးကြီးထားကြမည်။ ဒါကိုလည်း စွန့်လိုက်မည်။ ဟိုဟာကိုလည်း စွန့်လိုက်မည်။ ဘဝထဲကကို ဖယ်ထားလိုက်ပါဦးမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ် ကျွန်ုပ်တို့ လုံခြုံရေးနှင့် ကြိုတင်ကာကွယ်ရေး စည်းရုံးများဖြင့် လုံနေအောင် ကာထားလိုက်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝအနေတွေကတော့ ကျဉ်းမြောင်းသေးသိမ်ကုန်လိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုဘဝ အနေဆိုသည်က အသာစီးရနေသူတွေ၏ ဘဝအနေများသာဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ကျွန်ုပ်တို့တွေ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုဖြင့် နေကြရမည်တော့ မှန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဘာမှန်း မသိတာကြီးကို ကြောက်နေတာမျိုးတော့လည်း မဟုတ်ပါလေ။ သိစိတ်လိပ်ပြာကတော့ ကြေမှု ပျက်ယွင်းသွားပေလိမ့်မည်။ ဘဝအလင်းရောင်က ငြိမ်းသွားမည်တော့ မဟုတ်ပါ လေ။ ဘဝအလင်းရောင်လေး ငြိမ်းမသွားအောင် ခံတောင်းလေးအောက်မှာ အသာလေး သိမ်းထားမည်။ သို့မှသာ လာမည့်မျိုးဆက်သစ်က ထိုအလင်းရောင်နှင့် ဆက်လက် ရှင်သန်နိုင်မှာဖြစ်သည်။ ထိုမျိုးဆက်သစ်က တစ်နေ့နေ့မှာတော့ ရှင်သန်လာမှာဖြစ်သည်။

အခုလေးလောဆယ်တော့ မဟုတ်သေး။ ထိုတစ်နေ့နေ့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရောက်လာ မည်၊ ဘယ်တော့ရောက်လာမည်ကိုကား ကျွန်ုပ်တို့တွေဖြစ်မည်လည်း လုံးလုံးမဟုတ်ပါ။

ကနေ့ည ပျံခရီးမှာ အစည်းအဝေးလုပ်ကြလိမ့်မည်။ မနေ့ညက တပ်ဖွဲ့ဝင်ထွန်မှာ လုပ်သော အစည်းအဝေးမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ မနက်ဖြန်ညကျလျှင်လည်း မေ့မှန်မှာ နောက် တစ်ပွဲ လုပ်ကြပေဦးမည်။ ငြီးလျှင် လူတွေက ရဲတွေ ပိုချပေးဖို့ တောင်းဆိုကြမည်။ ဒေသခံတွေ အိမ်ဖောက်ထွင်းလျှင် ပြစ်ဒဏ်ပိုပြီး ကြီးကြီးမားမား ချပေးဖို့လည်း တောင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ အိမ်ဖောက်ထွင်းသည့်အခါ လက်နက်များ ပါလာလျှင် ထိုဒေသခံ များအား ဒေသခံချမှတ်ပေးရန်လည်း တောင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ တချို့ကလည်း ဒေသခံ တွေအနေဖြင့် မည်သူက သခင်ဖြစ်ကြောင်း ကျောင်းမှန်ကန်မှန်း သိသွားစေမည့် ဒေသခံ ဆိုင်ရာ မူဝါဒသစ်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ရန်၊ ဓနာဘိုအက်တီများနှင့် ကွန်မြူနစ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ဟန့်တားရန် တောင်းဆိုကြပေလိမ့်မည်။

လက်ဝဲကလပ်အသင်းကလည်း 'ဒေသခံတို့၏ ရာဇဝတ်မှုများအတွက်ရေရှည်မူဝါဒ' နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစည်းအဝေးတစ်ခုကို ကျင်းပလျက်ရှိသည်။ စာတမ်းများ ဖတ်ကြား ပေးကြရန် ထိုအစည်းအဝေးက ဥရောပသားများနှင့် ဥရောပသား မဟုတ်သူများကို ဖိတ်ကြားထားသည်။ ဘုရားကျောင်းတော်ကြီးအသင်းကလည်း အစည်းအဝေးတစ်ခုကို ကျင်းပနေသည်။ ဆွေးနွေးသော အကြောင်းအရာကား 'ဒေသခံတို့၏ ရာဇဝတ်မှုများ ဖြစ်ပွားရခြင်း အကြောင်းရင်းအမှန်' ဟူ၍ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအစည်းအဝေးမှာ တော့ ပူဆွေးကြော့ကွဲမှုက လွှမ်းခြုံနေမည်လည်းဖြစ်သည်။ အကြောင်းကား ယနေ့ည အတွက် ကောင်းပြောမည့် မစူတာ အာသာ ဂျာဗစ်မှာ ပျံခရီးက သူ့အိမ်မှာ စောစောလေး ကပင် ပစ်သတ်ခံလိုက်ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်ုပ်တို့၏ စိုးရိမ်စိတ်ကို အမွေဆက်ခံတော့မည်ဖြစ်သည့် မမွေးသေးသော ကလေးငယ် လေးအတွက် ဟစ်သာဒိုတော့ ချစ်တိုင်းပြည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးကို ထိုကလေးငယ် စူးစူး ခုန်ခုန် သိပ်ချစ်မသွားမိပါစေနှင့်။ သူ့လက်ချောင်းလေးများအကြား ရေစီးသွားသည့်အခါ တွင်လည်း ထိုကလေးငယ် ရွှင်ရွှင်ပျပျ သိပ်မရယ်ပါစေနှင့်။ ကျွန်ုပ်တို့က မြက်ခင်းပြင် ကျယ်များကို ခဲ့တတ် လောင်မြိုက်စေချိန်မှာလည်း ထိုကလေးငယ် ခပ်မဆိတ် သိပ်မနေပါ စေနှင့်။ သူ့မြေပေါ်မှာ ငှက်ကျေးများ တေးဆိုနေချိန်မှာလည်း ထိုကလေးငယ် သိပ်မလှုပ်

ခတ်ပါရမီနှင့်။ တောင်တစ်လုံး၊ တောင်ကြားတစ်ကြားအပေါ်မှာလည်း ထိုကလေးငယ် သိပ်ပွယ်တာပါစေနှင့်။ အကြောင်းကား ထိုကလေးငယ်ဖက်က သိပ် ပေးထားပြီ မှီလျှင် စိုးရိမ်မှုက ပေးထားသမျှ အားလုံးကို အနိုင်အထက် လှယက်သွားလေမည်ဖြစ် သောကြောင့်ပင်တည်း။

- မစ္စတာ မဆီမန်းဂူရှင်။
  - အာ... အဆုံးလမ်းက မစ္စ(စ်) နဒလယ်လာပါလား။
  - ရဲတွေ ကျွန်မဆီ လာသွားကြပါတယ် မစ္စတာ မဆီမန်းဂူ။
  - ရဲတွေ၊ ဟုတ်လား။
  - ဟုတ်ကဲ့ရှင်။ ရဲတွေက ဟိုအွန်ဗွန်ဒီး(စ်)အဘိုးကြီးနဲ့ သားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိချင်လို့တဲ့။ အဲဒီကောင်လေးကို လိုက်ရှာနေကြတာရှင်။
    - ဘာအတွက်တဲ့လဲ အမေကြီး။
    - အဲဒါတော့ ပြောမပြောပါဘူး မစ္စတာ မဆီမန်းဂူရှင်။
    - မကောင်းတာ တစ်ခုခုများလားပဲ။
    - မကောင်းတော့ မကောင်းတဲ့ ပုံပဲရှင်။
    - ပြီးတော့ရော ဘာဖြစ်သေးလဲ အမေကြီး။
    - ကျွန်မလည်း ကြောက်သွားတာပေါ့ အွန်ဗွန်ဒီး(စ်)ရယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မလည်း သူတို့ကို မစ္စ(စ်)မဒီးစီး၊ ဂုဏ်၊ နှစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက် ရိပ်သာ၊ အလကူနွန်ဆိုတဲ့လိပ်စာ ပေးလိုက်တယ်။ ရဲတွေထဲက တစ်ယောက်က အဲတော့ ပြောတယ်။ သည်မိန်းမကြီးက တော်တော်ဆိုးရွားတဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်နေတဲ့ မိန်းမကြီးလို့ ကျော်စောသတဲ့ရှင်။
      - ရဲတွေကို အမေကြီးက လိပ်စာပေးလိုက်တယ်ပေါ့။
  - မဆီမန်းဂူသည် တံခါးဝတွင် တိတ်ဆိတ်စွာပင် ရပ်နေမိသည်။
    - ကျွန်မ မှားများသွားလား အွန်ဗွန်ဒီး(စ်)ရှင်။
    - ဘာမှ မမှားပါဘူး အမေကြီးရယ်။
    - ကျွန်မ ကြောက်သွားလို့ပါ။
    - ဥပဒေအရပေါ့ အမေကြီးရယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေဟာ ဥပဒေကိုလေးစားလိုက်နာ ကြရမှာပေါ့ ခင်ဗျာ။
      - သည်စကားကြားရတာ ကျွန်မဝမ်းသာပါတယ် အွန်ဗွန်ဒီး(စ်)ရှင်။
  - ရိုးလှသော မိန်းမကြီးကို သူ ကျေးဇူးတင်စကားဆိုလိုက်ပြီး ပြည်ပြည်သွားဖို့လည်း မှာကြားနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ ခဏတော့ ရပ်နေမိသေးသည်။ ထို့နောက်

မှာတော့ ဗျာခနဲလှည့်ကာ သူ့အခန်းဆီသို့ သွားလိုက်သည်။ အံ့ဆွဲထဲမှ စာအိတ် တစ် အိတ်ကို သူ့ဆွဲထုတ်သည်။ ထို့နောက် စာအိတ်ထဲမှ ငွေစက္ကူများကိုလည်း ထုတ်လိုက် သည်။ ပိုက်ဆံတွေကို မချိတင်ကဲ ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက်မှာတော့ ထိုပိုက်ဆံများကို သူ့အိတ်ထောင်ထဲသို့ ပြတ်ပြတ်သားသားပင် ထည့်လိုက်ပြီး သူ့ဦးထုပ်ကိုလည်း ပြတ် ပြတ်သားသားပင် ဆွဲယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် အဝတ်လဲသည်။ ထို့နောက် မပြတ် မသားပင် မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏အိမ်ဆီသို့ ပြတင်းမှတစ်ဆင့် လှမ်းမျှော်ကြည့်ကာ ခေါင်းကို ရမ်းလိုက်မိသည်။ သို့ရာတွင် သူ သိပ်နောက်ကျသွားလေပြီ။ သူတံခါးဖွင့်လိုက်ချိန်တွင် ကား ကူမာလိုက သူ့ရှေ့တွင် ရပ်နေလေသည်တကား။

- မိတ်ဆွေကြီး အပြင်သွားမလို့လား။
- မဆီမန်းဂူ ငြိမ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် အပြင်သွားမလို့ပါ အစ်ကိုကြီးဟု ပြောသည်။
  - သည်နေ့တော့ ဘယ်မှ မထွက်တော့ဘဲ အခန်းထဲမှာပဲ အလုပ်လုပ်တော့မလို့ ဆို။
- ကျွန်တော့်သဘောနဲ့ ကျွန်တော် လုပ်လို့မရဘူးလားဗျာဟု ပြောချလိုက်ချင်စိတ်က ပေါက်သွားသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာက မဆီမန်းဂူအား ထိုသို့ မပြောဖြစ်စေရန် တား လိုက်သည်။ ဝင်ပါ အစ်ကိုကြီးဟုသာ သူပြောသည်။
  - မိတ်ဆွေကြီးကို ကျုပ် အနောင်အယုတ်မပေးချင်ပါဘူးဗျာ။
- ဝင်ပါ အစ်ကိုကြီးရဲ့ဟုပြောကာ ကူမာလို အထဲရောက်သည်နှင့် တံခါးကို ပိတ်လိုက် သည်။ အစ်ကိုကြီးရေ၊ အခုပဲ သည်ဆိုဖို့ယာ(မြို့) အဆုံးလမ်းထဲက ကျွန်တော်တို့ သွားခဲ့ကြတဲ့ အိမ်က မစ္စ(စ်)နဒလယ်လာ လာသွားတယ်။
  - မဆီမန်းဂူ၏ အသံထဲမှာ လေးနက်မှုကို ကူမာလို ကြားသည်။ တစ်ခုခု ထူးတယ် ပေါ့ဟု ကူမာလိုကမေးသည်။ သို့ရာတွင် သူ့အသံမှာ စိတ်အားထက်သန်မှုအစား စိုးရိမ် ထိတ်လန့်မှုသာ ပါဝင်လျက် ရှိနေပေသည်။
    - ရဲတွေက ကောင်လေးကို အဲဒီမိန်းမကြီးအိမ်မှာ လာရှာတယ်တဲ့ အစ်ကိုကြီး။ ဒါနဲ့ အဲဒီမိန်းမကြီးကလည်း မစ္စ(စ်)မဒီးစီး၊ ဂုဏ်၊ နှစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်ရိပ်သာ၊ အလကူ နွန်ဆိုတဲ့ လိပ်စာကို ပေးလိုက်သတဲ့။
  - ကောင်လေးကို ဘာအတွက်များ ရဲက အလိုရှိနေတာလဲ မသိဘူးဟု အသံတိမ်တိမ်၊ တုန်တုန်ဖြင့် ကူမာလိုပြောသည်။
    - အဲဒါတော့ ကျွန်တော်တို့ မသိဘူးပေါ့ အစ်ကိုကြီး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း သွားမလို့ လုပ်တုန်း အစ်ကိုကြီးနဲ့ တိုးတာပဲ။
  - ကူမာလိုက ဝမ်းနည်းနေသည့်တိုင် ကျေးဇူးတင်သော မျက်လုံးများဖြင့် သူ့ကို ကြည့်သည်။ ထိုအခါ မဆီမန်းဂူစိတ်ထဲမှ မကျေချမ်းမှုက အလိုလိုပင် ပျောက်ကွယ်သွား

ရလေတော့သည်။ တစ်ယောက်တည်း သွားမလိုလားဟု အဘိုးကြီးက သူ့ကို မေးသည်။
- ဟုတ်ကဲ့၊ အစကတော့ တစ်ယောက်တည်း သွားမလိုပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ အစ်ကိုကြီးကို ကျွန်တော် ပြောပြပြီးပြီပဲလေ။ အစ်ကိုကြီးပါ လိုက်ခဲ့ပျေဗျာ။

- ဘာနဲ့ သွားမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတဲ့ စိတ်ဆွေကြီး။ ဘတ်(စ်)ကားတွေ မရှိဘူးလေ။

- အငှားကားနဲ့ သွားမလို့ပဲဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ ပိုက်ဆံရှိပါတယ်။

- ကျုပ်မှာလည်း ပိုက်ဆံရှိပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ကလွဲရင် ဘယ်သူမှ အကုန်ခံစရာ မလိုပါဘူးလေ။

- ဒါပေမယ့် ကားခက နှင့်နေအောင် ပေးရမှာ အစ်ကိုကြီးရဲ့။

ကူမာလိုက သူ့အပေါ်အင်္ကျီကို လှုပ်လိုက်ကာ အတွင်းမှ သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထက်ထက်သန်သန်ပင် ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ဟောဒိုမှာ ကျုပ်ပိုက်ဆံဟုလည်း ပြောသည်။

- ဒါဆိုလည်း အဲဒီပိုက်ဆံနဲ့ပဲ သွားကြတာပေါ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ လာဗျာ အငှားကား ရှာလိုက်ကြရအောင်...

- မစ္စ(စ်)မဒီးနီး။

အမျိုးသမီးကြီးက နောက်သို့ ရှိသွားသည်။ မလိုလားသော မျက်နှာထားနှင့်။

- ရဲ့တွေ သည်ကို လာသွားကြပြီလား။

- လာသွားကြတယ်။ သိပ်မကြာသေးဘူး။

- ဘာလို့ လာကြတာတဲ့လဲ။

- ကောင်လေးကို လာရှာတာ။

- အစ်မကြီးက ဘယ်လို ပြောလိုက်သလဲ။

- သူ သည်မှာမနေတော့တာ တစ်နှစ်တောင်ရှိပြီလို့ ပြောလိုက်တယ်။

- အဲသလိုပြောလိုက်တော့ ရဲ့တွေ ဘယ်ကို ဆက်သွားကြလဲ။

တဲပုတ်ရုပ်ကွက်ကိုပျေဟု ပြောရင်းက အမျိုးသမီးကြီး ရှိသွားပြန်သည်။ ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားနေသည့်ပုံ။

ခင်ဗျား မသိဘူးဆိုတဲ့ လိပ်စာကို သွားကြတာပေါ့နော်ဟုသူက အေးစက်မာကျောစွာ ပြောလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးကြီးက သူ့ကို ရှုသုံးသုံးကြည့်သည်။ ရဲ့တွေလာကြတာလေ။ ကျွန်မလည်း ဘာတတ်နိုင်မှာတဲ့ဟုလည်း ဆိုသည်။

- ထားပါလေ။ လိပ်စာက ဘာတဲ့တဲ့။

- လိပ်စာတော့ ကျွန်မ မသိဘူး။ တဲပုတ်ရုပ်ကွက်ဆိုတာပဲ သိတယ်လို့ ရဲ့တွေကို လည်း ပြောလိုက်တယ်။

အမျိုးသမီးကြီး ရုတ်တရက်ပင် ပြန်လည်တင်းမာသွားသည်။ ကျွန်မ လိပ်စာမသိပါဘူးလို့ ဟိုတစ်ခေါက် ရှင်တို့လာကတည်းက ပြောလိုက်သားပဲဟုလည်း ဆိုသည်။

- မစ္စ(စ်)ဟလာရွားယိုးခင်ဗျား။

သဘောမနောကောင်းသည့် မျက်နှာနှင့် အမျိုးသမီးကြီးက ပြီးလျက်က လှန်အိတ်ဖြင့် ကာထားသော သူ့အိမ်လေးထဲသို့ သူတို့ ဝင်သာရန် အေးသို့ ကပ်ပေးသည်။

- ကျွန်တော်တို့ မဝင်တော့ပါဘူးခင်ဗျာ။ ရဲ့တွေ သည်ကို လာသွားကြပြီလားဆိုတာပဲ သိရင်တာပါခင်ဗျ။

- လာသွားကြပါတယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ရှင်။

- ဘာလာလုပ်ကြတာတဲ့လဲ ခင်ဗျ။

- ကောင်လေးကို လာရှာတာပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ရှင်။

- ဘာအတွက်များတဲ့တဲ့ အမေကြီးရယ်။

- အဲဒါတော့ ကျွန်မလည်း မသိဘူး အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ရှင်။

- ဒါဆိုလည်း သူတို့ ဘယ်ကို ဆက်သွားကြသလဲဗျ။

- ကျောင်းကိုပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ရှင်။

တော်တော်များ အပြစ်ကြီးသလား အမေကြီး။ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခမ်းပါခင်ဗျာဟု သူက ခပ်အုပ်အုပ် ကြိတ်မေးလိုက်သည်။

- ဒါတော့ မပြောတတ်ပါဘူး အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ရှင်။

- အေးအေးသာ နေရစ်ပါတော့ မစ္စ(စ်)ဟလာရွားယိုးခင်ဗျာ။

- မြည်းမြည်းသွားပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ရှင်။

- မင်္ဂလာ မနက်ခင်းပါ မိတ်ဆွေ။

မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ဟု ဒေသခံ လက်ထောက်က ပြန်လည် နှုတ်ခွန်း ဆက်သည်။

- လူဖြူလူငယ် ရှိသလားဗျ။

- သူ မြို့ထဲသွားတယ်ခင်ဗျ။ အခုလေးတင်ပဲ ထွက်သွားတာခင်ဗျ။

- ရဲ့တွေ သည်ကို လာသွားကြသလား။
- လာသွားကြတယ်။ အခုလေးတင်ပဲ ပြန်ထွက်သွားကြတယ်ခင်ဗျ။
- ဘာလို့ လာကြတာတုံး။
- ဟောဟိုက ကားပေါ်မှာထိုင်နေတဲ့ အဘိုးကြီးရဲ့သား အဆာလမ် ကူမာလိုဆိုတဲ့ ကောင်လေးကို လာရှာကြတာခင်ဗျ။
- ဘာလုပ်ဖို့ လာရှာကြတာတုံးလဲ။
- ဒါတော့ ကျွန်တော် မသိဘူးခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်မှာ တခြားအလုပ်တွေလည်း ရှိတယ်လေ။ လူမြဲနဲ့အတူ သူတို့လည်း ဝင်လာကြရော ကျွန်တော်လည်း အပြင်ထွက်သွား လိုက်တာ ခင်ဗျ။
- ဒါဖြင့်ရင် ရဲ့တွေ ဘာလုပ်ဖို့ ကောင်လေးကိုလာရှာတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မသိ ဘူးပေါ့။
- ကျွန်တော် တကယ်မသိတာပါ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ခင်ဗျ။
- မဆီမန်းဂုနုတ်ဆိုတဲ့သွားသည်။ နောက်ဆုံးတွင်တော့ သူမေးလိုက်ရပါသည်။
- တော်တော်များ အပြစ်ကြီးပုံရနေသလားဗျား။
- ကျွန်တော် မသိဘူးခင်ဗျ။ ဘယ်လိုမှ အတတ်မပြောနိုင်ပါဘူးခင်ဗျား။
- လူဖြူလူငယ်ကရော... ဟို... စိတ်အနှောင့်အယှက်များဖြစ်နေသလား။
- ဖြစ်နေတယ်ခင်ဗျ။
- သူ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေမှန်း ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ။
- လက်ထောက်က ရယ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော် သူ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိပါတယ် ခင်ဗျဟု ပြောသည်။
- ဒါဆို သူတို့ ဘယ်ကိုသွားကြသလဲ။
- ပင်းရွာကို သွားကြတယ်ခင်ဗျ။ ကောင်မလေးရဲ့အိမ်ကိုပေါ့။
- ဟုတ်တော့ဇေပြီ။
- ဟုတ်တော့ နေတာ အမှန်ပါပဲခင်ဗျ။
- ဒါဆို ကျုပ်တို့လည်း လိုက်သွားဦးမှ။ ကဲ... အေးအေးသာ နေရစ်ပေတော့ ဗျာ။ ကျုပ်တို့လာသွားတဲ့အကြောင်းကိုလည်း လူဖြူကို ပြောပေးပါဦး။
- ပြောလိုက်ပါ့မယ်ခင်ဗျ။ ဖြည်းဖြည်းသွားပါ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ခင်ဗျား။

- ငါ့သမီး။
- အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ရှင့်။

- ရဲ့တွေ သည်ကို လာသွားကြပြီလား။
- အခုလေးတင်ပဲ လာသွားကြပါတယ်ရှင့်။
- ဘာလို့လာတာတုံးတုံး။
- အဆာလမ်ကို တွေ့ဖို့ လာကြတာပါ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။
- အဲတော့ သမီးက ရဲ့တွေကို ဘာပြောလိုက်သလဲကွဲ့။
- စနေနေ့ကတည်းက ကျွန်မ သူနဲ့ မတွေ့ရသေးဘူးဆိုတာကို ပြောပြလိုက်ပါတယ် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ရှင့်။
- ဘာဖြစ်လို့ သူတို့က သားကို တွေ့ချင်ကြတာတုံးတုံးဟု ကူမာလိုက စိတ်ထိခိုက်စွာ အော်သည်လို့လဲ။
- မိန်းကလေးက နောက်သို့ ရှိသွားပြီး အထိတ်တလန့်လည်း ဖြစ်သွားသည်။ အဲဒါ တော့ ကျွန်မလည်း မသိဘူးရှင်ဟုလည်း ဆိုသည်။
- ဘာဖြစ်လို့များ မမေးလိုက်ရတာတုန်းကွယ်ဟု သူ့အော်လိုက်မိရပြန်သည်။
- ကလေးမော်မျက်ဝန်းများထဲတွင် မျက်ရည်များ ဧဝုလာကာ ကျွန်မ ကြောက်လို့ပါရှင် ဟု မြေသည်။
- ဘယ်သူမှ မေးမကြည့်လိုက်ကြဘူးလား။
- မိန်းမကြီးတွေတော့ အနားမှာရှိတယ်။ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်တော့ မေးကြည့်လိုက် မှတ်တယ်။
- ဘယ်မိန်းမကြီးတွေလဲဟု မဆီမန်းဂုက ဝင်မေးသည်။
- ကလေးမလေးက မိန်းမကြီးများကို ပြသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့လည်း ဘာ အကျိုး အကြောင်းမှ မသိကြပါ။
- ရဲ့တွေက ကျွန်မတို့ကို ဘာမှ ပြောမှာမှ မဟုတ်တာပဲဟု မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က ပြောသည်။
- မဆီမန်းဂုက ထိုမိန်းမကြီးဘက် လှည့်ကာ နှစ်ကိုယ်ကြားမေးလိုက်သည်။
- အပြစ်ကြီးပုံရသလားဗျ။
- ကြီးပုံရတယ် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ရှင့်။ ဘာဖြစ်တာလဲရှင့်။
- ကျုပ်တို့လည်း မသိဘူး။
- လောကကြီးက ဒုက္ခအပြည့်နဲ့ပါရှင်ဟု မိန်းမကြီးကပြောသည်။
- မဆီမန်းဂုက အငှားကားဆီသို့ သွားလိုက်ရာ ကူမာလိုက သူ့နောက်မှ လိုက်သွား သည်။ မိန်းကလေးကလည်း သူတို့အနောက်သို့ အပြေးတစ်ဝိုင်း လိုက်လာသည်။
- ကလေးတစ်ဖက်နှင့် ပြေးလာသူတစ်ဦးကဲ့သို့။
- သူလာရင် အကြောင်းကြားဖို့ ရဲ့တွေက ကျွန်မကို မှာသွားတယ်ရှင့်။
- ကလေးမော် မျက်လုံးထဲတွင် သောကက အပြည့်။ ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမလဲရှင်ဟု

သူတို့ကို မေးနေသည်။

ရဲတွေမှာ သွားတဲ့အတိုင်း လုပ်ရမှာပေါ့ကွယ်ဟု မဆီမန်းဂုက ပြောလိုက်သည်။ သူ့လာရင် တို့ကိုလည်း အကြောင်းကြားဦးနော်။ နေဦး၊ ကြီးကြပ်ရေးမှူးရုံးခန်းကို သွားပြီးတော့ ဆိုဖိုယာမြို့က သာသနာ့ပြတိုက်ကို ဖုန်းဆက်ဖို့ ပြောပေးစမ်းပါ။ ကျုပ်နဲ့ပါတ်ရေးပေးလိုက်မယ်။ ၄၉ ၃၀ ၄၁။

- သွားလိုက်ပါ့မယ် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ရှင့်။
- ဒါနဲ့ကွယ်၊ ရဲတွေက ဘယ်ကို သွားမယ်လို့ ပြောသွားကြသေးလဲ။
- အဲဒါတော့ သူတို့ မပြောကြဘူးရှင့်။ ကျွန်မ ကြားလိုက်တာတော့ ဒီ မပူး လု ၃၊ ခြေရာတော့ ပျောက်ပြီလို့ ပြောတာကိုပဲ။
- အေးအေးသာ နေရစ်တော့ သမီးရေး။

ပြည်ပြည်သွားပါ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ရှင့်ဟုဆိုရင် ကျန်တစ်ယောက်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ရန် ကလေးမက လှည့်လိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုတစ်ယောက်မှာ အငှားကားထဲသို့ ရောက်နှင့်နေပြီဖြစ်ရကား သူငယ်မအား ခေါင်းသာ ဆတ်ပြလိုက်လေသည်။

- ကားခ ဘယ်လောက်ကျသလဲဟု မဆီမန်းဂုက မေးလိုက်သည်။
  - နှစ်ပေါင်နဲ့ ဆယ်သို့လင်ပါခင်ဗျ။
  - ကုမာလိုက တုန်ယင်နေသော လက်ဖြင့် သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ကို စမ်းလိုက်သည်။ သည်ကိစ္စမှာ အစ်ကိုကြီးကို ကျွန်တော် ကူညီချင်ပါတယ်ခင်ဗျဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ ကူညီပါရစေခင်ဗျ။
  - မိတ်ဆွေကြီးက စိတ်ရင်းစေတနာ တယ်လည်းကောင်းပေတာပဲဟု ကုမာလိုက တုန်တုန်ယင်ယင် ပြောသည်။ ဒါပေသည့် ကျုပ်ကလွဲရင် ဘယ်သူမှ သည်ကားကို မပေးထိုက်ပေဘူး မိတ်ဆွေကြီးဟုပြောရင်း တစ်တိတ်တစ်တိတ်နှင့် ကုန်နေသော သွေငွေထဲမှ ငွေစက္ကူများကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။
  - အစ်ကိုကြီး တုန်နေတယ်နော်။
  - ကျုပ် ချမ်းနေတယ်၊ သိပ်ချမ်းနေတယ်။
  - မဆီမန်းဂုက တိမ်သားကင်းစင်သော ကောင်းကင်ကို မော်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုကောင်းကင်ထက်မှ အာပရီကတိုက်၏ နေမင်းကား ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်သို့ ရောင်ခြည် သွင်သွင် သွန်းဖြိုးလျက် ရှိနေပေသည်။
  - ကျွန်တော့်အခန်းကို လိုက်နဲ့ပါ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော်တို့ မီးမွှေးပြီးတော့ အစ်ကိုကြီး အချမ်းပြေအောင် မီးလုံကြတာပေါ့။

အီဇင်နီလယ်နီသို့ သွားသော ခရီးကား တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်။ ဘူတာမှသည် မျက်မမြင် များ ရှိရာအရပ်ဆီသို့ အသွားတွင် မဆီမန်းဂုက သူမိတ်ဆွေကြီးနှင့် စကားစမြည်ပြောရန် အားထုတ်သော်လည်း အဘိုးကြီးမှာ စကားပြောလိုစိတ် ခေါင်းပါးနေကာ ဘာကိုမှ စိတ်ဝင်စားဟန် မရှိလှချေ။

- ကျွန်တော် သည်မှာရောက်နေတုန်း အစ်ကိုကြီး ဘာလုပ်မယ် စိတ်ကူးထားလဲဟု မဆီမန်းဂုက မေးသည်။
- ခင်ဗျားပြောပြထားတဲ့ နေရာတွေမှာ ထိုင်နေရင် ကောင်းမလားပဲ။ ခင်ဗျားရဲ့ ကိစ္စကိစ္စတွေပြီးတဲ့အခါကျရင်တော့ ကျုပ်ကို သည်အီဇင်နီလယ်နီတစ်ပိုက်ကို လိုက်ပြပေးပါလား။
- အစ်ကိုကြီး လုပ်ချင်တာ ဖြစ်ရမှာပေါ့ဗျာ။
- ခင်ဗျား ကျုပ်ကို စိတ်မကွက်စေချင်ဘူးဗျာ။
- ကျွန်တော် အားလုံးကို နားလည်ပါတယ်အစ်ကိုကြီးရော။ နောက်တစ်ခါ အဲသလို မပြောပါနဲ့တော့။

ဤသို့ဖြင့် မဆီမန်းဂုက ကုမာလိုအား မဇ္ဈတာကုမာလိုဟု ခေါ်သည့် ဥရောပသားကြီးကြပ်ရေးမှူးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ လူဖြူတစ်ယောက်က လူမည်းတစ်ယောက်အား မဇ္ဈတာတပ်ခေါ်သည့် ထုံးစံမရှိချေ။ ကြည့်ရသည်မှာ မဆီမန်းဂုက ကြီးကြပ်ရေးမှူးအား သပ်သပ်ပြောထားပုံရသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကြီးကြပ်ရေးမှူးက ကုမာလိုအား သူတို့နှင့် လိုက်ပါရန် မခေါ်တော့ဘဲ မြေခိုခိုပိုင်းသို့သာ ခေါ်သွားပါသည်။ ထို့နောက် ထမင်းစားချိန်ကျလျှင် သူ့ကို လှမ်းခေါ်လိုက်မည်ဟုသာ သူတို့နှစ်ဦးက ပြောပါသည်။ နေရောင်အောက်တွင် သူ့အတော်ကြာကြာ ထိုင်နေလိုက်သည်။ နေမြည်၏ နွေးထွေးမှုကြောင့်လား၊ ဟိုးအဝေးမှ တောင်တန်းပြာများဆီအထိ ဖြန့်ကျက်သွားသော မျက်စိတဆုံး လွင်ပြင်ကျယ် မြင်ကွင်းကြောင့်လား၊ အချိန်ဖြန်းဖို့ သက်သက်လား၊ သို့မဟုတ် ပါကလည်း ပရိဒေဝမိစီးနေသော သူ့စိတ်နှလုံးအား ဘုရားသခင်က ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တော်မူပေးရန်အတွက်လားတော့မသိ၊ နာရီအတော်များများပင် ထိုင်နေမိရလေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ထိုသို့ထိုင်လိုက်သည့်အတွက် သူ့စိတ်မှာ ပြန်လည်နိုးကြားလာကာ စိုးရွံ့စိတ်ကလည်း အထိုက်အလျောက် ပြေပျောက်သွားတာကတော့ အမှန်ပင်။

ဟုတ်သည်။ မဆီမနိုးဂု ပြောတာ မှန်သည်။ လူတွေ ထောင်နှင့် သောင်းနှင့်ချီနေသော မြို့ကြီးထဲတွင် ကိစ္စလေးတစ်ခုအတွက် အဘယ့်ကြောင့် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေရပါမည်နည်း။ သူ့သားကား သည်မြို့ကြီးထဲမှာတင် ပျောက်နေသည်။ သည်မြို့ကြီးမှာ သူ့သားအရင် ပျောက်သွားသူတွေလည်း မနည်းပါ။ သူ့သားနောက်မှာ ပျောက်သွားကြမည့်သူတွေလည်း နည်းလေမည်မဟုတ်ပါ။ ယခုထက်တိုင် လူတို့ ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း မရှိသေးသည် မဟာလျှို့ဝှက်ချက်ကြီးတစ်ရပ်ကို မဖော်ထုတ်နိုင်မချင်းတော့ သည်လိုပဲ လူတွေ ပျောက်ဆုံးနေကြလေဦးမည်ပင်။ သို့ရာတွင် သူ့သားသည် လူတစ်ယောက်ကို သတ်ဖို့၊ လူမြူတစ်ယောက်ကို သတ်ဖို့ဆိုသည်မှာတော့ သူ သိသလောက် ဘယ်လိုမှ၊ ဘယ်နည်းနှင့်မှ၊ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ မဖြစ်နိုင်သောကိစ္စလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သူ့အတွေးများက မိန်းမငယ်ဆီသို့ လှည့်သွားပြန်သည်။ သူ့မြေးဖြစ်နိုင်သော မမွေးသေးသည့် ကလေးငယ်ဆီသို့လည်း လှည့်သွားပြန်သည်။ သူ့နယ် သင်းအုပ်ဆရာ တစ်ယောက်တွင် ထိုပုံစံဖြင့် မြေးတစ်ယောက်ရှိခြင်းမှာ စိတ်မကောင်းစရာ။ သို့သော် ထိုအခြေအနေကို ပြင်ပူနိုင်ပါသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသာ လက်ထပ်လိုက်ကြမည်ဆိုလျှင် ကျီးပျက်သွားသည်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် သူ ကြိုးပမ်းနိုင်ပါသည်။ သူ့သားနှင့် ထိုမိန်းမငယ်တို့ သူနှင့်အတူ နန္ဒီရုနီသို့ ပြန်လိုက်ကောင်းလိုက်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် သူနှင့်သူ့ဇနီးတို့က သားသမီးအရင်းကို ပေးစွမ်းရန်ပျက်ကွက်ခဲ့သမျှ ထိုကလေးငယ်အား ပေးကောင်းပေးနိုင်ကြပါ လိမ့်မည်။

သူတို့ ဘာတွေ ပျက်ကွက်ခဲ့ပါသနည်း။ သူ့သားမှာ သူ့ဦးတစ်ယောက်ဖြစ်လာပြီး ကလေးကလွင့်တစ်ယောက်နယ် တစ်နေရာမှတစ်နေရာသို့ ရွေ့ပြောင်းနေထိုင်လျက်ရှိကာ ကလေးသာသာမျှသာ ရှိသေးသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့်အတူနေထိုင်လျက် အဖမဲ့ သားလေးတစ်ယောက်၏ဖခင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်အထိဖြစ်စေရန် သူတို့ ဘာတွေ လုပ်မိခဲ့ပါသနည်း။ သို့မဟုတ် သူတို့ ဘာတွေကို မလုပ်ဘဲထားခဲ့မိပါသနည်း။ သို့တိုင်အောင် သူက သူ့ကိုယ်သူ နှစ်သိမ့်လိုက်ပါသည်။ ဒါ ကျီဖာနုဘာ(စ်)ပဲလေ။ သို့သော် စိုးရွံ့ထိတ်လန့်မှုက သူ့ကို ခါတိုင်းလိုပင် အပြင်းအထန် ထိုးနှက်လိုက်ပြန်ပါသည်။ သူ့သားက မိန်းကလေးနှင့် မမွေးသေးသော ကလေးကို စွန့်ခွာသွားခဲ့ပြီ။ လူမြူလူငယ် ရှာပေးခဲ့သော အလုပ်ကိုလည်း စွန့်ခွာသွားခဲ့ပြီ။ ယခုအခါ သူ့သားမှာ ကလေးကလွင့် တစ်ယောက် ပြန်ဖြစ်နေလေပြီ။

သို့ဆိုလျှင် ကလေးကလွင့်တွေ ဘာကို လုပ်ကြသနည်း။ သူတို့တွေသည် ဥပဒေသော်လည်းကောင်း၊ ဓလေ့ထုံးတမ်းသော်လည်းကောင်း မရှိဘဲ နေထိုင်ကြသူများ မဟုတ်တုံလော။ ကိုးကွယ်ပုံကြည့်မှုသော်လည်းကောင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်သော်လည်းကောင်း မရှိဘဲ နေထိုင်ကြသူများ မဟုတ်တုံလော။ သူတို့နှင့် သူတို့ရှာဖွေနေသော စိတ်မကောင်းစရာ ရယူလိုမှုများကြားတွင် ဆီးတား ရပ်တည်နေသူမှန်သမျှကို ရန်စွာတတ်သူများ မဟုတ်

တုံလော။ လူတစ်ယောက်မှာက ဘာက ကျီးပျက်သွား၍ အခြားသူတစ်ယောက်ကို သတ်ပြတ်သည်အထိ ဖြစ်သွားပါသနည်း။ ဘာက ကျီးပျက်သွား၍ နွေးထွေးသော အသားထဲသို့ ဝားကို ထိုးစိုက်နိုင်၊ ရှင်သန်နေဆဲ ဥကွောင်းထက်သို့ ပုဆိန်ကို စွင်းလိုက်နိုင်၊ မြင်နေဆဲ မျက်လုံးများကြား ခုတ်ပိုင်းနိုင်၊ ခုန်နေဆဲနလုံးသားအား ရပ်နားသွားစေရန် သေခတ်ကို ပစ်ခတ်နိုင်သွားပါသနည်း။

အလွန်ဆိုးရွားလှသောအကြောင်းရပ်များကို အေးအေးဆေးဆေး တွေးကြည့်နေရာမှာ သူ တစ်ချက်တုန်သွားသည်။ သို့သော် ထိုသို့ အေးအေးဆေးဆေး တွေးမြစ်ခြင်းက သူ့ကို စိတ်လက်ပြေပျောက်စေပါသည်။ အကြောင်းကား နန္ဒီရုနီတွင်နေထိုင်ခဲ့သော နှစ်များတွင်လည်းကောင်း၊ သူ့သား၏ ကလေးဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်းကောင်း သူ့သား၌ ထိုမျှ ဆိုးရွားသောအလုပ်မျိုးကို လုပ်ဖြစ်လောက်အောင် ဘာအကြောင်းဆို ဘာအကြောင်းမှ မရှိသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ဟုတ်သည်။ မဆီမနိုးဂု မှန်သည်။ စိတ်တထင်ထင်ဖြစ်ရခြင်း၊ ဘာမှ မသိရခြင်းက သာ လူတွေ ထောင်နှင့်သောင်းနှင့်ချီနေသော မြို့ကြီးထဲတွင် ကိစ္စလေးတစ်ခုအတွက် သူ့ကို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေစေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် စိတ်ကူးပြင် သူက စိတ်ကိုသက်သာအောင် တွေးသည့် ဘက်သို့ ပြောင်းလိုက်သည်။ စိတ်ကူးထဲတွင် သူတို့ နေထိုင်ကြမည့် မိသားစုနေအိမ်၊ သူနှင့် သူ့ဇနီးတို့က ဘဝဆည်းဆာ အချိန်အခါတွင် ဂါးထရနှင့် သူ့သားငယ်အတွက် လည်းကောင်း၊ သူ့သားနှင့် ဟိုမိန်းကလေး၊ ငါးတော့ သူတို့က ပေါက်သော ကလေးငယ်လေးအတွက်လည်းကောင်း ဖန်တီးပေးမည့် သူတို့မိသားစုအင်အားစီမံသားလေးဆီသို့ သူ့စိတ်က လှည့်သွားသည်။ ကျီဖာနုဘာ(စ်)ကိုမြင်ပြီးသည့်နောက်တွင် သူသည် နန္ဒီရုနီသို့ ပိုမို ခုက်ရှိုင်းသော နားလည်မှုဖြင့် ပြန်ဖြစ်သွားပေတော့မည်။

မှန်သည်။ ထို့အပြင် ပိုပြီး နှိမ့်နှိမ့်ချချပင် ပြန်ဖြစ်ရလေဦးမည်။ အကြောင်းကား သူ့နမ အရင်းခေါက်ခေါက်က ပြည့်တန်ဆာလုပ်ခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလော။ သူ့သား အရင်းခေါက်ခေါက်ကလည်း သူ့ဦးသုတ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလော။ သူ့ကိုယ်တိုင် ကလည်း လင်ကောင် မပေါ်ဘဲ မွေးထားသည့် ကလေးငယ်၏ ဘိုးအကြီးဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလော။ ဤသည်တို့ကို နာကုင်စွာ တွေးမြစ်နေရသော်လည်း သူရင်မှာ ခါးသီးမှု မရှိပါ။ တစ်ချိန်က ခုခံ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသောအရာများအား ပိုမို သိရှိနားလည်စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆောက်တည်ယူရမည့်အရာတို့အား ပိုမို သိရှိနားလည်သည့်စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း နောက်ကြောင်းကို ပြန်သွားနိုင်ကြစေမြဲဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းအတွက် အရေးပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုအသစ်ဖြင့် သူပြန်သွားပါမည်။ ထိုကျောင်းမှာ အရေး၊ အဖတ်၊ အတွက်ကိုသာ ကလေးများအား သင်ကြားပေးရာ အရပ်မဖြစ်စေရတော့ပါ။ ထိုကလေး

များ ဘယ်နေရာကိုပဲ ရောက်ရောက်၊ ဘဝအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်နေလေအောင် ထိုကျောင်းက သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးထားတာမျိုးဖြစ်နေစေရပါမည်။ သူ့လူထုအတွက် ပညာရေး၊ သည်မြေ၏အထက်အောက် နေရာမှန်သမျှမှာရှိသော ကျောင်းတို့တွင် တစ်ခုခု ကိုတော့ တည်ဆောက်ရပေတော့မည်။ ထိုတစ်ခုခုမှာ ထိုလူထုတွေ မြို့ကြီးများစီသို့ ရောက်သွားသည့်အခါ လူမျိုးစုပေါင်းများနှင့် ဝေလှုံ့ထုံးတမ်းများ၏ နေရာတွင် အစားထိုး ဝင်ရောက်ကာ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ထိန်းစေနိုင်သည့် တစ်ခုခု ဖြစ်ရပေမည်။

ထိုတစ်ခဏတွင် သူ့မှာ အနာဂတ်အတွက် အမြော်အမြင်များဖြင့် ပြည့်လျှမ်းလာ သည်။ ပြာပုံနှင့် အပျက်အစီးများကြားတွင် ထိုင်နေမိသည့်အခါ လူတိုင်းစီမှာ ဖြစ်လာ ရတတ်မြဲ အမြော်အမြင်မျိုးဖြင့် သူ့ရင်မှာ တစ်ဒင်္ဂါတော့ မြူးသွက်သွားသေးသည်။

မှန်ပါသည်။ တကယ် မှန်ပါသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ဝန်ခံလိုက်သည်။ လူမျိုးစုက ကျိုးပျက်သွားပြီး မည်သို့မျှ ပြင်ဆင်ဖာထေးလို့ မရတော့ပါ။ သူ့ခေါင်းက စိုက်ကျ သွားသည်။ ကောင်းကင်ထက်သို့ တစ်ဟုန်ထိုး ရောက်ရှိသွားပြီးမှ ကောင်းကင်မှာ ဆက်ခံနေနိုင်လောက်သည့် အတောင်ပံတွေ ရုတ်တရက်ပျောက်ပြယ်သွားကာ မြေပြင် စီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြန်အကျတွင် ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုအား သေမတတ် ခံစားလိုက်ရသည့် ဖာမင်ဖြစ်သည်။ လူမျိုးစုက ပျက်ပြယ်သွားပြီး မည်သို့မျှ မြဲပြင် ဖာထေးလို့ မရတော့ပါတကား။ သူ့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သော လူမျိုးစု၊ သူ့အဖေ၊ သူ့ အဘိုးတို့အား ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သော ထိုလူမျိုးစုကား ကျိုးပျက်ခဲ့လေပြီ။ အကြောင်းကား ယောက်ျားတွေလည်း တစ်ရပ်တစ်ကျေးကို ရောက်နေ၊ လူလင်ပျို၊ လုံမပျိုတွေလည်း အဝေးကို ရောက်နေကာ ပြောင်းပင်တွေကလည်း လွှဲတစ်ရပ်မျှပင် ရောက်နိုင်ခဲ့သည့် အနေအထားကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

- ထမင်းစားချိန် ရောက်ပြီ အစ်ကိုကြီး။
- ထမင်းစားချိန်တောင် ရောက်သွားပြီလား။
- အစ်ကိုကြီး သည်မှာ ထိုင်နေတာ ကြာလှပြီလေ။
- ဟုတ်လား။ ကျုပ်ဖြင့် သတိတောင်မထားမိဘူး။
- ဘာအဖြေထွက်လာလဲ အစ်ကိုကြီး။
- ဘာအဖြေမှ မရပါဘူးဗျာ။
- ဘာအဖြေမှ မရဘူး၊ ဟုတ်လား။
- ဟင့်အင်၊ ဘာအဖြေမှ မရဘူးဗျာ။ ပိုကြောက်လာတာနဲ့ ပိုပြီး နာကျင်လာတာပဲ ရှိတယ်။ ကြောက်စရာနဲ့ နာစရာကလွဲလို့ သည်လောကမှာ ဘာမှ မရှိပါဘူးဗျာ။
- အစ်ကိုကြီး...
- ဗျာ၊ ဘာလဲ။
- ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကို မပြောရက်ဘူးဗျာ။

- ပြောမှာသာ ပြောပါဗျာ။ ခင်ဗျား ကြိုက်သလို ပြောလို့ရပါတယ်။
- ဒါဆိုရင်လည်း ပြောပါရစေ အစ်ကိုကြီးရယ်။ အစ်ကိုကြီးအဖို့ စိတ်လျှော့ဖို့ အချိန် ရောက်နေပါပြီ အစ်ကိုကြီးရယ်။ အစ်ကိုကြီး ရင်ဆိုင်နေရတာကို အင်မတန် ဆိုးရွားလှပါတယ်။ ဒါတင်မကသေးဘူး၊ အခု အစ်ကိုကြီး ရင်ဆိုင်နေရတာတွေက အကုသိုလ်တွေဆိုတော့ သာလို့တောင် ဆိုးလှပါတယ်။ ကျွန်တော် သင်းအုပ်ဆရာ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ပြောတာပါနော်။

ကူမာလို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြစ်သွားရပြန်သည်။ မှန်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ သားတော်။ ကျုပ်သည်နေရာမှ ဆက်ထိုင်လို့ မသင့်ပေဘူးဟု သူပြောလိုက်သည်။

အီဇင်နီလယ်နီကား စိတ်ချမ်းသာစရာ အရပ်ဒေသတစ်ခုသာဖြစ်ပါသည်။ မမြင်ရသော နေ့ရက်များကို ပျင်းရိပြီးငွေ့စွာ ဖြတ်သန်းကြလေမည် မျက်မမြင်များအား မျက်စိများ တပ်ဆင်ပေးလေသောအရပ်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ဤနေရာတွင် စုံလုံးမြင်နေသော သူပင် မလုပ်နိုင်သည့်အရာများကို မျက်မမြင်တွေက လုပ်နေကြပါသည်။ မီးမခွဲကြိမ်များဖြင့် ယက်လုပ်ထားသော ရောင်စုံတောင်များမှာ နိုင်နိုင်ခန့်ခန့်။ ထို မီးခွဲကြိမ်တောင်များမှာ သူဘယ်လိုမှ နားလည်ယူ၍ မရနိုင်သော ပစ္စလက်နည်းဖြင့် တစ်တောင်ပြီးတစ်တောင် ထွက်ချလာသည်။ အနီဆိုလျှင် အနီချည်း၊ အပြာဆိုလျှင် အပြာချည်း။ ထိုကြိမ်တောင် များကို ယက်လုပ်နေကြသူတွေကတော့ အရောင်ကို မြင်နိုင်စွမ်းမရှိရာသည့် မျက်မမြင် များ။

သူက ထိုသူများနှင့် စကားပြောကြည့်သောအခါ မမြင်ရသော ထိုမျက်လုံးများမှာ စိတ်နှလုံး၏ထက်သန်မှုကြောင့် ရွန်းစို တောက်လက်လာကြသည်။

ဤကရုဏာလုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်နေကြသူများမှာ လူဖြူများပင် ဖြစ်သည်။ တချို့က အင်္ဂလိပ်လိုပြောကြပြီး တချို့ကလည်း အာဖရိခါး(နီ)(စ်)ဘာသာစကားကို ပြောသည်။ မှန်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်စကား ပြောသူနှင့် အာဖရိခါး(နီ)(စ်)စကားပြောသူများ အတူရောက်လာကြပြီးနောက် မျက်စိမမြင်သော လူမည်းများ၏ မျက်စိများကို ဖွင့်ပေး နေကြပါသည်။

သူတွေ့ခဲ့သော ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှာ သွမ်တံဆွေကြီး မဆီမန်းဂုက ဇွေခင်းကျလျှင် တရားဒေသနာ ဟောကြားပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မျက်မမြင်များမှာ ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်းတည်းမှ မဟုတ်ဘဲ ဂိုဏ်းအသီးသီးမှ လာကြသူများဖြစ်ပေရာ လက်ဝါးကပ် တိုင်နှင့် တရားဟောစင်မြင့်သပ်သပ်မထားပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို နှံရံမှာသာ သီးသီး သန့်သန့် ထားရှိပါသည်။ ထိုနှံရံမှာ လက်ဝါးကပ်တိုင်အတွက် သေချာ ထွင်းထားသော

ခုံရုံပင်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် မဆီမန်းဂုဏ်လည်း ဆိုဖို့ယာဇ္ဈိတွင် တရားဟောသည့်အခါ ဝတ်နေကျ ပတ်ရုံတန်ဆာများကို ဝတ်ဆင်လေမည် မဟုတ်ပါ။ သူ့အသင်းတော်မှ သူ့လူမျိုးများကို ဟောပြောလေမည် မနက်ဖြန် မနက်ကျလျှင်တော့ ထိုဝတ်ရုံတန်ဆာများကို သူဝတ်ပါ လိမ့်မည်။

မဆီမန်းဂုဏ် စာအုပ်ကိုဖွင့်လိုက်ပြီး ရှေးဦးစွာ စာအုပ်ထဲက စာပိုဒ်များကို ဖတ်ပြပါသည်။ သူ့မိတ်ဆွေကြီးမှာ ထိုမျှအသံကောင်းလေမှန်း ကုမာလို မသိမိပါ။ ထိုအသံမှာ ရွှေအသံပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအသံထဲမှာ မေတ္တာကရုဏာတွေပါသည်။ ထိုအသံထဲမှာ ဖတ်နေသော စာလုံးများအပေါ် ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုတွေပါသည်။ အသံက လှုပ်ခါလျက်၊ ရပ်သည့်အခါ ရပ်၊ တုန်သည့်အခါ တုန်။ လူအိုကြီးတစ်ယောက် စကားပြောသည့်အခါ လှုပ်ခါ၊ ရပ်ဆိုင်း၊ တုန်ယင်နေမှုမျိုး မဟုတ်။ သစ်ရွက် လှုပ်သလို လှုပ်ခါ၊ ရပ်ဆိုင်း၊ တုန်ယင် သွားသလိုမျိုးမဟုတ်။ ခေါင်းလောင်းကြီးတစ်လုံးအား တီးခတ်လိုက်သည့်အခါ ဖြစ်ပေါ် လာသည့် လှုပ်ခါ၊ ရပ်ဆိုင်း၊ တုန်ယင်မှုမျိုး။

အသံမှာသာ ရွှေအသံဖြစ်နေသည်မဟုတ်။ ရွှေအတိတ်ဖြင့်ပြီးသော နှလုံးသားပိုင်ရှင် လူတစ်ယောက်၏ အသံဖြစ်ကာ ရွှေစာလုံးများဖြင့် ရေးထားသော စာအုပ်ထဲမှ ရွှေစာပိုဒ် များကို ဖတ်နေခြင်းပင်ဖြစ်ရာ အရာရာမှာ ရွှေ။

လူတိုင်း ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်။ ကုမာလိုသည်လည်း ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်။ ရွှေအသံ၊ ရွှေနှလုံးသား၊ ရွှေစာလုံးများကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း အခုအချိန်က လွဲလို့ ဘယ်တော့ ရနိုင်မှာမို့လဲလေ။

ငါ တုရားသခင်သည် အသင့်အား နည်းလမ်းတကျ ခေါ်ဆိုခဲ့လေပြီ။ ထို့နောက် အသင့်လက်အား ဆုပ်ကိုင်လျက် အသင့်အား စောင့်ရှောက်ပြီးသကာလ ရဟုဒီ လူမျိုးမဟုတ်သူများ၏ အလင်းရောင်ကို ဖေ့စွမ်းရန်အတွက် လူတို့၏ ကတိကဝတ် ကို အသင့်အား ပေးသနားတော်မူမည်။ ထိုအလင်းရောင်ဖြင့် စုံလုံးကန်းနေသော မျက်လုံးများကို ဖွင့်ဖေ့တော်မူမည်။ အကျဉ်းကျနေသူများအား အကျဉ်းမှ လွတ် မြောက်စေပြီး အကျဉ်းထောင် ပြင်ပ၌ အမှောင်ထုထဲတွင် ထိုင်နေသူများအား လည်း ထိုအလင်းရောင်ဖြင့် လွတ်မြောက်စေမည်။

ထို့နောက်တွင် စကားသံက ထည်ဝါလာသည်။ ဇူလူးကားဖြင့် ပြောနေကျအသံက

ခန့်သားတည်ဝါသောအသွင်သို့လည်း ပြောင်းသွားသည်။ ထို့အတူ ပြောနေသူ၏ အနေ အလားကလည်း ထည်ဝါလာသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးထက် ပိုမိုခန့်သားသောအရာ ဟစ်ခုခု သူ့မှာ ရှိနေသလိုပင်ဖြစ်သည်။ နားထောင်နေသူများက တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်၊ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်။ အကြောင်းကား သူတို့သည် စုံလုံးကန်းနေသူများသာ မဟုတ်တဲ့ လော၊ ကုမာလိုသည်လည်း တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်။ အကြောင်းကား မဆီမန်းဂု ဖတ်ပြ လျက်ရှိသော ဤစကားလုံးများ ဦးတည်ရာ စုံလုံးကန်းနေသူတစ်ဦးကို သူသိနေသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ငါကိုယ်တော်သည် စုံလုံးကန်းနေသူများအနေဖြင့် လုံးဝသိရှိထားခြင်း မရှိသော လမ်းအတိုင်း ထိုသူတို့အား ခေါ်ဆောင်သွားမည်။ သူတို့ လုံးဝမသိထားသည့် လမ်းမြောက် လမ်းသွယ်များအတိုင်း သူတို့အား ငါကိုယ်တော်က ဦးဆောင်သွား မည်။ သူတို့၏ ရှေ့တွင် ဖိတ်ဆီးနေသော အမှောင်ထုအား အလင်းဖြစ်လာအောင် ငါကိုယ်တော် ဆောင်ကြဉ်းမည်။ ကောက်ကွေ့နေသည်များကို ဖြောင့်မတ်လာ အောင်လည်း ငါကိုယ်တော် ဆောင်ကြဉ်းမည်။ ဤအရာများကို သူတို့ အတွက် ငါကိုယ်တော် ဆောင်ရွက်မည်။ သူတို့အား ငါကိုယ်တော် မပစ်ပယ်ပါ။

ဟုတ်တယ်။ သူ ကျုပ်ကို ပြောနေတာ အမှန်ပဲ။ ကျုပ်တို့ကို မပစ်ပယ်ဘူးလို့ သူပြောနေ တာ။ ကျုပ်တို့ ဘာအတွက် အသက်ရှင်၊ ရုန်းကန်၊ ခေဆုံးနေကြရသည်ကို စောတော့ ကျုပ်တွေ့နေမိတယ်။ ကျုပ်တို့ အသက်ရှင်နေ၊ ရုန်းကန်နေရလေအောင် ဘာက လုပ်သလဲ ဆိုတာကို စောတော့ ကျုပ်တွေ့နေမိတယ်။ မျက်မမြင်တွေ့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ လူတွေ့ကို စေလွှတ်လိုက်တယ်။ လူမည်း မျက်မမြင်တွေ့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ လူဖြူ တွေ့ကို စေလွှတ်လိုက်တယ်။ အခုအချိန်ပိုင်းလေးအတွင်း ကျုပ်ရှေ့မှာ ပိတ်ဆီးနေတဲ့ အမှောင်ထုကြီးကို အလင်းဖြစ်လာအောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးတတ်တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ကို ဘယ်သူက ပေးလာခဲ့တာလဲ။ အခုအချိန်ပိုင်းလေးအတွင်း လူအိုကြီးတစ်ယောက်ကို မြေသိမ့်မှပေးဖို့ ဆင်ခြင်တဲ့တရားအပြည့်နဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ကို ဘယ်သူက ပေးလာခဲ့ တာလဲ။ ကျုပ်သားက စွန့်ပစ်ထားခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပေါ် ထားရှိတဲ့ ကရုဏာကို ကျုပ်ရင်ထဲကို ဘယ်သူက ထည့်ပေးခဲ့တာလဲ။

ဟုတ်တယ်။ သူ ကျုပ်ကို ပြောနေတယ်။ အေအေးသက်သာနဲ့ ရိုးရိုးစင်းစင်းလေး ပြောနေတယ်။ ကျုပ်တို့ကို ပရိဒေဝတွေမိစီးနေတဲ့ ကာလတွေမှာ စိတ်အားမငယ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးကြတဲ့ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းတွေကို ကျေးဇူးတင်တယ်လို့

သူ ပြောလေ့တယ်။ ကျုပ်တို့ လျှော့လိုက်ကြရမှာလား။ ကျုပ်တို့သာ လျှော့လိုက်ကြမယ် ဆိုရင် စိတ်အားမငယ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးကြတဲ့ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းတွေ ယည်း ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခရစ်တော်ဟာ ခရစ်တော်သာဖြစ်ရိုးမှန်ရင်၊ ကောင်းကင် ဘုံရဲ့ အရှင်သခင်ဖြစ်ရိုးမှန်ရင်၊ လူသားအပေါင်းရဲ့အရှင်သခင်ဖြစ်ရိုးမှန်ရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒုက္ခတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ကြီးနေနေ၊ ကျုပ်တို့ မလုပ်ဘဲနေမယ့်အရာဆိုတာ ဘယ်လို လုပ် ရှိတော့မှာလဲ။

ကျုပ်ကြားပါတယ်။ ညီလေးရယ်။ ကျုပ် မကြားလိုက်တဲ့ စကားလုံးတစ်လုံးဆို တစ်လုံးမှ မရှိပါဘူး။

သူက စကားလက်စသတ်လျက်ရှိသည်။ ယင်းကို သူ့အသံထဲတွင် ကျုပ်ကြားနေရ သည်။ ပြောလိုက်သော စကားကို အစချီတာ၊ သိုင်းဝန်းတာ၊ အဆုံးသတ်တာတွေကို လူတိုင်းသိနိုင်ပါသည်။ သူက စာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး ဖတ်လိုက်ပြန်သည်။ သူ ကျုပ်ကို ဖတ်ပြနေတာ။

အသင် မသိဘူးလား။ အသင် မကြားဘူးလား။
ထာဝရဘုရားသခင်၊ အရှင်သခင်၊ ကမ္ဘာမြေကြီးအား ဖန်ဆင်းရှင်သည်
မည်သည့်အခါမျှ မဖူးမပေပါချေ။
မည်သည့်အခါမျှ မပန်းမလျှ မနွမ်းမနယ်ပါချေတာကား။

ထို့နောက်တွင် စကားသံက ထည်ဝါလာသည်။ ဇူးလူးဘာသာစကားဖြင့် ပြောနေကျ အသံက ခန့်ညားထည်ဝါသော အသွင်သို့လည်း ပြောင်းသွားသည်။ ထို့အတူ ပြောနေသူ ၏ အနေအထားကလည်း ထည်ဝါလာ...

လူငယ်တို့ မူးမေ့ကုန်ပြီး ပန်းလျှနွမ်းနယ်သွားစေဦး၊
လူရွယ်တို့ လုံးလုံးလျားလျား လဲကျသွားစေဦး၊
ဘုရားသခင်အား စောင့်မျှော်သူတို့ကား အားသစ်အင်သစ်များကို ရကြပေလတ္တံ့၊
သိမ်းစွန့်ငှက်များကဲ့သို့ တောင်ပံများကိုလည်း ရကြပေလတ္တံ့၊
မနွမ်းမနယ်ဘဲ ပြေးနိုင်ကြပေလတ္တံ့၊ မဖူးမပေဘဲ လျှောက်နိုင်ကြပေလတ္တံ့။

လူတို့ သက်မြင်းချလိုက်ကြသည်။ ကုမာလိုလည်း သက်မြင်းချလိုက်သည်။ ကြားဖူးသမျှ စကားထဲတွင် အခမ်းအနားဆုံး စကားလုံးကို ကြားလိုက်ရဘိသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ မဆီ

မန်းဂုဟူသော လူကား အာကတရားဟောဆရာပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျိဟံနက္ခဘဂ္ဂ(စ်)တွင် လူကို ပြောလေ့ရှိသကဲ့သို့ပင်၊ လက်ဖြင့်ပြလုပ်ထားသော လောကအကြောင်း မဆီမန်းဂု ကာ ဟောသည်မဟုတ်ဘဲ လူတို့၏နှလုံးသည်းပွတ်ကို ထိစေစေပြီး ဟောပြောသော ကြောင့် လူတို့သည် ပရိတိုးရီးယားသို့ ချီတက်ကြမည့်အစား ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီတက် နေကြသည်ဖြစ်ရကား အစိုးရအတွက် အဆင်ပြေလှပေသည်။

လက်ဖျားတခါခါဖြင့် ပြောကြသော လူဖြူတွေလည်း ရှိကြပေသေးသည်။ အကြီး အက်တကတအနက်တွင် အဆိုးရွားဆုံးသော အကြီးအကဲ၏လက်အောက်၌ လူပေါင်း ထောင်သောင်းအား နိုင်ထက်စီးနင်းနှိပ်စက်သတ်ဖြတ်လေ့ရှိခဲ့ဖူးသော အစိုးရအစိုးရတော့မှ ပေါက်ဖွားလာသူ တစ်ဦး၏ နှုတ်က ထိုမျှသိမ်မွေ့သောစကားလုံးများ ထွက်လာခဲ့သည့် အကြောင်းကိုပင်ဖြစ်သည်။

သို့တိုင်အောင် တချို့တွေကတော့ သူ့ကို အထင်သေး အမြင်သေးကြသည်။ နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံအား စိတ်အားတက်ကြွလာစေနိုင်သော ထိုရွှေအသံကြောင့်ပင်။ ထိုသို့သောအသံ မျိုးများကြောင့် လူအပေါင်းသာ စည်းစဉ်းသွားကြမည်ဆိုပါက လွတ်မြောက်နိုင်ဖွယ် ရှိသော ဤဒုက္ခဘုံမှာ သူ့အတွက်မူ ဆက်ရန်မရှိသည့်မြို့တစ်မြို့ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လမ်းများပေါ်တွင် လူတို့ ခံစားနေရ၊ ရုန်းကန်နေရ၊ သေကြေနေရ ခိုက်တွင် လက်ဖြင့် ပြုလုပ်မထားသော လောကအကြောင်းကို သူက တွင်တွင်မဟာနေ သည်ဟု သူတို့ကပြောကြသည်။ ငတ်မွတ်မှုအား တောင့်ခံရန်၊ ဒုက္ခအပေါင်းကို ရောင့်ရဲ ရန်၊ အေးငြိမ်းစွာ သေဆုံးရန် လူတို့အား၊ လူများစွာအား မလွတ်တမ်းပြောနေသည်မှာ မည်မျှမိုက်မဲလွန်းပါသနည်းဟု သူတို့က မေးကြသည်။ သူ့စကားကို တိတ်တိတ်ဆိတ် ဆိတ်နှင့် အဝင်ခိုက်စွာ နားထောင်ကြပြီး သူ့စကားအဆုံးမှာ သက်ပြင်းတွေချနေကြသူ များ၊ ဘာအဆီအသားမှ မပါသော သူ့စကားများဖြင့် သူတို့၏ဟာနေသော ဝမ်းကိုဖြည့် နေကြသူများမှာလည်း မည်မျှ ရူးလိုက်ကြပါသနည်း။ သူ့ကို အထင်အမြင်သေးကြသူ များက ထိုသို့ ဆိုကြသည်။

ကုမာလိုက သူ့ထံသို့ သွားလိုက်သည်။
- မိတ်ဆွေကြီးရေ၊ ကျုပ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားပါပြီ။

မဆီမန်းဂု၏ မျက်နှာမှာ ဝင်းလက်သွားသည်။ သို့ရာတွင် သူက ကျိုးကျိုးနွံနွံပင် ပြောပါသည်။ မာန်မာနသော်လည်းကောင်း၊ တမင်ဟန်လုပ်ထားသောအမှုအရာသော် လည်းကောင်း မပါရှိပါ။

- အစ်ကိုကြီးရဲ့ ရင်ထဲကိုရောက်မယ့် စကားလုံးတွေကို ကျွန်တော် အမျိုးစုံကြီးစား ပြီး ပြောကြည့်ခဲ့ပြီပါပြီဗျာ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုမှကို မအောင်မြင်နိုင်ဘူးဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ အခုဆိုရင်တော့ အစ်ကိုကြီး စိတ်သက်သာရာရပြီဆိုတဲ့အတွက် ကျေးဇူးသဘာဝတင်လိုက်ပါ တော့။ ပြီးတော့ အစ်ကိုကြီး ကျေနပ်ပါတော့နော်။

နောက်ဆုံးပစ္စည်းကို တင်၊ ပိုက်ဆံကိုပေးပြီးနောက် ကုန်တင်ကားလည်း ထွက်သွား သည့်အခါတွင် သူက ကလေးငယ်နှင့် ကစားလိုက်ရမည်သာဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် သူမြင်လိုက်ရပါသည်။ သူ့ရင်ကို သိသိသာသာ အောင့်လာစေသော စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှု တစ်ရပ်က ရုတ်ခြည်း ရိုက်ခတ်လာပါသည်။ မဆီမန်းဂုနှင့် လူဖြူလူငယ်က လမ်းညွှန် အတိုင်း အိမ်ဆီသို့ လျှောက်လာနေကြပါသည်။ အတွေ့အကြုံမှ ပေါက်ဖွားလာသော အကျင့်ပါနေမှုဖြင့် သူက တံခါးမကြီးဆီသို့ အားတင်းကာ သွားလိုက်ပါသည်။ သူတို့၏ အသက်မပါသော မျက်နှာနှင့် သူတို့ပြောလာသော အသံတိမ်တိမ်များကိုလည်း သူ စိုးရိမ်တကြီးပင် သတိထားလိုက်မိပါသည်။

- မင်္ဂလာနေ့ခင်းပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ကျွန်တော်တို့ အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောလို့ ရမလားခင်ဗျာဟု လူငယ်က ပြောပါသည်။

- ကျုပ်အခန်းကို လိုက်ခဲ့ပါလေဟု သူက မြေလိုက်သည်။ သူ့အသံကို သူမယုံရဲပါ။ အခန်းထဲသို့ရောက်သောအခါ သူက တံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ သူတို့ကို မကြည့်ဘဲ သူရပ်နေသည်။

ဆရာကြီးစိုးရိမ်နေတာကို ကျွန်တော် ကြားပြီးပါပြီ။ ဆရာကြီးစိုးရိမ်တဲ့အတိုင်းပါပဲ ဟု လူငယ်က ပြောသည်။

ခေါင်းငိုက်စိုက်ရလျက် ကူမာလို ရပ်နေသည်။ သူတို့ကို မကြည့်နိုင်ပါ။ ထို့နောက် သူ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး ကြမ်းပေါ်တွင် သူ့မျက်လုံးကို အပ်ထားလိုက်သည်။

ကိုင်း၊ အခု ဘာပြောရမှာတုံး၊ ပန်းကို ဝက်လိုက်ရမှာလား၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း လက်ကို ကိုင်လိုက်ရမှာလား။ ဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမန်း မသိကြတော့ဘိသကဲ့သို့၊ မဆီမန်းဂုနှင့် လူငယ်တို့သည် လူတစ်ယောက် သေမင်းငင်နေသည့်အခန်းထဲတွင် စကားပြောနေကြသည့်နယ်၊ အသံနှိမ်လျက် ပြောဆိုနေကြလေသည်။

လူငယ်က သူ့ပန်းတွေကို တွန့်လိုက်သည်။

- ပြင်ရေးစခန်းအတွက်တော့ ဘယ်လိုမှကိုကောင်းနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးဗျာဟု သူက ကျယ်လောင်စွာပြောသည်။ ဘာကိုမှ အမှုမထားလှသည့်ဟန်ပင် ပေါ်နေသေးသည်။ ကူမာလိုက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်၊ တစ်ကြိမ်မဟုတ်၊ နှစ်ကြိမ်မဟုတ်၊ သုံး၊ လေးကြိမ်။ ဟုတ်တာပေါ့၊ ပြင်ရေးစခန်းအတွက် ဘယ်လိုမှ ကောင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဟု ပြောလိုက်သည့်နယ်ပင်။

- ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေအတွက် ဘယ်လိုမှ ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့သူ့ကို လွှတ်လိုက်တာ သိပ်စောသွားတယ်လို့ သူတို့က ပြောကြလိမ့်မယ်။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ တခြားကောင်လေး နှစ်ယောက်ကတော့ ပြင်ရေးစခန်းက မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သေနတ်ကို ပစ်လိုက်တာက သူ့ဖြစ်နေတာ ခက်တယ်။

လူငယ်၏ စကားအဆုံးတွင် မဆီမန်းဂု ပုံမှန်လေသံဖြစ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး

အီဇင်ဇီလယ်နီမှ သူတို့ ပြန်လာကြသောနေ့တွင် ကူမာလိုက နေ့လည်စာကို သာသနာပြု တိုက်တွင် စားပြီး ဂါးထရု၏သားငယ်နှင့် ဆော့ကစားရန် မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏ အိမ်သို့ သွားလိုက်ပါသည်။ ဂါးထရု၏ စားပွဲတွေ၊ ကုလားထိုင်တွေ၊ အိုးတွေ၊ ခွက်တွေကို ဝယ်ယူမည့်သူတစ်ဦးအား မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက ရှာဖွေလာသည်ဖြစ်ရာ ထိုအိမ်တွင် ဈေးစကား အကြီးအကူယ်ပြောနေကြသည်။ အားလုံးကို သုံးပေါင်ဖြင့် ရောင်းလိုက်သည်။ အရောင်အဆင်း မရှိတော့ဘဲ စွန်းရာ ဆိုးဆိုးရွားရွားကြီးပေါ်နေသော စားပွဲအတွက် ထိုသုံးပေါင်မှာ မနည်းလှပါ။ ဝယ်သူက ထိုစွန်းရာအကြောင်းကို မမေးပါ။ ကုလားထိုင် တွေကလည်း ယိုင်နဲ့လွန်းနေသည်ဖြစ်ရာ ထိုကုလားထိုင်များပေါ်တွင် သတိကြီးကြီးထားပြီး ထိုင်ရမည်သာဖြစ်ပါသည်။ အမှန်တော့ သုံးပေါင်ဟူသော ငွေကြေးကို အိုးခွက်များ အတွက် ပေးခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ အိုးခွက်များမှာ အလျှူမီနီယံဟုခေါ်သော ပစ္စည်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အိုးခွက်များဖြစ်ပါသည်။ လူမည်းများကား ယခုအခါ ထိုသို့သော အိုးတွေ၊ ခွက်တွေကို ဝယ်ယူလေ့မရှိတော့ပါ။ သို့ရာတွင် ထိုအိုးတွေ၊ ခွက်တွေမှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က လက်ဆောင်ပေးထားသော အိုးတွေ၊ ခွက်တွေ ဖြစ်သည်ဟု သူ့နှမက ပြောပါသည်။ ဝယ်သူက ထိုကိစ္စကိုလည်း စပ်စုမနေအားပါ။

ရလာသော ပိုက်ဆံဖြင့် သူ့နှမက မိနပ်တစ်ရုံနှင့် မိုးကာအင်္ကျီတစ်ထည် ဝယ်ရန် တာစုနေပါသည်။ မိုးဦးက ကျနေပြီဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ သူ့နှမ၏ကုတ်အင်္ကျီအဟောင်းနှင့် မိနပ်တွေမှာ သူဝယ်ပေးထားသော အနီရောင်ဝတ်ရုံ၊ အဖြူရောင်ဦးထုပ်တို့နှင့် လုံးလုံး ပန်မစားတော့ရာ သူ့နှမ၏မိတ်ကူးကို သူကလည်း သဘောတူပါသည်။

ကြိုးစားလျက် ပြောလေသည်။

အစ်ကိုကြီးခင်ဗျာ။ အဲဒီတခြားကောင်လေးနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က အစ်ကိုကြီး ညီရဲ့ သားတဲ့ခင်ဗျ။

ကုမာလိုက ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြန်သည်။ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်၊ လေးကြိမ်။ ခေါင်းညိတ်ပြီးသောအခါ သူပြောလိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ပြောနေဘိသကဲ့ သို့ပင်။

- တခြားကောင်လေးနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က ကျုပ်ညီရဲ့ သားတဲ့။

ထို့နောက် သူ ထရပ်လိုက်သည်။ အခန်းကို မျက်လုံးကစားလိုက်သည်။ သူတို့က သူ့ကို ကြည့်နေကြသည်။ သူက သံငုတ်တစ်ခုတွင် ချိတ်ထားသော အပေါ်အင်္ကျီကို ယူဝတ်သည်။ ခေါင်းတွင်လည်း ဦးထုပ်ကို ဆောင်းလိုက်သည်။ တုတ်ကောက်ကိုလည်း လက်တွင် ကိုင်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ဝတ်စားနေရင်းက သူက သူတို့ဘက်သို့လှည့်ကာ သူတို့ကို ခေါင်းညိတ်ပြုပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ သူ ဘာကို ဆိုလို လိုက်မှန်း သူတို့ မသိကြချေ။

- အစ်ကိုကြီး အပြင်သွားမလို့လား။

- အချုပ်ခန်းကို လိုက်ချင်လို့ပါလား အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ ကျွန်တော် ဆရာကြီးအတွက် စီစဉ်ထားပါတယ်။

ကုမာလို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ လှည့်လိုက်ပြီး အခန်းကို မျက်လုံး ကစားလိုက် ပြန်သည်။ အပေါ်အင်္ကျီနှင့် ဦးထုပ်က သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် ရောက်နေသည်ကို တွေ့လိုက် သည်။ သူက အပေါ်အင်္ကျီကိုရော ဦးထုပ်ကိုပါ စမ်းလိုက်သေးသည်။ ထို့နောက် သူ လက်ထဲမှ တုတ်ကောက်ကိုလည်း ငဲ့ကြည့်သည်။

- ကျုပ်ညီဆီ အရင်ဆုံးသွားချင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ လိုက်ပို့ပေးကြမယ်ဆိုရင်ပေါ့။

- ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ် အစ်ကိုကြီး။

ဒါဆို ကျွန်တော် သာသနာပြုတိုက်မှာပဲ စောင့်နေပါ့မယ်ဟု လူငယ်က ပြောသည်။ မဆီမနီးဂုက တံခါးဆီ လက်လှမ်းလိုက်ချိန်တွင် ကုမာလိုက သူ့ကို တားလိုက် သည်။

- ကျုပ် ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်သွားနှင့်မယ်။ သူတို့ကို ခင်ဗျားပဲ အကျိုး အကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါဗျာ။

ကုမာလိုက လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ပြောသည်။

- ကျွန်တော် ပြောလိုက်ပါ့မယ် အစ်ကိုကြီး။

သို့ဖြင့် သူတို့ကို သူပြောပြလိုက်သည်။ ပြောပြပြီးနောက် ရိုးရာ အစဉ်အလာအတိုင်း ဆွဲဆွဲငင်ငင် အော်ဟစ်ငိုကြွေးကြော်လေသော မိန်းမသားများအား ထားခဲ့ကာ အိမ်ရှေ့တံခါး ကို ပိတ်လိုက်ပါသည်။ သူ့ရှေ့မှသွားနှင့်သော ခပ်ကိုင်းကိုင်းသဏ္ဍာန်နောက်သို့ လိုက်သွား

လိုက်ပါသည်။ ထိုသူကား လမ်းလျှောက်ရင်းဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်နေသည်ကို သူတွေ့ရသည်။ လူတွေက တစ်ဖက်သို့လှည့်သွားကြတာကိုလည်း သူတွေ့ရသည်။ ယုံသွားအား နရာက အခုချက်ချင်း အလျင်အမြန် ဝါးမျိုးသွားလေတော့မည်လော။ သို့မှသာ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ သည်လူကြီးက အိုပါပြီ။ မေ့ကုန်တာကလွဲရင် သည်လူကြီး ဘာမှမလုပ်တတ်တော့ပါဘူးဟု သူ့ကိုရှေ့ထားပြီး လူတွေက ပြောနိုင်အောင် ခေါင်း တဆတ်ဆတ်ညိတ်နေခြင်းကိုသာ သူ တစ်သက်လုံး လုပ်နေတော့မည်လော။ သို့မဟုတ် ဟုတ်ပါတယ်။ ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးလေဟု ပြောနေဘိသကဲ့သို့ သူ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်နေတော့မည်လော။ သို့ရာတွင် ကျုပ်ကတော့ တန့်န့်သတိရနေတာ တစ်ခုကလွဲလို့ ဘာမှ မလုပ်တတ်တော့ဘူးမျိုးဟု သူပြောလိုက်သည်ကို မည်သူ သိနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း။

ကုန်းထိပ်တွင် မဆီမနီးဂုက သူ့ကို စီသွားပြီး သူ့လက်မောင်းကို ကိုင်လိုက်သည်။ ကလေးတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် မမာနေသူတစ်ယောက်အား တွဲလျှောက်နေရသကဲ့သို့ ပင်။ ထိုနည်းအတိုင်း နှစ်ဦးသား ဆိုင်သို့ရောက်လာကြသည်။ ဆိုင်သို့ရောက်သောအခါ ကုမာလိုက တစ်ဖက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး မျက်စိ ခုံမိတ်လိုက်သည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းများက တလှုပ်လှုပ်။ ထို့နောက် သူက မျက်စိများကို မြန်ဖွင့်လိုက်ပြီး မဆီမနီးဂုဘက်သို့ လှည့်သည်။

- ဆက်မလိုက်ခဲ့ပါနဲ့တော့ဗျာ။ ဒါကို လုပ်ရမှာက ကျုပ်ပဲဗျ။

ထို့နောက် သူက ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

- ဟုတ်ကဲ့။

နွားသိုးတစ်ကောင်လိုအသံက အထဲတွင်ရှိနေသည်။ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်၊ ခိုင်ခိုင်မာမာ။ သူ့ညီ ဂျွန်က ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ကာ အခြားသူနှစ်ဦးနှင့် ကကားပြောနေသည်။ သူ့ထိုင်နေပုံမှာ သူကြီးတစ်ယောက်နယ်ပင်။ သူက သူ့အစ်ကိုကို မမှတ်မိပါ။ လမ်းပေါ်က အလင်းရောင်ကို ဧည့်သည်က ကျောပေးထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

- မင်္ဂလာနေ့ခင်းပါ ကျုပ်ညီ။

- မင်္ဂလာနေ့ခင်းပါ ခင်ဗျာ။

- မင်္ဂလာနေ့ခင်းပါ ကျုပ်ညီအရင်းခေါက်ခေါက်ရယ်။ ကျုပ်အမေရဲ့ သားငယ်ရယ်။

- ဟာ... အစ်ကိုကြီးပါလား။ ကိုင်း၊ ကိုင်း။ အစ်ကိုကြီးကို တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ။ အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်တို့နဲ့ တစ်ခါတည်း ပိုင်းလိုက်ပါလား။ ကုမာလိုက ဧည့်သည်များကို ကြည့်လိုက်သည်။

- စိတ်မကောင်းပါဘူး ညီလေး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်လာတာက အလုပ်ရှိလို့လာတာ ပါ။ အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်ရှိလာလို့ လာရတာပါ။

- ဒါဆိုလည်း ကျွန်တော်မိတ်ဆွေတွေက ကျွန်တော်တို့ကို နှောင့်ယှက်ကြမှာ

မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါ မိတ်ဆွေတို့။

ဟိုနောက်တွင် အေးအေးနေပါဟုလည်းကောင်း၊ ဖြည်းဖြည်းသွားပါဟုလည်းကောင်း အပြန်အလှန်နှုတ်ဆက်ကြပြီးနောက် ဧည့်သည်များက သူတို့ညီအစ်ကိုအား ထားရစ်ခဲ့လေသည်။

- ကဲ၊ ကဲ... အစ်ကိုကြီးကိုတွေ့ရတာဝမ်းသာသဗျာ။ အစ်ကိုကြီးက အလုပ်နဲ့ လာတာ။ အခြေအနေက ဘယ်လိုတဲ့ အစ်ကိုကြီး။ အိမ်ပြေးကိုရော တွေ့ပြီလား။
- ထိုကားကို ပြောပြီးနောက် သူညီက ရယ်နေသည်။ နွားသိုးကြီးတစ်ကောင် ဟီသလိုကို ရယ်လို့နေပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည် သောက်ကြမှ တော်မယ်ဟု ပြောကာ တံခါးဆီသို့သွားပြီး နောက်ပေးကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။
- ဟိုတစ်ခါတုန်းက အစ်ကိုကြီးတွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းမပါပဲ။ တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော့်မှာလည်း ကျွန်တော့်ဟာနဲ့ကျွန်တော် စိတ်ကူးလေးတွေ - အဲဒါကို အင်္ဂလိပ်လို ဘယ်လိုပြောလဲ အစ်ကိုကြီး။
- သူညီက ရယ်ပြန်သည်။ သူက သူ့အစ်ကိုကြီးကို နေသည်။
- သစ္စာရှိတာ။ ဟုတ်တယ်။ သစ္စာရှိတာလို့ ပြောရမှာပေါ့။ သိပ်ကောင်းတဲ့ ကောင်းလုံး။ အဲဒီကောင်းလုံးကို ကျွန်တော်လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့မှေသွားမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ သူက တော်တော်လည်တဲ့လူပဲ။ မစ္စတာမဆီမန်းဂုကို ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ အိမ်ပြေးလေးကို ရော၊ အစ်ကိုကြီး တွေ့ပြီလား။
- တွေ့ပြီ ညီလေး။ ဒါပေမယ့် မနက်စောစော စာသင်ခန်းထဲမှာ တွေ့ရတာမျိုး တွေ့တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သားက အခု အချုပ်ထဲ ရောက်နေတယ်။ လူဖြူတစ်ယောက် ကို သတ်မှုနဲ့ အပမ်းခံနေရတာ။
- လူသတ်မှု၊ ဟုတ်လား။
- သူညီက ပြက်လုံးထုတ်မနေတော့ပါ။ လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်လျှင် ပြက်လုံးမထုတ် ကောင်းပါ။ လူဖြူတစ်ယောက်အား သတ်ဖြတ်မှုဆိုလျှင် သာဏ်ပင် ပြက်လုံးမထုတ် ကောင်းပါ။
- ဟုတ်တယ်၊ လူသတ်မှု။ ပျံခရီးလို့ ခေါ်ကြတဲ့ အရပ်ထဲက အိမ်တစ်အိမ်ကို သူဖောက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို မဝင်အောင်တားတဲ့ လူဖြူကို သတ်လိုက်တယ်။
- ဘယ်လိုဗျာ။ မှတ်မိပြီ။ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ပဲ ရှိသေးတယ်မဟုတ်လား။ အင်္ဂါနေ့က မဟုတ်လား။
- ဟုတ်တယ်။
- ဟုတ်ပြီ။ ကျွန်တော် မှတ်မိပြီ။
- ဟုတ်ကဲ့၊ သူမှတ်မိပါသည်။ သူ့သားအရင်းနှင့် သူ့အစ်ကို၏သားတို့မှာ တွဲဘက်များ ဖြစ်ကြသည်ကိုလည်း သူမှတ်မိပါသည်။ နွားသိုးကြီး၏လည်ပင်းတွင် အကြောများ

ထောင်လွှာသည်။ မျက်ခုံးပေါ်တွင်လည်း ဈေးဇွဲလာသည်။ မျက်ဝန်းများထဲမှာ စိုးရွံ့ ထိတ်လန့်မှုများ ရှိနေသည်ကို သံသယမဖြစ်ပါနှင့်။ သူ့မျက်ခုံးကို အဝတ်စတစ်နှင့် သုတ်လိုက်သည်။ ထိုအခြေသို့မရောက်မီ သူမေးနိုင်သော မေးခွန်းတွေ များစွာရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် သူ့နှုတ်က ထွက်လာသည်မှာတော့ ဟုတ်ပြီ။ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မှတ်မိပြီဟုဆိုသလိုဖြစ်သည်။ သူ့အစ်ကိုကမူ ကရုဏာစိတ်များဖြင့် သူ့ကို ကြည့်နေသည်။ ထိုကရုဏာများကို ညီဖြစ်သူထံ သိမ်မွေ့စွာ ပေးအပ်နိုင်ရန် သူကြိုးစားရလေမိလိမ့်မည်။

- စိတ်မကောင်းပါဘူး ညီလေး။
- ဘာပြောရမှာလဲ။ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဟုတ်လားဟု ပြန်ပြောရမှာလား။ ဒါမှ မဟုတ်၊ အဲဒါ အစ်ကိုကြီးသားလေဟု ပြောရမှလား။ ဘာကိုဆိုလိုမှန်း သိနေသောအခါ မည်ကဲ့သို့ ပြောနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ဒါဆိုလည်း ခပ်မဆိတ်နေရုံပေါ့။ သို့ရာတွင် မျက်လုံးများကမူ စိုက်ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ထိုမျက်လုံးများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိပါသည်။
- အစ်ကိုကြီးဆိုလိုတာက...
- ဟုတ်တယ်၊ သူလည်း ပါတယ်။
- ဂွန်ကုမာလိုက တီးခေါ်၊ တီးခေါ်ဟု ရေရွတ်သည်။ ထို့နောက်မှလည်း တီးခေါ်၊ တီးခေါ်ဟု ရွတ်ပြန်သည်။ ကုမာလိုက သူ့ထံသို့ လာရောက်ပြီး သူညီ၏ ပခုံးများပေါ်တွင် လက်တင်လိုက်သည်။
- ကျုပ်အများကြီး ပြောတတ်ပါတယ်။
- အစ်ကိုကြီး အများကြီးပြောတတ်ပါတယ်။
- ဒါပေမယ့် ကျုပ်အဲဒါတွေကိုမပြောပါဘူး။ ကျုပ်ပြောချင်တာက တစ်ခုတည်းပဲ။ အဲဒါကတော့ ညီလေး ဘယ်လိုခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်ဆိုတာပဲ။
- ဒါပေါ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ အစ်ကိုကြီးထက် ဘယ်သူကများ ပိုသိနိုင်မှာမို့လဲဗျာ။
- ဟုတ်တယ်။ ဒါ ကျုပ်ပြောနိုင်တာ တစ်ခုပဲ။ သာသနာပြုတိုက်မှာ လူဖြူလူငယ် စောင့်နေတယ်။ သူက ကျုပ်ကို အချုပ်ခန်းဆီ လိုက်ဖို့ပေးဖို့ စောင့်နေတယ်။ ညီလေး လည်း လိုက်ခဲ့ပါလား။
- ဒါဆိုရင် အပေါ်အင်္ကျီလေးနဲ့ ဦးထုပ်လေး ကျွန်တော် သွားယူလိုက်ပါရစဉ်း။ သူတို့နှစ်ယောက် လက်ဖက်ရည်အလာကို မစောင့်တော့ဘဲ သာသနာပြုတိုက်ဆီ သွားရာလမ်းအတိုင်း ထွက်ချလာခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့ပြန်အလာကို စိတ်စောစွာ စောင့် မျှော်နေလေသော မဆီမန်းဂုက သူတို့ လာနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်သည်။ ယခုအခါတွင် အဘိုးကြီးသည် စောစောကထက်ပိုပြီး ခိုင်ခိုင်မာမာ လှမ်းလို့ လာနေပါသည်။ ယခုအခါ တွင် ခေါင်းငိုက်ခိုက်နှင့် ကြွေပျက်နေပုံရသူမှာ အခြားတစ်ဦးသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။
- အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ နှင်းဆီသွေးရောင်ပါးပြင်များနှင့် ဖွာသွားဖင်းဆင့်က ကုမာလိုလက်ကို သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ပြောသည်။

- ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ခင်ဗျာ။ အစ်ကိုကြီးခိုင်းတာ ဘာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် လုပ်ပေးပါ့မယ်။

မနှစ်မြို့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် မြင့်မားသော နံရံထဲတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ဘူးဝမှ သူတို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။ လူငယ်က သူတို့အတွက် ပြောဆိုပေးလိုက်ရာ အားလုံးစီစဉ် ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။ ဂျွန်ကုမာလို့အား တစ်ခန်းစီသို့ခေါ်သွားပြီး လူငယ်က စတီဖင် ကုမာလိုနှင့်အတူ နောက်တစ်ခန်းစီသို့ သွားကြသည်။ သားဖြစ်သူကို သူတို့ထံ ခေါ်လာ လေပြီ။

သူတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။ အဘိုးကြီးက သူ့သား၏လက်ကို သွလက် နှစ်ဖက်စလုံးနှင့် ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ထိုလက်များပေါ်သို့ မျက်ရည်ပူများက ပေါက်ပေါက် ကျလာကြသည်။ ကောင်လေးက မရွှင်မပြ ရပ်နေသည်။ သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာ ဖအေကို တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် ဝမ်းသာရွှင်မြေ့ လုံးဝမရှိပါ။ ဝတ်ထားသော လျှောက်လျှော့ရုံ အဝတ်က သူ့အတွက် သိပ်ကို ကြပ်သိပ်နေဘိသကဲ့သို့ သူက သူ့ဇနီးကို ဘယ်ညာ ရှိုးနေသည်။

- ငါ့သား၊ ငါ့သား။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ။
- နောက်ဆုံးတော့ မင့်ကို ငါတွေ့ရပြီပေါ့ကွာ။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ။
- သိပ်နောက်ကျသွားပြီနော်။

ထိုစကားအတွက်မူ ကောင်လေးက စကားမပြန်ပါ။ ထိုတိတ်ဆိတ်မှုထဲတွင် မျှော် လင့်ချက် တစ်စုံတစ်ရာကို တွေ့ရတော့မည့်အတိုင်းပင် ဖအေလုပ်သူက သွလက်ကို ဆုပ်ညှစ်လိုက်သည်။

နောက်ကျသွားပြီ မဟုတ်လား သားရယ်ဟု သူက ထပ်မေးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အဖြေမရပါ။ မလျှော့တမ်း၊ စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် သူမေးမိရပြန်သည်။

- နောက်ကျသွားပြီ မဟုတ်လား သားရယ်။
- ကောင်လေးက ခေါင်းကို ဘယ်ညာလှည့်လိုက်သည်။ လူဖြူလူငယ်၏ မျက်လုံးများ ကို သူရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် လျင်မြန်စွာပင် သူ့မျက်လုံးချင်းလွှဲလိုက်သည်။ အဖေပြောတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့ဗျာဟု သူဖြေသည်။
- သားကို အဖေ နေရာတိုင်းမှာ လိုက်ရှာနေခဲ့ပါတယ်။

ထိုစကားအတွက်လည်း စကားမပြန်ပါ။ အဘိုးကြီးက ဆုပ်ထားသော သွလက်များ

ကို ပြောလျှော့လိုက်သည်။ ထိုအခါ သူ့သား၏လက်များသည် သွလက်ထဲမှ အသက်မဲ့စွာ လွှဲကျ ထွက်သွားပါသည်။ သည်မှာ နံရံတစ်ချပ်၊ အဆီးအတားတစ်ခု ရှိနေသည်။ ဟစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အဆက်ပြတ်အောင် လုပ်ထားသော အရာတစ်ခုခု ရှိနေ သည်။

- သည်လောက်ဆိုးရွားတဲ့အလုပ်ကို ဘာကြောင့်များလုပ်လိုက်ရတာလဲသားရယ်။ လူဖြူလူငယ်က လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကာ မျက်ခြေမပြတ် အကဲခတ်နေသည်။ လူဖြူ ထောင်ကြပ်ကမူ မည်သည့်လက္ခဏာကိုမျှ မပြပါ။ ကြည့်ရသည်မှာ သူတို့ဘာသာ စကားကို သူ့နားမလည်တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကောင်လေး၏ မျက်ဝန်းများထဲတွင် စိုးရွတ်လာသည်။ သူ့ခေါင်းကို ဘယ်ညာ လှည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဘာမျှ ပြန်မပြေ။

- ပြေပါဦး ငါ့သားရယ်။
- ကျွန်တော် မသိဘူးဟု ဖြေသည်။
- ဘာကြောင့် ခြောက်လုံးပြူးကို ယူသွားရတာလဲ။
- လူဖြူထောင်ကြပ်ပါ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားအည်။ ခြောက်လုံးပြူးဟူသော စကား လုံးအား စူးလူးဘာသာစကားဖြင့်ပြောသည့်အခါတွင်လည်း အင်္ဂလိပ်နှင့်အာဖရိခား(နီ)(စ်) ဘာသာစကားတို့ဖြင့် ပြောသည့်အတိုင်းဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။ ကောင်လေးသည်လည်း အသက်ရှိနေသေးသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြလာသည်။
- လုံခြုံရေးအတွက်ပါဗျာ။ သည် ဂျီဟုတ်ကဲ့(စ်)က အင်မတန် အန္တရာယ်များတဲ့ အရပ်ပါ အဖေ။ ဘယ်တော့ ရန်ပြစ်ရမယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ ကြိုမသိနိုင်ဘူး။
- ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီအိမ်ထဲအထိ ယူသွားရတာတုံး။
- သည်မေးခွန်းကိုလည်း မဖြေနိုင်ပြန်ပါ။
- သူတို့ သေနတ်ကို သိမ်းလိုက်ကြပြီလား ငါ့သား။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ။
- သားပဲဆိုတာ သူတို့ ခိုင်ခိုင်မာမာ ယုံကြည်တယ်ပေါ့။
- ကျွန်တော် သူတို့ကို ပြောပြလိုက်ပါတယ် အဖေ။
- ဘာကို ပြောပြလိုက်တာတုံး။
- လူဖြူရောက်လာတော့ ကျွန်တော် လန့်သွားတယ်လို့ ပြောပြတာပါ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် သူ့ကို ပစ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို သတ်ဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး။
- မင့် ညီဝမ်းကွဲနဲ့ နောက်တစ်ယောက်ကရော။
- ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သူတို့ကို ပြောပြပါတယ်။ သူတို့ ကျွန်တော်နဲ့အတူပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူဖြူကို ပစ်လိုက်တာ ကျွန်တော်ပဲလို့။
- အဲဒီအိမ်ကို ဖောက်ထွင်းဖို့ မင်းတို့ သွားကြတာလား။
- သည်မေးခွန်းကိုလည်း မဖြေနိုင်ပြန်ပါ။

- ပြင်ဆင်ရေးစခန်းမှာ နေခဲ့ရလျက်သားနဲ့ သားရယ်။
မကောင်လေးက သူ့လည်ရည်ခြေခင်းကို ကြည့်လိုက်ပြီး မြေကြီးပေါ်တွင် စိနပ်ကို ပွတ်နေသည်။

- အဲဒီမှာ နေခဲ့ရပါတယ်ဟုမူ ပြန်ပြောသည်။
- သူတို့က သားကို ကောင်းကောင်း ထားရဲ့လား။

မျက်ဝန်းများထဲတွင် စိုစွတ်လာပြန်သည်။ ခေါင်းကိုလည်း ဘယ်ညာ လှည့်နေပြန်သည်။ မြေကြီးပေါ်တွင် ရှေ့တိုးနောက်ငင်ပွတ်နေသော သူ့ခြေခင်းကို ငုံ့ကြည့်နေပြန်သည်။

- ကောင်းကောင်းထားပါတယ်ဟု သူ့ပြန်ပြောသည်။
- ဒါဖြင့် အခု မင်းလုပ်လိုက်တာက အဲသလို ကောင်းကောင်းထားခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကို ဆပ်လိုက်တာပေါ့နော်။

သည်မေးခွန်းကိုလည်း မဖြေနိုင်ပြန်ပါ။ လူဖြူလူငယ်က အနားသို့ ရောက်လာသည်။ သည်လို ပြောဆိုနေလို့ကတော့ ဘာမှဖြစ်မှာ မဟုတ်သလို ဘယ်မှ စရိုးမပေါက်မှာကို သူသိနေသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း သည်နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အပြန်အလှန် နှိပ်စက်နေကြသည်ကို သူမမြင်လိုသောကြောင့်လျှင်လည်း ဖြစ်မည်။

- ကိုင်း... အဆာလမ်။
- ခင်ဗျာ။
- မင့်အတွက် ငါစီစဉ်ပေးထားတဲ့အလုပ်က ဘာကြောင့် ထွက်လိုက်တာလဲ။

သည်မယ်၊ သူငယ်၊ မောင်လည်း အဖြေ မရနိုင်ပါဘူးကွယ်။ သည်လိုဟာမျိုးတွေ အတွက် အဖြေမရှိဘူးကွဲ့။

- ဘာကြောင့် ထွက်လိုက်တာလဲ အဆာလမ်။
- သည်လိုဟာမျိုးတွေအတွက် အဖြေမရှိဘူးကွဲ့။
- ပြီးတော့ မင့်ကလေးမ။ တို့တစ်တွေ မင့်ကို သွားခွင့်ပေးလိုက်တဲ့ကလေးမ။ တို့တစ်တွေ မင့်ကို သနားလာအောင် မင်း သိပ်ပူပြဲခဲ့တဲ့ ကလေးမကလေး။

မျက်ဝန်းများထဲတွင် မျက်ရည်များ စိုတယ်လာပြန်သည်။ သူ့စွန့်ခွာခဲ့သော ကလေးမအတွက် မျက်ရည်ကျတာလား၊ ကတိတစ်လုံးကို ဖျက်ခဲ့သည့်အတွက် မျက်ရည်ကျတာလား၊ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် အလုပ်လုပ်ခဲ့၊ အခွန်ပေးခဲ့၊ ငိုက်ဆံစုခဲ့ရရင်ကောင်းမှာဟု တွေးပြီး မျက်ရည်ကျတာလား၊ အမြဲတစေ အရေးဒီမိုနေခဲ့ရတဲ့ဘဝအတွက် မျက်ရည်ကျတာလား၊ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ဖြစ်ချင်တာဖြစ်ပါစေတော့ဟု သဘောထားကာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုပြီး သူ့အနေဖြင့် ဘာကြောင့်မှန်းမသိတာတွေကိုချည်း ဖိမေးနေသော မေးခွန်းမိုးထဲက မလွတ်နိုင်သော သူ့တစ်ကိုယ်ရေအတွက်ပဲ

မျက်ရည်ကျနေတာလား။ ဘာအတွက် သူ့မျက်ရည်ထွက်နေတာကို မည်သူသိပါသနည်း။ သူတို့က သူနှင့်ကောင်းမပြောပါ။ သူတို့က သူနှင့် ရယ်ရယ်မောမော မရှိပါ။ သူတို့ မထိုင်ပါ။ သူ့ကို ရှိပါစေတော့ဟု မထားကြပါ။ သူတို့က သူ့ကို မေးပြီးရင်း မေးနေကြသည်။ မေးနေကြသည်။ မေးနေကြသည်။ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ - သူ့အဖေကလေး၊ လူဖြူကလေး၊ အကျဉ်းထောင် အရာရှိတွေကလေး၊ ရဲတွေကလေး၊ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးကလေး - ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲတဲ့။

လူဖြူလူငယ်က ပခုံးတွန့်လိုက်ပြီးနောက် ဘာမှမဖြစ်သလို မြီးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူ ဘာမှမဖြစ်တာ မဟုတ်ပါ။ သူ့မျက်လုံးနှစ်လုံးကြားမှာ နာကျင်ထိခိုက်မှု အမှတ်လက္ခဏာတစ်ရပ်ကတော့ ရှိနေပါသည်။

လောကကြီးက သည်အတိုင်းပါပဲလေဟု သူကပြောသည်။

- တစ်ခုတော့ ဖြေပါ ငါ့သားရယ်။ ဖြေမလား သား။
- ဖြေပါ့မယ် အဖေ။
- မင်း စာရေးခဲ့ဘူး။ စာလေးတစ်ကြောင်းတောင် မရေးခဲ့ဘူး။ မကောင်းတဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ မင်းတွေတယ်။ စိုးတယ်၊ ဖောက်ဖျက်တယ်၊ ထားပါတော့ကွယ်။ ဒါတွေကို မင်းလုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အဖေသိချင်တာက တစ်ခုတည်းပဲ၊ ဘာလို့ အဲသလိုတွေ လျှောက်လုပ်ရတာလဲ ငါ့သား။

- အဖေက ခင်းပေးလိုက်သော စကားလုံးကို ကောင်လေးက နင်းပြီး ဖြေလိုက်သည်။
- အပေါင်းအသင်းမကောင်းလို့ပါ အဖေ။
- ဒါ အဖြေကောင်းမဟုတ်ဘူးလို့ အဖေ မင့်ကို ပြောဖို့ မလိုပါဘူးဟု ကူမာလိုက်ပြောသည်။ သို့ရာတွင် သည်အဖြေထက် သာလွန်သောအဖြေကို မရနိုင်ကြောင်း သူသိနေပါသည်။ ဟုတ်ပါပြီလေ။ အပေါင်းအသင်း မကောင်းလို့ပေါ့။ ဟုတ်ပါပြီ။ အဖေ နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သား၊ သားကိုယ်တိုင်ကလေး၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒါတွေကို လုပ်ဖြစ်သွားရတာလဲ။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြန်အလှန် ညှဉ်းဆဲနေကြပြန်ပြီ။ အညှဉ်းဆဲဆဲထားရသော ကောင်လေးသည် အသက်ရှိသော လက္ခဏာကို ပြလိုက်ပြန်သည်။

- မကောင်းဆိုးဝါးတွေကြောင့်ပေါ့ အဖေ။
- အမလေး သားရယ်။ မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို တွန်းလှန်ခဲ့ပါတယ်။ မကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့ နှစ်လုံးခဲ့ပါတယ်။ ချွေးသံတံခွဲခွဲ၊ အားအင်ကုန်ခမ်းတဲ့အထိ သည်မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို နှေ့ရော ညှပ် ခုခံတိုက်ဖျက်ခဲ့ပါတယ်လို့ မင်း မပြောနိုင်ဘူးလားကွာ။ ကိုယ့်ရဲ့ အကုသိုလ်အမှုတွေအတွက် ငိုကြွေးခဲ့ရပါတယ်။ ပြင်ပပါမယ်လို့ အဓိဋ္ဌာန် ပြခဲ့ပါတယ်။ မှန်မှန်ကန်ကန် ရုပ်တည်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ခလုတ်တိုက်မိပြီး ပြန်လဲ

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မင်း မပြောနိုင်ဘူးလားကွာ။ အဲလိုသာဆိုရင် မင်းကို အခုလို ဆောက်တည်ရာမရ မေးနေရတဲ့ အညှင်းဆဲခံရသူ လူကြီးတစ်ယောက်အတွက် မြေနိုင် မှာပေါ့။ ဘာကြောင့် မင်းဟာ မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို မခုခံ မတွန်းလှန်ခဲ့တာလဲ ငါ့သားရယ်။

ကောင်လေးက သူ့ခြေထောက်ကို သူ့ပြန်ပုံကြည့်လိုက်ပြန်ကာ ပြောသည်။

- ဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး အဖေ။

အဘိုးကြီးလည်း အားကုန်နေပြီ။ ကောင်လေးလည်း အားကုန်နေပြီ။ အချိန်ကလည်း နေလုနီးနေပြီ။ လူဖြူလူငယ်က သူတို့နှစ်ယောက်ဆီ ပြန်ရောက်လာပြန်သည်။ ဟိုကလေး မလေးကို သူ လက်ထပ်ချင်စိတ် ရှိနေတုံးပဲလားဟု သူက ကုမာလို့ကို မေးလိုက်သည်။

- မင်း ဟိုကလေးမလေးကို လက်ထပ်ချင်စိတ် ရှိနေတုံးပဲလား ငါ့သား။

- လက်ထပ်ချင်ပါတယ် အဖေ။

ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးလို့ရမယ်ဆိုတာ ခုံစမ်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ အခုတော့ ကျွန်တော်တို့ သွားဖို့ အချိန်တန်ပြီထင်တယ်ဟု လူငယ်က ပြောပါသည်။

- ကျုပ်တို့ ထပ်လာလို့ ရဦးမလား။

- ရပါတယ်။ ဆရာကြီး ထပ်လာလို့ရပါတယ်။ ဘူးဝကျရင် ဘယ်အချိန် လာလို့ ရတယ်ဆိုတာ မေးကြည့်လိုက်မယ်လေ။

- ကောင်းကောင်းနေရစ်ပါ ငါ့သား။

- ဖြည်းဖြည်းသွားပါ အဖေ။

- ငါ့သား၊ သည်မှာတော့ မင်း စာရေးနိုင်မယ်လို့ အဖေထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဖေ နောက်တစ်ခေါက်လာမတွေ့ခင် မင့်အဖေဆီကိုတော့ မရေးပါနဲ့ဦး။ အဖေ သူ့ဆီ အရင်ရေးလိုက်မယ်။

- ကောင်းပါတယ် အဖေ။

သူတို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ဘူးဝအပြင်ဘက်တွင် ဂျွန်ကုမာလို့ကို တွေ့လိုက်ကြရ သည်။ နှားသိုးကြီးတစ်ကောင်လို လူသားတစ်ယောက်ကား သက်သက်သာသာ ရှိသွား လေပြီ။ ကိုင်း၊ ကိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့ ရွှေနေတစ်ယောက်ကို ချက်ချင်းသွားတွေ့မှဖြစ်မယ် ဟု သူက ပြောသည်။

- ရွှေနေ ဟုတ်လား၊ ကျုပ်ညီ။ ဘာကြောင့် ဝိုက်ဆံအကုန်ခံနေဦးမှာလဲကွာ။ ဇာတ်က ရှင်းနေတာကြီးကို။ ဘာသံသယမှ ဖြစ်စရာမရှိပါဘူး။

- ဇာတ်က ဘယ်လိုရှင်းနေတာတုံးဟု ဂျွန် ကုမာလို့က မေးသည်။

- ဘာကိုမေးတာလဲ။ သည်ကလေးသုံးယောက်က လူမရှိဘူးလို့ ထင်တဲ့ အိမ် တစ်အိမ်ထဲကို ခိုးဝင်ကြတယ်။ အိမ်စေ့ကို သူတို့ တီးထည့်လိုက်ကြတယ်။ လူဖြူက အသံကြားလို့ ထွက်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့... ပြီးတော့... ကျုပ်သား... ကျုပ်ရဲ့သား။

မင့်သား မဟုတ်ဘူးနော်၊ ကျုပ်သားက အဲဒီလူဖြူကို သေနတ်နှံ့ပစ်တယ်။ ကြောက် ကြောက်နဲ့ ပစ်လိုက်တာလို့ သူက ပြောတယ်။

ဟုတ်ပါပြီ။ ဇာတ်လမ်းက အဲသလိုပေါ့ဟု ဂျွန် ကုမာလို့က ပြောသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ အားတက်သွားသလိုပင်။ ဟုတ်ပါပြီလေ။ ဇာတ်လမ်းက အဲသလိုပေါ့။ သူက အစ်ကိုကြီးကို တခြားလူတွေ ရွှေမှာ သည်အတိုင်းပဲ ပြောလွှတ်လိုက်သလား။

- ဘာဖြစ်လို့ မပြောရမှာတုန်းကွ။ အမှန်အတိုင်းဆိုရင် ပြောရမှာပေါ့။

သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ အားတက်သွားသလိုပင်။ ဒါဆို အစ်ကိုကြီးအတွက် ရွှေနေ လိုချင်မှ လိုမှာပေါ့။ သူကသာ လူဖြူကို ပစ်သတ်လိုက်တယ်ဆိုရင် တခြား တွေတွေ ထူးထူး ပြောနေစရာလိုချင်မှ လိုတော့မှာပေါ့။

- ဒါဆို ညီလေးကရော ရွှေနေ ငှားဦးမလို့လား။

ဂျွန်ကုမာလို့က သူ့အစ်ကိုကို ပြီးပြလိုက်သည်။ ကျွန်တော်တော့ ရွှေနေ လိုကောင်းလို မယ်။ တစ်ချက်က ရွှေနေတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျွန်တော့်သားနဲ့ နှစ်ယောက်ချင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောနိုင်တာတော့ အမှန်ပဲ။

သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ စဉ်းစားနေပုံရသည်။ ထို့နောက်သူက သူ့အစ်ကိုကို ပြောလိုက် သည်။

- အစ်ကိုကြီး သိထားဖို့က ကျွန်တော့်သားရော၊ နောက်တစ်ယောက်ရော အခင်း ဖြစ်တဲ့ နေရာမှာ ရှိပါတယ်ဆိုတဲ့ သက်သေအထောက်အထား လုံးလုံး မရှိဘူး။

ဟုတ်ကဲ့။ ဂျွန်ကုမာလို့သည် သူ့စကားသူ သဘောကျသွား ပြီးလိုက်ပါသည်။

သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ ပုံမှန်သို့ ပြန်ရောက်သွားပုံပင်။

- အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာမှာ လုံးလုံး မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သားက...

ဟုတ်ပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်ဟု ဂျွန်ကုမာလို့က သူ့အစ်ကို စကားမဆုံးခင် ဖြတ် ပြောလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့အစ်ကိုကို ပြီးကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

- အစ်ကိုကြီးသားရဲ့စကားကို ဘယ်သူက ယုံမှာတုံး။

ထိုစကားကို သူက အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် ကာ ညာတာထောက်ထားမှုတစ်စက်မှမပါသောအနက်ဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကုမာလို့ကား တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။ လူဖြူလူငယ်က ကားပေါ်သို့ တက် လိုက်သည်။ ကုမာလို့က သူ့ဆီမှ လမ်းညွှန်မှုတစ်ခုခု ရလေမိုးဖြင့် ထိုလူငယ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သော်လည်း လူငယ်ကမူ ပခုံးကို တွန်လိုက်ပါသည်။ ဆရာကြီး လုပ်ချင်တာ လုပ်ပါ။ ရွှေနေငှားဖို့က ကျွန်တော့်အလုပ် မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆိုဖို့သာ ဖြို့ကို ပြန်လိုက်ခဲ့ချင်ကြတယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ကားနဲ့လိုက်ခဲ့ကြပေါ့ဟု သူက ဘာမှ မဖြစ်သည့်ပုံဖြင့် ပြောပါသည်။

ကုမာလို့မှာ ထိုဘာမှ မဖြစ်သည့်ပုံကြောင့် ပိုပြီး ဂနာမငြိမ်နိုင်အောင်ဖြစ်လာရကား

ဘာကိုမှ ရေရေရာရာ မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးဘဲ ကားအပြင်ဘက်တွင် ရပ်နေပါသည်။ သူ ရှိကဲ့သို့ ချိတ်မြစ်မြစ်ခင်းက လူဖြူလူငယ်ကို စိတ်တိုသွားစေပုံပင်။ ကားပြတင်းမှ ခေါင်း ယွက်ပြီး ထိုလူငယ်က အကျယ်ကြီး ပြောလိုက်လေသည်။

- ရှေ့နေအားဖို့က ကျွန်တော့်အလုပ် မဟုတ်ဘူးဗျ။ ကျွန်တော့်အလုပ်က ပြင်ပေးဖို့၊ ကူညီဖို့၊ စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ပေးဖို့ပဲဗျ။

စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ပေးဖို့ဟူသော စကားလုံးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်လည်း ဒေါမာန် ပါပါ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူ့ခေါင်းကို ကားထဲသို့ ပြန်သွင်းလိုက်ကာ ကားစက် နှိုးရန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုစိတ်ကူးကို ဖျက်လိုက်ပြီး ကားအပြင်သို့ ခေါင်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

- အင်မတန် မက်စရာကောင်းတဲ့အလုပ်ပါ။ သီပေါကို မက်မောစရာကောင်းတဲ့ အလုပ်၊ မွန်မြတ်တဲ့အလုပ်ပါဟု သူက ပြောသည်။

သူ့ခေါင်းက ကားထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားပြန်သည်။ ထို့နောက် ခေါင်းပြန်ထွက်ကာ ကုမာလို့အား ပြောလိုက်ပြန်သည်။

- သင်းအုပ်ဆရာအလုပ်ကမှ ပိုမွန်မြတ်တယ်လို့ ဆရာကြီး မမှတ်နဲ့ဗျ။

ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ကြီးပင် ပြောနေရာမှ ဒေါသဖြစ်နေသော နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့လျက် သူက အသံကို နှိမ့်ကာ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

- ဆရာကြီးတို့က စိတ်နှလုံးတွေကို ကယ်ဆယ်တယ်။ စိတ်နှလုံးတွေကို ကယ် ဆယ်ပေးတယ်ဆိုတာ အင်မတန်စိတ်ပျက်စရာကောင်းတဲ့ ဟာသတစ်ခုဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာလည်း စိတ်နှလုံးတွေ ရှိပါတယ်။ လူတွေ လောကကြီးထဲကို ရောက်လာပြီး ပြန်ထွက်သွားကြတာကို ဆရာကြီးတို့ နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေကြတာပဲလေ။ ကျွန်တော်လည်း အတူတူပါပဲ။ သည် အဆာလမ်းဆိုတဲ့ကောင်လေး လောကသစ်တစ်ခု ထဲကို ဓမ္မဗျားလာတာ ကျွန်တော် မြင်ခွင့်ရခဲ့တယ်။ အခုတော့ သူထွက်သွားတော့မှာကို ကျွန်တော် မြင်ရတော့မယ်။

သူက ကုမာလို့ကို ခက်ထန်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။ သူထွက်သွားတာကို ကျွန်တော် တို့ တွေ့ရတော့မယ်ဟု သူပြောသည်။ ထို့နောက် သူ့ခေါင်းက ကားထဲသို့ ပြန်ရောက်သွား ကာ စတီယာရင်ဘီးကို ကွဲထွက်သွားအောင် ညှစ်နေသည့်အလား ခပ်တင်းတင်း ဆုပ် ထားသည်။ ဆိုဖီယာမြို့ကို လိုက်ကြမှာလားဟုလည်း သူက မေးသည်။

သို့ရာတွင် ကုမာလို့က ခေါင်းကို ရမ်းလိုက်ပါသည်။ သည်လူစိမ်းတစ်ယောက် ပါသည့် ကားထဲကို သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တက်ရမှာတဲ့လဲ။ လူငယ်က ဂြန် ကုမာလို့အား ကြည့်လိုက်ပြီး ကားထဲမှ ခေါင်းထုတ်ပြန်ကာ ဂြန်ကုမာလို့ကို လှမ်းပြောလိုက်ပါသည်။ ခင်ဗျားကတော့ လူနပ်တစ်ယောက်ပဲဗျ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်နဲ့ ညီအစ်ကို မတော်တဲ့အတွက် ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဟု သူကပြောသည်။ ထို့နောက်

သူက ကားစက်ကို ဆူဆူညူညူကြီးပင် နှိုးကာ ဘီးသံ တဂျီကျီပေးလျက် မောင်းထွက် သွားတော့သည်။ မောင်းသွားရင်းနှင့်လည်း ဒေါသတကြီးပင် တစ်ယောက်တည်း စကား မတွေ့ ပြောသွားလေသည်။

ကုမာလို့က သူ့ညီကို ကြည့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ညီကမူ သူ့ကို မကြည့်ပါ။ သူက ရှောင်ထွက်သွားပါသည်။ နှမ်းလှေစွာ၊ ဟုတ်ကဲ့... နှမ်းလှေစွာဖြင့် ကုမာလို့သည် ဧရာမန်ရုံကြီးထဲရှိ ဘူးဝမှခွာကာ လမ်းဆီသို့ လျှောက်လိုက်ပါသည်။

တီးခေါ့၊ တီးခေါ့ဟု သူ့မြည်တမ်းလိုက်သည်။ တီးခေါ့၊ တပည့်တော်အား ပစ်မထား ပါနှင့်။ ဗုဒ္ဓသာဗုဒ္ဓ်ဆင့်၏ စကားလုံးများကို ကြားယောင်လာသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ခင်ဗျာ။ အစ်ကိုကြီး ခိုင်းတာ ဘာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် လုပ်ပေးပါ့ မယ်ဟု ဗုဒ္ဓသာဗုဒ္ဓ်ဆင့်က ပြောခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဗုဒ္ဓသာဗုဒ္ဓ်ဆင့်ထံသို့သာ သူ သွားပါတော့မည်။

ကုမာလိုသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာ၊ စိတ်နှလုံး ညှိုးနွမ်းစွာဖြင့် မစ္စစ်(စ်)လစ်သီဘီ၏အိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်မှာ ခပ်မဆိတ်မြစ်နေကြပြီး သူကလည်း သူတို့ကို စကားပြောလိုစိတ်မရှိသလို သူတို့ပေါက်စလေးနှင့် ကစားချင်စိတ်လည်း တစ်စက်မှ မရှိပါ။ သူ့အခန်းထဲသို့သာ ရှောင်သွားလိုက်ကာ သာသနာပြုတိုက်ဆီသို့ သွားနိုင်လောက်အောင် ခွန်အားများကို စုစည်းနိုင်သည်အထိ စောင့်ဆိုင်းနေရင်းက ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ထိုင်နေလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် သူထိုင်နေတုန်းမှာ တံခါးခေါက်သံကြားရသည်။ မစ္စစ်(စ်)လစ်သီဘီက လူဖြူလူငယ်နှင့်အတူ ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နှစ်ဦး နာနာကျင်ကျင် ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ရသည့်အဖြစ်က လတ်ဆတ်နေဆဲမို့ ကုမာလိုက သူ့ကိုမြင်သည်နှင့် ရှိသွားသည်။ ထိုလက္ခဏာကြောင့် လူငယ်က မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်ပြီး မစ္စစ်(စ်)လစ်သီဘီအား ဆီဇူတိုဘာသစ်စကားဖြင့် ရှောင်ပေးရန် ပြောလိုက်ပါသည်။

ကုမာလို မတ်တတ်ထလိုက်သည်။ ကိုင်းတိုင်းတိုင်း အဘိုးကြီး မတ်တတ်ထလိုက်သည်။ နှိမ့်ချရိုက်ကူးကာ အသံနားခံသော စကားလုံးများကို သူ့ရုတ်ပွေလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် တစ်လုံးမှ ထွက်မလာပါ။ လူငယ်အား သူ မကြည့်နိုင်သည့်အတွက် သူ့မျက်လုံးများမှာ ကြမ်းပေါ်သို့ ရိုက်နေပါတော့သည်။

- အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။
- ခင်ဗျာ။

လူငယ်သည် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးအဖြစ်ဆိုး အနေအထားတွင်ရောက်နေပါသည်။ ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ ပြောလိုက်လိုလိုကပ်မိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်စိတ်မကောင်းပါဘူး အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ဟု သူက ပြောသည်။ အခု ကျွန်တော်လာတာက ရှေ့နေငှားဖို့ကိစ္စ ဆရာကြီးနဲ့ဆွေးနွေးဖို့လာတာပါ။

- ခင်ဗျာ။

ထိုသို့ မိမိရှေ့တွင် ရုပ်နေသူတစ်ယောက်အား စကားပြောရန်မှာ ခဲယဉ်းပင်ပန်းလွန်းလှချေသည်။ ကျွန်တော့်ကို ပြောစေချင်ပါသလား၊ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

ကုမာလိုသည် သူ့ကိုယ်သူ ဟန်နိုင်အောင် မနည်းကြိုးစားနေရသည်။ နှိမ့်ချရိုက်ကူး

သည် အလှအကုန်ရနေပြီး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း လူတစ်ယောက်အဖြစ် ရပ်တည်လိုသည့် ဆန္ဒရှိနေသော လူမည်းတစ်ယောက်၏ ပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်း အတိအကျပင်ဖြစ်သည်။

- ခင်ဗျာဟု သူထပ်ပြောမိပြန်သည်။
- အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ဟု လူငယ်က စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပင် အစချီလိုက်ပါသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ဆရာကြီး မထိုင်တော့ဘူးလားဗျာ။

သို့ဖြင့် ကုမာလိုက ထိုင်ချလိုက်သည်။ ယခုထက်တိုင် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် မျက်မှောင် တွန့်ထားဆဲ ထိုလူငယ်ကမူ မတ်တတ်ရပ်လျက်ကပင် သူ့ကို ပြောသည်။

- ကျွန်တော့်အလုပ်မှာ ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး နှစ်မြှုပ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာရယ်။ သိပ်ကို မချီတင်ကဲဖြစ်ရလွန်းတာရယ်ကြောင့် ကျွန်တော် အဲသလိုတွေ ပြောခဲ့မိတာပါ။ ကျွန်တော့်အလုပ်မှာ အလွဲတွေ ဖြစ်ကုန်တဲ့အခါ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် အနာတရဖြစ်အောင် လုပ်မိရသလို တခြားသူတွေကိုပါ နာကျင်ထိခိုက်အောင်လုပ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ကျတော့ ကျွန်တော်ရက်မိတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်သည်ကို လာခဲ့တာပါ။

ကုမာလိုက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်နေသောကြောင့် သူကပင် ဆက်လိုက်ပါသည်။ ဆရာကြီး သဘောပေါက်လားတော့ မသိဘူး။

ကုမာလိုက ဟုတ်ကဲ့၊ ကျုပ်သဘောပေါက်ပါတယ်ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ နာကျင်ထိခိုက်မှု မရှိတော့သည်ကို ထိုလူငယ် မြင်ရစေရန် သူ့မျက်နှာကိုလည်း မော့လိုက်ပြီး ပြောသည်။ ကျုပ် ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်တယ်။

လူငယ်က မျက်မှောင်မကုပ်တော့ပါ။

- ရှေ့နေကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောရရင်တော့ ဆရာကြီးအနေနဲ့ ရှေ့နေတစ်ယောက် ငှားသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ အမှန်တရားကို မျက်ကွယ်ဖြုတ် အခုလို ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာကြီးရဲ့ ညီကို ကျွန်တော် မယုံလို့ သည်စကားကို ပြောရတာပါ။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိနေတယ်ဆိုတာ ဆရာကြီး မြင်နိုင်ပါတယ်။ သူ့သားနဲ့ နောက်တစ်ယောက်က ဆရာကြီးရဲ့သားနဲ့အတူ ရှိနေခဲ့တာကို မြှောင်ကွယ်ကွယ်ဖို့ ကြံစီနေတယ်။ အဲသလို လုပ်လိုက်ရင် အခြေအနေက ပိုဆိုးသွားမှာလား၊ ဆိုးမသွားဘူးလားဆိုတာကို ကျွန်တော်ရော၊ ဆရာကြီးရော ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်ပေမယ့် ရှေ့နေတစ်ယောက်သာဆိုရင်တော့ သိမှာပါ။ နောက်တစ်ချက်လည်း ရှိသေးတယ်။ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ခြောက်လုံးပြူးကို ပစ်လိုက်တာလို့ အဆာလစ်က ပြောတယ်။ လူဖြူကို သတ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက် မရှိဘူးတဲ့။ တရားရုံးအနေနဲ့ သည်အချက် မှန်ကန်ကြောင်း ယုံကြည်လာအောင် ရှေ့နေတစ်ယောက်ကပဲ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်ဗျာ။

- ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။

- ဆရာကြီး ရှေ့နေတစ်ယောက်ယောက်နဲ့များ သိလား။ ဆရာကြီးတို့ အသင်းတော်

ထဲက ဖြစ်ဖြစ်ပေ။

မသိဘူးခင်ဗျ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်တော့ တစ်ယောက်မှ မသိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မထ နားပြီးသွားရင်တော့ သာသနာပြုတိုက်က ဖာသုာဗုဒ္ဓဆင့်နဲ့ သွားတွေ့ဖို့ စိတ်ကူး ထားတယ်။

- အခု ဆရာကြီး အနားရပြီးပါပြီလား။
- ခင်ဗျားရောက်လာတာ ကျုပ်အတွက် အားသစ်လောင်းလိုက်သလိုပါဘဲ ခင်ဗျာ။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ...

- ကျွန်တော် သိပါတယ်။

လူငယ်က မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်ပြီး ဆက်ပြောသည်။ သူ့ဘာသာသူ တစ်ယောက် တည်း ရေရွတ်လိုက်ဘိသကဲ့သို့။

- ကျွန်တော့်အပြစ်ပါဗျာ။ ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ သွားကြမလား။

သို့ဖြင့် သူတို့ သာသနာပြုတိုက်ဆီသို့ လမ်းလျှောက်သွားလိုက်ကြသည်။ ဖာသုာ ဗုဒ္ဓဆင့်၏ အခန်းဆီသို့ ရောက်သွားကြသည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် နှင်းဆီသွေးရောင် ပါးပြင်များနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှဘုန်းတော်ကြီးနှင့် သူတို့နှစ်ဦး အကြာကြီး စကားပြောကြ လေသည်။

- သည်အမှုကို လိုက်ဖို့အတွက် လူကောင်းတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် ခေါ်ပေးနိုင် လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်ဟု ဖာသုာဗုဒ္ဓဆင့်က ပြောပါသည်။ အမှန်အတိုင်း ဖြစ်စေရ မယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ အားလုံးသဘောတူပြီးကြပြီလို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်။ သေစေလိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့မဟုတ်ဘဲ ကြောက်ကြောက်နဲ့သာ ပစ်လိုက်တာဖြစ်ကြောင်း စုံစမ်းလျှောက်လဲရမှာပါ။ တခြားဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်နေတဲ့ ဆရာကြီး ညီရဲ့သားနဲ့ တခြားတစ်ယောက်က အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေရာမှာ မရှိဘူးဆိုတဲ့အချက်နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ဘာလုပ်လို့ရမယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရှေ့နေက ပြောပြပါလိမ့်မယ်။ အမှုသွား အမှုလာအရ သူတို့နှစ်ယောက် အခင်းဖြစ်ချိန်မှာ ရှိနေတယ်လို့ ပြောတဲ့သူက ဆရာကြီးရဲ့ သားတစ်ယောက်သာ ရှိနေတဲ့ပုံပဲ။ ကျွန်တော်စဉ်းစားနေတဲ့ ရှေ့နေကလည်း မဟုတ်ရင် သည်အမှုကို လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် သူ့နဲ့ အမြန်ဆုံး သွားတွေ့လိုက်ပါမယ်။

- လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကရောဟု လူငယ်က မေးသည်။
- အဲဒါကိုလည်း ကျွန်တော် မေးလိုက်ပါမယ်။ လက်ထပ်ပေးလို့ ရ၊ မရတော့ ကျွန်တော်လည်း အတတ်တော့ မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် လက်ထပ်လို့ရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ဆက်ပေးပါမယ်။

သို့ဖြင့် လူချင်းခွဲရန် သူတို့ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြသည်။ ဖာသုာဗုဒ္ဓဆင့်က အဘိုးကြီး၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ စိတ်ကိုတင်းပါဟု သူက ပြောသည်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆရာကြီးရဲ့သားကို ပြစ်ဒဏ်ကြီးကြီး ပေးလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်

သူလျှောက်လဲချက်ကိုသာ လက်ခံမယ်ဆိုရင် ပြစ်ဒဏ်က အလွန်အကျွံတော့ မဖြစ် လောက်ဘူး။ အသက်ရှင်နေသေးသမျှ၊ ဘဝဆိုတာ ရှိနေသေးမျှတော့ ဘဝမှာ ပြင်ပယူ နိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ချက် ရှိပါသေးတယ်ဗျာ။

- ဒါကတော့ ကျုပ် ခေါင်းထဲမှာ လောလောဆယ် တစ်ချိန်လုံး ရှိနေတဲ့အတွေးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သိပ်မမျှော်လင့်နိုင်လှပါဘူးလေဟု ကူမာလိုက ပြောသည်။

- သည်မှာနေပြီး ကျွန်တော်နဲ့ စကားပြောပါဦးလားဟု ဖာသုာဗုဒ္ဓဆင့်က ဆိုပါ သည်။

- ဒါဆို ကျွန်တော် သွားတော့မယ်။ ဒါပေမယ့် အွမ်ပွန်ဒီး(စ်)၊ ကျွန်တော်ကူညီ နိုင်တာရှိရင် ပြောပါ။ ကျွန်တော့်ဘက်က ကူညီဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲဟု လူဖြူလူငယ်က လည်း ပြောပါသည်။

ထိုလူငယ် ထွက်သွားသောအခါ ကူမာလိုနှင့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးဘုန်းတော်ကြီးတို့ ထိုင်လိုက်ကြပြီး ကူမာလိုက ပြောလိုက်သည်။

- သည်ကိုလာရတဲ့ခရီးဟာ အင်မတန် ကြေကွဲစရာကောင်းလှတဲ့ ခရီးပဲဆိုတာ နားလည်မှာပါ။

- ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် မိတ်ဆွေကြီး။
- ပထမတော့ ရှာလိုက်ရတာ၊ ရှာလိုက်ရတာ။ အတော့နားကတော့ ကျုပ်မှာစော ကပ်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှာရင်း၊ ရှာရင်းနဲ့ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တိုးတိုးလာတာနဲ့အမျှ စောကနေ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုဘက်ကို ပြောင်းပြောင်းသွားတယ်။ အဲဒီစိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုက လည်း တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ပိုပိုကြီးလာတယ်။ အလကမူမြောမှာတုန်းက ကျုပ် စပြီး ကြောက်လာတာပဲ။ ပြီးတော့ သည်သာသနာပြုတိုက်ထဲမှာ လူသစ်မှုသတင်းကို ကြား လိုက်ရတော့ ကျုပ်ရဲ့ကြောက်စိတ်ဟာ မကြုံစဖူး ထူးထူးကဲကဲကို အံ့ကြွလာတော့တာပါပဲ ဗျာ။

အဘိုးကြီးက စကားကို ခဏရပ်ပြီး ကြမ်းပြင်ကို စိုက်ကြည့်နေပါသည်။ ပြန်လည် စဉ်းစားနေရင်းက စဉ်းစားခြင်းထဲတွင် နစ်နေပါသည်။ အကြာကြီး စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ သူပြောသည်။

- မဆီမနီးဂုက ကျုပ်ကို ပြောတယ်။ လူတွေ ထောင်နဲ့သောင်းနဲ့ ချီပြီး ရှိနေတဲ့ မြို့ကြီးတစ်မြို့မှာ ဘာအတွက် ဒါကိုပဲ စိုးရိမ်နေရတာလဲတဲ့။ အဲဒီစကားက ကျုပ်ကို သက်သာရာ ရစေခဲ့ပါတယ်။

ကျုပ်ကို သက်သာရာရစေခဲ့ပါတယ်ဟူသော စကားအား ကူမာလို ပြောလိုက်ပုံက ဖာသုာဗုဒ္ဓဆင့်အတွက် မချီတင်ကဲဖြစ်စေရာ ကောင်းလွန်းလှပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့မှာ တောင့်တောင့်ကြီး ထိုင်နေမိကာ အသက်ပင်မရှူမိချေ။ ကိစ္စအားလုံး မြန်မြန်ပြီးသွားဖို့ လည်း ဆုတောင်းလိုက်မိသည်။

- အိန်စကားက ကျုပ်ကို သက်သာရာ ရစေခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ် သက်သာရာတော့ မရဘူးဗျ။ တစ်ထောင်မှာ တစ်ယောက်လောက်သာ ကြုံရမယ့်အဖြစ်က ကျုပ်မှာမှ ရွေးပြီး လာဖြစ်နေတာကို ကျုပ် အယုံရခက်နေတယ်။ တစ်ခါတလေ၊ ဒါ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူးလေလို့ ဖျိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ တွေးမိသေးတယ်။ အိပ်မက်မက်နေတာ၊ အိပ်ရာက နိုးရင် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ တွေ့ရမှပဲလို့ ကျုပ်တွေးကြည့်တယ်။ ဒါပေမယ့် အိန်အတွေးက ကြာကြာမခံပါဘူးဗျာ။

ကုမာလိုကပင် ဆက်ပြောနေပါသည်။

- ကျုပ်ဇနီးနဲ့ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်သား ဟိုး... နဲ့ဒီရုနီမှာ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့၊ သည်အဖြစ်က တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ဖြစ်လာတော့မယ်ဆိုတာကို လုံးလုံးမသိဘဲ နေခဲ့ရ တာကို တွေးကြည့်မိတယ်။ သည်လိုတော့ဖြစ်နေပြီ၊ ဟိုလိုတော့ ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာကို တစ်ယောက်ယောက်ကသာ ပြောပေးခဲ့မယ်ဆိုရင်၊ တစ်ယောက်ယောက်ကသာ ပြောပြ မယ်ဆိုရင်... ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကို ဘယ်သူမှ မပြောဘူး။ အခုတော့ ကျုပ်တို့သိပြီ။ ဟိုတုန်းကတော့ ကျုပ်တို့ မသိနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ မသိနိုင်ပေမယ့် တခြားသူတွေကတော့ သိနိုင်နေကြပြီ။ သိရလို့ ဘာမှ အကြောင်းမထူးတဲ့သူတွေကကျတော့ သိနေကြတယ်။ သူတို့တွေကျတော့ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်ကို အတိအကျသိနေကြတယ်။ သူတို့က ပြော တယ်။ ဒါ ကျွဲဟဲနုဇွာဘု(ခ)ပဲ။ သည်ကောင်လေးကတော့ လမ်းမှားလိုက်နေပြီ။ ကျွဲဟဲ နုဇွာဘု(ခ)က တခြားကောင်လေးတွေလိုပဲ ရေလိုက်လို့နေပြီ။ အဲသလို သိကြတယ်။ ကျုပ်တို့အတွက် အဲသလိုသိဖို့ သိပ်လိုတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကျတော့ ဘာမှ မသိရဘူး။

ဖာသုဗုဒ္ဓဆင့်က သူမုက်လုံးကို လက်နှင့် ကာလိုက်သည်။ အလင်းရောင်စူးစူးကို ရောင်ကွင်းရန်။ စကားပြောနေသူကို မမြင်ရရန်။ သူပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရက်ရှယ် မြဲလွှမ်း ထားသော စိတ်နှလုံးထိခိုက်ပွယ်အနေအထားကို ပြုစွမ်းရန်အတွက် သူ တစ်ခုခုပြောဖြစ်ဖို့ ပင်။ သို့ရာတွင် သူ့ကိုယ်တွင်းမှ တစ်စုံတစ်ရာက မပြောဘဲထားလိုက်ရန် တားထားလေ သည်။ ထို့ထက်ပိုသည်ကား သူ့မှာ ပြောစရာစကားလုံး မရှိခြင်းပင်။

ကုမာလိုကပင် ဆက်ပြောနေပါသည်။

- မြက်တောထဲမှာ လူတစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေတယ်။ သူ့အပေါ်မှာတော့ ဘဝမှာ အဆိုးဆုံး မုန်တိုင်းက ဆင်နေပြီ။ လျှပ်စီးတွေ၊ မိုးကြိုးတွေက တစ်ခါမှ မကြုံဖူးတဲ့ အနေအထားမျိုးနဲ့ လာတော့မယ်။ သေကြေပျက်စီးလောက်တဲ့အထိကို ရောက်လာတော့ မယ်။ လူတွေက သူ့ကို ဖြတ်ပြီး သူတို့အိမ်သူတို့ အလောသုံးဆယ် သွားနေကြတယ်။ အန္တရာယ်ကင်းရာ၊ ဘေးရှင်းရာကို ပြေးလွှားနေကြတယ်။ မြက်တောထဲက လူကို မြင်ပဲ မမြင်ကြလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း ခဏတဖြတ်လောက်လေး ရပ်လိုက်ရင်ပဲ ခရီးထောက်သွားမှာ စိုးလို့ပဲလားတော့မသိဘူး။ အိန်လူတွေက မြက်တောထဲက လူကို

မနိုးကြဘူး။ သည်အတိုင်း ပစ်ထားခဲ့ကြတယ်။

ဟိုနောက်တွင်ကား ကုမာလိုမှာ ပြောစရာစကား ကုန်သွားသကဲ့သို့ ရှိသည်။ နှစ်ဦးစလုံး အတန်ကြာ လှိမ်သက်နေကြသည်။ ဖာသုဗုဒ္ဓဆင့်က ပါကျပေါင်း တစ်ခါခင် မျှကို စိတ်ကူးကြည့်မိသေးသော်လည်း မည်သည့်ပါကျကျမျှ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်ဟန် မရှိပေ။ မိတ်ဆွေကြီးရယ်... ဟု အစချီကာ ဘာမှလည်း ဆက်မပြောဖြစ်ပြန်ပေ။ ကုမာလိုက ထိုစကားလုံးကို အစကောက်ကာ စကားဆက်ပြောလေမိုး မျှော်ကိုးမိသော် လည်း ကုမာလိုကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာစကားမှ မဆက်တော့ပေ။

ထို့ကြောင့် မိတ်ဆွေကြီးရယ်... ဟု သူထပ်ပြောရပြန်သည်။

- ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဖာသု။

- ဆရာကြီးရဲ့၊ ဇောကနေ ကြောက်လန့်မှု အသွင်ဖြောင်းသွားတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ ကြောက်လန့်မှုက ကြောက်မှု အသွင်ဖြောင်းသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြောက်မှုဟာ ကြောက် လန့်မှုထက်တော့ ပိုကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ကြောက်လန့်မှုဆိုတာက လူကို ဆင်းရဲစေတယ်။ ဘယ်တော့မှ အကျိုးမပေးပေမယ့် ကြောက်မှုကတော့ လူတွေကို အကျိုးပေးပါတယ်။ အရည်အသွေးတွေနဲ့ ပြည့်ဝလာစေပါတယ်။

ကုမာလိုက သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ အလွန်နိမ့်ချရိုက်လှသော လူတစ်ယောက်စီ မှာ အလွန်တွေ့ရခဲ့လှသည့် အကြည့်စိန်စိန်ဖြစ်နေပြီး ပြန်လည် ရင်ဆိုင်ကြည့်ရန် ခဲယဉ်းလှသော အကြည့်ပင်ဖြစ်သည်။

- ကျုပ်ကို အကျိုးပေးနေမုန်း၊ အရည်အသွေးတွေနဲ့ ပြည့်ဝလာနေစေမုန်း ကျုပ်မသိ လိုက်ရပါလား။

- ကြောက်မှုဟာ ကြောက်လန့်မှုထက်တော့ ပိုကောင်းပါတယ်။

ဖာသုဗုဒ္ဓဆင့်က မလျှော့။

- ကြောက်လန့်မှုဆိုတာက ခရီးရှည်ပဲ။ တကယ့်ကို ဆိုးရွားလှတဲ့ ခရီးရှည်ပဲ။

ဒါပေမယ့် ကြောက်မှုက အပျဉ်းဆုံးတော့ ခရီးဆုံးကို ရောက်သွားတာပါ။

- ဒါဆို ကျုပ်က ဘယ်ကို ရောက်သွားတာလဲဟု ကုမာလိုကမေးသည်။

- မုန်တိုင်းအန္တရာယ်ရှိနေချိန်မှာ လူဆိုတာ ကိုယ်အိမ်အတွက်တော့ ကိုယ်စိုးရိမ်သွား မိမှာပဲ။

ဖာသုဗုဒ္ဓဆင့်က ဇူးလူးစကားနှင့် ဆင်သော နိမိတ်ပုံတစ်ခုကို ယူသုံးကာ ပြော လိုက်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် မုန်တိုင်းကြောင့် အိမ်ပြိုသွားပြီဆိုရင်တော့ လုပ်စရာတစ်ခု ပေါ်လာပြီပေါ့။ မုန်တိုင်းအန္တရာယ်ကို ဘယ်လိုမှ မကာကွယ်နိုင်ပေမယ့် ပြိုသွားတဲ့အိမ် ကိုကျတော့ ပြန်ဆောက်လို့ရတာပေါ့ဗျာ။

- ကျုပ်အသက်အရွယ်ကြီးနဲ့ ဟုတ်လား။ ကျုပ်ငယ်တုန်းရွယ်တုန်း၊ သန်မာတုန်းက ဆောက်ခဲ့တဲ့ အိမ်တစ်ခုလုံးမှာ ဖြစ်ပျက်သွားတာကိုလည်း ကြည့်ပါဦးဗျာ။ သည်အရွယ်

ကြီး ကျမှတော့ ဘယ်လိုအိမ်မျိုး ကျွန်တော် ပြန်ဆောက်ရမှာလဲ။

- ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်ကို ဘယ်သူမှ နားမလည်နိုင်ပါဘူး ဆရာကြီးဟု မှာသွားပင်ဆင့်က ပြောမိပြောရာပြောလိုက်သည်။

ကူမာလိုက သူ့ကိုကြည့်လိုက်သည်။ ခါးသီးစွာသော်လည်းကောင်း၊ စွပ်စွဲသည့်အနေ ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အပြစ်တင်သည့်အနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း ကြည့်လိုက်ခြင်း မျိုးကား မဟုတ်ပါ။

- ကြည့်ရတာ ဘုရားသခင်က ကျုပ်ကို မျက်နှာတော် လွှဲလိုက်ပြီ ထင်ပါရဲ့ဗျာဟု ကူမာလိုပြောသည်။

- ဖြစ်နေပုံအရတော့ အဲသလို ပြောရမလို့ပဲပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဘုရားသခင်ဟာ ဘယ်တော့မှ၊ ဘယ်၊ ဘယ်သောအခါမှ ဘယ်သူ့အပေါ်မှာမှ မျက်နှာတော် မလွှဲပါဘူးဗျာ။

- မှာသွား သည်ကားပြောတာ ကြားရတော့ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာဟု ကူမာလိုက ကျိုးနွံစွာပြောသည်။

- တာဝပြင်ရေးဆိုတဲ့အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ပြောခဲ့ကြပြီးပါပြီဟု လူဖြူ ဘုန်းတော်ကြီးက ပြောပါသည်။ ဆရာကြီးသားရဲ့ဘဝပြင်ရေးပေါ့။ ဆရာကြီး ကိုယ် တိုင်က ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်နေတာမို့ သည်ကိစ္စဟာ ကိစ္စတကတော့အနက်မှာ ဆရာကြီးအတွက် အရေးအကြီးဆုံးကိစ္စ ဖြစ်နေပါပြီ။ ဆရာကြီးသားရဲ့ ဘဝကို ပြင်ပေး မိက ဆရာကြီးရဲ့ဒုက္ခ၊ ဆရာကြီးအနီးရဲ့ဒုက္ခတွေထက်တောင် ပိုပြီး အရေးကြီးပါတယ်။

- မှန်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် အဲသလို ပျက်သွားတဲ့ဘဝကို ပြင်နိုင်မယ့် နည်း လမ်းကို ကျုပ်ဖြင့် မမြင်မိဘူး။

- ဒါကိုတော့ ဆရာကြီး မခိုးရိမ်ပါနဲ့။ ဆရာကြီးလည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် တစ်ယောက်ပဲဟာ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာရှိနေတာက သူခိုးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူပဲ လေ။

- ကျုပ်သားက သူ့ခိုးမဟုတ်ဘူးဟု ကူမာလိုက ဝပ်ပြတ်ပြတ် ပြန်ပြောသည်။ လူဖြူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ လူကောင်းတစ်ယောက်။ သူ့အနီးနဲ့ သားသမီးတွေအပေါ်မှာ သစ္စာရှိရှိ၊ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နဲ့နေတဲ့ လူဖြူ။ အဲဒီထက် ပိုတာက အဲဒီလူဖြူဟာ ကျွန်တော်တို့ လူမည်းတွေအပေါ်မှာပါ သစ္စာရှိတဲ့သူ၊ ချစ်ခင်တဲ့သူ။ သူ့အနီးနဲ့ သားသမီးတွေအများမှာ ကျုပ်သားကြောင့် ပူဆွေးသောက ရောက်နေကြရပြီ။ ကျုပ်သီသလောက် ကျုပ်သား ကျူးလွန်လိုက်တဲ့အမှုထက် ယုတ်မာပက်စက်တဲ့ အမှုမျိုး တစ်မှုမှကို ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။

- လူဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ ယုတ်မာပက်စက်မှုအတွက် နောင်တရတတ်ကြပါတယ် ဆရာကြီးရယ်။

- ကျုပ်သားကတော့ နောင်တရမှာ မဟုတ်ဘူးဟု ကူမာလိုက ခါးသီးစွာ ပြော သည်။ မင်းနောင်တရပြီလားလို့ကျုပ်ကမေးရင် သူက အဖေပြောတဲ့အတိုင်းပဲလို့ ပြန်

ပြောလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ ယုတ်မာပက်စက်တာ မဟုတ်ဘူးလားလို့ ကျုပ်က ပြောရင် ယုတ်မာပက်စက်တာပေါ့လို့ သူ ပြန်ပြောလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် တခြားစကားကို ကျုပ် ပြောရင်၊ သူ ကျုပ်စကားနောက်က သံယောင်လိုက်လို့ မရမယ့် စကားမျိုးပြောရင်၊ ဥပမာပုံဗျာ၊ မင်း အခုဘာလုပ်မလဲလို့ မေးမယ်ဆိုရင် ဒါတော့ ကျွန်တော် မသိဘူးလို့ သူပြန်ပြောလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ်လည်း အဖေလုပ်စေချင်တာ လုပ်မယ်လို့ပဲ ပြန်ပြောလိမ့် မယ်။

သူ့ရင်ထဲမှာဖြစ်ပေါ်နေသော မချီတင်ကဲဝေဒနာကြောင့် ကူမာလိုအသံက ကျယ်လာ သည်။

- သည်ကောင်က သူစိမ်းပဲ။ သူ့ကို ကျွန်တော် ထိလို့မရဘူး။ သူ့ကို ကျွန်တော် လက်လှမ်းမမီဘူး။ သူ့မှာ အရှက်တရားဆိုလို့ တစ်ခက်ဆို တစ်ခက်ကလေးမှ မရှိဘူး။ ထိခိုက်နာကျင်ရတဲ့သူတွေအတွက်လည်း သနားရကောင်းမှန်း၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရကောင်း မှန်း နည်းနည်းမှ မသိဘူး။

ပြောရင်းနှင့် ကူမာလို မျက်ဝန်းထဲတွင် မျက်ရည်စများ ရစ်ပဲလာသည်။ သို့ရာတွင် သူ့အတွက်သာ သူငိုကြွေးနေပုံရလေသည်။ သူ့ကောက်ကျစ်မှုအတွက် ငိုကြွေးခြင်းမဟုတ် ဘဲ သူ့အန္တရာယ်အတွက် ငိုကြွေးခြင်းသာ ဖြစ်ပုံရလေသည်။

ကူမာလိုက သံကုန်ဟစ်လိုက်သည်။

- လူတစ်ယောက်ဟာ ယုတ်မာပက်စက်မှုအာရုံတွေအားလုံးကနေ လွတ်မြောက်နိုင် မလားဗျာ။ သူ့လို ကြီးပြင်းနည်းမျိုးနဲ့ ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ဟာ ယုတ်မာ ပက်စက်မှု အာရုံတွေကနေ လွတ်အောင် ရုန်းနိုင်မတဲ့လား။ သူ့ကိုယ်သူ သနားနေတာကိုပဲ ကျုပ်ဖြင့် မြင်တယ်။ ကလေးနှစ်ယောက်ကို အဖမဲ့ဘဝရောက်အောင် ပို့ခဲ့တဲ့ သူ့ကိုယ်သူမှ ပဲ သနားလို့ မဆုံးအောင်ဖြစ်နေတာကိုပဲ ကျုပ်ဖြင့်မြင်တယ်။ သည်မှာ ကျုပ်ပြောမယ်။ သည်လူမမယ်လေးနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကို စော်ကားလိုက်မယ်ဆိုရင် ပိုလို့တောင်မှ ကောင်းလိမ့်ဦး...

- တော်ပါတော့ဗျာဟု မှာသွားပင်ဆင့်က အော်လိုက်သည်။ ဆရာကြီး သတိလက် လွတ် ဖြစ်နေပြီ။ သွားပြီးတော့ ဘုရားဝတ်ပြပါလား။ သွားပြီးတော့ နားလိုက်ပါ။ နောက်ပြီးတော့ ဆရာကြီးရဲ့ သားကိုလည်း အဲသလို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီး အကဲမဖြတ် ပါနဲ့ဦး။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း အထိတ်တလန့်နဲ့ ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေဦး မှာပါ။ ဒါကြောင့်လည်း သူက ဆရာကြီးကို ပြောမိပြောရာတွေ ပြောဖြစ်ခဲ့တာနေမှာပါ။ အဖေ ဖြစ်စေချင်တဲ့အတိုင်း၊ အဖေ ပြောတဲ့အတိုင်းဆိုတဲ့စကားတွေဟာ ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်း မသိတာနဲ့ဘဲ ပြောမိပြောရာ ပြောတဲ့စကားတွေဖြစ်မှာပါ။ အတတ်တော့ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။

ကူမာလိုက မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပါသည်။ အဲသလို ပြောမိပြောရာ ပြောတယ်ဆိုတာ

ကျယ်ယုံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာ ဘာမျှော်လင့်ချက်မှ မကျန်တော့ဘူး။ ကျုပ်ဘာလုပ်သင့်တယ်လို့ ဖွာသွာက ပြောလိုက်ပါလိမ့်။ ဩ... ဟုတ်ပြီ။ ဘုရား ပတ်ပြပြီး နားဖို့။

သူ့အသံမှာ မထီလေးစားဟန် မပါပါ။ သည်လူကြီး မထီတရီနှင့် သရော်ကမော် မပြောတတ်မှန်းကိုလည်း ဖွာသွာမင်းဆင့် ကောင်းကောင်းသိပါသည်။ သို့ရာတွင် သူ့နတ် မှ ထွက်လာသော စကားလုံးများမှာမူ မထီတရီနိုင်လွန်း။ သရော်ကမော်နိုင်လွန်းလှသည့် အတွက် လူဖြူဘုန်းတော်ကြီးက သူ့လက်မောင်းကို အလောသုံးဆယ် လှမ်းမမ်းထားလိုက် ပါသည်။

- ထိုင်ပါဦးဗျာ။ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးအနေနဲ့ ကျွန်တော် ဆရာကြီးကို ပြောမှ ဖြစ်တော့မယ်။

ကူမာလို ထိုင်ချပြီးသောအခါကျတော့မှ ဖွာသွာမင်းဆင့်က သူ့ကို ပြောသည်။

- ဟုတ်ပါတယ်။ ဘုရားဝတ်ပြပြီး နားပါတော့လို့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဘုရားဝတ်ပြတဲ့အခါ ပါးစပ်က ဘုရားစာတွေ ရွတ်ရုံမဟုတ်ဘဲ နားတုံ့အခါမှာလည်း အိပ်ရာ ပေါ်မှာ လဲလျောင်းရုံမဟုတ်ဘဲ ဖြစ်နေစေပြီးတော့ ဝတ်ပြပြီး နားလိုက်စေချင်ပါတယ်။ ကိုယ့် အတွက်ကိုယ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘုရားသခင်ရဲ့အလိုတော်ကို နားလည်နိုင်ဖို့ဖြစ်ဖြစ်တော့ ဝတ်ပြ ဆုတောင်းတာတွေ မလုပ်စေချင်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အဲဒါတွေက သိပ်ကို အသိရ ခက်အောင် သို့သိပ်တုံ့ကိုစွရပ်တွေမို့ပဲ။ ဘဝရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ဘယ်သူ သိလို့လဲ။ မသိဆို ဘာဆိုတာ အင်မတန် အသိရခက်တဲ့လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ရပ်ပဲ မဟုတ်လား။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်အတွက်ကူတော့ ဆရာကြီး ကရုဏာထားနိုင်ခဲ့ပြီး ဆရာကြီးအတွက်ကျ တော့ ကရုဏာထားမယ့်သူ ဘာကြောင့် မရှိတာလဲ။ ဒါလည်း အင်မတန် အသိရခက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပဲလေ။ သည်အကြောင်းတွေကို ခွဲစားရင်နဲ့တော့ ဝတ်ပြဆုတောင်းတာ တွေ မလုပ်ပါနဲ့။ ဒါတွေကို တခြားအချိန်မှာ တွေးလို့ရပါတယ်။ ဂါးထရုအတွက်၊ သူ့သားလေးအတွက်၊ ဆရာကြီးသားရဲ့ ဇနီးဖြစ်လာလေမယ့် ကလေးမအတွက်၊ ဆရာ ကြီးရဲ့ မြေးဖြစ်လာမယ့် ကလေးငယ်အတွက် ဝတ်ပြဆုတောင်းပေးပါ။ ဆရာကြီးရဲ့ ဇနီးရယ်၊ နန္ဒီရဲ့နို့မှာကုန်ရစ်သူတွေ အားလုံးအတွက်ရယ်လည်း ဝတ်ပြဆုတောင်းပေးပါ။ ပူဆွေးသောကာနဲ့ ကုန်ရစ်သူ အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေအတွက် ဝတ်ပြဆုတောင်းပေးပါ။ အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့လူရဲ့ ဝိညာဉ်အတွက် ဝတ်ပြဆုတောင်းပေးပါ။ အပျက်အစီးကို ပြန် တည်ဆောက်ဖို့ကြိုးစားနေကြတဲ့ သာသနာပြုတိုက်က ကျွန်တော်တို့အတွက်၊ အီဇင်ဇီလယ် နီက လူတွေအတွက် ဝတ်ပြဆုတောင်းပေးပါ။ ဆရာကြီးကိုယ် ဆရာကြီး ပြန်တည် ဆောက်ဖို့အတွက် ဝတ်ပြဆုတောင်းပေးပါ။ တရားမျှတမှုကို ဆောင်ရွက်နေကြတဲ့ လူဖြူတွေအားလုံး၊ ကြောက်သာ မနေရဘူးဆိုရင် တရားမျှတမှုကို ဆောင်ရွက်ဖြစ်ကြလေ မယ့် လူဖြူတွေအားလုံးအတွက် ဝတ်ပြဆုတောင်းပေးပါ။ ပြီးတော့ ဆရာကြီးရဲ့သား

အတွက်၊ သူပြင်လာဖို့အတွက် ဝတ်ပြဆုတောင်းဖို့လည်း မရွံ့ပါနဲ့။

- ကျုပ် နားလည်ပါပြီဗျာဟု ကူမာလိုက ကျီးနဲ့စွာ ပြောသည်။

- ပြီးတော့ ကျေးဇူးတင်လို့ရတဲ့နေရာမှန်သမျှမှာ ကျေးဇူးတင်ပေးပါ။ ကျေးဇူးထက် ဘယ်ဟာမှ ပိုမကောင်းဘူးလေဗျာ။ ဆရာကြီးရဲ့ဇနီး၊ ပြီးတော့ မဖွဲ့(စ်)လစ်သီဘီ၊ ပြီးတော့ မဆီမန်းဂျ၊ ပြီးတော့ ပြင်ရေးစခန်းက ဟိုလူဖြူလူငယ်စသဖြင့်ပေါ့။ ပြီးရင် ဆရာကြီးသားနဲ့ သူ့ကို ပြင်ဖို့အတွက်ကိုတော့ ကျွန်တော်နဲ့ မဆီမန်းဂျတာဝန်ထားပါ။ ကျွန်တော်တို့တာဝန်ထားဆို ဆရာကြီးမှက ဘုရားသခင်ရဲ့အလိုတော်ကိုမြင်နိုင်လောက် တဲ့အထိ စိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးနောက်ကျနေလို့ ပြောရတာပါ။ ကိုင်း... အရှင့်သား၊ သွားပြီးတော့ ဝတ်ပြဆုတောင်းပါတော့။ သွားနားပါတော့။

လူဖြူဘုန်းတော်ကြီးက ကူမာလိုအား ထုလိုက်ပြီး သူ့ဦးထုပ်ကို ပေးလိုက်သည်။ ကူမာလိုက ကျေးဇူးတင်စကား ပြောမလို့ရှိသေး။ သူက ပြောလိုက်ပါသည်။

- ကျွန်တော်တို့တွေဟာ ကျွန်တော်တို့သဘောနဲ့ ကျွန်တော်တို့လုပ်ကြကိုင်ကြတယ်။ လုပ်ဖြစ်သွားကြတယ်။ အဲဒီသဘောက ဘယ်က ပေါ်လာတယ်ဆိုတာဟာလည်း အင်မတန် အသိရခက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ရပ်ပဲ။ စရစ်တော်ကိုယ်တိုင်က သူ့ဘဝသူ စွန့်ပယ်ပစ်ခဲ့ပြီး လူသားတွေကို စောင်မကြည့်ရှု ခွင့်လွှတ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တွင်းမှာ ရှိနေတဲ့ စရစ်တော်က ကျွန်တော်တို့ကို အော်ဟစ် စေခိုင်းနေပါတယ်။

လူဖြူဘုန်းတော်ကြီးက ကူမာလိုအား သာသနာပြုတိုက် တံခါးဝဆီအထိ လိုက်ပို့ပြီး ထိုနေရာတွင် လူချင်းခွဲလိုက်ကြပါသည်။

- ဆရာကြီးအတွက် နေ့ရော ညပါ ကျွန်တော် ဆုတောင်းပေးပါမယ်။ ပြီးရင် ဆရာကြီး ကျွန်တော့်ကို ဘာပဲ ထပ်ခိုင်းခိုင်း ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါမယ်ဟုလည်း ဖွာသွာ မှင်းဆင့်က မြောလိုက်လေသည်။

မြို့ကြီးထဲတွင် မိမိဘာသာသွားတတ်အောင် ကြိုးစားနေသော ကုမာလိုသည် နောက် တစ်ရက်၌ သူ့သား၏ ရင်ခွေးကို လွယ်ထားသော မိန်းကလေးအားတွေ့ရန် ပင်းရွာသို့ သွားသည့် ရထားပေါ် လိုက်ပါစီအင်းခဲ့ပါသည်။ မဆီမန်းက သူ့ကို အဖော်လိုက်မပေး နိုင်သော အချိန်အခါကို သူတမင်ရွေးလိုက်ပါသည်။ မဆီမန်းက မကျေနပ်သဖြင့် မဟုတ်ပါ။ တစ်ယောက်တည်း သွားတာက ပိုကောင်းမည်ဟု ခံစားရသောကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်းပြည်းလေးလေး စဉ်းစားကာ ပြည်းပြည်းလေးလေးပင် သူ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ လူမျိုးစုတို့၏ ပြည်းပြည်းလေးလေး နုရီရိုးရာတွင် ကျင့်သားရစွာ နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့် ထိုသို့ ပြည်းပြည်းလေးလေး ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူနှင့်အတူ ရှိနေသူများက သူ့လေးကန်မှုကြောင့် စိတ်မရှည်နိုင်အောင် ဖြစ်ကုန်တတ်ကြ သည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ဖူးလှပြီဖြစ်သည်။ ပြည်းပြည်းလေးလေး လုပ်ကိုင်ခြင်းက ထိုသူများ မပါဘဲနှင့် သူ့ပန်းတိုင်သို့ သူ့ကိုယ်တိုင် အရောက်သွားနိုင်ဖို့ ပိုမိုသေချာသည်ဟုလည်း သူခံစားရပါသည်။

ကလေးမလေး နေသောအိမ်ကို အခက်အခဲမရှိဘဲ သူ ရှာတွေ့လိုက်ရပြီး တံခါးကို ခေါက်လိုက်သောအခါ ကလေးမလေးက တံခါးဖွင့်ပေးပါသည်။ ထို့နောက် ကလေးမက ကုမာလိုအား မရွံ့မရှု ပြီးပြသည်။ ထိုအပြေးထဲတွင် စိုးရွံ့မှုလေးက တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါနေ သလို ကလေးဆန်ဆန်ဖော်ရွေမှုလေးလည်း တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပါသည်။

- နေကောင်းလား သမီး။
- ကောင်းပါတယ် အဖို့ဖွန်ဒီ(စ်)ရှင်။

အခန်းတွင်းမှ တစ်လုံးတည်းသော ကုလားထိုင်တွင် သူဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သတိ ကြီးကြီး ထားကာ ထိုင်ချလိုက်ပြီးနောက် သူ့မျက်ခုံးကို သပ်လိုက်သည်။

- သမီးရဲ့ ခင်ပွန်းသည်အကြောင်း ကြားပြီးပြီလားဟု သူမေးလိုက်သည်။ ခင်ပွန်း သည် ဟူသော ဝေါဟာရကမူ သူ့စကားတွင် အမှန်တကယ် အနက်မထင်၊ အသက်မဝင် သော စကားလုံး ဖြစ်နေပါသည်။

ကလေးမ၏ မျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံး ကွယ်သွားသည်။

- ကျွန်မ မကြားရသေးပါဘူးရှင်။

- ကျုပ်ပြောရမယ့် စကားကတော့ မကောင်းလှဘူး။ သူ့အခု အချုပ်ထဲကိုရောက် နေတာ။

- အချုပ်ထဲကို ရောက်နေတယ်ဟု ကလေးမက သံယောင်လိုက်သည်။
- လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ အဆိုးဆုံးကျူးလွန်နိုင်တဲ့ ပြစ်မှုမျိုးကို ကျူးလွန်ပြီး သူ အချုပ်ထဲရောက်နေတယ်။

သို့သော် ကလေးမလေးက သူ့စကားကို နားမလည်ပါ။ သူ့စကားအဆက်ကို မိန်းကလေးက စောင့်နေသည်။ မိန်းကလေးကား ပီဘီ ကလေးသာသာမျှသာ ရှိပါသေး သည်။

- သူက လူဖြူတစ်ယောက်ကို သတ်လိုက်တယ်။
- အို...

မိန်းကလေးထံမှ အာမေဇိုတ်တစ်လုံး ပွင့်ထွက်လာသည်။ မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်လိုက်သည်။ ကုမာလိုကိုယ်တိုင်လည်း စကားမဆက်နိုင်။ စကားလုံးများသည် ဝားသွားများသို့ ဖြစ်နေကာ သစ်လွင်လတ်ဆတ်ဆတ် ခတ်ချက်ပေါ်သို့ ဆက်ဆက် မွမ်း နေသည့်နှယ် ဖြစ်နေလေသောကြောင့်တည်း။ မိန်းကလေးက သေတ္တာတစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ကို ကြည့်နေသည်။ မျက်ရည်စများက မိန်းကလေး၏ ပါးပြင် နှစ်ဖက်ပေါ်သို့ စတင်စီးဆင်းလာတော့သည်။

- သည်အကြောင်းကို မပြောချင်ပါဘူး သမီးရယ်။ သမီး စာဖတ်တတ်လား။ လူဖြူအကြောင်းပါတဲ့ သတင်းစာကိုလေး။
- နည်းနည်းပါးပါးတော့ ဖတ်တတ်ပါတယ်ရှင်။
- ဒါဆိုရင် သတင်းစာကို ထားခဲ့ပေးမယ်နော်။ ဒါပေမယ့် တခြားလူတွေကိုတော့ မပြပါနဲ့ သမီးရယ်။

- တခြားသူတွေကို ကျွန်မ မပြပါဘူး အဖို့ဖွန်ဒီ(စ်)ရှင်။

- ကျုပ်ဆက်မပြောချင်တော့ဘူး။ သမီးဆီလာရတာက တခြားကိစ္စတစ်ခု ပြောဖို့ လာခဲ့တာ။ သမီး ကျုပ်သားနဲ့ လက်ထပ်ချင်လား။
- အဖို့ဖွန်ဒီ(စ်) သိတဲ့အတိုင်းပါပဲရှင်။
- ကျုပ်က သမီးကို မေးနေတာလေ သမီးရယ်။
- ကျွန်မ လက်ထပ်ချင်ပါတယ်ရှင်။
- ဘာကြောင့် သူနဲ့ လက်ထပ်ချင်တာလဲ။

မိန်းကလေးက သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုသို့သော မေးခွန်းမျိုးကို နားမလည် နိုင်သောကြောင့် ကြည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

- ဘာကြောင့် သူနဲ့ လက်ထပ်ချင်တာလဲကွဲ့။ ကုမာလိုက ဖိမေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက သူထိုင်နေသော သေတ္တာမှ သစ်သားစလေးများကို ဆွဲဖို့နေရင်း စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် ပြီးနေလေသည်။

- သူက ကျွန်မ ခင်ပွန်းသည်ပဲရင်။
- ခင်ပွန်းသည်ဟူသော ဝေါဟာရကမူ သူ့စကားတွင် အမှန်တကယ် အနက်မထင်၊ အသက်မဝင်သော စကားလုံးဖြစ်နေပါသည်။
- ဒါပေမယ့် အရင်တုန်းကတော့ သမီး သူ့ကို လက်မထပ်ချင်ခဲ့ဘူးနော်။ ထိုမေးခွန်းက ကလေးမကို အခက်တွေ့သွားစေသည်။ ကလေးမက မတ်တတ် ထလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိပါ။ ထို့ကြောင့် ပြန်ထိုင်ချလိုက်ပြီးနောက် သေတ္တာမှ သစ်သားစလေးများကို ပဲ့သည့်အလုပ်ကိုသာ လုပ်နေပြန်တော့သည်။
- ပြောပါဦး သမီးရယ်။
- ကျွန်မ ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ပါဘူး အွန်ဒြပ်ဒီး(စ်)ရှင်။
- သမီး သူ့ကို လက်ထပ်ချင်တယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲလား။
- တကယ်ပါ အွန်ဒြပ်ဒီး(စ်)ရှင်။
- သေချာအောင် မေးတာပါ သမီးရယ်။ သမီး စိတ်မပါဘဲ သမီးကို တို့မိသားစုထဲ ဆွဲမသွင်းချင်လို့ပါ။
- ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ ကလေးမက သူ့ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ မော့ကြည့်သည်။ ကျွန်မ စိတ်ပါပါတယ်ရှင်ဟုလည်း ဆိုသည်။
- တို့တစ်တွေက ဟိုးအဝေးကြီးမှာ နေကြတာ။ တို့နေတဲ့နေရာမှာ လမ်းတွေ၊ ဓာတ်မီးတွေ၊ ဘတ်(စ်)ကားတွေလည်း မရှိဘူး။ အဲဒီမှာ ကျုပ်ရယ်၊ ကျုပ်နီးရယ်ပဲ ရှိတယ်။ ပြီးတော့ အင်မတန်လည်း အေးချမ်း တိတ်ဆိတ်တယ်။ သမီးက နူးလူး လူမျိုးနော်။
- ဟုတ်ပါတယ် အွန်ဒြပ်ဒီး(စ်)ရှင်။
- သမီးကို ဘယ်မှာ မွေးတာလဲ။
- အလကွဲနွဲမှာပါ ရှင်။
- သမီး မိဘတွေကရော။
- အဖေက အဖေကို ပစ်သွားပါတယ် အွန်ဒြပ်ဒီး(စ်)ရှင်။ ကျွန်မရဲ့ ဒုတိယအဖေကိုလည်း ကျွန်မတော့ နားမလည်ပါဘူးရှင်။
- သမီးအဖေက ဘာလို့ ပစ်သွားတာလဲ။
- သူတို့ ရန်ဖြစ်ကြတာပဲ အွန်ဒြပ်ဒီး(စ်)ရှင်။ ကျွန်မ အဖေက တစ်ချိန်လုံးလိုလို မူးနေတာကိုး။
- ဒါနဲ့ သမီးအဖေက ပစ်သွားတယ်ပေါ့။ သမီးကိုပါ ပစ်သွားတာပဲလား။
- အဖေက ကျွန်မတို့ အားလုံးကို ပစ်သွားတာပါ။ ကျွန်မ မောင်လေးနှစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်မကိုပါ ပစ်သွားတာပါ။

- သမီး မောင်လေးနှစ်ယောက်ကရော၊ အခု ဘယ်ရောက်နေလဲ။
- တစ်ယောက်က ကျောင်းမှာပါ အွန်ဒြပ်ဒီး(စ်)ရှင်။ အဆာလမိုကိုပို့တဲ့ ကျောင်းမှာပါရှင်။ နောက်တစ်ယောက်က အလကွဲနွဲမှာပါ။ ဒါပေမယ့် သူက ဆိုးတယ်။ သူ့ကိုလည်း ကျောင်းကို ပို့ကြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ ကြားပါတယ်ရှင်။
- ဒါနဲ့များ သမီးအဖေက သမီးတို့ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီးတော့ ပစ်သွားနိုင်တာလဲ မသိဘူးနော်။
- မိန်းကလေးက သူ့ကို မသိနားမလည်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်ပါသည်။
- အဲဒါတော့ ကျွန်မလည်း မသိဘူးရှင်။
- သမီးရဲ့ ဒုတိယအဖေကိုလည်း သမီးက နားမလည်ဘူးနော်။ အဲတော့ သမီး ဘာလုပ်လိုက်လဲ။
- ကျွန်မ အိမ်က ထွက်လာခဲ့ပါတယ်ရှင်။
- ပြီးတော့ သမီး ဘာလုပ်လဲ။
- ကျွန်မ ဆိုဖို့ယာဗြိမှာ နေပါတယ်။
- တစ်ယောက်တည်းလား။
- မဟုတ်ဘူးရှင်။ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူး။
- ဒါဆို မင်းရဲ့ ပထမအိမ်ထောင်နဲ့ပေါ့ဟု သူက အေးတိအေးစက် မေးလိုက်သည်။ သူ့အေးစက်မှုကို လုံးဝ အမှူးထားမိဘဲ ဟုတ်ကဲ့ရှင်။ ကျွန်မရဲ့ ပထမအိမ်ထောင်နဲ့ပါ ဟု ကလေးမက ပြန်ပြောသည်။
- အိမ်ထောင် ဘယ်နှဆက် ရှိခဲ့ပြီလဲ။
- ကလေးမက စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ရယ်လိုက်ပြီး သေတ္တာကို ပို့နေသော သူ့လက်သူ ပြန်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် မော်ကြည့်လိုက်သောအခါ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသော ကုမာလို့ မျက်လုံးများကို မြင်လိုက်ပြီး စိတ်ရှုပ်သွားသည်။
- သုံးဆက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်ရှင်။
- ပထမတစ်ယောက်က ဘယ်ရောက်သွားလဲ။
- အဖမ်းခံလိုက်ရပါတယ်ရှင်။
- ဒုတိယတစ်ယောက်ကရော။
- သူလည်းပဲ အဖမ်းခံလိုက်ရတာပဲရှင်။
- အခု တတိယအိမ်ထောင်လည်းပဲ အဖမ်းခံရပြန်ပြီပေါ့။
- သူ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။ မိန်းကလေးအား နာကျင်ထိခိုက်စေလိုသောဆန္ဒက သူ့ရင်ထဲသို့ တိုးဝင်လာသည်။ ထိုသို့လုပ်ရန်မသင့်မှန်း သူသိနေသော်လည်း သူ့ဆန္ဒကို လွန်ဆန်မနေတော့ဘဲ သူပြောချလိုက်သည်။
- ဟုတ်တယ်။ မင်းရဲ့ တတိယအိမ်ထောင်လည်း အဖမ်းခံလိုက်ရပြန်ပြီ။ သည်

တစ်ခါကျားတော့ လူသတ်မှုနဲ့ အမမ်းခံရတာလေး။ လူသတ်သမားနဲ့ မင်းအရင်က ညားဖူးလို့လေးဟင်။

ကုမာလိုက ကလေးမထံ ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်ရာ ကလေးမမှာ သေတ္တာပေါ်မှာ တင်ပင် နောက်သို့ ရှိသွားလေသည်။ မညားဖူးဘူး၊ မညားဖူးဘူးဟုလည်း ကလေးမက အော်လိုက်သည်။ အပြင်မှ ကြားမည်ကို စိုးသဖြင့် ကုမာလိုက အသံကို အတတ်နိုင်ဆုံး နှိမ်ပြီး မကြောက်ဖို့ ကလေးမကို ပြောကာ ခြေတစ်လှမ်း ပြန်ဆုတ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ကလေးမ ပုံမှန်အနေအထားသို့ ပြန်လည်ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကလေးမကို နာကျင်ထိခိုက်အောင် လုပ်လိုသော ဆန္ဒက သူထံတွင် ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာသည်။ သို့ဖြင့် သူက ကလေးမကို ပြောလိုက်မိရပြန်သည်။

- အခု မင်း စတုတ္ထအိမ်ထောင် ထပ်ပြဋ္ဌားမှာလား။ ဆောက်တည်ရာမရဘဲ ကလေးမက ပြန်ပြောသည်။
- ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း။ ကျွန်မ ဘယ်ယောက်ျားမှ ထပ်မလိုချင်တော့ပါဘူးရှင်။ ရိုင်းစိုင်းရက်စက်သော စိတ်အနေအထားထဲတွင် ရိုင်းစိုင်းသော အတွေးက ကုမာလို ခေါင်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။
- ကျုပ်က မင်းကို ယူမယ်ဆိုရင်ရော မင်း နောက်အိမ်ထောင်မပြုတော့ဘူးလား။
- အဘက... ဟု မေးကာ မိန်းကလေးမှာ နောက်သို့ ရှိသွားပြန်သည်။
- အေး... ငါက မင်းကို ယူမယ်ဆိုရင်ကွာ။ ထောင်ချောက်ထဲတွင် ပိတ်မိနေဘိသကဲ့သို့ မိန်းကလေးက ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေကြည့်လိုက်သည်။

- ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း။ အဲလိုဆို မှားမှာပေါ့ရှင်။
- အရင်တုန်းကရော မှန်ခဲ့လို့လား။
- ဟင့်အင်း... မမှန်ခဲ့ပါဘူးရှင်။
- ဒါဆို မင်း ကျုပ်ကို မယူချင်ဘူးလား။

မိန်းကလေးက ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ရယ်မောလိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် သေတ္တာမှ သစ်စများကို မှဲနေပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ကုမာလို မျက်လုံးများက သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေလေမှန်း ခံစားနေရပြီး မိန်းကလေးက ပြောလိုက်ပါသည်။

- ရမယ်ဆို ယူချင်ပါတယ်ရှင်။

ကုမာလိုက ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်လိုက်သည်။ မိန်းကလေးက သူ့ကို ကြည့်ပြီး တရွပ်ရွပ် ငိုပါတော့သည်။ အရှက်ရသွားပြီး အညှဉ်းဆဲခံရသော သတ္တဝါလေး ငိုနေလေပြီ။ ကုမာလိုကလည်း နုနယ်ချိန့်ကာ ပိန်ညှော်နေသော မိန်းကလေးကို ကြည့်ပြီး ရှက်နေပါသည်။ သူ၏ ရက်စက်မှုအတွက် ရှက်မိခြင်းဖြစ်ပြီး မိန်းကလေး၏

အလိုတုန်းအတွက် ရှက်မိခြင်းကား မဟုတ်မူပါ။

သူက ကလေးမထံ ထသွားလိုက်ပြီး မေးလိုက်သည်။

- အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ သမီး။
- ကျွန်မ မသိဘူးရှင်။ ဒါပေမယ့် ဆယ့်ခြောက်နှစ်လို့ထင်ပါတယ်ရှင်ဟု ကလေးမက ရှိုက်ငင်ရင်း ပြောပါသည်။

သနားကြင်နာစိတ်က ကုမာလို ရင်ထဲတွင် ယိုဖိတ်လို့ လာပြန်သည်။ ကုမာလိုက ကလေးမ၏ခေါင်းပေါ်သို့ သွလက်ကို တင်လိုက်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး၏ အထိအတွေ့ကြောင့်လား၊ ယိုဖိတ်လျှံကျလျက်ရှိသော သနားကရုဏာစိတ်များက လက်ဖဝါးနှင့် လက်ချောင်းများဆီအထိ စီးကျသွား၍လား၊ တခြားအကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်လားတော့ မသိပါ။ သို့ရာတွင် မိန်းကလေး၏ ငိုရွိုက်မှုကတော့ ငြိမ်သက်သွားပါသည်။ သွလက်ဝါးအောက်မှ မိန်းကလေး၏ ခေါင်းလေးမှာလည်း ငြိမ်သက်သွားသည်ကို သူသတိထားမိလိုက်ပါသည်။ ကုန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မိန်းကလေး၏ လက်များကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ဤပစ်လက်စိတ်ထားသော အိမ်ကလေးမှ အဓိပ္ပာယ်မဲ့သော တာဝန်များအား ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များဖြစ်သည့် လက်ဖဝါးကြမ်းကြမ်းကို ကုမာလို သတိထားမိလိုက်ပါသည်။

- ကျုပ် စိတ်မကောင်းပါဘူး သမီးရယ်။ သမီးကို အဲသလိုမေးခွန်းမျိုး မေးလိုက်မိတဲ့အတွက် ကျုပ်ဟာကျုပ် ရှက်နေမိတယ်။

- ကျွန်မ ဘာပြောရမယ်မှန်း မသိတော့ပါဘူးရှင်။
- ဘာပြောရမှန်းမသိဘူးဆိုတာ ကျုပ်နားလည်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်လည်း ကျုပ် ရှက်နေမိတာပါ။ ပြောစမ်းပါဦးစွယ်။ သမီးက ကျုပ်သားကို တကယ်ပဲ လက်ထပ်ချင်တာလား။

မိန်းကလေးက သွလက်ကို ဆုပ်ညှစ်လိုက်ပြီး လက်ထပ်ချင်ပါတယ်ရှင်ဟု ပြောသည်။

- ပြီးတော့ အင်မတန်အေးဆေးငြိမ်သက်တဲ့ အဝေးကြီးကို သွားပြီး ကျုပ်တို့သမီးရော ဖြစ်ချင်လား။

- ဖြစ်ချင်ပါတယ်ရှင်ဟု ပြောလိုက်သော မိန်းကလေး၏အသံထဲတွင် ဝမ်းသာကြည်နူးမှုက အတိုင်းသား၊ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်။
- လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲဖြစ်ချင်တာလား။
- လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲဖြစ်ချင်တာပါရှင်။
- သမီး...
- ရှင်... အွမ်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- နောက်ထပ် ရက်စက်တဲ့စကားတစ်ခွန်းကို ကျုပ်ပြောရပေဦးမယ်။

- ကျွန်မ နားထောင်နေပါတယ်ရှင်။
- သမီးဆီမှာ မက်မောမှုတွေရှိနေသမျှ အဲဒီအားချမ်းတဲ့အရပ်မှာ သမီး ဘာသွားလုပ်မှာလဲ။ ကျုပ်က သင်းအုပ်ဆရာ။ ဘုရားကျောင်းမှာ နေတယ်။ တို့တွေရဲ့ဘဝက အားချမ်းပြီး စနစ်တကျနဲ့ နေကြတာ။ သမီး မလုပ်နိုင်တာတစ်ခုကို ကျုပ်က အတင်းမတိုက်တွန်းချင်ဘူး။
- ကျွန်မ နားလည်ပါတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ရှင်။ ကျွန်မ သေသေချာချာ နားလည်ပါတယ်။
- ကလေးမက သူ့အား မျက်ရည်ခိုင်းနေသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။
- အဘတို့ ကျွန်မအတွက် အရက်မကွဲစေရပါဘူး။ ကျွန်မကိုလည်းကြောက်စရာမလိုပါဘူးရှင်။ အေးချမ်းတဲ့အရပ်မို့လို့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ အေးချမ်းတဲ့ဘဝကိုပဲ ကျွန်မ မက်မောတာပါရှင်။
- မက်မောဟူသော စကားလုံး၊ ထိုစကားလုံးကြောင့် ကလေးမမှာ မြန်မြန်ထက်ထက်ပင် ရွှန်းလက်တောက်ပလာလေသည်။
- အေးချမ်းမှုကို ကျွန်မ မက်မောတာပါ။ အေးချမ်းတာကိုပဲ မက်မောတဲ့စိတ်ကပဲ ကျွန်မဆီမှာ ရှိပါတယ်ရှင်။
- ထိုစကားကြောင့် ကူမာလို့မှာ တအံ့တဩပင် ဖြစ်သွားရလေသည်။
- သမီးကို ကျုပ်နားလည်ပါတယ်။ ကျုပ်ထင်ထားတာထက်တောင် ပိုပြီး မင်းက လိမ်မောပါးနပ်ပေတာပဲ။
- ကျောင်းမှာလည်း ကျွန်မ လိမ်မောခဲ့ပါတယ်ရှင်။
- ကူမာလို့ ရုတ်တရက်ရယ်ချလိုက်မိရတော့သည်။ ထိုရယ်သံ၏ထွေပြားပုံကို စဉ်းစားရင်း သူ ရပ်နေမိသည်။
- သမီးက ဘယ် အသင်းတော်ဝင်လဲ။
- အင်္ဂလန်ဘုရားကျောင်း အသင်းတော်ကပါရှင်။
- ထိုစကားကိုလည်း ကလေးမက စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။
- မိန်းကလေး၏ ရိုးသားပွင့်လင်းမှုကို သူရယ်မိရပြန်သည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် လေးနက်တည်ကြည်သွားရသည်။
- သမီးဆီက ကျုပ် ကတိတစ်လုံးတော့ လိုချင်တယ်။ အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ကတိပဲ။
- မိန်းကလေးသည်လည်း လေးနက်တည်ကြည်သွားသည်။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ရှင်။
- အခုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တို့အရပ်ကို ပြန်ပြီးကြတဲ့အခါမှာဖြစ်ဖြစ် အခု တို့တွေပြောကြတဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ သမီး နောင်တရလာခဲ့တယ်ဆိုရင် သမီးဘာသာ ကြိတ်မြဲ

- မထားပါနဲ့။ ဒါမှမဟုတ်လည်း သမီးအမေဆီက ထွက်ပြေးခဲ့သလို ထွက်မပြေးပါနဲ့။ သမီးနောင်တရရင် ရတဲ့အကြောင်း ကျုပ်ကို ပြောပုံမယ်လို့ ကတိပေးပါ။
- ကျွန်မ ကတိပေးပါတယ်ဟု ကလေးမက အလေးအနက်ပင် ပြောပါသည်။ ထို့နောက် စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆက်ပြောပြန်သည်။ ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ နောင်တရမှာမဟုတ်ပါဘူးရှင်။
- ထိုစကားကြောင့် သူရယ်မိရပြန်ကာ ကလေးမ၏လက်ဖျားကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး သူဦးထုပ်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။
- လက်ထပ်ဖို့အတွက် အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်တဲ့အခါ သမီးဆီကို ကျုပ် ပြန်လာခဲ့မယ်။ သမီးမှာ အဝတ်အစားရော ရှိလို့လား။
- ကျွန်မမှာ အဝတ်အစား အနည်းအပါးတော့ရှိပါတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ရှင်။ ကျွန်မ အဆင်သင့် လုပ်ထားလိုက်ပါ့မယ်။
- သည်နေရာမှာလည်း သမီး မနေသင့်ဘူး။ ကျုပ်နဲ့ နီးတဲ့နေရာမှာ သမီးအတွက် ရှာပေးရမလား။
- သိပ်ကောင်းတာပေါ့ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ရှင်။
- ကလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင် မိန်းကလေးက လက်ခုပ်လက်ဝါး တီးလိုက်သည်။
- မြန်မြန်လေးသာ ရှာပေးပါရှင်။ ကျွန်မ သည်အခန်းကို ပြန်အပ်လိုက်ပါ့မယ်။
- အေးအေးသာ နေရစ်ပါတော့ ငါ့သမီး။
- ပြည်းပြည်းသာသွားပါ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ရှင်။
- သူက အိမ်ထဲမှ ထွက်လာလိုက်ရာ ဝင်းတံခါးဆီအထိ ကလေးမက လိုက်ပါလာပါသည်။ ကလေးမအား လှည့်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ မိန်းကလေးက သူ့အား ပြီးပြနေပေသည်။ နာကျင်မှုမှ အနည်းငယ်မျှ၊ အကုန်မဟုတ်ဘဲ အနည်းငယ်မျှ သက်သာရာရသွားသော လူတစ်ယောက်နယ် လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ သူရယ်မိခဲ့သည်ကိုလည်း ပြန်သတိရသွားသည်။ မရယ်သင့်သော လူမတစ်ယောက် ရယ်လိုက်မိသကဲ့သို့ပင် သူ့မှာလည်း ရယ်မိခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာမှာ အမှန်ပင် အောင့်နေပါသည်။ ဖာသာဝင်းဆင့်၏ စကားကိုလည်း ယူကြိုးမရဖြစ်စွာ ရုတ်တရက် ပြန်သတိရသွားမိရပြန်သေးသည်။ ဖာသာ ဗုဒ္ဓဆင့်က ပြောခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် နွေရော၊ ညပါ ဝတ်ပြုရာတောင်းနေပါ့မယ်တဲ့။ လမ်းထောင့်သို့ အရောက်တွင် သူက လှည့်လိုက်ပြီး နောက်ကို လှည့်ကြည့်သောအခါ မိန်းကလေးက သူ့အား ယခုထက်တိုင် လှမ်းမျှော်ကြည့်နေဆဲဖြစ်သည်ကို မြင်ရလေသည်။

မိမိတို့အိမ်မှ အခန်းများကို အငှားရထားခြင်းမရှိသည့် လူအရေအတွက်မှာ မဆိုစလောက် အနည်းငယ်မျှသာ ရှိပါသည်။ ထိုလူနည်းစုထဲတွင်မှ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီကလည်း တစ်ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်နေလေသည်။ ကွယ်လွန်သူသွဇင်ပွန်းမှာ ဆောက်လုပ်ရေးသမား တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ကာ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သော လူကောင်းတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ဦးမှာ သားသမီးရတနာ မထွန်းကားခဲ့ကြရှာပါ။ ဝေပွန်းသည် က မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီအတွက် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းတစ်ဆောင်ကို ဆောက်ပေးထားခဲ့ပါသည်။ ထမင်းစားရန်နှင့် နားနေရန် အခန်းတစ်ခန်းပါရှိပြီး ဝင်အိပ်ရန် အခန်း သုံးခန်းပါရှိသော အိမ်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခန်းတွင် မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီကိုယ်တိုင်နေထိုင်ပြီး နောက်တစ်ခန်းကို ဘုန်းတော်ကြီးအား ထားပါသည်။ အိမ်ထဲတွင် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ရှိနေကာ ဝတ်ပြုဆောင်ရွက်ပေးခြင်း ဝေပွန်းသည်မှာ မင်္ဂလာရှိသည့်အတွက် မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက သူ့ကို လက်ခံထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျန်တစ်ခန်း၌မူ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် တစ်ကွယ်ငင် တစ်စင်ပါဖြစ်သည့် ဂါးထရုနှင့် သွေးသားကို ထားပါသည်။ သို့ရာတွင် သူစိမ်းများကိုတော့ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက အလှည့်လက်မခံလိုပါ။ သွေးမှာ ပိုက်ဆံမလိုပါ။

ဘုန်းတော်ကြီးအဖြစ်မှာ ဆိုးလှပါသည်။ ဂါးထရုနှင့် ကလေးအဖြစ်ကလည်း ဆိုးလှပါသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး၏သားအဖြစ်ကမူ အဆိုးဆုံးပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး၏ စိတ်ရင်းကောင်းမှုကို မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ စဉ်းငယ်သော်မျှ သံသယမရှိပါ။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် ကြင်နာတတ်ပြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့ကာ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီကိုလည်း ဂါရဝတရားနှင့် တလေးတစား ဆက်ဆံပါသည်။ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏ အိမ်ကိုလည်း သွေးအိမ်သဖွယ်သဘောထားကာ ရိုရိုသေသေ အသုံးပြုပါသည်။ ဂါးထရုနှင့် သွေးကလေးကို ကယ်ဆယ်ခဲ့ခြင်း၊ သွေးမအား ဝတ်စုံသစ်တစ်စုံနှင့် ခေါင်းစည်းပိတ်စမြေ အသစ်တစ်စ ဝယ်ဆင်ခဲ့ခြင်း၊ ကလေးငယ်အတွက် ရုပ်အင်္ကျီ၊ သိုးမွေး ခွယ်တာနှင့် ဘောင်းဘီရည်တို့ကို ဝယ်ဆင်ခဲ့ခြင်းစသည်များကို ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည့် အတွက် မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက ဘုန်းတော်ကြီးအား လေးစားကြည်ညိုပါသည်။ ထိုလက်ဆောင်များ ဝယ်ပေးခဲ့သည့် အတွက် ဝေပွန်းထုံးစံအရ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက ဘုန်းတော်ကြီးအား ကျေးဇူးလည်းတင်ခဲ့ပါသည်။

ဂါးထရုနှင့် ကလေးငယ်တို့အား အိမ်တွင်ထားရသည်မှာလည်း သာယာပါသည်။ ကလေးမသည် အိမ်မူကိစ္စများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန် ဝန်မလေးသည့်အပြင် သန့်လည်း သန့်ရှင်းပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုကလေးမမှာ အလွန်ထူးဆန်းသော ပျံပျက်မှု ကတော့ ရှိပါသည်။ လူစိမ်းသူစိမ်းများ၊ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားသားများနှင့် အလွယ်တကူ အရောတဝင် ဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။ ဂါးထရုအား အိမ်ထောင်သည်တစ်ယောက် ဖြစ်မှန်း မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ သိထားသကဲ့သို့ အဘွားကြီး မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီသည်လည်း အိမ်တွင် အလွန်စည်းကမ်း တင်းကြပ်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်မှန်း ဂါးထရုက သိထားသည့် အတွက် ဂါးထရုသည် အခြေအနေကို နားလည်ကာ ကျိုးနွံပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး၏ သားနှင့်ပတ်သက်သမျှ အလုံးစုံကတော့ ဝမ်းနည်းစရာ အကောင်းဆုံး၊ အဆိုးဆုံးဖြစ်ပါသည်။ သူတို့၏ ရိုးရာဝေပွန်းထုံးစံအစဉ်း ထိုသားအတွက် သူတို့ ငိုကြွေးခဲ့၊ တအိအိဆွဲငင်မြည်တမ်းခဲ့ပြီးလည်းဖြစ်ပါသည်။ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီနှင့် ဂါးထရုတို့သည် ထိုသားအကြောင်းကို မဆုံးနိုင်အောင်ပြောကြပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် သူတို့ပြောဖြစ်သမျှမှာ ထိုလူငယ်လေးအကြောင်းသာဖြစ်နေသည်မှာလည်း အမှန်ပင်။ အဘိုးကြီးကတော့ စပ်မဆိတ်သာနေပါသည်။ အဘိုးကြီး၏မျက်နှာမှာလည်း သောက ပုံစံခွက်ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်သည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်နေပါသည်။ သို့ရာတွင် အဘိုးကြီး၏ဝတ်ပြုဆောင်ရွက်ပေးမှုများကိုတော့ ကြားရတတ်ပြီး မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီအနေဖြင့် အဘိုးကြီးအတွက် အမှန်ပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါသည်။ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် နာရီပေါင်းများစွာ ထိုင်ကာ ပရိဒေဝပီစီးသော မျက်လုံးများဖြင့် တူရုကို မမှီဝဲမသုံးစားနေတတ်သော်လည်း မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက စကားသွားပြောသည့်အခါတွင်မူ အဘိုးကြီးမှာ ပြန်လည် အသက်ဝင်လာတတ်စမြဲလည်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါများတွင် သူက ပြီးလိုက်တတ်သောကြောင့် သောက ပုံစံခွက်ထဲမှ သူ့မျက်နှာကို ဖယ်ရှားလိုက်သလိုလည်း ဖြစ်သွားတတ်ပြန်သေးသည်။ အဘိုးကြီးကား မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီအပေါ်တွင် ဂါရဝထားကာ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံသည်မှလွဲ၍ မည်သည့်အခါမျှ တခြားနည်း မဆက်ဆံပါ။ ကလေးငယ်နှင့် ကစားနေသောအခါများတွင် အဘိုးကြီးပုံစံမှာ ပြောင်းလဲသွားတတ်လေ့ရှိသည်လည်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းသို့ကစားနေရင်းတန်းလန်းမှပင် တစ်ခါတရံများ၌ ငြိမ်ကျသွားတတ်ပါသည်။ ကလေးက မေးနေပြီး ကလေး၏ အမေးကို ဘာမှ ပြန်မဖြေဘဲ နေသည်များကို မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီကြားရတတ်ပါသည်။ ထိုအခါများတွင် မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက သူတို့ကစားနေသော အခန်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် အဘိုးကြီးမှာ သွေးအတွေးနှင့်သူ နစ်မွန်းနေကာ သူ့မျက်နှာမှာလည်း သောကပုံစံခွက်ထဲတွင် ရောက်နေပြီး ထိုနေရာတွင် ငူငူကြီးထိုင်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရမြဲလည်းဖြစ်ပါသည်။

- မစ္စ(စ်) လစ်သီဘီ။
    - အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ရှင့်။
    - မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီရဲ့ ကျေးဇူးတွေ အများကြီးပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို နောက်ထပ် ကျေးဇူးတစ်ခု ပြပေးပါဦးလို့ ပြောချင်ပါတယ်။
    - လုပ်ပေးရမှာပေါ့ရှင်။
    - ကျုပ်သားရဲ့ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရတဲ့ ကလေးမလေးအကြောင်းတော့ မစ္စ(စ်) လစ်သီဘီ ကြားပြီးပြီနော်။
    - ဟုတ်ကဲ့၊ ကြားပြီပါပြီ။
    - အဲဒီ ကလေးမလေးက ပင်းရွာမှာနေတယ်။ တခြားလူတွေနဲ့ အိမ်တစ်အိမ်ရဲ့ အခန်းတစ်ခန်းမှာနေတာ။ ကလေးမလေးက ကျုပ်သားနဲ့ လက်ထပ်ချင်တယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက် လက်ထပ်ဖို့စီစဉ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်လေ။ အဲဒီအခါကုရင် - ဘာပဲ ဖြစ်လာလာပေါ့လေ - သည်ကလေးမလေးက ကျုပ်နဲ့အတူ နဒွီရန်ကိုလိုက်ပြီး သန့်ရှင်းတဲ့၊ ဣန္ဒြေရတဲ့ အိမ်မှာ သူ့ကလေးကို မွေးလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် လောလောဆယ် အဲဒီနေရာမှာ ကလေးမလေးကို ကျုပ် မနေစေချင်ဘူး။ အမေကြီးကိုလည်း ဒုက္ခမပေး ချင်ပါဘူးဗျာ...
    - ကလေးမလေးကို သည်အိမ်ကို ခေါ်လာချင်လို့လား အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
    - ဟုတ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပေးပါဗျာ။
    - ကျွန်မ ခေါ်ထားပါ့မယ်ဟု မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက ပြောသည်။ ကျွန်မတို့ စားကြ သောက်ကြတဲ့အခန်းမှာ အိပ်လို့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အတွက် ခုတင်တော့ ကျွန်မမှာ မရှိဘူး။
    - အဲဒါ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ သိက္ခာရှိတဲ့အိမ်တစ်အိမ်ရဲ့ ကြမ်းပေါ်မှာ ကလေးမလေး အိပ်ရတာဟာ...
    - ဟုတ်တာပေါ့ရှင်၊ ဟုတ်တာပေါ့။
    - ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အမေကြီးရယ်။ အမေကြီးဟာ ကျုပ်အတွက်တော့ တကယ့် အမေပါပဲ။
    - ကျွန်မတို့တွေ အသက်ရှင်နေကြတာ ဘာအတွက်လဲရှင်ဟု မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက ပြောပါသည်။
- ထို့နောက်တွင်တော့ သူ ရွင်လန်းလာရပြန်ပြီး ကလေးပေါက်စကို ခေါ်လိုက်ပါ သည်။ ကလေးကို သူ့ဒူးပေါ်တွင် ထိုင်ခိုင်းကာ ကလေးအတွက် ဒူးကို မြင်းလုပ် စီး သည့်နယ် ဖြစ်လေအောင် အထက်အောက် ခပ်သွက်သွက် လှုပ်ပေးနေလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုကစားနည်းမှာ သိပ်မကောင်းပါ။ ကလေးက စီးလို့ မဝနိုင်သော်လည်း

အဘိုးကြီးမှာ ပင်ပန်းလာပါသည်။ ထိုအခါ သစ်သားတုံးများကို ထုတ်လာကြကာ ထိုတုံးများနှင့် ဂျီဟဲနုစွာဘု(စ်)မှ အဆောက်အအုံများနှင့် တိုက်မြင့်မြင့်ကြီးများကို ဆောက်ကြပါသည်။ ဆောက်လို့ပြီးသောအခါ ဆောက်ပြီးသားကို ဝုန်းခဲ ဖြိုချရင်း တုဝရီးနှစ်ယောက် အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်ကြသည်။

- ကဲ... ဦးကြီး သွားစရာရှိသေးတယ်ဟု ကုမာလိုက ပြောသည်။ သားအတွက် အစ်မအသစ်တစ်ယောက် ခေါ်လာခဲ့မယ်။

သူ့ပိုက်ဆံကို ရေကြည့်လိုက်သည်။ ငွေစက္ကူ တစ်စ၊ နှစ်စသာ ကျန်တော့သည်။ မကြာမီ စာတိုက်တွင် စုထားသော ငွေကို နှိုက်ရပေတော့မည်။ သက်ပြင်းကို မသိမသာ ချလိုက်ပြီးနောက် အပေါ်အင်္ကျီနှင့် ဦးထုပ်ကို ကောက်ဝတ်ကာ တုတ်ကောက်ကိုလည်း ယူလိုက်သည်။ သူ့ဇနီးမဟုတ်တော့ စီးပိုလေးတစ်လုံးရရှိ နောက်ထပ် အတော်ကြာကြာ စောင့်ရရှာပေးဦးတော့မည်။ သူသည်လည်း သင်းအုပ်ဆရာတစ်ယောက် ဝတ်လျှော့ရသော ဝတ်စုံနက်အသစ်နှင့် ကော်လာသစ်များ ရလာဖို့ နောက်ထပ်အတော်ကြာကြာ စောင့်ရ ပေးဦးတော့မည်သာတည်း။

◆◆◆

မိန်းကလေးက ဂါးထရုလို မဟုတ်ပါ။ ဤအိမ်သို့ရောက်လာရသည်ကို သူက သိသိ သာသာပင် ဝမ်းသာနေသည်။ သူ့မှာ အဝတ်အစား အနည်းငယ်မျှသာ ပါသော်လည်း ပါသလောက်က သန့်သန့်ပြန်ပြန်။ အဝတ်အစားများနှင့်အတူ မရှိသလောက် နည်းပါးလှ သော သူ့ပစ္စည်းလေးများကို ကလေးမက ရိုရိုသေသေ ကိုင်တွယ်သုံးစွဲထားသည်။ ဤသို့သောအိမ်မျိုးတွင် မနေဖူးသည့်အတွက် သူက တံခါးတွေကိုဖွင့်ကာ အခန်းတွေကို ကြည့်ပြီး သဘောကုန်နေသည်။ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီအား သူက အမေဟု ခေါ်သည့်အတွက် စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိသော အမျိုးသမီးကြီးကလည်း ကျေနပ်ဝမ်းသာလေသည်။ ထို့အပြင် ကလေးမလေးက ဆီဆုတို့ ဘာသာကောင်းကို ငွေခံကရိုဏ်း သိပ်မကျလှစွာ ပြောတတ်နေသည့်အတွက်လည်း မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက သဘောကုန်လေသည်။ ဂါးထရုမှာ လည်း သည်အိမ်မှာ ပျင်းလှပြီဖြစ်သဖြင့် မိန်းကလေး ရောက်လာသောအခါ စကားပြော ဖော်တစ်ယောက် တိုးလာသဖြင့် ကလေးမကို ဝမ်းသာအားရပင် ကြိုဆိုပါသည်။ ဂါးထရုနှင့် ထိုကလေးမ စကားတွေ အများကြီး ပြောဖြစ်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ရယ်မောကြသောအခါတွင်မူ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ ပေါ်လာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ချက်ချင်းပင် တိတ်သွားကြသည်။ ဂါးထရု၏ မျက်လုံးများထဲတွင် သရော်ကစော် ဖြစ်နေပြီး မိန်းကလေးကတော့ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားရလေသည်။ သို့ရာတွင် မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက ထိုရယ်ပုံကို မကြိုက်ပါ။ ပေါ့ပျက်ပျက်နိုင်လွန်းသော ထိုရယ်သံကို

မကြိုက်ပါ။ မဖွ(စ်)လစ်သီဘီက မီးရိုချောင်ထဲတွင် သူ့အား ကုလုပ်ပေးရန် မိန်းကလေးကို ခေါ်လိုက်ပြီး ထိုရယ်ပုံကို မနှစ်သက်ကြောင်း ပြောပါသည်။

- အခု သမီးဟာ သိက္ခာရှိတဲ့ အိမ်တစ်အိမ်မှာ နေနေတာနော်။ သမီး။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ။ အမေဟု ကလေးမက မျက်လွှာချကာ ပြောပါသည်။
- ပြီးတော့ သမီးကို သည်ကိုခေါ်လာတာလည်း အင်မတန်ကို စိတ်ရင်း ဓေတနာကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ခေါ်လာတာနော်။ သူ့စိတ်ဓေတနာ ဘယ်လောက်ကောင်းတယ်ဆိုတာ နှုတ်နဲ့တောင် ပြောလို့ မလုံလောက်ဘူး။

မိန်းကလေးက မဖွ(စ်)လစ်သီဘီကို စိတ်အားထက်သန်စွာကြည့်ရင်း သမီး သိပါတယ်ရှင်ဟု ပြောသည်။

- အဲတော့ သမီးစိတ်ထဲမှာ သူက သမီးကို ခေါ်လာတဲ့အတွက် ဝမ်းသာတယ်။ ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် အဲသလို ပေါ့ပျက်ပျက် မရယ်ပါနဲ့ကွယ်။

- ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ။
- သမီးက ကလေးပဲ ရှိပသေးတယ်လေ။ ကလေးတစ်ယောက်အတွက် ရယ်တာဟာ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရယ်သံတွေက အမျိုးမျိုးရှိတယ်ကွဲ့။ တစ်မျိုးနဲ့တစ်မျိုး မတူဘူး။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ။
- သမီး အမေ ဘာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်လွယ်လား။
- သေသေချာချာ သဘောပေါက်ပါတယ် အမေ။
- သည်အဘိုးကြီးမမျှမယ် သိပ်ကို စိတ်ထိခိုက်နေတာလား။ အမေ ဘာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်လွယ်လား။

- သေသေချာချာ သဘောပေါက်ပါတယ်အမေ။

- သူ ထပ်ပြီး စိတ်မထိခိုက်စေချင်ဘူး။ အထူးသဖြင့် အမေအိမ်မှာ သူ ထပ်ပြီး စိတ်မထိခိုက်စေချင်ဘူး။

- သမီး သဘောပေါက်ပါတယ်ရှင်။
- ဒါဆို သွားတော့နော်။ ဒါပေမယ့် အမေပြောတာတွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန်မပြောပါနဲ့ကွယ်။

- သမီး သဘောပေါက်ပါတယ်ရှင်။
- သည်ကို ခေါ်လာတာ သမီး စိတ်ချမ်းသာလွယ်လား ကလေးရယ်။

မိန်းကလေးက မဖွ(စ်)လစ်သီဘီအား သေချာကြည့်လိုက်သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှ လေးနက်မှုကို ရှာဖွေရင်းက ကလေးမက လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းလိုက်သည်။ သမီး စိတ်ချမ်းသာပါတယ်။ အခုရောက်နေတဲ့ နေရာကလွဲလို့ ဘယ်ကိုမှ သမီး မရောက်ချင်ပါဘူး။ အဖွင့်ဖွင့်ဒီး(စ်)က လွဲလို့လည်း ဘယ်လိုပဲအမျိုးမှ သမီးမလိုချင်ပါဘူး။ သည်

နေရာက လွဲရင် သမီးဘယ်ကိုမှ မရောက်ချင်ပါဘူး အမေရယ်။

- သမီး စိတ်ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ အမေသိပါတယ်။ နောက်တစ်ခု ပြောရဦးမယ် သမီးလေး။ ပေါက်စလေး သမီးနဲ့ကစားတဲ့အခါ သမီးကို မခိုက်မိအောင်လည်း ဂရုစိုက်နော်။ သည်အချိန်က သမီးအတွက် သိပ်ကို သတိထားရမယ့်အချိန်ကွဲ့။

- သမီး သဘောပေါက်ပါတယ်ရှင်။
- သွားတော့နော် သမီး။ သည်အိမ်ကို သမီးအိမ်လို့သဘောထားပြီးတော့ နေပါကွယ်။

ထို့နောက်တွင်ကား ပေါ့ပျက်ပျက်ရယ်သံကို ထပ်မကြားရတော့ပါ။ မိန်းကလေးက ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နှင့် နာခံရိုက်ပြီးပါသည်။ ဂါးထရကလည်း မိန်းကလေးမှာ ကလေးသာသာမျှသာ ရှိသေးသည်ကို သတိထားမိသွားသည့်အတွက် မိန်းကလေးကို မနှောင့်ယှက်တော့ဘဲ ဘာမှ မဖြစ်သည့်ပုံစံဖြင့် သွားဘာသာ တစ်ယောက်တည်း ပြီးရယ်လျက် ရှိပါတော့သည်။

မနှစ်မြို့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်မြင်မားသော နံရံထဲတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ဘူးဝမှ သူ တစ်ဖန်ဝင်လိုက်ရပြန်ပြီး သူတို့က ကောင်လေးကို ခေါ်လာပေးပါသည်။ အသက်မဲ့သော လက်ကို သူ့လက်ထဲတွင် သူက တစ်ဖန်ဆုပ်ကိုင်ထားရပြန်သည်။ မျက်ရည်များ ကလည်း တစ်ဖန် ပြန်ရစ်ခဲ့လာရသည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်တော့ သူ့သား၏ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပုံစံကြောင့် မျက်ရည်ခဲရခြင်းဖြစ်သည်။

- နေကောင်းလွယ်လား ငါ့သား။
- သားလုပ်သူက မတ်တတ်ကြီးသာရပ်နေပြီး သူ့ခေါင်းကို တစ်ဖက်သို့ လှည့်ကာ ထိုဘက်မှ ပြတင်းကို အတန်ကြာကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် နောက်တစ်ဖက်မှ ပြတင်းကို ကြည့်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့အဖေကိုမူ မကြည့်ပါ။
- နေကောင်းပါတယ် အဖေ။
- သားကို အဖေ ပြောရောရှိတယ်။ သား ဟိုကလေးမလေးကို လက်ထပ်ချင်တာ သေချာလား။

- ကျွန်တော် သူ့ကို လက်ထပ်လို့ရမှာမို့လား။
- အဖေ့စိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ရှိတယ်။ လူဖြူဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးပဲ။ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်လို့ ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် သူ့စုံစမ်းပေးလိမ့်မယ်။ ခရိုင်ဘုန်းကြီးကို သူ့သွားတွေ့ပြီး မြန်မြန်ဆန်ဆန် လက်ထပ်ပေးလို့ ရနိုင်၊ မရနိုင်လည်း သူပဲစုံစမ်းပေးလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ သူက သားအတွက် ရှေ့နေတစ်ယောက်လည်း ငှားပေးလိမ့်ဦးမယ်။

မျက်လုံးများထဲတွင် အသက်ရှိသော အရောင်တစ်ချက်လက်သွားသည်။ မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။

- အဖေက ရှေ့နေ ငှားချင်လို့လား။
  - ရှေ့နေဆိုရင် ကောင်းတယ်လို့ ပြောကြတယ် သားရဲ့။
- တခြားနှစ်ယောက်လဲ သားနဲ့အတူ ရှိနေခဲ့တဲ့အကြောင်း သားက ရဲတွေကို ပြောပြလိုက်တယ် မဟုတ်လား။

- ပြောပြလိုက်တယ်။ ထပ်လည်း ပြောပြပြီးပါပြီ။
- အဲတော့...

သူတို့ကို သူတို့ အချုပ်ခန်းထဲကနေ သွားခေါ်လာတယ်။

- အဲတော့...
- အဲတော့ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးကြတာပေါ့။ ရဲတွေရှေ့မှာ ကျွန်တော့်ကို ဆဲကြတယ်။ သူတို့ကို ကျွန်တော်က သက်သက်မဲ့ အမှုတွဲပြီး ဒုက္ခပေးဖို့ ကြိုးစားနေတယ်လို့လည်း ပြောကြတယ်။

- အဲတော့...

- အဲတော့ သူတို့က ကျွန်တော့်မှာ ဘာအထောက်အထားရှိလဲလို့ မေးကြတယ်။ အမှန်အတိုင်းပဲဆိုတာတစ်ခုကပဲ ကျွန်တော့်မှာရှိတဲ့ အထောက်အထားပါ။ အဲဒီအိမ်ထဲမှာ ကျွန်တော်နဲ့အတူ သည်နှစ်ယောက်ကလွဲလို့ စာခြား ဘယ်သူမှ မရှိဘူး။ ကျွန်တော်က သည်မှာဆို သူတို့က ဟိုနားလောက်မှာ...။

သူက သူ့အဖေကို လက်ဖြင့် ပြသည်။ သူ့မျက်လုံးထဲတွင် မျက်ရည်များ ဝဲလာကာ ပြောသည်။ နောက်တော့ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ထပ်ဆဲကြတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနဲ့ကြည့်ပြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပြောကြတယ်။ သူ ငါတို့ကို ဘာဖြစ်လို့ မဟုတ်တာတွေ လာပြောနေတာလဲ မသိဘူးတဲ့။

- သူတို့က မင့်သူငယ်ချင်းတွေ မဟုတ်ဘူးလား။
- ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေပါ။
- အခုကျတော့ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဒုက္ခခံဖို့ သူတို့က နေအား နေကြတယ်ပေါ့။

- အခုတော့ ကျွန်တော် သိပါပြီ အဖေ။
- သည်မတိုင်ခင်အထိတော့ မင်း သူတို့ကို ယုံလို့ရတယ် မဟုတ်လား။
- ယုံလို့ရပါတယ် အဖေ။

- မင်းပြောတာ ငါနားလည်ပြီ။ မင်းဆိုလိုချင်တာက မင့်အပေါင်းအသင်းတွေဟာ လူကောင်းသူကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရွေးပြီး ပေါင်းထိုက်တဲ့သူငယ်ချင်းမျိုးတွေပေါ့။ မှန်မှန်ကန်ကန်၊ ကြီးကြီးစားစား၊ ဥပဒေကို လေးစားလိုက်တာကြတဲ့သူတွေ။ ဟုတ်လား။

ဘိုးတော်ရယ်၊ လွတ်ထားလိုက်စမ်းပါ။ အခုထိ သယ်လာပြီးတော့မှ တစ်ခါတည်း အုပ်လည်လိုက်တာပဲနော်။ သူက ဘိုးတော်ကို ရွာသိုးသိုးနဲ့ ကြည့်နေတယ်။ မကြာခင် သူ ဘာမှ ပြန်ဖြေတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

- ပြောစမ်းပါ။ မင့်သူငယ်ချင်းတွေက အဲသလို သူငယ်ချင်းမျိုးတွေလားလို့။ သို့ရာတွင် ကောင်လေးက မဖြေပါ။
- အခုကျတော့ မင်းကို သူတို့က တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ကြပြီပေါ့။ တိတ်နေသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော် သိပါပြီဟု ပြောသည်။
- အရင်က မသိခဲ့ဘူးလားကွ။

တံ့ဆိုင်းလျက်က ပြောသည်။ သိခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့များ ဘာဖြစ်လို့၊ ဘာဖြစ်လို့ သူတို့နဲ့ ဆက်ပေါင်းနေခဲ့ရတာလဲကွဟု ဆက်မေးချင်စိတ်များ အဘိုးကြီးထံတွင် ပေါ်လာသည်။ သို့ရာတွင် ကောင်လေး၏မျက်လုံးထဲတွင် မျက်ရည်များ ပြည့်လာသလို ဖအေ လုပ်သူ၏ ကရုဏာက ပြောချင်ဆိုချင်စိတ်နှင့် နှုတ်လုံးပြီး ထိုစိတ်ကို ကျော်လွှားလိုက် နိုင်သွားပါသည်။ သူက သူ့သား၏ လက်တွေ့ကို ကိုင်လိုက်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ ထိုလက်တွေ့က လုံးလုံးလျားလျား အသက်ကင်းမဲ့နေသည့် လက်တွေ့ မဟုတ်တော့ပါ။ ထိုလက်များထဲတွင် ခံစားမှုတစ်ခု ရှိနေပါသည်။ နှစ်သိမ့်အားပေးသည့်အနေဖြင့် သူက ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပါသည်။

- အားတင်းပါ ငါ့သား။ ရှေ့နေငှားပေးမယ်ဆိုတာကို မမေ့ပါနဲ့။ ဒါပေမယ့် သား သူ့ကိုတော့ အမှန်အတိုင်း ပြောမှ ဖြစ်မယ်နော်။

- အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောမှာပဲ အဖေ။

သားလုပ်သူက တစ်ခုခုကို ပြောမည့်ပုံဖြင့် ပါးစပ်ကို ယလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဘာမှ မပြောတော့ပါ။

- ဘာပြောချင်လို့လဲ၊ ပြောပါ။ မကြောက်ပါနဲ့ သား။
- ရှေ့နေ မြန်မြန်ရမှ ဖြစ်မယ် အဖေ။

သူက ပြတင်းပေါက်ကို ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ သူ့မျက်လုံးထဲတွင် မျက်ရည်များ ပြည့်လာပြန်သည်။ ဘာကိုမှ အမှုမထားသည့်ဟန်ဖြင့် ပြောရန်ကြိုးစားသည်။ မဟုတ်ရင် သိပ်နောက်ကျသွားလိမ့်မယ်ဗျာ။

- အဲဒါတော့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ကွာ။ ရှေ့နေ မကြာခင်ရောက်လာမှာပါ။ သူ ဘယ်တော့ လာမလဲဆိုတာ အဖေ အခု သွားကြည့်ပေးရမလား။

- သွားပေးပါ အဖေ။ မြန်မြန်၊ မြန်မြန် သွားပေးပါ အဖေ။

- ပြီးတော့ ဖာသုာမှင်းဆင့်ကလည်း သားကို လာတွေ့လိမ့်မယ်။ ဒါမှ သားအပြစ် တွေကို ဝန်ခံပြီး အာပတ်မြေနိုင်၊ သားဘဝကို ပြုပြင်နိုင်မှာ။

- ကောင်းတာပေါ့ အဖေ။

- ပြီးတော့ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ။ လုပ်လို့ရမယ်ဆိုရင် အဖေတို့ လက်ထပ်ပေးမှာပဲ။ ပြီးတော့ မင့်ကလေးမ၊ အဖေ မင့်ကို မပြောရသေးဘူး။ သူက အခု အဖေ့အတူ မပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မှာ နေတယ်။ သူက အဖေနဲ့ပဲ၊ နုနီနုနီကို လိုက်လိမ့်မယ်။ ဟိုမှာ မီးဖွား လိမ့်မယ်။

- ကောင်းပါတယ် အဖေ။
- ပြီးတော့ မင့်အဖေဆီကို စာရေးလို့ရပြီ သား။
- ကျွန်တော် ရေးပါ့မယ် အဖေ။
- မင့်မျက်ရည်တွေကိုလည်း သုတ်လိုက်ဦး။

ကောင်လေးက ထရပ်လိုက်ပြီး သူ့အဖေပေးသော ပိတ်စပြင့် သူ့မျက်လုံးကို ပွတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။ ယခုအခါတွင်မူ ကောင်လေး၏ လက်မှာ အသက်ဝင်နေလေပြီ။ ထောင်ကြပ်က ကောင်လေးကို ပြောသည်။ မင်း သည်မှာ ဆက်နေဦး။ ရှေ့နေမင်း လာတယ်။ အဘိုးကြီး၊ ခင်ဗျားကတော့ သွားမှဖြစ်မယ်။

သို့ဖြင့် ကုမာလိုက သားကို ထားခဲ့သည်။ တံခါးဝတွင် ဝင်ရှိပြင်နေသည့် လူဖြူက ရပ်နေသည်။ သူကား အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် ခန့်ညားလှသည်။ လေးလံသော ကိစ္စများနှင့် ယဉ်ပါးနေသည့် လူတစ်ဦးနယ်။ ထောင်ကြပ်က သူ့ကို သိနေပြီး တလေးတစား ရိုရို ကျီးကျီး ဆက်ဆံသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ လူတစ်ယောက်ကို သတ်လိုက်သည့် လူမည်းကောင်လေးတစ်ယောက်၏အမှုထက် များစွာကြီးမားသည့် ရောမ ကိစ္စမျိုးတွေနှင့် ယဉ်ပါးနေသည့်ပုံပင်။ သူက သူ့ကြီးတစ်ယောက်နယ်ပင် အခန်းထဲသို့ ခန့်ခန့်ကြီး ဝင်ချသွားသည်။

ကုမာလိုက သာသနာပြုတိုက်သို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး ဖာသုာဗုဒ္ဓဆင့်နှင့်အတူ လက်ဖက်ရည် သောက်သည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးသွားချိန်တွင် အခန်းတံခါးခေါက်သံ ကြားရပြီး အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် ခန့်ညားသော အမျိုးသားကြီးက အခန်းထဲသို့ရောက်လာသည်။ ဖာသုာဗုဒ္ဓဆင့်ကလည်း ထိုသူ့အား တလေးတစားဆက်ဆံပြီး 'ဆာ' ဟု ခေါ်သလို နောက်ပိုင်း တွင် မစ္စတာ ခါ ဗိုက်ခယ်ဟု သုံးကာ ပြောသည်။ [အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောဆို ချေ သားကြရာတွင် 'ဆာ (sir) ဟူသော အသုံးမှာ အလွန်အမင်း ရှိသလောက်ပေးမှုကို ပြသည်အခါ များတွင်သာ သုံးကြရပြန်ပါသည်။ သာမန် တပ်သားလေးတစ်ဦးက သူထက် ရာထူးများစွာ မြင့်သော ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦးအား ပြောဆိုရာမျိုးတွင်လည်းကောင်း၊ မူလတန်း၊ အလယ်တန်း ကျောင်းသားဝယ်လေးများက ဆရာများအား ပြောဆိုရာမျိုးတွင်လည်းကောင်း သုံးစွဲသည်

ကောင်းလုံး မျိုးဖြစ်ကာ သာမန်အလုပ်ရှင် အထက်အရာရှိအား ပြောဆိုရာတွင် လုံးဝ ပြောဆို သုံးစွဲလှ မရှိသော စကားလုံးမျိုးလည်း ဖြစ်လေသည်။ လေးစားသူမျိုး ပြုလိုလျှင် အမည်ထဲမှ မနောက်ဆုံးအမည် (ယခု ဝတ္ထုတွင် "စတီဗင် ကုမာလို" ဟူသော အမည်နှစ်လုံးတွင် "ကုမာလို" သည် နောက်ဆုံးအမည်ဖြစ်သည်။)အား မစ္စတာ/မင်(စ်)/မစ္စ(စ်) စသည်ဖြင့် ခံကာ သုံးစွဲ ပြောဆိုလျှင် မှန်ကန်လုံလောက်ပါသည်။ အမျိုးသမီးဖြစ်လျှင် "ဆာ"အစား "မဒမ်(စ်)" (madam) သို့မဟုတ် "မယ်(စ်)"(ma'am)ဟု သုံးစွဲပါသည်။ အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှု၌ မအေ၊ ဖေအေတို့ပင် ပထမ နာမည်သုံးပြီး ပြောဆိုလေ့ရှိသည်ကို သတိချပ်သင့်ပါသည်။ ဤကား ဘာသာပြန်သူ ကောင်းချင်။

ဖာသုာဗုဒ္ဓဆင့်က ထိုသူ့အား ကုမာလိုနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ထိုအခါ မစ္စတာ ခါ ဗိုက်ခယ်က ကုမာလိုနှင့်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး သူ့အား မစ္စတာကုမာလိုဟုပင် ထုံးစံမဟုတ်ဘဲ ခေါ်ဝေါ်သုံး စွဲပါသည်။ [ထိုအချိန်က တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတွင် လူဖြူ အများစုက လူမည်းများအား တစ်ဆင့်နိမ့်လူအားများဟူသော တစ်သမတ်တည်း သဘောထား ပြီး နှိမ်လေ့ရှိသော ကာလဖြစ်သဖြင့် မူရင်းစာရေးသူက "ထုံးစံမဟုတ်ဘဲ" ဟူသော စကားစုကို ဖြည့်စွက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘာသာပြန်သူစကားချင်။] သူတို့ လက်ဖက်ရည် ထပ်သောက် ကြပြီး အမှုကို ချွေးဇွေးကြသည်။

- ကျွန်တော် သည်အမှုကို လိုက်ပါမယ် မစ္စတာကုမာလိုဟု မစ္စတာ ခါ ဗိုက်ခယ် က ပြောသည်။ ကျွန်တော် သည်အမှုကို 'ပရီဒီယို'အဖြစ် လိုက်ပါမယ် မစ္စတာကုမာ လို။ အမှုက ရှင်းပါတယ်။ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ပစ်လိုက်မိတာ၊ သေစေလိုတဲ့ဆန္ဒမရှိ ဘူးလို့ ကောင်လေးက ရိုးရိုးပဲ ပြောထားတာပဲလေ။ တရားသူကြီးနဲ့ အကဲဖြတ်တွေ အပေါ်မှာပဲ လုံးလုံး မူတည်ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ခုံသမာဓိ လူကြီးတွေကို မတောင်းဆိုဘဲ အကဲဖြတ်တွေကို တောင်းဆိုမှာပါ။ ဒါပေမယ့် တခြား နှစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ ကျွန်တော် ဘာပြောရမှန်း မသိဘူး။ ပြီးတော့ မစ္စတာ ကုမာလို ညီက တခြားရှေ့နေတစ်ယောက်ကို ငှားထားတယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားတယ်။ အဲတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သူတို့အတွက် ကျွန်တော် ခုခံကာကွယ်ပေးလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်ကြားထားတာက သူတို့က အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာမှာ လုံးလုံး မရှိဘူး။ မစ္စတာ ကုမာလိုသားကသာ အကြောင်းတစ်ခုခုအကြောင့် သူတို့ကို အမှုထဲကို ခွတ်ဆွဲထည့်နေတာ လို့ သူတို့ ခုခံလျှောက်လဲကြမယ်လို့ပဲ။ သည်အချက် မှန်တယ်။ မမှန်ဘူးဆိုတာကတော့ ရုံးတော်က ဆုံးဖြတ်ရမယ့်ကိစ္စပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ရှင်းရမှာကတော့ မစ္စတာကုမာ လိုသားက အမှန်အတိုင်း ပြောနေတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ။ သူ့အနေနဲ့ သည်နှစ်ယောက်ကို အမှုထဲ ဆွဲထည့်ဖို့ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူးဆိုတာကို ပြရမယ်။ ရုံးတော်အနေနဲ့ သူဟာ အမှန်အတိုင်းသာ ပြောနေတာဖြစ်ကြောင်း၊ ကြောက်ကြောက်နဲ့ပစ်လိုက်မိတယ်လို့ သူ ပြောတာ လုံးလုံးမှန်ကြောင်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပြောပူရမှာပဲ။ သည်တော့ကာ သူ

အမှန်အတိုင်းပြောတာမဟုတ်ဘူးလို့ တွင်တွင်ဆိုနေတဲ့ ဟိုနှစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်အနေနဲ့ ကာကွယ်ပေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်းလား မစ္စတာကူမာလို့။

- ရှင်းပါတယ် ခင်ဗျာ။

- ဒါဆိုရင် သားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အချက်အလက်အားလုံးကို ကျွန်တော် သိထားမှ ဖြစ်လိမ့်မယ် မစ္စတာ ကူမာလို့။ သူ့ကို ဘယ်တုန်းက ဘယ်မှာ မွေးတယ်၊ ဘယ်လို ကလေးမျိုး၊ နားတတ်သလား၊ အမှန်အတိုင်း ပြောတတ်လား၊ ဘယ်တုန်းက ဘာကြောင့် အိမ်က ထွက်သွားတာလဲ၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရား(စ်)ကို ရောက်ပြီးတဲ့နောက် ဘာတွေ သူလုပ်ခဲ့လဲ ဆိုတာတွေပေါ့။ မစ္စတာ ကူမာလို့ သဘောပေါက်လား။

- ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

- အမှုကို လာမယ့်အပတ်မှာ ကြားနာချင်ကြားနာစေမှာမို့ ဒါတွေကို အမြန်ဆုံး သိချင်ပါတယ် မစ္စတာကူမာလို့။ သူ့ဘာတွေ လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို မစ္စတာကူမာလို့ သိအောင် လုပ်မှဖြစ်မယ်။ သူ့တစ်ယောက်တည်းဆီကတင် သိလို့ မရဘူး။ တခြားသူ တွေကိုလည်း မေးစမ်းပြီးတော့ သူ့အကြောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိရအောင် လုပ်ပေးပါ။ တစ်ယောက်ပြောတာနဲ့ နောက်တစ်ယောက်ပြောတာ ကိုက်၊ မကိုက် သေချာ စိစစ်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်။ မစ္စတာကူမာလို့ သဘောပေါက်ပါတယ်နော်။ တကယ်လို့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပြောကြတာချင်း မတူဘူးဆိုလည်း မတူတာတွေ ကျွန်တော်ကို ပြောပါ။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်ဘာသာ ကျွန်တော် စုံစမ်းယူဦးမှာပါ။ မစ္စတာကူမာလို့ သဘောပေါက်လား။

- ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

- ကိုင်း... ဖာသုာမှင်းဆင့်၊ ဖာသုာနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ သည်ကျောင်းကိစ္စဘက်ကို လှည့်လိုက်ကြလို့ ရမလား။

- ကောင်းပါတယ် ခင်ဗျာ။ မစ္စတာ ကူမာလို့၊ ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ။

ဖာသုာမှင်းဆင့်က ကူမာလို့အား တံခါးအပြင်အထိ လိုက်ပို့ပြီး တံခါးကို ပြန်ပိတ် လိုက်သည်။

- သည်လူကို ငှားလို့ရတာ ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်ဟု ဖာသုာမှင်းဆင့် က ပြောသည်။ သူက အင်မတန်တော်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ တောင်အာဖရိကက အင်မတန်တော်တဲ့ ရှေ့နေတွေထဲမှာ သူလည်း တစ်ယောက်ပဲ။ ဒါတင်မကသေးဘူး၊ ဆရာကြီးတို့လူမျိုးစုတွေအတွက်လည်း အင်မတန်ကောင်းတဲ့ မိတ်ဆွေပဲ။

- ဘုရားသခင်ကို ကျုပ်တကယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဖာသုာကိုလည်း ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုပြောပြပါဗျာ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ထင်နေလို့။ ရှေ့နေစရိတ်က ဘယ်လောက်တောင် ကျမှာလဲဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ ရှိတဲ့ ငွေလေးနည်းနည်းက တစ်တိတစ်တိနဲ့ ကုန်သလောက်ဖြစ်နေပြီ။

- သည်အမှုကို 'ပရိဒီယို' အဖြစ်လိုက်ပါမယ်လို့ သူပြောလိုက်တာ ဆရာကြီး မကြားလိုက်ဘူးလား။ ဟုတ်သားပဲ။ သည်စကားလုံးကို ဆရာကြီး တစ်ခါမှ မကြား ပူးသေးပဲ။ လက်တင်စကားပါ။ အဓိပ္ပာယ်က ဘုရားသခင်အတွက်တဲ့။ သည်တော့ တစ်ပြားမှ ကုန်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကုန်ရင်လည်း မဆိုစလောက်လေးပါပဲ။

- ဘုရားသခင်အတွက် အမှုကို လိုက်ပေးမယ်၊ ဟုတ်လား။

- ဟိုး ရှေးရှေး၊ ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းကြတဲ့ခေတ်တုန်းက သည်အတိုင်းပါပဲ။

အခုကာလမှာတော့ သည်စကားလုံးရဲ့ အနက်ရင်းက ပျောက်သလောက်ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ခုခေတ်မှာလည်း သည်ဝေါဟာရရဲ့အနက်က အမှုကို အလကားလိုက်ပေးတယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရှိနေပါသေးတယ်။

ကူမာလို့ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ပြောလိုက်မိသည်။ သည်လို့ စာနာထောက်ထားမှု မျိုးကို ကျုပ်ဖြင့် တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘူးဟုပင်။ ယခုတလောတွင် မျက်စည်က လွယ်နေ သည့်အတွက် ကူမာလို့က သူ့မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့လှည့်လိုက်သည်။ ဖာသုာမှင်းဆင့်က ပြီးလိုက်ပါသည်။ ပြည်းပြည်းသွားပါဗျာဟု ပြောကာ ဘုရားသခင်အတွက် အမှုလိုက်ပေး လေမည့် ရှေ့နေထံသို့ ပြန်လှည့်သွားပါတော့သည်။

အပိုင်း နှစ်

အစ်မဆိုပိုမှ တောင်ကုန်းများဆီ ပြေးလျက်ရှိသော ချစ်စရာ လမ်းကလေး တစ်လမ်း ရှိပါသည်။ ထိုတောင်ကုန်းများကို မြက်များဖြင့် အလိပ်လိုက် အလိပ်လိုက် ဖုံးလွှမ်းထား ပြီး ဖွဲ့သီဖော်ကျူးရန် မစွမ်းသာအောင် ချစ်စရာကောင်းလှသော တောင်ကုန်းများဖြစ်ပါ သည်။ လမ်းကလေးမှာ ခဲရေဘူတာဆီအထိရွယ်ရည်ကာ ထိုတောင်ကုန်းများဆီသို့ ခုနစ်မိုင်တက်သွားသည်။ ထိုနေရာမှကြည့်လိုက်လျှင် မြေဦးများဆိုင်းမနေပါက အာပရီက မှ အတင့်တယ်ဆုံး တောင်ကြားတစ်ခုကို မြင်ရပါမည်။ အနီးအနားတွင်မူ မြက်ပင်များနှင့် ဋုရင်ကောက်ပင်များ ရှိနေသည်။ အာပရီက ဖွဲ့မြက်စင်းစံ ငှက်တစ်မျိုးဖြစ်သည့် 'တီတီ ဟိုယာ' ငှက်၏ ခိုကိုးရာမဲ့ အော်မြည်သံကို ကြားရသည်။ အောက်တွင်မူ 'ဒရိုက်ခင် စဘာ(မ်)' မှသည် ပင်လယ်ဆီသို့ပြေးနေသော 'အူး(မ်)စင်း(မ်)ကူးလူး' တောင်ကြား ရှိသည်။ ထိုမှကျော်၍ မြစ်၏နောက်တွင်မူ တောင်တွေ၊ တစ်တောင်ပြီးတစ်တောင်။ ထိုမှကျော်၍ ထိုတောင်ကြီးများ၏နောက်တွင်မူ 'အင်ဂျေလီ' တောင်တန်းများနှင့် 'အရှေ့ ဂရစ်ခွာမြေ' ။

မြက်များကား ထူထပ်ပြီး ကျစ်ခဲကြီးပြစ်နေကာ မြေကြီးကိုမမြင်ရ။ မိုးရေနှင့်မြေနှင်း တို့ကို မြက်ပင်များက ထိန်းသိမ်းကာ မြေကြီးပေါ်သို့ စိန်ကျပြီးနောက် လျှို့မြောင်တကာရှိ စမ်းချောင်းဟူသမျှဆီသို့ တိုက်ကျွေးသည်။ ယင်းမြက်များကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက် ထားသည်။ မြေဆီကို အကာအကွယ်မဲ့ဖြစ်သွားစေနိုင်သည်မို့ ကျွဲနွား များများစားစား ကိုလည်း အစာမကျွေး။ မီးလည်း များများစားစား မရှိ။

ထိုနေရာ၏အထက်တွင် တောင်ကုန်းနှစ်ကုန်းက အကာအကွယ်ပေးထားသော ချစ်စရာ တောင်ကြားလေးတစ်ခု ရှိပါသည်။ ထိုတောင်ကြားထဲတွင် အိမ်တစ်လုံးနှင့် ထယ်ထိုးထားသော လယ်ကွင်းများ ရှိပါသည်။ ထိုလယ်ကွင်းများအား ဤကျေးလက် ဒေသမှ အကောင်းဆုံး ယာခင်းတစ်ခင်းဟု လူတို့က ပြောကြပါလိမ့်မည်။ ထိုနေရာကို 'ကုန်းမြင့်အရပ်' ဟု ခေါ်ပြီး ကျမ်းစံဂျာဗစ်၊ အက်(စ်)ဇွိုင်းယား၏ ယာခင်းဖြစ်ကာ နန္ဒီရှုနီနှင့် အူး(မ်)စင်း(မ်)ကူးလူး တောင်ကြားမဟာ၏ အထက်တွင် မီးမိုးပြီး ရှိနေပါ သည်။

ကုာ်စုာ်က ထယ်ထိုးနေခြင်းကို သုန်သုန်မှုန်မှုန်ကြည့်လိုက်သည်။ အောက်တိုဘာလ၏ နေ့ခင်းနေပူပူသည် လယ်ကွင်းပေါ်သို့ သွန်ကျနေပြီး ကောင်းကင်တွင် တိမ်တစ်စက်မျှင် သော်မျှ မရှိ။ မိုး... မိုး... မိုး... က မကျနိုင်။ မြေဆိုင်မြေခဲတွေက မာမာကျောကျောနှင့် ထယ်သွားအောက်တွင် မကြာ မကွဲဘဲတင်းခံနေသည်။ ထယ်သွားမေ့မှာလည်း သံသို့ မာလှသော မြေပေါ်တွင် ဘာမှအလုပ်မဖြစ်ဘဲ လူးလာနေရရှာသည်။ လယ်ကွင်းအဆုံးမှာ တော့ ထယ်ရပ်သွားပြီး ကျွဲတွေက ဈေးတပြိုက်ပြိုက်နှင့် လေပူတွေကို မှုတ်ထုတ်နေကြ သည်။

- မဖြစ်ပါဘူး အွန်နွန်အားနား။
  - မလျော့ပါနဲ့ ထောမတ်(စ်)။ ကျုပ် တောင်ထိပ်ကိုသွားပြီးတော့ အခြေအနေ ကြည့်လိုက်ဦးမယ်။
  - ဘာမှ မြင်ရမှာမဟုတ်ပါဘူး အွန်နွန်အားနား။ ကျွန်တော် ကြည့်ပြီးပါပြီ။
- ကုာ်စုာ်က မကြည့်မလင်နှင့် ဟင်းခနဲ တစ်ချက်အသံပြလိုက်ကာ သူ့ခွေးကို ခေါ်ပြီး တောင်ထိပ်ဆီသွားရာ လူသွားလမ်းလေးအတိုင်း ထွက်သွားတော့သည်။ တောင်ထိပ်ကို လှမ်းကြည့်သောအခါ မိုးခေါင်သည့်အရိပ်အရောင်ကို မတွေ့ရပါ။ မြက်ခင်းများက မြူစိုဝေလျက် ရှိသလို လေပြေညှင်းလေးကလည်း ဈေးပြန်လျက်ရှိသော သူ့မျက်နှာကို အေးမြစွာ ပွတ်သပ်သွားလေသည်။ သို့ရာတွင် တောင်ထိပ်၏အောက်တွင်မူ မြက်တွေက သွေ့ခြောက်နေသည်။ နန္ဒီရုနီ၏တောင်ကုန်းများမှာလည်း နီမြန်းမြန်းနှင့် ကတုံးဖြစ်နေ သည်။ တောင်ထိပ်မှ လယ်သမားတွေမှာလည်း သွေ့ခြောက်မှုက တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ်၊ တစ်မိုင်ပြီးတစ်မိုင် တိုးလာရင်းက သူတို့ကို ဝါးမျိုးသွားမည်ကိုပါ မိုးထိတ်လျက် ရှိကြပေ သည်။

တကယ်တော့လည်း သူတို့တွေ သည်အကြောင်းကို မကြာခဏ ပြောဖြစ်ကြပါ သည်။ တစ်ယောက်အိမ်တစ်ယောက် သွားလည်ရင်း၊ အေးမြသော ဝရံတာရှည်များပေါ် တွင် ထိုင်လျက် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသောက်ရင်း ပြောဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အောက်ဖက် အရပ်ဆီမှ ဖုန်းဆိုးမြေဖြစ်နေသော တောင်ကြားများ၊ လွင်တီးခေါင်ဖြစ်နေသော တောင် ကုန်းများကို တစ်မေ့တစ်ခေါ် မြင်ရလေတိုင်း ပြောဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ထဲက လုပ်အား ကို နန္ဒီရုနီက လာလာယူကြသည်။ သည်နေရာများတွင် တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ် စားပင်စိုက် ပျိုးမှု လျော့လျော့ လာသည်ကိုလည်း သူတို့သိနေကြသည်။ ကျွဲနွားတွေက မတရား များလွန်းသည်။ လယ်ကွင်းတွေက တစ်စတစ်စ ယုတ်လျော့ကာ ဖုန်းဆိုးအဖြစ်သို့ ပြောင်းနေသည်။ သည်လိုနှင့် လယ်တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက်က ပျက်စီးနေသည်။ မြေဆီ လွှာ ပျက်စီးမှုကို ကာကွယ်တားဆီးနိုင်သည့် နည်းလမ်းကို လူတို့ တတ်မြောက်ကြ

မည်ဆိုလျှင်၊ မြေဆီလွှာကို ရေတိုက်စား မသွားလေအောင် တစ်ခွေ တုတ်ခွဲကြမည် ဆိုလျှင်၊ တောင်ကြောအတိုင်း ထယ်ထိုးထွန်ယက်ခွဲကြမည်ဆိုလျှင်... တစ်ခုခုတော့ လုပ်ခွဲကြဖို့ကောင်းပါသည်။ သို့ရာတွင် တောင်ကုန်းများက မတ်စောက်လှသည်။ တချို့ နေရာတွေမှာ ဘယ်လိုမှ ထွန်ယက်လို့ မရ။ ကျွဲတွေကလည်း အားကောင်း မောင်းသန် သိပ်မဟုတ်တော့ အောက်မှအထက် တက်ထွန်ဖို့ထက် အထက်မှအောက် ဆင်းဆင်းထွန် သွားကြသည်။ လူတွေကလည်း အရိုးခံတွေ။ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးနည်းတွေကို နာကန်း တစ်လုံး မသိကြသူတွေ။

အမှန်တော့ မြေရှင်းလို့မရတတ်နိုင်သော ပြဿနာပင်ဖြစ်သည်။ ပညာသင်ကြားရေး အပိုင်းမှာ တိုးမြှင့်ဖို့ တချို့က ပြောကြသည်။ သို့ရာတွင် စာတတ်သွားသော လူကလေး တစ်ယောက်သည် လယ်ထဲမှာ အလုပ်မလုပ်ချင်တော့ဘဲ သူ့အတန်းပညာနှင့် လိုက်ဖက် သော အလုပ်ကို ဝင်လုပ်ဖို့ မြို့ကို တက်သွားသည်သာ။ လယ်ယာအလုပ်ကို လူအိုတွေနှင့် မိန်းမတွေကသာ လုပ်ကြသည်။ မိုင်းတွင်းတွေနှင့် မြို့က ပြန်လာသော အရွယ်ရောက်သူ ယောက်ျားတွေကလည်း နေရောင်အောက်မှာ ထိုင်ကာ အရက်ပဲသောက်နေကြပြီး စကား တွေသာ အမှင်မပြတ် ပြောနေတတ်ကြသည်။ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေကလည်း နည်းလွန်းသည်ဟု တချို့က ဆိုကြသည်။ ခေတ်အစီဆုံး စိုက်ပျိုးရေး နည်းနာများကိုသုံးစွဲ သည့်တိုင် ဒေသခံတွေအတွက် ဝမ်းစာပင် မလုံလောက်နိုင်ဟုဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့သောကိစ္စမှာက ဘက်ပေါင်းစုံရှိသည်။ အကြောင်းကား သူတို့အတွက်မြေတွေ ပိုရပြီ ပဲထား။ သူတို့အား ယခုအတိုင်းသာ ဆက်လုပ်နေကြမည်ဆိုလျှင် တစ်ပြည်လုံးသည် ကန္တာရသာလျှင်ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။ နောက်ပြီး ထိုမြေတွေက ဘယ်ကလာမည်နည်း။ ဘယ်သူက ထိုမြေပိုင်းတွေကို ပေးမည်နည်း။ ထို့အပြင် နောက်ထပ်ငြင်းရောတစ်ခုကလည်း ရှိနေသေးသည်။ သူတို့မှာ မြေတွေ တိုးရပါပြီတဲ့။ ထိုမြေပေါ်မှာ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ရင်းက ဝမ်းစာလည်း ဖူလုံပါပြီတဲ့။ ထိုသို့သာဆိုလျှင် လူဖြူလယ်ယာတွေမှာ ဘယ်သူတွေကလာ လုပ်ကြတော့မည်နည်း။ ဒေသခံတစ်ယောက်အနေဖြင့် နန္ဒီရုနီမှာနေနိုင်ပြီး တစ်ဆက် တစ်စပ်တည်းရှိနေသာ လယ်ကွင်းများတွင် သွေ့စိုက်တိုင်းကျ သွားရောက်လုပ်ကိုင်နိုင်သော နေ့စက်က ရှိပါသည်။ ဒေသခံတစ်ယောက်သည် လယ်ပိုင်ရှင်ထံမှမြေကို ရယူနိုင်ပြီး သူ့ ကိုယ်ပိုင်နွားတင်းကုပ်နှင့် မိသားစုကို ထိုမြေပေါ်တွင် ထူထောင်နိုင်သော ဓနစ်နောက် တစ်မျိုးလည်း ရှိသေးသည်။ သို့ရာတွင် သူနှင့်သူမိသားစုမှာ သူတို့အား မြေပေးထားသော လူဖြူလယ်ပိုင်ရှင်ကို တစ်နှစ်တာအတွင်း ခါးချီအောင် အလုပ်အကျွေး ပြုကြရပေမည်။ ထိုအနေအထားမှာလည်း အဆင်ပြေလှသည်ဟုမဆိုနိုင်ပါ။ သူတို့၏ သားသမီးများကမြို့ကို တက်ကုန်ကြကာ လူဖြူလယ်ရှင်အပေါ် တင်ရှိသည့်အတိုင်း သူတို့အလုပ်ကို သူတို့ပြန် မလုပ်ကြတော့ပါ။ တချို့ကကျတော့လည်း ရသောမြေကို အလွဲသုံးစားလုပ်ကြသည်။ တချို့က ကျွဲနွားတွေကို မိုးကြသည်။ တချို့ကကျတော့လည်း ပျင်းပျင်းရိရိနှင့် ဘယ်

နေရာမှ သုံးမရ။ သို့ဖြင့် သူတို့ကို မြေပေါ်မှ နှင်ထုတ်ရသည်အထိ ဖြစ်ကုန်တာလည်း ရှိသည်။ နှင်ထုတ်ပြီးနောက်မှာ နောက်လာမည့် ဒေသခံ လယ်သမားကလည်း ပိုကောင်းမည်။ မကောင်းမည်မှာ မသေချာ။

ဂျာဗွန်သည် တောင်ထိပ်သို့ လှမ်းတက်နေရင်းက ဤအတွေးဟောင်းများကို တရစ်ပဲ ဝဲ တွေးနေမိသည်။ တောင်ထိပ်သို့ရောက်သောအခါ ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်တွင် ထိုင်ချ လိုက်ပြီး ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ကာ လေပြေအေးကို ခံယူသည်။ ဤရှုစင်းကား အဘိုးကြီး အတွက် ဘယ်တော့မှ မရိုးနိုင်သော ရှုစင်းပင်ဖြစ်သည်။ အူး(မ်)ခင်း(မ်)ကူးလူး တောင်ကြား မဟာ။ သူ့အဖေထံမှ အမွေဆက်ခံရရှိခဲ့သော စိုဖိုစိမ်းစိမ်း တောင်ကုန်းများကို လှည့်ပတ် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် တောင်ကြားထဲမှ သူ့လယ်ကွင်းနှင့်နေအိမ်ကို ကြည့်သည်။ သူ့တစ်ဦး တည်းသောသားကလည်း သူ့နယ်ပင် သည်တောင်၊ သည်ယာတွေကို ဆက်ခံစေလို သည်မှာ အနှစ်နှစ်အလလက ရည်စူးခဲ့သော ဆန္ဒဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့သားမှာ တခြား စိတ်ကူးတွေ ရှိသွားပြီး အင်ဂျင်နီယာပညာကို လိုက်စားသည်။ ဒါလည်း ကောင်းတာ ပါပဲ။ သားက ချစ်စရာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ထိမ်းမြားကာ မိဘနှစ်ပါး အတွက် ချစ်စရာကောင်းလှသော မြေးတစ်စုံကို ပေးဆက်လာပါသည်။ ဤကုန်းမြင့် အရပ်မှာ မနေလိုသော သား၏ ဆုံးဖြတ်ချက်က သူ့အတွက်တော့ ချက်ကောင်းထိသွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့သားမှာ ကိုယ်ပိုင်ဘဝ ရှိပါသည်။ ထိုကိုယ်ပိုင်ဘဝလေးထဲကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ပိုင်ခွင့်က ဘယ်သူ့ဆို ဘယ်သူ့မှာမှ မရှိ။

အောက်မှ တောင်ကြားထဲတွင် ကားတစ်စီးက အိမ်ဆီသို့သွားနေသည်။ ထိုကားမှာ အစ်ခေပိုက်က ရဲကားမှန်း သူ့ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေပါသည်။ ကြည့်ရတာ အာဖရိခန္ဓား တစ်ယောက်အနေဖြင့် အလွန်မွန်ရည်လှသောလူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ဘင်နင်ဒစ် တာဝန်အရ ကင်းလှည့်ရင်း ရောက်လာတာဖြစ်နိုင်သည်။ ယခုတော့ အစ်ခေပိုက်မှာ အာဖရိခန္ဓားတွေနှင့် ပြည့်နှက်နေလေပြီ။ တစ်ချိန်တုန်းကတော့ အာဖရိခန္ဓားတစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ပေ။ ယခုတော့ ရဲသားတွေအားလုံး၊ စာတိုက်စာရေးတွေ၊ ဘူတာက လူတွေမှာ အာဖရိခန္ဓားတွေသာဖြစ်နေပြီး ရွာသားတွေနှင့် တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ကောင်း ကောင်းကြီး အဖွဲ့ကျနေကြလေပြီ။ သူတို့ထဲက အများစုမှာ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသော မိန်းကလေးများနှင့်လက်ဆက်ကြပါသည်။ တကယ်တော့ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံး ထိုသို့ သာဖြစ်နေသည်။ သူ့အဖေတုန်းကတော့ သားသမီးတစ်ယောက်ယောက်ထဲက အာဖရိ ခန္ဓားနှင့်သာ လက်ထပ်မည်ဆိုလျှင် အမွေဖြစ်မည်ဟု ကိုန်တွယ်ပြောဆိုခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် ခေတ်ပြောင်းသွားပါပြီ။ စစ်ပွဲက အရာရာကို အနည်းအပါးတော့ နောက်ပြန် ဆွဲပေးလိုက်သည်။ အာဖရိခန္ဓားတချို့က စစ်တပ်ထဲသို့ဝင်ခဲ့ကြသည်။ တချို့ကလည်း တပ်ထဲဝင်ပေမယ့် စစ်ကို ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။ တချို့ကျတော့ ကြားနေ၊ ခံစားချက် ရှိဦးတောင်မှ ဖုံးထားကြသည်။ တချို့ကကျတော့ ဂျာမနီဘက်က။ သို့သော် ထိုသို့

ပြောလိုက်လျှင် စိုက်ရာကျမည်မို့ မသိချင်ယောင်သာဆောင်နေကြသည်။ ကားလာသဖြင့် သူ့ဇနီးက အိမ်ထဲက ထွက်လာသည်။ ရဲသားနှစ်ဦးက ကားထဲက ထွက်လာသည်။ တစ်ယောက်မှာ ရဲမှူးကြီး ပုန် ဂျာဗွန်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ပုံရသည်။ သူကား ရွာထဲတွင် လူကြိုက်အများဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်။ သူ့ခေတ်တုန်းက အင်မတန်ကောင်းသော ရပ်(မ်)ဘီကစားသမား။ မဟာစစ်ပွဲ၏ စစ်ပြန်ကြီးလည်းဖြစ်သည်။ အစ်ခေပိုက်ကဲ့သို့ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသောဒေသတွင် ရဲအရာရှိများကို သေချာရွေးပြီး ခန့်ထားသည်ဟု ယူဆရသည်။ သူတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ သူ့ကို လာတွေ့ကြပုံပင်။ သူ့ဇနီးက တောင်ကုန်းထိပ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြနေသောကြောင့်တည်း။ သူ့ပြန်ဆင်းဖို့ ပြင်လိုက်ပါ သည်။ သို့သော် မဆင်းခင်မှာ သူက တောင်ကြားမဟာကို တစ်ချက် ပြန်ကြည့်လိုက်ပါ သေးသည်။ မိုးခသော်မျှ မရှိပါ။ မိုးရွာမည့်အရိပ်အရောင်လည်း တစ်စက်မှ မရှိပါ။ သူ့ခွေးကို ခေါ်လိုက်ပြီးနောက် လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ဆင်းလိုက်သည်။ လမ်းလေးက ခဏချင်းမှပင် ကျောက်တုံးတွေကြားမှာ မတ်မတ်စောက်စောက် ဆင်းသွားပါသည်။ လယ်ကွင်းများဆီသို့ မရောက်ခင် ခရီးတစ်စက်ခန့်မှ ကမူလေးတစ်ခုဆီသို့အရောက်တွင် ပုန် ဂျာဗွန်နှင့် ဘင်နင်ဒစ်တို့က ကုန်းစောင်းလေးအတိုင်း တက်လာကြတာကိုတွေ့လိုက်ရ သည်။ သူတို့၏ကားကို ထယ်ထိုးနေရာအထိ မောင်းလာခဲ့ကြတာကိုလည်း သတိထားမိ လိုက်သည်။ သူတို့ကလည်း သူ့ကို မြင်သွားသည်။ သူက လက်ကို ဝှေ့ရမ်းပြလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူတို့ကို စောင့်သည်။ ဘင်နင် ဒစ်က နောက်ချန်နေရစ်ခဲ့ပြီး ရဲမှူးကြီးက သူ့ကို အရင် လာတွေ့သည်။

- ကိုင်း... ရဲမှူးကြီး၊ ကျုပ်တို့အတွက် မိုးလေး ခုည်းနည်းပါးပါး အပါသယ်လာခဲ့ သလား။
- ရဲမှူးကြီးက ဆက်မလျှောက်တော့ဘဲ တောင်ကြားမဟာနှင့် ဟိုမှာဘက်ရှိတောင်တန်း များကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
- အရိပ်အရောင်တောင် မမြင်မိဘူး မစ္စတာဂျာဗွန်။
- ကျုပ်လည်း မမြင်ဘူးဗျ။ ဒါထက် ဘာအကြောင်းထူးများရှိလို့ ပေါက်ချလာ ကြတာလဲ။
- သူတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။ ရဲမှူးကြီးက သူ့ကိုကြည့်သည်။
- မစ္စတာ ဂျာဗွန်။
- ပြောပါ။
- ပြောရမယ့် သတင်းကတော့ သတင်းကောင်းမဟုတ်ဘူး။
- သတင်းကောင်းမဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်လား။
- ဂျာဗွန် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့နလုံးက ကျယ်လောင်စွာ ခုန်လာသည်။ ကျုပ်သားနဲ့ များ ပတ်သက်နေသလား။

- ဟုတ်ပါတယ် မစ္စတာဂျာဗွန်။
- သူ ဆုံးသွားပြီလား။
- ဟုတ်ပါတယ် မစ္စတာ ဂျာဗွန်။ ရဲမှူးကြီးက စကား ဆိုင်းလိုက်သည်။ ကနေ့ နေ့ခင်း တစ်နာရီခွဲက ဂျီဟဲနစ္စဘာ(စ်)မှာ သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ခံလိုက်ရတာပါ။ ဂျာဗွန် ထရပ်လိုက်သည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းက တုန်နေသည်။ သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ခံရ တယ်။ ဘယ်သူက ပစ်တာလဲဟု သူမေးသည်။
- ဒေသခံ ဖောက်ထွင်း သူခိုးတစ်ယောက်လို့ ယူဆကြတာပဲ။ အိမ်မှာ သူ့ဇနီး မရှိတာကို ဆရာကြီး သိတယ်မဟုတ်လား။
- သိတယ်။
- သူက အဲဒီနေ့က အိမ်မှာပဲရှိနေတယ်။ နည်းနည်းမအိမ်သာဖြစ်နေလို့ ကျန်ရစ်တာ။ ဒေသခံက အိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိဘူးလို့ တွေးလိုက်ဟန်တူတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့သားက အသံ ကြားလို့ ဆင်းကြည့်တော့ ဒေသခံက သူ့ကို ပစ်သတ်လိုက်တယ်လို့ ယူဆရတာပဲ။ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာတစ်ခုမှ မတွေ့ရဘူး။
- ဘုရား၊ ဘုရား...
- စိတ်မကောင်းပါဘူး မစ္စတာ ဂျာဗွန်။ သည်သတင်းကို လာပြောရတဲ့အတွက် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ။
- ရဲမှူးက လက်ကိုကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဂျာဗွန်က ကျောက်တုံးပေါ် ပြန်ထိုင်ချလိုက်ပြန်ပြီး ကမ်းပေးနေသောလက်ကို မမြင်ပါ။ ဘုရား၊ ဘုရားဟု သူ ညည်းသည်။
- သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းနိုင်အောင် ကြိုးစားနေခိုက်တွင် ပွန် ဂျာဗွန်က ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ရပ်နေသည်။
- ကျုပ်ဇနီးကိုတော့ မပြောခဲ့ရသေးပါဘူးနော် ရဲမှူးကြီး။
- မပြောခဲ့ပါဘူး မစ္စတာဂျာဗွန်။
- ဂျာဗွန်က မျက်ခုံးနှစ်ခုကို စုလိုက်ပြီး မဖြစ်မနေလုပ်ရမည့် အလုပ်ကို စဉ်းစားသည်။ သူက သိပ်စိတ်ခိုင်တာမဟုတ်ဘူး။ သည်သတင်းကြားရင် ဘာဖြစ်သွားမယ်ဆိုတာ ကျုပ်မသိဘူးဟု ပြောသည်။
- မစ္စတာဂျာဗွန်ခင်ဗျာ။ ဆရာကြီးကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီပေးဖို့ အထက်က ကျွန်တော်ကို ညွှန်ကြားထားပါတယ်။ ဆရာကြီးလိုအပ်မယ်ဆိုရင် ဘင်ဒင်ဒင်က ဆရာ ကြီးတို့ ကားကို မောင်းပြီး ပိုက်ယက်တာမာရစ္စဘာ(စ်)အထိ ပို့ပေးပါလိမ့်မယ်။ ကိုးနာရီ အမြန်စာပို့ရထားကို ဆရာကြီးတို့စီမံနိုင်ပါတယ်။ အဲသလိုဆိုရင် ဆရာကြီးတို့ ဂျီဟဲနစ္စ ဘာ(စ်)ကို မနက်မြန်မနက် ဆယ်တစ်နာရီဆို ရောက်မှာပါ။ ဆရာကြီးနဲ့ ဆရာကြီးဇနီး အတွက် သီးသန့်တွဲတစ်တွဲ စီစဉ်ထားပါတယ်။

- ဇနီးဇနီးကြီးပါပေတယ်ဗျာ။
- ဆရာကြီး လိုအပ်တာ ဘာမဆို လုပ်ပေးပါ့မယ်ခင်ဗျာ။
- အခု ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ။
- သုံးနာရီခွဲ ခင်ဗျ။
- လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နာရီကပေါ့။
- ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ။
- လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနာရီတုန်းကတော့ သား အသက်ရှင်နေသေးတာပေါ့။
- ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ။
- ဘုရား၊ ဘုရား...
- အဲဒီရထားနဲ့လိုက်မယ်ဆိုရင် သည်က ခြောက်နာရီမှထွက်ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှ မဟုတ် ဆရာကြီးဆန္ဒရှိရင် လေယာဉ်နဲ့သွားလို့လည်း ရပါတယ်ခင်ဗျ။ ပိုက်ယက်တာ မာရစ္စဘာ(စ်)မှာ တစ်စီး ရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လိုက်မယ်။ မလိုက်ဘူးဆိုတာကို ညနေလေးနာရီ နောက်ဆုံးထားပြီး အကြောင်းကြားရပါလိမ့်မယ်။ လေယာဉ်နဲ့ဆိုရင် တော့ ဆရာကြီးတို့ ဂျီဟဲနစ္စဘာ(စ်)ကို သန်းခေါင်လောက်ဆို ရောက်သွားမှာပါ။
- ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပါပြီ။ သိပါပြီ။ ကျုပ် ဘာမှ မစဉ်းစားနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။
- ဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။
- ဘာနဲ့သွားရင် ကောင်းမလဲ။
- လေယာဉ်နဲ့က ပိုအဆင်ပြေမယ်ထင်ပါတယ်ခင်ဗျ။
- ဟုတ်ပြီလေ။ ကျုပ်တို့ လေယာဉ်နဲ့ပဲ သွားပါမယ်။ အကြောင်းကြားဖို့တော့ လိုတယ်လို့ ဆိုတယ်နော်။
- ဆရာကြီးအိမ် ရောက်တာနဲ့ ကျွန်တော် ချက်ချင်းအကြောင်းကြားလိုက်ပါ့မယ်။ မစ္စတာဂျာဗွန် မကြားနိုင်မယ့်နေရာက ကျွန်တော် တယ်လီဖုန်း ဆက်လို့ရမလားခင်ဗျ။ ချက်ချင်းလုပ်မှ ဖြစ်မှာမို့ပါ။
- ရပါတယ်။ ဆက်လို့ ရပါတယ်။
- ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ သွားကြဖို့လား ခင်ဗျ။
- သို့ရာတွင် ဂျာဗွန်က မလုပ်မယုက် ထိုင်နေသည်။
- ထနိုင်လား ခင်ဗျ။ ကျွန်တော် ထုမပေးချင်ဘူး ခင်ဗျ။ ဆရာကြီးရဲ့ ဇနီးက ကျွန်တော်တို့ကို လှမ်းကြည့်နေလို့ပါ။
- သူလည်း တောင်တွေး မြောက်တွေး တွေးနေမှာပေါ့ ရဲမှူးကြီး။ သည်လောက် ဝေးပေမယ့် တစ်ခုခုတော့ မှားနေမှန်း သူသိနေမှာပဲ။
- ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီးတော့ပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ ကျွန် တော်လည်း မျက်နှာမပျက်အောင်တော့ အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းတာပဲခင်ဗျ။

ကုမ္ပဏိက ထရပ်လိုက်သည်။ ဘုရား၊ ဘုရား။ သူ့ကို ပြောပြရမယ့်အလုပ်က ကျန်နေပါသေးလား။

မတ်စောက်သော လူသွားလမ်းအတိုင်း ပြန်ဆင်းလာကြသောအခါ ဘင်နင်ဒစ်က ရှေ့မှ ဆင်းနှင့်သည်။ ဂျာဗစ်က အိပ်ချင်ဖူးတူးဖြစ်နေသကဲ့သို့ လျှောက်လှမ်းနေပါသည်။ တိမ်ကင်းစင်သော ကောင်းကင်ထက်မှ ဒါတွေလည်း ကျလာတတ်ပါကလား။

- ပစ်သတ်ခံရတယ်၊ ဟုတ်လား။
- ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ။
- ဒေသခံကို ဖမ်းလိုက်ပြီလား။
- အခုထက်ထိတော့ မမိသေးဘူးခင်ဗျ။

မျက်ရည်များက သူ့မျက်စိနဲ့တွင် လှဲလာသည်။ သွားတွေက နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်လိုက်သည်။ မိတော့ကော ဘာအရေးလဲဟု သူပြောသည်။ သူတို့တွေ တောင်ကုန်းအတိုင်း ဆင်းလာလိုက်ကြရာ လယ်ကွင်းအနီးသို့ရောက်လာကြသည်။ မျက်ရည်ပုံးနေသော မျက်လုံးများဖြင့်ပင် ထွန်သွားက မြေခိုင်ခံတစ်ခုကို လှန်လိုက်ကာ သံလိုမြေပေါ်တွင် လူးလာလျှက်ရှိသည်ကို သူမြင်သည်။ ထားလိုက် ထောမတ်(စ်)ဟု လှမ်းပြောပြီးနောက် ဂျွန်တော်တို့မှာ သည်သားလေးတစ်ယောက်တည်း ရှိတာပါ ရဲမှူးကြီးရယ်ဟုလည်း ဆိုလိုက်သည်။

- သိပါတယ် ခင်ဗျာ။

သူတို့ ကားပေါ်တက်လိုက်ကြသည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းတွင် အိမ်ဆီသို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။

- ဘာဖြစ်တာလဲ ဂျိမ်းစ်။
- ပြဿနာ နည်းနည်းရှိလို့ပါကွယ်။ လာ၊ ကိုယ့်အလုပ်ခန်းထဲကို လိုက်ခဲ။ ရဲမှူးကြီး တယ်လီဖုန်း ပြောမယ်ဆို။ သွားပြောပါလေ။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ မစ္စတာဂျာဗစ်။

ရဲမှူးကြီးက တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ သွားသည်။ တယ်လီဖုန်းလိုင်းက အားလုံး မျှသုံးသော လိုင်းဖြစ်သည်။ အိမ်နီးချင်းအမျိုးသမီးနှစ်ယောက် စကားပြောနေကြသည်။

- ဖုန်းချပေးပါခင်ဗျာဟု ရဲမှူးကြီးက ပြောသည်။ ရဲစခန်းက အရေးတကြီး ဖုန်းဆက်စရာရှိလို့ပါ။ တစ်ဆိတ်လောက် ဖုန်းချပေးကြပါခင်ဗျာ။

ထို့နောက် သူက အသည်းအသန် ဖုန်းခေါ်သည်။ သို့ရာတွင် ဘာသံမှ မကြားရ။ သည်ကျေးလက်ဖုန်းလိုင်းများတွင် ရဲအတွက် အထူးလိုင်းတစ်လိုင်းတော့ ရှိသင့်သည်။ အဲသလို ရှိလာအောင် သူလုပ်ဦးမှ။ သူ အသည်းအသန်ပိုဖြစ်ကာ ထပ်ခေါ်သည်။ အိပ်ချိန်းကလား၊ ပိုက်ယက်ထာမာရစ္စဘာ(စ်)ရဲစခန်းကို ဆက်ပါ။ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စအတွက် ခေါ်နေတာပါ။

- ရျက်ချင်း ဆက်သွယ်ပေးပါ့မယ်ရှင်ဟု အိပ်ချိန်းက ပြန်ပြောသည်။ ဟူးဆန်းပြီး အနက်မဖွင့်နိုင်သော စူညံသံများကို နားထောင်ရင်း သူစိတ်မရှည်စွာ မစောင့်သည်။

- ပိုက်ယက်ထာမာရစ္စဘာ(စ်)ရပါပြီရှင်ဟု အိပ်ချိန်းက ပြောသည်။ လေယာဉ်ကိစ္စကို သူ ပြောသည်။ သူ့လက်က နောက်ထပ် နားထောင်ခွက်ကိုစမ်းလိုက်သည်။ နားထောင်ခွက်နှစ်ခွက်စလုံးကို နားနှစ်ဖက်တွင် ကပ်ထားမှသာ တစ်စုံစပ် ငိုကြွေးနေသော အမျိုးသမီးကြီး၏ အသံကို မကြားရတော့မှာလေ။

လူငယ်တစ်ယောက်က သူတို့ကို လေဆိပ်တွင် လာကြိုသည်။

- မစ္စတာဂျာဗွစ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ မှတ်တမ်း။
- ဟုတ်ပါတယ်။
- ကျွန်တော် ဂျွန်ဟယ်ရစ်ဆန်ပါ။ မေရီမောင်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိကြမယ် မထင်ဘူး။ ဦးလေးတို့ ကျွန်တော်နဲ့ ဆုံခဲ့တုန်းက ကျွန်တော်က ကလေးပဲ ရှိသေးတယ်။ ပစ္စည်းတွေကို ကျွန်တော် သယ်ပါရစေခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်မှာ ကားပါပါတယ်။ လေကြောင်းထိန်းသိမ်းရေးအဆောက်အအုံဆီသို့ လျှောက်လာကြရင်း ထိုလူငယ်က ပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက် စိတ်ထိခိုက်တယ်ဆိုတာကို ပြောတောင်မပြ တတ်တော့ပါဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် တွေ့ဖူးသမျှ လူတကာအနက်မှာ အာသာက အတော်ဆုံး လူတစ်ယောက်ပါ။
- ကားထဲသို့ရောက်သောအခါ သူကပင် ပြောပါသည်။ မေရီနဲ့ ကလေးတွေတော့ ကျွန်တော်တို့အပူအိမ်မှာ ရောက်နေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာပဲတည်းပါခင်ဗျာ။
- မေရီအခြေအနေ ဘယ်လိုရှိသလဲ။
- ရုတ်တရက်ကြီးဆိုတော့ သူလည်း ရောက်ချားနေတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူက အင်မတန် စိတ်ခိုဗိပါတယ်။
- ကလေးတွေကရော။
- ကလေးတွေတော့ တော်တော်ကို ထိတယ်ခင်ဗျ။ အဲဒါလည်း တစ်မျိုးတော့ ကောင်းတာပေါ့ခင်ဗျာ။ မေရီအတွက် ကလေးတွေကို ဂရုစိုက်နေရတော့ သူ့မှာ စိတ်မအားအောင် ဖြစ်နေတာပေါ့။

သူတို့ နောက်ထပ် စကားမပြောဖြစ်ကြတော့ပါ။ ဂျာဗွစ်က သူ့ဇနီး၏ လက်ကို ဆုပ်ထားသည်။ သို့ရာတွင် ဆင်ခြေပုံးမှ အိမ်တစ်လုံးဆီ ရောက်လာသည်အထိ သုံးယောက်လုံး ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ငြိမ်နေကြသည်။ မီးထွန်းထားသော ဆင်ဝင်အောက်တွင် ကား ရပ်သွားပါသည်။ ကားသံကြောင့် မိန်းမငယ်တစ်ယောက်က အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသည်။ မစ္စ(စ်)ဂျာဗွစ်အား ဖက်ပြီးနောက် နှစ်ယောက်ငိုကြသည်။ ထို့နောက် ထိုမိန်းမငယ်က ဂျာဗွစ်ထံ လှည့်လိုက်ကာ ဖက်လိုက်ကြပြန်သည်။ ဟယ်ရစ်ဆန်

ဇနီးမောင်နှံလည်း ထွက်လာကာ သူတို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုပြီးနောက် အားလုံး အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ကြသည်။

ဟယ်ရစ်ဆန်က ဂျာဗွစ်ထံ လှည့်လိုက်သည်။ တစ်ခုခု သောက်မလားဟု သူက မေးသည်။

- ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။
- ဒါဆို ကျွန်တော့် စာပတ်ခန်းထဲ သွားရအောင်။ ခင်ဗျား စိတ်တိုင်းကျလုပ်နော်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပေးနိုင်တာ ရှိလည်း ပြောပါ။ ရေခဲတိုက်ကို ချက်ချင်းသွားချင်တယ် ဆိုလည်း ဂျွန် လိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ်။ မနက်ကျမှ သွားလည်းရတယ်။ ရဲကလည်း ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့ရင်နေသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သည်နေ့ညတော့ သူတို့လည်း အနှောင့်အယှက် ပေးကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
- ကျွန်တော့် ဇနီးကို မေးကြည့်လိုက်ဦးမယ် ဟယ်ရစ်ဆန်။ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲ။ သည်ကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့လင်မယား ဘာမှ မည်မည်ရရ မပြောကြရသေးပါဘူး။ ကျွန်တော် သူ့ဆီ သွားလိုက်ပါ့မယ်။ ခင်ဗျား လိုက်ဦးမလား။
- ကျွန်တော် သည်ကပဲ စောင့်ပါ့မယ်။
- သူ့ဇနီးများ အိမ်နေသော အခန်းထဲမှ လက်ချင်းတို့က ခြေဖျားထောက်လှက်ထွက် လာသော သူ့ဇနီးနှင့် သူ့ဇွေးမကို တွေ့ရသည်။ သူက သူ့ဇနီးကို ပြောလိုက်သည်။ သူ့ဇနီးက ငိုကြွေးလိုက်ပြန်ပြီး သူ့ကို ဖို့လျက် ရှိနေသည်။ သွားရမှာပေါ့ဟုလည်း ပြောသည်။ သူက ဟယ်ရစ်ဆန်ရှိရာသို့ ပြန်သွားပြီး သူ့ခွက်ကို မော့လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ၊ သူ့ဇနီးနှင့် သူ့ ဇွေးမတို့သည် အပြင်ဘက်မှ ကားရပ်ထားရာဆီသို့ သွားကြသည်။ ဂျွန်ဟယ်ရစ်ဆန်က သူတို့အား စောင့်နေလေသည်။
- ရဲတတ်ခွဲခန်းများရှိရာဆီသို့ အသွားတွင် ဂျွန်ဟယ်ရစ်ဆန်က ဂျာဗွစ်အား အခင်း ဖြစ်ပွားပုံနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ့သိသမျှ ပြောပြပါသည်။ အိမ်ဖော်လူငယ်လေး သတိ ပြန်လည်လာသည်အထိ ရဲတို့က စောင့်ဆိုင်းကြပုံ၊ ပျံခရီး တောင်ကြောတစ်လျှောက်မှ စိုက်ခင်းများအား ပိုက်စိပ်တိုက်ကြပုံတို့ကို ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အသတ်မခံရမီကလေး တွင် အာသာဂျာဗွစ် ရေးသားလျှက်ရှိနေခဲ့သည့် 'ဒေသခံရာဇဝတ်မှုများနှင့်ပတ်သက်သော အမှန်တရား' စာတမ်းနှင့် ပတ်သက်ပြီးလည်း သူက ပြောပါသည်။
- အဲဒီစာတမ်းကို ကျုပ်ကြည့်ချင်တယ်ဟု ဂျာဗွစ်က ဆိုသည်။
- မနက်ဖြန်ကျရင် ရမှာပါ မစ္စတာဂျာဗွစ်။
- ဒေသခံကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ကျုပ်နဲ့ ကျုပ်သားက အမြင်ချင်း မတူလှဘူး ဂျွန်ရဲ့။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် အဲဒီကိစ္စပြောကြတဲ့အခါ ကျုပ်နဲ့သူနဲ့ ဓဏဓဏ အခြေ အတင် ဖြစ်ရတာချည်းပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ ဘာရေးသွားတယ်ဆိုတာတော့ ကျုပ် သိချင် တယ်။

- ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်အပေးလည်း အတူတူပါပဲ။ မစ္စတာကုဗုဒ်။ ဒေသခံကိစ္စမှာ အမြင်မတူကြပါဘူး။ ဦးလေးသိတဲ့အတိုင်းပဲ သည်ကိစ္စကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားတဲ့ သူဆိုလို့ တောင်အာဖရိကမှာ တစ်ယောက်မှမရှိဘူးခင်ဗျ။ ပြီးတော့ အာသုာ်လို့ ရှင်းရှင်း လင်းလင်း စဉ်းစားတတ်တဲ့သူဆိုလို့လည်း တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ တောင်အာဖရိကမှာ လေးလေးနက်နက်နဲ့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း စဉ်းစားရောဆိုလို့ တခြား ဘာများရှိလို့တုံးလို့ အာသုာ်က အမြဲပြောတယ်ခင်ဗျ။

ဤသို့ဖြင့် ဓာတ်ခွဲခန်းများရှိရာသို့ သူတို့ရောက်လာကြသည်။ ဂျွန်ဟယ်ရစ်ဆန်က ကားထဲတွင် နေရစ်ခဲ့ပြီး ကျန်သူများကတော့ မပြစ်မနေပြုရမည့်အမှုကို ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ပြကြ ရလေသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် တစ်စုံတစ် ငိုကြွေးနေကြ သည်မှတစ်ပါး အခြားဘာစကားမှမဆိုဖြစ်ကြဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ပြန်ထွက်လာကြကာ အိမ်ဆီသို့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပင် ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ မေရီ ဖခင်က သူတို့အား တံခါးဖွင့်ပေးလေသည်။

- နောက်တစ်ခွက် သောက်ဦးမလား ကျာဗုဒ်။ ဒါမှမဟုတ် အိပ်ရာဝင်ချင်ပြီလား။
- ကျုပ် မင်းနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ဖူး လိုသေးလား မာဂရက်။
- မလိုပါဘူးရှင်။ သည်မှာ နေရစ်ပြီး သောက်လိုက်ပါဦးလေ။
- ဒါဆိုလည်း မင်္ဂလာညပါကွယ်။
- မင်္ဂလာညပါ ကိုမင်းစ်။

သူက သူ့အနီးကို နှမ်းလိုက်သလို သူ့အနီးကလည်း သူ့ကို ခဏငယ်မျှတော့ ဖက် ထားလေသည်။ ဝိုင်းကုတ်တော့အတွက် ကျေးဇူးတင်တယ်နော်ဟုလည်း သူ့အနီးက ပြော သည်။ သူ့အနီး၏ မျက်ဝန်းထဲသို့ မျက်ရည်စများက ဝိုင်းလာပြန်တော့သလို သူ့မျက်ဝန်း ထဲသို့လည်း မျက်ရည်စများက တိုးဝင်လာပါသည်။ သူတို့၏ဈေးမနှင့်အတူ အပေါ်ထပ် အိပ်ခန်းရှိရာသို့ လှမ်းတက်သွားသော သူ့အနီးကို သူစောင့်ကြည့်နေလိုက်သေးသည်။ အခန်းတံခါး ပိတ်လိုက်သောအခါတွင်မှ သူနှင့် ဟယ်ရစ်ဆန်တို့ စာဖတ်ခန်းဆီသို့ လှည့်လိုက်ကြသည်။

- မအေဆိုတော့လည်း ပိုခံစားရတာပေါ့လေ။
- ဒါပေါ့ဗျာ။

သူလည်း ထိုအကြောင်းကို စဉ်းစားလိုက်ပြီး ဆက်ပြောလိုက်မိရပြန်သည်။ ကျွန် တော်လည်း ကျွန်တော်သားကို သိပ်ချစ်တယ်ဗျာ။ သားကို မွေးမိခဲ့လို့ တစ်ခါမှ ကျွန်တော် အရှက်မရခဲ့ဖူးဘူး။

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ခွက်စီနှင့် ထိုင်လိုက်ကြပြီးနောက် ဟယ်ရစ်ဆန်က ပျဲခဦးမှ လူအများ လူသတ်မှုကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကုန်ကြပုံ၊ သူ့အိမ်သို့ သတင်းပေးသူများ တဖွဲ့ဖွဲ့ ရောက်လာကြပုံတို့ကို ပြောပြသည်။

- ရှေ့ရောပေါင်းစုံ၊ လူပေါင်းစုံက သတင်းပေးကြတာပဲဗျ။ ဒါထက် စကားမစပ်၊ ပျဲခဦး ဘုရားကျောင်းမှာ ဝတ်ပြုဆရာတောင်းပွဲ လုပ်ပြီးရင် အသုဘကို မနက်မြန် မနုခင်းမှာ ချဖို့ ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ထားတယ် ကျာဗုဒ်။ ဝတ်ပြုဆရာတောင်းပွဲက သုံးနာရီမှာ လုပ်မှာ။

ကျာဗုဒ် ခေါင်းညိတ်သည်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။

- ပြီးတော့ ဝမ်းနည်းကြောင်း ပေးပို့တဲ့စာတွေ အားလုံးကိုလည်း ခင်ဗျားအတွက် သိမ်းထားပါတယ်။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီး၊ ယာယီဝန်ကြီးချုပ်၊ မြို့တော်ဝန်နဲ့ တခြားလူ အတော်များများဆီက စာတွေ လာပါတယ်။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ ဒေသခံအဖွဲ့အစည်း တွေဆီကလည်း စာတွေ လာသေးတယ်။ အာဖရိကရဲ့သမီးပျိုများဆိုတဲ့အဖွဲ့လို့မျိုးပေါ့။ တခြား ကျွန်တော် မမှတ်မိ တဲ့ အဖွဲ့တွေ ဆီကလည်း အများကြီးပဲ။ အသားအရောင်ရှိသူတွေ၊ အိန္ဒိယလူမျိုးတွေ၊ ဂျူးလူမျိုးတွေဆီကလည်း လာတယ်ဗျ။

သူ့ရင်ထဲတွင် ကြေကွဲပီတိက နိုးထလာသည်ကို ကျာဗုဒ်ခံစားလိုက်ရသည်။ သားက လိမ်မာပါးနပ်တာကိုးဗျာ။ သူ့အမေနဲ့ တူတာကိုးလေဟု သူပြောသည်။

- သူ တော်တာလည်းမှန်တယ်။ ကျွန်ကဆို သူ့အကြောင်းပြောတာများ ကြားစေချင် တယ်။ ဒါပေမယ့် လူတွေကလည်း သူ့ကိုသဘောကျကြတယ်။ လူပေါင်းစုံပဲ။ ခင်ဗျား သိမယ် ထင်တယ်။ သူက အာဖရိခေါင်း(နီ)(စ်) ဘာသာစကားကို အာဖရိခနွားတစ်ယောက် လိုကို ပြောနိုင်တယ်ဆိုတာကိုလေ။

- သူ အဲဒီဘာသာစကားကို သင်ထားမှန်းတော့ ကျွန်တော် သိပါတယ်ဗျာ။
- အဲဒီစကားကို ကျွန်တော် တစ်လုံးမှမတတ်ဘူးဗျို့။ ဘုရား မတယ် ထင်ပါရဲ့ဗျာ။

ဒါပေမယ့် ခင်ဗျာသားကတော့လား၊ အဲဒီစကားကို တတ်ကိုတတ်သင့်တယ်လို့ ယူဆ သဗျ။ ဒါနဲ့ သင်ယူလေ့လာရုံတင်မကဘူး။ အာဖရိခနွားလယ်ယာမြေတစ်ခုဆီကိုတောင် သွားလိုက်သေးတယ်။ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း ဇူးလူးစကားလည်း သူတတ်တယ်နော်။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ ဆီဆူတိုဘာသာစကားကိုလည်း သင်ရင်ကောင်းမယ်လို့ ပြောနေ သေးတယ်။ ဒေသခံ လွှတ်တော်အမတ်တွေ ရှိတာလည်း ခင်ဗျားသိမယ်ထင်တယ်။ အဲဒီဒေသခံအမတ်တွေက လာမယ့်ရွေးကောက်ပွဲကျရင် ခင်ဗျာသားကို အရွေးခံခိုင်းဖို့ ပြောကြမလို့ ကြံနေကြသတဲ့။

- အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိဘူးဗျ။
- ဟုတ်မယ်။ သူကတော့ဗျာ၊ နေရာတာကာမှာ စကားတွေပြော၊ တရားတွေ ဟောနေ တာပဲ။ သူပြောတတ်တဲ့အကြောင်းတွေလည်း ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဒေသခံ ရာဇဝတ်မှုနဲ့ ဒေသခံကျောင်းတွေ တိုးပွားလာဖို့ ကိစ္စတွေပေါ့။ ပြီးတော့ ဥရောပသား မဟုတ်သူတွေအတွက် ဖွင့်ထားတဲ့ ဆေးရုံတွေနဲ့ အခြေအနေတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့လည်း ခင်ဗျာသားက အကျိုးနည်း ဝေဖန်ထောက်ပြနေလိုက်သေးသဗျာ။ ဒါတင် ဘယ်ကလိမ့်

ဦးမလဲ၊ မိုင်းတွင်းတွေမှာရှိတဲ့ မြဝင်းစနစ်ကိုလည်း သူက အသည်းအသန်ပဲ။ အဲဒီမှာ ရာဂိုဏ်းနဲ့ပဲ အခြေချနေထိုင်တဲ့အလုပ်သမားစခန်းမျိုးဖွင့်ဖို့အတွက် အသင်းက စီစဉ် မေးစေချင်တယ်။ သိတယ်မဟုတ်လား၊ အလုပ်သမားတွေနဲ့အတူ သူတို့မိန်းမတွေ၊ မိသားစုတွေပါ အတူလာနေနိုင်တဲ့ အလုပ်သမားစခန်းမျိုးပေါ့။

ဣာဗုဗ်က သွေးဆေးတံကို ခပ်လေးလေး ဆေးပြည့်နေရင်းက သွေးသား၏ ဇာတ်လမ်းကို နားထောင်နေသည်။ သို့မဟုတ် သူ မသိလှသော သွေးသား၏ ဇာတ်လမ်းကို နားထောင်နေ လေသည်။

- မိုင်းလုပ်ငန်းရှင်များအသင်းက ဟက်သုဝေးက ကျွန်တော့်ကို သည်အကြောင်း ပြောပြတာပျာ့ ဟယ်ရစ်ဆန်က ဆက်ပြောလေသည်။ သူက ကောင်လေးကို နည်းနည်း လျှော့ဖို့ သတိပေးသင့်တဲ့အကြောင်း ကျွန်တော့်ကို လာပြောတာ။ သူ့ကုမ္ပဏီကလည်း မိုင်းတွင်းတွေနဲ့ အလုပ်တွေ အများကြီးလုပ်နေတာမို့ အဲသလို ကျုပ်ကို လာပြောတာပဲ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျာသားကို ပြောရတယ်။ သည်ကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ ဘယ်ကလေးကတောင် နက်နက်နဲ့နဲ့ ခံစားနေရတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်သိပါတယ် ပေါ့။ ဒါပေမယ့် မေရီကိုရော၊ ကလေးတွေကိုပါ ငဲ့ပြီးတော့ နည်းနည်းပါးပါး လျှော့ဖို့ ပြောရတာပဲ။ ကျွန်တော်က မေရီအဖေအနေနဲ့ မေရီကိုယ်စား အဲသလိုပြောတာ မဟုတ် ဘူးဆိုတာတော့ ခင်ဗျာသားလည်မှာပဲ။ ကျွန်တော်က လူငယ်တွေနဲ့ အရေးကိစ္စတွေထဲမှာ သိပ်ပြီး ခပ်ခပ်စုစု ပါချင်တဲ့လူစားတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။

- ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်။
- သူက ကျွန်တော့်ကို ဘာပြန်ပြောတယ်မှတ်လဲ။ ကျွန်တော် မေရီနဲ့ ပြောပြီးဆိုပြီး သားပါတဲ့၊ ဝိုက်ဆံရှာဖို့ထက် အမှန်ကို ပြောဖို့က ပိုအရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် ရော၊ မေရီပါ လက်ခံထားကြပါတယ်ခင်ဗျာတဲ့။

ဟယ်ရစ်ဆန်က ထိုစကားကို ပြောရင်းက ရယ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အခြေအနေ ကို သတိရသွားသဖြင့် ရက်ချင်းပင် အရှိန်သတ်လိုက်ပါသည်။ အဲဒီစကားကို သူပြော တော့ ကျွန်တော်သား ဖြန့်လည်း အနားမှာရှိနေတယ်။ ဖြန့်က အာသာကို ကြည့်နေ လိုက်ပုံများ တကယ့်မဟာ ကရုဏာရှင်တစ်ယောက်ကို ကြည့်နေတဲ့အတိုင်းပဲ။ အဲတော့ ကျွန်တော်လည်း ဘာဆက်ပြောနိုင်တော့မှာလဲဗျာ။

- ခဏတော့ နှစ်ယောက်သား ငြိမ်သက်စွာ ဆေးတံဖွာနေလိုက်ကြသေးသည်။
- သူ့ရဲ့ အစုရှင်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် သူ့ကို မေးတယ်ဟု ဟယ်ရစ်ဆန်က ဆက်ပြန်သည်။ တကယ်တော့လည်း သူတို့အလုပ်က မိုင်းတွင်းတွေအတွက် စက်ကိရိယာ တွေ ရောင်းတဲ့အလုပ်လေ။ အဲတော့လည်း အာသာက ပြောသေးသဗျာ။ ကျွန်တော့်အစုစပ် တွေနဲ့ ဆွေးနွေးပြီးပါပြီတဲ့။ ပြဿနာတစ်ခုခုဖြစ်လာမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် အဲဒီ အစုစပ် ထဲက ထွက်ပေးမယ်လို့လည်း သူတို့ကို ပြောထားပါတယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း

သူ့ကို ပြန်မေးမိတယ်။ အဲသလို ထွက်လိုက်ပြီးတဲ့နောက် မောင်က ဘာလုပ်မှာတဲ့လို့။ သူက ကျွန်တော့်ကို ပြန်မေးတယ်။ ကျွန်တော် မလုပ်နိုင်တာ ဘာများရှိမှာမို့လဲတဲ့။ သူ့မျက်နှာကြည့်ရတာ အလွန်ကို အားတက်သရောရှိနေတယ်ဗျာ။ အဲတော့ ကျွန်တော် လည်း ဘာဆက်ပြောမှာလဲဗျာ။

ဣာဗုဗ်က အင်းအဲမလုပ်ပါ။ မလုပ်ဆို သူ့ကလေးက မိရင်း ဘရင်းများပင် မသိ မမြင်ပူးသော နယ်စိမ်းပယ်စိမ်းဆီ စရီးနှင့်ခုံသည်မဟုတ်တဲ့လော။ သူ့အဖေ သိနေသည် ဆိုလျှင် သူအံ့သြမိမည်မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ ထိုနယ်စိမ်းပယ်စိမ်းဆီသို့ စိတ်ကူးထဲမှာပင် မသွားပူးပါ။ သို့ဖြစ်ရာ သူတွင် ပြောစရာစကား မရှိပါ။

- ကျုပ်ကောင်းတွေကြောင့် ငြီးငွေ့နေပြီလား၊ ဣာဗုဗ်။ ဒါမှမဟုတ် တခြားအကြောင်း တစ်ခုခုများ ပြောချင်သေးလား။ ဒါမှမဟုတ် အိပ်တော့မလားဗျာ။

- ဟယ်ရစ်ဆန်ရယ်၊ ခင်ဗျား စကားပြောနေတာက ကျွန်အတွက် ပိုနေသာပါ တယ်ဗျာ။

- အဲဒါဆိုလည်း အဖြစ်ကတော့ အဲဒီအတိုင်းပဲဗျာ။ သူ့နဲ့ကျွန်တော်နဲ့က သည်ကိစ္စ တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိပ်တော့ မပြောဖြစ်ခဲ့ကြဘူးဗျာ။ သည်တိုင်းပြည်က ကျွန်တော် တိုင်းပြည်မဟုတ်ဘူးလေ။ ကျွန်တော်လည်း ဒေသခံတွေကို မြေခြေငံဆက်ဆံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အာသာ သဘောထားတွေကိုတော့ ကျွန်တော်လည်း တယ်ဘဝင်မကျလှဘူး။ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ဒေသခံရစာဝတ်မှုတွေကို ကျွန်တော် တော်တော်စိတ်ပျက်နေ တယ်ဗျာ။ ပြောရရင်ဗျာ၊ အခု ကျွန်တော်တို့ ဂျီဟဲဒ်ကွာဘူ(စ်)မှာ တော်တော်ကို ထိတ် လန့်နေကြတယ်ဗျာ။

- ရာဇဝတ်မှုဖြစ်မှာကိုလား။
- ဟုတ်တယ်။ ဒေသခံတွေ ကျူးလွန်တဲ့ရာဇဝတ်မှုပေါ့။ လူသတ်မှုတွေ၊ ဝားပြမှု တွေ၊ ရက်ရက်စက်စက် ရိုက်ကြနက်ကြတွေအမှတော့က မတန်တဆကို များလွန်းတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆိုရင် အိမ်ပတ်လည်ကို သံဆူးကြိုးမခတ်ဘဲနဲ့ ဝင်မအိပ်ရဲဘူး။ သည် လူလွန်မသားတွေ ဝင်ဆော်သွားတဲ့ ပုစိလစ်ပဆန်တို့ အိမ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ သုံး အိမ်ကျော်လေးပဲ ဝေးတာ။ ပုစိလစ်ပဆန်ကို တစ်ချက်တည်းနဲ့ မေ့သွားအောင် ထိုးထည့် လိုက်ပြီး သူ့မိန်းမကိုလည်း ရိုက်လိုက်နှက်လိုက်ကြသေးတယ်။ ကံကောင်းသွားတာက

သမီးတွေက ကဲပွဲသွားနေတော့ အိမ်မှ မရှိကြဘူး။ မဟုတ်လို့ကတော့ ဘာတွေများ ဖြစ်ကုန်မယ် မပြောတတ်ဘူး။ သည်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် အာသာကို ပြောတော့ အာသာက ကျွန်တော်တို့တွေကိုသာ အပြစ်တင်ထိုက်တဲ့အကြောင်း ပြန်ပြော သဗျာ။ ကျွန်တော် သူ့ကို သိပ်မလိုက်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် သူက ရိုးသားဖြူစင် ပါတယ်ဗျာ။ သူ့နဲ့အချိန်ယူပြီး ပြောဖြစ်ဆိုဖြစ်လာတဲ့အခါ သူ ရိုးသား ဖြူစင်မှန်း ကောင်းကောင်း သတိထားမိလာနိုင်တယ်ဗျာ။

- ကျွန်တော် သဘောမပေါက်တာ၊ ခံစားလို့မရတာ တစ်ခုတော့ ရှိနေတယ်ဗျ။ ဘာကြောင့် အခုလို ဖြစ်ကုန်ရသလဲဆိုတာ...
- သူ့ကို လူတိုင်းက ကြည်ညိုလျက်နဲ့ ဖြစ်ရပုံကို စဉ်းစားလို့မရတာလား။
- ဟုတ်တယ်။
- ကျွန်တော်တို့ ပြောဖြစ်ခဲ့တဲ့အထဲမှာ သည်အချက်ကလည်း ထိပ်ဆုံးက ပါပါတယ်ဗျာ။ စာနာထောက်ထားတဲ့ ကရုဏာလုပ်ငန်းကို နေ့ကုန်နေခမ်း နားတမ်းလုပ်ခဲ့တာလည်း သူ၊ အသတ်ခံရတော့လည်း သူဖြစ်နေတယ်။
- စိတ်မရှိနဲ့ဗျာဟု ဂျာဗစ်က စိတ်ကူးပေါ်လာပြီး ပြောလိုက်သည်။ စိတ်မရှိနဲ့ဗျာ။ အရင်တုန်းကလည်း ဒါမျိုးတွေဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်လေ။ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကို လုပ်နေကြသူတွေလည်း အသတ်ခံခဲ့ကြရဖူးတာတွေရှိတဲ့ အကြောင်းပါဗျာ။
- ဟယ်ရစ်ဆန်စကားမပြန်ပါ။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်က ဆေးတံများကို တိတ်ဆိတ်စွာ သောက်နေလိုက်ကြပြန်ပါသည်။ သာသနာပြုသူဟူသော စကားလုံးကို ဂျာဗစ်က တွေးလိုက်မိရသည်။ သူသည် သူ့သားအား သာသနာပြုသူဟု သတ်မှတ်လိုက်မိခြင်းကား ဆန်းကြယ်ပေစွဟုလည်း သူတွေးမိရပါသည်။ အကြောင်းကား သူသည် ဘယ်တုန်းကမှ သာသနာပြုသူများနှင့်ပတ်သက်ပြီး သိပ်အလေးအနက်မထားမိခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ခရစ်ယာန် သာသနာက စတင်ပေါ်ပေါက်သောအခါက အထိစေလွှတ်သော သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို အများအပြားလုပ်ဆောင်လျက်ရှိပါသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုလုပ်ငန်းများအတွက် ထည့်ဝင်လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းများလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ သူ့အနီးအနားက နှုတ်ကျိတ်တွင်ပင် သာသနာပြုအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရှိပါသည်။ သို့သော် သူမှတ်မိသလောက် ထိုသာသနာပြုဘုရားကျောင်းမှာ ချို့ချို့နှင့်ဖြစ်သည်။ ညစ်နွမ်းနွမ်း သင်းအုပ်ဆရာအိုကြီးရှိလေသည့် ညစ်ထေးထေး သစ်သားများ၊ သံများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အပင်အဟာမရပြန်နှင့် ခိုကိုးရာမဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကလေးမှာ မြက်ပင်ကြီးကြံ ဖုန်းဆိုးတောင်ကြားထဲမှာ ရှိလေသည်။ ထိုနေရာသို့ မြင်းနှင့် တစ်ခါ နှစ်ခါ ဖြတ်သွားရင်း ကြက်တူရွေးစာအံသလို စာအံနေကြသံကို သူ့ကြားခဲ့ဖူးရာ စာသင်ကျောင်း ညစ်ထေးထေးလေး တစ်ကျောင်းလည်းရှိသည်။ အံမည့်သာအံနေကြသည်။ စာထဲမှအကြောင်းအရာတွေကတော့ စာအံနေသူတွေအတွက် သိပ်အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှိလှမည်ကား မဟုတ်ပေ။
- အိပ်တော့မလား ဂျာဗစ်။ ဒါမှမဟုတ် နောက်တစ်ခွက် သောက်ဦးမလား။
- အိပ်ရင်ကောင်းမယ်မှတ်တယ်။ ဒါထက် ရဲတွေလာမယ်လို့ ခင်ဗျား ပြောသေးတယ်နော်။
- ကိုးနာရီထိုးရင် ရောက်လာကြလိမ့်မယ်။
- သားနေသွားတဲ့အိမ်ကို ကျွန်တော် ကြည့်ချင်သေးတယ်။

- ခင်ဗျားကြည့်ချင်မယ်မှန်း ကျွန်တော် တွေးမိပါတယ်။ ရဲတွေက ခင်ဗျားကို ခေါ်သွားပေးမှာပေါ့ဗျာ။
- ဟုတ်ပြီလေ။ ဒါဆို ကျွန်တော် သွားအိပ်တော့မယ်။ ခင်ဗျာအနီးကိုလည်း ကျွန်တော်က မင်္ဂလာညပါလို့ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါကြောင်း ပြောပေးပါဦးဗျာ။
- စိတ်ချပါဗျာ။ ခင်ဗျာအိပ်ခန်းကို သိတယ်နော်။ ပြီးတော့ မနက်ခင်းစာကရော၊ ရှစ်နာရီခွဲဆိုရင် အဆင်ပြေလား။
- ရှစ်နာရီခွဲမှာ စားတာပေါ့။ မင်္ဂလာညပါ ဟယ်ရစ်ဆန်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အလွန်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။
- ဘာမှကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဘာမှအပန်းမကြီးလှပါဘူး။ မင်္ဂလာညပါ ဂျာဗစ်။ ခင်ဗျားရော၊ မာဂရစ်ရော တစ်ဖမ်းနှစ်ဖမ်းတော့ ကောင်းကောင်း အိပ်နိုင်ကြပါစေဗျာ။
- ဂျာဗစ်က အပေါ်ထပ်သို့တက်သွားပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ သူက အခန်းထဲသို့ အသံမကြားအောင် ဝင်သွားကာ တံခါးကို ဝိတ်လိုက်သည်။ မီးကိုလည်း မဖွင့်တော့ပါ။ လရောင်က ပြတင်းပေါက်များကို ဖြတ်ကျော် ဝင်ရောက်ကာ သာနေသည်။ သူက ပြတင်းပေါက်တွင် ရပ်ကာ ပြင်ပလောကကို ကြည့်နေမိသည်။ သူ့ကြားခဲ့ရသမျှ စကားများအားလုံးက သူ့စိတ်နှလုံးထဲသို့ တိုးတိုးညင်ညင် ဖြတ်ဝင်နေလေသည်။ သူ့အနီးက အိပ်ရာထက်မှ စောင်းလိုက်ရင်း ဂျိမ်းစ်ဟု အသံပြုသည်။
- ဟင်...
- ဘာတွေများ စဉ်းစားနေတာတုံးရှင်။
- သူ ငြိမ်နေပြီး အခြေစကားလုံးများကို ရှာရသေးသည်။ အားလုံးပါပဲဟု သူမြေသည်။
- ကျွန်မက ရှင် သည်တစ်သက် တက်မလာတော့ဘူးလို့တောင် ထင်နေတာ။ သူက အနီးသည်ထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်သွားလိုက်သည်။ အနီးသည်က သူ့လက်များကို ဖမ်းဆုပ်လိုက်ပါသည်။ တို့နှစ်ယောက် သားအကြောင်း ပြောနေကြတာဟု သူပြောလိုက်သည်။ သားလုပ်ခဲ့တာတွေ၊ သားလုပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့တာတွေရော၊ သားအတွက် ပူဇွေး ကြေကွဲကြတဲ့လူတွေအကြောင်းရောပေါ့။
- ကျွန်မကိုလည်း ပြောပြပါဦးရှင်။
- သို့ဖြင့် သူ့ကြားခဲ့ရသမျှကို အသံနှိမ်ကာ ပြောပြလိုက်ပါသည်။ သူ့အနီးသည်မှာ အနည်းငယ်ပင် အံ့ဩသွားမိရသည်။ သူကား အလွန် နှုတ်ဆည်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး စကားများများ ပြောလေ့မရှိတတ်ပါ။ သို့ရာတွင် ယခုညဉ့်မှ ထိုနှုတ်ဆည်းသူကြီးက ဟယ်ရစ်ဆန်ပြောခဲ့သမျှကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ ပြန်ပြောပြနေလေသည်။
- ကျွန်မဖြင့် လူ့စိတ်တယ်ရှင်ဟု သူ့အနီးက လေသံသဲ့သဲ့ဖြင့် ပြောလေသည်။

- ဒါပေမယ့် သားဟာ သည်လိုပဲဆိုတာ မင်း သိနေခဲ့တာပဲမဟုတ်လား။ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မ သိပါတယ်ရှင်။
  - သားက ရည်မှန်ချေင်သူတစ်ယောက်ဆိုတာ ကိုယ်လည်း သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းက ကိုယ့်ထက်စာရင် သားနဲ့ ပိုပြီး ရင်းနှီးပေတာပဲ။
  - ဒါကတော့ မအေကိုး ကိုမ်းစံရယ်။ ရင်းနှီးဖို့ ပိုလွယ်တာကိုး။
  - ဟုတ်ပါတယ်လေ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်လည်း သားအကြောင်းကို အခုထက်ပို သိခဲ့ရင် ကောင်းမှာပဲနော်။ သူဆောင်ရွက်ခဲ့တာတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ပေါ့။ အဲသလိုကိစ္စမျိုး မှာ ကိုယ်က သိပ်မပတ်သက်ခဲ့ဖူးဘူးလေ။
  - ကျွန်မလည်း အဲသလိုကိစ္စမျိုးတွေမှာ မပါခဲ့ဖူးပါဘူး။ သားဘဝက ကျွန်မတို့ ဘဝနဲ့ တခြားစီပဲရှင်။
  - ဒါပေမယ့် ဘယ်ဘက်က တွက်တွက် သားနေခဲ့ရတဲ့ဘဝဟာ တော်တော်ကို ကောင်းပါတယ်ကွယ်။
- အတွေးစေများ၊ အမှတ်ရစရာများ၊ ပူဇော်ဝမ်းနည်းမှုများ ကိုယ်စီကိုယ်ငှဖြင့် သူက ထိုင်လျက်၊ သူ့ဇနီးက လဲလျောင်းလျက် တိတ်နေမိကြရပြန်သည်။
- သူ့ဘဝနဲ့ တခြားစီပေမယ့် အဲသလို တခြားစီဖြစ်နေတာကို မင်း နားလည်ပေး နိုင်ခဲ့တယ်နော်။
  - မှန်ပါတယ် ကိုမ်းစံရယ်။
  - ကိုယ် နားမလည်နိုင်ခဲ့တာအတွက် စိတ်မကောင်းဘူး။
- ထို့နောက် သူက လေသံသဲ့သဲ့ဖြင့် ဆက်လက်ပြောလိုက်ပြန်သည်။ သူလုပ်ခဲ့တာတွေ ဟာ နားလည်ယူဖို့ လိုအပ်လေ့စဉ်အောင် အရေးကြီးမှန်း ကိုယ်မသိခဲ့ပါဘူးကွာ။
- ကိုမ်းစံ၊ ကိုမ်းစံ...
- သူ့ဇနီးက သူ့ကိုသိုင်းဖက်ကာ ရှိုက်ငိုလိုက်သည်။ သူကမူ လေသံသဲ့သဲ့ဖြင့် ဆက် ပြောနေဆဲ။ ကိုယ် ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်တာတစ်ခုရှိနေတယ်။ ဘာကြောင့် သူ့ကိုမှ ရွေးပြီး သည်လိုဖြစ်ရတာလဲဆိုတာပဲကွယ်။
- သူ့ဇနီးက တွေ့တွေ့ဝေဝေဖြင့် လှဲချလိုက်ပြန်သည်။ နာကျင်မှုက နက်ရှိုင်းလှသည်။ နက်ရှိုင်းပြီး မရှောင်လွှဲသော နာကျင်မှုပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ခပ်တင်းတင်းဖက်လိုက်ပြီး ပြောသည်။ ကြိုးစားပြီး ပျော်အောင် အိပ်ကြပါစို့နဲ့၊ ကိုမ်းစံရယ်ဟုလည်း ပြောလိုက်ပါ သည်။

ဂျာဗစ်သည် သူ့သား၏ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ သူ့ဇနီးနှင့် ချွေးမ မေရီတို့ကမူ ဟယ်ရစ်ဆန်အိမ်သို့ ပြန်သွားကြပါလေပြီ။ စာအုပ်တွေ၊ စာအုပ်တွေ၊ စာအုပ်တွေ၊ အိမ်တစ်အိမ်ထဲတွင် သူ့မြင်ခဲ့ဖူးသမျှ အရေအတွက်ထက်ပိုများသော စာအုပ်တွေ။ စားပွဲ ပေါ်တွင်လည်းစာရွက်တွေ၊ ပေးစာတွေနှင့်စာအုပ်တွေပင်။ မစ္စတာဂျာဗစ်ခင်ဗျား၊ ပျံခရီး က မက်သဒစ်အစည်းအရုံးမှာ ဟောပြောပေးနိုင်ပါမလားခင်ဗျား။ မစ္စတာဂျာဗစ်ခင်ဗျား၊ ဆိုဖီယာမြို့က ဓပ်ဂေလီလူငယ်များအသင်းမှာ ဟောပြောပေးနိုင်ပါမလားခင်ဗျား။ မစ္စတာ ဂျာဗစ်ခင်ဗျား၊ တက္ကသိုလ်က စာတမ်းဖတ်ပွဲမှာ အမှာစကား ပြောကြားပေးနိုင်ပါမလား ခင်ဗျား။ ဟင့်အင်း၊ မစ္စတာဂျာဗစ် ဘယ်မှာမှ စကားပြောနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

မစ္စတာဂျာဗစ်အား ရဟုဒီများနှင့် ခရစ်ယာန်များအသင်း နှစ်ပတ်လည် အစည်း အဝေးသို့ တက်ရောက်ရန်ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်။ မစ္စတာဂျာဗစ်နှင့်ဇနီးအား မစ္စတာနှင့် မစ္စစ်(စ်) အိပ်ချ်၊ ဘီ၊ ဆင်းတို့၏ သမီးကြီးဖြစ်သူ ဆာရာဂျီ၏ မင်္ဂလာညွှန်ပွဲသို့ ကြွရောက် ချီးမြှင့်တော်မူပါရန်ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်။ မစ္စတာဂျာဗစ်နှင့်ဇနီးအား ဖုန်မှစ် တောင်ကြားမှ တော့ အိပ်(ချ်) ဧည့်သည်တော်ညွှန်ပွဲသို့ ကြွရောက်ချီးမြှင့်တော်မူပါရန် ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်။ ဟင့်အင်း၊ မစ္စတာဂျာဗစ်အနေနဲ့ သည်ဖိတ်ကြားချက်တွေကို လက်ခံနိုင်၊ တက်ရောက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

စာအုပ်များကြားမှ ခုံရများပေါ်တွင်မူ ရုပ်ပုံကား လေးချပ်ရှိပါသည်။ လက်ဝါးကပ် တိုင်ပေါ်မှ ခရစ်တော်၊ အဘာရာဟင် လစ်ကွန်၊ ဖာဂျလစ်ကွန်မှ မြင်းမိုရ်ပိတ်သားဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်တို့၏ ပုံနှင့် ဆောင်းရာသီ ဖွဲ့မြက်ခင်းဘေးတွင် ဖြတ်စီးနေ သော မြစ်တစ်စင်း၏ ဘေးမှ အရွက်မှ မိုးမဆင်သစ်ပင်များ ပန်းချီကားတို့ဖြစ်လေသည်။

ကုလားထိုင်မှ ထလိုက်ပြီး စာအုပ်များကို ကြည့်လိုက်သည်။ အဘာရာဟင် လစ်ကွန် နှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်ချည်းကိုက ရာနှင့်ချီပြီး ရှိသည်။ လူတစ်ယောက် အကြောင်း စာအုပ်တွေ ထိုမျှအများကြီးရေးခဲ့ကြဖူးမှန်း သူမသိပေ။ စာအုပ်တစ်စင်လုံးမှာ ထိုစာအုပ် များဖြင့်သာ ပြည့်နှက်နေသည်။ နောက်စာအုပ်တစ်စင်မှာမူ တောင်အာဖရိကနှင့် ပတ်သက် သော စာအုပ်များဖြစ်သည်။ ဆာရာဂါးထရုမစ်လင်ရေး ရှိ၏ဘဝနှင့် မတ်များအကြောင်း စာအုပ်၊ အင်ဂျလင်ဘာရေး လူတို့ဘုံသား၏ဘဝ၊ တောင်အာဖရိက လူမျိုးရေး ပြဿနာများ

နှင့် ပတ်သက်သည့်စာအုပ်များ၊ တောင်အာဖရိကမှ ၎င်းများအကြောင်း၊ ခရူဂါ ဥယျာဉ် အကြောင်း စာအုပ်များနှင့် အခြားစာအုပ်ပေါင်း များစွာ။ နောက်စာအုပ်စင် တစ်စင်တွင်မူ ယာပရီခါး(နီ)(စ်) ဘာသာစကားဖြင့် ရေးသားထားသော စာအုပ်များဖြင့် အပြည့်ဖြစ် သော်လည်း စာအုပ်ခေါင်းစဉ်များကိုမူ သူ မဖတ်တတ်ပါ။ နောက်တစ်စင်တွင် ဘာသာ ရေး၊ ဆိုစီယက်ရူဂ်တို့နှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်များ၊ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုများ၊ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်သူများနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်များ၊ ကဗျာစာအုပ်များရှိသည်။ သူက ရိုတ်စပီး ယား၏ စာအုပ်များကို ရှာကြည့်လိုက်ပါသည်။ တွေ့ပြီး သည်မှာ ရိုတ်စပီးယားလည်း ရှိပါသည်။

ကုလားထိုင်တွင် ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှ ခရစ် တော်၊ အော့ရဟင်လင်ကွန်း၊ ဖာဂျလစ်ဂျန်အိမ်ပုံနှင့် မြစ်ကမ်းဘေးက မိုးမဆင်ပင် ပန်းချီကားတို့ကို အကြာကြီး ကြည့်နေမိရလေသည်။ ထို့နောက်တွင်မှ စာရွက်တချို့ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

ပထမစာမှာ ခလဲစောင့်၊ သစ္စာပန်းလမ်းရှိ ခလဲစောင့် အာပရီခရ် ယောဂျားလေးများ ကလပ်အသင်းအတွင်းရေးမှူးက သူ့သားထံ ရေးလိုက်သောစာ ဖြစ်သည်။ ကလပ်အသင်း နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးသို့ မခွာတာကုာ့စွမ်း မတက်ရောက်နိုင်ခဲ့သည့်အတွက် စိတ် မကောင်း ဖြစ်ရကြောင်းနှင့် ကလပ်အသင်း၏ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ထပ်မံ ရွေးချယ်တင်မြောက် ခံရကြောင်း အကြောင်းကြားစာဖြစ်သည်။ ဘာကို ထူးထူးခြားခြား ရေးသား အဆုံးသတ် ထားပုံကား ဤသို့တည်း။

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်မိကြောင်းနှင့် လူကြီးမင်းက ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူနေပေးခဲ့သည့်အချိန်ကာလများအတွက်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ကလပ်အား အစဉ်တစိုက်ပေးအပ်လာခဲ့သော လူကြီးမင်း၏လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ များအတွက်လည်းကောင်း၊ လူကြီးမင်းအား ကျေးဇူးစကား ပြောကြားရန် နှစ်ပတ် လည်အစည်းအဝေးက ကျွန်ုပ်အား တာဝန်ပေးအပ်လာခဲ့ပါသည်။ လူကြီးမင်း၏ ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုသာမရှိပါက ဤကလပ်အသင်းအားစီမံခန့်ခွဲရမည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ အများစုအတွက် ဤကလပ်အသင်းလောက်သောအရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအကြောင်း အချက်များကြောင့်ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လူကြီးမင်းအား ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ထပ်မံ ရွေးကောက် တင်မြောက်လိုကြခြင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။

ဤစာရေးစာရွက်ဖြင့် ရေးလိုက်ရသည့်အတွက် အခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် အနူး အညွတ် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။ ဤတင်ပေးပေးဆိုင်သော အခြေအနေအကြောင်း တရားများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကလပ်၏ စာရေးစာရွက်များမှာ ပျောက်ဆုံးနေပါသည်။
 ရှိသလေးစားစွာ
 ဝါရှင်တန် လက်ဖျံစို

အခြားစာရွက်များမှာမူ သူ့သား၏ လက်ရေးဖြင့်ဖြစ်သည်။ ပထမစာကြောင်းမှာ ရှေ့ဖာကြောင်း၏ အဆုံးသတ်ဖြစ်နေပြီး နောက်ဆုံးစာကြောင်းမှာလည်း အဆုံးမသတ် သဖြင့် ထိုစာရွက်များမှာ စာတမ်းတစ်ခုလုံး၏ အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်နေသည်မှာ သေချာ နေလေသည်။ ကျန်အပိုင်းများကို သူရှာကြည့်လိုက်သော်လည်း မတွေ့သဖြင့် တွေ့ရသမျှ ကိုသာ သူဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

... ကို ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်အာဖရိကသို့ ရောက်လာခဲ့စဉ်က ကျွန်ုပ် တို့ ပြုခဲ့သမျှကို ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ ရတတ်သမျှ အလုပ်သမားအင်အား၏ အကူအညီ ကို ရယူပြီး ကျယ်ပြောလှသော သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအား ကျွန်ုပ်တို့ ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြ သည်များကို ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ မကျွမ်းကျင်လှသော အလုပ်များအား လုပ်ကိုင်ရန် မကျွမ်းကျင်လှသော လူများကို အသုံးပြုခဲ့သည်ကိုလည်းခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မကျွမ်းကျင်သော အလုပ်ဖြစ်သည်ကိုအကြောင်းပြုပြီး လူတို့အား မကျွမ်းကျင် မတတ်မြောက်စေရန် သည်အတိုင်းမစ်ထားသည်ကိုမူ ခွင့်မပြုသင့်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ ရွှေတွေ့သည့်အခါ ရွှေတွင်းများဆီသို့ အလုပ်သမားများ ခေါ်ဆောင် လာခဲ့သည်ကို ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းပျား ဆောက်လုပ်လျက် မိနိုးမပျားနှင့် ကလေး များအား ပြိုပျားမှ ကွာလှမ်းသော နေရာတွင် ထားရှိသည်ကို ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သိခဲ့ပူးသမျှအရဆိုလျှင် ဝမ်းသပ်ဖွဲ့တစ်ရပ်အဖြစ် ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ သို့ရာ တွင် ယခု ကျွန်ုပ်တို့ သိလာရသော အနေအထားတွင်မူ ခြင်းချက်တချို့မှပေ ယင်းတို့ အား မည်သို့မျှ ခွင့်မပြုသင့်ပါ။ မိသားစုတစ်ဝိုက်ကို ဖျက်ဆီးနေပုံနှင့် သိသိကြီးနှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့က အဆိုပါ မိသားစုတစ်ဝိုက်အား ဆက်လက်ဖျက်ဆီးနေခြင်းကို ခွင့်မပြု သင့်တော့ပါ။

အလုပ်သမားအင်အား တိုးပွားနေသည်ဆိုပါလျှင် မည်သည့် သယ်ယူပို့ဆောင် ကို မဆို ဖော်ထုတ်ခြင်းအား ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အလုပ်သမား အင်အားကို အဆုံးရှုံးခံပြီးမှ သယ်ယူပို့ဆောင် ဖော်ထုတ်ခြင်းကိုမူ ခွင့်မပြုသင့်ပါ။ အလုပ်သမား အင်အားရအား ဆင်းရဲ ခွဲဝေနေစေမည့် မူဝါဒအပေါ်တွင် အခြေခံထားသော အောင်မြင်မှုလမ်းစဉ်အပေါ်တွင် မှီခိုလျက်ရှိနေပါက မည်သည့် ရွှေတစ်စက်မျှ ထူး ဖော်ရန်လည်းကောင်း၊ မည်သည့် ကုန်ပစ္စည်းကိုမျှ ထုတ်လုပ်ရန်၊ စိုက်ပျိုးရန် လည်းကောင်း ခွင့်မပြုသင့်ပါ။ အခြားသူများကို စေတနာရှိစွာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ကြွယ်ဝမှုများ ဖြည့်တင်းခြင်းအား ခွင့်မပြုသင့်ပါ။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းအတွက် အမည်တစ်ခုခုမှာ တစ်မျိုးသာရှိပါသည်။ ယင်းကား ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်းသာဖြစ်တော့ သည်။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၏ အစအဦးပိုင်းကာလများအတွင်းက ယင်းတို့အား ခွင့်ပြု နိုင်ခဲ့ကောင်း ခွင့်ပြုနိုင်ခဲ့ပါလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်တို့သည် ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်

ခြင်းကြောင့် မည်မျှ နှစ်နာဆုံးနွှဲရသည်ကို မသိကြသေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဒေသခံတို့၏ လူ့ဘောင်ဘဝ အစိတ်စိတ်အမြဲ-မြွှာ ဖြစ်ကြခြင်း၊ ဒေသခံတို့၏ မိသားစုဘဝများ ယိုယွင်းပျက်စီးခြင်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၊ နှံ့သာ စုတ်ပဲ့ခြင်းနှင့် ရာဇဝတ်မှုများ ဖြစ်ပွားခြင်းတို့မှာ နှစ်နာဆုံးနွှဲခြင်းများဖြစ်လေသည်။ ယခုအခါ ယင်းနှစ်နာဆုံးနွှဲမှုများကို သိလာရပြီဖြစ်သဖြင့် ခေါင်းပုံပြတ်ခြင်းအား ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရန် ခွင့်မပြုသင့်တော့ပါ။

ဒေသခံတို့၏ပညာရေးကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်လိုသူများအား ဒေသခံတို့၏ပညာရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရန် ခွင့်ပြုသင့်ပါသည်။ ဒေသခံတို့၏ပညာရေးအပေါ် သံသယဖြစ်ခြင်းကိုလည်း ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သိထားသမျှနှင့်သာ ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ခြင်းကိုမူ ခွင့်မပြုသင့်တော့ပါ။ တစ်ကြောင်းမှာ ဒေသခံတို့၏ ပညာရေးသည် စက်မှုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို အထောက်အပံ့ဖြစ်စေလိမ့် မည်ဖြစ်သလို တစ်ကြောင်းမှာလည်း ယခုအခါတွင် မြို့နေဒေသခံလူဦးရေမှာ အဆမတန်များပြားလာနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့၏ ကိုယ်ကျိုးကိုပင် ကြည့်သည်ဆိုလျှင် လူမှုရေး ချည်ဖွဲ့ရန်အတွက်၊ ချည်ရွယ်ချက်များထားရှိချက် ဥပဒေကို လေးစားလိုက်နာသူများ တိုးတက်များပြားလာစေရန်အလို့ငှာ လူ့ဘောင်တစ်ရပ်တွင် ပညာသင်ကြားရေးမှာ လိုအပ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ကျွန်ုပ်တို့သည် မြို့နေဒေသခံများ၏ပညာရေးကို ပြင်းထန်စွာ ဆန့်ကျင်ပြီး သူတို့၏ ပညာရေးအား တိုးချဲ့ရန် အခွင့်အလမ်းများနှင့် ဓလေ့ကြေး သုံးစွဲမှုများအား အစဉ်တစိုက် ပယ်ချလျက်ရှိသူ လူနည်းစု၏ လက်ထဲတွင် ဒေသခံပညာရေးကိုစွဲကို ဝကွက်အပ်ထားဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကို ခွင့်မပြုသင့်ပါ။ မိမိတို့၏ကိုယ်ကျိုးတစ်ခုတည်းကိုပင် ကြည့်သည်ဆိုစေလျှင်၊ ဒေသခံတို့၏ ပညာရေးကိုလစ်လျူခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ပင် အလွန် အန္တရာယ်ကြီးလှပါသည်။

တိုင်းပြည်၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို အဟန့်အတားဖြစ်စေသော မျိုးစွယ်စု စနစ်အား ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ ယင်းသို့ ဖျက်ဆီးခြင်းမှာ မလွှဲမချောင်းသာသော အကြောင်းတရားကြောင့်ဖြစ်နေသည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းကိုလည်း ခွင့်ပြုနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ပျက်စီးနေသည်ကို သည်အတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေကြပြီး ထိုစနစ်အား မည်သည့်စနစ်နှင့်မျှ အစားထိုးဘဲနေခြင်းကိုဖြစ်စေ၊ မဆိုစေလောက် ကလေးများနှင့်သာ အစားထိုးခြင်းဖြစ်ဖြစ်စေ လူအများစုမှာ ကာယပိုင်းအရော၊ စာရိတ္တပိုင်းအရပါ ယိုယွင်း ပျက်စီးနေလေအောင် ဖန်တီးနေခြင်းမျိုးကိုမူ ခွင့်မပြုသင့်ပါ။

အကြမ်းဖက်မှု၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု၊ အယူသည့်မှု၊ ဇိုးကဝေ၊ အောက်လမ်းပညာ စသည်များဖြင့် အတိုပြီးသော ငွေ့နိုး မျိုးစွယ်စုစနစ်မှာလည်း လူ့ကျင့်ဝတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စနစ်တစ်ခုသာဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့၏ဒေသခံများက

ရာဇဝတ်သားများ၊ မိန်းမရွှင်များနှင့် သေသောက်ကြော့သူများကို မွေးထုတ်လျက်ရှိပါသည်။ ထိုသို့ မွေးထုတ်နေခြင်းမှာ သူတို့၏ သဘာဝအရ ဖြစ်နေခြင်းမျိုးမဟုတ်ပါ။ သူတို့၏ မိုးစင်း ရှင်းလင်းသော မိုးရာဇဝေလ ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများနှင့် စည်းကမ်းဥပဒေများကို အဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသဖြင့်သာ ယင်းသို့ ဖြစ်တုန်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယင်းမိုးရာထုံးတမ်းများ ပျက်စီးသွားသည်မှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ပိုင် မြို့ပြယဉ်ကျေးမှု၏ အချိန်အဟန့်ဖြင့် ထိုးနှက်ချက်ကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ဒေသခံတို့အတွက် နောက်ထပ် မိုးရာဇဝေလ ထုံးတမ်းတစ်ရပ် ထူထောင်ပေးရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ မြို့ပြယဉ်ကျေးမှုအတွက် ရှောင်လွှဲမရနိုင်စေကောင်းသော တာဝန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

မျိုးစွယ်စုစနစ်အား သီးသန့်ခွဲခြားရေးမပြု၍ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားရန် ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်ချက်မရှိကြသည်မှာ မှန်ပါသည်။ ယင်းမှာ တစ်ချိန်ကမူ ခွင့်ပြုနိုင်ခဲ့သောအရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆိုပါမူဝါဒကို ကျနုေသေချာအသော်လည်းကောင်း၊ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်စွာသော်လည်းကောင်း ချမှတ်ခဲ့ကြခြင်းမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၏ ငါးပုံ လေးပုံမျှသော လူထုအတွက် နိုင်ငံပိုင်နက်မှ ဆယ်ပုံတစ်ပုံမျှသာရှိသော မြေကို သီးခြားဖယ်ထားပေးခဲ့ပါသည်။ မလွှဲသာသဖြင့်သာ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်ဟုဆိုသော်လည်း လူအများစုက အလုပ်လုပ်ရန် မြို့သို့ အစုလိုက် အပြုံလိုက် တက်လာကြလေမည်မှန်း သိသိကြီးနှင့် ဇွတ်တိုးလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ဟုလည်း အချို့က ဆိုကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုကျော့ကွင်းကြားတွင် ဝတ်မိနေကြသူများမှာကား ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်သာဖြစ်လေသည်။

လက်ရှိ ရှိနေသော ပြဿနာ၏ အတိုင်းအဆထက် သေးငယ်သွားအောင် မည်သူကမျှ ဆောင်ရွက်လိုစိတ်မရှိပါ။ လွယ်ကူပုံရသော အဖြေကိုလည်း မည်သူကမျှ ရှာဖွေလိုစိတ်မရှိပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အား ဝန်းရံလျက်ရှိသော အကြောက်တရားများကို ဖယ်ရှားပေးမည် အလင်အရောင်အား ထွန်းညှိပေးလိုစိတ်လည်း မည်သူထံတွင်မျှ မရှိပါ။ သို့ရာတွင် ကြောက်နေကြသည့် ဖြစ်စေ၊ မကြောက်ကြသည့် ဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်ယာန်များဖြစ်ကြသည့် အားလျော်စွာ အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များကို မည်သည့်အခါမျှ လှီးလွှဲရှောင်ဖယ်၍ မရနိုင်သည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်တန်ပါပြီ. . .

လက်ရေးမူသည် ထိုနေရာတွင် ဆုံးသွားပါသည်။ ဖတ်ရင်းနှင့် စိတ်ဝင်စားလာသော မစ္စတာဂျာဗုဒ်သည် စားပွဲပေါ်တွင် စာဆက်များ တွေ့ရနိုးနှင့် ရှုကြည့်မိရပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် ထို့ထက်ပိုပြီး ရေးထားသည့် တစ်စုံတစ်ရာကို မတွေ့ရပါ။ ဆေးတံကို

မီးညှို့လိုက်ပြီးနောက် စာရွက်များကို ဆွဲယူကာ အစအဆုံး ပြန်ဖတ်ဖြစ်သွားရပြန်သည်။ နတ်ယအကြိမ်ဖတ်ပြီးသွားသောအခါတွင် ဆေးတံဖွာရင်းဖြင့် အတွေးထဲတွင် နှစ်မျော နေလေသည်။ ထို့နောက် ကုလားထိုင်မှ ထလိုက်ပြီးနောက် လင်ကွန်းစာအုပ်စင်ရှေ့တွင် သွားရပ်လိုက်ကာ သူ့သားအပေါ်တွင် အလွန်ဩဇာညောင်းခဲ့လေသည့် ထိုသူတစ်ဦး၏ ရုပ်ပုံလွှာကို မော့ကြည့်လိုက်မိရပါတော့သည်။ ရာပေါင်းများစွာသော စာအုပ်များကိုလည်း ကြည့်လိုက်ကာ မှန်တံခါးကို လျှော့တိုက် ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် တစ်အုပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ကုလားထိုင်ဆီသို့ ပြန်လာကာ စာရွက်များကို စလှန်သည်။

အခန်းတစ်ခန်းကို 'ဂက်ထုစွာဘု(ခ)မှ ကျော်ကြားသော မိန့်ခွန်း'ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည်။ ထိုမိန့်ခွန်းမှာ မအောင်မြင်ခဲ့သော မိန့်ခွန်းတစ်ရပ်ဖြစ်မှန်း လူတိုင်းသိပါသည်။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး မိန့်ခွန်းများအနက် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာလည်း အမှန်ပင်။ အပိုင်းစာမျက်နှာများကိုကျော်လွှားကာ မိန့်ခွန်းဆီရောက်အောင် လှန်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ယင်းမိန့်ခွန်းကို သေသေချာချာ ဖတ်လိုက်ပါသည်။ ဖတ်ပြီးသွားသောအခါ ဆေးတံကို ပြန်သောက်လိုက်ပြီး ဒိဋ္ဌဓမ္မလောကနှင့် အကြီးအကျယ် ကင်းလွတ်ကာ အတွေးထဲတွင် နှစ်နေမိရပြန်တော့သည်။

အနည်းငယ်ကြာသွားသောအခါ သူ ထရပ်လိုက်ပြီး စာအုပ်ကို စာအုပ်စီရိုထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်ကာ စာအုပ်စီရိုကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် စီရိုကိုဖွင့်လိုက်ပြန်ကာ စာအုပ်ကိုထုတ်၊ သူ့အိတ်ထဲသို့ ထိုးထည့်ပြီးနောက် စီရိုကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ နာရီကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် မီးလင်းဖိုတွင် ဆေးတံကို ခေါက်ကာ ဆေးအိုးအတွင်းမှ ပြာများကို ခါချလိုက်သည်။ ဦးထုပ်ကို ဆောင်းလိုက်ပြီး လမ်းလျှောက်တုတ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ လှေကားအတိုင်း ပြည်းညှင်းစွာ ဆင်းလာပြီးနောက် သူ့သား အသတ်ခံလိုက်ရရာ အိမ်အဝင်ကြော်လမ်းဆီသို့ဦးတည်နေသော တံခါးကို လှုပ်လိုက်သည်။ ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ပြီးနောက် ကြမ်းပေါ်မှ သွေးစမည်းမည်းများကို သူငုံ့ကြည့်လိုက်မိရပါသည်။

မတောင်းဆိုဘဲ၊ မတောင့်တပါဘဲ၊ ကောင်လေးပေါက်စနု၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် သူ့စိတ်နှလုံးထဲသို့ ရောက်လာသည်။ ကုန်းမြင့်အရပ်မှ ကောင်ကလေး၊ သစ်သားသေအုတ်တွေနှင့် ကောင်ကလေး၊ ဘာကိုမှ မမြင်မိတော့ဘဲ ကြော်လမ်းအတိုင်းလျှောက်လာခဲ့ကာ သူ့သား၏ စီမိန်ကို ရုတ်တရက်ခြေလိုက်ရာ တံခါးဝမှ ပြတ်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ရဲသားက သူ့ကို အလေးပြုသည်။ သူက ရဲသားကို တစ်ခုခု ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် သူပြောလိုက်သောစကားမှာ ဘာအနက်၊ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိပါ။ သူက ဦးထုပ်ကို ပြန်ဆောင်းလိုက်ပြီး ခြံဝင်းတံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ ဝင်းတံခါးသို့ ရောက်သောအခါ ဝေခွဲမရသည့်အလား လမ်းမကို အထက်အောက်၊ အစုန်အဆန် ကြည့်လိုက်မိရလေသေးသည်။ ထို့နောက် အားစိုက်ကာ ဓ လျှောက်သည်။

ရဲသားက သက်ပြင်းကို ချလိုက်ပါသည်။

ပါ)ခရီး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ ဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲကား ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလေးမှာ ထိုဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲသို့ တက်ရောက်လိုသူ အားလုံး အရေအတွက်နှင့် မမျှအောင်ပင် သေးငယ်လွန်းလှသည်။ လူဖြူ၊ လူမည်း၊ အသားအရောင်ရှိသူ၊ အိန္ဒိယ နွယ်ဖွား၊ လူတွေအများကြီး လာကြသည်။ ဂျာဗစ်နှင့် သူ့အနီးအတွက် လူဖြူမဟုတ်သူများနှင့် ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းတစ်ကျောင်းတည်းတွင် အတူယှဉ်တွဲပြီး ထိုင်ဖူးခြင်းမှာ သည်တစ်ကြိမ်က ပထမဆုံး ဖြစ်သည်။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးကိုယ်တော်တိုင် စကားပြောသည်။ သူ့စကားလုံးတွေထဲမှာ နာကျင်မှုတွေနှင့်တကွ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစရာတွေလည်း ပါဝင်လေသည်။ ထို့အပြင် လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်သည့်လူငယ်လူရွယ်လေးတစ်ယောက် အကြံစောရသည့်အဖြစ်၊ မိန်းမတစ်ယောက် မုဆိုးမဖြစ်ကာ ကလေးငယ်လေးများ မိဘမဲ့ဖြစ်ကုန်ရသည့်အဖြစ်၊ တိုင်းပြည်အတွက် အလွန်တရား အကျိုးများအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသည့် လူတစ်ယောက်ကို အခြောက်တိုက် ဆုံးရှုံးရသည့်အဖြစ်တို့အပါအဝင် ပပေဠိပုစ္ဆာမှာ လူအများအတွက် နားမလည်နိုင်စရာဖြစ်ကြောင်း ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးကိုယ်တော်တိုင်က မြွက်ကြားသွားခဲ့လေသည်။ တောင်အာပရီကအကြောင်းကို ပြောသောအခါ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီး၏ အသံမှာ ကျယ်လာသည်။ သူက လှပသော ဘာသာစကားဖြင့် ပြောဆိုနေပြီး ဂျာဗစ်မှာ စကားလုံးများ၏သြဇာငင်ဖမ်းစားမှုကြောင့် ရင်နာနေသည်များ ပြေလျော့ကာ တစ်ခဏတော့ မှင်တက်မိကာ နားစိုက်နေမိခဲ့ရသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက စကားလက်စသတ်လိုက်သည်။ တောင်အာပရီကနိုင်ငံအပေါ်တွင် ပေးအပ်မြှုပ်နှံ

ထားသည့် ညဏ်ရည်ထက်မြက်ကာ ရဲရွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို မှေးထုတ်နိုင်စွမ်းရှိသည့် မေတ္တာဓာတ်ဖြင့် မွမ်းထုံသော အသက်တစ်ချောင်း ရှိခဲ့ဖူး မကြောင်း ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက ပြောကြားလိုက်လေတော့ရာ ပီတိသောမနဿမှာ နှလုံးအိမ်ထဲတွင် ယိုဖိတ်လျှံကျလာရလေတော့သည်။ သူ့သားဖြစ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း သူ ကောင်းကောင်း မသိတတ်နိုင်အားခဲ့သော သူစိမ်းတစ်ယောက်အတွက် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွား သော ပီတိသောမနဿပင် ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

အသုဘအခမ်းအနားလည်း ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။ ကြေးဝါစံခါးများက အသံမမြည်ဘဲ ပွင့်သွားကြပြီးနောက် အခေါင်းသည် မီးပြင်းပြင်းတောက်လောင်နေသော ဝိုထဲသို့ အသံ မမြည်ဘဲ လျော့ခနဲ ဝင်သွားလေသည်။ ပြာအဖြစ် လောင်ကျွမ်းသွားလေတော့မည်။ သူ မသိသော လူတွေက သူ့ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြပြီး တချို့က စာနာစကားများကို အခပ်အလာ စကားလုံးများသုံးစွဲကာ ပြောကြသလို အချို့ကလည်း သူ့သားအကြောင်းကို သာ စင်းစင်းကြီး ပြောကြလေသည်။ လူမည်းတွေ၊ ဟုတ်ကဲ့၊ လူမည်းတွေလည်း ပါ သည်ဖြစ်ရာ သူ့အတွက် လူမည်းများနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ဖြစ်သည်မှာလည်း သည် တစ်ကြိမ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်လို့နေပြန်သည်။

ဟယ်ရစ်ဆန်တို့အိမ်သို့ သူတို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ထိုညကား ရေလျှောက် ရင်ဆိုင်ရ လေမည် ညတကာတို့အနက်တွင် အဆိုးရွားဆုံးဖြစ်ချေမည်။ မာဂရက်အတွက် အဆိုးရွား ဆုံးဖြစ်နေလေမည်မှာ မလွဲကောက်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သူ့အနေဖြင့် ဇနီးသည်အား တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရာဝင်သည့်အဖြစ်မျိုး ထပ်မံဖြစ်ရလေအောင် ဆင်ခြင်ရပေတော့ မည်။ သို့ရာတွင် သူ့အတွက်မူ အားလုံး ပြီးဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။ သူသည် ဟယ်ရစ်ဆန် စာဖတ်ခန်းထဲတွင် အေးအေးလူလူ ထိုင်ကာ ဝစ္စကီသောက်ပြီး ဆေးတံခဲလျက် ဟယ်ရစ် ဆန်ပြောလိုသမျှထဲမှာ သူ့သားအကြောင်းပင် ပါနေစေဦးတော့ မည်သည့်အကြောင်းအရာ ကိုမဆို အေးအေးလူလူ ပြောနိုင်သွားပါပြီ။

- သည်မှာ ဘယ်လောက် ကြာကြာနေဦးမလဲ ဂျာဗွစ်။ ခင်ဗျား ကြိုက်သလောက် နေလို့ ရတယ်နော်။
- ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဟယ်ရစ်ဆန်။ မာဂရက်ကတော့ မေရီနဲ့ ကလေးတွေကို ခေါ်ပြီး ပြန်လိမ့်မယ်။ ဟိုမှာ အိမ်နီးချင်းတစ်ယောက်ရဲ့သားလေးကို သူတို့နဲ့အတူ လာနေပေးဖို့ စီစဉ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ သူငယ်လေးက လူကောင်းလေးပါ။ တပ်ကနေ ထွက်လာခါစပဲ ရှိသေးတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ အာသုဂင်္ဂါစွတွေ လက်စ သတ်ဖို့ သည်မှာပဲ နေရစ်ခဲ့မယ်။

- ရဲ့က ဘာပြောလဲဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြနိုင်မလား။
- သူတို့ကတော့ အိမ်စောင့်ကောင်လေး သတ်ပြန်လည်အလာကို စောင့်နေကြတယ်။ သည်ကောင်လေးက တစ်ယောက်ယောက်ကိုတော့ မှတ်မိလိမ့်မယ်လို့ ယူဆတယ်လေ။ သူ မမှတ်မိရင်တော့ တော်တော်ခက်မှာပဲလို့လည်း ပြောကြတယ်။ အဖြစ်အပျက်က သိပ်ကို မြန်လွန်းတာကိုး။ ထွက်ပြေးသွားတာကို မြင်လိုက်တဲ့သူ တစ်ယောက်ယောက် ရှိမယ်လို့လည်း ယူဆတယ်တဲ့။ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ကသောကဗျောပြေးကြမှာ ဆိုတော့ သွားတာလာတာ မူမှန်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ယူဆကြတယ်လေ။
- သူတို့ကို မိအောင် ဘုရားသခင်က ဖမ်းဆီးပေးပါစေလို့ ကျွန်တော် ဆုတောင်း မိတယ်ဗျာ။ ပြီးရင် အားလုံးကို ကြီးပေးလိုက်ပါစေဗျာ။ သည်လိုပြောလို့ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဂျာဗွစ်။
- ခင်ဗျား ပြောတာကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်ပါတယ်။
- ကျွန်တော်တို့မှာ အန္တရာယ်မကင်းလှဘူး ဂျာဗွစ်ရဲ့။ သည်ကောင်တွေကို ကြီးပေး လိုက်ရုံနဲ့ ကျွန်တော်တို့အတွက် အန္တရာယ်ကင်းသွားပျံ့မလားတောင် မသိဘူး။ တစ်ခါ တစ်ခါကျတော့ အခြေအနေက ကျွန်တော်တို့ လိုက်မခိုနိုင်လောက်အောင်ကို လက်လွန် ကုန်ပြီလို့ တွေးမိတယ်ဗျာ။
- ခင်ဗျား ပြောတာကို ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမည် ကျွန်တော့်အတွက် ကတော့ ဒါကို တွေးကြည့်ဖို့ သိပ်ကို စောလွန်းသေးလား မသိဘူးဗျာ။
- ခင်ဗျားပြောတာကိုလည်း ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်။ ကျွန်တော် နားလည်ပါ တယ်။ ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ အဲဒီဘက်က သိပ်မတွေးဖြစ်ခဲ့သေးဘူးဆိုတာကို ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားလိုပဲ ရှိခဲ့မှာပါ။ မပြောနိုင်ဘူးလေ။
- ကျွန်တော်လည်း အတတ်တော့ မပြောနိုင်ဘူးဗျာ။ ဒါပေမည် ခင်ဗျား ပြောတာ မှန်ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စက သိပ်အရေးကြီးပုံမရသလိုဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမည် တခြား တစ်ဖက်ဆိုတာ ရှိသေးမှန်းစော့ ကျွန်တော်အခု တကယ့်ကို သတိထားမိလာပါပြီဗျာ။
- ရဲ့အင်အား ထပ်ပြည့်ဖို့ ကျွန်တော်တို့တွေ တောင်းဆိုထားကြတယ် ဂျာဗွစ်။ မနက်ဖြန် ညကျရင် ပျံခရီးမယ် အစည်းအဝေးကြီးတစ်ခု ကျင်းပကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီအရပ် မှာက အတော့်ကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်နေကြတယ်။ သည်ဆင်ခြေပုံးရပ်ကွက်တွေမှာက ကိုယ့်အစေခံတန်းလျားမှာ ဘယ်သူတွေနေကြတယ်ဆိုတာကို အတိအကျသိတဲ့ လူက အတော့်ကို ရှားတယ် ဂျာဗွစ်ရဲ့။ ကျွန်တော်တောင် အစေခံတန်းလျား မထားတော့ဘူးလို့ အောက်မေ့တယ်။ ကျွန်တော့် တန်းလျားနားကို လူစိမ်းသူစိမ်း မလာစေရဘူးလို့ အစေခံ တွေကို မှာထားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်က ခိုင်းတဲ့ကောင်မလေးရဲ့ယောက်ျားကတော့ သူ့အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာကနေ တစ်ခါတစ်ခါပြန်လာတတ်တယ်။ ဘီနိုနိုဆိုလား။ ရေထွက် ကဆိုလား။ တခြားတစ်နေရာမှာဆိုလား အလုပ်လုပ်တယ်။ ကောင်မလေးကလည်း

သို့သော်လည်းကောင်း၊ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ခေါ်လာတာမို့ ကျွန်တော်လည်း ခွင့်ပေးထားပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် တခြားဘယ်သူမှတော့ အလားမခံဘူး။ ကျွန်တော်သာ မကြည့်ဘဲ ယားမယ်ဆိုရင်တော့ဗျာ။ အဲဒီတန်းလျားမှာ ဝမ်းကွဲတွေ၊ ဦးလေးတွေ၊ ဦးကြီးတွေ၊ အစ်ကိုတွေနဲ့ အပြည့်ဖြစ်နေမှာပဲ။ အဲဒီဟာတွေကလည်း တစ်ယောက်မှ ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။

- ဟုတ်မယ်။ ဂျီဟဲနုဇ္ဈဘု(ခ)မှာတော့ သည်တိုင်းဖြစ်မှာပဲလေ။
- ပြီးတော့ အိမ်နောက်ပေးက မိလ္လာသိမ်းတဲ့ လမ်းကြားတွေကလည်း တစ်မှောင့်ဗျ။ အခုဆို ကျွန်တော်တို့မှာ နေခံကျတဲ့ မိလ္လာသိမ်းစနစ် ရှိလာပြီပဲဟာ။ အဲဒီလမ်းတွေကို ပိတ်လိုက်ဖို့ ကောင်းချေပြီလို့ ပိတ်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုနေရတယ်။ အဲဒီ နောက်ပေးလမ်း ကြားတွေက မမှောင်လည်း မမှောင်တော့ အန္တရာယ်မကင်းဘူးဗျ။ ကလေးကချေတွေက အဲဒီလမ်းကြားတွေမှာ ခိုအောင်းနေတတ်တာကလား။ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေလဲဆိုတာ ဘုရားမှပဲ သိလိမ့်မယ်ဗျီ။ ကျွန်တော်တော် မသိနိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်က နီဂရီး မုန်းတီးသူ မဟုတ်ပါဘူး ဂျာဗွန်ဗျ။ သူတို့ကို ကျွန်တော် ညီတူမျှတူ ဆက်ဆံတယ်။ ထိုက်သင့်တဲ့ အခကြေးငွေပေးတယ်။ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်တဲ့ နေရာအခန်း ပေးထားတယ်။ ထိုက်သင့်တဲ့အားချိန် နားချိန်လည်းပေးထားပါတယ်။ ကျွန်တော် အစေခံ တွေဟာ ကျွန်တော်တို့နဲ့နေခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း မနည်းတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒေသခံတွေ အားလုံးကို မြေပြာရမယ်ဆိုရင်တော့ ထိန်းမနိုင်၊ သိမ်းမရဲတွေဖြစ်ကုန်ကြပြီ။ သူတို့တွေဟာ အလုပ်သမားအစည်းအရုံးတွေ ဘာတွေတောင် ထောင်ကုန်ကြပြီ။ အဲဒါ ခင်ဗျားသိလား။

- ကျွန်တော် မသိဘူးဗျ။
- ဟုတ်တယ်။ သူတို့ အစည်းအရုံးထောင်ထားကြတယ်။ သည်က မိုင်းတွေမှာ တစ်နေ့ ဆယ်သျှိုလင်နှုန်းရရှိ တောင်းဆိုနေကြတယ်။ မပေးရင် သပိတ်မှောက်ကြမယ်တဲ့။ အခု လောလောဆယ်မှာ အလုပ်ချိန်တစ်ခိုင်းကို သူတို့ သုံးသျှိုလင်လောက်ရနေကြတယ်။ မိုင်းတချို့ဆိုရင် ပိတ်လိုက်ရတော့မယ့်အနေအထားကို ရောက်နေပြီ။ သူတို့နေရတဲ့ဝင်း ဆိုတာလည်း တော်တော်ကောင်းတဲ့ ဝင်းတွေပါ။ တချို့နောက်ဆုံးပေါ် ဝင်းတွေဆို ကျွန်တော် သွားနေမယ်ဆိုရင်တောင် နေလို့ရတဲ့ဝင်းမျိုးတွေ။ သူတို့အိမ်မှာ နေရ၊ စားရ တာထက် အပြုကြီးသာတဲ့အပြင် အာဟာရဓာတ်လည်းမျှတတဲ့အစားအသောက်တွေလည်း ကျွေးသေးတယ်။ ကုန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုဆိုရင်လည်း အခမဲ့။ ဒါတွေကို ဘုရားသခင် သိပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြောရုံတယ် ဂျာဗွန်၊ တကယ်လို့သာ ရွှေတူးတဲ့ ဓနိတ်ဓကက သိပ်တက်လာမယ်ဆိုရင် ရွှေတူးတဲ့ မိုင်းတွင်းတွေလည်း ရှိတော့မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲသလို သာဆိုရင် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံဆိုတာ ဘာဖြစ်သွားမလဲ။ ဒေသခံတွေ ကိုယ်တိုင်ရော ဘယ်ဘဝ ရောက်ကုန်မလဲ။ ငတ်တာနဲ့ပဲ လူတွေ ထောင်နဲ့ သောင်းနဲ့ချီပြီး ဒေသကုန်ကြ မှာပေါ့။

- ကျွန်တော် အနှောင့်အယှက်ပေးသလိုများဖြစ်နေမလားဟု ဖခင်၏ စာဖတ်ခန်း ထဲသို့ ဝင်လာသူ ဝှန် ဟယ်ရစ်ဆန်က မေးလိုက်သည်။

- ထိုင်လေ ဝှန်ဟု ဟယ်ရစ်ဆန်က ပြောသည်။ သို့ဖြင့် လူငယ်က ထိုင်လိုက်ပါသည်။ သွေးပူလာကာ စိတ်အားထက်သန်လျက်ရှိ သော သူ့ဖခင်ကမူ သူ့ဇာတ်ကွက်ကို ဆက်သရပ်ဖော်လိုက်ပါသည်။
- ပြီးတော့ လယ်သမား၊ ယာသမားတွေရော ဘယ်ဘဝရောက်ကုန်ကြမလဲဂျာဗွန်။ ခင်ဗျာလယ်ယာထွက်ပစ္စည်းတွေကို ခင်ဗျား ဘယ်သွားရောင်းမလဲ။ ဘယ်သူကရော အဲဒါတွေကို ဝယ်နိုင်လိမ့်မလဲ။ အမတော်ကြေးတွေလည်း ရှိတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ စက်မှုလုပ်ငန်းတွေလည်း တစ်ခုမှ ရှိတော့မှာမဟုတ်ဘူး။ စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုတာက သူထုတ်ကုန်တွေကို ဝယ်ယူဖို့ ပိုက်ဆံကို ပေးလေမယ့် မိုင်းတွင်းတွေပေါ်မှာ မှီခိုနေရတာ ကလားဗျာ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့အစိုးရကလည်း အမြတ်ရဲ့ ခုနစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းကို အေးအေးဆေးဆေးလေး စုပ်ယူနေတာ။ အဲတော့က မိုင်းတွင်းတွေသာ မရှိဘူးဆိုရင် စက်မှုလုပ်ငန်းတွေရော၊ အစိုးရရော ဘာဖြစ်သွားမလဲ။ တိုင်းပြည်ထဲက အာဖရိကနွား တစ်ဝက်လောက်ကို အလုပ်လက်မဲ့တွေ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်။ အစိုးရအမှုထမ်းတွေလည်း ရှိတော့မှာမဟုတ်ဘူး။ အစိုးရအမှုထမ်းတစ်ဝက်လောက်လည်း အလုပ်လက်မဲ့တွေ ဖြစ် ကုန်တော့မှာဗျ။

- သူက နှစ်ယောက်လုံး၏ ဖန်ခွက်များထဲသို့ ဝစ္စကီကို ထပ်ပြည့်လိုက်ပြီးနောက် သူ့စကားကို ဆက်ပြန်သည်။
- မိုင်းတွင်းတွေသာမရှိဘူးဆိုရင် တောင်အာဖရိကဆိုတာလည်း လုံးလုံးကို ရှိတော့ မှာ မဟုတ်ဘူး။ သည်နေရာကို စိတ်သိမ်းလိုက်ပြီးတဲ့နောက် ဒေသခံတွေ လက်ထဲကို ပြန်ထည့်လိုက်ရုံ ရှိတာပဲ။ အဲဒါကြောင့် လူတွေက မိုင်းတွင်းတွေကို ဝေဖန်ပုတ်ခတ်ရင် ကျွန်တော် အရမ်း ဒေါသဖြစ်ရတယ်။ အထူးသဖြင့် အာဖရိကနွားတွေကိုပျံ့ဗျာ။ မိုင်းတွး နေတဲ့သူတွေဟာ နိုင်ငံခြားသားတွေဆိုတဲ့ ရူးကြောင်ကြောင်အသိတွေပဲ သူတို့မှာရှိတယ်။ သွေးစုပ်နေတဲ့သူတွေ။ ငန်းမကြီးက ဥ မဉတော့ဘူးဆိုတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် လစ်ဖို့ အဆင် သင့်ဖြစ်နေတဲ့လူတွေပဲလို့ သူတို့က တွေးကြတယ်။ မိုင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အခုရှယ်ယာ အများစုက သည်တိုင်းပြည်ထဲမှာပဲ ရှိနေကြတာ။ သည်မိုင်းတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မိုင်းတွေပဲဗျာ။ ပြောရတာ စိတ်ပျက်စရာကြီးပါဗျာ။ မောလည်း မောလှပါပြီ။ သမ္မတ နိုင်ငံတဲ့။ သမ္မတနိုင်ငံသာဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့တွေ ဘယ်သေခင် ဘယ်ကမ်း ဆိုက်ကုန်ကြမလဲ။
- ဟယ်ရစ်ဆင်၊ ကျွန်တော် သွားအိပ်တော့မယ်ဗျာ။ မာဂရက် တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရာမဝင်စေချင်လို့ပါ။
- ဟုတ်ပျံ ဘိုးတော်ရယ်။ ကျွန်တော် မေ့သွားတယ်။ ဆောရီးဗျာ။

- ဘူးမှ ဆောရီးစရာ မလိုပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားပြောတာ နားထောင်ရတာ ကျွန်တော့် အတွက် အင်မတန်ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်တော့ သိပ်များများ မပြော ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ စိတ်မဝင်စားလို့ မပြောဖြစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား နားလည်လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။

- ဆောရီးဗျာ၊ ဆောရီးပဲဟု ဟယ်ရစ်ဆန်က အားနာစွာပြောလေသည်။ ကျွန်တော် မေ့သွားတယ်။

- ကျွန်တော် ပြောတာ ယုံပါဗျာဟု ဂျာဗွန်က ပြန်ပြောသည်။ ခင်ဗျားပြောရတာ နားထောင်ရတာ ကျွန်တော့်အတွက် အင်မတန် ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ မှန်သော စကားပါ။

သူက ဟယ်ရစ်ဆန် သားအဖနှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး ဆက်ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်က သေခြင်းတရားကိုပဲ တစ်ချိန်လုံး ထိုင်ပြောနေမယ့် လူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး ဗျာ။

ဟယ်ရစ်ဆန်က သူ့ကို အားနာစွာကြည့်လိုက်သည်။ တကယ်ပါပဲဗျာ။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို စိတ်သက်သာရအောင် တယ်ပြောတတ်ပေတာပဲ။

- ကျွန်တော့်သားသာ သည်ည သည်နေရာမှာ ရှိနေရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲဗျာဟု ဂျာဗွန်က ပြောလေသည်။ သားက ခင်ဗျားကို အခြေအတင် ပြန်ပြောတာကို ကြားရမှာ အသေအချာပဲဗျာ။

- အဲလိုသာဆိုရင် ဦးလေးသဘောကျမှာပဲဟုဂျွန်ဟယ်ရစ်ဆန်က အားတက်သရော ဝင်ပြောပါသည်။ မကြာသေးခင်ကမှ ကွယ်လွန်သူတစ်ယောက်အကြောင်းအား ပြောဆို ရန် ကွယ်လွန်သူပစ္စည်းကိုယ်တိုင်၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို တုံ့ပြန်လိုက်သည့်အနေမျိုး ဖြစ်သွား သည်။

- ကျွန်တော်တော့ ခင်ဗျာသားနဲ့ သဘောချင်းမမျှဘူးဗျာဟု ဟယ်ရစ်ဆန်က ပြော သည်။ အားနာစိတ်က သူ့ထံမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေပြီ။ ဒါပေမယ့် သူပြောသမျှကိုတော့ ကျွန်တော် တော်တော်ကို လေးစားပါတယ်ဗျာ။

- သားက လူကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲ ဟယ်ရစ်ဆန်ရယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် သူ့ကို သားအဖြစ် မွေးမိတဲ့အတွက် ဝမ်းမနည်းမိပါဘူး။ ကိုင်း... သားအဖနှစ်ယောက်စလုံး မင်္ဂလာညပါဗျာ။

- မင်္ဂလာညပါ ဂျာဗွန်။ မနေ့ညက အိပ်ပျော်ခဲ့လား။ မဂရက်ကောအိပ်ခဲ့လား။

- ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး နည်းနည်းတော့ အိပ်ဖြစ်ပါတယ်။

- ကနေ့ည ပိုအိပ်ပျော်ပါစေလို့ကျွန်တော်ဆုတောင်းပါတယ်ဗျာ။ သည်အိမ်မှာတော့ ခင်ဗျားတို့ ကြိုက်သလို နေလို့ရတယ်နော်။ အဲဒါကို မမေ့နဲ့ဗျာ။

- ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ မင်္ဂလာညပါ။ ဒါထက် ဂျွန်...

- ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေး။

ခလဲမောင့်၊ သစ္စာပန်းလမ်းက ယောက်ျားလေးများ ကလပ်အသင်းကို မောင် သိလား။

- ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ ကလပ်အသင်းပဲ။ အာသာနဲ့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အသင်းပါ။

- ကျုပ် အဲဒီအသင်းကို သွားကြည့်ချင်တယ်။ အဆင်ပြေတဲ့ တစ်ချိန်ချိန်ပေါ့။

- ကျွန်တော် ဦးလေးကို ဝမ်းပန်းတာသာ ခေါ်သွားပေးပါမယ်။ ဒါထက် ဦးလေး...

- ပြောပါ ဂျွန်။

- ကျွန်တော် ဦးလေးကို ပြောချင်တာ ထစ်စုရိုလို့ပါ။ ဖေဖေက အာဖရိခနွားလို့ ပြောတဲ့အခါ အဲဒါအမျိုးသားရေးဝါဒီတွေကို ရည်ညွှန်းတာပါ။ အဲဒီနှစ်ခု မတူကြောင်း အာသာက ဖေဖေကို အမြဲတန်း ရှင်းရှင်းပြရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေကလည်း ဘယ် တော့မှ မကွဲဘူး။

ဂျာဗွန်က ပြီးလိုက်ပါသည်။ ပထမတော့ လူငယ်လေးကို ပြီးပြလိုက်ပြီးနောက်တွင်မှ သူ့ပခင်ကို ပြီးပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တော်တော် စဉ်းစားရောကောင်းတဲ့ အချက်ပဲနော်။ မင်္ဂလာညပါ ဟယ်ရစ်ဆန်။ မင်္ဂလာညပါ ဂျွန်။

နောက်တစ်ရက်မနက်တွင် ဟယ်ရစ်ဆန်က သူ့ညှော်သည်အား လေ့ကားရင်းတွင် စောင့် ဆိုင်းနေပါသည်။

- စာကြည့်ခန်းထဲကို သွားရအောင်ဗျာဟု သူက ပြောသည်။ နှစ်ယောက်သား စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြပြီးနောက် ဟယ်ရစ်ဆင်(န်)က တံခါးကို ဝိတ်လိုက်သည်။

- ရဲတွေ အခုပဲ ပုန်းဆက်တယ်။ အိမ်ဖော်ကောင်လေး သည်မနက်ပဲ သတိလည် လာပြီတဲ့။ ကောင်လေးရဲ့အဆိုအရ သုံးယောက်ဆိုပဲ။ ပါးစပ်နဲ့ နှာခေါင်းတွေကို မမြင်ရ အောင် အဝတ်နဲ့ စည်းထားတယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို မေ့လဲသွားအောင် ထိုးလိုက်တဲ့ သူကတော့ မေရီဆီမှာ ခြံစောင့်လုပ်ဖူးတဲ့ ကောင်လေးပဲဆိုတာ သူကောင်းကောင်း မှတ်မိတယ်လို့ဆိုတယ်။ အဲဒီကောင်လေးက ပြဿနာရှိတာမို့ မေရီလည်း အဲဒီကောင်လေး ကို အလုပ်က ထုတ်လိုက်ရတာပဲ။ ကောင်လေးရဲ့ မျက်လုံးက သူငယ်နာ အကြောဆွဲ နေတဲ့ မျက်လုံးမျိုးမို့ အိမ်ဖော်ကောင်လေးကလည်း မှတ်မိနေတာတဲ့။ အဲဒီကောင်လေး မေရီဆီကနေ အလုပ်ထွက်သွားပြီးတော့ ဒူးမှောင်ထုန်က အထည်စက်တစ်ခုမှာ အလုပ် လုပ်တယ်ဆိုပဲ။ အဲဒီနောက်တော့ အဲဒီစက်ရုံကလည်း ထွက်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒီနောက်ပိုင်း တော့ အဲဒီကောင်လေး ဘယ်ရောက်သွားမှန်း ဘယ်သူမှ မသိကြတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့်

အဲဒီကောင်လေးနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့တခြားဒေသခံတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့သတင်းကို ရဲတွေက အကောက်မိထားကြတယ်။ အခု အဲဒီ ဒေသခံနောက်ကို သူတို့ လိုက်ကြည့်ပြီ။ ပို၍ ခြံစောင့်ကောင်လေးကို ဘယ်မှာ ရှာရမလဲဆိုတာ ခြေရာခံနိုင်မယ် ထင်တယ်။ ရဲတွေဘက်ကတော့ တော်တော်လေး ကြိုးစားနေကြတာ သေချာတယ်ဗျ။

- ဟုတ်မှားပါ။
- ဒါကတော့ ဒေသခံရာဇဝတ်မှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အာသုရဲ့ လက်ရေးမူ မိတ္တူပါ။ ကျွန်တော် စားပွဲပေါ်မှာပဲ တင်ထားလိုက်ရမလား။ မနက်ခင်းစာ စားပြီးတော့ အေးအေးလူလူ ဖတ်ရတာပေါ့။
- ကျေးဇူးပါပဲဗျာ။ စားပွဲပေါ်မှာသာ ထားလိုက်ပါ။
- အိပ်လို့ ပျော်ရဲ့လား။ မာဂရက်ရော။
- မာဂရက် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ကို အိပ်ပါတယ် ဟယ်ရစ်ဆန်။ သူအိပ်မှဖြစ်မှာဗျ။
- ဒါပေါ့ဗျာ။ ကိုင်း၊ လာ... မနက်စာ သွားစားကြဖို့ရဲ့။

မနက်ခင်းစာ စားအပြီးတွင် ဂျာဗုစ်သည် သူ့အိမ်ရှင်၏စာပတ်ခန်းစီသို့ ပြန်သွားကာ သူ့သား၏ လက်ရေးမူကို စတင်ဖတ်ရှုပါစေတော့သည်။ ပထမစာမျက်နှာမှ နောက်ဆုံးစာမျက်နှာတိုင် လှန်လိုက်ပြီးနောက် အဆုံးမသတ်ရသေးသော နောက်ဆုံးစာပိုဒ်ကို ရင်နာနာနှင့်ဖတ်လိုက်ပါသည်။ ထိုစာပိုဒ်ကား သူ့သား နောက်ဆုံးရေးသွားသော စာပိုဒ်ပင်ဖြစ်ချေသည်။ သည်စာပိုဒ်ကို ရေးနေစဉ်က သူ့သားသည် အသက်ရှင်လျက်ပင်ရှိနေချေသေးသည်။ ထို့နောက် ယင်းအစိုက်အတန့်ကလေး၊ ဝေါဟာရလေးတစ်လုံး လေထဲတွင် တိုးလို့ တန်းလန်း ဖြစ်နေဆဲ အစိုက်အတန့်ကလေးတွင် သားသည် ထိုင်ရာမှ ထကာ လေကားအတိုင်း ဆင်းပြီးနောက် သေတွင်းစီသို့ သက်ဆင်းသွားခဲ့လေသည်တကား။ ဧဟ... အောက်မဆင်းနဲ့ဟု တစ်ယောက်ယောက်ကများ အော်ဟစ်နိုင်ခဲ့မည်ဆိုလျှင်။ မသွားနဲ့၊ အန္တရာယ်ရှိတယ်ဟုသာ တစ်ယောက်ယောက်ကများ အော်ဟစ်နိုင်ခဲ့မည်ဆိုလျှင်။ သို့ရာတွင် အော်မည်သူ တစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ပါချေ။ ယခုအခါ အများသိနေသောအဖြစ်ကို ထိုစဉ်ကမည်သူမျှမသိခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် ဤအတွေးများမှာ ဘာအကျိုးမှ မရှိပါ။ ထိုသို့သာဆိုလျှင် မည်သို့ဖြစ်မည်၊ သို့သော် ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဟူသော အတွေးများအပေါ်တွင် တရစ်စဲစဲ တွေးနေတတ်သည့်အကျင့်မျိုး သူ့မှာ မရှိပါ။ တစ်စုံတစ်ယောက်သာ ရှိနေမည်။ ကာကွယ်တားဆီးခြင်း မပြုခဲ့ကြသဖြင့်သာ ဖြစ်ကုန်ရသည်။ သို့မဟုတ်ပါက တစ်ယောက်ယောက်အနေဖြင့် ကာကွယ်တားဆီးနိုင်ခဲ့စကောင်းသည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်ချင်စရာ ဘာ အကြောင်းမှ မရှိပါ။ အမှန်တော့ ရင်နာခြင်းကြောင့်သာ ထို တောင်စဉ်ရေရေအတွေးများ ပေါ်လာရ

ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူက သူ့သားကို နားလည်လိုပါသည်။ မမျှော်လင့်စကောင်းတော့သော အရာတစ်ခုကို မျှော်လင့်တောင့်တ မနေလိုတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံး စာပိုဒ်ကို သူ့နှလုံးသားဖြင့်မဟုတ်မူဘဲ၊ သူ့ဦးနှောက်ဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖတ်သွားရန် သူ့ကိုယ်သူ မဲတင်းလိုက်ပါသည်။ သို့မှသာ ထိုစာပိုဒ်ကို သူ့နားလည်နိုင်လိမ့်မည်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခရစ်ယာန်မြို့ပြယဉ်ကျေးမှုသည် ဘေးကျပ်နံကျပ် အနေအထားသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်းတိုးဝင်ရောက်ရှိလျက် ရှိနေပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူလူချင်း နားလည်ထောက်ထားမှုအပေါ်တွင် ယုံကြည်လက်ခံထားကြသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ လူသားချင်း နားလည်ထောက်ထားမှုကို တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့ အလိုမရှိကြပြန်ပေ။ ထာဝရဘုရားသခင်က လူသားတို့အား မတူကွဲပြားသော လက်ဆောင် အမျိုးမျိုးကို အပ်နှင်းခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့မတူကွဲပြားနေသော လက်ဆောင်အသီးသီးကို အပြည့်အဝ အသုံးပြုခြင်းနှင့် ခံစားခံစားခြင်းအတွက် လူသားတို့၏ဘဝ ဖြစ်တည်နေရကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်လက်ခံထားကြသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ယုံကြည်မှုကို သေချာ နက်နဲ ငွေစမ်းရန်အတွက်မူ ကျွန်ုပ်တို့ စိုးရွံ့နေကြသည်။ အောက်တန်းနောက်တန်းရောက်နေသူအား ကူညီခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်လက်ခံကြသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူအား အောက်တန်း နောက်တန်းတွင်သာ နေစေလိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်သော ထာဝရဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ကမ္ဘာမြေကြီးကိုလည်းကောင်း၊ လူသားတို့၏ ရည်မှန်းချက်များကိုလည်းကောင်း၊ လူဖြူ၊ လူမည်းဟူပြီးလည်းကောင်း၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို လေးစား လိုက်နာသည့် ခရစ်ယာန် အသာဝင်များဖြစ်ပါကြောင်း ယုံကြည်မှုကို ထိန်းသိမ်းရန်အလိုငှာ လူမည်းတို့အား မတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင် ဆောင်ရွက်သော မည်သည့်လုပ်ရပ်အတွက်မဆို ထာဝရဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်က သဘောတူညီမှုပေးထားသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ဇွတ်မှိတ်ယုံကြည်နေကြပြန်လေသည်။ လူဖြူတို့အတွက် ထင်းခွေ၊ ခေပ်ပေးရန် လူမည်းများအား ဖန်ဆင်းတော်မူပေးခဲ့သည်ဟုမှတ်ယူကာ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ကျွန်ုပ်တို့ ပူဇော်ကြလေသည်။ ဘုရားသခင်က အပ်နှင်းထားသော လက်ဆောင်ပုဒ္ဓါများအား လူမည်းတို့ အပြည့်အဝသုံးစွဲခြင်း မပြုနိုင်အောင် ကာကွယ်တားဆီးမှုမှန်သမျှကို ဘုရားသခင်ကောင်းအိုပေးလိမ့်မည်ဟုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ လက်ခံ ယူဆထားကြသည်။ ဤခြင်းချက်များနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားသူများအား ရှေ့နောက်မညီဘုဆိုကြပြီးသကာလ မိန့်ဝံသည့်ဟု စွပ်စွဲချက်မှန်သမျှကို ငြင်းဆိုခွင့်မရှိကြလေသည်။ လူမည်းကလေးငယ်မှာ ပညာရေးမှ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်သည့် ဉာဏ်ရည်မျိုး မရှိသဖြင့်သာ ပညာရေးကို မပေးဘဲ ထားရပါ

ကြောင်း၊ လူမည်းများတွင် မည်သည့်ဘုရားပေးသော လက်ဆောင်ပဏ္ဍာမှ မရှိသဖြင့် သာ အဆိုပါလက်ဆောင်ပဏ္ဍာများအား တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းကို မပေးဘဲ ထားရပါကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်၏ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ရရှိရန် နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားခဲ့ရသဖြင့် လူမည်းတို့အနေဖြင့် သူတို့၏ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ထိုထက်နည်းပါးသော အချိန်ကာလအတွင်း ရရှိနိုင်မည်ဆိုလျှင် မိုက်မဲရာကျမည်ဖြစ်သလို အလောသုံးဆယ် ဆောင်ရွက်ပေးစရာလည်း မလိုလှပါကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ပြောလေ့ရှိတတ်ကြပါသည်။ လူမည်းတစ်ယောက်က ထူးခြားသော အရာတစ်ခုခုကို စွမ်းဆောင်နိုင်သည်အခါတွင် ထိုထူးခြားမှုကို ဆောင်ရွက်ပြုနိုင်သူမှာ သူတစ်ယောက်တည်းသာဖြစ်နေသည့်အတွက် ခများမှာ ကြိုတင်မှီခိုခံစားနေရရှာသည်ဟု ကရုဏာသက်လိုက်ကြပြီး သကာလ လူမည်းများအား ထူးခြားမှုကို ဆောင်ရွက်ခွင့်မပေးဘဲ ထားခြင်းကပင်လျှင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့၏ မဟာကရုဏာဟု ကျွန်ုပ်တို့က ယူဆလိုက်ကြပြန်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထာဝရဘုရားသခင်က လက်ဆောင်ပဏ္ဍာများကို အသက အသက ခိုးမြှုပ် ပေးဆန်းထားတော်မူပါသော်လည်း အဆိုပါ လက်ဆောင်ပဏ္ဍာများအား အသုံးချခွင့်ကိုမူ ခြင်းပယ်ထားသလိုမျိုး ဖြစ်နေပေတော့ရာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ထာဝရဘုရားသည်ပင်လျှင် ရှက်ထွေးလှစွာ စေ့စောက်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လို ဖြစ်သွားရပေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မြို့ပြယဉ်ကျေးမှုသည် သေးကျပ်နံ့ကျပ်အနေအထားသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း တိုးဝင်ရောက်ရှိလျက်ရှိနေခြင်းမှာ မထူးဆန်းပါ။ အမှန်တရားသည်ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ မြို့ပြယဉ်ကျေးမှုသည် ခရစ်ယာန်မဆန်ခြင်းသာဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မြို့ပြယဉ်ကျေးမှုနှင့် အကောင်းတကာ အကောင်းဆုံး စံနမူနာများရှိသော်လည်း လက်တွေ့ကျင့်သုံးမှုအပိုင်းတွင် မရွံ့မချင်လှသော ကြေကွဲဖွယ် အဝန်းအပိုင်းဖြစ်နေပေသည်။ အာမခံချက်များရှိသော်လည်း သွေးစူးသွေးတမ်းနှင့် ကယောင်ချောက်ချားနိုင်လှသော အဝန်းအပိုင်းဖြစ်နေပေသည်။ ဝါနကို မြတ်နိုးသော်လည်း ပိုင်ဆိုင်မှုများအား ထိတ်လန့်တကြား ဆုပ်ကိုင်ထားသော အဝန်းအပိုင်းဖြစ်နေပေသည်။

ကျွန်တော့်ကို တစ်မိနစ်ခန့် အချိန်ပေးပါ။ . .

ဣဒုဗ်သည် နှင့်နှင့်နဲ့ ခံစားမှုများဖြင့် ထိုင်နေပါသည်။ ဒါ သူ့သားဖြစ်နေသည့် အတွက်လား။ သို့တည်းမဟုတ် သူ့သားနောက်ဆုံး ဆောင်ရွက်ခဲ့သော အလုပ်ဖြစ်သဖြင့် လားတော့ သူမဝေခွဲနိုင်ပါ။ သို့တည်းမဟုတ် ထိုစကားလုံးများတွင်အရည်အသွေးတစ်ခုခု ပြုမိးတီးနေသဖြင့်လားလည်း သူ မဝေခွဲနိုင်ပါ။ စကားလုံးများကို တစ်စုံစီမိမိ အရသာခံပြီး အက်ဖြတ်ဖို့အတွက် သူ့ဘဝတွင် အချိန်သိပ်မပေးခဲ့ပေသဖြင့်ဖြစ်ပါသည်။ သို့တည်းမဟုတ် ထိုအတွေးအခေါ်များတွင် အရည်အသွေးတစ်ခုခု ပါနေသဖြင့်လားလည်း သူမဝေခွဲနိုင်ပါ။

အဆိုပါ ကိုးရစ်များကို စူးစမ်းလေ့လာရန်အတွက် သူ့ဘဝတွင် အချိန်သိပ်မပေးခဲ့ပူးသဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ သူ ထလိုက်ကာ သူ့အခန်းရှိရာ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားလိုက်သည်။ အခန်းထဲတွင် သူ့ဇနီးရှိမနေသည့်အတွက် ဝမ်းသာသွားပါသည်။ အကြောင်းကား ယခု အချိန်မှာ ကြားဖြတ် အနောက်အပျက် မဝင်အပ်သော အချိန်ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။ သူက အဘရာဟာမင် လင်ကွန်းစာအုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီးနောက် စာဖတ်ခန်းဆီသို့ ပြန်ဆင်းသွားလိုက်ပါသည်။ စာဖတ်ခန်းထဲတွင် စာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် မြင့်မြတ်သော သမ္မတကြီး၏ ဒုတိယအကြိမ် ကျမ်းသစ္စာကိုဆိုပွဲအဖွင့်မိန့်ခွန်းကို လှန်လိုက်ပါသည်။ အဆိုပါ မိန့်ခွန်းကို သေချာဖတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင်ကား သူ့စိတ်သည် ပေါ့ပါးသွားရလေပြီ။ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သူသိလိုက်ရပေပြီ။ လမ်းကြောင်းမှန်ကို တွေ့လိုက်ရပြန်လေပြီ။ သူ့သားဟူသော သူမသိလှသည့်သူစိမ်းတစ်ယောက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ပို၍ ပို၍ သိလာရလေပြီတကား။ သူ့သား၏ အိမ်တွင် သည်လူကြီး၏ စာတပ်နှင့် စာအုပ်တွေ အနုမတူက ဘာကြောင့်ရှိနေသည်ဆိုခြင်းကိုလည်း သဘောပေါက်စပြုလာပါလေပြီ။

နောက်ဆုံးစာမျက်နှာကို သူကောက်ယူလိုက်ပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ သူ့သားကို သိချင်သဖြင့်သာ ကောက်ဖတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စကားလုံးတွေ၊ အယူအဆတွေကို သိချင်သဖြင့် မဟုတ်ပါ။ သူက စကားလုံးများကို ကြည့်လိုက်သည်။

ကျွန်တော့်ကို တစ်မိနစ်ခန့် အချိန်ပေးပါ -

သည်နောက်မှာတော့ ဘာမှ ဆက်မရှိတော့ပါ။ ထိုလက်ချောင်းများသည် ဘာကိုမှ ဆက်ရေးတော့မည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို တစ်မိနစ်ခန့် အချိန်ပေးပါ။ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ အသံကြားလိုက်ရလို့ပါ။ သေမင်းဆီကို သွားဖို့အတွက် ကျွန်တော့်ကို တစ်မိနစ်ခန့်အချိန်ပေးပါ။ ကျွန်တော့်ကို မိနစ်တစ်ထောင်လောက် အချိန်ပေးပါ။ ကျွန်တော် ပြန်လာတော့မှာ မဟုတ်ပါ။

ဣဒုဗ်က ခေါင်းကို ခါရမ်းပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့ဆေးတံကို ယမ်းမီးခြစ်ဖြင့် ထပ်ညှို့လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့သား၏စာတမ်းအား ကျကျနုနုပြန်ဖတ်ပြီးသည့်နောက် ဆေးတံသောက်ရင်း အတွေးနယ်ချဲ့နေမိရပြန်သည်။

- ဂျိမ်းစ်။
- သူ သတိပြန်ဝင်လာသည်။ ဘာများတုံး ရှင်မရယ်ဟု သူပြန်ထူးလိုက်သည်။
- ရှင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေဖို့ မကောင်းဘူးဟု သူ့ဇနီးက ပြောသည်။ သူက သူ့ဇနီးကို ပြီးပြလိုက်သည်။ ကိုယ်က တန်ဖွဲ့တွေ့ပြီး တစ်ရို ဓမ္မာဇာတိတဲ့ လူစားမျိုးမဟုတ်ပါဘူးကွယ်ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။
- ဒါဆို ရှင် ဘာလုပ်နေတာတုံး။

- စဉ်းစားနေတာပါ။ တန်ဖွဲ့တွေးနေတာမဟုတ်ဘူး၊ စဉ်းစားကြည့်နေတာ။ ပြီးတော့
စားတာနေတာ။ ဒါ ကိုယ်ဖတ်နေတာပဲ။

သ္မ္မဇနီးက သုလှမ်းပေးသော စာရွက်ထပ်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ကြည့်သည်။
ပြီးတော့ ရင်မှာ အပ်ထားလိုက်သည်။

- ဖတ်ကြည့်စမ်းပါဟု သူက ညင်ညင်သာသာ ပြောလိုက်ပါသည်။ ဖတ်သင့်တဲ့စာ
ပါကွယ်။

သို့ဖြင့် သ္မ္မဇနီးက ထိုင်ချလိုက်ကာ ထိုစာရွက်ထပ်ကို ဖတ်ပါတော့သည်။ သူက
သ္မ္မဇနီးကို အကဲခတ်နေလိုက်သည်။ သ္မ္မဇနီး ဘာလုပ်မည်ကို သူသိနေပါသည်။ သ္မ္မဇနီးက
နောက်ဆုံးစာမျက်နှာကို လှန်လိုက်ပြီးနောက် နောက်ဆုံးစာလုံးများကို ကြည့်လိုက်သည်။
ကျွန်တော့်ကို တစ်စီနှစ်စီ အချိန်ပေးပါ။ ထိုစကားလုံးများကို ကြည့်ရင်း ထိုင်နေသည်။
သ္မ္မဇနီးက သူ့ကို ကြည့်သည်။ တစ်ခုခုပြောပါတော့မည်။ သူ လက်ခံပါသည်။ ခဏခဏ
ခြင်းဟူသည်ကား အလျင်အမြန် ဖျောက်ကွယ်သွားရိုးမှ မရှိဘဲလေ။

တရားရုံး၏ ထိပ်တွင် တရားသူကြီးထိုင်သော ကုလားထိုင်အမြင့်တစ်လုံး။ အောက်တွင်
တရားရုံးအရာရှိများအတွက် စားပွဲ။ စားပွဲ၏ ဝဲ၊ ယာခြမ်းများတွင်မူ တခြား ကုလားထိုင်
များ။ ထိုကုလားထိုင်များထဲမှ တချို့မှာ သပ်သပ်စည်းစိမ်းစားခြားသော အပိုင်တစ်ပိုင်ဖြစ်
ကာ ယင်းမှာ ခုံသမာဓိများပါဝင်လျှင် အနီခုံသမာဓိများ ထိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ စားပွဲ၏
ရှေ့တွင် ကုလားထိုင်များ ရှိပြန်သေးသည်။ ထိုကုလားထိုင်များကို စက်ဝိုင်းခြမ်းသဏ္ဍာန်၊
စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်စီထားကာ ထိုကုလားထိုင်များ၏ရှေ့တွင်မူ စက်ဝိုင်းခြမ်းပုံ စားပွဲများ
ရှိလျက် ထိုနေရာမှာ ရှေ့နေရှေ့ရပ်များထိုင်ကြသည်။ ထိုခုံများ၏နောက်တွင်ကား မြေ
အောက်ခန်းဆီ ဆက်ထားသော လမ်းကလေးပါသည် ဝက်ခြံ။ စစ်ဆေးစီရင်ခံရမည့်သူ
တို့အား မြေအောက်ခန်းမှသည် ဝက်ခြံဆီသို့ ခေါ်လာရစေပြီး တရားရုံး၏ နောက်ပိုင်းမှာမူ
တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် မြှင့်ထားသော ထိုင်ခုံများ ရှိသည်။ ထုံးစံအရ လက်ဝဲဘက်က
ဥရောပသားများအတွက်၊ လက်ကျာဘက်က ဥရောပသား မဟုတ်သူများအတွက်။

ဤတရားရုံးအတွင်း ဆေးလိပ်မသောက်ရပါ။ လေသံသဲ့သဲ့ဖြင့် စကားမပြောရပါ။
ကျယ်ကျယ်လည်း မပြောရပါ။ မရယ်ရပါ။ သေသပ်စွာဝတ်စားဆင်ယင်ရပါမည်။
ဘာသာရေးအရာမဟုတ်လျှင် ဦးထုပ်လည်း မဆောင်းရပါ။ ယင်းမှာ တရားသူကြီးအား
ရိုသေသမှု၊ တရားသူကြီးအား သူ၏အစိုက်အရာအဖြစ်ခန့်ထားသူ ဘုရင့်အား ရိုသေသမှု၊
တရားဥပဒေ၏ နောက်တွင်ရှိနေသော တိုင်းသူပြည်သားများအား ရိုသေသမှုပင်ဖြစ်သည်။
တရားသူကြီး ဝင်လာသည့်အခါ မတ်တတ်ရပ်ကြပြီး တရားသူကြီး မထိုင်မချင်း
ပြန်ထိုင်မချရပါ။ တရားသူကြီး ပြန်ထွက်သွားလျှင်လည်း မတ်တတ်ရပ်ကြရမည်ဖြစ်ပြီး
တရားသူကြီး ရုံးခန်းအပြင်သို့ မရောက်မချင်း နေရာမရွေ့ပါနှင့်ဦး။ ယင်းမှာ တရား
သူကြီးအား ရိုသေသမှု၊ တရားသူကြီး၏ နောက်ကွယ်ရှိ အရာများအား ရိုသေသမှုပင်
ဖြစ်သည်။

အကြောင်းကား တရားသူကြီးထံတွင် ကြားနာစစ်ဆေးရန်၊ သေစားသေစေဟူသော
စီရင်ချက်ပင်ဖြစ်စေကာမူ စီရင်ချက်တစ်ခုခု ချမှတ်ရန်ဟူသည့် ယုံမှတ်အပ်နှံထားသော
ဧရာမ တာဝန်ကြီးတစ်ရပ် ရှိသည်။ မြင့်မားသော ရုံး၏ အသရေကြောင့် တရားသူကြီး
မင်းများအား ကိုယ်တော်မြတ်ဟု ခေါ်ဆိုသုံးနှုန်းလေ့ရှိကြသည်။ တရားရုံးများအတွင်းတွင်

သာမက ငင်းပွဲစိုးပွဲများတွင်လည်း သူတို့အား ယင်းသို့သာခေါ်ဆိုသုံးစွဲကြသည်။ ထို့အပြင် သူတို့အား လူဖြူရော၊ လူမည်းများကပါ သိက္ခာကြီးသူများအဖြစ် အလေးအမြတ်ထားကြ သည်။ ဤမြေကား အကြောက်တရားတို့ ကိန်းရာမြေဖြစ်သဖြင့် တရားသူကြီးတစ်ဦး အနေဖြင့် အကြောက်တရားကင်းနေရပါလိမ့်မည်။ သို့မှသာ တရားမျှတမှုကိုတရားဥပဒေ နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ တရားသူကြီးတစ်ဦးသည် အကျင့် ပျက်ခြစားခြင်း ကင်းရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

တရားသူကြီးသည် တရားဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းသူမဟုတ်ပါ။ တိုင်းသူပြည်သားများက သာ ဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းပါသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ တရားဥပဒေတစ်ခုခုက မတရား၊ မမျှတ သည်ပဲ ထားဦး။ တရားသူကြီးက တရားဥပဒေနှင့်အညီ စစ်ဆေးစီရင်သည်ဖြစ်လျှင် မတရား မမျှတသည့်တိုင် သူ၏စီရင်မှုမှာ တရားမျှတနေသည်သာဖြစ်လေပြီ။

တရားစီရင်မှုကို ဆောင်ရွက်ရန်မှာ တရားသူကြီးတစ်ဦး၏တာဝန်ဖြစ်သည်။ သို့ရာ တွင် တိုင်းသူပြည်သားများကသာ တရားခြင်း၊ မျှတခြင်းကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ တရားစီရင်မှုတစ်ခုခုသည် တရားမျှတခြင်း မရှိခဲ့ပါက တရားသူကြီး၏ အပေါ်တွင် ပုံမချသင့်ဘဲ တိုင်းသူပြည်သားများအပေါ်တွင်သာ ပုံချသင့်ပါသည်။ တိုင်းသူ ပြည်သားများဟုဆိုရာ၌လည်း လူဖြူတိုင်းသူပြည်သားများကသာ ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းသည် ဖြစ်သောကြောင့် လူဖြူတိုင်းသူပြည်သားများအပေါ်တွင်သာ ပုံချသင့်ပေသည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံမှ လူအများသည် သူတို့၏ တရားသူကြီးများမှာ အကျင့်ပျက် ခြစားခြင်း ကင်းဝေးသည့်အတွက် ဂုဏ်ယူတတ်ကြပါသည်။ လူမည်းများကပင်လျှင် တရားဥပဒေအပေါ်တွင် အခါခပ်သိမ်း ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းမရှိသည့်တိုင် တရားသူကြီး များကိုမူ ယုံကြည်ကိုးစားကြပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဤမြေကား အကြောက်တရားတို့ ကိန်းရာမြေဖြစ်သဖြင့် ထိုနယ်အကျင့်ပျက်ခြစားမှု ကင်းပခြင်းသည် အိမ်အတွင်း ဖိုတင်း နေထိုင်ကြသူ လူအားလုံးအပေါ် မြန့်ကျက်နေသည့် မီးရှူးတန်ဆောင်ပမာ ဖြစ်နေသော ကြောင့်ပင်တည်း။

တရားရုံးအတွင်း တိတ်တိတ်နေကြရန် ဦးဆောင်လိုက်သံကို ကြားရပြီးနောက် ရုံးခန်း အတွင်းမှ လူအများ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြသည်။ အကြင်သူသည် တရားသူကြီးထက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်နေစေဦးတော့ ထိုသူသည်လည်း မတ်တတ်ရပ်လိုက်မည်သာဖြစ်သည်။ အကြောင်းကား တရားသူကြီးတို့မည်သည် မည်သည့်လူပုဂ္ဂိုလ်ထက်မဆို ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သောအရာများကို ကိုယ်စားပြုနေသောကြောင့်ပင်တည်း။ တရားသူကြီးသည် သူ့ အက်ဗြတ် ရံရွေတော်နှစ်ဦးနှင့်အတူ ရုံးခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး သတ်မှတ်

နေရာများတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရုံးခန်းတွင်းမှလူအများ ထိုင်သည်။ ရုံးတော် စတင်လေပြီ။

စစ်ဆေးစီရင်ခံရမည့် သုံးဦးကား မြေအောက်ခန်းမှ ရောက်လာကြပြီး လူအားလုံးက သူတို့ကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ကိုကြည့်ရသည်မှာ လူသတ်သမားများနှင့် တူသည် ဟု တချို့က မြင်ကြသည်။ ထိုသို့မြင်သူတချို့ဆိုလျှင် တရားရုံးအတွင်းမှာ တီးတိုး ပြောဆိုခြင်းကပင်လျှင် အန္တရာယ်များလှကြောင်း သိသိကြီးနှင့်ပင် မအောင်အည်းနိုင်ဘဲ သူတို့အမြင်ကို တီးတိုးတွတ်ထိုးကြသည်။ တချို့ကတော့ သူတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ လူသတ်သမားများနှင့် မတူလှဟု မြင်ကြသည်။ တချို့ကလည်း သည်တစ်ယောက်က တော့ လူသတ်သမားနှင့်တူသည်။ ဟိုတစ်ယောက်ကတော့ မတူဟု မြင်သည်။

၁၉၄၆ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၏ အဋ္ဌမမြောက်နေ့၊ ဇွန်လွှဲစ အချိန်တွင် ကျီဟဲနစ္စ ဘာ(စ်)မြို့ ပျံခရီးရပ်ကွက်၊ စိုက်ခင်းလမ်းရှိနေအိမ်၌ အိမ်ရှင် အာသာ ဩစ်ဗတ်လစ်ယံ ဂျာဗတ်အား သတ်ဖြတ်မှုဖြင့် ရုံးတော်၏ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိနေသော ဤသုံးဦးအား ခွဲချက်တင်ကြောင်း လူဖြူတစ်ယောက်က မတ်တတ်ထကာ ကြေညာလိုက်သည်။ ပထမ တစ်ဦးမှာ အဆာလစ် ဂူမာလို၊ ဒုတိယတစ်ဦးမှာ မက်သယူးဂူမာလိုနှင့် တတိယတစ်ဦး မှာ ကျီဟဲနစ် ပျံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ သူတို့တွင် အပြစ်ရှိ၊ မရှိ ထွက်ဆိုရန် ထိုသုံးဦးအား စေခိုင်းလိုက်သည့်အခါ ပထမတစ်ဦးက ကျွန်တော်မျိုးမှာ လူသတ်ခြင်းအတွက် အပြစ် ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သတ်ဖြတ်ဖို့ ကျွန်တော်မျိုး မရည်ရွယ်ခဲ့ရိုး အမှန်ပါဟု ပြောသည်။ ဒုတိယတစ်ဦးကမူ ကျွန်တော်မျိုးတွင် အပြစ်မရှိပါဟုပြောသလို တတိယတစ်ဦးကလည်း ထိုအတိုင်းပင် ပြောလေသည်။ ထိုသုံးဦးအားလည်းစေရန် အစစကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့်ရော ဇူးလူးဘာသာနှင့်ပါ ပြောပါသည်။ ပါဠိရှိမှာ ဇူးလူးမဟုတ်သော်လည်း ဇူးလူးစကားကို ကောင်းစွာနားလည်သည်ဟု သူက ဆိုပါသည်။

ဘုရားသခင်အတွက် ဤအမှုကို လိုက်ပါဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ရွှေနေက အဆာ လစ် ဂူမာလိုသည် လူသတ်မှုအတွက် အပြစ်မရှိဘဲ ပြစ်မှုမကင်းသော လူသေမှုအတွက် အပြစ်ရှိကြောင်းသာ လျှောက်လဲမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ သို့ရာတွင် တရားလို အစိုးရရွှေနေက လူသတ်မှုသာဖြစ်ပေရာ ပြစ်မှုမကင်းသော လူသေမှုအပြစ် ခွဲချက်မတင် ထိုက်ဘဲ လူသတ်မှုအဖြစ်သာ ခွဲချက်တင်ကြောင်း တင်ပြသည်။ ထိုအခါ အဆာလစ် ဂူမာလိုကလည်း သူ့အပေါင်းပါနှစ်ဦးနယ်ပင် အပြစ်မရှိကြောင်း လျှောက်လဲလေသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား တရားလို အစိုးရရွှေနေက အကြာကြီး ပြောလေတော့သည်။ အခင်းဖြစ်ပွားပုံနှင့်ပတ်သက်ပြီး အစမှအဆုံးတိုင် ရုံးတော်သို့ တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ အဆာလစ် ဂူမာလိုက မလှုပ်မယှက်၊ ငြိမ်သက်စွာရှိနေသော်လည်း ကျွန်နှစ်ယောက်မှာမူ ထိုစကားများကို ကြားလိုက်ရသည့်အတွက် မချီတင်ကဲဖြစ်ဟန်၊ အုံ့ညာဟန်များ ပေါ်နေ ကြလေသည်။

- အသလို လုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးကြပြီးတဲ့နောက် အဲဒီနေ့၊ အောက်တိုဘာလ ရှစ်ရက်နေ့ကို ရွေးလိုက်တယ်ပေါ့။
- အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။
- ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီနေ့ကို ရွေးတာလဲ။
- အဲဒီနေ့ဆိုရင် အဲဒီအိမ်မှာ ဘယ်သူမှ ရှိမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကျွဲဟန်က ပြောလို့ပါ။
- ကျွဲဟန်ဆိုတာ ဟိုမှာထိုင်နေတဲ့ ကျွဲဟန် ပါဖူရီကို ပြောတာလား။
- အခု ကျွန်တော်မျိုးနဲ့အတူ စွဲချက်တင်ခံနေရတဲ့ အဲဒီကျွဲဟန် ပါဖူရီကိုပဲ ပြောတာပါ။
- ပြီးတော့ တစ်နာရီခွဲဆိုတဲ့အချိန်ကို မောင်မင်းတို့ သတ်မှတ်ခဲ့တယ်ပေါ့။
- အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။
- အဲဒီအချိန်က အဆင်မပြေလှဘူး မဟုတ်လား။ လူဖြူတွေက သည်အချိန်ဆို အိမ်ပြန်ပြီး နေ့လည်စာ စားတတ်ကြတဲ့အချိန်ပဲ။
- စွဲချက်တင်ခံရသူက ဘာမှ ပြန်မဖြေပါ။
- ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီအချိန်ကို ရွေးတာလဲ။
- သည်အချိန်ကို ကျွဲဟန်ရွေးတာပါ။ အသံတစ်သံက အဲဒီအချိန်ကို ရွေးခိုင်းလို့လို့ သူက ပြောပါတယ်။
- ဘာအသံကလဲ။
- ဟင့်အင်း၊ အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး။
- မကောင်းဆိုးဝါး အသံလား။
- ဘာမှ ပြန်မဖြေတော့ပြန်ပါ။
- အဲဒီနောက် မောင်မင်းတို့ သုံးယောက်ဟာ အိမ်နောက်ဖေး တံခါးဆီကို သွားကြတယ်ပေါ့။
- အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။
- မောင်မင်းရယ်၊ မောင်မင်းနဲ့အတူ စွဲချက်တင်ခံနေရတဲ့ သည်က နှစ်ယောက်ရယ်လား။
- အဲဒီနှစ်ယောက် အတိအကျပါပဲ။
- နောက်တော့ရော...
- ကျွန်တော်မျိုးတို့နဲ့ ပါးစပ်ကို လက်ကိုင်ပဝါနဲ့ ခည်းလိုက်ကြပါတယ်။
- နောက်တော့ရော...

- နောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ မီးဖိုထဲကို ဝင်သွားကြပါတယ်။
- မီးဖိုထဲမှာ ဘယ်သူရှိနေလဲ။။
- အဲဒီအိမ်က အစေခံရုံနေပါတယ်။
- ရစ်ချတ် မပီးရင်းလား။
- ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော် သူ့နာမည်ကို မသိဘူး။
- ဟိုလူလား။
- ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီလူပါ။
- နောက်တော့ရော၊ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ရုံးတော်ကို ပြောပြလိုက်ပါ။
- အဲဒီလူက ကြောက်နေတယ်။ သူက ကျွန်တော့် ခြောက်လုံးပြူးကို မြင်သွားတယ်လေ။ သူက သူ့အလုပ်လုပ်နေတဲ့ လက်ဆေးကန်ကို ကျောက်ပဲပြီး ရပ်နေတယ်။ မင်းတို့ ဘာလိုချင်လို့လဲလို့ သူကမေးတယ်။ ဝိုက်ဆံနဲ့ အဝတ်အစားတွေလိုချင်တယ်လို့ ကျွဲဟန်က ပြောတယ်။ အဲဒီလူက အသလို လုပ်လို့ ဘယ်ရမှာလဲလို့ ပြောတယ်။ မင်း သေချင်လို့လားလို့ ကျွဲဟန်က ပြန်ပြောတယ်။ ဟိုလူ ကြောက်နေပြီး ဘာမှ မပြောတော့ဘူး။ ကျွဲဟန်က ပြောသေးတယ်။ ငါ မဟာဂန်လိုက်ပြီးဆိုတာနဲ့ လူတွေ တုန်ကုန်ကြတာပဲတဲ့။ ပြီးတော့ သူက ဟိုလူကို ထပ်ပြောလိုက်တယ်။ မင်း သေချင်လားတဲ့။ ဟိုလူ ဘာမှ ပြန်မပြောဘူး။ ဒါပေမယ့် သူက သခင်၊ သခင်ဆိုပြီး ရုတ်တရက် ထအော်တယ်။ အဲဒီမှာတင် ကျွဲဟန်ကလည်း သူ့ကျောဘက်မှာ ဝှက်ပြီး ကိုင်လာတဲ့ သံတုတ်နဲ့ အဲဒီလူနဲ့ ခေါင်းကို ရိုက်ထည့်လိုက်တော့တာပဲ။
- ဘယ်နှချက် ရိုက်လိုက်တာလဲ။
- တစ်ချက်ပါ။
- အဲဒီလူ ထပ်အော်သေးလား။။
- ဘာသံမှ ထွက်မလာတော့ဘူး။
- မောင်မင်းတို့ ဘာဆက်လုပ်ကြသလဲ။
- ဘာမှ မလုပ်ဘူး။ တိတ်တိတ်လေး နေကြတယ်။ တိတ်တိတ်နေဖို့ ကျွဲဟန်က ပြောလို့။
- မောင်မင်းတို့ ဘာလုပ်သလဲ။ မောင်မင်းတို့ နားစွင့်နေကြလား။
- စွင့်ပါတယ်။
- ဘာသံကြားရသလဲ။
- ဘာသံမှ မကြားပါဘူး။
- မောင်မင်းနဲ့ ခြောက်လုံးပြူးကို အဲဒီအချိန်က ဘယ်မှာ ထားသလဲ။
- ကျွန်တော့် လက်ထဲမှာပါ။
- နောက်တော့ရော...

- လူဖြူတစ်ယောက်က အခန်းကူးစကြိုမှာ ပေါ်လာတယ်။
နောက်တော့ရော...
  - ကျွန်တော်ကြောက်သွားတယ်။ ခြောက်လုံးပြူးကို ပစ်လိုက်တယ်။
  - နောက်တော့ရော...
- ခွဲချက်တင်ခံရသူက ကြမ်းကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ လူဖြူ လဲကျသွားတယ်ဟု သူပြောသည်။
- နောက်တော့ရော...
  - ဂျီဟဲနစ်က အလောသုံးဆယ် ပြောတယ်။ ငါတို့ လစ်မှ ဖြစ်မယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့အားလုံးလည်း အမြန်ဆုံး ထွက်လာခဲ့ကြတာပဲ။
  - နောက်ဖေး ဝင်းတံခါးဆီကိုလား။
  - ဟုတ်ကဲ့။
  - နောက်တော့ လမ်းမကို မြတ်ပြီး စိုက်ခင်းထဲကို သွားတာလား။
  - ဟုတ်ကဲ့။
  - သုံးယောက်စလုံး အတူတူသွားကြတာလား။
  - ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း သွားတာပါ။
  - ဒါဆို သည်နှစ်ယောက်နဲ့ ဘယ်တော့ ပြန်ဆုံလဲ။
  - ဘောဘီ မစီးနီးရဲ့ အိမ်ကျတော့မှပါ။
- တရားသူကြီးက ဝင်ပြောသည်။ တရားလိုရှေ့နေကြီးအနေနဲ့ ဓဏအေရင် ဆက်ပြီး စစ်မေးနိုင်ပါတယ်။ လောလောဆယ် တရားခံကို ကျုပ် မေးချင်တာလေး တစ်ခွန်း၊ နှစ်ခွန်း ရှိနေတယ်။
- သဘောတော်မြတ်အတိုင်းပါခင်ဗျား။
  - မောင်မင်းက ခြောက်လုံးပြူးကို ဘာလို့ ကိုင်သွားရတာတုံး။
  - အဲဒီအိမ်က အိမ်ဖော်ကို ခြောက်လှန့်ဖို့ပါ။
  - ခြောက်လုံးပြူးကို ဘာလို့ ဆောင်ထားရတာတုံး။
- ကောင်လေး အသံမထွက်ပါ။
- မောင်မင်း ကျုပ်မေးတာကို ဖြေပါ။
  - သူတို့က ဆောင်ထားဖို့ ပြောလို့ပါ။
  - ဘယ်သူက ပြောတာတုံး။
  - မဟုတ်ဘူး။ ဂျီဟဲနစ်ဘု(ခ)က အန္တရယ်သိပ်များတယ်လို့ သူတို့က ပြောတယ်။
  - ဘယ်သူက ပြောတာတုံး။
- ကောင်လေး အသံမထွက်ပါ။
- ဖောက်ထွင်း ခိုးယူနေတဲ့အလုပ်ကို လုပ်နေတဲ့သူတစ်ယောက်ယောက်က

- မောင်မင်းကို ပြောတယ်လို့ မောင်မင်းဆိုလိုတာလား။
  - မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်မျိုး အဲသလို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။
  - ဒါဆို ဘယ်သူက ပြောတာတုံး။
  - ကျွန်တော်မျိုး မမှတ်မိဘူး။ ကျွန်တော်နေခဲ့တဲ့ နေရာတစ်နေရာရာမှာ ကြားခဲ့ဖူးတာပဲ။
  - သည်လိုပဲ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေကြတုန်းမှာ လူတစ်ယောက်က ဂျီဟဲနစ်ဘု(ခ)မှာ အန္တရယ်များတယ်။ ခြောက်လုံးပြူးကိုငံမှ ဖြစ်မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်လို့ မောင်မင်း ဆိုလိုတာလား။
  - ဟုတ်ကဲ့။ အဲသလို ပြောတာပါ။
  - ပြီးတော့ အဲဒီခြောက်လုံးပြူးထဲမှာ ကျည်ဆံပါမှန်း မောင်မင်း သိသလား။
  - ဟုတ်ကဲ့။ သိပါတယ်။
  - သည်ခြောက်လုံးပြူးက လူတွေကို ခြောက်ဖို့ လှန့်ဖို့ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ကျည်ထိုးထားရတာတုံး။။
  - သို့ရာတွင် ကောင်လေးက မဖြေပါ။
  - ဒါဆိုရင် အဲဒီခြောက်လုံးပြူးနဲ့ ပစ်ဖို့ မောင်မင်း အသင့်ဖြစ်နေတယ်ပေါ့။
  - မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် လူကောင်းသူကောင်းကို ပစ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိပါဘူး။ တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်တော်မျိုးကို ပစ်မှသာ ပစ်ဖို့ ရည်ရွယ်တာပါ။
  - တာဝန်အရ မောင်မင်းကို ပစ်ခတ်တဲ့ ရဲအမှုထမ်းတစ်ယောက်ယောက်ကိုဆိုရင် ရော မောင်မင်း ပစ်ဖို့ စိတ်ကူးရှိသလား။
  - မရှိပါဘူး။ ရဲအမှုထမ်းကို မပစ်ပါဘူး။
- တရားသူကြီးမင်းက ဓဏ ဆိုင်းလိုက်သည့်အချိန် တစ်ခန်းလုံးလည်း တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ထို့နောက် တရားသူကြီးမင်းက အလေးအနက် ပြောလေသည်။ မောင်မင်း ပစ်လိုက်တဲ့ လူဖြူဟာ လူကောင်းသူကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ပေဘူးလား။
- တရားခံသည် ကြမ်းပြင်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် သူက အသံတိမ်တိမ်ဖြင့် ဖြေသည်။ ကျွန်တော် ကြောက်သွားလို့ပါ။ ကျွန်တော်မျိုး ကြောက်သွားလို့ပါ။ ကျွန်တော် သူ့ကို ပစ်ဖို့ မရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူး။
- အဲဒီ ခြောက်လုံးပြူးကို မောင်မင်း ဘယ်ကရတာတုံး။
  - လူတစ်ယောက်ဆီက ဝယ်တာပါ။
  - ဘယ်မှာ ဝယ်တာတုံး။
  - အလကူဇာမှာပါ။
  - အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ။ သူ့နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ။
  - ကျွန်တော် သူ့နာမည်ကို မသိပါဘူး။

- ဒါဖြင့် သူ ဘယ်မှာ နေသလဲ။
- သူဘယ်မှာ နေတယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော် မသိပါဘူး။
- ဒါဖြင့် သူ့ကို တွေ့အောင် မောင်မင်း ရှာပေးနိုင်မလား။
- ကျွန်တော်မျိုး ကြိုးစားပြီး ရှာပေးနိုင်ပါတယ်။
- မောင်မင်း ဝယ်လိုက်တုန်းက မြောက်လုံးပြူးထဲမှာ ကျည်ဆံပါသလား။
- ကျည် နှစ်တောင့် ပါပါတယ်။
- ဟိုအိမ်ထဲကို ဝင်သွားတုန်းက မြောက်လုံးပြူးထဲမယ် ကျည် ဘယ်နှတောင့် ထိုးထားတဲ့။
- တစ်တောင့်ပါ။
- ကျန်တဲ့ တစ်တောင့်က ဘာဖြစ်သွားလို့တဲ့။
- အလကမ္ဘာမြေအလွန်က တောင်ကုန်းတွေပေါ်မှာရှိတဲ့ ခိုက်ခင်းတွေဆီ မြောက်လုံး ပြူးကို ယူသွားပြီး အဲဒီမှာ ပစ်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။
- ဘာကို ပစ်ခဲ့တာတဲ့။
- သစ်ပင်ကို ပစ်တာပါ။
- သစ်ပင်ကို မှန်သလား။
- မှန်ပါတယ်။
- သည်မှာတင် ငါတော့ မြောက်လုံးပြူးကို ပစ်တတ်ပြီလို့ မောင်မင်း တွေးလိုက် တယ်ပေါ့။
- ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။
- သံတုတ်ကို ဘယ်သူ ကိုင်တာတဲ့။
- ကျွဲဟန် ကိုင်တာပါ။
- သူ သံတုတ်ကိုင်လာတာ မောင်မင်း သိသလား။
- သိပါတယ်။
- သံတုတ်ဟာလည်း အင်မတန်အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ လက်နက်ဆိုတာ မောင်မင်း သိသလား။ လူတစ်ယောက်ကို သေစေနိုင်တဲ့လက်နက်ဆိုတာ မောင်မင်းသိသလား။ ကောင်လေး၏အသံက ကျယ်သွားသည်။ ရိုက်ဖို့၊ သတ်ဖို့ သံတုတ် ယူသွားကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မြောက်ရုံ၊ လှန်ရုံ သက်သက်ပါ။
- ဒါပေမယ့် မြောက်လှန်ဖို့ မောင်မင်းမှာ သေနတ်ပါနေတာပဲ မဟုတ်လား။
- ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွဲဟန်က သူလည်း သံတုတ်ယူခဲ့မယ်လို့ ပြောပါ တယ်။ သံတုတ်ကို ကောင်းချီးပေးထားပြီးသားတဲ့။
- သံတုတ်ကို ကောင်းချီးပေးထားတယ်၊ ဟုတ်လား။
- သူက အဲသလိုပဲ ပြောပါတယ်။

- သံတုတ်ကို ကောင်းချီးပေးထားတယ်လို့ ပြောတာ ကျွဲဟန်က ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပြောတာတဲ့။
  - ကျွန်တော် မသိပါဘူး။
  - ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက ကောင်းချီးပေးထားတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား။
  - ကျွန်တော် မသိပါဘူး။
  - မောင်မင်း မမေးလိုက်ဘူးလား။
  - မမေးလိုက်ပါဘူး။
  - မောင်မင်းနဲ့ ဖခင်က ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးဆို....
  - ကောင်လေးသည် ကြမ်းပြင်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး အသံတိမ်တိမ်ဖြင့် ဟုတ်ကဲ့ဟု ပြောသည်။
  - အဲသလို တုတ်မျိုးကို မောင်မင်းအဖေသာဆို ကောင်းချီးပေးမှာလား။
  - မပေးပါဘူး။
  - အဲဒီတုတ်ကို မယူခဲ့ဖို့ မောင်မင်း ကျွဲဟန်ကို မတားခဲ့ဘူးလား။
  - မတားခဲ့ပါဘူး။
  - အဲလိုဟာမျိုးကို ကောင်းချီးပေးလို့မရဘူးလို့ မောင်မင်း သူ့ကို မပြောခဲ့ဘူး လား။
  - မပြောခဲ့ပါဘူး။
  - ဆက်မေးပါ တရားလို ရှေ့နေကြီး။
- ◆◆◆
- ဘောဘီ မစီးနီးရဲ့အိမ်မှာ ဘာလူသတ်မှုအကြောင်းကိုမှ မပြောဖြစ်ခဲ့ကြဘူးလို့ ဟို နှစ်ယောက်က ပြောတယ်ဆိုရင် သူတို့ ညာနေတာပေါ့။
  - သူတို့ ညာတာပါ။
  - မစီးနီးရဲ့အိမ်မှာ ဆုံကြပြီးတဲ့နောက် မောင်မင်းက သည်ဇာတ်လမ်းကို လုပ်ကြံ ဖန်တီးတယ်လို့ သူတို့က ပြောရင်ရော သူတို့ ညာနေတာပဲလား။
  - သူတို့ ညာတာပါ။
  - သူ့ရှေ့မှာ ဘာလူသတ်မှုအကြောင်းကိုမှ မပြောခဲ့ကြပါဘူးလို့ ဘောဘီ မစီးနီးက ပြောတယ်ဆိုရင်ရော သူ့ညာတာပဲလား။
  - သူ ညာတာပါ။ သူ့ကြောက်နေပါတယ်။ သူ့အိမ်က ထွက်သွားဖို့ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပါတယ်။ ပြီးတော့ နောက်ဘယ်တော့မှလဲ သူ့အိမ်ကို မလာခဲ့နဲ့လို့ ပြောပါတယ်။
  - မောင်မင်းတို့ သုံးယောက်လုံး ထွက်လာခဲ့ကြတာလား။

- နတ်တို့ပါဘူး။ ကျွန်တော် အရင်ထွက်လာတာပါ။
  - ပြီးတော့ မောင်မင်း ဘယ်ကိုသွားလဲ။
  - စိုက်ခင်းတစ်ခင်းကို သွားပါတယ်။
  - ဘာသွားလုပ်တာလဲ။
  - ခြောက်လုံးပြူးကို မြေကြီးထဲ သွားမြှုပ်တာပါ။
  - ရုံးတော်ရှေ့မှောက်မှာ တင်ပြထားတဲ့ သည်ခြောက်လုံးပြူးလား။
- ခြောက်လုံးပြူးအား တရားခံ၏လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်ရာ တရားခံက သေသေချာချာကြည့်ပြီး ဟုတ်ပါတယ်။ သည်ခြောက်လုံးပြူးပါပဲဟု မြေသည်။
- သည်ခြောက်လုံးပြူးကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြန်တွေ့တာလဲ။
  - ကျွန်တော် မသိပါဘူး။ ဘယ်မှာ ရှာရမယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် ရဲ့တွေ့ကို မြောပြခဲ့ပါတယ်။
  - နောက်တော့ မောင်မင်း ဘာဆက်လုပ်သလဲ။
  - ကျွန်တော် စိုက်ခင်းထဲမှာပဲ ဝတ်ပြုဆုတောင်းပါတယ်။
- တရားလို အစိုးရရှေ့နေကို ကြည့်ရသည်မှာ ထိုစကားကြောင့် စတော့ မြောင်သွားပါသည်။ သို့ရာတွင် တရားသူကြီးမင်းက မောင်မင်းက ဘာကို ဝတ်ပြုဆုတောင်းတာတုံးဟု မေးလိုက်သည်။
- ကျွန်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါလို့ ဝတ်ပြုဆုတောင်းတာပါ။
  - နောက်ပြီးတော့ရော ဘာဆုတွေ တောင်းသေးသလဲ။
  - မတောင်းတော့ပါဘူး။ တခြား ဘာဆုကိုမှလည်း မတောင်းချင်ခဲ့ပါဘူး။

- နောက်တစ်ရက်ကျတော့ မောင်မင်း ကျွဲဟဲနုဘာ(စ်)ကို ပြန်သွားတယ်ပေါ့။
- ဟုတ်ကဲ့။
- ပြီးတော့ ဘတ်(စ်)ကားတွေကို သပိတ်မှောက်နေကြတဲ့လူတွေကြားမှာ မောင်မင်း လျှောက်သွားနေခဲ့တယ်ပေါ့။
- ဟုတ်ကဲ့။
- လူတွေက လူသတ်မှုအကြောင်း ပြောနေကြတုန်းပဲလား။
- ပြောနေကြတုန်းပါပဲ။ တချို့ကဆိုရင် မကြာခင် အမှုပေါ်တော့မယ်လို့ ကြားမိတဲ့ အကြောင်း မြောကြပါတယ်။
- နောက်တော့ရော...
- ကျွန်တော် ကြောက်နေပါတယ်။

- ကြောက်တော့ ဘာလုပ်သလဲ။
  - အဲဒီနေ့ညက ကျွန်တော် ဂျာမဇွထွန်ကို သွားပါတယ်။
  - ဒါပေမယ့် နောက်မှာ မောင်မင်း ဘာလုပ်သလဲ။ ပုန်းနေသေးသလား။
  - မပုန်းပါဘူး။ ကျွန်တော် ရုပ်အင်္ကျီတစ်ထည်ဝယ်ပြီးတော့ လမ်းပေါ်မှာ အထုပ်တစ်ထုပ်နဲ့ လျှောက်သွားနေပါတယ်။
  - ဘာပြုလို့ အဲသလို လုပ်တာလဲ။
  - မလုပ်ပါဘူး။ လူတွေက ကျွန်တော့်ကို မင်းစေလို့ ထင်ကြအောင်လို့ပါ။
  - မောင်မင်း တခြား ဘာလုပ်သေးသလဲ။
  - အဲဒီနောက်တော့ ဂျာမဇွထွန်ကို သွားတယ်ပေါ့။ ဂျာမဇွထွန်က ဘယ်သူ့ဆီ သွားတာလဲ။
  - ကျိုးစက် ဘဟင်ဂူးရဲ့ အိမ်ကိုသွားတာပါ။ မာဆာရူးလမ်း၊ အိမ်နံပါတ်၂၂ပါ။
  - နောက်တော့ရော...
  - ကျွန်တော် အဲဒီမှာ ရှိနေတုန်း ရဲ့တွေ့ ရောဂါလာတာပါပဲ။
  - အဲတော့ ဘာဖြစ်သလဲ။
  - သူတို့က ကျွန်တော့်ကို အဆာလမ် ကူမာလိုလားလို့ မေးပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် ကြောက်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီနေ့မှာပဲ ကျွန်တော် ရဲ့စခန်းကို သွားပြီး မြောင့်ချက်ပေးဖို့ စိတ်ကူးမိခဲ့ပါသေးတယ်။ အခုတော့ ကျွန်တော် အဲသလို မလုပ်ခဲ့မိတာ မိုက်မဲရာကျမှန်း သိပါပြီ။
  - ရဲ့တွေ့က မောင်မင်းကို ဖမ်းရောလား။
  - မဖမ်းပါဘူး။ သူတို့က ကျွဲဟဲနုကို ဘယ်မှာတွေ့နိုင်မလဲလို့ ကျွန်တော့်ကို မေးပါတယ်။ မသိဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွဲဟဲနုက လူဖြူကို သတ်ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က သတ်ခဲ့တာပါ။ ကျွဲဟဲနုက အိမ်က အစေခံကို မေ့သွားအောင် ရိုက်လိုက်တာပဲ ရှိပါတယ်။ ဒါနဲ့ မက်သယူးလည်း အခင်းဖြစ်တုန်းက ပါတယ်လို့ ရဲ့တွေ့ကို ကျွန်တော် ပြောလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ခြောက်လုံးပြူးကို ကျွန်တော် ဘယ်မှာ ဝှက်ထားခဲ့တယ်ဆိုတာကိုလည်း လိုက်ပြမယ်လို့ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော် မြောင့်ချက်ပေးဖို့ စိတ်ကူးရှိခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော်ကြောက်နေတဲ့ အတွက် မိုက်မဲစွာ တွန့်ဆုတ်နေမိခဲ့တဲ့အကြောင်းလည်း ပြောလိုက်ပါတယ်။
  - အဲဒီနောက် ကျွဲဟဲနုဘာ(စ်)က တွဲဖက်ရာဇဝတ်တရားသူကြီး အန်ဒြီးဗွီဇီး၊ အက်(စ်)ဗွီဇီးဆီမှာ မောင်မင်း မြောင့်ချက်ပေးခဲ့တယ်ပေါ့။
  - တရားသူကြီးမင်းရဲ့ နာမည်ကိုတော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူး။
  - သည်မြောင့်ချက်ကို ပေးတာလား။
- မြောင့်ချက်အား ကောင်လေးထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ကောင်လေးက မြောင့်ချက်

ကို ကြည့်ပြီးနောက် ဟုတ်ပါတယ်၊ သည်မြောင့်ချက်ပါပဲဟု ဖြေသည်။

အဲဒီမြောင့်ချက်ထဲက စကားလုံးတိုင်း အမှန်ပဲလား။

- စကားလုံးတိုင်း အမှန်ပါပဲ။
- အဲဒီထဲမှာ လိမ်ထား၊ ညာထားတာတစ်ခုမှမပါဘူးလား။
- လိမ်ထား၊ ညာထားတာ တစ်ခုမှ မရှိပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ နောက်ကို ဘယ်တော့မှ မလိမ်ညာတော့ဘူး။ မကောင်းမှုတွေ မလုပ်တော့ဘူးလို့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် သစ္စာပြထားလို့ပါ။
- တကယ်တော့ မောင်မင်း နောင်တရသွားပြီပေါ့။
- ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် နောင်တရပါပြီ။
- ဒုက္ခတွေ့လို့လား။
- ဟုတ်ကဲ့၊ ဒုက္ခတွေ့လို့ပါ။
- နောင်တရဖြစ်ဖို့ မောင်မင်းမှာ တခြား ဘာအကြောင်းရှိသေးသလဲ။
- တခြား ဘာအကြောင်းမှ မရှိပါဘူး။

ရုံးချိန်းပေးလိုက်ပြီးနောက် တရားသူကြီးမင်းနှင့် သူ့တွဲဖက် အကဲဖြတ်သူများ ရုံးတော်မှ ထွက်ခွာသွားသောအခါ လူတို့ မတ်တတ်ထရပ်ကြလေသည်။ ထို့နောက် အဆင့်ဆင့် မြင့်တက်သွားသော ထိုင်ခုံတန်းများ နောက်ဖက်ရှိ တံခါးများမှ ဖြတ်လျက် အပြင်ထွက်ကြသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ဥရောပသားများက သူတို့ တံခါးမှလည်းကောင်း၊ ဥရောပသား မဟုတ်သူများက သူတို့နှင့်ဆိုင်ရာ တံခါးမှလည်းကောင်း။

ကူမာလိုနှင့် မဆီမခဲးဂျ၊ ဂါးထရနှင့် မစ္စစ် လစ်သီဘီတို့ အတူယှဉ်တွဲကာ ထွက်လာကြသည်။ ဟိုဟာ အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ လူဖြူ အဖေပေါ့ဟု လူတို့ ပြောသံကို သူတို့ ကြားလိုက်ရလေသည်။ ကူမာလို လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကို တွေ့ရသည်။ ဟိုဟာ အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ လူဖြူအဖေပေါ့။ နန္ဒီရုနီရဲ့အထက် တောင်ထိပ်တွေပေါ်မှာ လယ်ယာတွေ ရှိတဲ့သူပေါ့။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရှေ့က ဖြတ်ပြီး မြင်းစီးသွားတတ်တဲ့သူပေါ့။ ကူမာလို တုန်ယင်လာရပြီး ထိုသူ့ကို ဆက်မကြည့်တော့ပါ။ အဲသလိုလူမျိုးကို ဘယ်လို လုပ်ပြီး ကြည့်ရက်ပါမည်နည်း။

ပျဲခရီးမှ အာသာကျာမှစ်အား သတ်ဖြတ်မှု တရားခံများအား စစ်ဆေးသည့် တရားခွင် အပေါ် သိပ်အာရုံမရောက်ကြပါ။ အကြောင်းမှာ ရွှေတွေ တွေ့နေသောကြောင့်တည်း။ ရွှေတွေ၊ နောက်ထပ် ရွှေတွေ၊ အစိုးတန် ရွှေတွေ၊ လိမ္မော်လွတ်လပ်ပြည်နယ်၏ စီရင်စု အတွင်းတွင် အိုင်ဒါး(လ်)ဆရပ်(စ်)အမည်ရှိ ဒေသတစ်ခုရှိသည်။ မနေ့က ထိုဒေသကို လူသူမသိလှပါ။ ယနေ့အခါတွင်မူ ထိုဒေသသည် ကမ္ဘာ့အကျော်ကြားဆုံး ဒေသ ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။

ထိုအရပ်၌တွေ့ရသော ရွှေသည် တောင်အာဖရိကတွင် တွေ့ခဲ့ရသမျှ ရွှေများအားလုံး နည်းတူ အစိုးတန်လှပါသည်။ ဂျုံဟန်နွာဘု(စ်)ရှိ ရွှေများကဲ့သို့ပင် အစိုးတန်လှပါသည်။ အဆောက်အအုံ မြင့်မြင့်မားမားတွေ၊ ပျားဟန်းခတ်နေသော လမ်းတွေဖြင့် ဂျုံဟန်နွာဘု(စ်) အသစ်သည် ထိုအရပ်တွင်ဖြစ်လာတော့မည်ဟု လူတွေက ဗျာဒိတ်ပေးနေကြသည်။ ဂျုံဟန်နွာဘု(စ်)မှာ ထာဝရ ရွှေထွက်မည်မဟုတ်သည့်အတွက် ပူဆွေးသောကရောက်နေကြသူတို့မှာလည်း မော်မော်ကြွားကြွား စိတ်လှုပ်ရှားလာကြလေပြီ။ ဘဝသစ်အတွက် မြေငှား။ သူတို့က ဆိုကြသည်။ တောင်အာဖရိကမှာတော့ ဘဝသစ်အတွက် မြေငှားလို့ ရပြန်ပြီဟုလို့။

ဂျုံဟန်နွာဘု(စ်)မှာလည်း လှုပ်လှုပ်ရွရွ။ အစုရှယ်ယာ ဈေးကွက်တွင် လူတွေ ရူးကုန်ကြသည်။ အော်လိုက်၊ ဟစ်လိုက်၊ ဦးထုပ်တွေကို လေထဲ ပစ်တင်လိုက်။ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့်ဝယ်ခဲ့သော အစုရှယ်ယာများ၊ မရှိသော မိုင်းတွင်းများအတွက် ဝယ်ထားခဲ့သော အစုရှယ်ယာများ၊ အဆိုပါ အစုရှယ်ယာများအားလုံး၏ဈေးသည် မျှော်မှန်းခြင်းငှာ မစွမ်းသာလောက်သည့် အမြင့်ဆုံးဈေးများပေါ်အထိ ထိုးတက်ကုန်သောကြောင့်တည်း။

လိမ္မော်လွတ်လပ်နယ်မြေတွင် အပြင်လိုက် လိမ္မော်လွတ်လပ်လဲရှိနေသော ဗွဲမြက်စင်းမှ တစ်ပါး အခြားမရှိ။ သိုးတွေ၊ ကျွဲနွားတွေနှင့် ဒေသခံနွား ကျောင်းသားတွေမှတစ်ပါး အခြားမရှိ။ မြက်ခင်းတွေ၊ ခြံပုတ်တွေ၊ ဟိုတစ်ကွက်၊ သည်တစ်ကွက် ကွက်တိုကွက်ကုန်း ပြောင်းခင်းတွေမှတစ်ပါး အခြားမရှိ။ မြေတူးစက်တွေ၊ ကမ္ဘာမြေပြင်၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုကို စိတ်ရည်လက်ရည် စူးစမ်းရှာဖွေနေသော အင်ဂျင်နီယာတွေမှတစ်ပါး မိုင်းတွင်းနှင့် တူတာဆို၍လည်း တစ်ခုဆိုတစ်ခုမျှ မရှိ။ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ ဒေသခံ

တစ်ယောက်နှစ်ယောက်၊ နှားကျောင်းသားတစ်ယောက်နှစ်ယောက်၊ မြင်းစီးလာသော အာရုံခါး(နံ)(စ်)စကားပြောသူ လယ်သမားအိုကြီးတစ်ယောက်နှစ်ယောက်မှတစ်ပါး အခြားသူများကလည်း ထိုအင်ဂျင်နီယာများကို လှည့်ပင်ကြည့်မည့်သူမရှိ။ ထိုအကြည့် တွေမှာတော့ အထင်သေးကြည့်၊ စိုးရိမ်ကြည့်၊ မျှော်လင့်ကြည့်စသဖြင့် ကြည့်သူ၏ သဘာဝအပေါ်လိုက်ပြီး အမျိုးမျိုးဖြစ်ပါသည်။

တို့ဒီဗုလဲ အံ့ဖွယ်သရဲ အစုရှယ်ယာကို ကြည့်ပါ။ ပထမတော့ သျှီလင် နှစ်ဆယ်၊ နောက်တော့ လေးဆယ်၊ နောက်တော့ ခြောက်ဆယ်၊ နောက်ကျတော့ ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ သျှီလင် ရှစ်ဆယ်။ နှစ်နာရီမှာမှ ရောင်းရမည့်အစား ဆယ့်နှစ်နာရီမှာ ရောင်းမိသွားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆယ့်နှစ်နာရီမှာ ဝယ်ရမည့်အစား နှစ်နာရီကျတော့မှ ဝယ်မိသဖြင့်လည်းကောင်း ငိုပွဲဆင်နေသူတွေ အပုံ၊ အပုံ။ ရောင်းမိသွားသူများမှာလည်း နောက်တစ်ရက်မနက်ကျလျှင် အစုရှယ်ယာရေးက သျှီလင်တစ်ရာအထိတက်သွားသော အခါ ပိုရင်နာရပေဦးမည်။

အိုး၊ ပျော်စရာကြီးပါ။ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံစိုတာ ပျော်စရာကြီးပါ။ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတပါးသို့ သွားသည့်အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရင်ကော့ ခေါင်းမေးပြီး သွားနိုင်ကြ သည်။ နိုင်ငံခြားမှ လူတွေက ပြောကြလိမ့်မည်။ အားပါး၊ တောင်အာဖရိကက သူဌေး တွေလေဟူလို။

အိုဒင်ဒါး(လ်)ဆရပ်(စ်)တုံး၊ တော်တော်လည်း ပဉ္စလက်ဆန်လှသော နာမည်။ သို့တိုင်အောင် အစုရှယ်ယာရေးကွက်မှာ တချို့တွေကတော့ ပြောကုန်ကြပြီ။ အာဖရိ ခါး(နံ)(စ်)ဘာသာစကားက ဘာမှ လွမ်းလောက်စရာမရှိတဲ့အတွက် သည့်ထက်လွယ်တဲ့ နာမည်မျိုးရှိသင့်သတဲ့။ ဆမတီဖြစ်ဖြစ်၊ ဆမတီရူဖြစ်ဖြစ် ပေးလိုက်ရင် ပိုမကောင်းပေ ဘူးလားတဲ့။ ဒါမှမဟုတ် ဟို(ပ်)ခိုင်(ရ်)လို့ ခေါ်တော့ရော၊ နေဦး၊ မဖြစ်သေးဘူး၊ ဟို(ပ်)ခိုင်(ရ်)ဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ ဒေသတစ်ခုက ရှိနှင့်ပြီးသားလေ။ ဟို အခေါ်ရခက်လှတဲ့ နာမည်မဟုတ်ရင်ပြီးတာပဲ။ စာကယ်တော့လည်း အဲဒီနာမည်က နာမည်မှ မဟုတ်တာ လေတဲ့။

မိုင်းတွင်းများနှင့်ပတ်သက်ပြီး အစိုးဆုံးကား မိုင်းနာမည်များကို အသံထွက်ရခက် လှခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ တကယ့် ဉာဏ်ကြီးရှင်တွေက ထိန်းချုပ်လျက်ရှိကာ တကယ့် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုဖြင့် စည်ပင်လျက်ရှိသော တကယ့် လုပ်ငန်းကိုင်ငံနီးကြီးတစ်ခု မှာ အသံထွက်ရခက်လှသော တကယ့်နာမည်များဖြင့် အပာန့်အတားဖြစ်နေသည်မှာ စိတ်ပျက်စရာကောင်းလှသည်။ ဘာလို့ဦးရှူးအစ်ဇင်(ရ်)တုံး၊ ဗွဲလဂါးဒါ(ရ်)တုံး၊ လန်ဂါလား အာ(စ်)တော့တဲ့။ အခုလည်းလာပြန်ပြီ အိုဒင်ဒါး(လ်)ဆရပ်(စ်)တုံး။ သို့ပေတည့် သည် အကြောင်းများကို ကိုယ့်မှတ်စိတ်တွေထဲသာ ကိုယ်ပြန်ပြောကြား၊ ကိုယ့်ကလပ်တွေ ကျမှသာ ကိုယ်ပြောကြား၊ ကိုယ့်ချင်းကိုယ့်ချင်းသာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောကြား။

အကြောင်းကား ကျွန်ုပ်တို့သည် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၊ ရောင်းရင်းစိတ်၊ ညီရင်းအစ်ကို ပမာ ချစ်ခင်ခြင်းနှင့်အပြန်အလှန်အားလည်ခြင်းတို့အတွက် ရပ်တည်လျက်ရှိသော ညီညွတ် မရေး ပါတီဝင်များဖြစ်နေကြသဖြင့်ပင်တည်း။ သို့သော်လည်း အပရီမနွားများအနေဖြင့် ဘာသာစကားနှစ်မျိုးသုံးနေရခြင်းသည် ပိုက်ဆံဖြန့်ဖြူးရောက်နေကြောင်းကိုသာ ကောင်း ကောင်းကြီး သိကြမည်ဆိုလျှင်တော့ ပိုက်ဆံကုန် အတော် သက်သာသွားလိမ့်မည်ပင်။

ရွှေ၊ ရွှေ၊ ရွှေ။ တိုင်းပြည်ကြီးကတော့ ချမ်းသာပြန်ဦးတော့မည်။ အခု ရှယ်ယာများကား သျှီလင်နှစ်ဆယ်မှ သျှီလင် တစ်ရာအထိ တက်ကုန်ပြီ။ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။ သည် အတွက် ထာဝရဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်လိုက်စမ်းပါ။ မှန်ပါသည်။ သိပ် ကျေးဇူး မတင်တတ်ကြသော လူတွေလည်း ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုကျေးဇူးမတင်ကြသောသူ များကား အစုရှယ်ယာ များများစားစားကို လက်စယ်ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ကိုင်ထားသူများ မဟုတ် ကြသည်ကိုတော့ ဝန်ခံရပေမည်။ အမှန်ပင် ထိုသူများသည် အစုရှယ်ယာ တစ်ခုတလေ သော်မှ လက်စယ်ပိုင်ပိုင် ဆိုင်ကိုင်ထားသူများ မဟုတ်ကြသည်ကိုတော့ ဝန်ခံရပေမည်။ ထိုသူမျိုးထဲက တချို့မှာ လူသိရှင်ကြားပင် ပြောဆိုနေကြသည်။ တချို့စကားတွေက စိတ်ဝင်စားစရာ၊ တချို့စကားတွေက စိတ်ပျက်စရာ၊ အစုရှယ်ယာမရှိကြသောသူတွေမှာ အခုအခြေအနေတွင် စကားကို အမျိုးမျိုးလှည့်ပတ်ပြောတတ်ကြသည်။ ကံတရားကလိုလို၊ သဘာဝတရားကလိုလို၊ ဘဝကို မောင်းနှင်နေသော မမြင်ရသည့် အင်အားစုကလိုလို လူတွေအတွက် နှစ်နာကြေးပေးနေသယောင် ပြောဆိုကြသည်။ ထိုသို့ ပြောဆိုကြသည် မှာ စာနာစိတ်ဖြင့်လည်းမဟုတ်၊ အမြဲတိုက်ခြင်းလည်းမဟုတ်ဘဲ အားလူတစ်ယောက် အမြင်ဖြင့် ပြောကြခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ သူတို့၏အယူအဆမှာ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လွန်း သည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လှကြောင်းကို မပြောဘဲတော့ ပိုကောင်း ပါသည်။ စကားကိုအမျိုးမျိုးလှည့်ပတ်ပြောတတ်ကြပြီး ငွေရေးကြေးရေးပိုင်းအရမူ ထိုသို့ ပြောဆိုရန် မည်သို့မျှအကြောင်းမရှိလှသည့် အနိပုဂ္ဂိုလ်များသည် လက်ကဲ ကလပ်အသင်း များ၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအစည်းအရုံးများ၊ ဓမ္မတ္တနှင့် ညီအစ်ကိုရင်းချာပမာ အရင်းချင်း ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုကို ဖော်ဆောင်လျက်ရှိသည့် အခြားအဖွဲ့များကဲ့သို့ အသင်းအဖွဲ့ငယ်များ ကို ထိုစကားများ ပြောဆိုလျက်ရှိသည်။ ထို့အပြင် သူတို့က ရေးကြချွတ်ကြသေးသည်။ သို့ရာတွင် လူ့ဘောင်သစ်နှင့် လူ့သတ္တဝါတို့ ချီတက်နေသည့် တို့ကဲ့သို့သောစာစောင်ငယ် များနှင့် ထူးခြားလှသော လမ်းဆုံ လမ်းခွကွေမှာ ဖြတ်ကူးခြင်း ကဲ့သို့သော စာစောင်မျိုး များအတွက်သာ အများစုက ရေးကြချွတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်းဆုံလမ်းခွကွေမှာ ဖြတ်ကူးခြင်း စာစောင်မှာ ထမင်းခနစ်ရက်မျှ မစားရသေးသည့်ရုပ်မျိုးနှင့်ထူးခြားလှသော

ပုဂ္ဂိုလ်များက တစ်ပတ်တစ်ခါ ထုတ်ဝေနေသော စာစောင်ဖြစ်သည်။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးမှာ အင်္ဂလိပ်စကားကိုတော့ ငွန်ကရိုဏ်းကျွတ် ပြောတတ်သည်။ ရုတ်စိတ်၊ မထုတ်လင်ဘို့တို့မှာ ပြောသော လေယူလေသိမ်းမျိုးဖြင့် မဟုတ်မူဘဲ အောက်စပီမှာ ပြောသည့် လေယူလေသိမ်းမျိုး၊ အသုံးအနှုန်းမျိုးဖြင့် ပြောတတ်သည့်အတွက်လည်း ထိုဘုန်းတော်ကြီးမှာ ဘယ်တော့မှ ခေါင်းမပြီး၊ ဘယ်တော့မှ မီးပူမထိုးသည့် ဘောင်းဘီရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထားပေမည် သူ့ကို လက်ခံနိုင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ပုံစံမှာ ကျားတစ်ကောင်ကို လူသားအသွင်ပြောင်းထားသည့်နည်း ဖြစ်သည်။ စူးရှသော မျက်လုံးများရှိသည်။ ထိုမျက်လုံးများမှာ ညဉ့်ခိုက်ခိုက်တွင် တောခေါင်ခေါင်အလယ်မှ တလက်လက်တောက်နေသည့် မျက်လုံးမျိုးတွေဖြစ်သည်။ သူက ထူးခြားလှသော ထိုစာစောင်ကို ရေးသားလျက်ရှိသည်။ သူကား သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သက်ဝင်သည်။ အလွန်အမင်းပင် ယုံကြည်သက်ဝင်သည်။ သို့ရာတွင် လောကတစ်ရပ်အတွက်တော့ ဘုရားသခင်သာမက အခြားအရာပေါင်းစုံကလည်း ပါဝင်လျက်ရှိသည်ဟုလည်း သူက ယုံကြည်ပေသည်။

ဟုတ်ကဲ့၊ ဤစာစောင်တစ်ချို့ကတော့လည်း အနီအရူယ်ယာများသည် သို့လင်နှစ်ဆယ်ဈေးတွင်သာ ရပ်တန့်နေပြီးနောက် ကျန် သို့လင်ရှစ်ဆယ်အား တိုင်းပြည်၏ မြေခံလွှာကို ထိန်းသိမ်းရန်အတွက် မြေခံလွှာ ခမ်းခြောက်မှုကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းကြီးများအား ထူထောင်ခြင်းလိုက်စွဲမျိုးတွင် အသုံးပြုနိုင်ပါက ပိုကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြောကြသည်။ ယောက်ျားလေးကလပ်အသင်းများ၊ မိန်းကလေးကလပ်အသင်းများနှင့် လူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့များကို ထောက်ပံ့ပေးပြီး ဆေးရုံများ ထပ်ဆောက်ပေးလျှင် ပိုကောင်းလိမ့်မည်။ မိုင်းတွင်းအလုပ်သမားများအား အခကြေးငွေ တိုးပေးလျှင် ပိုကောင်းလိမ့်မည်။

ဟုတ်ကဲ့၊ ဤသို့ တွေးခြင်းမှာ ကမောက်ကမနိုင်လှမှန်း မည်သူမဆို သိနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းကား အစုရှယ်ယာများ၏ ဈေးနှုန်းသည် အမှန်စင်စစ် လုပ်ငန်းအသွင်နှင့် မည်သို့မျှ စပ်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။ အစုရှယ်ယာဈေးနှုန်းကို တူးဖော်ရသည့်စရိတ်စကနှင့် ရွှေဈေးတို့ကသာ ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ရိုးဖြစ်သည်။ စကားမစပ်တာကို ပြောရလျှင်မူ မိုင်းတွင်းများတွင် မည်သည့်အစုရှယ်ယာကိုမျှ ဆုပ်ကိုင်ထားခြင်းမရှိသော ဧရာမပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိသည်။ ထိုသူများအတွက်မူ ဤအတွေးအမြင်က စဉ်းစားစရာကောင်းသည်။ အခကြေးငွေကိစ္စသည် ထိုသူတို့အတွက်မူ မက်လောက်စရာပင်ဖြစ်ပေမည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အဆိုပါ သို့လင်ရှစ်ဆယ် မပေါ်ပေါက်မီက ရှိနေခဲ့သော အနေအထားမျိုးနှင့် သို့လင်ရှစ်ဆယ် တိုးလာပြီးမှ ဖြစ်လာမည့်အနေအထားတို့မှာ ထူးခြားနားဟု တွေးကာ စိတ်အားငယ်မနေသင့်ပါ။ တခြားတစ်ဖက်က လှည့်တွေးကြည့်ကြပါဦးစို့။ အစုရှယ်ယာများသည် သို့လင်နှစ်ဆယ်မှ သို့လင်တစ်ရာသို့ တက်သွားသောအခါ တစ်ခုတစ်ဦးသည် သို့လင်ရှစ်ဆယ် မြတ်လိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင်

ထိုသို့ မြက်စွန်းသူသည် တစ်ယောက်တည်းသာဖြစ်သည်ဟု မည်သူမျှ မပြောနိုင်ပါ။ ဘာကြားရေးဦးစွာတစ်ယောက်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အစိုးရ၏နောက်ကွယ်မှ ကြီးကြပ်ခြယ်ယုယ်နေသော စီးပွားရေးသမားတစ်ဦးအဖြစ်လည်းကောင်း အဆိုပါ အစုရှယ်ယာများအားလုံး၏ အမြတ်အစွန်းကို တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းက လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားသည်ဆိုသော အယူအဆမှာ သိပ်ကောင်းလှသည့်တိုင် အမှန်ဖြစ်ဖို့က ခဲယဉ်းလှပါသည်။ ပိုပြီးဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်က အဆိုပါ သို့လင်ရှစ်ဆယ်ကို သုံး၊ လေးယောက်က ခွဲဝေခံစားကြမည်ကိုပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် အစုရှယ်ယာဈေးတွေ ထိုးတက်ကုန်ချိန်မှာ ချရောင်းလိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် အနီပိုက်ဆံကိုရရှိရန် အလုပ်မလုပ်ခုံကြရသည်မှာ မှန်ပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နဖူးကရွေး မြေအထိကျအောင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပြီးမှ ရန်ခံသော ပိုက်ဆံမျိုး မဟုတ်သည်ကား မှန်သည်။ သို့ရာတွင် လူတစ်ယောက်အနေဖြင့် သူ့သတ္တိနှင့် အမြော်အမြင်အတွက်မူ တစ်ခုခု ဖြစ်ရသင့်သည် မဟုတ်တံ့လော။ ယခုကိစ္စတွင် သတ္တိနှင့် အမြော်အမြင်သာမက စိတ်ပင်ပန်းမှုကိုပါ ထည့်စဉ်းစားနိုင်ပေသေးသည်။ ထိုသူများသည် ယခုအခါ အဆိုပါ သို့လင်ရှစ်ဆယ်ကို သုံးကြကာ တခြားသူများအတွက် အလုပ်တွေ ပိုဖန်တီးပေးကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် တိုင်းပြည်သည်လည်း သို့လင်ရှစ်ဆယ်စာ ရိုခမ်းသာလာပါလိမ့်မည်။ သူတို့ထံမှ အများအပြားကလည်း ယောက်ျားလေးကလပ်အသင်းများ၊ မိန်းကလေးကလပ်အသင်းများ၊ လူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့များနှင့် ဆေးရုံများကို ရက်ရက်ရောရော လှူကြပါလိမ့်မည်။ ဘလိုအစ်ဖောင်ထွန်တို့၊ ဂရေဟန့်မြို့တို့၊ အနောက်ဘိုးပျော့တို့လို ဝေးလံသီခေါင်သည့် အရပ်ဒေသတွေမှာ ပြောနေကြဘိသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ဘာ(စ်)မှာ ဧွတစ်မျက်နှာတည်းသာရှိသည်ဟု ပြောလျှင် မှားသွားလိမ့်မည်။ မည်သည့်မြို့ကြီး၊ မြို့ငယ်မှာမဆို ရှိနေဘိသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ဘာ(စ်)မှာလည်း ခင်ပွန်းကောင်းတွေ၊ ဖခင်ကောင်းတွေရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မြို့မှ အနီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာလည်း အနုပညာပစ္စည်းများကိုစုဆောင်းကြပါသည်။ ထိုသို့စုဆောင်းခြင်းသည် အနုပညာရှင်များအား အလုပ်အကျွေးပြုခြင်း၊ အနုပညာလက်ရာများ တိမ်ကောပပောက်မကုန်အောင် ထိန်းသိမ်းခြင်းလည်းမည်ပါသည်။ တချို့မှာက မြောက်ပိုင်းတွင် ဧရာမဈေးမြို့ရေးမြို့ကြီးတွေရှိပါသည်။ ထိုမြို့ကြီးတွေမှာ သူတို့ ကစားစနစ်စားကြသည်။ သဘာဝတရား၏ အလှအပကို ခံစားကြပါသည်။

တခြားသူများအတွက် အလုပ်အကိုင်တွေ ပိုမိုတိုးပွားလာလျှင် ဤလူများသည် သူတို့၏ သို့လင်ရှစ်ဆယ်ကို စတင် ခွဲဝေသုံးစွဲကြပါလိမ့်မည်။ အကုန်လုံးတော့ သုံးမှာ မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းကား သို့လင်တစ်ရာနှင့် ရောင်းလိုက်သူတစ်ယောက်အနေနှင့် အစုရှယ်ယာဈေးတွေ တအား ထပ်စုန်တက်မသွားခင် အနည်းအပါးတော့ ဖြန်ဝယ်ပြီး သိမ်းထားရဦးမည်သာတည်း။ သို့ရာတွင် လယ်ယာသမားများအနေဖြင့်လည်း ထုတ်ကုန်တွေ ပိုထုတ်ရပေမည်။ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်သူတွေအနေဖြင့်လည်း ပစ္စည်းတွေ ပိုထုတ်ရ

ပေမည်။ သရုပ်ဘက် ဝန်ထမ်းဌာနမှာလည်း နောက်ထပ်ရာထူးတွေ ပိုများလာပေမည်။ အစိုးရဝန်ထမ်းတွေ ဘာကြောင့် နောက်ထပ်လိုအပ်နေသနည်းဟူသော မေးခွန်းမှာတော့ ယခုအပိုင်းတွင် တစ်ထိုင်တည်း ဈေးဈေးရန် ခက်ခဲသော နောက်ထပ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဒေသခံများအနေဖြင့်လည်း ဤအခြေအနေတွင် ငတ်ပြတ်နေဖို့ မလိုတော့ပါ။ လူတို့အနေဖြင့် မိုင်းတွင်းများကို လာနိုင်ကြသည်။ ပိုမိုကြီးမားကျယ်ဝန်းကာ ပိုလည်းကောင်းမွန်သော ဝင်းတွေကို ဆောက်ပေးနိုင်သည်။ သူတို့၏ အစာအာဟာရထဲတွင်လည်း ဝီတာမင်တွေ ပိုထည့်ပေးနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သည်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သေချာဂရုစိုက်ဖို့တော့ လိုသည်။ အလုပ်သမားအင်အားမှာ ဝီတာမင်ဓာတ်တွေ လွန်သွားတတ်ကြောင်း ကျေးဇူးရှင်တစ်ယောက်က ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ အကျိုးကျေးဇူးများကို သေးသိမ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း ဥပဒေ၏ ဥပမာတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ဒုတိယဥပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒုတိယဟပ်ဖုထုန်၊ ဒုတိယပျဲခရီး၊ ဒုတိယခန်ဆင်ထုန်၊ ဒုတိယယက်(ပုံ)၊ ဒုတိယဖုရဲဒေ့၊ ဒုတိယပင်ဇီးရွာ၊ ဒုတိယတဲပတ်ရပ်ကွက်များ ပါရှိသည့် ဒုတိယကျိဟဲနစ္စဘု(စ်)ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သော မြို့ကြီးတစ်မြို့လည်း ပေါ်ချင်ပေါ်လာနိုင်ပေသေးသည်။ အိုဒင်ဒါး(လ်)ဆရပ်(စ်)၏ အသရေကိုဆောင်သော ဓရာမမြို့ကြီးပေ။

သို့ရာတွင် ထိုနာမည်ကတော့ အင်း... တင့်တယ်ပါ့မလား။

သို့ရာတွင် ထိုသို့ မဖြစ်သင့်ဟု ပြောဆိုနေကြသူတွေလည်း ရှိပါသည်။ လူမှုလုံခြုံရေးလုပ်သားများအားလုံး၊ အနီ ဖာသုဘာယံရစ္စန္ဒီနှင့် အခြားသော ခက်ဖာဘိုအက်ထိုတွေမှာတော့ အစုရှယ်ယာလက်မှတ်လေး တစ်စောင်တလေသော်မျှ သူတို့လက်ထဲတွင် မရှိသည့်တိုင် ထိုသို့မဖြစ်သင့်ဟုကား ပြောဆိုလျက်ရှိကြပေသည်။ မိုင်းတွင်းများဆီမှ တကယ့်လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ဆာ အိုပင်ဒိုင်းမားကလည်း ထိုသို့ မဖြစ်သင့်ဟု ပြောထားသည့်အတွက် ထိုသူများအတွက် တစ်အား ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေသည် မိုင်းတွင်းလုပ်သားများအား ဝင်းများတွင်မထားတော့ဘဲ သူတို့၏ ဇနီးမယား၊ သမီးသားတို့နှင့် အတူတကွ နေထိုင်နိုင်သော ရွာများ တည်ထောင်ကာ အခြေတကျ ရှိနေအောင် ဖန်တီးပေးခြင်းအား ခမ်းသပ်ကြည့်နိုင်သော အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆာ အိုပင်ဒိုင်းမားက ဆိုသည်။ လွတ်လပ်ပြည်နယ်မိုင်းတွင်းတူးဖော်ယာများ၏ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ခန့်ခွဲရန် ထွယ်နက်စီတောင်ကြား အာဏာပိုင်ကဲ့သို့ အာဏာပိုင်အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကို အစိုးရက တည်ထောင်လိမ့်မည်ဟုလည်း ပြောသူက ပြောနေကြသည်။

ဆာ အာနက်(စ်) အိုပင်ဒိုင်းမားခင်ဗျား။ လူကြီးမင်း၏အသံကို သူတို့ ထပ်ကြားလိုကြပါသည်။ အချို့က လူကြီးမင်းအား ဩဘာပေးကြပါသည်။ အချို့က လူကြီးမင်း မှုနေသည့်အတွက် ဘုရားသခင်ကို သူတို့၏ နှလုံးသားထဲက၊ အိပ်ရာဘေးကနေ [ဝတ်ပြုရင်း] ကျေးဇူးတင်ကြပါသည်။ အကြောင်းကား မိုင်းများသည် ပိုက်ဆံအတွက် မဟုတ်၊ လူသားတို့အတွက်ဖြစ်ပါသည်။ ပိုက်ဆံသည် အရူးအမူးဖြစ်စေရာ၊ ပိုက်ဆံရလာသည့်အတွက် ဆောင်းထားသော ဦးထုပ်ကို လေထဲသို့ ပစ်တင်ဖြူးတူးစရာ အရာတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ ပိုက်ဆံသည် အစားအစာ၊ အဝတ်အထည်နှင့် နေသာမှုအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ရန်လည်းကောင်းဖြစ်ပါသည်။ ပိုက်ဆံသည် ကလေးသူငယ်များ၏ ဘဝများကို ပျော်ရွှင်စရာကောင်းအောင် ဆောင်ကြဉ်းဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ ပိုက်ဆံသည် လုံခြုံမှုအတွက်၊ အိပ်မက်များအတွက်၊ မျှော်လင့်ချက်များအတွက်၊ ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်ဖြစ်ပါသည်။ ပိုက်ဆံသည် မိမိအား မွေးဖွားလိုက်သော မြေပေါ်မှ စွင့်လန်းလာသည့် အသီးအဖွင့်များကို ဝယ်ယူရန်ဖြစ်ပါသည်။

ကန္တစမြေပေါ်တွင် မည်သည့် ဒုတိယ ကျိဟဲနစ္စဘု(စ်)မှ မလိုအပ်ပါ။ တစ်ခုဆိုတော် လောက်ပါပြီ။

ဂျာဗစ်က ထိုအိမ်သို့ တစ်ခေါက်ပြန်သွားရန် စိတ်ကူးလိုက်သည်။ စီးပိုဆောင်မှဖြတ်၊ သွေးစွန်းနေသော ကြမ်းပြင်ကိုကျော်၊ အိမ်ခန်းဆီသို့ ဦးတည်နေသော လှေကားအတိုင်း တက်သွားခြင်းမှာ ဝိုက်မဲလွန်းရာ ကျလှပေသည်။ သို့ရာတွင် သူကမူ ထိုအတိုင်းသာ သွားလိုက်ပါသည်။ အိမ်ခန်းဆီသို့ မသွားဘဲ စာအုပ်အပြည့်ရှိသော စာဖတ်ခန်းထဲသို့ သွားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် စာအုပ်များကို တဖန်ပြန်ကြည့်မိရပြန်သည်။ အေ ဘရာဟင် လင်ကွန်း၏ စာအုပ်အပြည့်နှင့်စင်၊ တောင်အာဖရိကအကြောင်းစာအုပ်အပြည့် နှင့်စင်၊ အာဖရိကနွားများအကြောင်း အပြည့်နှင့်စင်၊ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ ရာဇဝတ်မှု နှင့် ရာဇဝတ်သားများအကြောင်း အပြည့်နှင့်စင်၊ ကဗျာ၊ ဝတ္ထု၊ ရိုတ်စပီးယားအပြည့်နှင့် စင်များကို ကျော်လိုက်သည်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှ ခရစ်တော်၊ အေဘရာဟင် လင်ကွန်း၊ ဖာဂျလစ်ကွန်း၊ ဆောင်းရာသီ မိုးမဆင်ပင် ပုံတို့ကို သူကြည့်လိုက်သည်။ ဟိုဟာသည်ဟာလုပ်ရန် စိတ်ကြားစာတွေ၊ စိတ်ကြားစာတွေ၊ တောင်အာဖရိကအတွက်ဘာကို ခွင့်ပြုသင့်ပြီး ဘာကို ခွင့်မပြုသင့်ဟုပါရှိသော စာတန်းတို့ လဲလျောင်းနေရာ စားပွဲမှာ သူစင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူ့သား၏ စားပွဲအံ့ဆွဲများကို သူဖွင့်လိုက်သည်။ သည်မှာ ငွေစာရင်းတွေ၊ သည်မှာ စက္ကူတွေ၊ စာအိတ်တွေ၊ သည်မှာ မင်တံတွေ၊ ခဲတံတွေ၊ သည်မှာ တံဆိပ်တုံးအပ်နှံထား ပြီး ဘဏ်တိုက်မှ ပြန်ပို့လိုက်သော ချက်လက်မှတ်အဟောင်းတွေ။ ဟောဒီ အံ့ဆွဲပုံး အကြီးကြီးထဲမှာတော့ လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထားသော စာမူတွေ။ ပင်အပ်နှင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် တွဲထားပြီး တစ်ခုပေါ်တစ်ခု သပ်သပ်ရပ်ရပ်ထပ်ထားသည်။ သည်မှာက 'လူမှုရေး ဗဟိုဌာနများ လိုအပ်ချက်' နှင့်ပတ်သက်သော ဆောင်းပါး၊ နောက်တစ်ခုက 'ပျဲခရီး ဥယျာဉ်တစ်ခုမှ ငှက်ကျေးများ၊' နောက်တစ်ခုက 'အိန္ဒိယနှင့် တောင်အာဖရိက၊' ဟော... သည်တစ်ခုကတော့ 'တောင်အာဖရိကသားတစ်ယောက်၏ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်သော ပုဂ္ဂလိကစာတမ်း'ဟု အမည်တပ်ထားသည်။ သူက ထိုစာတမ်းကို ထုတ်ဖတ်လိုက်သည်။

တောင်အာဖရိကသားတစ်ယောက်အဖြစ် မွေးဖွားလာရန်မှာ သိပ် မလွယ်လှပါ။

အကြင်သူသည် အာဖရိကနွားအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသည် တောင်အာဖရိကသားအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အသားအရောင်ရှိသူအဖြစ် လည်း ကောင်း၊ လူ့အဖြစ်လည်းကောင်း မွေးဖွားလာနိုင်ပါသည်။ ကလေးဘဝတုန်းက ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့သလိုပင်၊ ထိုသူသည် စိမ်းညိုသော တောင်တန်းများနှင့် တောင် ကြား မဟာများကြားတွင် မြင်းစီးသွားနိုင်ပါသည်။ ကလေးဘဝတုန်းက ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့သလိုပင်၊ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတွင် အင်္ဂလိပ်စကားပြောသူများထက် အာဖရိ ကနွားတွေက ပိုများသည်ကို ထိုသူတွေ့နိုင်ပြီး ထိုအင်္ဂလိပ်စကားပြောသူများ အကြောင်းကို တစ်စက်မျှ မသိ၊ ထိုသူများကို တစ်စက်မှ အမှုမထားမိဘဲလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။ ကလေးဘဝတုန်းက ကျွန်တော် ဖတ်ခဲ့ရသလိုပင် ချစ်စရာ တောင် အာဖရိကနိုင်ငံအကြောင်း လက်ကမ်းစာစောင်များကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့မုန်တိုင်း များမှ အကာအကွယ်ပေးထားသော နေမင်းနှင့် အလှအပအကြောင်းကိုလည်း ကောင်း ထိုသူ ဖတ်ရှုပြီးသကာလ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံအကြောင်း နှုတ်ကမ်း တစ်လုံး သော်လျှင် မှားမလည်ဘဲလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။ ကြီးပြင်းလာမှသာလျှင် ထိုသူ့အနေဖြင့် နေမင်း၊ ခွေတွင်းနှင့် လိမ္မော်သီးတို့ထက် ပိုသောအရာများ ရှိမှန်း သဘောပေါက်လာ နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်ကုမ္ပဏီ ထိုသူ့အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံမှ မုန်းတီးမှုများ နှင့် ဦးစွဲမှုများကို သဘောပေါက်လာပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါကုမ္ပဏီ သစ္စာရှိ သစ္စာမဲ့၊ အေးစက်၊ မြတ်နိုး၊ ရက်စက်၊ ထိတ်လန့်နေသော မိန်းမတစ်ယောက်အား ယောက်ျား တစ်ယောက်က ချစ်မိသကဲ့သို့ ထိုသူတစ်ယောက်၏အချစ်သည် နက်နက်ခိုင်းခိုင်းနှင့် သဲကြိုးပဲကြိုး ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်ကို လယ်ယာမြေတစ်ခုပေါ်တွင် ဂုဏ်သရေရှိသော မိဘနှစ်ပါးက မွေးဖွားသန်စင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုမိဘနှစ်ပါးက ကလေးငယ်တစ်ယောက် လိုအပ်သမျှ လိုချင်သမျှ အလုံးစုံကို ပြည့်ဆည်း ပေးခဲ့ကြပါသည်။ ထိုမိဘနှစ်ပါးသည် မြောင့် မြောင့်မှန်မှန်၊ ကြင်ကြင်နာနာနှင့် ဥပဒေကို လေးစားလိုက်နာကြပါသည်။ ထိုမိဘ နှစ်ပါးသည် ကျွန်တော်အား ဘုရားရှိခိုးများကို သင်ပေးကြပြီး ဘုရားရှိခိုးကျောင်း သို့လည်း မှန်မှန်ကြီး ခေါ်သွားပေးခဲ့ကြပါသည်။ ထိုမိဘနှစ်ပါးသည် အစေခံများနှင့် မည်သည့်ပြဿနာမျှ မရှိသလို ကျွန်တော်အပင်ထဲတွင်လည်း အလုပ်သမား အင်အား ပြတ်တောက်သွားသည်ဟူ၍ မည်သည့်အခါမျှ မရှိခဲ့ပါ။ ထိုမိဘနှစ်ပါးထံမှ ကလေး ငယ်တစ်ယောက် သင်ယူတတ်မြောက်အပ်သော ဂုဏ်သိက္ခာ၊ နှစ်ပါးသူများအား ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းနှင့် ရက်ချေခြင်းစသော အရာအားလုံးကို ကျွန်တော် နားလည် တတ်မြောက်ခဲ့ရပါသည်။ သို့ရာတွင် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံအကြောင်းကိုမူ ထိုမိဘ နှစ်ပါးထံမှ ကျွန်တော် မသင်ယူခဲ့ရပါ။

အင်္ဂါတရားလည်းဖြစ်သွားသည်။ ထိုလည်း ထိုစိုက်သွားသည်။ ရုတ်တရက်တော့ ဒေါသကဲ့သို့သော အရာတစ်ခုကို သူ ခံစားလိုက်ရပါသည်။ သို့ရာတွင် မျက်လုံးများကို ယက်ဖြင့်သပ်လိုက်ပြီးနောက် ထိုခံစားချက်ကို ခါထုတ်လိုက်သည်။ တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေပြီး စာကို ဆက်ဖတ်လို့ မရတော့ချေ။ မတ်တတ်ထလိုက်ပြီး ဦးထုပ်ကို ကောက် ဆောင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် လေ့ကားအတိုင်း ဆင်းချလိုက်သည်။ ကြမ်းပေါ်မှ သွေးစများ စွန်းနေသော နေရာအထိပင်။ ရဲသားက သူ့ကို အလေးပြုရန် အသင့်ဖြစ်နေလေ ပြီ။ သို့သော် သူပြန်လှည့်လိုက်မိရပြန်သည်။ လေ့ကားအတိုင်း မြန်တက်သွားပြီး စားပွဲမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။ စာရွက်များကို ပြန်ဆွဲယူလိုက်ပြီး အဆုံးအထိ ဖတ်လိုက်သည်။ သူသည် စကားလုံးများကို အကဲဖြတ်သူကြီး လုံးလုံးဖြစ်သွားတော့သလိုပင်၊ နိဂုံးစာပိုဒ် များက သူ့ကို လှုပ်ခတ်သွားစေခဲ့လေသည်။ သူသည် အတွေးအခေါ်များကို အကဲဖြတ် သူကြီး လုံးလုံးဖြစ်သွားတော့သလိုပင်။

သို့ဖြစ်ပေရာ ကျွန်တော်သည် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံအတွက် ကျွန်တော့် ကိုယ်စွမ်း ကိုးလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော့်အချိန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော့်ခွန်အားကိုလည်း ကောင်း၊ ကျွန်တော့် ပါရမီများကိုလည်းကောင်း ဖေးဆပ်သွားပါမည်။ ဤအရာကပြင် သင့်တင့်ပါ၏လော၊ လျော်ကန်ပါ၏လောဟု ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မေးတော့မည်မဟုတ်ပါ။ တရားမျှတပါ၏လောဟုသာ မေးပါတော့မည်။ ဉာဏ် အမြော်အမြင်ကြီးမားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကျိုးမဲ့သဖြင့်လည်းကောင်း ထိုသို့ ပြုမည်မဟုတ်ပါ။ အဝဟူသည် လျော့ခနဲ၊ ဖျတ်ခနဲ ရွှေ့လွှားသွားတတ်သော သဘောကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အား အန္တမလုပ်မည့် လမ်းပြကြယ်၏ နောက်သို့လည်းကောင်း၊ မလိမ်မညာမည့် သံလိုက်အိမ်ခြောင်၏ နောက်သို့လည်း ကောင်း၊ လိုက်ပါရင်း ကျွန်တော့် ကျန်ရှိသည့် ဘဝခရီးကို ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း သွားလိုခြင်းကြောင့်သာဖြစ်ပါသည်။ နီဂမ္မိများကို အသားလွတ်မုန်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်ကို မုန်းတီးနေသူတစ်ယောက်ဖြစ်နေ သောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုသို့ပြုမည်မဟုတ်ပါ။ ထိုအလုပ်မှတစ်ပါး အခြားလုပ် စရာ တစ်စုံတစ်ရာကိုသော်မျှ ကျွန်တော့်ကိုယ်ထံတွင် ရွာမတွေ့သောကြောင့်သာ ထိုသို့ပြုမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဒါကို ဟိုဘာနှင့် ချိန်ဆလိုက်လျှင် ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမုန်း မသိတော့ပါ။ ဒါက အန္တရာယ်ကင်းရဲလားဟု မေးမိလျှင် ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမုန်း မသိတော့ပါ။ လူတွေ၊ လူပြုတွေ၊ လူမည်းတွေ၊ အင်္ဂလိပ်တွေ၊ အာဖရိကနွားတွေ၊ ရုက္ခာစီမဟုတ်သူတွေ၊ ရုက္ခာစီတွေ သဘောတူပါမလားဟု မေးမိလျှင် ကျွန်တော် ဘာ လုပ်ရမုန်း မသိတော့ပါ။ သို့ဖြစ်ပေရာ တရားတာကိုသာလျှင် လုပ်ဖို့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပါတော့မည်။ မှန်သော စကားကိုသာဆိုဖို့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပါတော့မည်။

ထိုသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ သတ္တိရှိလျှ၊ မိုးသားခြောင့်မတ်လှသောကြောင့် မဟုတ်ပေ။ ကျွန်တော့်အနက်နှိုင်းဆုံး စိတ်ဉာဏ်ထဲတွင် ကိန်းနေသော ပဋိပက္ခကို အဆုံးသတ်ပေးနိုင်သည့် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ ကျွန်တော့်မှာ ရည်မှန်းချက် ပြင်းပြစွာ ထားလို့မရတော့သဖြင့် နောက်ရည်မှန်းချက်တစ်ခုကို ပြင်းပြစွာ ထားလို့ စိတ်မိုးကြောင့်လည်း မဟုတ်ပေ။ ကျွန်တော် ထိုနည်းဖြင့် အသက်မရှင်လိုပါ။ ထို နည်းဖြင့် အသက်ရှင်နေခြင်းထက်စာလျှင် သေရသည်ကမှ မြတ်ပါဦးမည်။ သေ လိုက်လျှင်မြင် ကောင်းမှာပဲ။ သတ္တိရှိရာရောက်တာပဲ။ မြင်မြတ်တာပဲအစရှိသဖြင့် တစ်စက်ကလေးမှ တွေးမနေဘဲ မိမိတို့၏ ယုံကြည်ချက်များအတွက် အသက်စွန့်သွား သူများကို ကျွန်တော် ပိုသဘောပေါက်လာခဲ့ပါပြီ။ အသက်မရှင်တော့သဖြင့် သေ သွားကြခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ သည်လောက်ပါပဲ။

သို့တိုင်အောင် အတ္တကြီးမားမှုကို ပြောင်းပြန်လှန်လိုက်ခြင်းက ကျွန်တော့်ကို ထိုသို့ ဖြစ်စေသည်ဟု ဟန်ဆောင်နေမည်ဆိုလျှင် မိုးကြောင့်ရာ ကျတော့မည်ကား မဟုတ်ပါ။ မှန်ရာကိုသာ ဘယ်နည်းနှင့်ဖြစ်ဖြစ် လုပ်ရန် ကျွန်တော့်အား နှိုးဆော်သည် မှာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်သော အရာတစ်ခုက နှိုးဆော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤ နေရာတွင် ကျွန်တော်တွေ့သလို တွေးတတ်သော သူကိုယ်ပိုင်စိုးရိမ်မှုများနှင့် မုန်းတီးမှု များကိုလည်း အောင်နိုင်သောနေ့သည်တစ်ယောက်အားလက်ထပ်ခဲ့မိသည့်အတွက် ကျွန်တော် ကံကောင်းလှပါသည်။ မြင်းပြသောဆန္ဒမှာ ထိုကြောင့်သာ လွယ်ကူလွှား ရပါသည်။ ကျွန်တော့်ကလေးများမှာ ငယ်သေးသည့်အတွက် ထိုအရာများကို နား လည်နိုင်စွမ်း မရှိစွာကြသေးပါ။ သူတို့အနေဖြင့် ကျွန်တော့်အား မုန်းတီးစွာဖြစ်စေ၊ ကြောက်လန့်စွာဖြစ်စေ ကြိုပြင်းလာကြမည်ဆိုလျှင်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်တို့၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများဟု ကျွန်တော်ခေါ်ဆိုသော သူတို့လေးတွေအပေါ် သစ္စာမောက်သူ တစ်ယောက်အဖြစ် သူတို့က ကျွန်တော့်အား မြင်ကြလျှင်လည်းကောင်း အလွန် ဝမ်းနည်းစရာကောင်းပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့ တွေးသကဲ့သို့ သူတို့လေးတွေ တွေး ခေါ်ရင်းကြိုပြင်းလာကြမည်ဆိုလျှင်မူ အလွန်စိတ်ချမ်းသာစရာ ကောင်းနေပါလိမ့် မည်။ ထိုသို့သာဖြစ်လျှင် ပျော်စရာ၊ စိတ်တက်ကြွစရာ၊ ရှင်ပြလန်းဆန်းစရာ ကောင်း လှသော ကောဇူးဆင်ခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ယင်းကို တောင်းဆိုနေလို့မရ စကောင်းပါ။ ယင်းမှာ ပေးအပ်မှုသာ၊ ထိန်းသိမ်းမှုသာရ ကောင်းသောအရာဖြစ်ပါ သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ မှန်ကန်သောလမ်းကြောင်း တစ်ရပ်ကိုမူ မပြောင်းသင့် မပြင်သင့်ပါ။

ဂျာမန်သည် ခေးတံကိုဖွာရင်း အကြာကြီးထိုင်နေမိရလေသည်။ သူ ထပ်မမတ်

တော့ပါ။ စာရွက်ထပ်ကို အံ့ဆွဲထပ်ပြန်ထည့်လိုက်ပြီး အံ့ဆွဲကို ပိတ်လိုက်ပါသည်။
 ဆေးကပ်ဆံ့ ကုန်သည်အထိ ထိုနေရာမှာ ထိုင်နေလိုက်ပါသည်။ ဆေးကပ်ဆံ့ ကုန်သော
 အခါတွင်မှ ဦးထုပ်ကို ကောက်ထုတ်လိုက်ကာ လှေကားအတိုင်း ဆင်းလိုက်သည်။
 လှေကားခြေရင်းသို့ ရောက်သောအခါ အိမ်ရှေ့တံခါးဆီသို့ လှည့်လျှောက်လိုက်ပါသည်။
 မီးဖိုဆောင်သို့ သွားသောလမ်းနှင့် သွေးစွန်းနေသော ကြမ်းပြင်ကို ကြောက်သောကြောင့်
 မဟုတ်ပါ။ ထိုလမ်းကို နောက်ထပ် မရွေးတော့ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ သည်လောက်ပါ။

အိမ်ရှေ့တံခါးမှာ သူ့ဘာသာ ပြန်သောကျသွားသော အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ သူ
 အပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။ လယ်သမားတစ်ယောက်အကျင့်အတိုင်းပင် ကောင်းကင်ကို
 မော်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ထူးဆန်းလှသော တိုင်းပြည်၏ ဤတိမ်တိုက်များက
 သူ့ကို ဘာကိုမှ ပြောမပြောပါ။ လမ်းလေးအတိုင်း ဝင်းစံခါးဆီအထိ လျှောက်သွား
 လိုက်ပါသည်။ နောက်ပေးတံခါးမှ ရဲသားက အိမ်ရှေ့တံခါး သော့ကျသွားသံကို ကြား
 လိုက်ရပြီးနောက် နားလည်မှုဖြင့် ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ် ညှိတ်လိုက်ပါသည်။ သည်
 လူကြီး ဆက်မခံစားနိုင်တော့ပါဘူးဟု စိတ်ထဲက ပြောလိုက်သည်။ သည်တိုးတော်တော့
 ဆက် မခံစားနိုင်တော့ပါဘူးလေ။

ဘာသာရာ စမစ်အမည်ရှိ မာဂရက် ဂျာဗန်၏အချစ်ဆုံး တူမတစ်ယောက်က စမ်းရေတွင်းမှ
 လူတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျနေလေသည်။ တရားရုံး၌ အမှုမစစ်သောနေ့တစ်နေ့တွင်
 ဂျာဗန်နှင့် သူ့ဇနီးတို့က ထိုလင်မယားနှင့် သွားနေကြသည်။ သားဖြစ်သူ တိမ်းပါးသွား
 ခြင်းကို သူ့ဇနီးထံသို့ထပ်ထပ် ပိုမိုဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ထိခိုက်နေသော သူ့ဇနီးအတွက်
 စိတ်ပြေလက်ပြေဖြစ်လိုမည်ဟု ထင်မိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တူမတစ်ယောက်
 သည် အစ်မဆိုပို၊ လူမှာမှာ၊ တောင်ကုန်းလွင်မြန်၊ အူး(မ်)စင်း(မ်)ကူးလူးမှ လူတွေ
 အကြောင်းကို ပြောဆိုလျက်ရှိကြရာ ထိုနှစ်ယောက်ကို ထားရစ်ခဲ့ပြီး မြေးကြီးကို ချစ်သည့်
 သူက ပန်းခြံအတွင်းတွင် လမ်းလျှောက်နေလိုက်သည်။ စကားကြားတွင် တူမတစ်
 နှစ်ယောက်က သူ့ကို လှမ်းခေါ်ကာ သူတို့ဖြင့်မြို့ထဲသို့ သွားကြမည့်အကြောင်းနှင့်
 လိုက်လိုသေးသလားဟု မေးကြလေသည်။ သို့ရာတွင် သူက အိမ်တွင် နေရစ်ခဲ့ပြီး
 သူတို့မရှိခိုက် သတင်းစာဖတ်နေမည့်အကြောင်းကို ပြောလိုက်သည်။ အမှန်လည်း သူတို့
 သွားကြသောအခါ သတင်းစာ ဖတ်နေလိုက်ပါသည်။

သတင်းစာထဲတွင်တော့ အိုဒင်ဒါး(လ်)ဆရပ်(မ်)မှာ ရွှေတွေ့သည့်အကြောင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အစုရယ်ယာဈေးကွက်မှ စိတ်လှုပ်ရှားစရာများဖြင့်လည်းကောင်း ပြည့်နှက်
 နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ဈေးကြီးကြီးပေးပြီး အစုရယ်ယာများဝယ်ယူခြင်းနှင့် ယခုထက်တိုင်
 တက်ဆဲဈေးဖြင့် ဆက်လက်ဝယ်ယူနေခြင်းကို ဩဇာရှိသူတစ်ယောက်က သတိပေးလိုက်
 ပြီး လတ်တလော ပေါက်ဈေးလောက် ထိုအစုရယ်ယာများ တန်ဖိုးရှိမည်မှာ မသေချာ
 ကြောင်း၊ မကြာခင် ဈေးများ ပြန်တိုးကျသွားလျှင် ငွေကြေးအမြောက်အမြား ဆုံးရှုံးကာ
 ဒုက္ခရောက်နိုင်ကြောင်းတို့ကိုလည်း ပြောလျက်ရှိပေသည်။ ရာဇဝတ်မှုသတင်းများလည်း
 အနည်းအကျဉ်းပါသည်။ ရန်သတ္တရုဗြမ္မအများစုမှာ ဒေသခံများက ဥရောပတိုက်သားများ
 အား ရန်ရှာသည့် သတင်းများပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လူတို့အနေဖြင့် သတင်းစာကို
 လုပ်ကြည့်ရာမှာကိုပင် ကြောက်လန့်သွားစေလောက်အောင် ဆိုးရွားသော သတင်းမျိုးတော့
 တစ်ပုဒ်မှ မပါချေ။

သူသတင်းစာဖတ်နေခိုက်တွင် နောက်ပေး မီးဖိုဆောင်တံခါးကို ခေါက်သံကြားရ
 သည်။ သူသွားဖွင့်လိုက်သောအခါ ဒေသခံ သင်းအုပ်ဆရာတစ်ယောက်အား မီးဖိုဆောင်

တံခါးဝင်းသို့ ဦးတည်နေသော ကျောက်ပြားစင်းလှေကားထစ်သုံးထစ်အနက်မှအောက်ဆုံး အဆင့်တွင် ရုပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ သင်းအုပ်ဆရာမှာ အသက်ကြီးလှပြီ။ သူ့အနက်ရောင်အဝတ်အစားများမှာလည်း ဟောင်းလှပြီဖြစ်သဖြင့် စိမ်းပင်စိမ်းနေလေပြီ။ သူ့ကော်လာကာလည်း ဟောင်းလှသဖြင့်လား။ ဗုတ်တွေကြောင့်လားတော့ မသိ။ ညိုနေလေပြီ။ သင်းအုပ်ဆရာက သူ့ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်သောအခါ မြူနေသော ခေါင်းကို လှစ်ပြလိုက်သလိုပင်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ အထိတ်တလန့်နိုင်ပြီး ကြောက်ရွံ့နေပုံရသည်။ တုန်တုန်ယင်ယင်။

- မင်္ဂလာမနက်ခင်းပါ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဟု ဂျာဗွန်က သူ့ကျွမ်းကျင်စွာ ပြောတတ်သော စူးလူးစကားဖြင့် ဆိုလိုက်ပါသည်။

သင်းအုပ်ဆရာက တုန်ယင်နေသောအသံဖြင့် အွန်ဖွန်ဒီးအားဟု ပြန်ပြောသည်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ဆာ' [လူကြီးမင်းခင်ဗျား]ဟုပင် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဂျာဗွန်အံ့အားသင့်သွားရသည်။ သင်းအုပ်ဆရာက အောက်ဆုံး လှေကားထစ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ နေပုံ မကောင်းသလိုလို၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်၍ပင် နေသလိုလို။ ရိုင်းပြခြင်း မဟုတ်မှန်း ဂျာဗွန်သိလိုက်ပါသည်။ အဘိုးကြီးမှာ နှိမ်နှိမ်ချချ၊ သိမ်သိမ်ငယ်ငယ်နှင့် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လှေကားထစ်အတိုင်းဆင်းကာ သူ့ပြောလိုက်သည်။ နေ့များမကောင်းလို့ပါလား၊ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ သို့ရာတွင် အဘိုးကြီးက မပြောပါ။ တုန်တုန်ယင်ယင်သာ ဖြစ်နေကာ မြေကြီးကို ရှုံ့ကြည့်နေသဖြင့် ဂျာဗွန်မှာ သူ့မျက်နှာကို မမြင်ရပါ။ သူ့မျက်နှာကို မြင်လိုလျှင် အဘိုးကြီးကို မေးစေမှဆွဲပင့်ယူမရမည်။ ထိုသို့တော့ သူမလုပ်ပါ။ ထိုသို့လုပ်ရမှာ လွယ်လည်း မလွယ်ပါ။

- နေ့များ မကောင်းလို့ပါလား၊ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- မကြာခင် ကောင်းသွားမှာပါ အွန်ဖွန်ဒီးအား။
- ရေများ သောက်ချင်ပါသလား။ ဒါမှမဟုတ် တစ်ခုခု စားမလား။ ဆာလို့များလား။
- မဟုတ်ပါဘူး အွန်ဖွန်ဒီးအား။ ကောင်းသွားမှာပါ။

အောက်ဆုံးအဆင့်ထက် တစ်ဆင့်နှိမ်သော ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ဂျာဗွန် ရုပ်နေလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အဘိုးကြီး ပြန်ကောင်းလာဖို့ စောင့်ရပါသေးသည်။ အဘိုးကြီးသည် တုန်ယင်နေဆဲ၊ မြေကြီးကိုသာ စိုက်ကြည့်နေဆဲပင်။ လူဖြူတစ်ယောက်အနေဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေရသည်မှာ သိပ်တော့မလွယ်လှပါ။ သို့သော် ဂျာဗွန်က စောင့်နေပါသည်။ အဘိုးကြီးမှာ သိသိသာသာပင် နေမကောင်းဖြစ်နေပြီး အားနည်းနေမှန်းလည်း သိသာနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အဘိုးကြီးက သူ့တုတ်ကောက်ကို အသုံးပြုကာ ထရုန် အားယူလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ကျောက်ပြားပေါ်မှာ တုတ်ကောက်က ရေခဲသွားကာ ဂလောက်ဂလက်မြည်လျက် ကျသွားပါသည်။ ဂျာဗွန်က တုတ်ကောက်ကို ကောက်ယူလိုက်ကာ

အဘိုးကြီးထွက် ကိုင်ပေးထားလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အဘိုးကြီးက တုတ်ကောက်ကို အနှောင့်အယှက် တစ်ခုအလား၊ ဘေးသို့ ချလိုက်သည်။ သူ့ဦးထုပ်ကိုလည်း ဘေးသို့ မှုလိုက်သည်။ ထို့နောက် လှေကားထစ်တွင် လက်ထောက်ကာ ထရုန် အားယူလိုက်ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့အားထုတ်မှု မအောင်မြင်ဘဲ သူ့မှာသာ တုန်ယင်နေဆဲ။ ဂျာဗွန်က သူ့ကို မေးမပြီး ထုပေးလိုက်ဖို့ ကောင်းပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့လုပ်ရန်မှာ တုတ်ကောက်ကို ကောက်ပေးလိုက်တာမျိုးလောက် မလွယ်ပါ။ ထိုအချိန်မှာ အဘိုးကြီးက လှေကားထစ်ကို လက်ဖြင့်ထောက်လိုက်ကာ ထလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် သူ့မျက်နှာကို မော့လိုက်ကာ ဂျာဗွန်ကို ကြည့်လိုက်ပါသည်။ အဘိုးကြီး၏ မျက်နှာပေါ်တွင် နာမကျန်းမှုကြောင့်လည်းမဟုတ်၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကြောင့်လည်း မဟုတ်သော ထိခိုက်နာကျင်မှုအပြည့် ရှိနေသည်ကို ဂျာဗွန် သတိပြုမိလိုက်သည်။ ဂျာဗွန်က ကိုယ်ကို ကိုင်းကာ ဦးထုပ်နှင့် တုတ်ကောက်ကို ကောက်ယူလိုက်ပါသည်။ ဦးထုပ်မှာ ဟောင်းနွမ်းပြီး ညစ်ပတ်လှသဖြင့် ဂရုတစိုက်ပင် ကိုင်လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ဦးထုပ်နှင့် တုတ်ကောက်ကို အဘိုးကြီးလက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

- ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အွန်ဖွန်ဒီးအား။
- နေ့ကောင်းတာ သေချာတယ်နော် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- ကောင်းသွားပါပြီ အွန်ဖွန်ဒီးအား။
- ဒါထက် ဘာကိုစွန့်များ ရောက်လာတာပါလဲ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

သင်းအုပ်ဆရာအဘိုးကြီးက သူ့ဦးထုပ်နှင့် တုတ်ကောက်ကို လှေကားထစ်ပေါ်သို့ ပြန်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် တုန်ယင်နေသော လက်များဖြင့် အစိမ်းရောင် အင်္ကျီနှစ်အတွင်းအိတ်ထဲမှ ဝိုက်ဆံအိတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ တုန်ယင်နေသောလက်များကြောင့် စာရွက်တွေက မြေကြီးပေါ်သို့ ကျကုန်သည်။

- အားနာလိုက်တာ အွန်ဖွန်ဒီးအား။
- စာရွက်များကို ကောက်ရန် အဘိုးကြီး ကုန်းလိုက်သည်။ သို့သော် သူ့မှာ အိုလှပြီဖြစ်သဖြင့် ကုန်းလို့ မရဘဲ ဒူးသာထောက်လိုက်ရပါသည်။ စက္ကူတွေမှာလည်း ဟောင်းနွမ်းကာ ညစ်ပတ်လှသည်။ စက္ကူတွေ ကောက်နေရင်းတန်းလန်းမှာပင် သူ့လက်ထဲမှ ကောက်ပြီးသား စက္ကူတွေက လွတ်ကျကုန်ပြန်သည်။ ဝိုက်ဆံအိတ်လည်း ကျသွားသည်။ သူ့လက်များမှာ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။ ဂျာဗွန်မှာ ကရုဏာ တစ်ဝက်၊ စိတ်မရွည်ခြင်းတစ်ဝက်ဖြင့် ဗျာများကာ ရုပ်ပြီး မသက်မသာ ကြည့်နေမိသည်။
- အွန်ဖွန်ဒီးအားကို အချိန်ဆွဲထားသလိုဖြစ်နေရင် တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ။
- ကိစ္စမရှိပါဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

နောက်ဆုံးတွင် စာရွက်များအားလုံး အဘိုးကြီးလက်ထဲသို့ ပြန်ရောက်သွားလေပြီ။ တစ်ရွက်မှတစ်ပါး အားလုံးကို ဝိုက်ဆံအိတ်ထဲသို့ အဘိုးကြီးက ပြန်ထည့်လိုက်သည်။

ရန်ထားသော စာရွက်ကို သူက ဂျာဗုစထံ ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ထိုစာရွက်ပေါ်မှာ သူ့ကိုနှစ်ယောက်ရှိနေသော အိမ်ရှင်၏အမည်နှင့် အိမ်လိပ်စာ။

- သည်အိမ်ပဲ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- ကျွန်တော့်ကို သည်အိမ်ကို လာဖို့မှာလိုက်ကြလို့ပါ အွန်ဖွန်စားနား။ နဒို့ရှနီက ဆီဘက်ခိုဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်...။
- နဒို့ရှနီ၊ ဟုတ်လား။ ကျုပ်လည်း နဒို့ရှနီကပဲ။
- အဲဒီ ဆီဘက်ခိုမှာ သမီးတစ်ယောက်ရှိပါတယ် အွန်ဖွန်စားနား။ အဲဒီသမီးက အစ်မဆိုပိုက အုစမစ်စီမယ် အလုပ်လုပ်ပါတယ်။
- ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ။
- အုစမစ်ရုံသမီး အိမ်ထောင်ကျတော့ အဲဒီစာရွက်ပေါ်က နာမည်ရှိတဲ့ လူဖြူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပါတယ်။
- ဟုတ်တာပေါ့။
- သူတို့နှစ်ယောက်က သည်စမ်းရေတွင်းမှာ လာနေကြတယ်။ ဆီဘက်ခိုသမီးက လည်း သည်ကိုလိုက်လာပြီး သူတို့ဆီမှာ အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ ဆီဘက်ခိုက သူ့သမီးဆီက ဘာသတင်းမှ မကြားရတာ တစ်ဆယ့်နှစ်လတောင်ရှိပြီ။ သူက မှာတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို မှာလိုက်တယ်။ သူ့သမီးလေးအကြောင်း စုံစမ်းပေးဖို့ပါ။

ဂျာဗုစ မြန်လှည့်လိုက်ပြီး အိမ်ထဲသို့ဝင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အိမ်ထဲတွင် အလုပ် လုပ်နေသော သူငယ်လေးနှင့်အတူ ပြန်ထွက်လာသည်။ သူ့ကိုသာ မေးကြည့်ပါဟု သူပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် မြန်လှည့်လိုက်ကာ အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားလိုက်သည်။ သို့သော် အိမ်ထဲသို့ရောက်သောအခါ သည်လူကြီးမှာ နဒို့ရှနီက သင်းအုပ်ဆရာအိုးကြီးပဲ ဆိုတာကို သူ ရုတ်တရက် သတိရသွားသည်။ ထိုအခါ သူ ပြန်ထွက်လာမိရပြန်တော့ သည်။

- သိချင်တာ သိရပါပြီလား အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- သည်သူငယ်က အဲဒီကလေးမကို မသိဘူးတဲ့ အွန်ဖွန်စားနား။ သူရောက်လာ တော့ ဟိုမိန်းကလေး မရှိတော့ဘူးတဲ့။
- သည်အိမ်ရဲ့ အိမ်ရှင်မ၊ အုစမစ်ရုံသမီးကတော့ အပြင်သွားနေတယ်ဗျ။ ဒါပေမယ့် မကြာခင် ပြန်လာမှာပါ။ သူ့ကို စောင့်ချင်ရင် သည်မှာပဲ စောင့်လို့ရပါတယ်။
- ဂျာဗုစက သူငယ်လေးကို လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ထိုသူငယ် လေး ထွက်သွားသည်အထိ စောင့်နေလိုက်သေးသည်။
- ကျုပ် ခင်ဗျားကို သိတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဟု သူပြောလိုက်သည်။
- အဘိုးကြီး၏မျက်နှာပေါ်မှ နာကျင်ထိခိုက်မှုက သူ့ကိုပါ ထိခိုက်လွန်းလှသည်မို့ ထိုင်ပါအွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဟု သူပြောလိုက်ရပါသည်။ သို့သော် အဘိုးကြီးအနေဖြင့် မြဲကြီးကို

ပုံကြည့်နို်မှာဖြစ်သလို သူ့အနေဖြင့်လည်း အဘိုးကြီး၏မျက်နှာကို ကြည့်ဖို့မလိုတော့မှာ။ အဘိုးကြီး၏ မျက်နှာကို ကြည့်ရသည်မှာ ဂျာဗုစအတွက် တော့တော့ကို မသက်မသာ နိုင်လှသည်လေ။ သို့ဖြင့် အဘိုးကြီးက ထိုင်ချလိုက်ပြီး ဂျာဗုစက အဘိုးကြီးကို မကြည့်ဘဲ ပြောလိုက်သည်။ ကျုပ်နဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ ကြားမှာ တစ်ခုခုရှိနေသလိုပဲ။ ဘာမှန်းတော့ ကျုပ်မသိဘူး။

- အွန်ဖွန်စားနား။
- ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ကြောက်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာကြောင့်လဲဆိုတာတော့ ကျုပ် မသိဘူး။ ကျုပ်ကို ကြောက်စရာမလိုပါဘူးဗျာ။
- မှန်ပါတယ် အွန်ဖွန်စားနား။ ဘာမှန်းတော့ အွန်ဖွန်စားနား သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
- ကျုပ် မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် သိချင်တယ်ဗျာ။
- ကျွန်တော် ပြောနိုင်ပါ့မလား မသိဘူး အွန်ဖွန်စားနား။
- ပြောရမှာပေါ့ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ တော်တော် အပြောရကြပ်တဲ့ကိစ္စမို့လား။
- သိပ်ကို အပြောရကြပ်လှပါတယ် အွန်ဖွန်စားနား။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ သည်ကိစ္စ က အပြောရ အကြပ်ဆုံးပါပဲ။

အဘိုးကြီးက မော့လိုက်သည်။ ဂျာဗုစ တစ်ခါပူးမျှ မမြင်ပူးခဲ့သော နာကျင်ထိခိုက်မှု က အဘိုးကြီး၏ မျက်နှာပေါ်မှာ အတိုင်းသား။ ပြောလိုက်ပါဗျာ။ ဒါမှ ပျဲသွားမှာပေါ့။

- ကျွန်တော် ကြောက်နေတယ် အွန်ဖွန်စားနား။
- ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ကြောက်နေမှန်း ကျုပ်သိပါတယ်။ အဲဒါကို ကျုပ် နားမလည် နိုင်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ပြောပါရစေ။ ကျုပ်ကို ကြောက်နေစရာ ဘာမှ မလိုပါဘူးဗျာ။ ကျုပ် ခင်ဗျားကို စိတ်ဆိုးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို စိတ်ဆိုးစရာလည်း ဘာမှ မရှိပါဘူး။
- ကျွန်တော့်ဘဝမှာ သည်ကိစ္စက အကြပ်ဆုံးဖြစ်သလို အွန်ဖွန်စားနားရဲ့ဘဝမှာ လည်း သည်ကိစ္စဟာ အကြပ်ဆုံးဖြစ်မှာပါပဲဟု အဘိုးကြီးက ဆိုသည်။
- ဂျာဗုစက အဘိုးကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။ ပထမတော့ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားသည်။ ထို့နောက် သူ့ခေါင်းထဲသို့ ခိုင်းခနဲဝင်လာသည်။ ခင်ဗျားပြောမှာကို ကျုပ်သိပြီဟု သူ ပြောလိုက်သည်။ ခင်ဗျားပြောမှာကို ကျုပ်သိပြီ။ ဒါပေမယ့် အခုထက်ထိ နားကို မလည်သေးဘူး။
- ကျွန်တော့်သားက အွန်ဖွန်စားနားရဲ့သားကို သတ်လိုက်တာပါဟု အဘိုးကြီးက ပြောသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး စကားမဆက်နိုင်ကြတော့။ ဂျာဗုစက အဘိုးကြီးကို ထား ရစ်ခဲကာ ခြံထဲမှ သစ်ပင်များဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ တံတိုင်းတွင် ရပ်လိုက်ကာ အပြင်ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ ဝှဲ့မြက်စင်း၊ မိုင်းတွင်းများမှ ထွက်သော မြဲကြီးပုံ

မြို့ပြ၊ လူမှု၊ နေရာအောက်တွင် တောင်ကုန်းများကိုသို့ ရှိနေလေသည်။ အဘိုးကြီးထံ ပြန်သွားရန် အလှည့်လိုက်တွင် အဘိုးကြီးက မတ်တတ်ရပ်နေလေပြီ။ လက်တစ်ဖက်တွင် ဦးထုပ်၊ လက်တစ်ဖက်တွင် တုတ်ကောက်ကို ကိုင်လျက်၊ သူ့ခေါင်းက ညွတ်လျက်၊ သူ့မျက်လုံးများက မြေကြီးကို ကြည့်လျက်။ ဂျာဗတ်က အဘိုးကြီးထံ ပြန်သွားလိုက် ပါသည်။

- သိပါပြီဟု သူပြောလိုက်သည်။ ကျုပ်နားမလည်တာကိုလည်း ကျုပ် အခုတော့ နားလည်သွားပြီ။ ကျုပ် ဒေါသမဖြစ်ပါဘူး။

- အွန်နွန်နားနား။

- သည်အိမ်ရဲ့အိမ်ရှင်မ၊ အူစမစ်ရဲ့သမီး ပြန်ရောက်လာပြီ။ ခင်ဗျား သူ့နဲ့ တွေ့ချင် တယ်မဟုတ်လား။ တွေ့နိုင်ပြီလား။

- သူ့နဲ့တွေ့ဖို့ ကျွန်တော် သည်ကို လာခဲ့တာပါ အွန်နွန်နားနား။

- ကျုပ်သဘောပေါက်ပါတယ်။ ကျုပ်ကိုတွေ့လိုက်တော့ ခင်ဗျား အံ့ဩသွားတယ်။ ကျုပ် သည်မှာ ရှိနေမယ်လို့ ခင်ဗျား ထင်မထားခဲ့ဘူး မဟုတ်လား။ ဒါထက် ကျုပ်မှန်း ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ။

- နဒိုရှီကို ဖြတ်ပြီး အွန်နွန်နားနား မြင်းနဲ့သွားသွားနေတာကို ကျွန်တော် မြင်ဖူး ပါတယ်။ ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်တဲ့ ဘုရားကျောင်းရှေ့က ဖြတ်ဖြတ်သွားတာပဲလေ။

ဂျာဗတ်က အိမ်ထဲမှ အသံများကို နားတစ်ချက်စိုက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အေးအေး သက်သာ ပြောလေသည်။ ဒါဆို သားကိုလည်း ခင်ဗျား မြင်ဖူးချင် မြင်ဖူးမှာပေါ့။ သားလည်း နဒိုရှီကို ဖြတ်ပြီး မြင်းစီးနေကျပဲလေ။ မျက်နှာအဖြူနဲ့ မြင်းအနီကြီးကို စီးတဲ့ ကလေးပေါ့။ ကလေးတွေလုပ်နေကျအတိုင်း သစ်သားသေနတ်ကိုလည်း ခါးမှာ ထိုးလို့လေ။

အဘိုးကြီး၏မျက်နှာမှာ အမျိုးမျိုးပြောင်းနေလေသည်။ အဘိုးကြီးက မြေကြီးကိုသာ ကြည့်နေဆဲ။ မျက်ရည်များက မြေကြီးပေါ်သို့ ကျလာသည်ကို ဂျာဗတ်တွေ့လိုက်ရသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ဆိုနှင့်ကြော့လာရသည်။ သူ့အနေဖြင့် စကားလက်စသတ်ဖို့ အချိန်တန်နေလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဖြတ်စရာ စကားလုံး ရှာလို့ မရနိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။

- ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ် အွန်နွန်နားနား။ ကလေးရဲ့မျက်နှာက ရွှန်းလက်နေ တယ်။

- ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်ဟု ဂျာဗတ်က ပြောလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာက ရွှန်း လက်နေတယ်။

- အွန်နွန်နားနားခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိပါဘူး။ ကျွန်တော် ရင်ထဲမှာ အွန်နွန်နားနားအတွက်ရော၊ အင်စိုဆီခါစီအတွက်ရော၊ အင်စိုဆီခါစီ အငယ် အတွက်ရော၊ ကလေးတွေအတွက်ပါ အရမ်းကို ထိခိုက်ကြေကွဲမိရပါတယ်။

- ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့ဟု ဂျာဗတ်က ပြောလိုက်သည်။ ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့ဟု သုန်မှုန်စွာ ပြောလိုက်သည်။ အိမ်ရှင်မကို ကျုပ် သွားခေါ်လိုက်မယ်။

သူ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားပြီး အိမ်ရှင်မကို သူနှင့်အတူ ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ သည်အဖိုး ကြီးက ဆီဘက်ခိုဆိုတဲ့ ဒေသခံတစ်ယောက်ရဲ့သမီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်းဖို့ ရောက် လာတာဟု သူက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ အဲဒီကလေးမက အစ်စဆိုပို တုန်းက တူမကြီးစီမှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်တဲ့။ အဲဒီမိန်းကလေးစီက ဘာသတင်းမှ မကြာရတာ ကြာလှပြီမို့ လာစုံစမ်းတာတဲ့။

- အဲဒီကလေးမကို နှင်ထုတ်လိုက်ရတယ်ဟု စမစ်၏သမီးက ပြောသည်။ အလုပ် ဝင်ခါစတုန်းကတော့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပဲ။ ကလေးမကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စောင့်ရှောက်ပါမယ်လို့ ကျွန်မလည်း သူ့အဖေကို ကတိပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကလေးမက ခိုက်တယ်။ သူ့အခန်းထဲမှာတင် အရက်ချက်ပါရောလား။ အဲဒါနဲ့ အဖမ်း ခံရပြီး ထောင်တစ်လကျသွားတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ ကျွန်မလည်း သူ့ကို ပြန်လက်ခံလို့ ဘယ်ဖြစ်တော့မလဲ။

- အဲဒီ ကလေးမ အခုဘယ်ရောက်နေလဲဆိုတာ တူမကြီး မသိဘူးလားဟု ဂျာဗတ်က မေးလိုက်သည်။

- သိလည်း မသိဘူး။ အရေးလုပ်ပြီးတော့လည်း မသိချင်တော့ပါဘူးဟု စမစ်၏ သမီးက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ပင် ပြန်ပြောလေသည်။

- သူ မသိဘူးတဲ့ဟု ဂျာဗတ်က နူးလူးကောင်းဖြင့် ပြောလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အရေးလုပ်ပြီးတော့လည်း မသိချင်တော့ပါဘူးကိုတော့ ထည့်မပြောလိုက်တော့ပါ။

- ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာဟု အဘိုးကြီးက နူးလူးလို ပြောသည်။ အေးအေး နေရစ်ပါ အွန်နွန်နားနား။ ထို့နောက် အဘိုးကြီးက စမစ်၏သမီးအား ဦးညွတ်လိုက်ရာ အမျိုးသမီးက အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်လိုက်ပါသည်။

အဘိုးကြီးက ဦးထုပ်ကို ဆောင်းလိုက်ပြီး ထုံးစံရှိသည့်အတိုင်း နောက်ဖေးပေါက် ရှိရာသို့ လျှောက်သွားလေသည်။ ဂျာဗတ်က အဘိုးကြီး၏နောက်မှ လေးလံစွာ လိုက်လာ ခဲ့သည်။ အိမ်မက်ထဲတွင် လမ်းလျှောက်နေသလိုပင်။ အဘိုးကြီးက ဝင်းတံခါးကိုဖွင့် လိုက်ပြီး အပြင်သို့ထွက်လိုက်ကာ ဝင်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ဝင်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်ရန် အလှည့်လိုက်တွင်မှ ဂျာဗတ်လည်း သူ့နောက်မှ ပါလာကြောင်းကို သတိထားမိ သွားသည်။ အဘိုးကြီးက ဂျာဗတ်ကို ဦးညွတ်လိုက်သည်။

- ဖြည်းဖြည်းသွားပါ အွန်နွန်နား(စ်)။

- အေးအေးသာ နေရစ်ပါ အွန်နွန်နားနား။ အဘိုးကြီးက ဦးထုပ်ကို ချွတ်ကာ အရိုအသေပေးလိုက်ပြီး ပြန်ဆောင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက်မှာတော့ အဘိုးကြီးသည် ဘူတာရုံသို့ သွားသည့်လမ်းအတိုင်း ဖြည်းလေးစွာ ထွက်သွားလေတော့သည်။ အဘိုးကြီး

သူ့မျက်စိအောက်မှ ပျောက်သွားသည်အထိ ဂျာဗစ်က မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်နေလိုက်ပါသည်။ အိမ်စီသို့ ပြန်ရန် အလှည့်လိုက်တွင် သူ့ဇနီးက သူ့စီသို့လာနေသည်ကို တွေ့လိုက်မိသည်။ သူ့ဇနီးမှလည်း အမယ်ကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ တုန်တုန်ချိချိလျှောက်လာနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ သူ့ရင်ထဲမှာ စူးရှနာကျင်သွားရပြန်လေသည်။

သူ့ဇနီးထံ လျှောက်သွားလိုက်ရာ သူ့ဇနီးက သူ့လက်မောင်းကို တွဲလိုက်သည်။

- ဘာကြောင့် အဲလောက်တောင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေရတာလဲ ကျွမ်းစံဟု သူ့ဇနီးက မေးသည်။ အိမ်ထဲကို ပြန်ဝင်လာတုန်းက ဘာကြောင့် အဲသလောက်တောင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေရတာတုံး။

- အဟောင်းတွေက အသစ်ဖြစ်လာလို့ပါဟု သူ ပြောလိုက်သည်။ ရုတ်တရက်ကြီးဖြစ်သွားတတ်တာကို မင်းလည်း သိပါတယ်ကွယ်။

သူ့ဇနီးက ကျေနပ်သွားသည်။ ကျွန်မ သိပါတယ်ရှင်ဟု ပြောလေသည်။

သူ့ဇနီးက သူ့လက်မောင်းကို တင်းတင်းဆုပ်လိုက်သည်။ ဘာဘရာက ကျွန်မတို့ကို ထမင်းစားဖို့ ခေါ်နေပြီ။

မြို့လယ်ပန်းခြံကွက်လပ်ထဲတွင် နွားသိုးကြီး၏ ရောမအသံက ပေါ်ထွက်လျက်ရှိသည်။ ထိုပန်းခြံထဲတွင်တော့ လူဖြူရော၊ လူမည်းပါ ပါဝင်သည့် ရဲအမှုထမ်းအများအပြား ရောက်ရှိနေသည်။ ရဲတွေ ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းနှင့် ပရိသတ်အမြောက်အမြားကို စကားပြောနေရခြင်းတို့ကြောင့်ပင် အကြင်သူသည် မိမိမှာ ဩဇာဘယ်လောက်ရှိသည်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားရနိုင်နေပေတော့သည်။ နွားသိုးကြီး၏ရောမအသံက ဟိန်းနေသည်။ တက်လိုက်၊ ကျလိုက်။

ထိုအသံကြောင့်ပင် လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်ဖြစ်သွားရသူတွေလည်း ရှိသည်။ ထိုအသံကို ပထမဆုံးအကြိမ်ကြားလိုက်ရချိန်က အတွေ့အကြုံကို ယခုတိုင် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြီးမှတ်မိနေသူတွေလည်း ရှိသည်။ ထိုအသံကို ကြားလိုက်ရပြီးနောက် လျှပ်စစ်ဓာတ်က သူတို့ကိုယ်ထဲသို့ မြတ်စီးသွားသည့်နယ် ကြက်သီးမွေးညင်းထဖွယ်ကောင်းအောင် စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွလာရသည်ကို မှတ်မိနေကြသေးသည်။ ထိုအသံထဲတွင် ပစ္စလက်တစ်မျိုးပါသည်။ ထိုအသံထဲတွင် ခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ခုပါသည်။ ထိုအသံထဲတွင် တောင်အာဖရိက နိုင်ငံကြီးပင် ပါနေဘိသကဲ့သို့ရှိသည်။ ထိုအသံထဲတွင် ခြေခံပုဒ်သံပါသည်။ တောင်တန်း မည်းမည်းများပေါ်တွင် ပဲ့တင်ရိုက်ခဲသွားသော မိုးကြိုးသံပါသည်။

ဒုက္ခလာနှင့် ထွမ်လင်ဆင်တို့က ထိုအသံကို အထင်သေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မစ္စရိယမြင့်လည်းကောင်း နားစိုက်နေကြသည်။ အကြောင်းသိများအတွက် ထိုအသံ၏ နောက်ကွယ်တွင် ဦးနှောက်မပါ။ ဆင်ခြင်ညင်သာမရှိ၊ သတ္တိမကပ်သော်လည်း ထိုအသံကမူ ပရိသတ်ထောင်ပေါင်းများစွာအား လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်ဖြစ်သွားစေနိုင်သည်ကား အမှန်ပင်။

ရဲသားများလည်း ထိုအသံကို ကြားကြသည်။ ရဲတစ်ယောက်က နောက်တစ်ယောက်ကို ပြောလိုက်သည်။ သည်မောင်က ကြောက်စရာ အတော်ကောင်းတာပဲ။ နောက်တစ်ယောက်က ပြန်ပြောသည်။ အဲဒါမျိုးတွေ တွေးကြည့်ဖို့က ကျွန်တော့်အလုပ် မဟုတ်ဘူးဗျာတဲ့။

မပေးနိုင်တာကို ကျုပ်တို့ မတောင်းဘူးဟု ဖွန် ကူမာလိုက ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ လုပ်အားက ရရှိလာတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဝေဖုကိုသာ ကျွန်တော်တို့

တောင်းတာပါ။ ချွေအသစ်တော့ တွေ့ပြီ။ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံလည်း ချမ်းသာ ပြန်ပြီ။ သည်အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ ဝေရလေးကိုပဲ ကျွန်တော်တို့ တောင်းတာပါ။ ကျွန်တော်တို့သာ မတူးကြဘူးဆိုရင် သည်ချွေတွေက မဟာပထဝီမြေကြီးရဲ့ ဝမ်းကြာ တိုက်ထဲမှာပဲ အောင်းနေမှာတွေပါ။ ဒါ ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ ချွေတွေပါလို့ ကျွန်တော် မပြောပါဘူး။ ကျွန်တော်ပြောတာက သည်ချွေတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ လည်း ကျွန်တော်တို့ ဝေရကို ခံစားသင့်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းပဲ။ သည်ချွေတွေက အများပိုင် ချွေတွေပါ။ လူဖြူ၊ လူမည်း၊ အသားအရောင်ရှိသူ၊ အိန္ဒိယလူမျိုး၊ အားလုံး သော လူတွေရဲ့ ချွေတွေပါ။ ဒါပေမယ့် သည်ချွေတွေအပေါ်က အကျိုးအမြတ် အများဆုံးကို ဘယ်သူတွေက ခံစားကြမှာထဲ့လဲ။

သည်နေရာတွင် နေရာအသံကြီးက နှားသိုးကြီး၏ လည်ချောင်းထဲတွင် ဟိန်းသွားသည်။ လူအုပ်ကြားတွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှု ဒီရေလှိုင်းက ဖြတ်သန်း စီးဆင်းသွားသည်။ သည်အသံ ကို အရင်က ကြားဖူးထားသူများမှအပ ကျန်ရှိအမှုထမ်းများ နိုးနိုးကြားကြားဖြစ်ကုန်ကြ သည်။ ယခင်က သည်အသံကို ကြားဖူးသူများကမူ ကူမာလိုသည် သည်အထိသာ အရှိန်တက်မည်ဖြစ်ပြီး သည်ထက် ပိုလိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကို သိထားကြပြီး ဖြစ်လေ သည်။ အကယ်၍သာ ထိုအသံက နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသည့် အခါများတွင် ပြောဆိုတတ်မြဲ စကားလုံးများကို ပြောလာခဲ့လျှင်၊ ထိုအသံက မြင့်မြင့်တက်သွားပြီး ပြန်မကျတော့ဘဲ လူတွေကလည်း ထိုအသံနှင့်အတူ အရှိန်တက်လာလျှင်၊ ဧည့်အံ့ကြွလို့မူ၊ မိုးမိုးလို့မူ အတွေးများဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဩဇာအာဏာနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှု အတွေးများဖြင့် လည်းကောင်း လူတို့အား ရူးသွပ်သွားစေမည် ဆိုပါလျှင် မည်သို့ဖြစ်ကုန်မည်နည်း။ အကယ်၍သာ ထိုအသံက အိပ်မောကျနေရာမှ နိုးထလာသော တောင်အာဖရိက၏ ရုပ်ပုံလွှာ၊ ပြန်လည် ရှင်သန်လာသော တောင်အာဖရိက၏ ရုပ်ပုံလွှာ၊ အမှောင်ကျကာ ခေတ်နောက်ကျလျက် ရှိသော တောင်အာဖရိက၏ ရုပ်ပုံလွှာကို လူသူပရိသတ်အတွက် ခြယ်မှုန်းပေးမည်ဆိုပါ လျှင် မည်သို့ ဖြစ်ကုန်မည်နည်း။ ထိုသို့လုပ်ရန်မှာ မခက်လှပါ။ ထိုသို့သော စကားလုံး များကို စဉ်းစားဖို့အတွက် ဦးနှောက်ရှိရန်လည်း မလိုအပ်လှပါ။ သို့ရာတွင် ထိုသူကတော့ ကြောက်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ကျယ်လောင်သော မိုးကြိုးသံက ဖြည်းဖြည်းချင်းမှိန်ပျော့ သွားသည်။ ထိုအခါ ပရိသတ်မှာလည်း တုန်သွားကာ ပုံမှန်အနေအထားသို့ ပြန်ရောက် လာသည်။

ပိုက်ဆံ တိုးတောင်းတာ မှားသလားဗျာဟု ဖြန့်ကူးမာလိုက မေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန် တော်တို့တွေ ရနေတာ တကယ့်ကို နည်းနည်းလေးမှ နည်းနည်းလေးပါ။ ကျွန်တော် တို့ ဝေရလေးကိုပဲ ကျွန်တော်တို့ တောင်းတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဝေရဆိုတာကလည်း

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဇနီးမယားတွေနဲ့ မိသားစုတွေ မဝတ်ရုံလေး ကျွေးထားနိုင်မယ့် မာဏကိုပဲ ပြောတာပါ။ အဲလောက်တောင်မှ လောက်အောင် ကျွန်တော်တို့ မရကြပါဘူး။ လင်းစခေါင်း ကော်မရှင်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ လောက်လောက်ဝေ မရဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။ စမစ် ကော်မရှင်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ လောက်လောက်ဝေ မရဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

သည်နေရာတွင် ထိုအသံက ဟိန်းလာပြန်သည်။ ပရိသတ်လည်း နိုးကြားလာသည်။

လောက်လောက်ဝေ မရကြဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိတယ်ဟု ကူမာလိုက ဆိုလိုက် သည်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ တိုင်းပြည်တိုင်း၊ တိုင်းပြည်စိုင်းက အလုပ်သမားတွေ တောင်းဆိုတိုက်ပွဲဝင်နေတာကိုပဲ ကျွန်တော်တို့လည်း တောင်းဆိုတာပါ။ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ လုပ်အားကို တန်ရာတန်ကြေးနဲ့ ရောင်းချနိုင်တဲ့အခွင့်အရေးကို တောင်းဆိုနေ တာပါ။ လူကောင်းသူကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်မိသားစုကို ကျွေးမွေးထား နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးကို တောင်းဆိုနေတာပါ။

လုပ်ခတွေ တိုးပေးလိုက်ရင် မိုင်းတွင်းတွေကို မိတ်လိုက်ရမှာပေါ့လို့ ပြောကြ တယ်။ အဲလိုသာဆိုရင် သည်မိုင်းလုပ်ငန်းဟာ ဘာ တန်ဖိုးရှိတော့လို့လဲ။ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနဲ့ သည်မိုင်း လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံး ရှင်သန်အောင် တိန်းသိမ်း နေရမယ်ဆိုရင် သည်မိုင်းလုပ်ငန်းကို ဘာလုပ်ဖို့ ဆက်ထားမလဲ။ မိုင်းလုပ်ငန်းက တိုင်းပြည်ကို ချမ်းသာစေတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီကြွယ်ဝချမ်းသာမှုကို ကျွန်တော်တို့ မြင်ကြရလို့လား။ ထခြားလူတွေ ကောင်းစားဖို့၊ ချမ်းသာဖို့ အဆင်းရဲခံ နေရတာက ကျွန်တော်တို့ပဲ မဟုတ်ဘူးလား။

လူသူပရိသတ်အကြားတွင် စေ့ပြင်းမွေ့လိုက်ဘိသကဲ့သို့ပင်၊ ပရိသတ်မှာ တုန်သွားကြ သည်။ ထိုအခိုက်အတန့်မှာ ဂျွန်ကူမာလိုမည်သော နေရာအသံမှာ ကောင်းကင်ဘုံ၏ တံခါးဝခေါ်အထိ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်မှာ နိုးထစေနိုင်၊ ရူးသွပ်စေနိုင်၊ အန်ထွက်စေနိုင်လောက်အောင် ပြင်းပြသောဇောအဟုန်ပါရှိသည့် စကားလုံးများ၊ မဆင် မခြင် ပြောချလိုက်သော စကားလုံးများ ပါရှိနေလေသည်။ သို့သော် သူသိပါသည်။ သူ့မှာရှိသော နေရာအစွမ်းကို သူသိပါသည်။ သူကြောက်လှသော သူ့အစွမ်းကို သူသိပါ သည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသံက ပြန်လျော့ကျသွားသည်။ တောင်တန်းပေါ်မှဝ ထစ်သွားသော မိုးကြိုးသံနယ် ပဲ့တင်သံပေါ် ပဲ့တင်ထပ်ရင်းဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း မှိန်ပျော့ကာ ကွယ် ပျောက်သွားသည်။

- သည်မောင်က တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ ကျုပ် ပြောသားပဲဟု

ရဲ့အမှုထမ်းတစ်ယောက်က ပြောလိုက်သည်။

သူပြောတာ ကျွန်တော် ကြားလိုက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ခင်ဗျားစကား မလွန်မှန်း ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီဟုလည်း ကျွန်တစ်ယောက်က ပြန်ပြောသည်။ သည်စွဲသားကို ဘာလို့များ အထဲထည့်မထားကြတာပါလိမ့်။

- ဘာလို့ ပစ်ခတ်ကြတာပါလိမ့်ဟု ပထမတစ်ယောက်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။
- ဟုတ်တာပေါ့။ အထဲထည့်မထားရင်လည်း ပစ်ခတ်လိုက်ဖို့ ကောင်းတာပေါ့ဟု

နောက်တစ်ယောက်ကလည်း သဘောတူလိုက်သည်။

- အစိုးရက မီးခိုး ကစားနေတာပဲဟု ပထမတစ်ယောက်က ဆိုသည်။
- ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်ဟု ဒုတိယတစ်ယောက်က ပြောသည်။

ကျွန်တော်တို့တောင်းဆိုနေတာ တရားမျှတမှုလေးတစ်ခုတည်းပါဟု ကုမာလိုက ဆိုသည်။ တန်းတူညီမျှမှုတို့ လုပ်ပိုင်ခွင့်တို့ အသားအရောင်ခွဲခြားမှုမရှိစေရေးတို့ကို ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကမ္ဘာ့အကြွယ်ဝဆုံး လုပ်ငန်းကနေ ဝိုက်ဆံ ပိုရရှိလေး တစ်ခုတည်းကိုသာ ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုနေတာပါ။ သည် လုပ်ငန်းဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်အားတွေသာ မရှိဘူးဆိုရင် ဘာမှ လုပ်လို့ရတာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်မလုပ်တော့ဘူးဆိုတာနဲ့ သည်လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုလုံး အသက်မဲ့သွားမှာပါ။ သည်တော့ ကျွန်တော် ပြောမယ်။ လက်ရှိရနေတဲ့ လုပ်ခ နည်းနည်းလေးနဲ့ အလုပ်လုပ်ကြမယ့်အစား လုံးလုံးအလုပ်မလုပ်ဘဲ နေလိုက် ကြရင် မကောင်းဘူးလား။

ဒေသခံရဲ့အမှုထမ်းများမှာ ချက်ချက်ချာချာ နှိုးနှိုးကြားကြားဖြစ်သည်။ တာဝန်ကုရာ နေရာများတွင် စစ်သည်တော်များကဲ့သို့ မတ်မတ်ရပ်လျက် ရှိကြသည်။ သည်မိန့်ခွန်းကို သူတို့ ဘယ်လိုမြင်ကြသည်ဆိုခြင်းကို မည်သူသိပါသနည်း။ သည်မိန့်ခွန်းကို တွေးကြည့် ဖြစ်ကြခြင်း ရှိမရှိကိုရော မည်သူသိပါသနည်း။ အစည်းအဝေးမှာ အေးအေးဆေးဆေး စနစ်တကျပင်ဖြစ်သည်။ အေးအေးဆေးဆေးနှင့် စနစ်တကျရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဘာမျှ လုပ်ဖို့မလိုပါ။ သို့ရာတွင် မငြိမ်မသက်ဖြစ်မည့် အရိပ်အရောင်တစ်ခုခု စတင်ပေါ် ပေါက်လာပြီဆိုသည်နှင့် ဂျွန်ကုမာလို့အား စင်ပေါ်မှ ဆွဲချကာ ရဲကားပေါ်သို့ တင်ပြီး တစ်နေရာသို့ ခေါ်သွားရမည်သာဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် တစ်ပတ်ကို ရှစ်ပေါင်၊ ဆယ် ပေါင်၊ ဆယ်နှစ်ပေါင် ဝင်လျက်ရှိသော လက်သမားဆိုင်လေး ဘာဖြစ်သွားလေမည်နည်း။ တစ်နိုင်ငံလုံးနေရာအနှံ့မှလူတွေ လာရောက်ကြပြီး သူ့စကားကို ဝိုင်းနားထောင်ကြရာ လက်သမားဆိုင်လေး ဘာဖြစ်သွားလေမည်နည်း။

ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို ပြောစရာသိပ်မရှိတော့ပါဘူးဟု ဂျွန် ကုမာလိုက ပြောသည်။ ခုနလည်း စောင်းလာပြီ။ ကျွန်တော့်နောက်မှာ နောက်တစ်ယောက်က ပြောဦးမှာ လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ထဲက အများစုမှာက အိမ်ကို အချိန်မီ ပြန်မရောက်ရင် ချွန် ပြဿနာတက်နိုင်တာက မှီသေးတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဝါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့အထဲက မြတ်သန့်ခွင့်လက်မှတ်ကို ဆောင်ထားရသူတွေမှာက ကိစ္စရှိမှာ အမှန်ပဲ။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ချွန်တို့ကိုလည်း ဒုက္ခပေးချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို ပြောချင်တာက ကျွန်တော်တို့မှာ ချွန်တော်တို့အရ လုပ်အား မှီတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်လုပ်အားကို တန်ရာတန်ကြေးနဲ့ ချွန်တော်တို့အရ လုပ်အား လူတစ်ယောက်ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ပဲ။ အဲဒီလွတ်လပ်ခွင့်အတွက် သည်တိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲ နေကြတာပါ။ သည်လွတ်လပ်ခွင့်အတွက်ပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သွေးရင်းသားရင်း အာဖရိကန် ညီအစ်ကိုတော်တွေ အပိုင်အဆက် တိုက်ပွဲဝင်လာခဲ့ကြတာပါ။

သူ့အသံက ဟိန်းထွက်လာပြန်သည်။ တစ်ခုခုကို ပြောတော့မည်။

သည်မှာတစ်မဟုတ်ဘူးဟု သူက ပြောသည်။ အာဖရိကတိုက် တစ်တိုက်လုံးမှာ ဖြစ်နေတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ အာဖရိကန်တွေနေထိုင်ကြတဲ့ သည်စရာမတိုက်ကြီး တစ်တိုက်လုံးမှာ ဖြစ်နေတာပါ။

ပရိသတ်ကလည်း ဟိန်းလိုက်သည်။ တစ်ဖက်ကတွေးလျှင် ထိုစကားမှာ ဘေးကင်း ပါသည်။ သို့သော် တခြားတစ်ဖက်က တွေးလျှင် ထိုစကားမှာ အန္တရာယ်ကြီးလှသည်။ ဂျွန်ကုမာလိုက အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

အဲတော့က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်အားကို တန်ရာတန်ကြေးနဲ့သာ ရောင်းကြပါဖို့ဟု သူက ဆိုသည်။ တကယ်လို့များ လုပ်ငန်းတစ်ခုခုက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်အားကို တန်ရာတန်မှီးမပေးနိုင်ဘူးဆိုရင် အဲဒီလုပ်ငန်း ကျဆုံးသွားပါစေတော့။ ဝါပေမယ့် ဘယ်လုပ်ငန်းမဆို ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ဖို့အတွက်တော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်အားကို ပေါ့ပေါ့လဲလဲနဲ့ မရောင်းကြကြေးပေါ့ဗျာ။

ဂျွန်ကုမာလိုက ထိုင်ချလိုက်သည်။ ပရိသတ်က ဩဘာပေးသည်။ အော်သံ၊ လက်ခုပ်သံ ဒီရေလှိုင်းတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ ပရိသတ်မှာ လူပြိုနွမ်းနားသောဖြစ်သည်။ သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကား တစ်ခုတည်း ချို့ယွင်းနေသည့် စကားပြောကောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်မှန်း သူတို့ မသိကြပေ။ သူတို့သည် နားသိုင်းကြီး၏ ရောမ အသံကိုသာ ကြားခဲ့ကြရပါသည်။

သူတို့စိတ်တွေ တက်ကြွလာကြသည်။ ထို့နောက် မြန်ကျသွားသည်။ မြန်ကျသွားအောင် လုပ်ပြီးမှ မြန်တက်လာအောင် ဖန်တီးနိုင်သော လူတစ်ယောက်၏ စကားသံကြားတွင် သူတို့ မျောနေခဲ့ကြလေသည်။

- အစ်ကိုကြီး သူပြောတာ နားထောင်ဖူးသွားပြီပေါ့ဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။

ဇတီမှင် ကုမာလိုက ခေါင်းညိတ်သည်။ ဒါမျိုး ကျုပ် တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူးဟု လည်း ပြောသည်။ ကျုပ်ကိုတောင်၊ သွေအစ်ကိုအရင်းဖြစ်တဲ့ ကျုပ်ကိုတောင် ကလေး ပေါက်စနုလေးတစ်ယောက်လို ဖြစ်သွားအောင် ကစားသွားတာဗျ။

- အစွမ်းပေါ့ဗျာ၊ အစွမ်းပေါ့ဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ အဲသလို အစွမ်းမျိုးကို ဘုရားသခင်က ဘာကြောင့်ပေးထားလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တို့တော့ ဘယ်လိုမှ နားလည်နိုင် မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ သည်လူသာ တရားဟောဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်မယ်ဆိုရင် တစ် လောကလုံး သူ့နောက်ကို ကောက်ကောက်ပါကုန်နိုင်တယ်။

ရပါပြီ။

မင်္ဂလာ ညပါ ခေန်းမျိုးကြီး။

- မင်္ဂလာညပါ ဟယ်ရီ။ ဒါထက် ဟယ်ရီရေ။
- ခင်ဗျာ...
- ရဲအုပ်ကြီး ရာထူးတက်လိမ့်မယ်လို့ ကြားတယ်ဗျ။
- ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

- ရာထူးတက်ရင် ကျုပ်နေရာကို တစ်နေ့ကျ ရဲအုပ်ကြီးဆက်ခံရတော့မှာပဲ။ လခကောင်းတယ်။ ရာထူးကြီးတယ်။ ဂုဏ်ရှိတယ်။ ပြီးရင်တော့ တစ်လောကလုံးရဲ့ အပူတွေက ကိုယ့်ဆီ ရောက်လာတော့မယ်။ မီးတောင်ထိပ်မှာ ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်နေရသလိုပဲ။ ရတဲ့လခ။ ရာထူး။ ဂုဏ်နဲ့ လုပ်ရတဲ့အလုပ် ထိုက်တန်၏။ မတန်၏ဆိုတာတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်မှပဲ သိပေလိမ့်မယ်။ မင်္ဂလာညပါ ဟယ်ရီ။

- မင်္ဂလာ ညပါ ခင်ဗျာ။

ခေန်းမျိုးကြီးက သက်ပြင်းရှိကလို့ကလေးပြီး စာရွက်များကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ သောကအရေးအကြောင်းများက သူ့မျက်ခုံးပေါ်မှာ အရစ်လိုက်။ အရစ်လိုက်။

လခကောင်းတယ်။ ရာထူးကြီးတယ်။ ဂုဏ်ရှိတယ်ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လုပ်စရာရှိသည်များကို ဆက်လုပ်လိုက်ပါတော့သည်။

သပိတ်သာမောက်ကြမည်ဆိုလျှင် တော်တော်လေး အရေးကြီးလာပေလိမ့်မည်။ ဝစ်ဝါးထားစေရန်မှာပင်လျှင် လူမည်း မိုင်းလုပ်သားပေါင်း သုံးသိန်းရှိသောကြောင့်တည်း။ ထိုလုပ်သားများမှာ ထရန့်စေ၊ ဘာဆုတိုမြေ၊ ဇူးလူးမြေ၊ ဘီချူအာနာမြေ၊ ဆီဒူဒူနီမြေ တို့မှသာမက တောင်အာဖရိကနိုင်ငံပြင်ပမှ လာကြသူများလည်းပါသည်။ ထိုလုပ်သားများမှာ ရိုးအကြပြီး စာမတတ်သူများဖြစ်ကြကာ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စုဝင်များလည်း ဖြစ်ကြသဖြင့် လိုသလို စေခိုင်းနိုင်သော ကိရိယာများပင်ဖြစ်နေလေသည်။ သပိတ်မောက်ကြသောအခါတွင် ထိုသူတို့သည် ရူးသွပ်ကုန်ကြသည်။ မိုင်းတွင်းမှ တာဝန်ရှိသူများကို သူတို့၏ရုံးခန်းများအတွင်းမှာပင် ပိတ်လှောင် အကျဉ်းချထားတတ်ကြသည်။ ပုလင်းတွေ၊ ကျောက်ခဲတွေ ပစ်ကြ၊ ပေါက်ကြသည်။ မီးရှို့ဖျက်ဆီးတတ်ကြသည်။ သူတို့ကို မိုင်းတွင်းပေါင်း တစ်ရာခန့်အတွင်းမှ ဝင်းများအတွင်းတွင် ထားသည့်အတွက် ထိန်းသိမ်းနိုင်သည်ကား မှန်သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် အပျက်အစီးများစွာကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။ လူ့အသက်ကို ရန်ရာနိုင်သည်။ ထိုမျှမကသေး တောင်အာဖရိကနိုင်ငံကို တည်ဆောက်ထားသော လုပ်ငန်းကြီး၊ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံအနေဖြင့် မှီခိုအားထားနေရသော လုပ်ငန်းကြီး

တစ်ခုလုံးကိုပါ ရုပ်တန်သွားစေနိုင်သည်လည်း အမှန်။

ကောလာဟလတွေကလည်း အမျိုးစုံ။ သပိတ်က မိုင်းတွင်းတွေမှာသာ မောက်ကြမည် မဟုတ်ဘဲ လုပ်ငန်းပေါင်းစုံမှာရော မီးရထား၊ သင်္ဘောလုပ်ငန်းများသို့ပါ ပျံ့နှံ့ကုန်မည် ဆိုပဲ။ လူမည်းယောက်ျားတိုင်း၊ လူမည်းမိန်းမတိုင်း အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေကြမည်၊ ကျောင်းတိုင်း၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတိုင်းပင်လျှင် ပိတ်ကုန်ကြမည်ဟူသည်အထိ ကောလာဟလတွေကလည်း ထွက်နေသည်။ သူတို့အားလုံးသည် မြို့ကြီး၊ မြို့ငယ်၊ ကျေးရွာတိုင်းက လမ်းတွေပေါ်မှာ ရွာသိုးသိုးနှင့် မလှုပ်မယှက် ရပ်နေကြလိမ့်မည်။ လူပေါင်းရှစ်သန်းက ထိုအတိုင်း ရပ်နေကြမည်ဟု ကောလာဟလတွေကဆိုသည်။ သို့သော် ထိုကောလာဟလမှာ သိပ်စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လွန်းလှပေသည်။ အနီလူရှစ်သန်းမှာ ထိုသို့လုပ်ရန်အတွက် တစ်စုတစ်စည်းတည်း စည်းစည်းလုံးလုံး ရှိမနေကြပါ။ ထိုသို့သာ လုပ်ကြမည်ဆိုလျှင် သူတို့အနေဖြင့် မမြင်ရသောအခက်အခဲများစွာကို ရင်ဆိုင်ရနိုင်သလို ငတ်ပြတ်ပြီး သေကြေကုန်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့တိုင်အောင် ထိုသို့သာဖြစ်လာမည်ဆိုလျှင်ဟု စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်ရသည်ကပင် တော်တော်လေး အထိတ်တလန့်နိုင်လှသည်။ ထိုသို့ တွေးကြည့်ရုံမျှဖြင့်ပင် လူဖြူတွေအနေဖြင့် လူမည်းတို့၏လုပ်အားအပေါ်တွင် မှီခိုအားထားနေရသည်အတိုင်းအဆကို သတိပြုမိလာကြလေသည်။

အချိန်တိုင်းက စိတ်မောစရာကောင်းနေသည်။ ထိုအချက်ကို သံသယဖြစ်စရာမရှိပါ။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသည်။ ကမ္ဘာဟုဆိုသည့်အထဲတွင် တောင်အာဖရိက တစ်နိုင်ငံတည်းကိုတော့ ဝက္ကက် ချန်ထားလို့ မရပါ။

သပိတ် ပေါ်လာသည်။ ပြီးသွားသည်။ သပိတ်က မိုင်းတွင်းများကို လုံးဝ မကျော်ပါ။ ဒရိုင်းမှောင်ထုန်မှကတော့ အဆိုးဆုံးဖြစ်သည်။ လူမည်းမိုင်းလုပ်သားများကို မိုင်းတွင်းထဲသို့ ပြန်မောင်းသွင်းရန် ရဲတပ်ဖွဲ့ကို ခေါ်ရသည်။ တိုက်ကြ၊ ခိုက်ကြရသည်။ လူမည်းမိုင်းလုပ်သား သုံးဦး သေသည်။ သို့ရာတွင် အားလုံး အေးချမ်းပါသည်ဟု သူတို့က သတင်းပို့ကြသည်။ အားလုံး အေးချမ်းပါသည်။

ဂျီဟန့်စွဘာ(စ်) ခရစ်ယာန်အသင်းတော်၏နှစ်ပတ်လည် ဘာသာရေး အစည်းအဝေးကြီးအနေဖြင့် မိုင်းကျင်းတွေအကြောင်း ထဲထဲဝင်ဝင် သိနေစရာ အကြောင်း မရှိလှပါ။ သို့ရာတွင် နှစ်ပတ်လည်ဘာသာရေး အစည်းအဝေးကြီးမှာ ဘာသာရေးတစ်ခုတည်းကိုသာ အခြေတည်ရမည့် ဓမ္မတာကလမဟုတ်တော့ပေ။ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက သပိတ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ထိုအစည်းအဝေးကြီးမှာ ပြောလာလေပြီ။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးက အာဖရိခန် မိုင်းလုပ်သားများ အစည်းအရုံးအား အသိအမှတ်ပြုရန် အချိန်တန်ပြုဖြစ်ကြောင်း

တိုက်တွန်းပြောကြားလိုက်လေသည်။ ထိုသို့သာ အသိအမှတ်မပြုပါက သွေးချောင်းတွေ စီးကူးလိမ့်မည်ဟုလည်း သူက ဟောကိန်းထုတ်လိုက်လေသည်။ လုပ်ငန်းခွင်အနေအထား များ၊ လုပ်ငလ်စာတို့နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အလုပ်ရှင်များနှင့် ညှိနှိုင်းရာတွင် ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် တာဝန်ရှိအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အနေဖြင့် အစည်းအရုံးအား ထားရှိသင့် သည်ဟု သူက ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူဟုဆိုသူတစ်ဦးက အာပရီခန့်မိုင်းတွင်းအလုပ်သမားများမှာ ရိုးအလွန်းကြသည်ကို ထောက်ပြသည်။ ရိုးလွန်း၊ အလွန်းသည့်အတွက် ညှိနှိုင်းခြင်းအနုပညာကို တတ်မြောက်ကြမည် မဟုတ်သည့်အပြင် မသမာသည့်လွှဲဆော်သူများအတွက် လက်ကိုင်တုတ်များ ဖြစ်သွားနိုင်ကြသည်ဟု သူက ဆိုသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ စရိတ်စကများ ကြီးမြင့်လာခြင်းကြောင့် မိုင်းတွင်းများ ရပ်တည်ရန်၊ တောင်အာပရီကနိုင်ငံကြီး ရပ်တည်ရန်ပင် ခက်လာသည်ကိုလည်း လူတိုင်း အသိပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤမျှ ခက်ခဲလှသော ပြဿနာအတွက် ဘက်ပေါင်းစုံကလည်း မနည်းလှချေ။ မြေဆီလွှာ တစ်စတစ်စ ယိုယွင်းပျက်စီးမှု၊ တိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်စုယိုယွင်းမှု၊ စာသင် ကျောင်းတွေ နည်းပါးမှု၊ ရာဇဝတ်မှုစသည်များမှာလည်း ပြဿနာ၏ အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်နေဘိသကဲ့သို့ လူတွေက ပြောနေ၊ ဆိုနေ၊ ဆွေးနွေးနေကြသည်။ ထိုအကြောင်းတွေကို သေချာစဉ်းစားလိုက်ပါက သမ္မတနိုင်ငံများ၊ ဘာသာစကားနှစ်မျိုးသုံးသောနေ့စ၊ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပါလက်စတိုင်းတို့ကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားမိလားမည်လည်းဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ဘာကိုမှ မစဉ်းစားဘဲ နေတာကပင် ခပ်ကောင်းကောင်းဟု ဆိုရတော့မလို ပင်။

လောလောဆယ်မှာတော့ သပိတ်လှန်လိုက်လေပြီ။ သေကြေပျက်စီးမှုအနေဖြင့် ထူးထူးခြားခြားပင် နည်းပါးစွာဖြင့် သပိတ်က ပြီးသွားလေပြီ။ အားလုံး အေးချမ်းပါ သည်ဟု သူတို့က သတင်းပို့ကြသည်။ အားလုံး အေးချမ်းပါသည်။

လူသူကင်းမဲ့သော ဆိပ်ကမ်းတွင်ဖြစ်လင့်ကစား လှေဆိပ်ကို တပျတ်ပျတ်ရိုက်ခတ်လျက် ရှိသော ရေလှိုင်းဆိုတာကတော့ရှိနေပေသေးသည်။ မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်သော သစ်တော အလယ်မှာပင်ဖြစ်လင့်ကစား ကြွေကျသော သစ်ရွက်ဟူသည်လည်း ရှိနေပေသေးသည်။ ဖိတ်ဖိတ်လက်အောင် တိုက်ခွာတ်ထားသော ပျဉ်ချပ်၏နောက်ကွယ်တွင် သစ်သားကို ဖောက်စားနေသည့် ခြကောင်တွေဆိုတာတော့ ရှိပေသေးသည်။ အရူးအမိုက်များမှတစ်ပါး အခြားသူများအတွက်မူ မည်သည့်အရာမှ ထာဝရ အေးချမ်းသည်ဟူ၍လည်း မရှိပါပေ။

မစ္စ(စ်) လစ်သီဘီနှင့် ဂါးထရုတို့က အိမ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြပြီး မစ္စ(စ်) လစ်သီဘီက အိမ်တံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။

- သမီးကို နားလည်အောင် အမေအတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားခဲ့ပါတယ် သမီး။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုမှကို နားမလည်နိုင်တော့ဘူး။
- ကျွန်မ ဘာအမှားများ လုပ်မိလို့လဲ။
- မှားတယ်လို့ အမေပြောနေတာမဟုတ်ဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် သမီးက သည်အိမ် အကြောင်းကို သဘောကို မပေါက်ဘူးကိုးကွဲ့။ သည်အိမ်မှာနေတဲ့လူတွေရဲ့အကြောင်း ကိုလည်း သဘောမပေါက်ဘူး။
- ဂါးထရုက မှန်ကုပ်ကုပ်ဖြင့် ရုပ်နေလေသည်။ ကျွန်မသဘောမပေါက်ဘူးဟုလည်း ပြောလိုက်သည်။
- အဲသလို လူမျိုးတွေနဲ့ ဘာလို့ အရောဝင်ရတာလဲ သမီးရယ်။
- သည်လူတွေဟာ လူကောင်းသူကောင်းတွေမဟုတ်မှန်း ကျွန်မမှ မသိဘဲ။
- သူတို့ ပြောပုံဆိုလက်ကို သမီးမကြားဘူးလား။ သူတို့ရယ်ပုံကိုရော သမီးမကြား ဘူးလား။ သူတို့ရယ်တဲ့အခါ ခြောက်ကပ်ကပ်နဲ့ ပေါ့ပျက်ပျက်နိုင်လှတာကို သမီးမကြား ဘူးလား။
- အဲသလို ပြောကြ၊ ရယ်ကြတာ မှားနေမှန်း ကျွန်မ မသိဘူးလေ။

- မှူးနေတယ်လို့ အမေပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့။ သူတို့ ပြောပုံ၊ ရယ်ပုံက ခြောက်ကပ်ကပ်နဲ့ ပေါ့ပျက်ပျက်နိုင်တယ်လို့ပဲ ပြောတာ။ ငါ့သမီး မိန်းမကောင်း ဟစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေတယ် မဟုတ်လား။

- ကြိုးစားနေပါတယ်။
- အေး၊ အဲသလို ကြိုးစားနေတဲ့သူအတွက် အဲသလိုလူမျိုးတွေက ဘာဆိုဘာမှ အထောက်အကူပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။
- ကျွန်မ ကြားပါတယ်။
- အမေ မင့်ကို အပြစ်မတင်ချင်ဘူး။ မဝေဖန်ချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် မင့်အစ်ကို အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)မှာက တော်တော်ကို ရင်နာလှပြီ။
- ဟုတ်ပါတယ်။
- အဲဒါကို သိရင် သူ့ကို ပိုရင်နာအောင် မလုပ်ပါနဲ့ ငါ့သမီးရယ်။
- ကျွန်မ သည်အိမ်က သွားဆိုသွားပျံမယ်ဟု ဂါးထရုက ပြောလိုက်သည်။ သူ့ မျက်လုံးထဲတွင် မျက်ရည်များ ဝိုင်းလာသည်။ သည်မှာ ကျွန်မ ဘယ်လိုနေရမှန်း မသိတော့ဘူး။
- သည်နေရာမှ မဟုတ်ပါဘူးဟု မစွပ်လစ်သီဘီက ပြောသည်။ နဒိုရုနီမှာတောင် ပေါ့တီးပေါ့ပျက် ရယ်တတ်၊ ပြောတတ်တဲ့သူတွေကို သမီး တွေ့ရမှာပဲ။
- သည်အရပ်ကို စိတ်ညစ်တယ်ဟု ဂါးထရုက ပြောသည်။ သည် ကျွဲဟဲနုဘာ(စ်) မှာ ဒုက္ခက လွဲလို့ ဘာဆို ဘာမှ မရှိဘူး။ ကျွန်မ သည်မြို့က ထွက်သွားရရင် သိပ် ကောင်းမယ်။
- သိပ်မစောင့်ရတော့ပါဘူး။ သမီး သွားရတော့မှာပဲ။ အမှုက နက်ပြန်ဆိုရင် ပြီးတော့မယ်လေ။ ဒါပေမယ့် အမေ မင့်အတွက်စိုးရိမ်တယ်။ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)အတွက်လည်း စိုးရိမ်မိတယ်။
- ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။
- ကြားရတာ ဝမ်းသာတယ် သမီးရယ်။ ကလေးမလေးအတွက်တော့ မစိုးရိမ်လှ ဘူး။ ကလေးမလေးက သွက်လည်းသွက်တယ်၊ ရိုလည်း ရိုကျိုးတယ်။ သူက အွန်ဖွန် ဒီး(စ်) စိတ်ချမ်းသာအောင်နေပေးမယ့်ကလေးပဲ။ အဲဒီအတိုင်းလည်း ဖြစ်သင့်ပါတယ် လေ။ ပအေရင်းကတောင် သူ့ကို မပေးခဲ့တဲ့မေတ္တာမျိုးကို အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)က ပေးနေတာ မဟုတ်လား။
- အဲဒီကလေးမလေးလည်း ပေါ့တီးပေါ့ပျက် ပြောတတ်တယ်နော်။
- အမေမှာလည်း နားပါပါတယ် သမီးရယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးက သင်နေ တာ။ သိပ်လည်း တတ်လွယ်တယ်။ ကဲ၊ အမေတို့ စကားဖြတ်ကြည့်ရဲ့။ လူသံကြားတယ်။ တံခါးခေါက်သံကြားရသည်။ ကြံ့နိုင်သန်စွမ်းကာ ထွားကြိုင်းလှသော အမျိုးသမီး

ကြီးတစ်ယောက်က တံခါးဝတွင် ရောက်နေသည်။ အိမ်ဆီအထိ လျှောက်လာခဲ့သဖြင့် အသူကကို ပြင်းပြင်းရှုနေလေသည်။ သတင်းစာထဲမှာ သတင်းဆိုးပါလာတယ်။ ရှင်တို့ ကို ပြဖို့ ယူလာတယ်ဟု သူက ပြောသည်။ သူက သတင်းစာကို စားပွဲပေါ်သို့ချလိုက်ပြီး မစွပ်လစ်သီဘီအား သတင်းခေါင်းစဉ်ကို ပြလိုက်သည်။

မြို့ပေါ်မှ အဖြစ်ဓဉ်းနောက်တစ်မျှ၊ ဥရောပသား၊ အိမ်ရှင်အား ဒေသခံ ဖောက်ထွင်းသူများက အထေပစ်သတ်သွားခြင်း။

သူတို့ တုန်လှုပ်သွားကြသည်။ ခုကလတွင် လူတို့ လန့်သော သတင်းခေါင်းစဉ်မျိုး ပင်ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင်တွေ လန့်ကြသည်။ သူတို့၏ဇနီးမယားတွေ လန့်ကြသည်။ တောင် အာဖရိကနိုင်ငံအတွက် အလုပ် လုပ်နေကြသူ အားလုံးလည်း လန့်ကြသည်။ ဥပဒေကို လေးစားလိုက်နာသူ လူမည်းများအားလုံးလည်း လန့်ကြသည်။ သတင်းခေါင်းစဉ်များ ထဲမှာ ဒေသခံဟူသော ဝေါဟာရကို ဖြတ်ပေးဖို့ တချို့က တိုက်တွန်းကြသည်။

- အမှုပြီးခါနီးဆဲဆဲမှာမှ သည်လိုဖြစ်တာ တော်တော်ဆိုးတာပဲဟု ကြံ့နိုင်သန်စွမ်း လှသော မိန်းမကြီးက ပြောသည်။

ထိုမိန်းမကြီးက အမှုအကြောင်းကို အစအဆုံး သိထားသူဖြစ်သည်။ ရုံးချိန်းတိုင်းကို မစွပ်လစ်သီဘီနှင့်အတူ လိုက်ခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။

- ရှင်ပြောတာ မှန်တယ်ဟု မဖွ(စ်) လစ်သီဘီက ဆိုသည်။

ဝင်းတံခါးဆီမှာ အသံကြားလိုက်ရသဖြင့် သတင်းစာကို ကုလားထိုင်တစ်လုံး အောက်သို့ ပစ်လိုက်သည်။ ကုမာလိုနှင့် ကလေးမတို့ ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကလေးမက ကုမာလိုအားလက်မောင်းမှတွဲလာသည်။ ယခုတလော ကုမာလိုမှာ ချိန်လှန်း နေသည်။ ကလေးမက ကုမာလိုအား အခန်းဆီသို့ တွဲခေါ်သွားသည်။ သူတို့ အခန်းထဲ မရောက်ခင်မှာပင် ဝင်းတံခါးဆီမှ အသံကြားရပြန်သည်။ မဆီမန်းဂုဖြစ်လေသည်။ မဆီမန်းဂု၏မျက်လုံးများက ကြမ်းပေါ်မှ သတင်းစာဆီသို့ တန်းရောက်သွားသည်။ ကုလားထိုင်အောက်မှ သတင်းစာကို မဆီမန်းဂုက ကောက်ယူလိုက်သည်။

- သူ တွေ့သွားပြီလားဟု သူက မေးသည်။

- မတွေ့ပါဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဟု ကြံ့နိုင်သန်စွမ်းသောအမျိုးသမီးကြီးကပြောသည်။ သည်လိုအချိန်မျိုးမှာမှာ ဒါမျိုးဖြစ်တယ်ဆိုတာ တော်တော် ဆိုးတာပဲ။

- တရားသူကြီးကတော့ တကယ့်လူတော်တစ်ယောက်ပါဟု မဆီမန်းဂုက ပြော သည်။ ဒါပေမယ့် အပြောရခက်တယ်။ သူက သတင်းစာလည်း မှန်မှန်ဖတ်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ။

- သည်မှာတော့ သတင်းစာမရှိဘူး။ သည်ကအစ်မကြီး ယူလာတာပဲ ရှိတယ်ဟု မစွပ်လစ်သီဘီက ပြောသည်။ ဒါပေမယ့် သာသနာပြုတိုက်မှာ ထမင်းသွားစားတဲ့အခါကျ ရင်တော့ သတင်းစာကို တွေ့မှာပဲ။

- အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်လာခဲ့တာပဲ။ ကနေ့ည သည်အိမ်မှာပဲ ထမင်းစားကြလို့ မဖြစ်ဘူးလား အမေကြီး။

- သိပ်ဖြစ်တာပေါ့ရှင်။ ပိုပိုလှုံလှုံချက်ထားပါတယ်။ ဟင်းတော့သိပ်မကောင်းဘူး။

- ရပါတယ်အမေကြီးရယ်။ အမေကြီးကတော့ တစ်ချိန်လုံးကို ကူနေရတော့တာပဲ။

- လူရယ်လို့ ဖြစ်လာမှတော့ တခြားတစ်ပါးသူတွေကို ကူဖို့ မွေးလာတာ မဟုတ်ဘူး လားရှင်။

- ထမင်းစားပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ အစည်းအဝေးကိုတန်းသွားကြမယ်ဗျာဟု မဆီမန်းဂုက ပြောသည်။ မနက်ဖြန်က ပြဿနာမရှိဘူး။ အမှုရှိတဲ့နေ့ဆိုရင် သူ သတင်းစာမဖတ်ဘူးလေ။ အမှုပြီးသွားတဲ့နောက်တော့ သူ သတင်းစာဖတ်ခြင်း၊ မဖတ်ခြင်းက ကိစ္စမရှိတော့ဘူး။

သို့ဖြင့် သူတို့က သတင်းစာကို ဝှက်လိုက်ကြသည်။ သူတို့အားလုံး မစွမ်းလစ်သီဘီ၏ အိမ်တွင် ထမင်းစားကြသည်။ စားပြီးသောအခါ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ အစည်းအဝေးကို သွားကြသည်။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် လူမည်း အမျိုးသမီးတစ်ဦးက သီလရှင်လုပ်ရန် ပိုင်းဖြတ်ကြောင်းကို ပြောကြားပြီး လောကီဘဝကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ကြေညာသည်။ မိန်းမသားတစ်ယောက်၏သဘာဝအရရှိနေသော လိုအင်ဆန္ဒများကို ဘုရားသခင်က မည်သို့ ပယ်သတ်ပေးခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ပြောကြားလေသည်။

အစည်းအဝေးအပြီး မဆီမန်းဂု ပြန်သွားသောအခါ ကူမာလိုလည်း သူ့အခန်းသူဝင်လိုက်သည်။ မိန်းကလေးကလည်း သူတို့ ထမင်းစားရာ ဧည့်ခန်းတွင် သူ့အိပ်ရာ သူပြင်နေခိုက် ဂါးထရုက မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏ အခန်းသို့ လိုက်သွားသည်။

- အဖေ့ကို ကျွန်မ စကားပြောလို့ရမလား အမေ။

- ခွင့်တောင်းရော မလိုပါဘူး သမီးရယ်၊ ပြောရောရှိတာ ပြောပါကွယ်။

မစ္စလစ်သီဘီက အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်ပြီး ဂါးထရု အပြောကို စောင့်လိုက်သည်။

- လူမည်းဆရာတာ ပြောတာကို ကျွန်မ သေချာ နားထောင်ခဲ့တယ် အမေ။ သူ ပြောတာ နားထောင်ရင်းနဲ့ ကျွန်မလည်း သီလရှင်ဝတ်ရင် ကောင်းမလားလို့ တွေးမိလာရတယ်။

မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက လက်ခုပ်ပင်တီးလိုက်မိသည်။ ဖျော်သွားသည်။ ထို့နောက်တွင် တော့ ချက်ချင်း တည်ငြိမ်လေးနက်သွားရပြန်သည်။

- အမေ လက်ခုပ်တီးတာက သမီး လုပ်ပါလို့ အားပေးတဲ့သဘော မဟုတ်ဘူးနော်။ သမီး အဲသလို စဉ်းစားမိတယ်ဆိုတာကိုပဲ အမေက သိပ်ဝမ်းသာသွားလို့။ ဒါပေမယ့် သမီးမှာ ကလေးက ရှိသေးတယ်လေ။

ဂါးထရု၏ မျက်ဝန်းထဲတွင် မျက်ရည်များ ပိုင်းလာသည်။

- ကျွန်မအစ်ကိုရဲ့ဇနီးက ကျွန်မသားလေးကို ကျွန်မထက် ပိုပြီး ကောင်းကောင်းထားနိုင်မယ် ထင်တယ် အမေ။ ကျွန်မက အင်မတန်ပျော့ညံ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုတာ အမေလည်း သိပါတယ်။ ပျော်တီးပျော်ပျက် ပြောတတ်၊ ရယ်တတ်တယ်။ သီလရှင်သာ ဝတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် အဲဒီအကျင့်တွေ ပျောက်သွားမှာပဲ အမေ။

- ဝတ်ချင်တယ်လို့ သမီး ပြောတာလား။

ဂါးထရုက ခေါင်းငိုက်စိုက်ချလိုက်ပြီး ဟုတ်ပါတယ်ဟု ဖြေသည်။ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီက ဂါးထရု၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်လိုက်သည်။

- ဝတ်နိုင်ရင်တော့ အတိုင်းထက်အလွန်ပေါ့သမီးရယ်။ ဒါပေမယ့် လွယ်လွယ်စဉ်းစားပြီး လွယ်လွယ်နဲ့ လုပ်လို့တော့ မဖြစ်ဘူးနော်။ အဲဒါလည်း သမီး စောစောက ကြားခဲ့တယ်မဟုတ်လား။

- ကြားခဲ့ပါတယ် အမေ။

- သည်အကြောင်းကို တို့နှစ်ယောက်ချင်းကလွဲရင် တခြား ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘဲ ဓဏထေးလိုက်ဦး။ အမေ သမီးအတွက် ဆုတောင်းပေးမယ်။ သမီးလည်း ဆုတောင်း။ အချိန်နည်းနည်းယူပြီးတော့မှ အမေနဲ့သမီးနဲ့ သည်ကိစ္စကို ထပ်ပြောကြတာပေါ့။ အဲဒါမကောင်းဘူးလား။

- သိပ်ကောင်းပါတယ် အမေ။

- ဒါဆို နှစ်နှစ်ဖြိုက်ဖြိုက်သွားအိပ်တော့ သမီး၊ ဖြစ်လာမယ်၊ ဖြစ်မလာဘူးဆိုတာ တော့ အမေမသိဘူး။ ဒါပေမယ့် တကယ်သာ ဖြစ်လာမယ်ဆိုရင်တော့ အားပေးကြီးအတွက် ဖြေရတာပဲရဲ့။

- နှစ်နှစ်ဖြိုက်ဖြိုက်အိပ်ပါတော့ အမေ။

ဂါးထရုက မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏ အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ သူ့အခန်းဆီသို့ သူလှမ်းလိုက်ရင်းက ရုတ်တရက် စိတ်ကူးပေါ်လာသဖြင့် ကလေးမလေး၏အိပ်ရာဘေးက ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် သူထိုင်ချလိုက်သည်။

- ငါ သီလရှင်ဝတ်ရင်ကောင်းမလားလို့ဟု သူက ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက စောင်ခြံထဲမှ ငုတ်တုတ် ထထိုင်လိုက်သည်။

- အယ်... ဟု သူက ပြောသည်။ လွယ်တော့ မလွယ်ဘူးနော်။

- လွယ်တော့ မလွယ်ဘူးဟု ဂါးထရုက ပြောသည်။ အခုထိတော့ အပြတ်မဆုံးဖြတ်ရသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တကယ်လို့မှား ငါ သီလရှင်ဝတ်မယ်ဆိုရင် ညည်းက ငါ့သားလေးကို ထိန်းပေးမလား။

- ထိန်းပေးမှာပေါ့ဟု ကလေးမကပြောသည်။ ကလေးမလေး၏ မျက်နှာမှာ ထက်သန်မှုက အတိုင်းသား။ ကျွန်မ သူ့ကို အဟုတ် ထိန်းပေးမှာပေါ့။

- ညည်းသားအရင်းလို ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်မှာလား။

- စောင့်ရှောက်မှာပေါ့။ ကျွန်မရဲ့ သားအရင်းလိုကို စောင့်ရှောက်မှာပါ။
- နောက်ပြီးတော့ သူ့ရွှေမှာ ပေါ့တီးပေါ့လျှပ်လည်း မပြောဘူးနော်။
- မိန်းကလေးက လေးနက်တည်ကြည်သွားသည်။ ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ ပေါ့တီးပေါ့လျှပ် မပြောတော့ပါဘူးဟု ဆိုသည်။
- ငါလည်း နောက်ကို ဘယ်တော့မှ ပေါ့တီးပေါ့လျှပ်မပြောတော့ဘူးဟု ဂါးထရုက ပြောသည်။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်။ ငါ ဘာမှ ယတိပြတ်မဆုံးပြတ်ရသေးဘူးဆိုတာ မမှေ့နှံ့ဦး။
- မမှေ့ပါဘူး။
- ပြီးတော့ သည်အကြောင်းကိုလည်း မပြောနှံ့ဦးနော်။ တော်ကြော ပြောပြီးဆိုပြီးမှ တကယ် မလုပ်ဖြစ်ရင် ငါ့အစ်ကို စိတ်ထိခိုက်နေလိမ့်မယ်။
- ကျွန်မ အဒေါ်ပြောတာကို သဘောပေါက်ပါတယ်။
- ကောင်းကောင်း အိပ်ပေတော့ ပေါက်စမရေ။
- ကောင်းကောင်း အိပ်ပါတော့ရင်။

တရားသူကြီးမင်း ဝင်လာသောအခါ လူတို့ မတ်တတ်ထလိုက်ကြသည်။ ယနေ့ကား စီရင်ချက်ချမည့်နေ့ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ လူတို့ မတ်တတ်ထလိုက်သည်ကပင် ခါတိုင်းနှင့်မတူ။ တမူလေးနက်နေလေသည်။ တရားသူကြီးမင်းက ထိုင်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့တွဲဖက်အကဲဖြတ်များလည်း ထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လူတို့ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်တွင် တရားခံသုံးဦးအား တရားရုံးအောက် အချုပ်ခန်းမှ တရားရုံးတွင်းသို့ ခေါ်တင်လာသည်။

သည်အမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ် သေသေချာချာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ခဲ့ပါတယ်ဟု တရားသူကြီးက ဆိုသည်။ တင်သွင်းလာသမျှ သက်သေခံချက်အားလုံးကိုလည်း ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သေသေချာချာ နားထောင်ခဲ့ကြပြီးတဲ့နောက် တစ်ခုစီကို အသေးစိတ် ဆွေးနွေးခဲ့၊ စမ်းသပ်ခဲ့ပြီးပါပြီ။

ဘာသာပြန်သူက တရားသူကြီးပြောသမျှကို ဇူးလူးဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပေးသည်။

တရားခံ အဆာလမ် ကုမာလိုဟာ သူ့မှာ အပြစ်ရှိကြောင်းကို ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်း မရှိတူး။ တရားခံ ရှေ့နေကလည်း သက်သေအနေနဲ့ တရားခံကို အစစ်ခံဖို့ ဓမ္မာချယ်ခဲ့ပြီး တရားခံက သူဟာ ကွယ်လွန်သူ အာသာဂျာဗစ်ကို သူ့ရဲ့ ပါခရိုးက နေအိမ်မှာ ပစ်သတ်ခဲ့ပုံကို ဖြောင့်ဖြောင့် စင်းစင်းပဲ ထွက်ဆိုသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါတင်မကသေးဘဲ တရားခံက သူ့အနေနဲ့ သတ်ဖြတ်ဖို့ သော်လည်းကောင်း၊ ပစ်သတ်ဖို့သော်လည်းကောင်း မရည်ရွယ်ခဲ့ကြောင်း၊ အိမ်စေ့ ရစ်ချတ် မဇီးရင်းကို ခြောက်လွန်ဖို့အတွက်သာ လက်နက်ကို ကိုင်ဆောင်လာခဲ့ကြောင်းနဲ့ သေသူဟာ တခြားတနေရာမှာ ရောက်ရှိနေမယ်လို့ ထွက်ဆဲတဲ့အကြောင်းတို့ကို အခိုင်အမာ ပြောဆို သွားခဲ့ပါတယ်။ သည်ထွက်ချက်ကို နောက်ပိုင်းမှာ စဉ်းစားရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ထွက်ချက်အရ ခုတီယနဲ့ တတိယခွဲချက်တင်ခံရသူများအနေနဲ့ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းရှိ မရှိကို ဆန်းစစ်ဖို့က အလွန်အရေးကြီးလာပါတယ်။ သည်အကြံကို တတိယခွဲချက်တင်ခံရသူ ဂျီဟဲဘ် နှစ် ပါဖျူရီက ရလာတာဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ပါဖျူရီကသာ အစေခံ မဇီးရင်းကို သတ်လစ်သွား သည်အထိ ရိုက်နှက်ခဲ့တာဖြစ်ကြောင်း ပထမခွဲချက် တင်ခံရသူက တင်ပြပါတယ်။ သည်

အချက်ကို မပီးရင်းကိုယ်တိုင်ကလည်း ထောက်ခံနေပါတယ်။ မပီးရင်းထွက်ဆိုတာက မျက်နှာ ဖုံးရဲ့အပေါ်မှာ ပေါ်နေတဲ့ မျက်လုံး အကြောဆွဲတာကို သူကောင်းစွာ မှတ်မိနေတယ်တဲ့။

ယည်အချက်ကို ပိုခိုင်လုံစေပြန်တာက မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားတဲ့ လူဆယ်ယောက်ထဲကနေ ခွဲထုတ် ပြနိုင်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီဆယ်ယောက်ထဲမှာ ပါဖျူရီလိုပဲ မျက်လုံး အကြောလိုက်နေတဲ့သူ တစ်ယောက်မက ပါဝင် နေပါတယ်။ သည်ကြားထဲကပဲ မပီးရင်းဟာ ပါဖျူရီကို မှန်မှန်ကန်ကန် ခွဲထုတ်ပြနိုင်ခဲ့တယ်။ သို့ပေမယ့်လည်း အကြောဆွဲပုံတွေဟာ တူပင်တူလင့်ကစား တစ်ထပ် တည်း မတူတဲ့အချက် အလုံးအမန်ချင်းတူညီပြီး အကြောဆွဲတာချင်းပါ တူညီတဲ့သူကို ရှာဖွေ ဖွဲ့ခတ်တဲ့ အချက် ပါဖျူရီကို မပီးရင်းက ရင်းရင်းနှီးနှီး သိထားတဲ့အချက်တွေကို တရားခံ ချွေနေက ထောက်ပြလာပါတယ်။ လူဆယ်ယောက်လေးဟာ အလုံးအမန်ချင်းချေး အကြော ဆွဲပုံချင်းပါ တစ်ထပ်တည်း တူညီနေသူများကြားမှာ ချွေထုတ်ပြနိုင်မှသာ လူခွဲတာ မှန်နိုင်မှာ ဖြစ်ကြောင်း တရားခံဘက်က ခုခံကာကွယ်ပါတယ်။ သည်ခုခံချေပချက်ကို ကျပ်တို့အနေနဲ့ လုံးဝသဘွဲ့ လက်ခံလို့ မရပါဘူး။ အကြောင်းက လူချွေထုတ်တဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် တစ်ထပ်တည်းတူနေမှသာ မှန်မှန် ကန်ကန် ချွေထုတ်နိုင်မယ်ဆိုတဲ့ ကောက် ချက်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ လက်ခံလို့မရလို့ပါ။ သို့ပေမယ့် သည်ခုခံချေပချက်ကို တစ်စိတ် တစ်ပိုင်းတော့ လက်ခံနိုင်ပါတယ်။ အကြောဆွဲတာလို သိထားထင်ရှားတဲ့အချက်ကြောင့် လူ ချင်း ခွဲရာမှာ မှားယွင်းနိုင်သလို မှန်ချင်လည်း မှန်နေနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျန်တဲ့ မျက်နှာတစ်ဝက်ကို ဖုံးကွယ်ထားတဲ့အခါမျိုး မှာပါ။ လူခွဲတဲ့အခါမှာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အားလုံးကို ကြိုတင်ပြီးမှ ခွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ကွယ်ဝှက်ထား တဲ့အခါ သိပ်မသေချာနိုင်တော့ပါဘူး။ တကယ်တော့ အဲသလို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ဖုံးကွယ် လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ကြောက်စရာကောင်းသွားပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူတဲ့အချက်တွေကို ဖုံးထားလိုက်ပြီး တူတာလေးတွေကိုပဲ ချွေဖော်ထား နိုင်လို့ပါ။ ဆိုကြပါစို့။ အာမာရွတ်ချင်း တူတဲ့ လူနှစ်ယောက်မှာ အာမာရွတ်နေရာ ကွက်ကွက် လေးကိုပဲ ဖော်ထားပြီး ကျန်တဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေကို ဖုံးထားမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူ့ဘယ်သူ ဆိုတာ ခွဲရခက်ကုန်နိုင်ပါတယ်။ အဲတော့ကာ မပီးရင်းက သူ့ကို မှိုက်လိုက်သူကို ခွဲထုတ်ပြ လိုက်ရုံနဲ့ ပါဖျူရီဟာ သူ့ကို မှိုက်သူဖြစ်ပါကြောင်း ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေခံချက်တော့ မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက် သတိထားရမှာက ပထမခွဲချက်တင်ခံရသူ အဘာလမ် ကုမာလိုက ပါဖျူရီလည်း အခင်းဖြစ်ပွားစဉ်က မှီနေခဲ့ပြီး မပီးရင်းကို မှိုက်နှက်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ပေ မယ့် ခဲက သူ့ကို ပါဖျူရီဘယ်မှာရှိသလဲလို့မေးမြန်းခဲ့ပြီးနောက်မှသာ အဲသလို ထွက်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်နေတာပါ။ ခဲက မေးလိုက်တော့မှ ပါဖျူရီကို သည်အမှုထဲ ဆွဲထည့်ဖို့ သူ စဉ်းစားဖြစ် သွားတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ ဝါမှမဟုတ် ပါဖျူရီနဲ့ သည်လူသတ်မှုတို့ကြားမှာ နဂိုကတည်းက အဆက်အစပ် မှီနေသလား။ အဘာလမ် ကုမာလိုဟာဖြင့်ရင် အခင်းဖြစ်ပွားပြီးတဲ့ နောက်

ပိုင်းမှာ အဲဘက်ကြီး ကြောက်လန့်နေခဲ့ကြောင်း၊ အမမ်းခံလိုက်ရပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ဘယ် နာမည်ကိုပဲ သူ့ကိုပြောပြော၊ သူရင်ထဲမှာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတစ်ခုလို ဖြစ်နေတဲ့ အမှန်ကိုသာ မြှောင်ချက်ပေးမှာဖြစ်ကြောင်း၊ အဲဒီစိတ်အခြေအနေကြောင့်သာ မြှောင်ချက်ပေးခဲ့တာဖြစ်ပြီး ပါဖျူရီနာမည်ကို ပြောလိုက်လို့ မြှောင်ချက်ပေးတာ မဟုတ်ကြောင်း ပထမခွဲချက်တင်ခံရသူရဲ့ အကျိုးဆောင်ကြီးက ချေပသွားပါတယ်။ မှန်ပါတယ်။ တရားခံရဲ့ ကြောက်လန့်နေတဲ့ စိတ် အနေအထားဟာ သည်ချေပချက်ကို တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပုံပိုင်းပေးနေတာ အမှန်ပါ။ သို့ပေမယ့် လည်း ကြီးလေးတဲ့ မြစ်မှုတစ်ခုမှာ တစ်ယောက်တည်း မြစ်ခက်မခံလို့တဲ့အတွက်ကြောင့် ပါဖျူရီဆိုတဲ့ နာမည်ကို ကြားလိုက်တဲ့အခါ သူတို့သုံးယောက်ထဲမှာ ပါဖျူရီလည်းပါတယ်လို့ ထွက်ဆိုတာလည်း မြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို လုံးလုံး မယ်ထုတ်လိုက်လို့ မပြန်ပါဘူး။ တစ်ဖက်ကလည်း သူ့အနေနဲ့ သူနဲ့အတူ ပါဝင်တဲ့သူတွေရဲ့ နာမည်အမှန်တွေကို မဖော်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်တောင်မှ အခင်း ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ စီးမိုဆောင်ထဲကို လူသုံးယောက် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာ ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ မပီးရင်းရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ကိုတော့ သံသယဖြစ်စရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိပါဘူး။ သူဟာ သူလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့တာတွေကို မြှောင်မြှောင်မှန်မှန်ပဲ ထွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်။ သည် လိုလူ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘာကြောင့် အပြစ်မရှိသူ နှစ်ယောက်ကို သည်အမှုထဲ ဆွဲထည့်ပြီး တကယ်အပြစ်ရှိသူ နှစ်ယောက်ရဲ့နာမည်ကိုကျတော့ ဘာကြောင့် ဖုံးကွယ်ထားမှာတဲ့လဲ။

သည်နေရာမှာ မပေးဖို့ကောင်းတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုက လူများပြီး နေတာ မြစ်နိုင်တယ် လို့ ချေပချက်ပါ။ မပီးရင်းက ပါဖျူရီရယ်လို့ လူများပြီး ပြောတာလို့ တရားခံဘက်က ချေပ ပေမယ့် ပါဖျူရီကို ခဲက သွားရှာတဲ့အခါမှာ ချက်ချင်း မြှောင်ချက်ပေးတဲ့ တရားခံကို မမ်းမိလာ ခဲ့တာမို့အဲဒီ လူများခြင်းဟာဖြင့်ရင် အင်မတန်ထူးခြားတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုလို့ ဆိုရတာရှိပါ လိမ့်မယ်။

ရွတ်ထွေးလှတဲ့ သည်အမှုမှာ နောက်ထပ် အခက်အခဲတစ်ခုကလည်း ရှိနေပါသေး တယ်။ ခွဲချက်ခံနေရသူများကရော၊ တေဘီ မီးဖိုတို့ကပါ သူတို့လေးယောက်စလုံးဟာ လူ သတ်မှုဖြစ်ပွားပြီး နောက်တစ်ရက်မှာ အလကူဖြောင့်က နှစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်ရိပ်သာ အိမ် အမှတ် ၇၉မှာ ရှိနေခဲ့ကြကြောင်းကို ငြင်းဆိုခြင်းမပြုခဲ့ကြပါဘူး။ သည်လို တွေ ဆုံခဲ့ကြတဲ့ အတွက် ပထမခွဲချက်တင်ခံရသူအနေနဲ့ ဒုတိယနဲ့ တတိယ ခွဲချက်တင်ခံထားရသူများကိုပါ သည်အမှုထဲ ဆွဲထည့်ဖြစ်စေခဲ့တာလား။ ဝါမှမဟုတ် သူတို့တွေကြတာဟာ သူထွက်ဆိုတဲ့ အတိုင်း ပြောကြဆိုကြဖို့ တွေ့ကြတာလား။ သူတို့တွေတဲ့အခါ လူသတ်မှုအကြောင်းကိုရော ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့ကြသလား။ တေဘီမီးဖိုဆိုတဲ့အမျိုးသမီးဟာ ကျေနပ်အားရစရာမကောင်းဆုံး သက်သေတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ တရားလိုဘက်ကရော ပထမခွဲချက်တင်ခံရသူရဲ့ အကျိုး ဆောင်ဘက်ကပါ လူသတ်မှုအကြောင်း အဲဒီမှာ ဆွေးနွေးခဲ့ကြတဲ့အကြောင်းကို ခိုင်လုံအောင် သက်သေထုထောင်နိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။ သည်အမျိုးသမီးဟာ ပထမခွဲချက်တင်ခံရသူကို မတွေ့ တာ တစ်နှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ခဲကို လိမ်လည်ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ သည်အမျိုးသမီးဟာ

စိတ်နှလုံး၊ ထွက်ချက်တွေလည်း ရွှေ့နေ့နက်မညီဘဲ ကွဲလွဲနေပြီး ကြောက်လန့်နေတဲ့သက်သေ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ပေမယ့် စိတ်နှလုံးစရာတွေဖြစ်စေခဲ့တဲ့ ကြောက်လန့်မှုဟာ တရားရုံးတော်ကို ယာရောက်ရာပို့ ဖြစ်တာပဲလား။ သည်အမျိုးသမီး ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ တခြား ရာဇဝတ်ပြစ်မှု တွေကြောင့် ကြောက်လန့်နေတာလား။ လူသတ်မှုကို အမှန်တကယ် ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ အတွက် ကြောက်လန့်နေတာလားဆိုတာကို မကျဲပြားလှပါဘူး။

စွဲချက်တင်ခံရသူ သုံးဦးဟာ အခင်းမဖြစ်ပွားမီကတည်းက အလွန်တွဲဖက်ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းကို တရားလိုဘက်က တင်ပြလာခဲ့ပါတယ်။ သူတို့သုံးဦး တွဲဖက်ဆောင်ရွက်မှုကို ဆက်လက်စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်ဖို့အတွက် ဦးစွာအောင်တင်ပြနိုင်ခဲ့တာပါ။ သို့ပေမယ့် စောစောပိုင်းက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့မှုများကြောင့်တော့ လတ်တလောစွဲဆိုထားတဲ့၊ ကြီး လေးတဲ့ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကိုလည်း ပူးပေါင်းကျူးလွန်ခဲ့ကြတယ်လို့ အပိုင်အမာ သက်သေပြနိုင် မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

သေသေချာချာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ တွဲဖက်အကဲဖြတ်များနဲ့ ကျုပ်တို့ အနေနဲ့ ဒုတိယနဲ့ တတိယ စွဲချက်တင်ခံရသူများဟာ ဆည်အမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြစ်မှု ထင်ရှား ခြင်းမရှိဘူးဆိုတဲ့ ကောက်ချက်ကို ရလာပါတယ်။ ဝါကြောင့် သူတို့ကို သည်အမှုက တရားသေ လွတ်ရပါလိမ့်မယ်။ သို့ပေမယ့် သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ ရာဇဝတ်မကင်းတဲ့ စောစောပိုင်းက ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ချက်များအတွက်တော့ ကျကျနနစုံစမ်းစစ်ဆေးဖို့ လိုအပ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်အနေနဲ့ သံသယ မရှိပါဘူး။

တရားရုံးတော်တွင် သက်ပြင်းချသံများ ပေါ်လာသည်။ ပြဇာတ်၏ အခန်းစဉ်တစ်ခန်းကား ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။ စွဲချက်တင်ခံထားရသူ အဆာလစ် ကူမာလိုကား မလှုပ်မယှက်။ ယခုအခါတွင် လွတ်လပ်သွားပြီဖြစ်သည့် လူနှစ်ယောက်ကိုပင် သူ မကြည့်ပါ။ သို့ရာတွင် ပါဗျူဂီကမူ ဒါမှန်တယ်။ ဒါတရားတယ်။ အမှန်အတိုင်းပဲဟု ပြောဆိုနေဘိသကဲ့သို့ မျက်နှာထားမျိုးဖြင့် ရှိလေသည်။

ပထမစွဲချက်တင်ခံရထားသူအတွက် အမှုက ကျန်နေပါတယ်။ တရားခံရဲ့ ပြောဆိုချက်ကို သေသေချာချာ စုံစမ်းစစ်ဆေးခဲ့ပါတယ်။ အဲသလိုစစ်ဆေးတဲ့အခါ တရားခံဟာ အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုချက်ပေးခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရတယ်။ အပြစ်မရှိသူတစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့အမှန်တကယ် ကျူးလွန်ခြင်းမရှိခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ကို သူပင် ကျူးလွန်ခဲ့ပါတယ်လို့ ပြောဆိုချက်ပေးစရာ တာအကြောင်းမှ မရှိပါဘူး။ တရားခံကို ပြင်းထန်တဲ့ ပြစ်ဒဏ်မချမှတ်သင့်ဘူးလို့ တရားခံရဲ့ ပညာရှိ အကျိုးဆောင်ကြီးက လျှောက်လဲထားပါတယ်။ တရားခံဟာဖြင့်ရင် သူ့ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုအတွက် အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေတာ၊ စိတ်ထိခိုက်နေတာ၊ နောင်တရနေတာတစ်ကြောင်း၊ ပြောဆိုပြောဆိုမှန်မှန် ပြောဆိုချက်ပေးခဲ့တာမို့ ချီးကျူးအပ်တာက တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ပြစ်

ဒဏ်ချမှတ် ရာမှာ သက်သက်ညာညာ ချမှတ်ပေးဖို့ အကျိုးဆောင်ကြီးက လျှောက်လဲသွား ပါကယ်။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ သူ့ရဲ့ လယ်ရွာယဇ်နယ်မှရယ်၊ မိုးစဉ်းတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူငယ် မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ စာချိတ္တကို ပျက်ပွင်းသွားစေနိုင်လောက်အောင် ကျေကောက်ပွေလီလို့တဲ့ မြို့ကြီးရဲ့ ဆိုးရွားလှတဲ့ သက်ရောက်မှုရယ်တို့ကိုလည်း တရားခံအကျိုးဆောင်ကြီးက ထောက် ပြခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဝေသံခံတိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေအပေါ်မှာ မှီကပ်ခတ်နေတဲ့ အခြေ အနေဆိုးကို အကျိုးဆောင်ကြီးက အကျယ်တဝင့် တင်ပြခဲ့တဲ့အပြင် သည်လိုအဖြစ်အပျက်မျိုး တွေအတွက် ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်သည်ပင် ကြံရာပါတွေသာဖြစ်ပါကြောင်း အကျိုးဆောင် ကြီးက ဝိုင်ဝိုင်လုံလုံ ခုခံလျှောက်လဲသွားခဲ့ပါတယ်။ ကြောက်လန့်မှု၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှု၊ မဆင်ခြင်မှုတွေကြောင့် ကျုပ်တို့တွေဟာ လူ့ဘောင်ကြီး ပျက်စီးသွားအောင် လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ပျက်သွားတော့လည်း ပြင်ဖို့ သိပ်မကြိုးစားခဲ့ကြဘူးဆိုတာ မှန်တယ် ဆိုလေဦး။ ကျုပ်တို့တွေ အနေနဲ့ အဲသလို လုပ်မိတဲ့အတွက် ရှက်ဖွယ်လိလိဖြစ်နေတဲ့အပြင် လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေတာ ထက် ပိုလည်း သတ္တိရှိ ပိုလည်း ပွင့်လင်းတာတစ်ခုခုကို ဆောင်ရွက်သင့်တယ်ဆိုစေဦးတော့ တရားဥပဒေဆိုတာက ရှိပါသေးတယ်။ ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း၊ ဥပဒေနဲ့အညီ ဆောင် ရွက်ဖို့ တရားသူကြီးများ ခန့်အပ်ထားခြင်း၊ တရားသူကြီးများအနေနဲ့ တရားဥပဒေနဲ့အညီ ဆောင်ရွက်ရာမှာ မည်သည့်ဘက်ကိုမှ မလိုက်ဘဲ ပြောဆိုမှန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ အခွင့် အာဏာများ ပေးအပ်ထားခြင်းတို့ဟာဖြင့်ရင် သည်လို ပျက်ပွင်းနေတဲ့ လူ့ဘောင်တစ်ရပ်က အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့တဲ့ အထင်ရှားဆုံး ပြယုဂ်များပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လူ့ဘောင်တစ်ရပ် ပျက်ပွင်းနေတာမို့ အဲဒီလူ့ဘောင်ထဲက တရားသူကြီးတစ်ဦးအနေနဲ့ တရားဥပဒေကို ယီးတီး ယားတား မလုပ်အပ်ပါဘူး။ လူ့ဘောင်ရဲ့ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ကို အဖို့ အဖို့ သောသူတွေအနေနဲ့ တရားမျှတမှုမရှိဘူးလို့ ခံစားရတယ်ဆိုရင် အဲဒီဥပဒေနဲ့ အဲဒီလူ့ဘောင်ကိုသာ ပြင်ကြရမှာပါ။ အဲသလို မပြင်ဆင်နိုင်ခင်အတောအတွင်းမှာတော့ တည်ဆဲတရားဥပဒေနဲ့အညီသာ စီရင် ဆုံးဖြတ်ရမှာပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲသလို စီရင်ဆုံးဖြတ်ဖို့ဆိုတာဟာလည်း တရားသူကြီးတစ်ဦးရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ တာဝန်သာဖြစ်ပါတယ်။ အဲသလို တရားသူကြီးတစ်ဦးအနေနဲ့ ဥပဒေနဲ့အညီ လွတ်လပ်စွာတရားစီရင်ခြင်းဟာဖြင့်ရင် တခြားဘက်တွေမှာ လွဲချင်တိုင်းလွဲနေတဲ့ လူ့ဘောင် တစ်ရပ်မှာ ပြောဆိုမတ်မှန်ကန်ရာကို ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းလည်း မည်ပါတယ်။ သည်လိုဆိုတဲ့ အတွက် ပညာရှိ အကျိုးဆောင်ကြီးအနေနဲ့ တရားဥပဒေနဲ့အညီ မဆောင်ရွက်သင့်ဘူးလို့ တင်ပြလာရာရောက်တယ်လို့ စွပ်စွဲလိုက်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်ပြောလိုတာက လူ့ဘောင် တစ်ရပ်ရဲ့လက်ရှိ လွှဲသွားပျက်စီးမှုတွေက တရားသူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ တရားဥပဒေနဲ့အညီ စီရင်ဆောင်ရွက်မှုအပေါ်မှာ မလွှဲမိနိုင်၊ မလွှဲမိမိအပ်ဘူးဆိုတဲ့ အချက်ကို ထောက်ပြချင် တာပါပဲ။

ဥပဒေအရ လူတစ်ယောက်ဟာ မိမိရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်အပေါ်မှာ တာဝန်ခံရမှာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ခြင်းချက်များရှိသော်လည်း သည်အမှုမှာတော့ တယ်သူကမှ အဲဒီခြင်းချက်များနဲ့

အကြီးလေး သက်ဆိုင်ခြင်း မရှိပါဘူး။ တရားသူကြီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဝိဋ္ဌအမှန် တာဝန်ရှိ မရှိ ဆုံးဖြတ်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဥပဒေအရ တာဝန်ရှိ မရှိသာ ဆုံးဖြတ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ယက်ညာမှုကို ပြုရမှာလည်း တရားသူကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ တရားသူကြီးထက် အဆင့်မြင့်တဲ့ အာဏာပိုင်ကသာ ပြုသရမှာဖြစ်ပါတယ်။ သည်အမှုမှာတော့ ဘုရင်ခံချုပ်ကသာ သက်ညာမှု ကို ပေးအပ်လိုက် ပေးအပ်နိုင်မှာလည်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ သည်လူငယ်လေးဟာဖြင့်ရင်တော့ရင် အိမ်တစ်အိမ်ကို မောက်ထွင်းဖို့အကြံနဲ့ သွားခဲ့တယ်။ သူ့နဲ့အတူ ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်လည်း ပါသွားတယ်။ ယူသွားတာကလည်း ခြောက်လှန့်ရုံအတွက်ပါလို့ သူက အစဉ်တစိုက်ဆိုခဲ့တယ်။ ဝါဖြင့်ရင် ဘာဖြစ်လို့ ကျည်ထိုးထားခဲ့တာလဲ။ သူ့အနေနဲ့ သတ်ဖြတ်လိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မရှိခဲ့ ပါဘူးလို့လည်း အစဉ်တစိုက်ဆိုခဲ့ပြန်တယ်။ သို့ပေတည် သူ့ရဲ့အပေါင်းပါတစ်ယောက်ကတော့ ဒေသခံ အခေခံကို အခန့်မသင့်ရင် သေစေနိုင်သည်အထိ ရက်ရက်စက်စက် ရိုက်နှက်ခဲ့ပါ တယ်။ လက်နက်က သံတုတ်ဖြစ်ပါကြောင်း သည်ထက်ပိုပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများ မရှိခဲ့ပါကြောင်း သူက ထွက်ဆိုခဲ့တယ်။ တရားခံတင်ပြလာတဲ့ အကြံအစည်ကို နှံ့တော်က မေးမြန်းရာမှာ တရားခံက သေစေနိုင်လောက်တဲ့ လက်နက်ကို ကိုင်ဆောင်မသွားဖို့အတွက် တရားခံက ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်။ သည်နေရာမှာ ရိုက်နှက်ခံရသူဟာ လူပညးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သည်ပြစ်မှုဖိုးဟာ မကြီးလေးလှဘူးလို့ ယူဆတဲ့ အစဉ် အလာတစ်ရပ်လည်း ရှိနေပါတယ်။ သို့ပေတည် အဲသလိုအယူအဆမျိုးကို တယ်တရားရုံး တော်အနေနဲ့မှ လက်ခံနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး။

သည်နေရာမှ စဉ်းစားအပ်တဲ့ အရေးကြီးဆုံးအချက်ကတော့ တရားခံဟာ လူသတ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်မရှိကြောင်း လူဖြူက မပျော်လင့်ဘဲ ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကြောက်ကြောက် နဲ့ လုပ်မိလုပ်ရာလုပ်တဲ့အနေနဲ့ ခြောက်လုံးပြူးကို ပစ်လိုက်ပါကြောင်း တစိုက်မတ်မတ် ထွက်ဆို ခဲ့တာပါ။ ဒါကို နှံ့တော်အနေနဲ့ အမှန်လို့ ယူဆမယ်ဆိုရင် တရားခံဟာ လူသတ်မှု မကူးလွန် ခဲ့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သည်အမှုမှာပေါ် ပေါက်နေတဲ့ အကြောင်းချင်းရာများက ဘာတွေလဲ။ လက်ရဲခတ်ရဲနဲ့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူငယ်လေး သုံးဦးကို တခြားဘယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့တွေ့ရမလဲ။ လူ တစ်ယောက်ကို သတ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်အပြည့်နဲ့ သူတို့ဟာ အဲဒီအိမ်ကို သွားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ တရားဥပဒေနဲ့ မညီညွတ်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို အထ မမြောက်အောင် နှောင့်ယှက်ဟန်တားသူ တစ်ဦးဦးကို သေစေနိုင်လောက်တဲ့ လက်နက် တွေကို သူတို့တွေ ကိုင်ဆောင် သွားကြတာလည်း မှန်နေပြန်တယ်။

သည်အချက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး တောင်အာဖရိကနိုင်ငံသား တရားသူကြီးမင်းတစ်ဦးက ပြော ခဲ့ဖူးတာ တစ်ခု ရှိတယ်။ “သေစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဟူသည် လူသတ်မှုတစ်ခုတွင် မရှိ မဖြစ်လိုအပ်သော အချက်အလက်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်”လို့ သူက ဆိုတယ်။ သို့ရာတွင် “ထိုရည် ရွယ်ချက်ရှိ မရှိကိုမှ သက်ဆိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများဖြင့် ကောက်ချက်ချရာသည်။

ဤအမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သောအကြောင်းချင်းရာများသည် သေစေလိုသော သဘောသဘာဝ ရှိ မရှိ ကောက်ချက်ချရာတွင် သက်သေခိုင်လုံခြင်းရှိ မရှိကို ဆန်းစစ်ရန်လိုအပ်ပေသည်။ သေစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဟုဆိုရာ၌ အမှန်တကယ် သေစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက် ပါရှိ သည့်အမှုများကိုသာ အကန့်အသတ်ဖြင့် ထားရှိအပ်သည်မဟုတ်ပေ။ အမှန်တကယ် သေဆုံး သည်ဖြစ်စေ၊ မသေဆုံးသည်ဖြစ်စေ သေစေလောက်သည့် လူ့ဗန္ဓာကိုယ်အား အပြင်းအထန် နာကျင်ထိခိုက်စေနိုင်သော အရာဝတ္ထုတစ်ခုခု ပါဝင်ပတ်သက်လျက်ရှိသော အမှုများလည်း အကန့်ပင်ပေသည်”တဲ့။

ကျွန်တို့အနေနဲ့ သည်အခန်းလေးထဲမယ် သည်အခိုက်အတန့်လေးအတွင်းမှာတင်ပဲ အပြစ်မရှိတဲ့ လူပညးတစ်ယောက်ကို မှူးပေးသွားအောင် ရိုက်နှက်လိုက်ပြီး လူဖြူတစ်ယောက် ကို ပစ်သတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် အပြစ်အထန်နာကျင်စေလိုတဲ့ရည်ရွယ်ချက်မပါရှိဘူးလို့ ကျွန်တို့ တယ်လိုလုပ် ကောက်ချက်ချရမှာလဲ။ ကျုပ်အနေနဲ့တော့ အဲသလို တယ်လိုနည်းနဲ့မှ မယူဆနိုင် ဘူး။

ရုံးတော်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။ တရားသူကြီးလည်း တိတ်သွားသည်။ အပ်ကျသံ ပင် မကြားရ။ မည်သူမျှ ဧရောင်းမဟန့်၊ မလှုပ်ရှား၊ သက်ပြင်းမရှိက်။ တရားသူကြီးမင်း က စကားဆက်လိုက်သည်။

အသာလမ်ကူမာလို့ အသင့်အား ဝဠုပုဂံခွန်၊ အောက်တိုဘာလ၏ အဋ္ဌမမြောက်နေ့၊ နေ့ခင်း အချိန်တွင် ပါဝင်နေအိမ်၌ အာသာ ကြက်ပုစံလစ်သံ ဣာပုစံအား သတ်ဖြတ်မှုအတွက် အပြစ်ရှိသည်ဟု ဤရုံးတော်က စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသည်။ မက်သယူး ကူမာလို့နှင့် ဂျီဟဲနစ် ပါဖူရီ အသင်တို့အား ဤအမှုတွင် အပြစ်မရှိဟု နှံ့တော်က စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသည့်အတွက် အသင်တို့အား တရားသေ လွှတ်လိုက်သည်။

သို့ဖြင့် ထိုနှစ်ယောက်မှာ ခြေအောက်ခန်းအတွင်းသို့ ဆင်းသွားကြပြီး တရားခံ ဝက်ခြံထဲ တွင် တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ ကျန်ရစ်ခဲ့သူက ထိုနှစ်ယောက် ထွက်သွား သည်ကို ကြည့်နေလေသည်။ အခုတော့ ငါတစ်ယောက်တည်းပါလားဟု သူ တွေး ကောင်း တွေးနေပေလိမ့်မည်။

တရားသူကြီးမင်းက ဆက်လိုက်ပြန်သည်။ မည်သည့်အချက်အလက်များပေါ်တွင် မူတည်ပြီး ဤရုံးတော်အနေဖြင့် သက်ညာစွာ ငြင်းစားသင့်ပါသနည်း၊ ဤအချက်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် အသေ အချာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ခဲ့ပြီးနောက် ပြစ်ဒဏ်အား လျော့ပေါ့ထိုက်သော အကြောင်းအရာ အချက်အလက် တစ်စုံတစ်ရာကိုသော်မျှ မတွေ့ရသမျှ တရားခံသည် လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါ

သည်။ ဂိုးရာတွင် သူသည် အရွယ်ရောက်သူ လူကြီးတစ်ယောက်တဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ တရားခံသည် အဖော်နှစ်ဦးနှင့်အတူ အိမ်တစ်အိမ်သို့သွားရောက်ပြီး လူတစ်ဦး ဟစ်ယောက်အား သေစေနိုင်လောက်သော လက်နက်နှစ်မျိုးကိုလည်း တပါတည်း ယူဆောင် သွားကြပါသည်။ အဆိုပါလက်နက်နှစ်မျိုးလုံးကို အသုံးပြုခဲ့ကြရာ လက်နက်တစ်မျိုးကြောင့် ပြင်းထန်သော နာကျင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပြီး ကျန်တစ်မျိုးကြောင့် လူ့အသက်တစ်ချောင်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရပေသည်။ အသက်ကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ အန္တရာယ်ပေးတတ်သူများ၏ သေစေနိုင်လောက်သော ရန်သတ္တိပြုခြင်းများ လူ့ဘောင်တွင် မဖြစ်ပွား၊ မပေါ်ပေါက်လေ အောင် ကာကွယ်ရန်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ ကျူးလွန်သူများနှင့်ထိုက်တန်သော အပြစ်ဒဏ် များကို ချမှတ်ပေးရန်လည်းကောင်း လေးနက်တည်ကြည်သော တာဝန်တစ်ရပ်မှာ ဤနှစ်တော် အပေါ်၌ ကျရောက်လျက် ရှိပေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် သက်ညှာစွာ စဉ်းစားရန် မည်သည့် အကြောင်းမျှ မရှိပေ။

တရားသူကြီးမင်းက ကောင်လေးအား ပြောလိုက်သည်။

- ကျုပ် ပြစ်ဒဏ်မချခင် မောင်မင်းအနေနဲ့ တခြား ဘာများ ပြောချင်သေးသလဲ။
- ကျွန်တော်မျိုးမှာ ပြောစရာ တစ်ခုသာရှိပါတယ်။ အဲဒီလူကို ကျွန်တော် သတ် မိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် သူ့ကိုသတ်ဖို့ လုံးလုံး မရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော် ကြောက်လို့သာ သတ်မိခဲ့တာပါ ဆိုတာပါပဲခင်ဗျား။

ရုံးတော်အတွင်း တိတ်ဆိတ်နေသည်။ သို့ရာတွင် လူဖြူတစ်ယောက်က တိတ်တိတ်နေကြ ရန် အသံအကျယ်ကြီးဖြင့် ဦးစေခေါ်လိုက်သည်။ ကူမာလိုက မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့်အုပ် ထားလိုက်သည်။ အလုံးစုံကို သူကြားပြီးဖြစ်သလို သဘောလည်းပေါက်သွားပြီဖြစ်သည်။ ဂျာဗစ်ကား ခက်ထန်စွာ၊ တောင့်တောင့်ကြီး ထိုင်နေသည်။ လူဖြူလူငယ်ကမူ သွေရွေ တူသို့ကြည့်ကာ ဒေါသတကြီးဖြင့် မျက်မှောင်ကုပ်ထားလေသည်။ ကလေးမလေးကမူ ကလေးမလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင် ထိုင်နေကာ သွေရွေသူကို မကြည့်ဘဲ တရားသူကြီး မင်းကိုသာ မျက်တောင်မခတ်ကြည့်နေလေသည်။

အဆာလမ် ကူမာလို အသင့်အား အကျဉ်းထောင်သို့ ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်သွားရန် ကျွန်ုပ် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အသင့်အား လည်ပင်းတွင် ကြိုးကွင်း စွပ်၍ မသေမချင်း သတ်စေ။ ဘုရားသခင်က အသင့်ပိညာဉ်အား သက်ညှာပါစေ။

တရားသူကြီးမင်းက မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ အားလုံးလည်း မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ အရာရာမှာ တိတ်ဆိတ်မနေတော့ချေ။ တရားခံမှာ ကြမ်းပေါ်သို့ လဲကျသွားကာ အော်

ဟစ်ငိုကြွေးနေသည်။ တရွပ်ရွပ် ငိုကြွေးနေသည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ဆွဲငင် အော်ဟစ် ငိုကြွေးသံကိုလည်း ကြားရသည်။ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က တီးခေါ့၊ တီးခေါ့ဟု အော်ဟစ်သည်။ သူသည်လည်း ကြားရသည်။ မည်သူကမှ တိတ်တိတ်နေရန် မနှိုးစော်တော့ ပါ။ တရားသူကြီးကား ရုံးတော်ထဲမှာ ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကွဲအက်နေသော နှလုံးသား များကို မည်သူ တားဆီးလို့ရတတ်နိုင်ပါမည်တဲ့လဲကွယ်။

တရားရုံးတော်၏အပြင်သို့ ထွက်လာကြသည်။ ဓလေ့ထုံးစံအရ လူဖြူတွေက တစ်ပေါက်၊ လူမည်းတွေက တစ်ပေါက်၊ သို့ရာတွင် လူဖြူလူငယ်က ထိုဓလေ့ထုံးစံကို ချိုးဖောက် လိုက်ပြီး သူနှင့်မဆီမန်းဂုတို့က အိုမင်းကာ ပုံကျမတတ်ဖြစ်နေသော အဘိုးကြီးကို တစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှ တွဲကာ ထွက်လာကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဓလေ့ထုံးစံတစ်ရပ်အား ချိုးဖောက်သည်မှာ မြင်ရခဲပါဘိခြင်း။ ဓလေ့ထုံးစံတစ်ရပ်အား ချိုးဖောက်ဖြစ်ဖို့အတွက် အလွန် နက်ရှိုင်းစူးရှလှသော စံစားမှုတစ်ရပ်သာလျှင် တတ်နိုင်ပါသည်။ လူငယ်၏ မျက်ခုံးတို့မှာ အတွန်ချိုးနေကာ တူရသို့ ခက်ထန်စွာကြည့်နေလေသည်။ အလွန်စူးရှ နက်ရှိုင်းလှသော စံစားမှုကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ ဓလေ့ထုံးစံတစ်ခုကို ချိုးဖျက်လိုက်ရသော ကြောင့် တစ်ကြောင်း ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းကား ထိုသို့လုပ်ရန်မှာ လွယ်လှသည် မဟုတ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

မနှစ်မြို့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်မြင့်မားသော နံရံထဲတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ဘူးဝမှ သူတို့ ဝင်လိုက်ကြပြန်သည်။ ဖာသုာဗုဒ္ဓ်နှင့် ကုမာလို၊ ဂါးထရုနှင့် မိန်းကလေး၊ မဆီမန်းဂုတို့ဖြစ်လေသည်။ ကောင်းလေးအား သူတို့ထံသို့ ခေါ်လာသည်။ ရုတ်တရက် တော့ ကောင်းလေး၏ မျက်လုံးထဲတွင် မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်များ လက်ခနဲ ဖြစ်သွား သေးသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ ကောင်းလေးသည် တုန်တုန်ယင်ယင်ရပ်နေလေသည်။ ကုမာလိုက သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာပြောလိုက်ပါသည်။ လက်ထပ်ဖို့အတွက် အပေတို့ လာကြ တာပဲဟုပင်။ မျှော်လင့်ချက်မှာ ကျိုးပျက်သေဆုံးသွားလေပြီ။

- ငါ့သား၊ ဒါ မင့်အနီးဖြစ်မယ့်သူပဲ။

သူငယ်လေးနှင့် သူငယ်မလေးတို့သည် သူစိမ်းတစ်ရံဆံများကဲ့သို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။ တစ်ယောက်စီက ကမ်းပေးလိုက်သော လက်များ တွင် အသက်မပါချေ။ လက်တွေက တုန်မနေကြပါ။ သို့သော် လျှော့တိလျှော့ရုံနှင့်လွန်း သည့်အတွက် ဆက်ထားသောလက်များက လွယ်လွယ်ကူကူပင် ပြတ်သွားကြသည်။ ဥရောပသားတို့ ထုံးစံအတိုင်း သူတို့ မနမ်းကြပါ။ သို့ရာတွင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ ကြည့်လျက် တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်နေကြပါသည်။ နောက်ဆုံး တွင်တော့ မိန်းကလေးက မေးလိုက်သည်။ နေကောင်းရဲ့လား။ သူက ပြောသည်။ ကောင်းပါတယ်။ ထို့နောက် သူငယ်လေးကမေးသည်။ နေကောင်းရဲ့လား။ မိန်းကလေးက ပြောသည်။ ကျွန်မလည်း နေကောင်းပါတယ်။ ထို့နောက်တွင်ကား သူတို့ နှစ်ယောက် ဘာတစ်ခွန်းမှ ထပ်မပြောကြတော့ပါ။

ဖာသုာဗုဒ္ဓ်နှင့်ကုမာလိုကို ထားရစ်ခဲ့ပြီး ထွက်သွားလေသည်။ အားလုံး တောင့် တောင့်ကြီးတွေ ရပ်နေကြသည်။ ဂါးထရုတစ်ယောက် မကြာခင် ဆွဲဆွဲငင်ငင် အော်ဟစ် ငိုကြွေးလေတော့မည့် အရိပ်အရောင်ကို မဆီမန်းဂုက မြင်လိုက်သည်။ မဆီမန်းဂုက ကျန်သူများအား ကျောခိုင်းလိုက်ပြီး ဂါးထရုကို လေးလေးနက်နက်နှင့် နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောလိုက်လေသည်။ အဖြစ်ဆိုးတွေ ဖြစ်ခဲ့ပျက်ခဲ့တာတော့မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုဟာ က လက်ထပ်ပွဲနော်။ သည်နေရာမှာ အော်ဟစ်ငိုယိုမယ့်အစား တခြားကို ချက်ချင်း ထွက်သွားတာက ပိုကောင်းလိမ့်မယ်။ ဂါးထရုက ဘာမှ ပြန်မပြောသောအခါ သူက

ခပ်ထန်ကန်နှင့် ခပ်မာမာ ပြောလိုက်သည်။ ကျုပ်ပြောတာ နားလည်လား။ ဂါးထရုက မကြေမချမ်း ပြန်ပြောသည်။ ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်။ မဆီမန်းဂုက မနှစ်မြို့ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင်ကြီးမားသော နံရံထဲတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ထွက်သွားလိုက်သည်။ ဂါးထရုက သုန်သုန်မှုန်မှုန်ဖြင့် ငြိမ်သက်နေလေသည်။ သို့ရာတွင် သူလုပ်မည်ဟု စိတ်ကူးထားသည့်အတိုင်း လုပ်တော့မည် မဟုတ်သည်ကို မဆီမန်းဂုက သိနေလေသည်။

ကုမာလိုက သူ့သားအား ဆောက်တည်ရာမရစွာ မေးလိုက်သည်။ နေကောင်းရဲ့ လား။ ကောင်းလေးက ပြန်ပြောသည်။ ကောင်းပါတယ်။ အပေရော နေကောင်းရဲ့လား။ ကုမာလိုကလည်း ကောင်းပါတယ်ဟု ပြောသည်။ တခြားစကားတွေ သူပြောချင်သည်။ သို့သော် စကားစ ရှာမရချေ။ လူဖြူက အကျဉ်းထောင် ဘုရားရှိခိုးဆောင်သို့ သွားရန် သူတို့အား လာခေါ်လိုက်သောအခါ အားလုံးအတွက် သက်သာရာ အကြီးအကျယ်ရသွား လေတော့သည်။

ဖာသုာဗုဒ္ဓ်နှင့်ကုမာလိုကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး သူ့စာအုပ်ထဲမှ စာများကို ဖတ်ပြ လေသည်။ ထို့နောက် သူငယ်လေးအား ဤမိန်းမအား ယူမည်လော၊ သူငယ်မလေးအား လည်း ဤယောက်ျားအား ယူမည်လောဟု မေးလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး ပြောပြီးသောအခါ အဆိုပါစာအုပ်ထဲတွင် မှတ်သားလိုက်ပြီးနောက် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊ မကျန်းမာသည်ဖြစ်စေ၊ ကျန်းမာသည်ဖြစ်စေ၊ ရိုးပြာမြေကျ ပေါင်းသင်းကြမည့် အကြင်လင်မယားအဖြစ် သူတို့အား ထိမ်းမြားလက်ထပ် ပေးလေသည်။ ထို့နောက် ဖာသုာက သူတို့အား သစ္စာရှိကြရန်၊ ဖွေးဖွားလာမည့်ကလေး များအား ဘုရားသခင်ကို ရိုက္ခိုးကစ ဘုရားသခင်၏ အဆုံးအမဦးတည်သည့် ကလေးငယ် များအဖြစ်ပျိုးထောင်ရန်အစရှိသော တရားစကား အနည်းငယ်ဟောကြားသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးအား လက်ထပ်ပေးပြီးနောက် စာအုပ်ထဲတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်ကြလေ သည်။

ပြီးသောအခါ ဘုန်းတော်ကြီးနှစ်ပါး၊ မိန်းကလေးနှင့် ဂါးထရုတို့က သားအဖ နှစ်ယောက်ကို ထားရစ်ခဲ့ကြသည်။ ကုမာလိုက သူ့သားအား သားလက်ထပ်လိုက်တဲ့ အတွက် အပေ ဝမ်းသာတယ်ကွယ်ဟု ပြောလိုက်သည်။

- ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာပါတယ်အပေ။
- မင့်သားကို အဖေသားအရင်းလို အပေ စောင့်ရှောက်ပါ့မယ် ငါ့သား။

သို့ရာတွင် သူ့စကားသူ သတိထားမိသွားသောအခါ သူ့နှုတ်ခမ်းများ တဆတ်ဆတ် တုန်သွားသည်။ အကယ်၍သာ သားဖြစ်သူက အပေ ဘယ်တော့ နုန့်ရရှိကို ပြန်မှာလဲဟု သာ ကိုယ်တိုင် ခံစားနေရသည့်ကြားက မပြောလိုက်ဘူးဆိုလျှင် ကုမာလိုအနေဖြင့် မလုပ်မိအောင် မိမိကိုယ်ကို သတိပေးကာ ထိန်းထားသည့်အလုပ်ကို လုပ်ဖြစ်သွားပေလိမ့်

မည်။ ယံမှတော့ သားက မေးလိုက်သဖြင့် တော်တော့သည်။

မနက်ဖြန် ပြန်မှာပါ သား။

- မနက်ဖြန်၊ ဟုတ်လား။
  - ဟုတ်တယ်၊ နက်ဖြန် ပြန်မှာ။
  - အဖေ့ကို ကျွန်တော် သတိရတဲ့အကြောင်း အဖေကပဲ ပြောပေးပါနော်။
- အေး၊ စိတ်ချ၊ ပြောပေးမယ်။ စိတ်ချ။ အဖေ သူ့ကို သားပြောတဲ့အတိုင်း ပြန်ပြောပေးမယ်။ စိတ်ချ။ စိတ်ချ။ သို့ရာတွင် ထိုစကားလုံးများက သူ့နှုတ်မှ ထွက်မလာပါ။ ခေါင်းကိုသာ ညှိတ်ပြလိုက်ပါသည်။

- ပြီးတော့လည်း အဖေ...
- ပြောပါ သား...
- ကျွန်တော့်စာတိုက်ငွေစုစာအုပ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံရှိတယ်။ လေးပေါင်လောက်ရှိမယ်။ အဲဒီပိုက်ဆံက ကလေးအတွက်ပါ။ သူတို့ အဲဒီပိုက်ဆံကို အဖေ့ကို ထုတ်ပေးကြပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ။

အေး၊ စိတ်ချ၊ ငါယူလိုက်မယ်။ အေး၊ စိတ်ချ။ မင်း စီစဉ်ထားမှတော့ ငါယူလိုက်မယ်။ စိတ်ချ။ စိတ်ချ။

- ပြီးတော့လည်း အဖေ...
- ပြောပါ သား။
- ကလေးက ယောက်ျားလေးဖြစ်ရင် သူ့နာမည်ကို ပီတာလို့ မှည့်ချင်တယ်။ ကုမာလိုက ထူးဆန်းသောအသံဖြင့် သံယောင်လိုက်လိုက်သည်။ ပီတာ။
- ဟုတ်တယ်။ ပီတာလို့ ကျွန်တော် မှည့်ချင်တယ်။
- သမီးလေးဖြစ်နေရင်ရော။
- ဟင့်အင်း၊ သမီးလေးဖြစ်နေရင် ကျွန်တော် နာမည်မစဉ်းစားထားမိဘူး။ ပြီးတော့

အဖေ...

- ပြောပါ သား။
- ကျမစွထုန်၊ မဆာရူးလမ်း၊ အိမ်နံပါတ် ၁၂က ဂျိုးဇက် ဘာဟင်ဂူးရဲ့အိမ်မှာ အထုပ်တစ်ထုပ်ရှိတယ်။ အဲဒါကို ကျွန်တော့်သားအတွက် အဖေ ရောင်းပေးပါ။
- အေး၊ သားပြောတာ အဖေ ကြားတယ်။
- ပါယူရီဆီမှာလည်း ကျွန်တော့်ပစ္စည်းတွေ ရှိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့် ပစ္စည်းတွေ မဟုတ်ဘူးလို့ သူငြင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်။
- ပါယူရီ... ဟုတ်လား။ ဟို ပါယူရီကို ပြောတာပဲလား။
- ဟုတ်ပါတယ် အဖေ။
- သူတို့ကို မမှလိုက်တာ ကောင်းလိမ့်မယ်ကွယ်။

- အဖေ ပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲဗျာ။
နောက်ပြီးတော့ ကျမစွထုန်က ပစ္စည်းတွေဆိုတာလည်း အဖေ ဘယ်လိုသွားယူရမယ်မှန်း မသိဘူး သား။ အဖေတို့က မနက်ဖြန် ပြန်မှာလေ။

- ဒါဆိုလည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး။
သို့ရာတွင် ကိစ္စရှိသည်ကို ကုမာလိုမြင်လိုက်ရသဖြင့် ပြောလိုက်ပါသည်။ သိက္ခာတော်ရ မဆီမန်းဂုကို အဖေ ပြောလိုက်ပါမယ်လေ။

- ဒါဆို ကောင်းတာပေါ့။
- ပြီးတော့ အဲဒီပါယူရီရယ်။ ကုမာလိုက ခါးသီးစွာ ပြောလိုက်သည်။ မင်းရဲ့ ညီဝမ်းကွဲရယ်ကို အဖေဖြင့် ခွင့်လွှတ်ရခက်နေတယ်။

ကောင်လေးက စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် သူပန်းများကို တွန့်လိုက်သည်။
- သူတို့ လိမ်တာ အဖေ။ ကျွန်တော် ပြောသလိုပဲ၊ သူတို့လည်း ပါတယ်။
- သူတို့ပါတာ အမှန်ပဲပေါ့ကွယ်။ ဒါပေမယ့် သည်အထိတော့ သူတို့ ပါမလာတော့ဘူးလေ။

- သည်အထိလည်း ပါပါတယ် အဖေ။ သူတို့အတွက် နောက်တစ်ဖူး ရှိသေးတယ်။
- အဲဒါကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး သား။ အဖေ ပြောတာက သူတို့ကျတော့... သူတို့ကျတော့...

သို့ရာတွင် သူပြောလိုသည့်စကားက နှုတ်မှ ထွက်မလာပါ။
- သူတို့ သည်အထိ ပါလာပါတယ်ဟု သဘောမပေါက်သော ကောင်လေးက ပြောသည်။ သည်နေရာအထိ သူတို့ပါလာပါတယ်။ တကယ်ပါလာတာပါ အဖေ။ သွားရမယ့်သူကသာ ကျွန်တော်ပါ။

- သွားရမှာ...
- ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော် သွားရမှာ...
ကုမာလို လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ပရီတိုးရီးယားကိုလား။

အဆိုပါ တန်လှုပ်စရာ စကားလုံးများကြောင့် ကောင်လေးသည် ကြမ်းပေါ်သို့ပုံကျသွားသည်။ အိန္ဒိယလူမျိုးတစ်ဦး ဘုရားရှိခိုးသည့်ပုံစံအတိုင်း ကြမ်းပေါ်တွင် ဝပ်တွားလျက်။ ထို့နောက်မှာတော့ သူက စတင် ငိုနှိုက်ပါတော့သည်။ တသိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါကာ တအစ်အစ် ငိုနှိုက်နေလေတော့သည်။ ကောင်လေးကား သေရမှာကို ကြောက်နေပါသည်။ အဘိုးကြီး၏ ကိုယ်တွင်းတွင် ကိန်းအောင်းနေသော ကရုဏာစိတ်က နှိုးဆော်သဖြင့် အဘိုးကြီးသည် သူ့သား၏ဘေးတွင် ဒူးထောက်လိုက်ကာ ကောင်လေး၏ ခေါင်းကို လက်ဖြင့် သပ်လိုက်သည်။

- စိတ်ကို တင်းစမ်းပါ ငါ့သား။
- ကျွန်တော် ကြောက်တယ်ဟု ကောင်လေးက ဟစ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်

ကြောက်တယ်။

စိတ်ကို တင်းစမ်းပါ ငါ့သား။

ကောင်လေးသည် ဝပ်နေရာမှ ဖင်ချထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မလှုပ်မယှက်။ သူ့မျက်နှာမှာ ငိုရွိုက်နေခြင်းကြောင့် ပုံပျက်နေသည်။ အို၊ အို၊ ကြီးပေးမှာကို ကျွန်တော် ကြောက်တယ်။ ကြီးပေးမှာကို ကျွန်တော် ကြောက်တယ်။

ဒူးထောက်လျက်ပင် ဖခင်ဖြစ်သူက သား၏လက်များကို ယူလိုက်ပါသည်။ ထိုလက်များမှာ အသက်ပိသည်ကင်းမဲ့ မနေပါလေတော့။ သား၏လက်များက သူ့လက်တွေကို အတင်းဆုပ်ကာ အားကိုးရာကို ရှာဖွေနေလေသည်။ အဘိုးကြီးက ထိုလက်များကို တင်းတင်းဆုပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ထပ်ပြောလိုက်သည်။ စိတ်ကိုတင်းစမ်းပါ ငါ့သား။

ငိုရွိုက်သံများကို ကြားသွားသော လူဖြူထောင်ကြပ်က ရောက်လာပြီး ပြောသည်။ သို့ရာတွင် မစာနာသော စိတ်ဖြင့်မူ မဟုတ်ပါ။ သွားသင့်ပြီ ဘိုးတော်။

- ကျွန်တော် သွားမှာပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် သွားမှာပါခင်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် တို့ ဧဏလောက် နေပါရစေဦး။

သို့ဖြင့် ထောင်ကြပ်က ဒါဆိုလည်း ဧဏလေးပဲနော်ဟု ပြောကာ ပြန်ထွက်သွားသည်။

- ငါ့သား၊ မျက်ရည်တွေ သုတ်လိုက်။

သို့ဖြင့် ကောင်လေးက သူ့ကို ကမ်းပေးသော အဝတ်စကို ယူကာ မျက်ရည်များကို သုတ်လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ဒူးထောက်လိုက်ပါသည်။ မငိုတော့သော်လည်း သူ့မျက်လုံးများမှာ အဝေးသို့ ရောက်နေပြီး စိတ်ညစ်နေသည့်အသွင်မှာ ထင်ရှားလှသည်။

- ငါ့သား၊ အဖေ သွားရတော့မယ်။ ကောင်းကောင်းနေရစ်ပါ ငါ့သား။ မငိုအနီးနဲ့ မငိုကလေးကို အဖေ စောင့်ရှောက်မှာပါ။

ကောင်းပါတယ်ဟု ကောင်လေးက ပြောသည်။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ ကောင်းပါတယ်ဟု သူပြောသည်။ သို့ရာတွင် သူ့စိတ်က မည်သည့် ဇနီး၊ မည်သည့်ကလေးအပေါ်တွင်မှ ရစ်စဲမနေပါ။ သူ့အတွေးထဲတွင် ဇနီးလည်း မရှိ၊ ကလေးလည်း မရှိ။ သူ့အတွေးထဲတွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းလည်း မရှိ။

- ငါ့သား၊ အဖေ သွားတော့မယ်။

ကုမာလိုက မတ်တတ်ထဲလိုက်သည်။ ကောင်လေးက သူ့ခြေသလုံးကို ဖက်လိုက်ကာ ဖက်လိုက်သည်။ အဖေ ကျွန်တော့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့။ ကျွန်တော့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့။ ကျွန်တော့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့။ ကောင်လေးသည် သည်းထန်စွာ ငိုကြွေးပြန်လေတော့သည်။ ဟင့်အင်း၊ ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့။

လူဖြူ ထောင်ကြပ်က ပြန်ဝင်လာပြီးနောက် ခပ်ထန်ထန်ပြောသည်။ ဘိုးတော်၊ ခင်ဗျား သွားတော့။ ကုမာလိုလည်း သွားဖို့ပြင်ပါသည်။ သို့သော် ကောင်လေးက

သူ့ခြေသလုံးကို အတင်းဖက်ထားပြီး ဟစ်ကာ ငိုနေသည်။ သည်းစွာ ငိုနေသည်။ တောင်ကြပ်က ကောင်လေး၏ လက်များကို ဖယ်ရှားပေးရန် ကြိုးစားသည်။ သို့သော် မအောင်မြင်ပါ။ သူ့ကို ကူရန် နောက်တစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်ယောက်နှင့်အတူ ကောင်လေးကို ဆွဲလိုက်ကြသည်။ ကုမာလိုက သူ့သားအား ဆောက်တည်ရာမရစွာ ပြောလိုက်သည်။ ကောင်းကောင်းသာ နေရစ်ပါတော့ ငါ့သား။ သို့ရာတွင် ကောင်လေးက သူ့စကားကို မကြားပါ။

သို့ဖြင့် သူတို့ ခွဲခွာခဲ့ကြသည်။

ပူဆွေးမှုအတိအကျ ကုမာလိုသည် သားကို ထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ့ကို စောင့်နေသူများရှိရာ နံရံထဲမှ တံခါးဆီသို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ မိန်းကလေးက သူ့ထံသို့လာပြီး ရှက်ရွံ့သော အပြုံးကလေးနှင့် အဖွင့်ဖွင့်ဒီး(စ်)ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

- ပြောပါ ကလေး။
- သမီး အခု အဖေ့သမီး ဖြစ်သွားပြီနော်။

သူက ဇွတ်မှိတ်ကာ ကလေးမလေးကို ပြီးပြန်လိုက်ပါသည်။ ဒါပေါ့။ ကလေးရယ်ဟု သူပြောသည်။ ကလေးမလေးက ထိုအကြောင်းကို ဆက်ပြောရန် ထက်သန်လျက်ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် အဘိုးကြီးကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အဘိုးကြီး၏စိတ်တွေမှာ ထိုအထဲတွင် ရှိမနေသည်ကို ကလေးမ အတိုင်းသားမြင်နေရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးမက ဘာကိုမှ ဆက်မပြောတော့ပါ။

အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လာပြီးနောက် ကုမာလိုသည် သူ့ညီ၏ လက်သမားဆိုင်ရှိရာ လမ်းအတိုင်း ကုန်းမြင့်လေးပေါ် တက်သွားလိုက်ပါသည်။ အံ့ဩစရာကောင်းသည်ကား ဆိုင်ထဲတွင် နွားသိုးကြီးမှတစ်ပါး အခြားမည်သူမျှမရှိပါ။ နွားသိုးကြီးက မကောင်းတတ်သဖြင့် နှုတ်ဆက်သည့် ပုံစံမျိုးဖြင့် သူ့ကို နှုတ်ဆက်သည်။

- မငိုကို လာနှုတ်ဆက်တာပါ ငါ့ညီ။
- ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့။ အစ်ကိုကြီး နုဒ္ဒိရန်ကိုပြန်တော့မှာပေါ့။ အစ်ကိုကြီး ရောက်နေတာလည်း ကြာလှပြီပဲ။ အစ်ကိုကြီးဇနီးလည်း ဖျော်လှပရောပေါ့။ ဘယ်တော့ ပြန်မှာလဲဗျာ။
- မနက်ဖြန် ကိုးနာရီထွက်မယ့် ရထားနဲ့ ပြန်ကြမှာ။
- ဒါဆို ဂါးထရုလည်း အစ်ကိုနဲ့ ပြန်လိုက်မှာပေါ့။ ပြီးတော့ သူ့ကလေးရော။ အစ်ကိုကြီး လုပ်တာ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဂျီဟဲနုစွာဘု(စ်)က မိန်းမတစ်ယောက်တည်း နေအပ်တဲ့ အရပ်မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည် သောက်ကြရအောင်။

ကောင်းအဆုံးတွင် အိမ်နောက်ဖက်မှ အမျိုးသမီးကို သွားခေါ်ရန် နေရာမှထလိုက်

သည်။ သို့ရာတွင် ကူမာလိုက ပြောလိုက်ပါသည်။ လက်ဖက်ရည်မသောက်ချင်ဘူးငါ့ညီ။ ဒါတော့လည်း အစ်ကိုကြီးသဘောပဲဟု ဂျွန်ကူမာလိုက ပြောသည်။ ဧည့်သည် ယာတုံအခါ လက်ဖက်ရည်တိုက်တာကတော့ ကျွန်တော်ထုံးစံဖြစ်နေပြီ။

သူ့ညီက ထိုင်ချလိုက်ပြီး နွားသိုးဆေးတံကို မီးညှို့ခြင်းအလုပ်ဖြင့် ဟန်ချောပြနေသည်။ ဆေးတံကို သွားဖြင့် ကိုက်ထားပြီး စာရွက်များကြားတွင် မီးခြစ်ဆံကို ရှာနေသည်။ သူ့အစ်ကိုကိုမူ မကြည့်ချေ။

- အစ်ကိုကြီး စီစဉ်တာ ကောင်းပါတယ် အစ်ကိုဟု ဆေးတံကို သွားကြားတွင် ခံထားရင်းက ပြောသည်။ ကျီဟဲနုဘူ(စ်)က မိန်းမတစ်ယောက်တည်း နေအပ်တဲ့အရပ် မဟုတ်ဘူး။ ကလေးအတွက်လည်း တောမှာ နေတာ ပိုကောင်းတယ်။

- နောက်ထပ် ကလေးတစ်ယောက်လည်း ခေါ်သွားရဦးမယ်ဟု ကူမာလိုကပြောလိုက်သည်။ ငါ့သားရဲ့ ဇနီးလေ။ သူ့မှာလည်း ကလေးရှိနေတယ်။

- ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့။ ကျွန်တော်ကြားပါတယ်ဟု သူ့ဆေးတံကို ညှို့နေသော မီးခြစ်ဆံ အပေါ်တွင် အာရုံစိုက်ရင်း ဂျွန်ကူမာလိုက ပြောသည်။ အဲသလိုစီစဉ်တာလည်း ကောင်းတာပဲ။

ဆေးတံက မီးခွဲသွားပြီ။ ဆေးသားများကို ဆုံအတွင်းသို့ အာရုံ များစွာစိုက်ကာ သိပ်သွင်းနေပြန်သည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် သူ့မှာ တခြားလုပ်ရောမရှိတော့။ ထိုအခါ သူ့အစ်ကိုအား မီးခိုးငွေ့များ ကြားမှ ကြည့်လိုက်သည်။

- တစ်ယောက်မကဘူး၊ တစ်ယောက်မကတဲ့ လူတွေက ကျွန်တော်ကို ပြောကြတယ်။ ခင်ဗျားအစ်ကိုရဲ့ လုပ်ရပ်တွေက သိပ်ကောင်းတာပဲတဲ့။ ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့။ အစ်ကိုကြီးဇနီးကိုလည်း ကျွန်တော်က သတိရတဲ့အကြောင်း ပြောပေးပါ။ ဝိုက်ယက်ထာ မာရစွဘူ(စ်)ကို မနက်ဆီ ရောက်သွားမှာပဲ။ အဲဒီကျရင် ဒေါ်ဒီချောင်းအထိ သွားမယ့် ရထားကို ပြောင်းစီးရမယ်။ ညနေလောက်ဆို အစ်ကိုကြီး နန္ဒီရုဒီကို ပြန်ရောက်မှာပါ။ ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့။ ခရီးကတော့ အရှည်ကြီးဗျ။

- ငါ့ညီ၊ တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ပြောသင့်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိနေတယ်။
- အစ်ကိုကြီး သဘောအတိုင်းပါပဲ အစ်ကိုကြီး။
- ငါ သေချာ စဉ်းစားကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ သည်ကိုလောတာ မင့်ကို အပြစ်တင်ဖို့လောတာ မဟုတ်ဘူး။

ဂျွန်ကူမာလိုက ထိုစကားကို မျှော်လင့်ထားဘိသကဲ့သို့ ချက်ချင်း ဝင်ပြောသည်။

- ကျွန်တော်ကို အပြစ်တင်ဖို့ ဟုတ်လား။ အစ်ကိုကြီးက ကျွန်တော်ကို ဘာကြောင့် အပြစ်တင်ရမှာလဲ။ အမှုဖြစ်တယ်။ တရားသူကြီးရှိတယ်။ အဲဒါ အစ်ကိုကြီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျွန်တော်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားတစ်ယောက်ယောက်ဖြစ်ဖြစ် လုပ်ရမယ့်ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ။ နွားသိုးကြီး၏ လည်ပင်းမှ အကြောများ ထောင်လာသည်။ သို့ရာတွင် ကူမာလိုက

မနားလှပါ။

ငါ မင့်ကို အပြစ်တင်သင့်တယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူးလေ။ မင်း ပြောသလိုပဲ အမှုလည်းဖြစ်တယ်။ တရားသူကြီးလည်း ရှိတယ်။ တရားသူကြီးမှ အလွန်တော်တဲ့ တရားသူကြီး။ ဒါပေမယ့် ဘုရားသခင်နဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ မင်းနဲ့ငါ ဘာမှ မပြောကြပါဘူး။ ဒါတွေကို ငါပြောနေတာမဟုတ်ဘူး။ မင်းနဲ့ငါ ပြောသင့်တဲ့ တခြားကိစ္စတစ်ခု ရှိတယ်။

- ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့ ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်။ ဘာကိစ္စကို ပြောသင့်တာလဲ။
- တစ်ခုက ငါ မသွားခင် မင့်ကို နှုတ်ဆက်ဖို့ပါ။ ဒါပေမယ့် မင့်ကို ဘာမှမပြောဘဲနဲ့ နှုတ်ဆက်နိုင်ဘူး။ ငါ့သား ဘယ်လိုဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ မင့်အမြင်ပဲ။ သူ အိမ်က ထွက်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ဘဝပျက်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် သည်ကိစ္စကို ပြောသင့်တယ်လို့ ငါယူဆတာ။ မင့်သားကိစ္စ။ မင့်သားရော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ သူလည်း အိမ်က ထွက်သွားတာပဲ။

- ကျွန်တော်လည်း သည်ကိစ္စကိုစဉ်းစားနေပါတယ်ဟု ဂျွန်ကူမာလိုက ပြောသည်။ ကိစ္စတွေ ပြီးတဲ့အခါကျရင်တော့ ကျွန်တော် သူ့ကို မြန်ခေါ်ထားမှာပါ။

- သေချာလား။
- သေချာပါတယ်။ ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကို ကတိပေးပါတယ်။ စကားအဆုံးတွင် နွားသိုးကြီးက ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်လိုက်သည်။ အစ်ကိုတစ်ယောက်တည်း ကောင်းတာတွေ စွတ်လုပ်ခွင့်တော့ မပေးပါရစေနဲ့။ သားပြန်အလားကို သည်ကပဲ ဆိုင်းနဲ့ပုံနဲ့ ကြိုမှာပါ။

- မင့်စကားကို ငါမှတ်ထားပါမယ်။
- ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့။ မှတ်ထားရမယ့် စကားပေါ့။ အကူငှာကောင်းတွေကို ကျွန်တော် ဟိုဟာကြောင့်တော့... အစ်ကို သိပါတယ်လေ... အဲဒါကြောင့်တော့ မပစ်ပယ်ပါဘူးဗျာ။

- နောက်ဆုံးတစ်ချက် ကျန်သေးတယ်ဟု ကူမာလိုက ဆိုသည်။
- အစ်ကိုကြီးက ကျွန်တော် အစ်ကိုပဲ။ အစ်ကိုကြီးပြောချင်တာ ပြောပါ။
- မင့်နိုင်ငံရေးပဲ ငါ့ညီ။ မင့်နိုင်ငံရေးက မင့်ကို ဘယ်ဘဝရောက်အောင် ပို့နေလဲ။ နွားသိုးကြီး၏ သွေးကြောများသည် နွားသိုးကြီး၏ လည်ပင်းတွင် ထောင်ထလာပြန်သည်။ ကျွန်တော်နိုင်ငံရေးက ကျွန်တော်ကိစ္စပဲ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော်လည်း အစ်ကိုကြီးရဲ့ဘာသာရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာတစ်ခုမှ မပြောဘူး။
- အစ်ကိုကြီးပြောချင်တာ ပြောလို့ မင်းပဲ ပြောထားတယ်လေ။
- ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့။ ကျွန်တော်ပြောထားပါတယ်။ ဒါပေါ့။ ကောင်းပါပြီ။ ကျွန်တော် နားထောင်နေပါတယ်။

- မင်းနိုင်ငံရေးက မင်းကို ဘယ်ဘဝရောက်အောင် ပို့နေသလဲ။
 ကျွန်တော် ဘာကိုတိုက်နေလဲဆိုတာ ကျွန်တော် သိတယ်။ အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်
 ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ သူက အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရယ်ချလိုက်ပြန်သည်။ သိက္ခာတော်ရ
 မဆီမန်းဂုတော့ သည်မှာ မရှိဘူး။ အဲတော့ ကျွန်တော် အင်္ဂလိပ်လို ပြောမိရင် အစ်ကိုကြီး
 ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်။

- ပြောတတ်သလို ပြောပါကွာ။
- အစ်ကိုကြီးလည်း သမိုင်းကို ဖတ်ဖူးသားပဲ။ အလုပ်လုပ်တဲ့ လူတွေကို အမြဲတန်း
 နှိမ်ထားလို့တော့ မရဘူးဆိုတာ သမိုင်းက သက်သေပြနေပါတယ်။ အလုပ်လုပ်တဲ့သူတွေ
 သာ ညီညွတ်ကြမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူက သူတို့ကို အာခံနိုင်မှာလဲ။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးတွေ
 ဒါကို တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သဘောပေါက်လာကြပါပြီ။ အဲတော့ သူတို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာနဲ့
 တစ်ပြိုင်နက် တောင်အာပရိကမှာ ဘာအလုပ်မှ လုပ်ကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။
- သူတို့ သပိတ်မှောက်ကြရင်လို့ ဆိုလိုတာလား။
- ဟုတ်တယ်။ အဲဒီအတိုင်းပဲ။
- ဒါပေမယ့် ပြီးခဲ့တဲ့ သပိတ်က အောင်မှ မအောင်မြင်ခဲ့ပဲ။
 ဥန်ကူမာလိုက မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။ သူ့အသံက လည်ချောင်းအတွင်းမှ
 ဟိန်းထွက်လာသည်။
- သူတို့ ကျွန်တော်တို့ကို လုပ်လိုက်ကြတာလည်း ကြည့်ဦးဟု သူက ပြောသည်။
 ကျွန်တော်တို့တွေကို ငွေဝယ်ကျွန်တွေကုန်တာပဲ။ ဝင်းတွေထဲကို မောင်းသွင်းကြတယ်။
 ကျွန်တော်တို့မှာ ကိုယ့်လုပ်အားကို ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ထိန်းသိမ်းပိုင်ခွင့်လေးမှ မရှိ
 ဘူးတဲ့လား။
- မင်း လူမြဲတွေကိုများ မုန်းနေသလား ငါ့ညီ။
 ဥန်ကူမာလိုက သူ့အစ်ကိုအား သံသယမျက်လုံးဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်
 ဘယ်လူသားကိုမှ မမုန်းပါဘူးဟု သူပြောသည်။ တရားမျှတမှု မရှိတာကိုပဲ ကျွန်တော်
 မုန်းတာ။
- ဒါပေမယ့် မင်းပြောတာတွေကို ငါ့နားနဲ့ ဆတ်ဆတ် ကြားပြီးပါပြီ။
- ဘာတွေကိုလဲ။
- ကြားရတာတချို့က တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ မင်းကို ဧဝံကြည့်
 နေကြတယ်။ အချိန်တန်ရင် မင်းကို ဖမ်းကြလိမ့်မယ်လို့လည်း ငါကြားတယ်။ ဒါကြောင့်
 သည်ကိစ္စကို မင်းကို ပြောနေရတာပဲကွ။ မင်းက ငါ့ညီဖြစ်နေတာကိုး။
- သူ့ညီ၏မျက်ဝန်းထဲတွင် စိုးရွံ့ထိတ်လန့်မှုများ ပေါ်လာသည်ကို သံသယဖြစ်ဖွယ်
 မရှိပါ။ အားကောင်းမောင်းသန်လူကြီးမှာ လူမိသွားသည့် ကလေးတစ်ယောက်နယ်ဖြစ်
 သွားသည်။ ဒါတွေကို ကျွန်တော် မသိဘူးဟု သူပြောသည်။

- သည်ဆိုင်ထဲမှာ ပြောကြတဲ့စကားတွေအကြောင်းလည်း ငါကြားထားတယ်ဟု
 ကူမာလိုက ပြောလိုက်သည်။
- သည်ဆိုင်ထဲမှာ ဟုတ်လား။ သည်ဆိုင်ထဲမှာ ပြောတာတွေကို ဘယ်သူက
 သိမှာတဲ့။
- ခွင့်လွှတ်နိုင်စွမ်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ ဝတ်ပြုရာတောင်းခဲ့သမျှနှင့် ဆန့်ကျင်လျက်
 ကူမာလိုမှာ သူ့ညီကို နာကျင်ထိခိုက်သွားအောင် လုပ်လိုက်လို့စိတ်များ ပေါ်လာရလေပြီ။
 သည်ဆိုင်ကို လာသမျှ လူတိုင်းကို မင်းသိလို့လားဟု သူမေးလိုက်သည်။ မင်းကို
 လှည့်ဖျားဖို့ လူတစ်ယောက်ကို မလိုမုတ်တစ်ပတ်နဲ့ လွှတ်လိုက်လို့ မရဘူးတဲ့လား။
- နွားသိုးကြီးသည် သူ့မျက်ခုံးအထက်မှ ဈေးစကို သုတ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်နိုင်
 ကောင်းသည်ကို သူဦးစားနေမည်မုန်းလည်း ကူမာလို သိလိုက်သည်။ ဝတ်ပြုရာတောင်း
 ထားသမျှနှင့်ဆန့်ကျင်ပြီး သူ့ညီအား နာကျင်ထိခိုက်အောင် လုပ်လိုက်လို့စိတ်က ပိုမို
 ပြင်းထန်လာသည်။ ပြင်းထန်လွန်းသောကြောင့် မုသားကိုပင် ပြောလိုစိတ်က ပေါက်လာ
 သည်။ ထိုစိတ်ကို အလျှော့ပေးလိုက်ပြီးဆက်လေ မုသားစကားကို သူဆိုသည်။ မင်းကို
 လှည့်ဖျားဖို့ လူတစ်ယောက်ကို လွှတ်ထားသယောင်ယောင် ငါကြားမိတယ်။ မင့်မိတ်ဆွေ
 အပေါင်းအသင်းလိုလို ဘာလိုလို့နဲ့ပေါ့ကွာ။
- အစ်ကို အဲသလို ကြားတယ်။ ဟုတ်လား။
 ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရှက်နေသော ကူမာလိုက ပြောလိုက်သည်။ ငါ အဲဒီအတိုင်း
 ကြားတာပဲ။
- ကောင်းလိုက်တဲ့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းဟု နွားသိုးကြီးက ပြောလေသည်။
 ကောင်းလိုက်တဲ့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း။
 ကူမာလိုက သွန်စားချက်ဖြင့် ဟစ်အော်လိုက်သည်။ ငါ့သားမှာတော့ အဲသလို
 မိတ်ဆွေကောင်း နှစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးသလော့။
- အားကောင်းမောင်းသန်လူကြီးက သူ့ကို ကြည့်သည်။ အစ်ကိုသား။ ဟုတ်လားဟု
 သူပြောသည်။ ထို့နောက် အဓိပ္ပာယ်ကို သူနားလည်သွားသည်။ ဒေါသက သူ့တစ်ကိုယ်
 လုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ ထွက်၊ အခုချက်ချင်း ကျုပ်ဆိုင်ထဲက ထွက်သွားဟု
 သူက အော်လိုက်သည်။ ဆိုင်ထဲက အခုချက်ချင်းထွက်။
- သူက သူ့ရှေ့မှ စားပွဲကို မြေထောက်နှင့် ကန်လိုက်ပြီး ကူမာလိုထံသို့ လာသည်။
 သို့ဖြင့် ကူမာလိုအနေဖြင့် တံခါးမှထွက်ကာ လမ်းပေါ်သို့ ရောက်သွားလေတော့သည်။
 သူ့ညီက တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်လိုက်သည်။ ဒေါသတကြီးနှင့် သေစုတ်လိုက်သံ။
 မင်းတုပ် ချလိုက်သံများကို သူကြားသည်။
- လမ်းပေါ်တွင် သူသည် အရှက်တကွ အကျိုးနည်းစွာ ရပ်လျက်။ ဖြတ်သွားမြတ်လာ
 တို့က အံ့သြတကြီး ကြည့်နေသည့်အတွက် အရှက်က ကွဲနေသည်။ သူ့ညီထံသို့ သည်လို

လုပ်ရန် ပြုစုချက်မျိုးဖြင့် လာခဲ့ခြင်းမဟုတ်သည့်အတွက် အကျိုးက နည်းနေသည်။
 ဩဇာအာဏာသည် ပျက်စီးစေတတ်သော သဘောရှိကြောင်း၊ တရားမျှတမှုအတွက်
 ပိုက်ပွဲဝင်နေသူကိုယ်တိုင်က သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ဖို့လိုအပ်လှကြောင်း၊ ဓမ္မတ္တတရားကသာ
 အရာရာကို အောင်မြင်နိုင်ကြောင်းတို့ကို သူညီအား ပြောရန် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 သို့ရာတွင် ထိုစကားများကို သူတစ်ဦးမှ မပြောဖြစ်ခဲ့ချေ။ ထာဝရဘုရားသခင်၊
 ကျွန်တော်မျိုးအား သည်းခံတော်မူပါ။ ယေဘုရစ်တော်၊ ကျွန်တော်မျိုးအား သည်းခံတော်
 မူပါ။ သူက တံခါးဆီသို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် တံခါးကို သော့ခတ်ကာ
 မင်းတပ်တော်လေသည်။ ညီလုပ်သူက အစ်ကိုလုပ်သူအား တံခါးပိတ်ထားလိုက်လေပြီ။
 တစ်မိတ်တည်းပေါက် ညီအစ်ကိုချင်း တံခါးပိတ်လိုက်လေပြီ။

လူတွေက ကြည့်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူလည်း ဝမ်းနည်းစွာပင် ထွက်လာခဲ့ရပါ
 တော့သည်။

- ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးတော့ပါဘူးဗျာဟု ဂျာဗွန်ကပြောလိုက်သည်။
- ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဘာမှ သိပ်လုပ်မပေးနိုင်ခဲ့ပါဘူး ဂျာဗွန်ရယ်။
 ဂွန်ဟယ်ရစ်ဆန်က ကားထဲမှာ။ ဂျာဗွန်နှင့် ဟယ်ရစ်ဆန်တို့က ကားအပြင်မှာ
 ရပ်နေကြသည်။
- မဂရက်ရယ်၊ မေရီရယ်၊ ကလေးတွေရယ်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့က သတိရတဲ့
 အကြောင်း ပြောပေးပါဦး ဂျာဗွန်။ ကျွန်တော်တို့လည်း လာခဲ့ကြပါဦးမယ်။
- လာခဲ့စမ်းပါ ဟယ်ရစ်ဆန်ရာ။ လာခဲ့ကြစမ်းပါ။
- ကျွန်တော် ဖြော့ချင်တာ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဂျာဗွန်ဟု ဟယ်ရစ်ဆန်က အသံကို
 နှိမ့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ပြစ်ဒဏ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ပဲ။ ဒေသတဲ့သူကိုတော့ ပြန်ရှင်လာအောင်
 လုပ်မပေးနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ချလိုက်တဲ့ ပြစ်ဒဏ်က တရားပါတယ်။ သိပ်ကိုတရား
 ပါတယ်။ ကျွန်တော် နားလည်သလောက် တခြားနည်းနဲ့လည်း အပြစ်ပေးလို့ မရပါဘူး။
 တခြားနည်းနဲ့သာ အပြစ်ပေးလိုက်မယ်ဆိုရင်လည်း သည်လောကကြီးမှာ တရားမျှတမမှု
 မရှိဘူးလို့ ခံစားမိမှာလည်း အမှန်ပဲ။ ဟိုနှစ်ယောက် လွတ်သွားတာကိုပဲ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ
 မကောင်းဘူး။ တရားသူကြီးက အမှုကို မရှုပ်ရှင်အောင် လုပ်လိုက်တာပဲ။ သူတို့အနေနဲ့
 ဟို မစီးနီးဆိုတဲ့ မိန်းမကို ကောင်းကောင်း တွယ်လိုက်ရင် ရလျက်သာနဲ့။
- ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လည်း အဲသည့်အတိုင်းပဲ ခံစားရတယ်။ ထားပါတော့ဗျာ။
 ကျွန်တော် သွေးတော့မယ်။ ကျေးဇူးလည်း ထပ်တင်ပါရစေဦး။
- လုပ်ပေးခွင့်ရတာကိုပဲ ကျွန်တော်က ဝမ်းသာနေတာပါ။

ဘုတ်ထဲတွင် ဂျာဗွန်က ဂွန်ဟယ်ရစ်ဆန်အား စာအိတ်တစ်အိတ်ပေးလေသည်။
 ကျုပ်သွားမှ ဖွင့်ကြည့်ပေါ့ဟု သူက ပြောလိုက်သည်။

သို့ဖြင့် ရထားထွက်သွားသောအခါ ဟယ်ရစ်ဆန်အငယ်က စာအိတ်ကိုဖွင့်ကြည့်
 လိုက်သည်။ မင်းတို့ ကလပ်အသင်းအတွက်ဟု ရေးထားသည်။ မင်းနဲ့ အာသာနဲ့
 လုပ်ချင်ခဲ့သမျှ အားလုံးကိုသာ လုပ်ကြပါ။ 'အာသာဂျာဗွန်ကလပ်'လို့ ခေါ်ချင်တယ်
 ဆိုရင်လည်း ကျုပ်သဘောကျပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲသလို ခေါ်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတာ
 မဟုတ်ဘူးနော်။ အဲသလို ခေါ်ဖို့အတွက်လည်း သည်ဇွဲကို လူတာမဟုတ်ဘူး။

ဟယ်ရစ်ဆန်က စာရွက်ကလေး၏ အောက်တွင်ရှိနေသော ချက်လက်မှတ်ကို ကြည့်
 ရန်အပေါ်က စာရွက်ကို လှန်လိုက်သည်။ ရထားနောက်သို့ အပြေးလိုက်မည့်အလား
 သူက ရထားဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသွားရသေးသည်။ ပေါင် တစ်ထောင်ဟု သူရေရွတ်
 လိုက်သည်။ ကြိုင်မင်းသမီး ဟယ်လင်ရေ၊ ပေါင်တစ်ထောင်တောင်မှ ခင်ဗျ။

မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏ အိမ်တွင် မဆီမန်းဂုက ကမကထလုပ်ပြီး နှုတ်ဆက်ပွဲလေး လုပ်ကြ
 သည်။ မလုပ်ကောင်းသော ပျော်ပွဲမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် အစားအသောက်
 လှိုင်လှိုင်နှင့် လွမ်းစရာ၊ စိတ်ချမ်းသာစရာတစ်မျိုးတော့လည်း ကောင်းနေသည်။ ဥရောပ
 သားတို့၏ ဟန်အတိုင်း မဆီမန်းဂုက နှုတ်ဆက်ပွဲကို ဦးဆောင်သည်။ သူ့အစ်ကိုတော်
 ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဝင်ကြယ်သော အကျင့်သီလကိုလည်းကောင်း၊ သူ့အိမ်အမိုးအောက်တွင်
 ရှိနေသူများအားလုံးအပေါ် မိခင်ကောင်းတစ်ယောက်လို စောင့်ရှောက်ခဲ့သော မစ္စ(စ်)လစ်
 သီဘီ၏မေတ္တာစေတနာကိုလည်းကောင်း မဆီမန်းဂုက အမွမ်းတင် ချီးကျူးလေသည်။
 ကုမာလိုကလည်း စကားပြောပါသည်။ သို့ရာတွင် သူ့စကားမှာ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့နှင့်
 မရေမရာ။ အကြောင်းကား မုသားနှင့် ရန်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းတို့ကသာ သူ့စိတ်နှလုံးမှာ ထိပ်ဆုံး
 က နေရာယူထားသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် မဆီမန်းဂုနှင့် မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ
 တို့၏ ကျေးဇူးကို သူက ဖော်ကျူးလေသည်။ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီကတော့ ကလေးမလေး
 တစ်ယောက်ကဲ့သို့ တစ်ခဏလေးလျက်က တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စောင့်ရှောက်ရန်
 လူတွေ မွေးလာခဲ့တာဖြစ်ကြောင်းကို ပြောလေသည်။ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏ မိတ်ဆွေ၊
 ကြံ့နိုင်သန်စွမ်းသော မိန်းမကြီးက မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ ကိုယ်စား စကားပြောလေသည်။
 သူပြောသည်က ဘယ်တော့မှနိဂုံးမချုပ်တော့မည်အလား ရှည်လျားလှသည်။ ဘုန်းတော်
 ကြီးနှစ်ပါး၏ စိတ်နှလုံးကောင်း၊ မစ္စ(စ်)လစ်သီဘီ၏ စိတ်နှလုံးကောင်းတို့ကို ပြောပြီး
 နောက် ဂါးထရုနှင့် သူငယ်မတို့အား ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေကြရန်၊ သူတို့အပေါ်တွင်
 စေတနာထားခဲ့ကြသည်များကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ကြရန် ခပ်ရိုးရိုးပင် မှာလေသည်။

ထို့နောက် ထိုမိန်းမကြီးက ဂျီဟဲနုဘုရား(မ်)အကြောင်းကို ဆက်ပြောပြောသွားရပြန်သည်။ ထိုကြီး၏ မကောင်းဆိုးရွားများအကြောင်း၊ ဆိုဖီယာမြို့၊ ခလဲမောင့်၊ အလကူခြေနှင့် ပင်းရွာမှ လူတို့၏ အကုသိုလ်တွေ အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ အမေကြီးရေ၊ မနက်ကျရင် ကျွန်တော်တို့တွေ အစောကြီး ထကြရဦးမှာ၊ မဟုတ်ရင်တော့ အမေကြီး ပြောနေတာတွေကို ကျွန်တော်တို့ တဝကြီး နားထောင်ချင်ပါသေးတယ်ဗျာဟု မဆီမနီးဂုက ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ မိန်းမကြီးလည်း စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာနှင့် ပြီးပြင်ရွှင်ရွှင်ပင် ပြန်ထိုင်လိုက်ပါတော့သည်။ မဆီမနီးဂုက သူ့မှာ သတင်းတစ်ခု ပြောစရာရှိကြောင်း၊ ထိုသတင်းမှာ ယခုအချိန်အထိတော့ ဘယ်သူမှ မသိသေးသည့် သတင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုပွဲလေးမှာသာ ထိုသတင်းကို ပထမဆုံး ပြောပြမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ သူက သာသနာ့ဘောင်သို့ အပြီးတိုင် ဝင်ရောက်တော့မည်ဖြစ်ကာ လောကီရေးနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုမှန်သမျှကို စွန့်လွှတ်တော့မည်ဖြစ်လေသည်။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတွင် လူမည်းတစ်ယောက်က ပထမဆုံး ဆောင်ရွက်ခြင်းလည်းဖြစ်တော့သည်။ အားလုံးက လက်ခုပ်တီးလိုက်ကြကာ ထိုသို့ဆုံးဖြတ်အညံ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြသည်။ ဂါးထရုမှာလည်း ညစာစားပွဲတွင် ပြောကြဆိုကြသည်များကို ကျေနပ်စွာ နားထောင်နေသည်။ သူ့သားလေးက သူ့ရင်ပတ်ပေါ်တွင် အိပ်လျက်။ သူငယ်မလေးကလည်း စိတ်အားထက်သန်ကာ ပြီးရွှင်သော မျက်နှာလေးဖြင့် နားထောင်နေပါသည်။ သူ့တစ်သက်တွင် ယခုလိုပွဲမျိုးကို မမြင်ဖူးသလို ယခုလို စကားတွေကိုလည်း မကြားဖူးသေးပါ။

ထို့နောက်မှာတော့ မဆီမနီးဂုက ပြောလိုက်ပါသည်။ ရထားမီအောင် ကျွန်တော်တို့စောစော ထကြမှ ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ အိပ်ကြဖို့ အချိန်တန်ပြီ။ အငှားကားက ခုနစ်နာရီဆို ရောက်လာမှာ။

သို့ဖြင့် သူတို့သည် ဓမ္မတေးများ၊ ဆုတောင်းပတ္တနာများဖြင့် ညစာစားပွဲကို လက်စသတ်လိုက်ကြသည်။ ကြို့နိုင်သန်စွမ်းသော မိန်းမကြီးကလည်း သည်လူတွေအပေါ်မှာ စေတနာထားခဲ့သည့် မဖူ(စ်)လစ်သီဘိုကို ထောမနာပြုရင်းဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။ ကုမာလိုက သွေမိတ်ရွေးကြီးအား ဝင်းတံခါးဆီအထိလိုက်ပို့လိုက်ပါသည်။ မဆီမနီးဂုက ပြောလေသည်။ ကျွန်တော်က လောကီနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုမှန်သမျှကို စွန့်လွှတ်တော့မှာပါ။ ကျွန်တော့်မှာ ပိုက်ဆံလေး နည်းနည်းစုထားတာ ရှိတယ်။ ကျွန်တော့်ကို မှီခိုနေတဲ့မိဘိုဘာဆိုတာလည်း ကျွန်တော့်မှာ မရှိဘူး။ အဲဒါကို အစ်ကိုကြီးကို ပေးဖို့ အသင်းတော်ဆီက ခွင့်ပြုချက်လည်း ရထားပြီးပါပြီ။ အစ်ကိုကြီး သည်ဂျီဟဲနုဘုရား(မ်)မှာ ကုန်ခဲ့ရသမျှရယ်။ အစ်ကိုကြီး ထပ်ယူလိုက်တဲ့ တာဝန်သစ်တွေရယ်အတွက် ဒါက တစ်နည်းတစ်ပုံ အထောက်အကူဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ်။ သည်စာအုပ်က အစ်ကိုကြီး နာမည်နဲ့ ဖွင့်ထားတဲ့ စာအုပ်ပါ။

စာအုပ်ကို ကုမာလိုလက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ကိုင်ကြည့်မိရုံဖြင့်ပင် စာတိုက်

ငွေစု စာအုပ်မှန်း သူ့သိလိုက်ပါသည်။ စာအုပ်ကို ကိုင်ထားသော လက်အား ဝင်းတံခါးထိပ်တွင် တင်လိုက်ကာ ထိုလက်ပေါ်တွင် မျက်နှာအပ်လျက် ကုမာလိုက သည်းသည်းယန်ထန် ငိုကြွေးပါလေတော့သည်။ မဆီမနီးဂုက သူ့ကို ပြောရသည်။ ကျွန်တော့် စိတ်ချမ်းသာမှုလေးကို ဖျက်မပစ်ပါနဲ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ အခုလောက် စိတ်မချမ်းသာဖူးပါဘူး။ ထိုစကားကြောင့်အဘိုးကြီးမှာ ငိုကြွေးနေရာမှ ရပ်သွားပြီး ရှိုက်နေလေသည်။ လူတစ်ယောက်လာနေတယ် အစ်ကိုကြီး၊ အသံမထွက်နဲ့ဟု မဆီမနီးဂုက ပြောသည်။

ထိုသူ မြတ်ကျော်သွားသည်အထိ နှစ်ယောက်သားငြိမ်နေကြသည်။ ထို့နောက်မှာတော့ ကုမာလိုက ပြောလိုက်ပါသည်။ ကျုပ်ဘဝမှာ ခင်ဗျားလိုလူမျိုး တစ်ယောက်မှ မတွေ့ခဲ့ဖူးသေးဘူး။ မဆီမနီးဂုက ပက်ခနဲ ပြန်ပြောလေသည်။ ကျွန်တော်က ပေပုညဦးအကုသိုလ်လည်း မကင်းလှတဲ့ ပုထုဇဉ်တစ်ယောက်ပါဗျာ။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို စောင့်ရှောက်ထားတာပဲ ရှိပါတယ်။ ဒါပါပဲ။ ပြီးတော့ ကောင်လေးနဲ့ ပတ်သက်လို့က သက်ညှာသင့်၊ မသင့်ကို ဘုရင်ခံချုပ်က ဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်။ ဗွာသုာဗုဒ်ဆင့်က အဲဒီသတင်း ကြားကြားချင်းမှာ အစ်ကိုကြီးကို အကြောင်းကြားပါလိမ့်မယ်။

- တကယ်လို့ အသနားခံစာကို ပလပ်လိုက်မယ်ဆိုရင်။
- အလိုဆိုရင်ဟု မဆီမနီးဂုက ဣန္ဒြေရရ ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့ထဲက တစ်ယောက် ပရိတ်းရီးယားကို အဲဒီနေ့ကျသွားလိုက်ပါမယ်။ ကိစ္စပြီးတဲ့အခါ အစ်ကိုကြီးဆီကို အကြောင်းကြားမှာပါ။ ဂဲ၊ အခုတော့ ကျွန်တော် သွားမှဖြစ်တော့မယ်။ မနက်ကျရင် ကျွန်တော်တို့ အစောကြီး ထရမှာ။ အစ်ကိုကြီးဆီကလည်း ကျွန်တော် တောင်းချင်တာ တစ်ခုရှိသေးတယ်။
- ကြိုက်တာသာ တောင်းပါဗျာ။ ကျုပ်တတ်နိုင်တာ အကုန်ပေးပါမယ်။
- ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်တော့မယ့် ဘဝသစ်အတွက် ဆုတောင်းပေးပါ အစ်ကိုကြီးရယ်။
- ညီလေးအတွက် နေ့ရော၊ ညပါ ကျုပ်အသက်ရှင်နေသမျှ ဆုတောင်းပေးသွားမှာပါ။
- မင်္ဂလာညပါ အစ်ကိုကြီး။
- မင်္ဂလာညပါ မဆီမနီးဂုဆိုတဲ့ မိတ်ဆွေတကာတို့နဲ့ မိတ်ဆွေကြီးရယ်။ ဘုရားသခင်က ညီလေးကို အစဉ်ထာဝရ စောင့်ရှောက်ပါစေဗျား။
- အစ်ကိုကြီးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပါစေဗျာ။

လမ်းလေးအတိုင်း မဆီမနီးဂုလျှောက်သွားပြီး သာသနာပြုတိုက်ထဲသို့ ချိုးဝင်သွားသည်အထိ ကုမာလိုက ကြည့်နေလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ကာ ဖယောင်းတိုင် ထွန်းလိုက်ပြီး စာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ စာအုပ်ထဲတွင်ကား သုံးဆယ့်သုံး

ပေါင်၊ လေးသို့လင်နဲ့ ငါးပဲနီရှိနေလေသည်။ ကုမာလိုသည် ကြမ်းပေါ်သို့ ခူးထောက် လှော်သားဖြစ်သွားကာ ညည်းညူလိုက်မိရလေတော့သည်။ မုသားစကားနှင့် ရန်ဖြစ်ခဲ့ရ သည့်အတွက်လည်း နောင်တရနေမိလေသည်။ ထိုနောင်တက တိုက်တွန်းသည့်အတိုင်း ထလိုက်ကာ သူ့ညီထံသို့ သွားလိုက်ချင်လှပေသည်။ သို့သော် အချိန်က နောက်ကျနေလေ ပြီ။ သို့ရာတွင် သူ့ညီထံ သူစားရေးလိုက်ပါမည်။ လူသားတို့၏ မေတ္တာ စေတနာရှိကြမှု အတွက် သူက ထာဝရဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်နေမိရသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင်လည်း သက်သာရာရလာသလို မြန်လည်လန်းဆန်းတက်ကြွလာရပြန်သည်။ ထို့နောက်တွင်ကား သူ့သားအတွက် ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။ မနက်ဖြန်ကျလျှင် သူ့သားမှတစ်ပါး အားလုံး အိမ်ပြန်ကြပါတော့မည်။ သူ့သားကိုမူကား ပရိတိုးရီးယားက ထောင်ကြီးထဲတွင် ထားကြ လိမ့်မည်။ သံတိုင်အတိတ်ပြီးသော အကျဉ်းခန်းလေးထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းထားကြပါ လိမ့်မည်။ သူ့အား ကြီးပေးသည်အထိ ထိုအခန်းထဲတွင် နေရပါလိမ့်မည်။ အိမ်း၊ လူ သတ်ခဲ့သော အနီလက်သည် တစ်ခါတုန်းကတော့ မိခင်၏ နို့တစ်လုံးကို ဆွဲယူလျက် ဆာလောင်နေသော သူ့ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်ခဲ့ဖူးလေသည်။ အမှောင်ထဲသို့ သွားသောအခါ တွင်လည်း ထိုလက်သည် ဖအောလက်ထဲသို့ ခပ်မဆိတ်ရောက်လာခဲ့ဖူးလေသည်။ အိမ်း၊ သေရမှာကိုကြောက်နေသည့် လူသတ်သမားသည် တစ်ချိန်တုန်းကတော့ အမှောင်ကို ကြောက်ခဲ့ဖူးသည်တကား။

မနက်တွင် သူ့အစောကြီးထသည်။ မိုးမင် မလင်းသေး။ ဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်း လိုက်ပြီးနောက် ရုတ်တရက် သတိရကာ ခူးထောက်လျက် မဆီမန်းဂုအတွက် ဝတ်ပြု ဆုတောင်းလိုက်သည်။ တံခါးကို အသံမမြည်အောင်ပွင့်ပြီး ကလေးမလေးကို ညင်သာစွာ လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။ အိပ်ရာက ထကြွ၍ အချိန်တန်ပြီကြွဟု သူပြောလိုက်သည်။ ချက်ချင်း ပင်၊ ကလေးမလေးမှာ စိတ်အားထက်သန်သွားသည်။ စောင်မြဲကြားမှပင် ကလေးမလေး က သွားကိုကြည့်သည်။ သမီး မကြာပါဘူးရှင်ဟု ကလေးမလေးက ပြောသည်။ ကလေးမ လေး၏ ထက်သန်မှုကို သူက နှစ်မြိုက်စွာ ပြီးလိုက်ပါသည်။ နုနီရုနီဟု သူပြောလိုက် သည်။ မနက်ဖြန်ဆိုရင်တော့ နုနီရုနီကို ရောက်ပြီ။ ဂါးထရု၏ အခန်းတံခါးကို ပွင့်လိုက် သည်။ ထို့နောက် သူ့ဖယောင်းတိုင်ကို မြှောက်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဂါးထရု မရှိတော့ ပါ။ ကလေးလေးကတော့ ရှိနေပါသည်။ အနီရောင်ဝတ်စုံနှင့် အဖြူရောင် မိန်းမဆောင်း ဦးထုပ်လည်း ရှိနေပါသည်။ သို့ရာတွင် ဂါးထရုကဖြင့် မရှိတော့ပါ။

အပိုင်း
သုံး

ရထားစက်ခေါင်းက ထရန်စဖောင်းတစ်ကြောရှိ ဗွဲမြက်ခင်းများကို ဖြတ်သန်းလျက် မီးခိုး
ငွေ့များမှတ်ထုတ်ကာ လေချွန်သံပေးလျက်ရှိပေသည်။ မိုင်းတွင်းများမှ တောင်ကုန်း
မြို့မြို့ပြားပြားများကား နောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီးနောက် ကျေးလက်တစ်ခွင်သည် မျက်စိ
တစ်ဆုံး ကျယ်ပြောစွာ ဖြန့်ကျက်လျက်။ သူတို့အတွက် ထိုင်နေကြသည်။ ကုမာလိုနှင့်
သွေပေါင်ပေါ်တွင် ထိုင်လျက်ရှိသည့် ကလေးငယ်၊ ဆိုင်တကာမှာ အထွယ်တကူရနိုင်သော
စက္ကူအိတ်ဖြင့် ထုတ်ပိုးထားသည့် သူပိုင်ပစ္စည်းမှန်သမျှကို ပွေ့ပိုက်ထားသည့် ကလေးမ။
ကလေးငယ်က သူ့အမေရောဟု မေးပါသေးသည်။ မင့်အမေ သွားပြီဟု ကုမာလိုက
ပြောလိုက်သောအခါတွင်မူ ကလေးက ထပ်မမေးတော့ပါ။

ပျော့စေ့ရပ်ရေခန်းငွေ့စက်ခေါင်းက သူတို့ ရထားကို ထားခဲ့ပြီးနောက်တွင်ကား
အပေါ်တွင် သွယ်တန်းထားသော သတ္တုကြိုးကြိုးများဆီမှ ခွန်အားကို ရယူထားသော
သံလှောင်အိမ်ခေါင်းတွဲကြိုးကို ပြောင်းတပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် တောင်ကမ်းပါး
စောင်းအတိုင်း ဝေပိုင်ခတ်မောင်းလျက် နေတဲ့(လ်)တောင်ကုန်းများဆီသို့ ခရီးဆက်ကြ
သည်။ ထိုအခါတွင် ကုမာလိုက ကလေးမလေးအား နေတဲ့(လ်)သို့ရောက်နေပြီ ဖြစ်
ကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ကလေးမလေးမှာ ယခင်က သည်ဒေသကို မရောက်ဖူး
သေးသည့်အားလျော်စွာ ရင်သပ်ရှုမောနေတော့သည်။

မှောင်လာသည့်အခါတွင်ကား ဟိုးအတီတေ အတိတ်ကာလက စစ်တလင်းဖြစ်ခဲ့
ဖူးသော မြေပြန့်လွင်ပြင်တစ်လျှောက်တွင် ရထားက ကျိုးကျိမ်သံပေးလျက် ခရီးဆက်
ပြန်လေသည်။ အမှောင်ထဲမှ မူအိမ်ခြံ၊ ရှိဆက်တာ၊ ဘာလဂိုဝမ် တောင်များကို မတွေ့
လိုက်ရတော့ပေ။ နေထွက်လာသောအခါတွင် တောင်တကာတို့အနက်မှ အတင့်တယ်ဆုံး
တောင်ခါးဖုံးအတိုင်း ဝေပိုင်လျက်ဆင်းလာလိုက်ကြရာ နောက်ဆုံးတွင် ချစ်ရောကောင်း
လှသော ပိုက်ယက်ထာမာရစ္စဘာ(မ်)သို့ ဆိုက်ရောက်လာတော့သည်။

ရထားပြောင်းလိုက်ကြသည်။ ထိုရထားက အွမ်ဆင်ဒူဆီတောင်ကြားအတိုင်း
လှည့်ပေး ဆင်းရဲသားကျေးရွာများ၊ အီလန်စခေ)တို့ကိုကျော်ဖြတ်လျက် တိုင်းရင်းသား
မျိုးနွယ်စုများနေထိုင်ရာ ပြန်ကုလို့မရနိုင်တော့အောင်မမာနေသောမြေယာများရှိရာ မဟာ
အွမ်းကိုမားတောင်ကြားထဲသို့ ဆင်းချသွားသည်။ မိုးခေါင်လှသည့်အတွက် လယ်ကို
လည်းထွန်ယက်လို့မရ၊ ဘာပင်မှလည်းစိုက်ပျိုးလို့ မနိုင်ပြီဖြစ်ရကား ဤတောင်ကြားမှာ
ဖြင့် ငတ်ကုန်ကြပေတော့မည်ဟု လူတို့က ကုမာလိုကို ပြောပြကြလေသည်။

ဒေါ်အိအိချောင်းတွင် နောက်ထပ်ရထားပြောင်းကြပြန်သည်။ အိစဦးနှင့်လူမှာမှာ
တောင်ခါးဖုံးတစ်လျှောက် မြွေလိမ်မြွေကောက်သွားသော ရထားလမ်းအတိုင်း အစ်ခေဓို
ပိုသို့ ပြေးသော ကစားစရာ ရထားလေးပင်ဖြစ်သည်။ အစ်ခေဓိုပိုသို့ရောက်သောအခါ
သူတို့ ဆင်းလိုက်ကြသည်။ လူတွေက သူ့ကို နှုတ်ဆက်ကြသည်။ အား... သွားလိုက်
တာ အကြာကြီးပဲနော်ဟုလည်း ပြောကြသည်။

အစ်ခေဓိုပိုတွင် တောင်ကုန်းများဆီသို့ ပြေးတက်သွားသော လမ်းအတိုင်း သွားလေ
မည့် နောက်ဆုံးရထားကို ပြောင်းရပြန်သည်။ ထိုရထားပေါ်မှ လူအတော်များများက
သူ့ကို သိနေကြသည်ဖြစ်ရာ သူတို့ တောင်မေးမြောက်မေး မေးကြစမ်းကြမည်ကို သူ
စိုးရိမ်နေမိရလေတော့သည်။ သည်လူတွေက ကလေးတွေလိုပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့မှာ
မမေးအပ်သော မေးခွန်းဆိုလို့ တစ်စုမှ မရှိ။ သူက ဘယ်သူတုံး၊ သည်ကောင်မလေး
ကရော ဘယ်သူတုံး၊ သည်ကလေးကရော ဘယ်သူတုံး၊ သူတို့က ဘယ်ကတုံး၊ ဘယ်ကို
သွားကြမှာတုံး၊ ဆရာကြီးနှမရော နေကောင်းရဲ့လား၊ ဆရာကြီးသားရောသေဖြင့်လည်း
မေးကြမည်သာဖြစ်လေရာ သူက ကျမ်းစာအုပ်ကို ထုတ်ပတ်နေလိုက်ရလေသည်။ ထို
အခါတွင်မှ ထိုသူများက သူတို့အား ဧည့်ထောက်ခံပြောဖို့ ထက်သန်သူ နောက် တစ်
ယောက်ဆီသို့ လှည့်သွားကြတော့သည်။

အရေဂရစ်ခွာမြေ၏နောက်ပက် အူး(မ်)ဇင်း(မ်)ကူးလူးတောင်ကြားမဟာထဲသို့ နေ
ကျလျက်ရှိလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အရပ်က ဘူတာသို့ ဆိုက်လာသည်။ သူ့ဇနီးက
သူ့ကို လာရောက်ကြိုဆိုလျက်ရှိသလို သူ့မိတ်ဆွေကလည်း အွန်ဖွန်ဒီး(မ်)၏ အိတ်များကို
ကူညီသယ်ဆောင်ပေးလေသည်။ သူက သူ့ဇနီးထံသို့ ခပ်မြန်မြန်သွားလိုက်ပြီး ဥရောပ
ဟန်အတိုင်း ပွေ့ပက်နှုတ်ဆက်လိုက်တော့သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီဖြစ်သဖြင့် သူ စိတ်
ချမ်းသာနေပါသည်။

သူ့ဇနီးက သူ့ကို မျက်လုံးဖြင့် မေးလိုက်သည်။ တို့သားတော့ သေရတော့မှာပဲ။
လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်တော့ ရချင်ရမှာပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် အေးအေးဆေးဆေးနောက်မှ
ပြောကြရအောင်ကွယ်ဟု သူ့ပြန်ပြောလိုက်သည်။

- ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ်ဟု သူ့ဇနီးက ပြန်ပြောသည်။
- ပြီးတော့ ဂါးထရအကြောင်းလည်း ပြောရဦးမယ်။ သည်ကို လိုက်ဖို့အားလုံး

အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ တို့တစ်တွေ တစ်အိမ်တည်းမှာ အတူလည်း နေနေကြတာပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို နှိုးမလို့ သွားတော့ သူ မရှိတော့ဘူး။ ဒါလည်း နောက်မှ အေးအေးမေးမေး ပြောကြတာပေါ့။

သွေဇနီးက ခေါင်းငုံ့လိုက်သည်။

- ဒါက ပေါက်စလေးပေါ့။ နောက်ပြီးတော့ သည်တစ်ယောက်ကလည်း ကျွန်မတို့ရဲ့ သမီးအသစ်ကလေးပေါ့။

ကုမာလို့ဇနီးက ပေါက်စလေးကို ကောက်ချီလိုက်ကာ ဥရောပဟန်အတိုင်း ကလေးကို နှမ်းလိုက်သည်။ သားက မေမေသားပေါ့ဟုလည်း ပြောလိုက်လေသည်။ ကလေးကို ပြန်ချလိုက်ပြီးနောက် စက္ကူအိတ်ကလေးနှင့် ကျိုးကျိုးနွံနွံရပ်နေသော မိန်းကလေးထံသို့ သွားလိုက်ပြန်ကာ ဥရောပဟန်ဖြင့်ပင် ကလေးမလေးအား ပွေ့ဖက်လိုက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ သမီးက မေမေသမီးပါကွယ်။ ထိုအခါတွင် ကလေးမလေးက ရုတ်တရက် မျက်ရည်များ တွေ့တွေ့ကျလာကာ တရွပ်ရွပ်ငိုတော့ရာ အမျိုးသမီးကြီးမှ တိတ်၊ တိတ်မငိုနဲ့ဟု ပြောလိုက်ရတော့သည်။ အမေတို့အိမ်က ရိုးရိုးပဲနော်။ ခမ်းခမ်းနားနား ဘာတစ်ခုမှ မရှိဘူးဟုလည်း ဆက်လိုက်ပါသည်။ ကလေးမလေးက မျက်ရည်များကြားမှ သူ့ကို ကြည့်လျက် ပြန်ပြောပါသည်။ အမေရယ်၊ သမီးလိုချင်တာလည်း အဲသလိုဘဝမျိုးပါပဲရှင်။

ကလေးမလေး၏ စကားနှင့် ပြောပုံဆိုလိုက်ကာ အမျိုးသမီးကြီး၏ ရင်ထဲသို့ ထိသွားလေသည်။ ကြည်နူးသောခံစားမှု၊ လိုက်လံသောခံစားမှု၊ မျက်ရည်တွေကြားမှ ပြောလိုက်သော စကားပင်ဖြစ်သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ ဗျာပါပွေ့နေချိန်မှာ ပြေသိမ်မှုတစ်စုံတစ်ရာကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ခံစားမှုပင်ဖြစ်သည်။

ကုမာလို့က သူ့မိတ်ဆွေအား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးနောက် ကျနေရုံရာ၊ နုနို့ရရှိတောင်ကြားဆီ ဦးတည်နေသော လူသွားလမ်းလေးအတိုင်း သူတို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ လူတစ်ယောက်က ထအော်သည်။ အွန်ပွန်ဒီး(စ်) ပြန်လာပြီနော်။ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ပြန်လာတာ သိပ်ကောင်းတာပဲတဲ့။ မိန်းမတစ်ယောက်ကလည်း နောက်တစ်ယောက်ကို ပြောသည်။ အွန်ပွန်ဒီး(စ်) ပြန်လာပြီတော့တဲ့။ ဥရောပဟန်အတိုင်း ဝတ်ထားသော မိန်းမတစ်ယောက်ကလည်း ရှေ့ဖုံးခါးစည်းကို ခေါင်းပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်ကာ တဲအတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွားပြီး ကလေးတစ်ယောက်နယ် အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်ပြန်သည်။ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ကြီး ပြန်လာပြီတော့။ သူက ကလေးတွေကို တံခါးဆီသို့ ခေါ်လာခဲ့ရာ ကလေးများက သူ့ဂါဝန်နောက်မှ ကွယ်လျက် ပြန်ရောက်လာသော အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ကို ချောင်းကြည့်နေကြလေသည်။

ကလေးမလေးတစ်ယောက်က လမ်းလယ်ခေါင်သို့ ရောက်လာပြီး ကုမာလို့ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သဖြင့် ကုမာလို့မှာ မြေလှမ်းတွဲသွားရလေသည်။ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ပြန်လာတဲ့အတွက်

သမီးတို့ အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်ရှင်ဟု ကလေးမလေးက ပြောသည်။

အွန်ပွန်ဒီး(စ်) နောက်တစ်ယောက်ရှိနေသားပဲကွယ်။ သူခရီးသွားနေစဉ် သူ့ကိုယ်စား ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက လွှတ်ပေးလိုက်သော ဘုန်းတော်ကြီးကို ရည်ရွယ်လျက် သူက ကလေးမလေးကို ပြောလိုက်သည်။

- သူပြောတာကို သမီးတို့ နားမလည်ဘူးရှင်။ သမီးတို့ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ပြောတာကိုပဲ သမီးတို့ နားလည်တယ်။ ဒါကြောင့် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ပြန်လာတာကို သမီးတို့ ပျော်နေတာ။

လမ်းလေးက မြက်ပင်များ၊ ရှင်ရေကောက်ပင်များကို မြူခိုးများ တိုက်ကျွေးရာ တောင်ကုန်းမှတစ်ဆင့် အောက်သို့ ဆင်းသွားလေသည်။ ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများလည်းရှိ၊ မတ်လည်း မတ်သဖြင့် ဂရုတစိုက် ဆင်းရသည်။ ကလေးကို လွယ်ထားသော မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ ပိုသတိထားရမည့် အနေအထားပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကုမာလို့ဇနီးက ကလေးမလေး၏ရှေ့မှ ကြိုသွားလိုက်ကာ သည်မှာ ကျောက်ခဲကြီးနော်၊ ချော်လဲလိမ့်မယ်၊ သတိထားစသဖြင့် ပြောပေးရလေသည်။ မှောင်ပျိုးလာပြီဖြစ်ရာ အရှေ့ဂရစ်ခွာမြေမှတောင်ကုန်းများမှာ ကောင်းကင်အောက်တွင် ပြာလဲနက်မှောင်လျက်ရှိလေပြီ။

လူသွားလမ်းလေးက နုနို့ရရှိ၏ မြေခိုနီဆီသို့ ဆက်ဆင်းသွားသည်။ ထိုမြေကားလူအိုများ၊ မိန်းမများနှင့်ကလေးများ၏ မြေ၊ ဖုန်းဆိုးမြေပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုဖုန်းဆိုးမြေကား နားခိုရာဇာတိမြေသာ ဖြစ်ပေသည်။ ပြောင်းပင်များက လူတစ်ရပ်ပင် အနိုင်နိုင် မပေါက်နိုင်သည့် မြေပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုမြေကား နားခိုရာ ဇာတိမြေသာ ဖြစ်ပေသည်။

- သည်မှာ သိပ်ပူတယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ မိုးရွာပါစေလို့ လူတိုင်း အော်ဟစ်ဆုတောင်းနေကြတယ်။

- ကျုပ်ကြားပြီးပါပြီ မိတ်ဆွေကြီး။
- ဝမ်းစာတွေလည်း ကုန်သလောက်ရှိနေပြီ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ကုန်သွားရင် ကျွန်တော်တို့တွေ ဘာ ဆက်စားရမယ်ဆိုတာကို တီးခေါ်မှပဲ သိလိမ့်မယ်။

လူသွားလမ်းလေးက ပြောသွားသည်။ လမ်းကလေးက ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၏ဘေးမှ မြတ်စီးနေသော ချောင်းငယ်လေးအတိုင်း ပြေးလျက်ရှိသည်။ ကုမာလို့က ရပ်ပြီး နားစွင့်လိုက်သည်။ ဘာသံမျှ မကြားရ။

- ချောင်းက ရေလည်း မစီးတော့ပါလား မိတ်ဆွေကြီး။
- ရေခမ်းသွားတာ တစ်လလောက်တောင်ရှိပြီ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။
- ဒါဆို ရေကို ဘယ်မှာ သွားစပ်သလဲ။
- အူဂျာမှစံရုံနေရာကနေ စီးလာတဲ့မြစ်ဆီကို အမျိုးသမီးတွေ သွားစပ်ကြပါတယ်။ အူဂျာမှစံဟူသော နာမည်ကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ကုမာလို့ရင်တွင် မိုးရွံ့မှုနှင့် ထိခိုက်နာကျင်မှုက ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ သို့ရာတွင် အားတင်းပြီး ပြောလိုက်သည်။

အကုသိုလ်ကံတို့၏အကျိုးကို ဘယ်နှစ်မျှလုပ်နေသလဲ။

မန္တက သူပြန်ရောက်လာပါတယ် အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)။ သူ ဘယ်နှစ်မျှလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ပိုတော့ ကျွန်တော် မသိဘူးခင်ဗျ။ ဒါပေမယ့် အင်မီဒီအီကတော့ ပြန်ရောက်နေတာ ကြာပါပြီ။ နေသိပ်မကောင်းဘူး၊ ပိန်လည်း တအားပိန်သွားတယ်လို့ ပြောကြတယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်တော် အခု သူတို့ဆီမှာ အလုပ်လုပ်နေပါတယ် အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)။

ကုမာလို ငြိမ်နေသည်။ စကားမပြောနိုင်။ သို့ရာတွင် သူ့မိတ်ဆွေက သူ့ကိုပြောလိုက် ပါသည်။ သည်မှာတော့ အကုန်သိနေကြပါတယ်။

- အိမ်း၊ သိနေကြတယ်ပေါ့။

- သိနေကြပါတယ် အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)။

သူတို့ စကားမဆက်ဖြစ်ကြတော့ပါ။ လမ်းကလေးကလည်း တဲများ၊ ပြောင်သလင်း ခါနေသော မြေခိုအိ လယ်ကွင်းများကို ကျော်ဖြတ်လျက် ပြေမြေလေး ဆက်ပြေးသွား သည်။ အော်သံကို ကြားရသည်။ နေဝင်ဖျိုးဖျိုးတွင် တစ်သံပြီး တစ်သံက ဝပ်ဝေးဝေးဆီ အထိ ပျံ့လွင့်သွားလေသည်။ နူးလူးတစ်ယောက်အဖြစ်လျှင်မူ သူတို့ ဘာကို ပြောလိုက် ကြသည်ကို ကြားလိုက်နိုင်ပါသည်။ နူးလူးစကားကို တတ်သော်လည်း နူးလူးလူမျိုးသာ မဟုတ်လျှင်မူ ထိုအော်သံ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိနိုင်ပါ။ လူဖြူတစ်ယောက်တော့ ဒါကိုပဲ စုန်းကဝေအတတ်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် တကယ်တော့ အဲဒါ စုန်းကဝေ အတတ် မဟုတ်ပါ။ ပြောင်မြောက်လှသော အနုပညာတစ်ရပ်သာဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကို ကျွန်ုပ် တို့၏ ချစ်တိုင်းပြည် အာဖရိကမှာသာ ခံစားရနိုင်ပါသည်။

- အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)ပြန်လာတဲ့အကြောင်း သူတို့ အော်ပြောနေကြတယ်။

- ကျုပ် ကြားလိုက်ပါတယ် မိတ်ဆွေကြီး။

- သူတို့ ဝမ်းသာနေကြတယ် အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)။

သူတို့ ဝမ်းသာနေကြသည်ကား အမှန်။ အော်သံများမှာ လမ်းတစ်လျှောက်ရှိ တဲလေးများဆီမှ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိသလို အမှောင်ထဲမှ တောင်ကုန်းများတစ်လျှောက် မှလည်း ထွက်ပေါ်လျက်ရှိပေသည်။ ကောင်လေးများက အော်ဟစ်လျက်၊ မြည်တမ်း လျက်ရှိသည်။ သူတို့အသံများမှာ သည်တစ်နိုင်ငံတည်းမှာမှ သိနိုင်၊ ကြားနိုင်သည့် ထူးခြား ဆန်းပြားသော အသံတုန်တုန်ယင်ယင်ပင်ဖြစ်သည်။

- အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)ပြန်လာပြီနော်။

- အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)ပြန်လာတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

- အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်)ကလည်း သွားလိုက်တာများ၊ အကြာကြီးပဲနော်။

ကလေးငယ်တစ်ယောက်က သူ့ကို လှမ်းအော်ပြောသည်။ ကျောင်းမှာ ဆရာမ အသစ် ရောက်နေတယ်ဗျ။

နောက်ကလေးငယ်တစ်ယောက်က ထိုကလေးကို ပြောသည်။

- အလကား၊ အရူး၊ အဲဒီဆရာမ ရောက်နေတာဖြင့် ကြာပဲ ကြာလှပြီ။

ကောင်လေးတစ်ယောက်က ကျောင်းမှာ သင်ထားသည့်အတိုင်း သူ့ကို အလေးပြုပြီး အဖွဲ့ဖွဲ့ဖွဲ့ဒီး(စ်) ဟု လှမ်းအော်သည်။ ထို့နောက် ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည့်တော့ဘဲ ရုတ်တရက် လှည့်ကာ ထူးထူးခြားခြား တုန်တုန်ယင်ယင်ပင် အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။ သူက မည်သူ့ကိုမှ မခေါ်ငင်ခြင်းမဟုတ်။ လေထဲသို့သာ အော်ဟစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ထိုကောင်လေး၏ ခြေထောက်များက ဝပ်လေးလေး ကခုန်လှုပ်ရှားနေကြပြန်သည်။ မည်သူ့ကိုမှ ကပြနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ သူ့ဘာသာ ကနေခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၏ အပြင်ဘက်တွင် မီးတိုင်တစ်တိုင်ရှိသည်။ ဝတ်ပြု အခမ်းအနား များရှိလျှင် ထိုမီးတိုင်ကို ထွန်းညှိကြမိဖြစ်သည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ အမျိုးသမီးများ ကား ထိုမီးအိမ်၏အောက် မြေခိုအိမ်ပေါ်တွင် ထိုင်နေကြသည်။ လည်ပင်းနားတိုက်တွင် အစိမ်းရောင်ပိတ်စများပါဝင်သည့် အဖြူရောင်အဝတ်များကို ထိုမီးခင်းများက ဝတ်ဆင် ထားကြသည်။ ကုမာလိုတို့အဖွဲ့ အနားသို့ရောက်လာသောအခါ သူတို့က ထရပ်လိုက်ကြ ပြီးနောက် သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်က ဓမ္မတေးတစ်ပုဒ်အား စတင်ဟစ်ကြွေးလိုက်သည်။ အသံက နူးလူးနူးသည့်အတွက် ဆွဲဆွဲငင်ငင်ပင် ဆက်မဆိုနိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် ကုန်မိန်းမ များက ထိုအသံနူးနူး၏နောက်မှ သံဖြိုင်ဝင်ရောက်သီဆိုလာကြသဖြင့် သံရှိန်ကို ဆွဲလိုက် သလိုဖြစ်သွားတော့သည်။ အမျိုးသားများကလည်း အသံသြသြများဖြင့် ပါဝင်သီဆိုလာ ကြသည်။ ကုမာလိုကလည်း သူဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ပြီး သူ့ဇနီး၊ သူ့မိတ်ဆွေတို့နှင့်အတူ ဓမ္မတေးကို ဝင်ဆိုလိုက်ပါတော့သည်။ ကလေးမလေးကား တောင်တောင်ကြီးရပ်လျက် သူတို့ကို တာခုံတင်ကြည့်နေလေသည်။ သူတို့သီကြွနေသော ဓမ္မတေးကား ကျေးဇူး တော်ကို အောက်မေ့သော တေးဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်အား အမှတ်ရသော တေး ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ထံပါး ဝပ်တွားလျက် ဘုရားသခင်၏ ထာဝရ ကရုဏာတော်ကို ချီးမြှောက်သော တေးပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုတေးသွားကား ကျိုးပျက်နေသော လူမျိုးစုတို့ ၏ ပြောင်သလင်းခါနေသော လယ်ကွင်းမြေခိုနှင့် ပြောင်သလင်းခါနေသော တောင်ကုန်း နီနီများဆီသို့ ပဲ့တင် လွင့်ပျံ့လျက်ရှိပေသည်။ ပြီးတော့ ဓမ္မတ္တတေးပကတိ၊ ဓယပျပ်ဝပ် ခြင်း အပြည့်၊ ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်းအတိဖြင့် ထိုတေးကို သူတို့ သီကြွနေကြပါသည်။ ကျိုးနွံနီနီခါသော လူမျိုးလူကောင်းများက ထိုတေးသံထဲတွင် သူတို့၏ဝမ်းများကို နှစ်ထား ကြပါသည်။

ထို့နောက်တွင် ကုမာလိုအနေဖြင့် ဆုတောင်းရပါလိမ့်မည်။ 'တီးခေါ့၊ ကိုယ်တော်၏ အဆုံးအမရှိသော မဟာကရုဏာတော်အတွက် ကျွန်တော်မျိုးတို့ ကိုယ်တော်အား ကျေးဇူးတင် ရှိလှပါ၏။ ယခုကဲ့သို့ ချောမောစွာ ပြန်ရောက်လာသည့်အတွက်လည်း ကိုယ်တော်အားကျေးဇူးတင်ပါ၏။ မိတ်ဆွေများ၊ မိသားစုဝင်များ၏ ချစ်ချင်းဓမ္မတ္တ တရားအတွက်လည်း ကိုယ်တော်အား ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား၏ စာအုတ်ထောက်

ထားမှုအစုအတွက် ကျွန်တော်မျိုးတို့ ကိုယ်တော်အားကျေးဇူးတင်ပါ၏။
တီးခေ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့အတွက် မိုးရေ ပေးသနားတော်မူပါဘုရား’
ထိုနေရာတွင် အားလုံးက အာမင်ဟု လိုက်ဆိုကြသည်။ ထိုသို့ လိုက်ဆိုကြသူများ
များပြားလွန်းနေသည့်အတွက် ကူမာလို့မှာ လူတိုင်းစေ့ ဆိုပြီးသည်အထိ စောင့်နေရပါ
သေးသည်။

‘တီးခေ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့အား မိုးရေ ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုး
တို့အား ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခွင့်ရရှိရန် ဆောင်ကြဉ်းပေးတော်မူပါ ဘုရား။ မိုးမရွာပါက
လည်း ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဘေး
ဒုက္ခများမှ ကင်းဝေးအောင် စောင့်ရှောက်တော်မူပါရန် အရှင်အား လျှောက်ထားအပ်ပါ၏
ဘုရား’

ထိုနေရာတွင်လည်း အားလုံးက အာမင်ဟု လိုက်ဆိုကြပြန်ရာ သူ့မှာ လူတိုင်းစေ့
ဆိုပြီးသည်အထိ စောင့်ရပြန်သည်။ သူ့အား ယခုလို ဝိုင်းဝန်းကြိုဆိုကြသည့်အတွက်
သူ့နှလုံးသားမှာ နွေးထွေးနေလျက်ရှိပေသည်။ နွေးထွေးလွန်းမက နွေးထွေးနေသည့်
အတွက် သူ့ရင်ထဲမှ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်များကို ဖယ်ရှားထားနိုင်နေပေသည်။ သူက
သူ့ရင်ထဲတွင် နက်ရှိုင်းစွာ ရှိနေသည့်အတိုင်း ဝတ်ပြုတောင်းလိုက်သည်။

‘တီးခေ၊ ဤကလေးပေါက်စလေးအား နန္ဒီရုနီက ကြိုဆိုပါစေသား။ သူ့အား
ဤအရပ်၌ ကြီးပြင်းခွင့် ရရှိပါစေသား။ သူ့အမေ...’

ဘာမှ ဆက်မပြောနိုင်တော့ဘိသကဲ့သို့ ရပ်သွားလေသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ကိုယ်သူ
အားတင်းလိုက်ကာ အသံတိုးတိုးဖြင့် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘သူ့အမေ၏ အပြစ်များကိုလည်း ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ ဘုရား’

မိန်းမတစ်ယောက်စီက ညည်းတွေးသံ ကြားရသည်။ ထိုမိန်းမကို ကူမာလိုသိသည်။
ထိုမိန်းမကား ဤအရပ်မှ အတင်းအပြောအသန်ဆုံး မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့
ဖြစ်လေရာ သူက ခပ်သွက်သွက်ပင် ဆက်ရွတ်လိုက်ပါသည်။

‘ကျွန်တော်မျိုးတို့ အားလုံးသည်လည်း အပြစ်မကင်းကြသူများသာ ဖြစ်ကြပေရာ
ကျွန်တော်မျိုးတို့အားလုံးအားလည်း ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား။ တီးခေ၊ သည်ကလေးမ
လေးအားလည်း နန္ဒီရုနီက ကြိုဆိုပါစေသား။ သူ့ကလေးငယ်ကိုလည်း ဤအရပ်၌ပင်
ဘေးကင်းစွာ ပွားမြင်နိုင်ပါစေသား’

ခဏ ဆိုင်းလိုက်ကာ သူက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ကလေးမလေး၏ လိုအင်ဆန္ဒများလည်း တစ်လုံးတစ်ဝတ်ည်း ပြည့်ပါစေသား’

နောက်ဆုံးတွင်တော့ သူ့အတွက် ဆုပန်ရအခက်ဆုံးအပိုင်းသို့ ရောက်လာခဲ့ရလေပြီ။
သူ့ကိုယ်သူ အားတင်းလိုက်ရပြန်သည်။

‘ကျွန်ုပ်၏ သား...’

မည်သူ့ဆီကမျှ ညည်းသံထွက်မလာပဲ အားလုံး တိတ်နေကြသည်။ အတင်းပြော
သန်သော မိန်းမကြီးဆီကပင်လျှင် အသံမထွက်ပါ။ ကူမာလို့ အသံက လေသံမျှသာ
ပျံ့တိုးသွားသဖြင့်ဖြစ်သွားပါသည်။

‘ကျွန်ုပ်သား၏ အပြစ်များကိုလည်း ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား’

ပြီးသွားပါပြီ။ ထွက်သွားပါပြီ။ အလွန်စိုးရိမ်ထိတ်လန့်တကြီးရှိခဲ့သော နှုတ်မှ
ထွက်ရခက်သော စကားလုံးတွေ ထွက်သွားပါပြီ။ ထိုစကားများထွက်သွားသည်မှာ
သူ့အစွမ်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ သူ့အနားမှာရှိနေသောသူများ၏ အစွမ်းကြောင့်သာ ထိုသို့
နှုတ်ရုံဖြင့် မြက်ဟနိုင်သွားခြင်းဖြစ်မှန်း သူ့ကိုယ်သူ သိပါသည်။

- ဒူးထောက်ကြပါဟု သူက ပြောလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ပြောသလင်းခါးနေသော မြေခိုပေါ်တွင် သူတို့အားလုံး ဒူးထောက်လိုက်
ကြသည်။ သူက သူ့လက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်လိုက်ပါသည်။ သူ့အသံကိုလည်း မြင့်လိုက်
ပါသည်။ အိုမင်းကာ ထိခိုက်ကြေကွဲနေသော အတိုးကြီးဆီသို့ အားမခံများက ဝင်ရောက်
လာသည်။ သူကား သင်းအုပ်ဆရာတစ်ဦး မဟုတ်ပါလော။

ဘုရားသခင်က သင်တို့အား ကောင်းချီးပေးတော်မူကာ စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်
တော်မူသည်။ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်သည် အသင်တို့ အပေါ်တွင် ဖြန့်ကြက်စောင့်
ရှောက်တော်မူသည်။ ငြိမ်းအေးမှုကိုလည်း သင်တို့အား ယခုကာလအတွက်ရော ထာဝရ
အတွက်ပါ ပေးသနားတော်မူသည်။ ဝေဠုဘုရားသခင်၏ မဟာကရုဏာတော်သည်
လည်းကောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏မဟာကရုဏာတော်သည်လည်းကောင်း၊ သန်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်တွင်တည်ကြကုန်သော သူတော်စင်အပေါင်း၏ မဟာကရုဏာတော်သည်
လည်းကောင်း အသင်တို့အပေါ်တွင်ရော အသင်တို့ချစ်ခင်သူများအပေါ်တွင်ပါ ယခု
ကာလတွင်သာမကဘဲ ထာဝရ သက်ရောက်လျက် ဖွံ့ဖြိုးနေပါစေကုန်သတည်း။ အာမင်။
သူတို့ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြပြီးသည့်နောက်တွင် ဆရာမအသစ်က ပြောသည်။

ကျွန်မတို့ နှစ်စုံ သီလိလိလိ သီအာဖရိုစ - အာဖရိကတိုက်ကို ဘုရားသခင် စောင့်မ
တော်မူပါ သီချင်းကို ဆိုကြရင် မကောင်းဘူးလား။

ဆရာမဟောင်းက ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။ သည်အရပ်မှာ အဲဒီသီချင်းကို မသိကြ
ဘူး။ အဲဒီသီချင်းက သည်အရပ်အထိ မပျံ့သေးဘူး။

ဆရာမအသစ်က ပြောသည်။ ဝိုက်ယက်ထာမာရဏ္ဍဘု(မ်)မှာတော့ ကျွန်မတို့
ဆိုကြတယ်။ အဲဒီအရပ်မှာ သည်သီချင်းကို သိကြတယ်။ သည်အရပ်က လူတွေ
အဲဒီ သီချင်းကို ရလာအောင် လုပ်လို့ ဘာလို့ မရရမှာလဲ။

ဆရာမဟောင်းက ပြန်ပြောပြန်သည်။ ဒါ ဝိုက်ယက်ထာမာရဏ္ဍဘု(မ်)မှ မဟုတ်တာ။
ကျွန်မတို့ကျောင်းမှာ လုပ်ရောတွေ အများကြီးရှိတယ်။ များလွန်းလို့ ခက်တောင်နေတယ်။
ဆရာမဟောင်းက ဆရာမအသစ်အပေါ် ခပ်တန်းတန်းရှိနေသည်။ သူ ရှက်လို့လည်း

နေပါသည်။ အကြောင်းက နှစ်စဉ် ဘီစီလယ် ဘီအာဖရိက - အာဖရိကတိုက်ကို ဘုရားသခင် စောင်မတော်မူပါ သီချင်းကို သူ့ကိုယ်တိုင် မသိသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ဟုတ်ကဲ့။ ချစ်တိုင်းပြည် အာဖရိကတိုက်ကို ဘုရားသခင် စောင်မတော်မူပါ။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တွင်း၊ အကုသိုလ်တွင်း နက်နက်များထဲသို့ ကျရောက်နေကြကုန်သော ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင် စောင်မတော်မူပါ။ တရားမျှတမှုကို ကြောက်လန့်တကြီး ရှိနေသော စိုးထိတ်ခြင်းမှ ကင်းဝေးအောင် ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်စောင်မတော်မူပါ။ လူသားတွေကို ကြောက်လန့်တကြီး ရှိနေသော စိုးထိတ်ခြင်းမှ ကင်းဝေးအောင် ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင် စောင်မတော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအား ဘုရားသခင် စောင်မတော်မူပါ။

အော်လိုက်စမ်းပါ။ အို... ကောင်ကလေးငှဲ။ တောင်ကုန်းများအပေါ် ပဲ့တင်ထပ်သွားအောင် တုန်ယင်သော အသံကို ရှည်ရှည်လေးဆွဲကာ အော်ဟစ်လိုက်ပါလော့။

ကလိုက်စမ်းပါ အို... ကောင်ကလေးငှဲ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကပြအသုံးတော်ခံနေသည်မျိုး မဟုတ်ဘဲ ကချင်လို့ ထကလိုက်သော ကကွက်ခြေလှမ်းများကို ဖြည်းဖြည်းသက်သာ လှမ်းလိုက်ပါလော့။

အော်ပြီး ကလိုက်ပါလော့ အရိုးခံလေး။ အော်နိုင် ကနိုင်တုန်းမှာ အားပါးတရ အော်ဟစ်ခုန်ပေါက်ပြီး ကလိုက်စမ်းပါ။ အခုမှ ပဏာမပဲရိုပါသေးသည်။ အခုမှ အစပဲ ရှိပါသေးသည်။

နောက်များကျလျှင် အရိုးခံစိတ်ကလေးထဲသို့ အထူးအဆန်းတွေ ရက်ရှယ် တိုးဝင်လာလိမ့်မည်။ တစ်ခါဖူးမျှ မကြားဖူးသော လူများ၊ တစ်ခါဖူးမျှ မမြင်ဖူးသော ဒေသများက အရိုးခံစိတ်ကလေးထဲသို့ အထူးအဆန်းတွေကို သွတ်သွင်းပေးကြပါလိမ့်မည်။ ယင်းကား မင်းကလေး မလွှဲမသွေ ဝင်ရောက်ရလေမည့် သံသရာသာဖြစ်လေသည်။ မင်းကလေးကား ကြောက်ရကောင်းမှန်း မသိသေးပါ။ သည်တော့လည်း မကြောက်တတ်သေးပါ။

အော်ဟစ် ခုန်ပေါက်ပြီး ကလိုက်စမ်းပါ။ အော်ဟစ် ခုန်ပေါက်ပြီး ကနိုင်နေတုန်းကလေးမှာ ကြိတ်လိုက်စမ်းပါ။

လူတွေအားလုံး ထွက်သွားကြလေပြီဖြစ်ရာ ကူမာလိုက သွေမိတ်ဆွေဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

- ကျုပ် ခင်ဗျားကို ပြောပြရာမှာတွေ ရှိနေတယ်။ နောက်ကျရင်တော့ တခြားလူတွေကိုလည်း ကျုပ်ပြောပြမှာပါ။ အခုတော့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်အခု ပြောပြမှ ဖြစ်မယ်။ ကျုပ်နမ ဂါးထရက ကျုပ်တို့အတွက် ပြန်လိုက်လာခဲ့ဖို့ပဲ။ ကျုပ်တို့အားလုံး အတူတူရှိနေခဲ့ကြတယ်။ သည်ကိုလာဖို့ အားလုံးအသင့်ပြင်ပြီးသား။ ဒါပေမယ့် မနက်လင်းလို့ နှိုးမယ်လုပ်တော့ သူ မရှိတော့ဘူး။

- အို... ဟုတ်လား၊ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- ပြီးတော့ ကျုပ်သား၊ ကျုပ်သားကိုလည်း ကြိုးပေးဖို့ စီရင်ချက်ချလိုက်တယ်။ ပြစ်ဒဏ်က သက်ညှာရင်လည်း သက်ညှာမယ်လို့တော့ မျှော်လင့်ရတာပဲ။ ဘာမှတော့ အတိအကျ မသိရသေးဘူး။

- အို... ဟုတ်လား၊ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- ခင်ဗျာ မိတ်ဆွေတွေကို အကြောင်းစုံ ပြောလို့ရပါတယ်။ သူတို့လည်း သူတို့မိတ်ဆွေတွေကို ပြန်ပြောလို့ရတာပေါ့။ ဒါမျိုးဆိုတာ ဝမ်းသာလို့ ရတဲ့အရာမျိုးမှ မဟုတ်တာဗျာ။ အဲတော့ ခင်ဗျာမိတ်ဆွေတွေကို အကြောင်းစုံ ပြောပြလိုက်ပါ။

- ကျွန်တော် ဖြောင့်ပြလိုက်ပါမယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- ကျုပ် သည်မှာဆက်နေဖို့ တော်ပါ့မလားလို့ ကျုပ်စဉ်းစားနေမိတယ် မိတ်ဆွေကြီး။

- ဘာဖြစ်လို့လဲ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

ကူမာလိုက ထိခိုက်ခါးသီးစွာ ဖြေလိုက်ပါသည်။
- ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ့်ကလေးအရင်းကို စွန့်ပစ်သွားတဲ့ မအေကို နမတော်ထားတဲ့သူ၊ လူတစ်ယောက်ကိုသတ်လိုက်တဲ့ လူသတ်သမားရဲ့ပေအေ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ။ ကျုပ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သည်မှာ နေရဲမှာတုံး။

- အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ခင်ဗျား။ ဆရာကြီး စိတ်ထဲမှာ အဲသလိုပဲ ဖြစ်နေမှာကို ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို တစ်စိတ်လောက် ပြောခွင့်ပြုပါခင်ဗျား။ ဆရာကြီး ထွက်သွားမှာကို အယ်သုတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှ မလိုလားပါဘူး။ သည်အရပ်မှာရှိရှိသမျှ ကျွန်တော်တို့တွေ အားလုံးထဲမှာ ဆရာကြီးရဲ့သတင်းကို ကြားပြီး စိတ်မထိခိုက်ရတဲ့သူဆိုလို့လည်း တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ဆရာကြီး ပြန်လာလို့ မကျေနပ်တဲ့၊ ဝမ်းမသာတဲ့သူဆိုလို့လည်း တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူးခင်ဗျား။ ဆရာကြီး အဲဒါကို မသိလို့များလားခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့တစ်ရွာလုံးက ဆရာကြီးပြန်လာတာကို ဝမ်းပန်းတသောနဲ့ ကြိုဆိုကြတာက ဆရာကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက် ချစ်ခင်ရိုသေတယ်ဆိုတာကို ပြလိုက်တာပဲ မဟုတ်ပါလားခင်ဗျာ။

- မှန်ပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်မျက်မြင်ပါပဲ။ ကျုပ်ရင်ထဲမှာလည်း သိပ်ကို ကြည်နူးရပါတယ်။ ကျုပ်ခံစားခဲ့ရသမျှ ဒုက္ခဒုက္ခတွေ၊ သောကဗျာပါဒတွေအားလုံးဟာ ရွာက အခုလို ကျုပ်ကို ဝမ်းပန်းတသော ဆီးကြိုကြတဲ့အခါ အများကြီး သက်သာသွားတာလည်း

အမှန်ပါပဲဗျာ။ သည်မယ် မိတ်ဆွေကြီး၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း သည်က မခွာချင်ပါဘူးဗျာ။ ဒါ ကျုပ်ရဲ့ ငှာနေဖြစ်နေပြီလေ။ ကျုပ်သည်ရွာမှာ နေလခွာတာလည်း သိပ်ကိုကြာလှပြီဆိုတော့ ဘယ်ခွာချင်ပါ့မလဲဗျာ။

- ဒါပေါ့ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ဆရာကြီးသာမရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် ဘယ်လို လုပ်ပြီး အသက်ရှင်နိုင်မှာလဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ဟာလည်း မမှောင်ကြီးမည်းမည်းထဲမှာ...

- မိတ်ဆွေကြီးရဲ့စကားက ကျုပ်ကို အားတက်စေသဗျာ။

- အွန်ပွန်ဒီး(စ်) ခင်ဗျား။ ဟို... ဆီဘက်နဲ့ သမီးအကြောင်းရော သိခဲ့ရပါသလားခင်ဗျာ။ ဆရာကြီး မှတ်မိလားခင်ဗျာ။

- အင်း၊ ကျုပ် မှတ်မိပါတယ်။ သူလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဘယ်ရောက်သွားလဲဆိုတာကို သိတဲ့သူဆိုလို့တော့ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူးဗျာ။ သူတို့မသိဘူးလို့ ပြောလိုက်ကြတာပဲ။

ခါးသီးမှက သူရင်ထဲသို့ ရုတ်တရက်တိုးဝင်လာပြီး သူက ဆက်ပြော လိုက်သည်။

- ပြီးတော့လည်း ပြောကြသေးတယ်။ သူ ဘယ်ရောက်နေတယ်ဆိုတာကိုလည်း အရေးလုပ်မနေဘူးတဲ့။

- အို... ဟုတ်လား အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- ကျုပ် စိတ်မကောင်းပါဘူး မိတ်ဆွေကြီး။

- လောကကြီးက ဒုက္ခပေါင်းစုံနဲ့ အပြည့်ပါပဲလား အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ခင်ဗျာ။

- အဲဒါကို ကျုပ်ထက် ဘယ်သူများ ဝိုင်းလည်နိုင်ဦးမှာတုံးဟရီ။

- ဒါတောင်မှ ဆရာကြီးက ယုံကြည်နေပါသေးလားခင်ဗျာ။

ကူမာလိုက သူမိတ်ဆွေကို မီးတိုင်အလင်းရောင်ကြားမှ သေချာကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဖြေလိုက်ပါသည်။

- ကျုပ်ယုံတယ်။ ပြီးတော့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ရပ်ရှိတယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျုပ်

သဘောပေါက်လာခဲ့ပြီဗျာ။ နာကျင်မှုတွေ၊ ထိခိုက်ကြေကွဲရတာတွေ အားလုံးကလည်း

လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ရပ်ပဲ။ မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ ကရုဏာဆိုတာတွေကလည်း လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ။

မေတ္တာ၊ စေတနာနဲ့ ကရုဏာက နာကျင်ထိခိုက်နေမှုတွေ၊ ကြေကွဲရတာတွေကို အစားပြန်

ထိုးလို့ရတယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျုပ် နားလည်သွားပြီဗျာ။ ကျုပ်မှာ ကျုပ်စနီးရှိတယ်။

ခင်ဗျားလို မိတ်ဆွေကောင်းလည်း ရှိတယ်။ ကျုပ်ကို ကြိုဆိုကြတဲ့လူတွေ ရှိတယ်။

ပြီးတော့ ကျုပ်တို့နဲ့အတူ နှုတ်ခွာမှာ နေချင်တဲ့ ကလေးလေးတစ်ယောက်လည်းရှိတယ်။

အဲတော့ ကျုပ်ဘယ်လောက်ပဲ ခံစားရ၊ ခံစားရ ကျုပ်ယုံကြည်ချက်ကတော့ ပျက်စရာ

အကြောင်းမရှိဘူးဗျာ။

- ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်ဟာလည်း ဒုက္ခသုက္ခက ကင်းဝေးလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်

တစ်ခါမှ မတွေးခဲ့ဖူးပါဘူး အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်

တိုင် ဒုက္ခကို ခါးစည်း ခံယူသွားခဲ့တော်မူပေတာကိုး။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ကြုံရုံရုံသာမျှ

ဒုက္ခသုက္ခတွေကို တောင့်ခံနိုင်အောင် လမ်းပြတော်မူတဲ့အနေနဲ့ ဘုရားသခင်ကလည်း ဒုက္ခတွေကို ခါးစည်းပြီးခံခဲ့တော်မူပေတာပဲလို့ ကျွန်တော်လည်း ယုံကြည်လာမိရပါတယ် မင်ဗျား။ ဒုက္ခသုက္ခ ကင်းပတဲ့ ဘဝဆိုတာ လုံးလုံးမရှိဘူးလို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်

တိုင်က သိမြင်တော်မူခဲ့ပေတာကိုးခင်ဗျာ။

ကူမာလိုက သူမိတ်ဆွေကို ကြည့်နူးစွာကြည့်လိုက်ပြီး ပြောသည်။

- ဟား... ခင်ဗျားတောင် စာချဘုန်းကြီး ဖြစ်နေပါပေလား။

သူမိတ်ဆွေက အသားမာတက်နေသော လက်ကြမ်းကြမ်းကြီးများကို မြှောက်ပြလိုက်ပြီးနောက် ပြောလိုက်ပါသည်။

- ကျွန်တော်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စာချဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်နိုင်မှာလဲ ခင်ဗျာ။

ကူမာလို ရယ်လိုက်ပါသည်။

- ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့ လက်တွေကို ကြည့်ပြီး ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့

နှလုံးသားကို ကြည့်ပြီး ပြောတာပါ။ အခုလို ကျုပ်ကို ကူညီတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ

တယ် မိတ်ဆွေကြီး။

- လိုတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်ကို အချိန်မရွေး ခိုင်းနိုင်ပါတယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ခင်ဗျား။

က... အေးအေးသာနေရစ်ပေတော့ ခင်ဗျာ။

- ဗြည်းဗြည်းသာသွားပါ မိတ်ဆွေကြီး။ ဒါထက် ဘယ်လမ်းကများ သွားမလို့လဲဗျာ။

သူမိတ်ဆွေက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

- ကျွန်တော် ဆီဘက်နဲ့အိမ်ဘက်က လှည့်သွားမလို့ ခင်ဗျာ။ အကျိုးအကြောင်း

သိသိချင်း သူ့ကို ပြန်ပြောပြမယ်လို့ ကျွန်တော်ကတိပေးခဲ့တာ မှီလို့ပါ။

ကူမာလိုက အိမ်ကလေးရှိရာသို့ ကျွန်တော်ကလေးလှည့်လိုက်ပါသည်။ ထို့

နောက် ရုတ်တရက်လှည့်လိုက်ကာ သူမိတ်ဆွေကို လှမ်းအော်ပြီး ပြောလိုက်ပါသည်။

- ကျုပ် ခင်ဗျားကို ပြောစရာကုန်နေသေးတယ်။ ဆီဘက်နဲ့သမီး ဘယ်မှာရှိတယ်

ဆိုတာ သိလည်း မသိဘူး။ အရေးလုပ်ပြီးတော့လည်း မသိချင်ပါဘူးလို့ ပြောလွှတ်လိုက်

တာ အစမစ်(သ်)ရဲ့သမီးက ပြောလိုက်တာ။ သူက အဲဒီစကားကို အင်္ဂလိပ်လို ပြောတာ။

ဒါပေမယ့် အူဂျာဗုတ်က ကျုပ်ကို နူးလူးစကားနဲ့ ပြန်ပြောပြတဲ့အခါကတော့ ဆီဘက်နဲ့

သမီးဘယ်ရောက်နေတယ်ဆိုတာ ဟိုကလေးမ မသိဘူးလို့ပဲ ပြောတာပါ။ အရေးလုပ်ပြီး

တော့လည်း မသိချင်ဘူးဆိုတဲ့စကားကို အူဂျာဗုတ်က ထည့်မပြောခဲ့ပါဘူး။

- ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- ဗြည်းဗြည်းသွားပါတော့ မိတ်ဆွေကြီး။

- အေးအေးသာ နေရစ်ပါ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

ကူမာလိုက ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ သူ့စနီးနှင့် ကလေးမလေး

က ထမင်းစားနေကြသည်။

- ဧါကီစလေးရောဟု သူမေးလိုက်သည်။
- အိပ်နေတယ် ဝေတီဖုင်။ တော် စကားပြောနေတာကလည်း အကြာကြီးပဲ။
- အိမ်း၊ ပြောစရာတွေက အများသားလားကွယ်။
- မီးတိုင်က မီးရော သတ်ခဲ့လား။
- ခဏတော့ ထားလိုက်ပါဦး။
- ဘုရားကျောင်းမှာ ပိုက်ဆံတွေ ပေါနေ မှတ်တယ်။

သွဇနီးကို ပြီးပြလိုက်သည်။ ကန္နော့က ထူးခြားတယ်လေကွယ်ဟုလည်း ပြောလိုက်ပါသည်။

သွဇနီး၏မျက်မှောင်နှစ်ခုမှာ ထိခိုက်နာကျင်မှုဖြင့် အတွန်ချိုးနေသည်။ သွဇနီးဘာကို တွေးနေမှန်း သူသိပါသည်။

- ကျုပ် သွားငြိမ်းလိုက်ပါ့မယ်ဟု သူပြောလိုက်သည်။
- ခဏတော့ ဆက်ထွန်းထားလိုက်ပါဦးလေ။ တော် ထမင်းစားပြီးမှပဲ ငြိမ်းတာပေါ့။
- ကောင်းသားပဲဟု သူဣန္ဒြေရရပင် ပြောလိုက်ပါသည်။ သည်မှာ ဖြစ်ဖြစ်ခဲ့သမျှ အတွက် အနီမီးတိုင်လေးကို ထွန်းထားလိုက်ကြရအောင်။ သည်မှာ မဖြစ်နိုင်တာတွေ အတွက်ကျတော့ ငြိမ်းလိုက်ကြတာပေါ့။

ကုမာလိုက ကလေးမလေး၏ဦးခေါင်းပေါ်သို့ လက်ကိုတင်လိုက်ပြီး ပြောသည်။

စားလို့ပြီးပြီလား သမီး။

- ပြီးပါပြီရှင်ဟု ကလေးမက သူ့ကို ပြီးလျက်ဖော်ကြည့်ရင်း ပြောသည်။
- ဒါဆိုရင် သွားအိပ်ချေတော့နော် သမီး။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ။

ကလေးမလေးက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ အိပ်လို့ကောင်းပါစေ အဖေကြီး။

အိပ်လို့ကောင်းပါစေ အဖေကြီးဟုလည်း သူက နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။

- အဖေ သမီး အိပ်ခန်းကို လိုက်ပို့ပေးမယ်နော်။

သွဇနီး ပြန်လာသောအခါ ကုမာလိုက စာတိုက်ငွေစာအုပ်ကလေးကို ကြည့်လျက် ရှိနေလေသည်။ သူက စာအုပ်ကလေးကို သွဇနီးထံ ကမ်းပေးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။

- အနီထဲမှာ ပိုက်ဆံတွေ ရှိတယ်။ ကျုပ်နဲ့ ရှင်မနဲ့ တစ်ခါဖူးမှ မရဖူးတဲ့ ပိုက်ဆံတွေ ရှိတယ်။

သွဇနီးက စာအုပ်ကလေးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီး အထဲမှ ဖုငွေပမာဏကို တွေ့သော အခါ ဒါ ကျွန်မတို့ ပိုက်ဆံလားဟု ဟစ်ကြွေးလိုက်ပါသည်။

- ကျုပ်တို့ ပိုက်ဆံပေါ့။ လက်ဆောင်ရတဲ့ ပိုက်ဆံလေ။ ကျုပ်ဘဝမှာ တွေ့ခဲ့ဖူးသမျှ လူအပေါင်းအနက်မှာ အမွန်မြတ်ဆုံးလူတစ်ယောက်က ကျုပ်ကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်တဲ့

ပိုက်ဆံတွေပါ ရှင်မရယ်။

ရှင်အတွက် အဝတ်အစားအသစ်တွေ ဝယ်ရမယ်။ ဝတ်စုံအနက်ရယ်၊ ကော်လာ အမြူ အသစ်ကလေးတွေရယ်၊ ဦးထုပ်အသစ်ရယ်...။

- မင့်အတွက်လည်း အဝတ်အစားအသစ် ဝယ်ရပေမပေ့ ရှင်မရယ်။ ပြီးတော့ မီးဖိုလေး တစ်လုံးရောပေါ့။ ထိုင်ပါဦးကွယ်။ ကျုပ် မင်းကို မဆီမန်းဂုအကြောင်းရော၊ တခြားအကြောင်းတွေရော ပြောပြရဦးမယ်။

သွဇနီးက တုန်တုန်ယင်ယင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး ကျွန်မ နားထောင်နေပါတယ်ရှင်ဟု ဆိုလိုက်လေသည်။

ခုနိရုဏ်ကို ပြန်လည်ထိန်းသိမ်းနိုင်ရေးအတွက် ကုမာလိုသည် သူ့ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတွင် ပုံမှန်ဝတ်ပြုရာတောင်းလျက်ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာတောင်းနေရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်လှ မှန်းလည်း သူသိသည်။ ဤဒေသရှိ မဟာပထဝီမြေကြီးပေါ်မှ လူတို့အနေဖြင့် အတူတကွ ပူးပေါင်းကြကတ တစ်ခုခုကို ကြံဆရမည်။ တစ်ခုခုကို လုပ်ကိုင်ကြံရမည်သာ ဖြစ်သည်။ သူ့ကျေးလက်ဒေသရှိ တောင်ကုန်းများအကြား လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်နိုင်မည့်သူဟူ၍ နှစ်ယောက်သာ တွေ့ရသည်။ သူ့ကြီးနှင့် ကျောင်းအုပ်ဆရာ ကြီးတို့ပင်ဖြစ်သည်။

သူ့ကြီးကား မြင်းစီးဘောင်းဘီကို ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသော တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင် လူကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ချမ်းအေးလှသော တိုင်းပြည်များတွင်သာ ဆောင်းလေ့ရှိသည့် သားမွေးဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားတတ်ပြီး သူ့အတိုင်ပင်ခံပေါင်း နှစ်ဆယ်ခန့်နှင့်လည်း လျှောက်သွားလေ့ရှိသည်။ ထိုအတိုင်ပင်ခံ နှစ်ဆယ်နှင့် သူနှင့် ဘာတွေ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး ကြသည်ကိုတော့ အသိရခက်လှပေသည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကတော့ မျက်မှန်ဝိုင်းဝိုင်းကြီးများတပ်ဆင်ထားသော ခပ်ဖြိုးဖြိုး လူကောင်သေးသေးလေးဖြစ်သည်။ သူ့ရုံးခန်းမှာလည်း အပြာရောင်၊ အနီရောင်၊ အစိမ်း ရောင် ကြေညာချက်များဖြင့် ပြည့်နက်နေသည်။

လူမှုဆက်ဆံရေး ပရိယာယ်သဘောအရ သူ့ကြီးထံသို့ အရင်ဆုံးသွား လိုက်ဖို့ကို ကုမာလို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

မနက်ခင်းကား မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင်ပင် ပူလောင်အိုက်စပ်လှပေပြီ။ မိုးကောင်း ကင်မှာလည်း တိမ်သားကင်းစင်လျက် မိုးရိပ်မိုးငွေ့ တစ်စတစ်မျှင်သော်မျှ မမြင်ရချေ။ ဤတိုင်းပြည်၌ ထိုသို့ မိုးခေါင်ခြင်းမျိုး တစ်ခါမျှ မရှိခဲ့ဖူးပါချေ။ လူမျိုးစုထဲမှ အသက် အကြီးဆုံးအဖိုးအိုကြီးပင်လျှင် ဤမျှ မိုးခေါင်သောကာလမျိုးကို မသိမမီခဲ့ဖူးချေ။ သစ်ရွက်များက မြေကြီးပေါ်သို့ ကြွသက်ကျဆင်းလျက်။ မြေကြီး၏အပူရှိန်ကြောင့် မြေထောက် ကြမ်းကြမ်းများနှင့် ကလေးငယ်လေးတွေမှာလည်း သစ်ပင်ရိပ်တစ်ခုစီမှ တစ်ခုစီသို့ ပြေးလွှားခိုလှုံလျက်။

မြက်ပင်များပေါ်သို့ နင်းလျှောက်သွားသည့်အခါ မီးလောင်ထားသည့် မြက်ပေါ်တွင်

နင်းသွားသကဲ့သို့ မြက်တွေဆီက တဥတုတုတ် ကြေမွသံများ ထွက်လာသည်။ တောင် ကြားတစ်ခုလုံးတွင်လည်း စီးဆင်းနေသည့် စမ်းချောင်းဟူ၍ တစ်စင်းမှ မရှိ။ တောင်ထိပ် များ၌ပင် မြက်တို့က ထိန်ဝါလျက် ရှိနေကြသည်။ တောင်ပေါ်မှာရော တောင်အောက်မှာ ပါ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးနေခြင်းများလည်း မရှိ။

အညှာတာကင်းမဲ့လွန်းသော ကောင်းကင်ထက်မှ နေရောင်က သွန်ကျနေသည်။ ဝှဲမြက်ခင်းထက်မှ ကျွဲနွားများမှာ ပိန်ချုံးနုံးခွေစွာဖြင့် သွေ့ခြောက်နေသော စမ်းချောင်း ကမ်းနံဘေးမှာ ကျီးတို့ကဲ့တဲ ကျန်ရှိနေသေးသော မြက်တွေကို စားကြရန် စမ်းချောင်း ဆီသို့ တလှုပ်လှုပ် သွားနေကြလေသည်။

သူ့ကြီးနေအိမ်ရှိရာ တောင်ကုန်းထက်ကို ကုမာလိုက တက်သွားလိုက်သည်။ ဟို ရောက်တော့ သူ့ကို ခဏ စောင့်ခိုင်းထားသည်။ ထိုသို့အစောင့်ခိုင်းသည်မှာ မဆန်းပါ။ သူ့ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတာလေးတစ်ခုတည်းနှင့်ပင် လူတစ်ယောက်ကို ချက်ချင်း ထွက်မတွေ့ဘဲ စောင့်ဦးဟု ပြောလိုက် ပြောထားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။ အကြောင်းမဲ့ သက်သက် သွားကြား ထိုင်ထိုးနေရင်းကဖြစ်စေ၊ တောင်ကြားတစ်လျှောက် ငေးမောနေ ရင်းကဖြစ်စေ သူ့အား လာတွေ့သူကို ခဏစောင့်ခိုင်းထားလိုကလည်း ထားနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ကုမာလိုကမူ ထိုသို့စောင့်နေခိုက်မှာ ခဏတစ်ဖြတ်နားခွင့်ရသည့်အတွက် ဝမ်းသာပါသည်။ သူက အပေါ်အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီးနောက် တဲအရိပ်ထဲတွင် ထိုင်လိုက် ကာ သူ့ကြီးအကြောင်းကို တွေးမိနေရသည်။ ဤလို ကျီးနှင့်ပုတ်ပုတ်ဖြစ်နေသောအရပ် ဒေသမှာ မည်သူက သူ့ကြီးလုပ်မည်နည်း။

အမှန်တော့ လူဖြူတွေ လုပ်ခဲ့သောကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ကြီးတွေကို ရာထူးချသည်။ ပြီးတော့ အားလုံးကစောင့်ကလုစား မဖြစ်စေရန် ထိုသူ့ကြီးတွေကိုပဲ ရာထူးပြန်ပေးသည်။ သို့သော် ရာထူးအချနှင့် ရာထူးပြန်အတင်ကြားမှာ လူဖြူတွေက အရာများစွာကို ယူသွား ကြသည်။ တချို့သူ့ကြီးတွေကတော့ မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်မှ မရှိလေသည့် သနားစရာ နယ်ပယ်လေးများကို အုပ်ချုပ်စိုးမိုးသည့် ဧကရာဇ်များနယ် မျက်ထောင့်နီနီ၊ စိတ်ကြီး ဝင်ဝင်နှင့် ခပ်ထည်ထည်နေကြသည်။

အားလုံးတော့လည်း ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ တချို့ကလည်း ကိုယ့်ဒေသရှိ လူအများကို ကူညီစောင့်မရန် အားထုတ်ကြပြီး သူတို့၏သားသမီးများကိုလည်း ကျောင်းလွှတ်ကြ သည်။ အစိုးရကလည်း သူတို့ကို ကူညီစောင့်မရန် အားထုတ်ခဲ့ပါသေးသည်။ လူအို လူမင်းများ တစ်နေ့ကျလျှင် ယောက်ျားပျိုလေးများ ပြန်ဖြစ်လာလေမည့်အလား ထိုလူအို လူမင်းများကို နွားနို့တိုက်ခြင်းကဲ့သို့သော ကူညီစောင့်မမှုမျိုးဖြစ်လေသည်။

ကုမာလိုက အခြေအနေကို ပြန်သတိရသွားပြီး ဂျီဟံနုစွဘာ(ခဲ)သို့ သွားခဲ့ပြီးနောက် သူ့ဘယ်လောက်အထိ ခရီးပေါက်ခဲ့ပြီကို သတိထားမိလာရလေသည်။ စတင်နေပြီဖြစ် ကာ ယခုအခါ ဆက်မလုပ်ဘဲနေလို့မရတော့သောအရာတစ်ခုအား မြင်လာစေရန် ထို

ရောမဗြူးတော်ကြီးက သူ့မျက်စိကို ဖွင့်ပေးခဲ့လေပြီ။ ဂျူးဟစ်ဇူဘာ(စ်)တွင် မည်သည့် သူကြီးမှ မတတ်နိုင်သော အရာများစွာ ဖြစ်ပွားလျက်ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

လူမျိုးစုအား အုပ်ချုပ်သူ၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ဝင်ရောက်စေရေးရန် သူ့အား ဆင့်ခေါ်လိုက်ပြီဖြစ်သဖြင့် သူ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

သူကြီးရှေ့သို့ရောက်သောအခါ သူက နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ပါသည်။ လေးစားရိုသေသမှုကိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံးပြလိုက်သည်။ အကြောင်းကား သူကြီးသည် လေးစားရိုသေမှုကို အထူးခံလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

- ဘာအကြောင်းထူးများ ရှိလို့လဲ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- အင်ဒိုဆီ ဝင်ဗား၊ ကျွန်တော် ဂျူးဟစ်ဇူဘာ(စ်)က ပြန်လာခဲ့တာပါ။
- အင်း... အဲဒါကို ကျုပ်သိတယ်။
- ကျွန်တော်တို့ဆီက လူတွေအတော်များများ အဲဒီကို ရောက်နေကြပါတယ်။
- အင်း...

- အဲတော့ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာ တစ်ခုရှိတယ် အင်ဒိုဆီ။ အဲဒါကတော့ သူတို့တွေထဲက တချို့ကို သည်တောင်ကြားဒေသက မဇ္ဈမြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့ တားကြရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်။

- ဟိုး... ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တားမှာတုံး။
- ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြေကို အချိန်မနှောင်းခင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ယူတဲ့နည်းနဲ့ပေါ့။ လယ်ယာမြေတွေကို ဘယ်လိုထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမယ်ဆိုတာကို ကျောင်းမှာ သင်ကြားပေးတဲ့ နည်းနဲ့ပေါ့။ အဲဒါဆိုရင် အနည်းဆုံး တချို့တစ်ဝက်လောက်ကတော့ ခုနီးရုနီမှာ နေကြမှာပါ။

ထိုအခါတွင် သူကြီးသည် ငြိမ်ကျသွားပြီး စဉ်းစားခန်းဝင်နေလေတော့သည်။ သူကြီး ခေါင်းစူးဝံ့စဉ်းစားနေချိန်တွင် အနှောင့်အယှက်ပေးရရှိး ထုံးစံမရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် သူကြီးမမျှာ ဘာပြောရမှန်း မသိဖြစ်နေခြင်းကို ကူမာလို သတိထားမိလိုက်ပါသည်။ သူကြီးက စကားစရန် တစ်ကြိမ်မကတော့ ကြိုးစားနေပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် သူ့စကားကို သူပြန်စဉ်းစားနေသည်လား။ သူ့ခေါင်းထဲမှာ ဘယ်လိုစကားလုံးများကို အဆုံးသတ်ရမှန်း မသိသဖြင့်လားတော့ ကူမာလို မဝေခွဲတတ်ပါ။ စကားစမည် ပြင်ပြင်ပြီးမှ သူကြီးထံမှ ဘာစကားမှ ထွက်မလာပါ။ သူကိုယ်တိုင်ကြိမ်ဖန်များစွာ စဉ်းစားကြည့်ပြီး ဘာအဖြေမှ ထုတ်မရအောင် လေးပင်သောကိစ္စများအား သူ့ထံသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်က သယ်လာသောအခါတွင် သည်သူကြီးသည် ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်သွားနေကျ။

- နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့ဆီက အသံထွက်လာသည်။ သူပြောသည်။
- သည်လေးပင်လှတဲ့ကိစ္စတွေကို ကျုပ် အကြိမ်ကြိမ်စဉ်းစားကြည့်ခဲ့ပြီးပါပြီ။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ အင်ဒိုဆီ။

- ဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျုပ်စဉ်းစားထားတယ်။ ဟုတ်ကဲ့ပါ အင်ဒိုဆီ။

- အဲတော့ကား အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ကလည်း သည်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ စဉ်းစားနေတယ် ဆိုတာ သိရတော့ ကျုပ် ဝမ်းသာတယ်။

ထို့နောက်တွင်ကား သူကြီးက ငြိမ်ကျသွားပြန်သည်။ သူကြီးက စကားလုံးတွေနှင့် နှုတ်ခွန်းလုံးနေလေပြီမှန်း ကူမာလို သိလိုက်သည်။

- အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)လည်း သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ကျောင်းတွေမှာ သည်ကိစ္စတွေကို သင်ကြားပေးနေခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း မနည်းတော့ဘူး။ လူမြူစစ်ဆေးရေးအရာရှိနဲ့ ကျုပ်နဲ့လည်း သည်ကိစ္စကို ပြောဆိုခဲ့ကြတာ မနည်းတော့ဘူး။
- အဲဒါကို ကျွန်တော် သိပါတယ် အင်ဒိုဆီ။
- စစ်ဆေးရေးအရာရှိလည်း မကြာခင် နောက်တစ်ခေါက် ရောက်လာတော့မှာပါ။

အဲတော့ကျရင် သည်ကိစ္စတွေကို ထပ်ပြီး ပြောကြတာပေါ့။

မျှော်လင့်ချက်၊ နှစ်သိမ်မှပေးစွမ်းခြင်းများ ပါဝင်နေသော အသံမျိုးဖြင့် သူကြီးက သူ့စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။ ထိုကိစ္စအား အောင်အောင်မြင်မြင် လက်စသတ်နိုင် သွားဘိသကဲ့သို့ သူကြီးက နောက်ဆုံးစကားကို ဆိုလိုက်ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ သူတို့ နှစ်ယောက် ပြောဆိုနေခြင်းမှာ ထိုသို့လျှင် အလျင်အမြန်အဆုံးသတ်တော့မည်ကို ကူမာလို ရိပ်စားမိလိုက်သည်။ ဘယ်လိုမှ မသင့်တော်လှမှန်း သိသိကြီးနှင့်ပင် ကူမာလိုက အားတင်းလိုက်ပြီး သူ့တွင် ဆက်ပြောရောများကျန်ရှိနေသေးကြောင်းကို ပြဆိုသည့် အသံမျိုးဖြင့် ဆိုလိုက်ပါသည်။

- အင်ဒိုဆီ...
- အင်း...

- မှန်ပါတယ် အင်ဒိုဆီ။ သည်ကိစ္စတွေကို သင်ကြားပေးနေခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း မနည်းတော့ဘူးဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ သို့ပေမယ့် သူတို့အဲဒါတွေကို သင်ပေးနေတဲ့ အရပ်ဒေသကို မြင်ရတာကတော့ တစ်စက်မှ စိတ်မကောင်းစရာပါပဲ။ သည်အရပ်မှာ မြက်လည်း မရှိဘူး၊ ရေလည်း မရှိဘူး။ ပြီးတော့ မိုးကျတဲ့အခါဆိုရင်လည်း ပြောင်းပင်တွေက လူတစ်ရပ်လောက်တောင် မြင့်မလာဘူး။ ကျွဲတွေနွားတွေလည်း သေကြေပျက်စီးနေကြတယ်။ နွားနို့ဆိုတာလည်း မရှိတော့ဘူး။ မာလူဆိုကလေးဆို သေသွားပြီ။ ခုလူဆို ကလေးဆိုရင်လည်း အသက်ငင်နေပြီ။ ဘယ်သူတွေ သေကြေကြေကြရဦးမယ်ဆိုတာ တီးခေါ်မှပဲ သိလိမ့်မယ်ဗျာ။

အင်မတန် စက်ခဲ ခါးသီးလှသော အရာများကို ပြောလိုက်မိသွားမှန်းကိုလည်း ကူမာလို သိပါသည်။ သူကြီး၏ မျှော်လင့်ချက်နှင့် နှစ်သိမ်အားပေးမှုကို သူ ဖျက်ဆီးလိုက် ရာရောက်သွားမှန်းကိုလည်း သိပါသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ သူကြီးထင်ထားသကဲ့သို့ ထိုကိစ္စ

မှာ အောင်အောင်မြင်မြင် လက်စမသတ်နိုင်သေးပါ။ သူကြီး စိတ်တိုသွားလိမ့်မည်မှာ အမှန်ပင်။ ကူမာလို့ စကားများ မှားယွင်းနေသည့်အတွက် ဒေါသထွက်ရသည်တော့ မဟုတ်ပါ။ ထိုကိစ္စကို သူ လက်စမသတ်နိုင်အောင် လုပ်သည့်အတွက်သာ ဒေါသထွက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

- ရာသီဥတုက သိပ်ကို ပူလွန်းတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ သိပ်ကို ပူလွန်းတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မမေ့သင့်ဘူး။

ကူမာလို့က ရိုရိုသေသေပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

- အဲဒါကို ကျွန်တော်မမေ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ပူတာ၊ မပူတာ အပထား၊ သည်တိုင်း ဖြစ်နေတာ နှစ်ပေါင်း မနည်းတော့ဘူးဗျာ။

ထိုအခါ သူကြီးမှာ ငြိမ်ကျသွားပြန်သည်။ သူ့မှာ ခြေစရာစကားမရှိပါ။ သည်ကိစ္စကို ဒေါသတကြီး အဆုံးသတ်ဖို့ သူစဉ်းစားနေမည်မှာလည်း မလွဲပါ။ သို့ရာတွင် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို ထိုသို့ ဒေါသတကြီး တုံ့ပြန်ရန်မှာလည်း မလွယ်ပါ။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူကြီးက စကားစလိုက်ပါသည်။ ခပ်တွန့်တွန့်၊ ခပ်တွံတွံ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

- အောက်ရုံးတရားသူကြီးနဲ့ ကျုပ် သွားတွေ့ပါဦးမယ်။

ထို့နောက် သူကပင် လေးပင်စွာ စကားဆက်သည်။

- ခင်ဗျား မြင်သလိုပဲ ကျုပ်ဒါတွေကို မြင်နေမိပါတယ်။

စကားအဆုံးမှာ အတွေးထဲတွင် နှစ်သွားပြန်ကာ ခဏတော့ ၄၄ကြီး ထိုင်နေပြန်သည်။ ထို့နောက်မှာ သူက ပင်ပန်းပန်းပင် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

- သည်လိုကိစ္စမျိုးတွေ ဖြစ်ရတာ လွယ်တော့ မလွယ်ဘူးဗျာ။ အောက်ရုံး တရားသူကြီးနဲ့ ကျုပ် အရင်ကလည်း ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။

မျက်မှောင်တွန့်လျက် တွေ့တွေ့ကြီး ရှိနေသည်။ နောက်ထပ် ဘာမှ ထပ်ထွက်လာတော့မည်မဟုတ်မှန်း ကူမာလို့ သိလိုက်သည်။ သူသွားချင်ပြီဖြစ်ကြောင်း သူကြီးသိသွားစေရန် မသိမသာ နေရာပြင်လိုက်သည်။ သူကြီးစိတ်က သွားနိုင်ပြီဟူသော စကားကို စောင့်နေခိုက်မှာ သူကြီး၏နောက်တွင် ရပ်နေကြသော အတိုင်ပင်ခံများကို သူကြည့်လိုက်ပါသေးသည်။ ထိုသူများမှာလည်း မျက်မှောင်တွန့်လျက် တွေ့တွေ့ကြီးတွေ ဖြစ်နေကြသည်။ သည်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး အတိုင်ပင်ခံများမှာလည်း ပေးစရာ အကြံတစ်စက်မျှ မရှိသည်ကိုလည်း သူတွေ့ရသည်။ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေသော လူမျိုးစုတစ်စု၏ အတိုင်ပင်ခံများကား ကိစ္စများစွာအတွက် အကြံတွေပေးခဲ့ကြပြီးပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေသော လူမျိုးစုအရေးနှင့်ပတ်သက်၍ကား သူတို့ ဘာအကြံမှ မပေးတတ်ကြပါ။

သူကြီးက ထိုင်ရာမှ ယိုးလျှောထလိုက်ကာ ဘုန်းတော်ကြီးထံသို့ သွေလက်ကို ကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။

- ကျုပ် အောက်ရုံးတရားသူကြီးနဲ့ သွားတွေ့လိုက်ပါမယ်။ မြည်းမြည်းသာ သွားပါတော့ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

- အေးအေးသာနေရစ်ပါတော့ အင်စိုစီ။

ကူမာလို့က တောင်ကုန်းအတိုင်း ဆင်းချလာလိုက်သည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းဆီ ရောက်သည်အထိ မနားတမ်း ဆင်းချလာလိုက်သည်။ ကျောင်းထဲတွင်ကား သူကြီးအနေဖြင့် နဒိုရူနီအား ကယ်တင်နိုင်ရန် သူက ဝတ်ပြုနေတောင်းလိုက်ပါသည်။ သစ်သား၊ သံတို့ဖြင့်ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံထဲတွင်နေရသည်မှာ စီးပိုပေါင်းအိုးထဲ ဝင်နေရာဘက်သို့ ပူပြင်းလှသည်။ စိတ်ဓာတ်ကလည်း အတော့်ကို ကျနေသည်။ သူ့မျှော်လင့်ချက်တို့မှာလည်း အသက်ကင်းမဲ့သော အပူဒဏ်အောက်မှာ ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေလေပြီ။ သို့ဖြစ်ရာ သူက ဆုတောင်းဝတ်ပြုခြင်းကို တိုတိုတုတ်တုတ်သာ လုပ်လိုက်သည်။ နဒိုရူနီအား စောင့်ရှောက်တော်မူပါရန် အရှင်လက်သို့ ကျွန်တော်မျိုး အပ်နှံပါသည် ထာဝရဘုရားသခင်။ ထို့နောက်တွင်ကား ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကို ရှာရန်အလို့ငှာ သူသည် ခြစ်ခြစ်တောက်ပူနေသော နေရောင်အောက်သို့ တစ်ဖန်ပြန်ထွက်လိုက်ပါတော့သည်။

သို့သော်လည်း သူ မအောင်မြင်မြဲ မအောင်မြင်ပါ။ မျက်မှန်ဝိုင်းကြီးများ နောက်ကွယ်မှ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးသည် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး၊ ချေချေငံငံပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် လုပ်ရမည့်အလုပ်တွေဟုခေါ်သောအရာတွေ၊ ယိုးပွင့်နှင့် မျိုးစေ့ပုံတွေ၊ ဖန်ပြွန်များထဲမှ မြေဆီလွှာအုန်အုန် အမျိုးမျိုးတို့ကို သူ့အား ဆရာကြီးက ပြပါသည်။ ကလေးတွေ၏ဘဝကို ရပ်ရွာ၏ဘဝနှင့် ဟပ်မိသွားအောင် သူ့ကျောင်းက အားထုတ်လျက်ရှိသည့် အကြောင်းကိုလည်း ဆရာကြီးက ရှင်းပြသည်။ ထိုကိစ္စများအားလုံးနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ပိုင်ယက်ထာမာရူးဘာ(စ်)ရှိ ပညာရေးဌာနမှ ပေးပို့ထားသော အမိန့်ကြော်ငြာစာများကိုလည်း သူ့ကို ပြသည်။ ဆရာကြီးက ကူမာလို့အား နေ့ပူကုတောက်အောက်သို့ ခေါ်သွားလိုက်ပြန်ပြီး ကျောင်းဥယျာဉ်စိုလည်း ပြပြန်သည်။ သို့ရာတွင် စာအုပ်ထဲကဟာတွေကို ရွတ်ပြနေသည့် ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ပို့ချချက်မဏ္ဍာဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းကား ကျောင်းဥယျာဉ်ထဲတွင်လည်း ရေမရှိသည့်အတွက် အပင်မှန်သမျှမှာလည်း သေနေကြပြီ။ တစ်ဖက်က ကြည့်လျှင်လည်း ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ပို့ချချက်မဏ္ဍာဟု မဆိုထိုက်ပြန်ပေ။ အကြောင်းကား ကျောင်းဥယျာဉ်ထဲက အပင်တွေ သေကုန်ကြသလို တောင်ကြားထဲမှာ ရှိရှိသမျှလည်း သေနေကြသည်ပဲ။ ကလေးသူငယ်လေးများပင်လျှင် သေမင်းငင်နေကြလေပြီပဲ။

ထိုကလေးများထဲမှ တချို့ကို နဒိုရူနီက မခွာအောင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ထိန်းထားနိုင်မလဲဟု ကူမာလို့က ဆရာကြီးကို မေးလိုက်သည်။ ဆရာကြီးက ခေါင်းခါပြသည်။ ထို့နောက် စီးပွားရေးအကြောင်းတရားများကို ပြောသည်။ ကျောင်းဆိုတာက ဩဇာ

သိပ်မရှိဘဲ သူ့အကြောင်းကိုလည်း ပြောသည်။ သို့ဖြင့် ကုမာလိုသည် သူ့ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းလေးရှိရာသို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့ရလေတော့သည်။ ထို့နောက် ဘုရားကျောင်းထဲမှာ ပူငူကြီးထိုင်နေမိရတော့သည်။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်။ စိတ်ဆတ်ကျလျက်။ အီဇင်နီလယ် နီမှာ သူမြင်တွေ့ခဲ့ရသောအမြော်အမြင်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီနည်း။ ထိုနယ် အတိတ်က ကြားက ပေါက်ဖွားလာခဲ့သော အမြော်အမြင်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီနည်း။ အသင်းတော် ၏ နယ်ပယ်အတွင်းမှ လူအပေါင်းအတွက် နေချင့်ဖွယ် အရပ်ဒေသတစ်ခုဖြစ်လာအောင်၊ အသင်းတော်၏နယ်ပယ်အတွင်းမှ ကလေးသူငယ်အပေါင်းအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပေး ရာ ရောက်အောင် သိက္ခာတော်ရ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက ဘယ်လို လုပ်ယူရမည်နည်း။ သူ သိပ်အံ့သွားပြီလား။ အိုမင်းမစွမ်းဆိုသည့်အတိုင်း သူ ဘာမှ မစွမ်းဆောင်နိုင်တော့ပြီ လား။ သူ့အမြော်အမြင်တွေကလည်း ကယောင်ကတမ်းမြင်မိတာတွေ၊ ထင်မိယောင်မှား တွေလား။ သည်မှာဖြစ်နေတာတွေကလည်း ကယ်လို့၊ ကူလို့ မရတော့သည့်အနေအထား သို့ ရောက်ကုန်ပြီလား။ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးရှိန်စစ် အာနုဘော်မှတစ်ပါး မည်သည့် တန်ခိုးအာနုဘော်ကမျှ သည်အခြေအနေစိုးမှ လွတ်မြောက်နိုင်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်လိမ့် မည် မဟုတ်ပါဘဲကား။ သို့ဖြင့် သူက တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် ဝတ်ပြုဆုတောင်းလိုက်ပါ သည်။ အရှင်လက်သို့အပ်နှံပါသည် ဘုရားသခင်၊ နန္ဒီရုနီအား အရှင်လက်သို့သာ ကျွန်တော်မျိုး အပ်ပါရစေတော့။

ထို့နောက် အိမ်စီသို့ သွားလိုက်သည်။ ခြစ်ခြစ်တောက်နေသော အပူတောထဲတွင် ထိုင်ကာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ငွေစာရင်းများကို ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်နေလိုက်သည်။ ထိုသို့လုပ်နေလိုက်သည်မှာ မြင်းတစ်ကောင်၏ အသံကို ကြားလိုက်သည်အထိပင်။ မြင်းက ဘုရားရှိခိုးကျောင်း အပြစ်အက်တွင် ရပ်လိုက်သော အသံကို သူကြားလိုက်သည်။ ကုလားထိုင်မှ သူ ထလိုက်သည်။ ထို့နောက် သည်မျှ အစာနာကင်းမဲ့လှသော နေရောင် အောက်တွင် အဘယ်သကောင့်သားများ မြင်းစီးထွက်လာပါလိမ့်ဟုတွေးလျက် ထွက် ကြည့်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက်တော့ အသက်ပင်မရှုမီအောင်ဖြစ်သွားရသည်။ အံ့အားသင့်သွားရသည်။ မြင်းနီကြီးကို စီးလာသော လူဖြူကောင်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါက သည် လိုပင် မြင်းနီကြီးကို စီးစီးသွားတတ်သော လူဖြူကောင်လေးနှင့် အတော်ကို တူလှသော လူဖြူကောင်လေးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

လူဖြူကောင်ကလေးက ကုမာလိုအား ပြီးပြလိုက်ကာ သူ့ဦးထုပ်အား ချွတ်လျက် ခေါင်းပေါ်တွင် မြောက်ကိုင်းထားပြီး မင်္ဂလာ မနက်စင်းပါဟု ဆိုလိုက်လေသည်။ ထူးဆန်းလှသော ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်မှုတစ်ရပ်က ကုမာလိုရင်ထဲတွင် ပေါ်ပေါက်လာ သည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ထူးဆန်းလှသော ကျိုးနွံမှုကလည်း တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဖြစ်ပေါ်လာရပြန်သည်။ ကောင်လေးက ထုံးစံကို မသိသည့်အတွက် အံ့အားသင့်မှုက

လည်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ပေါ်ပေါက်နေသည်။
မင်္ဂလာမနက်စင်းပါ။ အင်ဒိုဆာနာ။ မြင်းစီးရတာ သိပ်ပူမှာပဲနော်။
- ကျွန်တော်တော့ ပူလှတယ် မထင်မိဘူးဗျ။ ဒါ ဆရာကြီးရဲ့ ဘုရားကျောင်းလား။
- ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါ ကျုပ်ကျောင်းပါ။
- ကျွန်တော်လည်း ဘုရားရှိခိုးကျောင်းက ဖွင့်ထားတဲ့ ကျောင်းမှာနေပါတယ်။
“ရှင်မာခ” ကျောင်းပေါ့။ ဂျီဟန်နုဘာ(မ်)မှာတော့ အကောင်းဆုံးကျောင်းပဲဗျ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းမှာ ဘုရားရှိခိုးဆောင်လည်း သပ်သပ်ရှိတယ်။
- ရှင်မာခ၊ ဟုတ်လားဟု ကုမာလိုက စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြောလိုက်သည်။ သည် ဘုရားကျောင်းကလည်း ရှင်မာခ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းပဲ။ ဒါပေမယ့် လူလေးတို့ ဘုရား ဆောင်က သည်ကျောင်းထက် ပိုသားနားမှာတော့ သေချာတာပေါ့နော်။
- ဒါပေါ့၊ ပိုသားနားတာပေါ့ဟု ကောင်လေးက ပြီးပြောပြောသည်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါက မြို့က ဘုရားကျောင်းကိုးဗျ။ မဆန်းပါဘူး။ ဒါထက် ဟိုဟာ ဆရာကြီးရဲ့ အိမ်လား။
- ဟုတ်ပါတယ်။ ကျုပ်အိမ်ပါ။
- ကျွန်တော် အထဲ ဝင်ကြည့်လို့ ရမလား။ သင်းအုပ်ဆရာရဲ့ အိမ်ထဲကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး။ ဟို... ကျွန်တော်ပြောတာက ဒေသခံ သင်းအုပ်ဆရာရဲ့ အိမ်ထဲကို ပြောတာ...။
- အထဲကို ဝင်ကြည့်နိုင်ပါတယ် အင်ဒိုဆာနာ။
ကောင်ကလေးက မြင်းပေါ်မှ လျှောက်ဆင်းလိုက်ပြီးနောက် မြင်းကို တိုင်တွင် ချည် လိုက်သည်။ မြင်းနှင့် လာကြည့်သူများအတွက် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ရှေ့တွင် မြင်းချည်ရော တိုင်များလုပ်ပေးထားသည်။ မြင်းကို ချည်လိုက်ပြီးနောက် ကုမာလို အိမ်ရှေ့မှာ ချထား သော အနားဖွဲ့နေသည့် ခြေသုတ်ဖုံမှာ သူ့ဖိနပ်ကို ပွတ်လျက် ဖုန်ခါလိုက်ပြီးနောက် ကောင်လေးက အိမ်ထဲသို့ ဝင်ချသွားသည်။
- အိမ်လေးက သပ်ရပ်လိုက်တာ။ သည်လိုသပ်သပ်ရပ်ရပ်လေး ရှိလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်မထားဘူးဗျ။
- ကျုပ်တို့တွေရဲ့ အိမ်တွေအားလုံးတော့ သည်လို မသပ်ရပ်ဘူးဟု ကုမာလိုက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင်ပြောလိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးအနေနဲ့ကျတော့ အိမ်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်လေး ထိန်းသိမ်းထားမှဖြစ်တာမို့ အခုလို သပ်ရပ်နေတာပါ။ ကျုပ်တို့တွေရဲ့ အိမ်တွေထဲက တခြားအိမ်တွေကိုတော့ လူကလေးလည်း မြင်ဖူးထားတယ် မဟုတ်လား။
- မြင်ဖူးတယ်။ ကျွန်တော့်အဖိုးရဲ့ လယ်ကွင်းထဲကပေါ့။ အဲဒီအိမ်တွေက သည်အိမ် လို မသပ်ရပ်လှဘူးဗျ။ ဟိုဟာတွေက ဆရာကြီးဟာတွေလား။

- ဟုတ်ပါတယ် အင်ဒိုဆာနာ။

ကြည့်ရတာ ဂဏန်းသင်္ချာတွေနဲ့ တူလိုက်တာ။

- တူဆို အဲဒါတွေက ဂဏန်းသင်္ချာတွေပဲလေ။ သည်ဘုရားကျောင်းရဲ့ ငွေစာရင်းတွေပေါ့။

- ဘုရားကျောင်းတွေမှာလည်း ငွေစာရင်းတွေ ရှိမှန်း ခုမှ သိတယ်ဗျ။ ကျွန်တော် ထင်တာက ဈေးဆိုင်တွေမှသာ စာရင်းတွေ ထားတယ်မှတ်တာ။

ကူမာလိုက သူ့စကားကြောင့် ရယ်လိုက်သည်။ တစ်ခါ ရယ်လိုက်မိသွားပြီဖြစ်သည့် အတွက် နောက်တစ်ခါလည်း ထပ်ရယ်မိပြန်သည်။ သို့ရယ်လိုက်သောကြောင့် ကောင်လေးက သူ့ကို မေးသည်။ ဘာဖြစ်လို့ ရယ်နေတာတုံး။ သို့ရာတွင် ထိုသို့မေးသော ကောင်လေးကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့ကို ဓမ္မမယူဘဲ ရယ်နေလေသည်။

- ရယ်မိသွားတာပဲ အင်ဒိုဆာနာ။

- အင်ဒိုဆာနာ၊ ဟုတ်လား။ အဲဒါ အင်ဒိုဆီပေါက်လေးလို့ ပြောတာ မဟုတ်လား။

- ဟုတ်တယ်။ အင်ဒိုဆီပေါက်လေးလို့ ပြောတာပဲ။ သခင်လေးလို့ အမိပွယ်ရတာပေါ့။

- အမိပွယ်ကို ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဆရာကြီးကိုရော ဘယ်လိုခေါ်ကြလဲ။ ကျွန်တော်ကရော ဆရာကြီးကို ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ။

- အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)လို့ ခေါ်တယ်။

- ဟုတ်ကဲ့ပါ အင်ဒိုဖွန်ဒီး(စ်)။

- မဟုတ်ဘူး။ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)လို့ ပြောတာ။

- အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ အဲဒါက အာအမိပွယ်လဲ။

- အမိပွယ်က သင်းအုပ်ဆရာပေါ့။

- ကျွန်တော် ထိုင်လို့ရမလား အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဟု ကောင်လေးက အွန်ဖွန်ဒီး(စ်) ဟုသော ဝေါဟာရကို တစ်လုံးချင်း သတိထားပြောလိုက်ရင်းက မေးသည်။ ကျွန်တော် အသံထွက်တာ မှန်ရဲ့လားဟုလည်း ဆိုသည်။

ရယ်ချင်စိတ်ကို မျှီချလိုက်ပြီး ကူမာလို ဖြေလိုက်သည်။ မှန်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ရေ တစ်ခွက်လောက်များ သောက်မလား။ မောင့်ကို ကြည့်ရတာ အရမ်းအိုက်နေသလိုပဲ။

- အေးစိမ့်နေတဲ့ နို့အေးတစ်ခွက်လောက် သောက်ချင်တယ်ဗျာ။ ရေခဲသေတ္တာထဲက နို့အေးပေါ့။

- နုနို့ရှနီမှာ ရေခဲသေတ္တာတစ်လုံးမှ မရှိပါဘူး အင်ဒိုဆာနာ။

- ဒါဆိုလည်း ရိုးရိုးနွားနို့ပေါ့ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

- နုနို့ရှနီမှာ နွားနို့ဆိုလို့လည်း တစ်စက်မှ မရှိပါဘူး အင်ဒိုဆာနာ။

ကောင်လေး၏မျက်နှာမှာ ရဲခဲခြစ်သွားသည်။ ရေပဲ သောက်ပါ့မယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)

ဟုလည်း ဆိုသည်။

သို့ဖြင့် ကူမာလိုက သူ့ကို သောက်ရေတစ်ခွက်ပေးပေးလိုက်သည်။ သူ ရေသောက် မနေစဉ်မှာ ကူမာလိုက မေးလိုက်သည်။ သည်မှာ ဘယ်လောက် ကြာကြာနေဦးမှာလဲ အင်ဒိုဆာနာ။

- သိပ် ကြာကြာတော့ နေပြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

ကောင်လေးက ရေကို ဆက်သောက်နေလိုက်သေးသည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။ အခု ကျွန်တော်တို့လာတာက တကယ့်ကျောင်းပိတ်ရက်မို့လို့ရောက်လာတာ မဟုတ်ပါ ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ သည်ကိုရောက်နေရတာက တခြားအကြောင်းတွေ သပ်သပ်ရှိပါ တယ်။

ကူမာလိုက သူ့ကို ကြည့်ရင်း ရပ်နေမိသည်။ ရင်ထဲကလည်း အသံမထွက်သော စကားများကို ပြောလိုက်မိသည်။ အို... ကလေးရယ်။ ကလေးပြောတဲ့ တခြား အကြောင်းတွေကို ကျုပ်သိပါတယ်ကွယ်။

- ရေကို အမန်ဖီလို့ခေါ်တယ်နော် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

ကူမာလိုက ဘာမှပြန်မပြောသောကြောင့် ကောင်လေးက အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဟု ခေါ် လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ကူမာလို မကြား။ ထို့ကြောင့် ထပ်ခေါ်သည်။ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

- ပြောပါ ကလေးရယ်။

- ရေကို အမန်ဖီလို့ ခေါ်တယ်နော် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

အတွေးများထဲမှ မနည်း ရုန်းထွက်လိုက်ပြီးနောက် ကောင်လေး၏ ထက်သန်သော မျက်နှာလေးကို ပြီးကာ ကြည့်လိုက်သည်။ ဟုတ်တယ် အင်ဒိုဆာနာ။ အင်ဒိုဆာနာ ပြောတာ မှန်တယ်။

- ပြီးတော့ မြစ်ကို အီဟာရီ။

- ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ။

- အိမ်ကို အီခါယာ။

- ဟုတ်ပြန်သဗျား။

- ပိုက်ဆံကို အီမာလီ။

- ဟုတ်ပါ။

- ကောင်လေးကို အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

- ဟုတ်ပါ။

- နွားကို အင်ဒိုဖီ။

ကူမာလို အားရပါးရ ရယ်လိုက်ပါသည်။ မြည်းမြည်း၊ မြည်းမြည်း။ ကျုပ်မှာ အသက်တောင် မနည်းရှုနေရတယ်။ ကူမာလိုက ပဟာဟဲလိုက်နေသည့်ပုံမျိုးကို လုပ်ပြ

လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်ခုံးကို သပ်လိုက်ပါသည်။

- သည်ပုံအတိုင်းဆို မောင်က ဇူးလူးစကားကို မကြာခင် ပြောတတ်သွားတော့မှာပဲ။
- ဇူးလူးစကားက လွယ်ပါတယ်။ ဘယ်နှခုနာရီရှိပြီလဲ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။
- ဆယ့်နှစ်နာရီထိုးပြီ အင်ဒိုဆာနာ။
- ဟား... ဒါဆို ကျွန်တော် သွားဖို့ အချိန်တန်ပြီပေါ့။ ကျွန်တော့်ကို ရေတိုက်တဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။

ကောင်လေးက သူ့မြင်းရိုရာသို့ သွားသည်။ ကျွန်တော့်ကို ချီပြီး တင်ပေးပါဦးဟု လည်းဆိုသည်။ ကုမာလိုက သူ့ကို ပွေ့ချီကာ မြင်းပေါ်သို့တင်ပေးလိုက်သည်။ မြင်းပေါ်သို့ရောက်သွားသောအခါ ကောင်လေးက ပြောသည်။ ကျွန်တော် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ဆီ နောက်ထပ် လာပါဦးမယ်။ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)နဲ့ ဇူးလူးလို ထပ်ဖြောဦးမယ်နော်။

- ကုမာလို ရယ်လိုက်သည်။ လာပါဗျာ၊ လာပါ၊ လာပါ။
- အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။
- ဟုတ်ကဲ့ပါ။ အင်ဒိုဆာနာ။
- နန့်ရိုနီမှာ ဘာလို့ နွားနှိတ်ခက်မှ မရှိတာလဲဗျ။ လူတွေက ဆင်းရဲလို့ မရှိတာလား။
- ဟုတ်ပါတယ် အင်ဒိုဆာနာ။
- ဒါဆို ကလေးတွေ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ။
- ကုမာလိုက ကောင်လေးကို ကြည့်လိုက်သည်။ ကလေးတွေ သေကုန်ကြတာပေါ့ကလေးရယ်။ တချို့ဆို အခုကို သေလုမျောပါးဖြစ်နေကြတယ်။
- ဘယ်သူတုံး သေလုမျောပါးဖြစ်နေတာ။
- ခုလူဆို ကလေးလေးပေါ့။
- ဆရာဝန်က လာမကြည့်ဘူးလား။
- လာပါတယ်။
- လာပြီးတော့ ဆရာဝန်က ဘာပြောသွားလဲ။
- ကလေးကို နွားနှိတ်ခက်ဖို့ ပြောတာပေါ့ အင်ဒိုဆာနာ။
- အဲတော့ ကလေးလေးရဲ့ ဓိဘတွေက ဘာပြန်ပြောလဲ။
- ဆရာဝန်ကြီးပြောတာကို ကျွန်မတို့ ကြားပါတယ်ရှင်လို့ ပြန်ပြောလိုက်တာပေါ့။

ကောင်လေးက အသံတိမ်တိမ်ဖြင့် ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပြီဟု ပြန်ပြောလေသည်။ သူ့ဦးထုပ်လေးကို ချွတ်ကာ ခေါင်းအထက်သို့ မြှောက်လိုက်ပြီး လေးနက်တည်ကြည်စွာ နှုတ်ဆက်သည်။ သွားတော့မယ်နော် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။ ထို့နောက် လေးနက်တည်ကြည်စွာပင် ထွက်ခွာသွားသည်။ သူ့သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်တွင် သူ့ကို ထွက်

ကြည့်နေသော လူသူပရိသတ်ကလည်း ရှိနေသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား သူက ဖုန်တလောသောနှင့် ပူပြင်းလှသော လမ်းတစ်လျှောက်တွင် မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းကာ အသေနှင့်သွားပါလေတော့သည်။

အေးချမ်းမှုနှင့် ဓမ္မစားနားနေနေ နေလို့ရသော အစိုက်အတန့်ကို ညက သယ်ဆောင်လာပါသည်။ ကုမာလိုနှင့် သူ့ဇနီး၊ မိန်းကလေးနှင့် ပေါက်စလေးတို့ ညစာ စားနေကြစဉ် အတွင်း ဘီးသံများကို ကြားလိုက်ရပြီးနောက် တံခါးခေါက်သံက ပေါ်လာသည်။ ထဖွင့်လိုက်သောအခါ သူ့အိတ်တွေကို ကုသယ်ပေးခဲ့သော သူ့မိတ်ဆွေကြီး။

- အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)နဲ့ အမေကြီး ခင်ဗျား။
- မိတ်ဆွေကြီးပါလား။ ထမင်းစားသွားပါဦး။
- မစားတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော် အိမ်ကို တန်းပြန်တော့မလို့ပါ။ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)အတွက် ပါးလိုက်တဲ့ စကားလေး ပါလာလို့ ဝင်ဖြောတာပါ။
- ကျုပ်အတွက် ပါးလိုက်တဲ့ စကား ဟုတ်လား။
- ဟုတ်ပါတယ်။ အူဂျာဗုစိက ပါးလိုက်တဲ့စကားပါ။ မနက်က လူမြူကောင်လေးသည်ကို ရောက်လာတယ် မဟုတ်လား။
- အင်း... ရောက်လာတယ်လေ။
- ကောင်လေး ပြန်လာတော့ ကျွန်တော်တို့လည်း သစ်ပင်တွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေကြတာ။ ကောင်လေးက မြင်းကြီးစီးပြီး ပြန်လာတယ်။ အင်္ဂလိပ်စကားတော့ ကျွန်တော်လည်း နားမလည်ဘူး အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။ ဒါပေမယ့် သူတို့ပြောနေကြတာက ခုလူဆို ကလေးအကြောင်းပဲ။ ကျွန်တော် ယူလာတာတွေလည်း ထွက်ကြည့်စမ်းပါဦး။

တံခါးအပြင်ဖက်မှာတော့ အမှောင်ထဲမှာ တလက်လက်တောက်နေသော ပုံးများဖြင့် ထည့်ထားသည့် နွားနှိတ်တွေ။

- သည်နှိတ်တွေက ကလေးငယ်လေးတွေအတွက်သက်သက်ပဲတဲ့။ ကျောင်းနေအရွယ် မရောက်သေးတဲ့ ကလေးတွေအတွက်တော့ သူ့မိတ်ဆွေက အရေးတကြီးပုံစံဖြင့် ပြောသည်။ ပြီးတော့လည်း အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ကိုယ်တိုင်ပဲ သည်နှိတ်တွေကို ဝေပေးရမယ်တဲ့။ ပြီးတော့ သည်အိတ်တွေကို ပုံးတွေပေါ်မှာ တင်ထားရမယ်တဲ့။ ကောင်လေးတွေက ရေတွေသယ်လာပြီး အိတ်တွေကို ရေလောင်း ပေးရမယ်။ မနက်ကျရင် ပုံးခွဲတွေကို ကျွန်တော်က ပြန်သယ်သွားပေးရမယ်။ ညနေ ကျွန်တော် ပြန်လာရင် နွားနှိတ်တွေထည့်ပြီး ပြန်သယ်လာရမယ်။ အဲဒါကို မြက်တွေ ပြန်သန်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ နွားနှိတ်ပြန်ထွက်တဲ့အချိန်အထိ လုပ်ရမယ်တဲ့။

လိုက်ပြီး ပြောလေသည်။ သည်လို မလုပ်မယုက် ထိုင်နေတာလို့ဖြင့် မတော်ဘူးရှင်ရေ။
စာတွေကို ပြီးအောင်ဖတ်လိုက်ပါလားတော်။ ပြီးရင် ခုလူဆိုကလေးရယ်၊ များနေတဲ့
အလစ်စဘက်ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးရယ်ကို သွားကြည့်လိုက်ပါဦး။ ကျွန်မလည်း လုပ်စရာ
ရှိတဲ့အိမ်အလုပ်တွေ သွားလုပ်လိုက်ဦးမယ်။

- စာနောက်တစ်စောင်ရှိသေးတယ်ဟု သူက ပြောလိုက်သည်။
- သားဆီကလားဟု သွမ္မာနီးက မေးသည်။
- ဟုတ်တယ်၊ သားဆီက...

သူက စာကို သွမ္မာနီးထံပေးလိုက်သည်။ သွမ္မာနီးက ပြန်ထိုင်လိုက်ကာ စာအိတ်ကို
ဂရုတစိုက် ဖွင့်လိုက်ပြီး ဖတ်သည်။ သွမ္မာနီး၏မျက်လုံးများထဲတွင်လည်းကောင်း၊ မျက်နှာ
ပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ လက်များပေါ်တွင်လည်းကောင်း နာကျင်ခံစားမှုက ထင်ဟပ်
လျက်ရှိသည်။ သို့သော် ဒါတွေကို သူမမြင်အားပါ။ မမြင်ဆို၊ သူက သွမ္မာနီးတည့်တည့်မှ
ကြမ်းပြင်ကို စိုက်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ တစ်ခုပဲရှိသည်။ သွမ္မာနီးလုံးများက ကြမ်း
ပြင်ကို ကြည့်နေခြင်း မရှိသလို ဘာကိုမှလည်း ကြည့်နေခြင်းလည်း မရှိ။ သွမ္မာနီးက
လည်း သည်တောင်ကြားသို့ ပြန်ရောက်ကတည်းက ကွယ်ပျောက်သွားသော နာကျင်
ခံစားမှုက သွန်းထုထားသည့် သောကပုံခံခွက်ထဲသို့ ပြန်ရောက်နေလေပြီတည်း။

- စတီဖင်ဟု သွမ္မာနီးက ခပ်ပြတ်ပြတ်ခေါ်လိုက်သည်။

သူက သွမ္မာနီးကို ကြည့်လိုက်သည်။

- သည်စာကို ဖတ်လိုက်ပါတော်။ ပြီးအောင် ဖတ်လိုက်။ ပြီးရင် ကျွန်မတို့
လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ကြရအောင်။

စာကို သူလှမ်းယူလိုက်ပြီး ဖတ်လိုက်ပါသည်။ စာမှာ တိုတိုကလေး၊ ရိုးရိုးစင်းစင်း
ကလေးသာဖြစ်သည်။ ထုံးစံလှေအတိုင်း ပထမဆုံး စာကြောင်းမှတစ်ပါး ကျန်စာကြောင်း
များကို စုလူးဘာသာစကားဖြင့် ရေးထားလေသည်။

ဖေဖေနဲ့ ဖေဖေ

ဖေဖေနဲ့ ဖေဖေတို့ ကျွန်တော်နည်းတူ ကျန်းမာကြလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်မိ
ပါတယ် ခင်ဗျား။ ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သက်ညှာမှု မရတော့ဘူး
ဆိုတဲ့အကြောင်း သူတို့က ကျွန်တော်ကို ကနေမနက်ပဲ ပြောပြကြပါတယ်။ အဲ
တော့ ဖေဖေနဲ့ ဖေဖေတို့ကိုရော၊ နန့်ရှီကိုပါ ကျွန်တော် တွေ့ခွင့်ရတော့မှာ
မဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော်ကို ပိတ်လှောင်ထားတဲ့နေရာက နေလို့ကောင်းပါတယ်။ ဘယ်သူမှ
ကျွန်တော်ကို လာပြီး ပြောကြဆိုကြတာတွေ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆေးလိပ်
သောက်လို့ရတယ်။ စာဖတ်လို့ရတယ်။ စာရေးလို့လည်း ရပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း

လူဖြူတွေက ကျွန်တော်အပေါ်မှာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ပြောကြဆိုကြတာမျိုး
တွေလည်း မရှိပါဘူး။

ကျွန်တော်ကို ပရိတ်စီယာက လူမည်း သင်းအုပ်ဆရာကြီးတစ်ပါးက လာ
လာ တွေ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် အသင့်ဖြစ်နေအောင် လာလုပ်ပေးတာပါ။ ကျွန်
တော်ကိုလည်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြောဆိုဆက်ဆံပါတယ်။

တခြား ပြောစရာအထွေထွေတော့ ဘာမှ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် သည်မှာပဲ
အဆုံးသတ်ပါရစေခင်ဗျား။ နန့်ရှီက လူအားလုံးကို ကျွန်တော် သတိရပါတယ်။
တကယ်လို့များ ကျွန်တော်သာ အဲဒီလို ပြန်လာခွင့်များ ရနိုင်ဦးမယ်ဆိုပါရင် ကျွန်
တော် အဲဒီမြေက တစ်ဖဝါးမှ ခွာပြစ်တော့မှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျား။

ဖေဖေ၊ ဖေဖေတို့ရဲ့ သား
အဆာလမ်

ကလေးရော ပွေးပြီလား။ သားလေးဆိုရင် သူ့နာမည်ကို ပီတာလို့ ကျွန်တော်
ပေးချင်တယ်။ မတ်သယူးနဲ့ ဂျီဟဲနပ်တို့ရဲ့ အမှုအကြောင်းကိုရော အဖေတို့ ကြား
ပြီးပြီလား။ အဲဒီအမှုမှာ သက်သေထွက်ချက်ပေးဖို့ ကျွန်တော် ခွင့်တော်ကို သွား
လိုက်ရသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အမှုပြီးတဲ့အထိ ကျွန်တော်ကို ပေးမနေကြဘူးဗျ။
အဖေ၊ ကျွန်တော် စာတိုက်တွေစာအုပ်ထဲကတွေ့ရုံရော ထုတ်လို့ရလားဟင်...။

- စတီဖင်၊ ကျွန်မတို့ လုပ်စရာရှိတာတွေ လုပ်ကြဖို့လား။
- အင်း... ဟု သူပြောသည်။ အဲဒါပဲ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် မဆီ
မန်းဂုစာကို မဖတ်ရသေးဘူး။ ပြီးတော့ သည်တစ်စောင်က ကျုပ်တို့သမီးအတွက်...
- ကျွန်မ ယုသွေးလိုက်ပါ့မယ်။ တော့စာကို အရင်ဖတ်လိုက်ဦး။ ဒါနဲ့ ဧနပါဦး။
ရှင် ခုလူဆီတို့ဆီ သွားမှာလား။
- သွားမှာပေါ့။
- အဲဒီက ပြီးရင် ကုန်နဲ့ဆိုင်အထိ သွားမယ်ဆိုရင် ရှင့်အတွက် သိပ်များ အပန်းကြီး
ဧနမလား။

သူက ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

- ဟိုမယ်... တိမ်တွေကို ကြည့်စမ်းပါဦး။

သွမ္မာနီးက သူ့အနားသို့ ရောက်လာကာ အူး(မ်)စင်း(မ်)ကူးလူးတောင်ကြား၏ ဟိုမှာ
ဘက်ဆီတွင် အလိပ်လိုက်အုံ့နေသော တိမ်ဆိုင်တိမ်ခံများကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

- ရိုးရွာတော့မယ်ဟု သူပြောလိုက်သည်။ ဘာဖြစ်လို့ မင်းက ကျုပ်ကို ကုန်နဲ့ဆိုင်ကို
သွားစေချင်တာတုံး။ အိမ်အတွက် လိုအပ်တာ တစ်ခုခုများ ရှိနေလို့လား။

- ဘာမှ မလိုပါဘူး စတီဗင်ရယ်။ ဒါပေမယ့် ကုန်စုံဆိုင်ကိုသွားပြီး လူဖြူကြီးကို တော့ တောင်းပန်ထားသင့်တယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ်။ ဘုရင့်ဘုန်းတန်ခိုးတော် အရှိန် မဝါနဲ့ တည်ထောင်ထားတဲ့ စာတိုက်လုပ်ငန်းကဆိုပြီး ပဟိုအကျဉ်းထောင်ကနေ သည်လို စာမျိုးတွေလာတဲ့အခါ ဘယ်သူနဲ့မှ မပါးလိုက်ဘဲ ကျွန်မတို့ လာတဲ့အထိ သိမ်းထားပေးဖို့ သူ့ကို မှာထားရင် ကောင်းမယ်။ ကျွန်မတို့အတွက် တစ်ရှက်က နှစ်ရှက် ထပ်မဖြစ်ချင် တော့ဘူးတော်။

- ဟုတ်တာပေါ့၊ ဟုတ်တာပေါ့၊ ကျုပ် အသေအချာ သွားပြောထားလိုက်ပါ့မယ်။
- ဒါဆိုလည်း ရှင့်စာကို ဖတ်လိုက်ဦး။

သူက မဆီမန်းဂု၏ စာကို ဖောက်လိုက်ကာ ဂျီဟဲနုဇာဘု(မ်)တွင်ဖြစ်ပျက်နေသမျှ ရေးထားသည်ကို ဖတ်လိုက်သည်။ စာကို ဖတ်ရင်းနှင့် အလွန် အင်မတန်စိတ်ရှုပ်စရာ ကောင်းလှသော ခြုံကြီးမဟာအား တာသလွမ်းဆွတ် စိတ်က သူရင်မှာ ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာ သည့်အတွက် သူ့ကိုယ်သူပင် အံ့ဩသွားမိရလေသေးသည်။ စာကို ဖတ်ပြီးသောအခါ အပြင်သို့ထွက်လိုက်ပြီး တိမ်များကို ကြည့်လိုက်သည်။ အညှာတာကင်းမဲ့စွာ ပူပြင်းလောင် ခြောက်နေသော နေဒဏ်ကို ရက်သတ္တပတ်ပေါင်းများစွာ ခံခဲ့ရပြီးသည့်နောက်တွင် ယခု ကဲ့သို့ တိမ်ဆိုင်တိမ်လိပ်များကို မြင်ရခြင်းကိုက စိတ်ချမ်းသာစရာကောင်းနေလေတော့ သည်တကား။ ထိုတိမ်ဆိုင်တိမ်လိပ်များအနက်မှ တစ်လိပ်၊ နှစ်လိပ်က အပေါ်တည့်တည့် ဆီသို့ ရွက်လွင့်လာသည်ဖြစ်ရကား တောင်ကြားအထက်တွင် အရိပ်ကြီးများပင် ထိုးနေ လေတော့သည်။ ထိုတိမ်ဆိုင်များက တောင်ထိပ်၊ တောင်စောင်းများဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ သွားနေကြသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား တောင်စောင်းများကို ရုတ်တရက်ကျော်ဖြတ်လိုက် ပြီးသကာလ လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။ တိမ်များက နီးကပ်လွန်းလှသလို အံ့ကောင်း ပမာဏအားဖြင့်လည်း မနည်းလှ။ မကြာခင် အူး(မ်)စင်း(မ်)ကူးလူးတစ်ခိုတွင် မိုးကြိုးသံကို ကြားရလေတော့မည်။ မိုးခေါင်ခြင်းကား ယနေ့ မုချ ပျက်စီးရလေတော့ မည်။ အသေအချာပင် ပျက်စီးလေတော့မည်။

ထိုနေရာတွင် သူရပ်နေစဉ် ခဲရွာဘရွတ်(မ်)မှ တောင်ကြားဆီသို့လာသော လမ်းမ အတိုင်း မောင်းလာသော မော်တော်ကားတစ်စီးကို မြင်လိုက်ရသည်။ မြင်ရခဲသော မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်သည်။ လှည်းတွေ၊ မြင်းရထားတွေ၊ ဂျဲနွားတွေသာ သွားလာရန်ဖြစ်ပြီး ကားများအတွက် ဖောက်လုပ်ထားခြင်း မဟုတ်သော လမ်းဖို့ ထိုကားမှာလည်း တစ်လိုမ့် ချင်းသာ လိုမ့်ပြီး လာနေရပေသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် မဝေး လှသောနေရာ၌ မြင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေဆဲ လူဖြူတစ်ဦးကိုလည်း သူမြင်လိုက်ရလေသည်။ ထိုလူဖြူကို ကြည့်ရသည်မှာ ကားအလားကို မျှော်နေဟန်ရှိသည်။ ထိုလူဖြူမှာ ဂျာဗစ် ဖြစ်နေသည့်အတွက် သူ တအံ့တဩဖြစ်သွားရသည်။

လူဖြူနောက်တစ်ယောက်က ကားထဲမှ ထွက်လာပြန်သည်။ ထွက်လာသူမှာ

အောက်ရုံးတရားသူကြီးဖြစ်နေသည့်အတွက်လည်း သူ့မှာ အံ့ဩရပြန်သည်။ ထို့ပြင်တဝ မနေ့ညက သူရယ်ဖြစ်သွားသော ခံစားမှုက သူရင်ထဲသို့ တစ်ဖန်ပြန်လည် ခိုတွဲလာပြန် တော့သည်။

ဂျာဗစ်က မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီးနောက် အောက်ရုံးတရားသူကြီးနှင့်ရော ကားထဲမှ ထပ်ထွက်လာသူ နောက်လူဖြူတစ်ယောက်နှင့်ပါ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လိုက် သည်။ ကားထဲမှ လူဖြူနှစ်ဦးက တုတ်ဖျားနှင့် အလံများကို ဆွဲထုတ်လာကြသည်။ ထို့နောက် ကြည့်စမ်း... တခြားတစ်ဖက်ဆီမှ တုတ်ခိုင်လှသော သူကြီးကလည်း မြင်းတစ်စီးဖြင့် လာနေသည်။ သားမွေးဦးထုပ်ကို ဆောင်းလျက်၊ မြင်းစီးဘောင်းဘီကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ သူ့အတိုင်ပင်ခံများ ခြံရံလျက်။

သူကြီးက အောက်ရုံးတရားသူကြီးကို အလေးပြလိုက်သလို အောက်ရုံးတရားသူကြီး ကလည်း သူကြီးကို အလေးပြလိုက်သည်။ တခြားသူတွေက အလေးပြကြသည်များ လည်း ရှိသည်။ ထို့နောက် သူတို့သည် ထိုနေရာတွင် ရပ်နေကြကာ ဧကားတွေပြောနေကြ သည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ကိစ္စတစ်ခုခုအတွက် သူတို့ ဧကွဆုံပြောဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်းမှာ သိသာနေတော့သည်။ လက်ညှိုးတွေလည်း တစ်ထိုးထိုးနှင့်။ ဝပ်ဝေးဝေးကို ထိုးသည့်အခါ ထိုးလိုက်။ သူတို့အနီးအနားတဝိုက်ကို ညှိန်သည့်အခါ ညှိန်လိုက်။

အတိုင်ပင်ခံတစ်ယောက်က မြောင့်တန်ပြီး အရွက်မဲ့နေသော အကိုင်းများဖြင့်ပြီး သည့် သစ်ပင်လေးတစ်ပင်ကို ခုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သစ်ကိုင်းများကို ဝပ်ရှည် ရှည်ဖြတ်လိုက်ပြန်ကာ အဖျားများကို ချွန်လိုက်လေရာ သူတို့ ဘာတွေ လုပ်နေကြမှန်း ကူမာလို့မှာ ပိုလို့ပင် ဝေခွဲမရအောင် ဖြစ်နေရလေတော့သည်။

လူဖြူတွေက ကားထဲမှ တုတ်ချောင်းများနှင့် အလံများကို ထပ်ထုတ်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်က ဓာတ်ပုံရိုက်လေတော့မည့်အလား၊ သုံးချောင်းထောက်ပေါ်တွင် သေတ္တာလေးတစ်လုံးကို တင်လိုက်သည်။ ဂျာဗစ်က တုတ်ချောင်းနည်းနည်းနှင့် အလံများ ကို ယူလိုက်သလို အောက်ရုံးတရားသူကြီးကလည်း ပူလောင်လာသည်ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အပေါ်အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီးနောက် ဂျာဗစ်နည်းတူ တုတ်တချို့နှင့် အလံတချို့ကို ယူလိုက်သည်။

သူတို့က တိမ်များကိုလည်း လက်ညှိုးထိုးကြပြန်သည်။ နောက်ဆုံးတော့ ရွာတော့ မယုံပုံပဲဗျာ ဂျာဗစ်က ပြောလိုက်သည်ကို ကူမာလို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ယခုအခါတွင် သူကြီးမှာ လူဖြူတို့အလယ်တွင် သည်တိုင်း ဆက်မနေနိုင်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ သူကြီးကလည်း မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီးနောက် တုတ်ချောင်းများကို လှမ်းယူလိုက်ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ဘာတွေလုပ်နေမှန်း သူကြီး ကောင်းကောင်း မသိလှ သည်ကို ကူမာလို သတိထားမိနေပါသည်။

သည်လိုကိစ္စများတွင် ကွပ်ကဲလျက်ရှိပုံရသည့် ဂျာဗစ်က တုတ်တစ်ချောင်းကို

မြေပေါ်တွင် စိုက်လိုက်သည်။ သူကြီးကလည်း သူ့အတိုင်ပင်ခံတစ်ယောက်ထံသို့ တုတ်တစ်ချောင်းလှမ်းပေးလိုက်ပြီး ထိုသူ့အား တစ်ခုခုပြောလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် ထိုအတိုင်ပင်ခံကလည်း တုတ်ချောင်းကို မြေပေါ်သို့ စိုက်လိုက်ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သေတ္တာနှင့် လူဖြူက လှမ်းအော်သည်။ အဲဒီမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတုတ်ကို ဖယ်လိုက်။ ဟိုအတိုင်ပင်ခံမမျာမှာ ဗျာများသွားကာ သူကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ။ သူကြီးက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် အဲဒီမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဖယ်လိုက်စမ်းဟု သူ့ကို ပြောလေသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား ရုတ်တရက်ရုတ်ကန်နှင့် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိတော့သည့် သူကြီးမှာ သူ့မြင်းပေါ်သို့ ပြန်တက်ထိုင်ကာ လူဖြူတွေ စိုက်နေကြတာကိုသာ အသာကြည့်နေလေတော့သည်။

သို့ဖြင့် တစ်နာရီမျှ ကြာသွားသောအခါ တုတ်ချောင်းများနှင့် အလံများ စီစီရီရီ စိုက်ပြီး မြစ်သွားသည်။ ကုမာလိုလည်း ဆက်ကြည့်နေရင်းဖြင့် ဘာလုပ်လို့ လုပ်နေကြမှန်း ပိုလို့ မစေခွင့်ခံအောင် မြစ်လာလေသည်။ ဂျာဗစ်နှင့် အောက်ရုံးတရားသူကြီးတို့က ယှဉ်လျက် ရပ်နေကြကာ တောင်ကုန်းများဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးနေကြဆဲ။ တောင်ကြားထဲသို့ လက်ညှိုးညွှန်နေကြဆဲ။

ထို့နောက် သူတို့က သူကြီးကို စကားပြောကြသည်။ အတိုင်ပင်ခံများက ဘေးမှ ရပ်ကာ ပြောဆိုနေသမျှကို အလေးအနက် နားစိုက်နေကြသည်။ ဂျာဗစ်က အောက်ရုံးတရားသူကြီးအား ပြောလိုက်သည်ကို ကုမာလိုကြားလိုက်ပြန်သည်။ အဲဒါဆိုရင် သိပ်ကြာမှာပဲ။ အောက်ရုံးတရားသူကြီးက ပန်းကိုတွန့်လိုက်ကာ သည်အတိုင် လုပ်ကြတာပဲ ဗျဟု ပြန်ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ဂျာဗစ်က ဒါဆိုရင် ကျုပ် ပရိုတီးရီးယားကို သွားမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျာအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မလားဟု ပြောသည်။ လုံးလုံး မဖြစ်ပါဘူးဟု အောက်ရုံးတရားသူကြီးက ပြန်ပြောသည်။ အဲသလိုလုပ်မှ မဖြစ်မလေ။ ဂျာဗစ်က ပြောပြန်သည်။ ကျုပ် ခင်ဗျားတို့နဲ့ ခွဲမသွားချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မိုးမမီချင်ဘူးဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ အခု ပြန်ထွက်မှ ရလိမ့်မယ်။ သည်မိုးက သာမန် မိုးပွဲလေးတော့ ဟုတ်မယ် မထင်ဘူးဗျ။

သို့ဆိုသော်လည်း ဂျာဗစ်ကိုယ်တိုင်ကမူ နေရာမှ မခွာသေး။ အောက်ရုံးတရားသူကြီးကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးနောက် လယ်ယာမြေအလွတ်များအတိုင်း လျှောက်လှမ်းလာသည်။ သူ့မြေလှမ်းများဖြင့် အကွာအဝေးကို တိုင်းထွာလာသည်။ အောက်ရုံးတရားသူကြီးက လူဖြူတစ်ယောက်အား လှမ်းပြောလိုက်သည်ကို ကုမာလို ကြားလိုက်ပြန်သည်။ သူ့ကို ကြည့်ရတာ ခါတိုင်းနဲ့ကို မတူတော့ဘူးဗျ။ ကျွန်တော်ကြားထားသလောက်အတိုင်း သာဆိုရင် မကြာခင် သည်လူကြီးမှာ ပိုက်ဆံ အတော် ခမ်းသွားလိမ့်မယ်ဗျီတဲ့။

ထို့နောက် အောက်ရုံးတရားသူကြီးက သူကြီးကို ပြောလိုက်ပြန်သည်။ သည်တုတ်ချောင်းတွေကို ဘယ်သူမှ မထိအောင်၊ မဖယ်အောင်ထိန်းသိမ်းဖို့ က ခင်ဗျား တာဝန်နော်။

စကားအဆုံးတွင် သူကြီးကို အလေးပြုလိုက်ပြီးနောက် တခြားလူဖြူများနှင့်အတူ ကားပေါ်သို့ ပြန်တက်ကာ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြန်မောင်းထွက်သွားကြလေတော့သည်။

သူကြီးက သူ့အတိုင်ပင်ခံများကို ပြောလေသည်။ သည်တုတ်ချောင်းတွေကို ဘယ်သူမှ မထိရ၊ မဖယ်ရဘူးလို့ အမိန့်ထုတ်လိုက်ကြ။ ထို့နောက်တွင်ကား အတိုင်ပင်ခံများက တောင်ကြားအတွင်းမှ နေရာအသီးသီးသို့ မြင်းကိုယ်စီစိုင်းလျက် ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ သူကြီးကလည်း ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းရှေ့မှ ဖြတ်ကာ ထွက်လာလျက် ကုမာလိုနှုတ်ဆက်သည်ကို အသိအမှတ်ပြုကာ တုံ့ပြန်နှုတ်ဆက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် သည်တုတ်ချောင်းများ ကိစ္စကို ပြောပြဖို့အတွက်မူ တစ်ချက်ကလေးမှ ရုပ်နားသွားခြင်း မရှိပါချေ။

ဂျာဗစ်စကားမှာ မှန်လှပေသည်။ သည်မိုးကား မိုးပွဲလေးမျှ မဟုတ်ပါချေ။ ယခုအခါ မိုးမှောင်ကြီးကျလာကာ တောင်ကြားတစ်ခုလုံးတွင် ခြိမ်းနေလေပြီ။ လယ်ကွင်းများပေါ်တွင် တရွေ့ရွေ့ ရုတ်လွှင့်နေသော အရိပ်များလည်း မရှိတော့ချေ။ မရှိဆို၊ တောင်ကြားတစ်ခွင်လုံးမှာ အရိပ်မိုးနေလေပြီဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အူး(မ်)ဇင်း(မ်)ကူးလူး၏ ဟိုမှာဘက်ဆီတွင်တော့ မိုးခြိမ်းသံကား အခပ်အကြား အရပ်အနားမရှိ ပေါ်ထွက်နေပေပြီ။ လျှပ်စီးများကလည်း ဟိုးခပ်ဝေးဝေးဆီမှ တောင်ကုန်းများအပေါ်တွင် မကြာခဏ လူးလာခေါက်တုန်လျက်ရှိသည်။

သို့ရာတွင် လူတကာ မျှော်နေသည်ကား သည်မိုးသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ မောင်မင်းကြီးသား မိုး... အခုတော့ တကယ်ရွာလေပြီတကား။

လူသွားလမ်းများတစ်လျှောက်တွင် မိန်းမသားများက သုတ်သုတ်၊ သုတ်သုတ်။ ထိုအခိုက်မှာ ကျွက်ကျွက်ညှင်သော အသံများ စီခနဲထွက်လာပြီး သကာလ ကလေးငယ်များ ကျောင်းထဲမှ သွန်ထွက်လာသည်။ ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာ၊ ဆရာမများက ကလေးတွေကို အော်ပြောနေကြသည်။ မြန်မြန်ပြေးကြ၊ မြန်မြန်ပြေးကြ။ လမ်းပေါ်မှာ ယောင်ပေပေ လုပ်နေကြဖို့။

အထူးအဆန်းလိုပင် ဖြစ်နေသည်။ သည်လို မိုးသက်မုန်တိုင်းကိုက အထူးအဆန်းလိုပင်။ မည်းမှောင် ကြီးမားလှသော တိမ်ဆိုင်တိမ်ခဲကြီးက အူး(မ်)ဇင်း(မ်)ကူးလူးအပေါ်သို့ တရွေ့ရွေ့လာနေပေပြီ။ ကုမာလိုလည်း နေရာမှာတင် အကြာကြီးရပ်ကာ ထိုတိမ်ခဲကြီးကို ငေးနေမိသည်။ ထိုတိမ်ခဲထဲမှ မိုးက ထစ်ချုန်းလိုက်ကာ လျှပ်စီးကလည်း တိမ်ဆိုင်အောင်မှ မြေပြင်ဆီသို့ ခူးခနဲ ရိုက်ခတ်လိုက်သည်။ နန္ဒီရူနီတောင်ကြားထဲတွင် လေပြင်းက ခုန်ပေါက် မြူးကြွစွာ ဝင်ချလာတော့ရာ ဖုန်မှုန့်များက ကွင်းပြင်များနှင့် လမ်းများတစ်လျှောက်တွင် ခွေကာ ရစ်ကာ ဖွားဖွားထနေပေသည်။ မိုးမှောင်ကျသည်ကား ပိန်းနေလေရကား အူး(မ်)ဇင်း(မ်)ကူးလူး၏ ဟိုမှာဘက်ဆီမှ တောင်တန်းများကို မမြင်ရလေတော့အောင် မိုးရေများက ပိတ်ချလိုက်သလိုပင်ဖြစ်နေတော့သည်။

စည်းရိုးအနားတွင် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေလေသည့် မြင်းရှိရာသို့ ဂျာဗစ် ဝပ်သုတ်သုတ်

မြန်လာသည်ကို ကူမာလို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွမ်းကျင်သော လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် ဂျာဗွစ်က ဇက်ကြီးများနှင့် ကုန်းနှီးတို့ကို မြင်း၏ကိုယ်ပေါ်မှ ခွာလိုက်ကာ မြင်းအား ဟစ်ခွန်းလောက် ပြောလိုက်ပြီးနောက် လွတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ဂျာဗွစ်က ကူမာလိုရှိရာဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာကာ ကူမာလို အား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ အွမ်းပွင့်ဒီး(စ်)...

- အွမ်းပွင့်ဒီး(စ်)အား ခင်ဗျား။
- ဒါတွေကို ခင်ဗျာ ဆင်ဝင်အောက်မှာ ထားပြီး ကျွန်တော်လည်း ဘုရားကျောင်း ထဲမှာ မိုးခိုလိုရမလား အွမ်းပွင့်ဒီး(စ်)။
- သိပ် ရတာပေါ့။ ကျွန်တော်လည်း အွမ်းပွင့်ဒီး(စ်)အားနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်ခင်ဗျား။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ဦးသား ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။ အချိန်မီကလေး ပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့ခေါင်းအထက်မှ မိုးကြိုးက ထစ်ချွန်းလိုက်ကာ လယ်ကွင်းများ တစ်လျှောက် အပြေးအသွားရောက်လာသော မိုးသံကို နှစ်ဦးစလုံး ကြားလိုက်ကြရလေ သည်။ စကေ့ဒင်းမှာပင် မိုးစက်များက သံပြားအမိုးပေါ်သို့ တဗျင်းဗျင်း တဗျောင်းဗျောင်း ထုနှက်နေလေပြီတည်း။ ထိုအသံက ဆူညံလွန်းလှသဖြင့် စကားစမြည်ပြောရန်ကား မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။

ကူမာလိုက ဘုရားကျောင်းထဲရှိ မီးအိမ်ကို ထွန်းလိုက်သလို ဂျာဗွစ်ကလည်း ခုံတန်းတစ်တန်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ ထိုနေရာတွင်ပင် မလှုပ်မယှက်။

သို့ရာတွင် သံရေးတက်နေသော သံပြားအမိုးမှ အပေါက်များကို မိုးရေတို့က ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားရန်မှာ ဘာမျှ မကြာလိုက်ချေ။ သို့ဖြစ်သဖြင့် ပယိုလာသော မိုးရေစက် များကို ရှောင်ရင်း ကွင်းရင်းဖြင့် မလှုပ်မယှက်ရှိနေသာ ဂျာဗွစ်မှာ လှုပ်လာရလေတော့ သည်။

သို့တိုင်အောင်လည်း မိုးရေတို့က နောက်ထပ် ပယိုစရာ နေရာသစ်ကို ထပ်တွေ့သွား ပြန်ရာ ဂျာဗွစ်ထိုင်နေရာတည့်တည့်ကို ယိုစီးလာပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဂျာဗွစ်မှာ နေရာ ရွေ့ရပြန်သည်။ ဂျာဗွစ်သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကာ ခပ်မိန့်မိန့်အလင်းရောင်အောက်တွင် ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်သွားနေရင်း ခုံတန်းများကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် စမ်းကြည့်နေလေ သည်။ သို့ရာတွင် ထိုင်စရာ တစ်နေရာကို ရှာမတွေ့နိုင်အောင်ဖြစ်နေရသည်။ အကြောင်း ကား ခုံတန်းပေါ်တွင် မြောက်အောက် ကြမ်းပေါ်တွင် မိုးတွေက တပေါက်ပေါက်၊ ကြမ်းပေါ်တွင် မြောက်အောက် ခုံပေါ်တွင် မိုးရေက တပေါက်ပေါက်ဖြစ်နေလေသော ကြောင့်ပင်တည်း။

- မိုးက နေရာအတော်များများမှာ ယိုနေတယ်ဗျာ့ ကူမာလိုက အော်ကာ ပြော လိုက်ရာ ဂျာဗွစ်ကလည်း ကျုပ်လည်း အဲဒါကို သတိထားမိပါတယ်ဗျာ့ဟု ပြန်အော် ပြောလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးတွင်ကား သိပ်ဆိုးဆိုးရွားရွား မိုးစိုမနေသော နေရာတစ်နေရာကို ဂျာဗွစ် တွေ့သွားပါသည်။ ကူမာလိုလည်း သူ့အတွက် ထိုင်စရာ တစ်နေရာ ရသွားသည်ဖြစ်ရာ နှစ်ယောက်သား တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပင် ထိုင်နေလိုက်ကြသည်။ သို့ရာတွင် အပြင် ဘက်တွင်မူ မတိတ်ဆိတ်ပါ။ မိုးချွန်းသံနှင့်တကွ ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ပြင်းထန်စွာ ရွာသွန်း နေသော မိုးသံများက နားကွဲမတတ် လေစည်ရွာ။

နှစ်ယောက်သား ထိုင်နေကြသည်မှာ အကြာကြီးပင်ဖြစ်သည်။ သေဆုံးနေသော မြစ်များ အသက်ဝင်လာခြင်းကို ပြဆိုလျက်ရှိသော နေရင်းထဲမှ ရေစီးသံကို ကြားလိုက်ရ သောအခါတွင်မူ မိုးသက်မုန်တိုင်း စံသွားလေပြီဟု သူတို့နှစ်ဦး သိလိုက်ပါသည်။ ထစ်ချွန်းနေသော မိုးကြိုးသံက ခပ်ဝေးဝေးဆီ လှင့်ပျံသွားပြီဖြစ်သလို ဘုရားကျောင်းထဲ သို့လည်း အလင်းရောင်ပျော့ပျော့က ပြန်လည်ခိုဝင်လာသည်။ ခေါင်မိုးပေါ်သို့သွန်ချနေ သော မိုးသံကလည်း အတန်ငယ် လျော့ပါးသွားလေပြီ။

မိုးလုံးလုံး တိတ်လုနီးတွင် ဂျာဗွစ်က နေရာမှ ထလိုက်ကာ ကူမာလိုအနီးသို့ လျှောက်လာပြီး ကူမာလိုအားက မင်းလမ်းမှာ ရပ်လိုက်သည်။ အတိုးကြီးအား မကြည့်ဘဲ ဂျာဗွစ်က မေးလိုက်ပါသည်။ သက်ညှာခွင့် ရလိုက်သလား။

တုန်ယင်နေသော လက်များဖြင့် ကူမာလိုက သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ စာကို ထုတ်ယူ လိုက်ပါသည်။ လက်တွေ့တုန်နေခြင်းမှာ တစ်ကြောင်းက ကြေကွဲမှုကြောင့်ဖြစ်သလို နောက်တစ်ကြောင်းကလည်း သည်လူကြီးနှစ်ဦးလျှင် ဖြစ်နေကျ တုန်ယင်မှုကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဂျာဗွစ်က စာကို ယူလိုက်ကာ စာပေါ်သို့ အလင်းရောင် ကျရောက်လာ စေရန် စာကို သူနှင့်ခပ်ခွာခွာမှာ ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် စာကို စာအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ကာ ကူမာလိုအား ပြန်ပေးလိုက်သည်။

- သည်ကိစ္စတွေကို ကျုပ် နားမလည်လှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် စာရဲ့ဆိုလိုရင်းကိုတော့ ကျုပ် ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ပါတယ်။

- ဟုတ်ကဲ့ပါ အွမ်းပွင့်ဒီး(စ်)အား။
- ဂျာဗွစ်မှာ ခဏတော့ တိတ်နေသေးသည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထိပ်ရှိ ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုလည်းကောင်း သူ ငေးကြည့်နေသည်။
- အဲဒီတစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်နေ့ကို ကျုပ်မှတ်ထားပါ့မယ်။ ကိုင်း... ကောင်း ကောင်းသာ နေရစ်ပေတော့ အွမ်းပွင့်ဒီး(စ်)။

သို့ရာတွင် ဖြည်းဖြည်းသာ သွားပါဟု ကူမာလို မပြောလိုက်ပါ။ မြင်းကုန်းနှီးနှင့် ဇက်ကြီးကို သယ်ပေးရန်လည်း သူ မကမ်းလှမ်းလိုက်ပါ။ ထိုမျှမကသေး၊ နွားနို့များ ပို့ပေးသည့်အတွက်လည်း ဂျာဗွစ်ကို ကျေးဇူးစကား သူ မပြောလိုက်ပါ။ တုတ်ချောင်း များ ကိစ္စကိုသာ မေးကြည့်လိုသော အတွေးက သူ့ခေါင်းထဲမှာ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ပေါ် လာပါသည်။ မေးကြည့်ရန် စိတ်ကူးဖြင့် နေရာမှ ထရပ်ကာ အပြင်သို့ ထွက်လိုက်သော

အခါတွင်မူ ဂျာဗုစ်က မရှိတော့ပါ။

မိုးကတော့ ရွာနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ပွဲခွဲကလေးသာဖြစ်ပါသည်။ တောင်ကြားတစ်ခုလုံးမှာ ချောင်းများ၊ မြစ်များထဲမှ ရေသံတို့ဖြင့် ဝေဇည်လျက်ရှိပါသည်။ ချောင်းတွေ၊ မြစ်တွေမှာလည်း မြေ၏ သွေးတို့ဖြင့် ချင်းချင်းနီလျက်။

ထိုနေ့ညနေတွင် ဖျော့တော့သော နေဝင်ဆည်းဆာအောက်သို့ သူတို့အားလုံး ထွက်လာကြကာ တုတ်ချောင်းများကို ကြည့်ရှုကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုတုတ်ချောင်းများ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ဘယ်သူမှ နားမလည်ပါ။ ကောင်ကလေးများက တုတ်ချောင်းများအား အရင်းမှ ဆွဲနှုတ်သည့် ပုံမျိုး လုပ်ကြပါသည်။ ထို့နောက် သူတို့ ကပြကစားချက်အားထုတ်မှုများ မအောင်မြင်သည်ကို ပြဆိုသည့်အလား ကောင်းကင်ဘုံဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြရာ မျက်သားဖြူများ ပွေးခနဲ လက်သွားလေသည်။ ကလေးမလေးများကလည်း ကြည့်နူးခြင်းတစ်ဝက်၊ ပူနံ့မူတစ်ဝက်ဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

ကလေးများ ထိုသို့ ကစားနေကြသည်မှာ ဒါဇူးမား၏ သားကလေးက တုတ်တစ်ချောင်းကို အမှားမှားအယွင်းယွင်းနှင့် ဆွဲနှုတ်လိုက်မိချိန်အထိပင်ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ်မှာ သူလုပ်လိုက်မိသည့်အတွက် မှင်တက်မိကာ ငှုင်ကြီး ရုပ်နေသည်။ ထို့နောက်တွင် ကား အားလုံးတိတ်သွားကြသည်။ ကောင်လေးတွေက အထိတ်တလန့်နှင့် လူကြီးတွေကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ကလေးမလေးတွေက သူတို့မအေတွေ့ဆီ သွားကြသည်။ အချို့က ငိုလျက်။ အချို့ကလည်း ပူပူမင်မင်နှင့်ပင် ရယ်လျက်။ ငါတို့ ပြောသားပဲ။ ငါတို့ ပြောသားပဲ။ ဆွဲနှုတ်လိုက်မိသော ကောင်ကလေးအား သူ့အမေက ဆွဲခေါ်သွားကာ ကလေးကို ခါရမ်းရင်း ပြောလေသည်။ တော်တော်လည်း အရှက်ခွဲတဲ့ကောင်၊ တော်တော် အရှက်ခွဲတဲ့ကောင်။

တောင်ကြားထဲမှ အရွယ်ရောက်နေသူ ယောက်ျားများက နေရာအနှံ့ကို ရှာကြသည်။ တစ်ယောက်က ပြောလိုက်သည်။ သည်မှာ တွင်းတစ်တွင်း ရှိတယ်။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် ကောင်လေးနှုတ်လိုက်သော တုတ်ချောင်းကို ဂရုတစိုက် ပြန်စိုက်လိုက်ကြသည်။ တစ်ယောက်က ဒူးထောက်လိုက်ကာ တုတ်ချောင်း စိုက်ထားရာ ပတ်လည်မှ မြေကို လက်ဝါးနှင့် နှာနှာ သိပ်ပေးလိုက်ပါသည်။ သို့မှသာလျှင် တုတ်ချောင်းကို လုံးဝမနှုတ်မိသော ပုံမျိုးဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် တစ်ယောက်က ပြောလိုက်သည်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဖြစ်နေအောင် လုပ်နော်။ မြေကြီးက စိုနေတယ်။ တော်ကြာ၊ လက်နဲ့ဖိပြီး သိပ်ထားတဲ့ ပုံက သိသာနေလိမ့်မယ်။ သို့ဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဖြစ်အောင် သူတို့ လုပ်ယူကြသည်။ ပြန်သိပ်ထား

သော မြေပေါ်သို့လည်း မြက်ပင်များနှင့် ကျောင်စရစ်ခဲလေးများ ပြူးလိုက်သည့်အခါ တွင်မူ ထိုမြေကို လက်ဖြင့် ပြန်ဖိသိပ်ထားသည်ဟု မည်သူကမျှ ပြောနိုင်မည် မဟုတ်ပါလေတော့။

နွားနို့များကို သယ်ဆောင်လာသော လှည်းက ရောက်လာသည်။ သားသည်အမေများသည်လည်းကောင်း၊ သားသည်အမေများက လွတ်လိုက်သော ဆက်သားတချို့သည်လည်းကောင်း မိမိတို့၏ ဝေဇုကို ရယူရန် ဘုရား ရှိခိုးကျောင်းသို့ သွားကုန်ကြလေပြီ။

- သည်တုတ်ချောင်းတွေက ဘာလုပ်ဖို့တုံးဟု ကူမာလိုက သွေမိတ်ဆွေကို မေးလိုက်သည်။

- ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး အဖွင့်ပွင့်ဒီး(စ်)။ ဒါပေမယ့် မနက်ပြန်ကျရင်တော့ ဘာလုပ်ဖို့လဲဆိုတာ သိရအောင် ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ်။

လူတွေ စိုက်ထားခဲ့သော နေရာတွင်သာ တုတ်ချောင်းများက ရက်ပေါင်းများစွာ သည် အတိုင်း ရှိနေလေသည်။ သို့ရာတွင် တောင်ကြားထဲသို့ မည်သူမျှ ထပ်ရောက်မလာတော့ပါ။ ထိုနေရာတွင် တာတစ်တစ်ခု တည်ဆောက်မည်ဟု မြေအောက်နေကြသည်။ သို့ရာတွင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းခံအားမှ ဖြတ်စီးသွားသော ချောင်းကလေးမှာ တစ်ခါတရံ ရေခမ်းနေ တတ်သလို အချိန်တိုင်းမှာ ရေစီးသန်နေသော ချောင်းမျိုးလည်း မဟုတ်ပြန်ရာ ထိုတစ် ထဲသို့ မည်သည့်ရေဖြင့် မြည့်သွင်းရမည်ကို မည်သူမျှ မသိပါ။ ဂျာဗစ်ကား ပရိတ်းရီး ယားသို့ ထွက်ခွာသွားလေပြီဟု ကုမာလို့ မိတ်ဆွေကြီးက ပြောပြပါသည်။ သွားသည့်ကိစ္စ မှာလည်း သည်တုတ်ချောင်းတွေနှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စသာဖြစ်ကာ သည်တုတ်ချောင်း တွေ၏ ကိစ္စမှာလည်း တာတစ်ဆောက်ဖို့သာ အသေအချာဟုလည်း သွမိတ်ဆွေက ပြောပါသည်။

သို့ဖြင့် ဇန့်များ ကုန်လွန်သွားသည်။ ကုမာလို့ကလည်း နန္ဒီရန်အား ပြန်လည် ထူထောင်နိုင်ရေးအတွက် မှန်မှန် ဝတ်ပြုဆုတောင်းသည်။ နေမင်းကြီးကလည်း ကန္တာမြေ ပေါ်သို့ မှန်မှန် ထွက်လာလိုက်၊ ဝင်သွားလိုက်နှင့် ရှိနေလေသည်။

ခုလူတို့ကလေးမှာလည်း နေပြန်ကောင်းလာခဲ့လေပြီ။ ကုမာလို့သည်လည်း သူ့ သင်းအုပ်ဆရာတာဝန်များကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေပါသည်။ ကျောင်းက လည်း သူ့အလုပ်သူ ဆက်လုပ်နေသည်။ ကျောင်းတွင် မျိုးစေ့များနှင့်အပင်များအကြောင်း၊ နွားစားကျက်များအတွက် သင့်လျော်သော မြက်ပင်များအကြောင်း၊ မြေကြီးထဲသို့ ထည့် အပ်သော မြေဆီမြေနှစ်တို့အကြောင်း၊ ကျွဲနွားများအား ကျွေးအပ်သော အစားအစာတို့ အကြောင်းကို သင်ကြားပေးမည်မှာကား မုချကန် အမှန်ဖြစ်လေသည်။

ကုမာလို့ပြန်အလာကိုသာ တစ်ဇန့်ထက်တစ်ဇန့် သူ ပိုမျှော်နေမိရလေသည်။ သို့မှသာ ဘာတွေ စီစဉ်ပြင်ဆင်ထားသည်ကို လူတို့ သိနိုင်ကြလေမိမည်။ ဂျာဗစ်မှတစ်ပါး အခြားမည်သူကမှ သည်အရပ်အတွက် မျက်လှည့်ပြလိုက်သလို အပြောင်းအလဲတစ်ရပ် ဖြစ်လာအောင် လုပ်နိုင်လေမည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း တစ်ဇန့်ထက်တစ်ဇန့် သူ ပိုတွေး နေမိရလေသည်။

ကလေးမလေးက မိသားစုအသစ်ထဲတွင် စိတ်ချမ်းသာလက်ချမ်းသာ ရှိနေလေ

သည်။ အကြောင်းကား အစိုအတွယ်ကင်းကင်းနှင့် လွတ်လပ်ကာ မြတ်နိုးတွယ်တာတတ် သော သဘာဝကို ရရှိခံစားနေရသောကြောင့်ပင်။ ပေါက်စလေးကား တခြားပေါက်စ မလေးတွေနှင့် ကစားနေတတ်ကာ သူ့အမေကို တစ်ခါ၊ နှစ်ခါထက် ပိုပြီး မမေးတော့ချေ။ အချိန်ကြာသွားလျှင်မူ သူ့အမေကို သူ့ဓမ္မသွားပါလိမ့်မည်။ အဆာလမ်နှင့် ပတ်သက်၍မူ ဘယ်သူကမှ မမေးကြပါ။ ထိုအကြောင်းကို သူတို့တွေ၏ တံများထဲတွင် ပြောပြနေကြ စေဦးတော့၊ ထိုအကြောင်းက အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)အိုကြီးအပေါ်ထားရှိသော လေးစားသမှုကို မည်သို့မျှ ထိခိုက်ခြင်း မရှိပေ။

တစ်ဇန့်တွင်မူ လူဖြူကောင်ကလေးသည် မြင်းကို ကဆုန်စိုင်းလျက် ပေါက်ချလာ သည်။ ကုမာလို့က သူ့အား နှုတ်ဆက်လိုက်သောအခါ ဟိုတစ်ခါကနယ်ပင် ကောင်လေး က သူဦးထုပ်ကို ခေါင်းအထက် အသာအယာပင့်မြှောက်ကာ ပြန်လည် နှုတ်ဆက်လေ သည်။ ဧည့်သည်လေး နောက်တစ်ခါကရောက်လာပြန်သည့်အတွက် ကြည်နူးမှုဖြင့် လည်း ကုမာလို့ရင်မှာ နွေးထွေးလာရပြန်တော့သည်။

- ကျွန်တော် ဇူးလူးစကား ပြောရအောင် လာတာဟုလျှ ကောင်လေး ပြောသည်။ မြင်းပေါ်မှ လျှောဆင်းလိုက်ပြီး စက်ကြိုးများကို တိုင်တွင် ချည်လိုက်သည်။ ယောက်ျား ကြီးတစ်ယောက်နယ် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှု အပြည့်ဖြင့် ကောင်လေးသည် အိမ်ဆီသို့ လျှောက်သွားလေသည်။ အိမ်ထဲသို့ မဝင်မီ သူ့ပိရပ်များကို ဖုန်ခါလိုက်ပြီး ဦးထုပ်ကိုလည်း ချွတ်လိုက်သေးသည်။ စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ ကြည်နူးကျေနပ်မှု အပြည့်ဖြင့် ကောင်လေးက ဘေးပတ်ပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်ရာ တောက်ပမှုတစ်ခုခုက မိမိ၏နေအိမ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာသကဲ့သို့ ကုမာလို့မှာ ခံစားရလေသည်။

- စာရင်းတွေ ပြီးသွားပါပြီလား အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- ဟုတ်ကဲ့၊ ပြီးပါပြီ အင်ဒိုဆာနာ။
- စာရင်းတွေက မှန်ရော မှန်ရဲ့လား။
- ကုမာလို့ ရယ်လိုက်ပါသည်။ မရယ်ဘဲ မနေနိုင်ပါ။
- ဟုတ်ကဲ့၊ မှန်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် သိပ်တော့ မပီပြင်လှဘူးပေါ့။
- သိပ်မပီပြင်လှဘူး၊ ဟုတ်လား။ ဇူးလူးစကားပြောဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလားဗျ။
- ကုမာလို့ ထပ်ရယ်မိရပြန်သည်။ ထို့နောက် စားပွဲတစ်ဖက်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ ဟုတ်ကဲ့၊ ဇူးလူးစကားပြောဖို့အတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီ မောင်။ ဒါနဲ့ မောင့်ဘိုးဘိုးက ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာလဲ။

- အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိဘူးဗျ။ ကျွန်တော်လည်း ပြန်လာစေချင်လှပြီ။ ကျွန်တော်က ဘိုးဘိုးကို ချစ်တယ်ဗျ။

ထိုစကားကိုလည်း ကုမာလို့ ရယ်မိမိလိုဖြစ်သွားရသေးသည်။ သို့ရာတွင် သည်လို အကြောင်းအရာမျိုးမှာ မရယ်သင့်သော အကြောင်းအရာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်နေသည်ဟု

သူတွေ့ရပါသည်။ သို့ရာတွင် ကောင်လေးကိုယ်တိုင်က ရယ်ချလိုက်ရာ ကုမာလိုလည်း ရယ်လိုက်ပါသည်။ သည်ကောင်လေးနှင့်အတူ ရယ်ရသည်မှာ ပျေပျေပါးပါးရှိလှသည်။ သည်ကောင်လေးရဲ့ ကိုယ်တွင်းမှာကိုက ရယ်ဖောရွှင်မြူးစရာလေးများ ရှိနေသည့်ပုံပင်။

- ကျီဟဲနုဘု(စ်)ကို ဘယ်တော့ ပြန်မှာလဲ အင်ဒိုဆာနာ။
- ကျွန်တော့်ဘိုးဘိုး ပြန်လာတဲ့အခါကျရင်ပေါ့။

ကုမာလိုက ဇူးလူးစကားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ မောင်သွားရင် နဒိုရှနီက တောက်ပတဲ့ အလင်းရောင်လေးလည်း ငြိမ်းသွားတော့မှာပါ။

- ဘာပြောလိုက်တာလဲ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

သို့ရာတွင် ကုမာလိုက ဘာသာပြန်ပြသောအခါ ကောင်လေးက ဟစ်ကာ တားလိုက်ပါသည်။ ဟင်အင်း... ကျွန်တော့်ကို ဘာသာပြန်မပြန်။ ဇူးလူးလိုပဲ ပြန်ပြောပြပါဗျ။ သို့ဖြင့် ကုမာလိုလည်း ဇူးလူးလိုပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

- မောင်သွားရင်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်နော်။ ကျွန်တော့်ကို ဆက်ပြောပါဦးဟု ကောင်လေးက ဆိုသည်။

- နဒိုရှနီက တောက်ပတဲ့အလင်းရောင်လေးလည်း ငြိမ်းသွားတော့မှာပေါ့။
- နဒိုရှနီဆိုတာတော့ သိတယ်။ ကျန်တာကတော့ မသိဘူး။ ကျွန်တော့်အတွက် သိပ်ခက်နေတယ်။ အင်္ဂလိပ်လို ပြောပြပေးပါ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- နဒိုရှနီက တောက်ပတဲ့အလင်းရောင်လေးလည်း ငြိမ်းသွားတော့မှာပေါ့ဟု ကုမာလိုက အင်္ဂလိပ်လို ပြောလိုက်ပါသည်။

- ဟုတ်ပြီ၊ နားလည်ပြီ။ နဒိုရှနီက တောက်ပတဲ့အလင်းရောင်လေးလည်း ငြိမ်းသွားတော့မှာ...

ကောင်လေးက ကျေနပ်ကြည်နူးစွာ ရယ်လိုက်ပြန်သည်။ ကျွန်တော် နားလည်ပြီဟုလည်း ဇူးလူးစကားဖြင့် ပြောလေသည်။

ကုမာလိုက အံ့အားသင့်လျက် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ ပြောလိုက်ပါသည်။ ဟာ... ဇူးလူးလို ပြောလိုက်တာပါလား။ ကုမာလိုစကားကြောင့် ကောင်လေးမှာ ပို၍ကျေနပ်သွားကာ တသိမ်သိမ်ရယ်နေပါသည်။ ကုမာလိုကလည်း လက်ခုပ်လက်ဝါး ထပ်တီးပြန်ကာ အာမေဇိုတ်ပေါင်းမျိုးစုံကို ရွတ်ဆို မြည်တမ်းနေမိရလေတော့သည်။

တံခါးပွင့်လာပြီး သွေးနီက အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာရာ သူက ကောင်လေးကို ပြောလိုက်သည်။ ဒါ ကျုပ်နီပဲ။ သွေးနီကိုလည်း ဇူးလူးစကားဖြင့်ပြောလိုက်သည်။ ဒါ ဟိုလူသားလေ။ ကောင်လေးက ထရပ်လိုက်ကာ သွေးနီအား ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ သွေးနီကလည်း ကောင်လေးကို ထိတ်လန့်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှုဖြင့် ကြည့်နေလေသည်။

ကောင်လေးက သွေးနီကို ပြောလိုက်သည်။ အဒေါ်တို့ အိမ်လေးက သိပ်ကောင်းတာပဲနော်။ သူ ရယ်လိုက်ပါသည်။ သွေးနီက သွေးနီ ဇူးလူးစကားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်မ ဖွဲ့ထူနေတယ်။ ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ထိုအခါ ကောင်လေးက ကျွန်တော် နားလည်ပြီဟု ဇူးလူးလိုပင် ပြောလိုက်ရာ သွေးနီမှာ ထိတ်လန့်မှုဖြင့် မနက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်သွားမိရလေသည်။ သို့ရာတွင် ကုမာလိုက သွေးနီကို ခပ်လောလောလေး ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ရှင်မ ပြောတာကို သူ နားမလည်ပါဘူး။ ကျွန်တော်နားလည်ပြီဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းပဲ သူ ဇူးလူးလိုပြောတတ်တာပါ။

ကောင်လေးက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးလျက် အံ့အားတသင့်နှင့်ပင် ဟာ၊ ဟာ၊ ဇူးလူးလိုတွေ ပြောနေကြပါလားဟု ဆိုသည်။ အမျိုးသမီးကြီးမှာ နောက်သို့ ဆုတ်သွားလိုက်ပြန်ကာ သူဝင်လာခဲ့ရာ တံခါးဆီ ပြန်ရောက်သွားပြီးနောက် တံခါးကို ဖွင့်လျက် နောက်ဖေးသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

- ဇူးလူးစကားပြောဖို့ အသင့်ပဲလား အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- အသင့်ပါပဲဗျာ။
- သစ်ပင်ကို အုမုတီလို့ပြောတယ်နော် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- ဟုတ်တာပေါ့။ အင်ဒိုဆာနာ။
- ဒါပေမယ့် ဆေးကိုလည်း အုမုတီလို့ပဲ ပြောတာနော် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

ထိုစကားကို ကောင်ကလေးက အောင်နိုင်သူတစ်ဦး၏ လေသံမျိုးဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်ကလည်း စိတ်ရွပ်နေပုံကလေးက ပါနေသည်ဖြစ်ရာ နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူ ရယ်လိုက်ကြသည်။

- သည်လိုရှိတယ် အင်ဒိုဆာနာနဲ့... ဟု ကုမာလိုက အလေးအနက် ပြောလိုက်သည်။ ကျုပ်တို့ သုံးစွဲကြတဲ့ဆေးအတော်များများကို သစ်ပင်က ရတာ များတယ်။ ဒါကြောင့် စကားလုံးက တစ်မျိုးတည်းဖြစ်နေတာ။

- နားလည်ပြီဟု ကောင်လေးက ရှင်းလင်းချက်ကို ကျေနပ်စွာ ပြန်ပြောသည်။ ပြီးတော့ သေတ္တာကို အစ်ဘော့စီဆီလို့ ခေါ်တယ်နော်။

- ဟုတ်တာပေါ့။ အင်ဒိုဆာနာ။ သည်လိုရှိတယ်ကွဲ့။ ကျုပ်တို့မှာ သေတ္တာ မရှိဘူး။ အဲတော့ ဘော့(စ်)(စ်)ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရတစ်လုံးကို လူလေးတို့ ဘာသာစကားက ယူထားတာပေါ့။

- ခြေ...။ ပြီးတော့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကိုကျတော့ အိမ်တုတ်တုတ်လို့ ခေါ်တယ်နော်။

- မှန်ပဲဗျာ။ ဒါလည်း မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကထွက်တဲ့ အိမ်၊ တု၊ တု၊ တုဆိုတဲ့ အသံကို ခွဲပြီး ရလာတဲ့ ဝေါဟာရပဲ။ ဒါပေမယ့် အင်ဒိုဆာနာ၊ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ဝါကျလေးတွေ ပြောကြည့်ကြရအောင်လား။ အင်ဒိုဆာနာ သိထားသမျှ ဝေါဟာရတွေကို တစ်လုံးချင်း ကျုပ်ကို ပြောပြနေမယ်ဆိုရင် ဘာမှ အသစ်တိုးပြီး တတ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲတော့က ကျွန်တော် မြင်းတစ်ကောင်တွေ့တယ်လို့ ပြောချင်ရင် ဘယ်လိုပြော

မလဲ။ ပြောကြည့်စမ်းပါ။

ဤသို့ဖြင့် ဇူးလူးဘာသာ သင်ခန်းစာမှာ ကုမာလိုက သူတပည့်ဖြစ်သူလေးအား မယုံနှစ်နာရီလည်းထိုးပြီး လူကလေး ပြန်ဖို့ အချိန်တန်ပြီထင်တယ်ဟု ပြောပြစစ်သွား သည့်တိုင် အလုပ်ဖြစ်နေလေတော့သည်။

- ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော် ပြန်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် နောက်တစ်ခါ ပြန်လာပြီး ဇူးလူးစကား ထပ်သင်ဦးမယ်နော်။

- လာရမှာပေါ့ အင်ဒိုဆာနာ။ အဲသလိုသာ မှန်မှန်လာရင် ဓဏလေးနဲ့ လူကလေး ဟာ ဇူးလူးတွေထက်တောင် ဇူးလူးစကားကို ကောင်းကောင်းကြီး ပိုပြီးပြောတတ်သွားမှာ ပဲဗျ။ အမှောင်ထဲမှာသာ ပြောမယ်ဆိုရင် လူကလေးဟာ ဇူးလူးလူမျိုးမဟုတ်မှန်းတောင် ဘယ်သူမှ သိမှာ မဟုတ်ဘူး။

ကောင်လေး ကျေနပ်သွားသည်။ အပြင်သို့ရောက်သောအခါ ကောင်လေးက ကျွန် တော်ကို မြင်းပေါ်တင်ပေးပါဦး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဟုပြောလေရာ ကုမာလိုကလည်း တင်ပေး လိုက်ပါသည်။ ကောင်လေးက သူ့ခေါင်းပေါ်မှ ဦးထုပ်ကို အသားဖြင့်ကာ နှုတ်ဆက်လျက် လမ်းမအတိုင်း ကဆုန်ခိုင်းကာ ထွက်သွားပါတော့သည်။

ကားတစ်စီးက လမ်းမအတိုင်း တက်လာရာ ကောင်လေးက သူ့မြင်းကို ရပ်လိုက်ပြီး ဟစ်ကြွေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ဘိုးဘိုး ပြန်လာပြီဗျို့။ ထို့နောက် မြင်းကို ရိုက်လိုက် ပြီး ကားဆီ အစီလိုက်ဖို့ ကမန်းကတန်း ကြိုးစားပါလေတော့သည်။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၏ အပြင်ဘက်တွင်ကား လူငယ်တစ်ဦးက ရပ်နေပါသည်။ အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပတ်ဝန်းကျင်၊ နှစ်လို့ပွယ် မျက်နှာနှင့်ဖြစ်သည်။ သူ့အိတ်တွေကို မြေပေါ်တွင် ရှုထားသည်။ သူက သူ့ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ကာ အင်္ဂလိပ်လို ပြောပါသည်။ ဆရာကြီးက အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)နော်။

- ဟုတ်ပါတယ်။

- ကျွန်တော်က ခိုက်ပျိုးရေး သရုပ်ပြဆရာ အသစ်ပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းတွေက သည်မှာပါ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

- အိမ်ထဲကို ကြွပါဟု ကုမာလိုက စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြောလိုက်ပါသည်။

အိမ်ထဲသို့ သူတို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။ လူငယ်က သူ့စာရွက်စာတမ်းများကို ထုတ် လိုက်ကာ ကုမာလိုအား ပြသည်။ ထိုစာရွက်စာတမ်းများမှာ သင်းအုပ်ဆရာများ၊ ကျောင်း စစ်ဆေးရေးမှူးများနှင့် အခြားအခြားသော တာဝန်ရှိသူများက ဤစာရွက်ကို ယူဆောင် လာသူ နဂိုလီယံ လက်ဆစ်ဆီသည် အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံထားခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်စာရွက်တစ်ရွက်တွင်မူ ထရန်စဇေရီ ကျောင်း တစ် ကျောင်းမှ ခိုက်ပျိုးရေး သရုပ်ပြဆရာဖြစ်သင်တန်းကို တက်ရောက်အောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

- ဟုတ်ပါပြီဟု ကုမာလိုက ပြောလိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် ဘာကြောင့် ရောက်လာ တာလဲဆိုတာရယ်၊ ဘယ်သူက ကျုပ်ဆီကို သွန်သိုက်တယ်ဆိုတာရယ်လည်း တစ်ဆိတ် ပြောပြစမ်းပါဦး။

- ကျွန်တော့်ကို ခေါ်လာတဲ့ လူဖြူကြီးကို ပြောတာလား။

- အူဂျာဗွစ်က ခေါ်လာတာလား။

- နာမည်တော့ ကျွန်တော် မသိဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ခင်ဗျ။ စောစောလေးကတင် ထွက်သွားတဲ့ လူဖြူကြီးပဲ။

- ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ အူဂျာဗွစ်ပဲ။ ကဲ... အကြောင်းစုံကို ပြောပါဦး။

- ကျွန်တော်က လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို သင်ပေးဖို့ သည်ကို ရောက်လာတာပါပဲ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

- ကျုပ်တို့ နဒိုရူနိုက လူတွေကို သင်ပေးဖို့လား။

- ဟုတ်ပါတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

ကုမာလို မျက်နှာမှာ ဝင်းလက်သွားကာ မျက်လုံးများ တလက်လက်ဖြင့် ထိုင်နေ လိုက်သေးသည်။ ဘုရားသခင်က စေလွှတ်လိုက်တဲ့ တမန်တော် နတ်သားလေးပေပဲဟု လည်း သူက ဆိုလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြန်ကာ အခန်းထဲတွင် ဟိုဟိုသည်သည် လူလောလျှောက်နေပြန်သည်။ လူငယ်လေးက သူ့ကို တအံ့တဩကြည့် နေမိသည်။ ကုမာလိုက သူ့ကို ကြည့်နေသည်ကို တွေ့သွားပြီး ရယ်ချလိုက်ပြန်ကာ ဆိုလိုက်ပြန်သည်။ ဘုရားသခင်က စေလွှတ်လိုက်တဲ့ တမန်တော် နတ်သားလေးပေပဲ။ ထို့နောက် ပြန်ထိုင်လိုက်ကာ သရုပ်ပြဆရာလေးအား မေးလိုက်သည်။ လူဖြူကြီးက ကိုရင်လေးကို ဘယ်မှာ တွေ့လာတာလဲ။

- ခရုဂါးဒေသမှာ ရှိတဲ့ ကျွန်တော့်အိမ်ကို သူ့ရောက်လာတာပဲ။ ကျွန်တော်က အဲဒီက ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ စာသင်ပေးနေတယ်။ အဲဒါ သူ ရောက်လာပြီး ကျွန်တော့် ကို အလုပ်ကြီးတစ်ခု လုပ်ခိုင်းမလားလို့ မေးတယ်။ ပြီးတော့ သည်နဒိုရူနိုအကြောင်းကို လည်း ပြောပြတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း သည်ကို လာချင်စိတ်ပေါ်လာတော့တာပဲ ခင်ဗျ။

- ကိုရင်လေးနဲ့ စာသင်တဲ့အလုပ်ကကျတော့ ထားခဲ့လို့ ရလို့လား။

- ကျွန်တော်က ဆရာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဲတော့ သူတို့ ပေးတဲ့လခကလည်း သိပ်မကောင်းဘူး။ သည်မှာဆိုရင် တစ်လကို ဆယ်ပေါင်ပေးမယ်လို့ လူဖြူကြီးက ပြောတာနဲ့ ကျွန်တော်လည်း သည်ကို စေ့လာလိုက်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ပိုက်ဆံတစ်ခုတည်း ကြောင့်တော့လည်း မဟုတ်ဘူးခင်ဗျ။ ဟိုကျောင်းက သေးသေးလေးဆိုတော့ ဘာမှ သိပ်လုပ်စရာ မရှိတာမို့ လုပ်စရာ ရှိတဲ့နေရာကို လာချင်တာလည်းပါပါတယ်။

ကုမာလို ရင်ထဲတွင် မနာလိုစိတ်ကလေး ရှိပေမယ့် ဝင်လာသည်။ နှစ်ပေါင်း မြောက်

ဆယ်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သော သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် တစ်လကို ဆယ်ပေါင်မည်သောလစာကို သူတစ်ခါမျှမျှ မရခဲ့ဖူးပါ။ သို့ရာတွင် ထိုမလိုတမာစိတ်ကလေးကို ချက်ချင်းဖယ်ရှားလိုက်နိုင်ပါသည်။

- ဇူးလူးစကားပြောတတ်လားလို့ လူဖြူကြီးက ကျွန်တော့်ကို မေးသေးတယ်။ ကျွန်တော် မတတ်တဲ့အကြောင်း၊ နှိဆာစကားကိုတော့ ကျွန်တော့်စကားလိုပဲ ပြောတတ်တဲ့အကြောင်း၊ ကျွန်တော့်အမေက နှိဆာလူမျိုးဖြစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ အဲတော့ လူဖြူကြီး ပြန်ပြောတာက နှိဆာနဲ့ ဇူးလူးစကားက တော်တော်ကြီးကို တူတာမို့ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

ကုမာလို့ ဇနီးက တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပြန်ကာ ပြောသည်။ ထမင်းစားဖို့ အချိန်တန်ပြီ ရှင်။ ကုမာလို့က ဇူးလူးစကားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ရှင်မရေ ဒါ မစွတာ လက်ဆစ်ဆီတဲ့။ ကျုပ်တို့ရွာသားတွေကို လယ်ယာစိုက်ပျိုးနည်း သင်ပေးဖို့ ရောက်လာတဲ့ ဆရာလေးပေါ့။ ထို့နောက် သူက လက်ဆစ်ဆီကို ပြောလိုက်သည်။ လာ၊ ထမင်းစားကြရအောင်။

သူတို့ ထမင်းစားခန်းသို့သွားကြသည်။ လက်ဆစ်ဆီအား မိန်းကလေးနှင့်လည်းကောင်း၊ ပေါက်စလေးနှင့်လည်းကောင်း မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ ကုမာလို့က ဝတ်ပြုဆရာတောင်းပြီးသွားချိန်တွင် သူတို့ ထိုင်လိုက်ကြပြီး ကုမာလို့က ဇူးလူးလိုပြောလိုက်ပါသည်။ ပိုက်ယက်ထာမာရစ္စဘာ(စ်)ကို ဘယ်အချိန် ရောက်ကြသလဲ။

- ကနေ့မနက်ပဲ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။ ငါတို့ သည်ကို မော်တော်ကားနဲ့ လာခဲ့ကြတာပါ။

- လူဖြူကြီးကို ဘယ်လိုသဘောရသလဲဗျ။

- သူက အရမ်းကို စကားနည်းတာပဲ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။ ကျွန်တော့်ကို ဘာမှ သိပ်မပြောဘူး။

- အဲဒါ သူ့ဘာသာပဲလေ။

- လမ်းတစ်နေရာက သည်တောင်ကြားကို အပေါ်စီးက မြင်ရတဲ့နေရာကျတော့ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကြသေးတယ်။ အဲဒီမှာ သူကပြောတယ်။ သည်လို တောင်ကြားတစ်ခုထဲမှာ မင်း ဘယ်လို လုပ်ပေးနိုင်မလဲတဲ့။ အဲဒါ သူ့နဲ့ကျွန်တော်နဲ့ လာကြတဲ့ ခရီးတစ်လျှောက်လုံးမှာ သူ့နှုတ်က ပထမဆုံးထွက်လာတဲ့ စကားပဲ။

- အဲတော့ ကိုရင်လေးက သူ့ကို ပြောပြလိုက်ရောလား။
- ပြောပြလိုက်ပါတယ် အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။
- အဲတော့ သူက ဘာပြန်ပြောသလဲ။
- ဘာမှ မပြောပါဘူး အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)။ သူ့လည်ချောင်းထဲကနေ အသံတစ်မျိုး ထွက်လာတယ်။ အဲဒါပဲ။
- နောက်တော့ရော...

- သည်ကို ရောက်တဲ့အထိ သူ့ဘာမှ ထပ်မပြောတော့ဘူး။ သည်ရောက်တော့မှ အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ဆီကို သွားပြီး မင်းအတွက် နေရာထိုင်ခရော့ ရှာပေးဖို့ ပြောလို့ သူက ပြောတယ်။ ငါတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် မလာနိုင်တဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရကြောင်းနဲ့ သူ့အိမ်ကို မြန်ရောက်ချင်စေကာ သိပ်များနေတဲ့အကြောင်းတို့ကို အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ကို ပြောပြလိုက်ပါလို့လည်း သူက မှာလိုက်ပါတယ်။

ကုမာလို့က သူ့ဇနီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သလို သူ့ဇနီးကလည်း သူ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

- ကျုပ်အိမ်က အခန်းလေးတွေကတော့ ကျဉ်းကျဉ်းလေးတွေပဲ။ ငါတော့ ဒါ သင်းအုပ်ဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ နေအိမ်ပဲလေ။ ဒါပေမယ့် ကိုရင်လေး သည်မှာနေရင်သပဆိုလည်း နေလို့ရပါတယ်။

- ကျွန်တော့်မိဘတွေလည်း သည်ဘုရားကျောင်းကိုထီးဝင်တွေ့ပါပဲ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် သည်မှာ နေခွင့်ရမယ်ဆိုရင် အတိုင်းထက်အလွန်ပေါ့။

- ဒါဆို သည်တောင်ကြားမှာ ကိုရင်လေးက ဘာလုပ်မှာလဲ။

သရုပ်ပြဆရာငယ်လေးက ရယ်လိုက်ပါသည်။ တောင်ကြားကို အရင်ဆုံး ကြည့်ကြည့်ရဦးမှာပေါ့ခင်ဗျာလည်း ဆိုသည်။

- အရင်နေခဲ့တဲ့ တခြား တောင်ကြားမှာဆိုရင်ရော ဘာတွေများ လုပ်ဖြစ်သွားမိမယ် ထင်သလဲ။

ဤသို့ဖြင့် သူ့နေခဲ့ရာ အခြားတောင်ကြားတွင်သာ သူလုပ်ခွင့်ရမည်ဆိုလျှင် လုပ်ဖြစ်သွားမိလေမည် အရာအားလုံးကို လူငယ်လေးက သူတို့အား ပြောပြလေသည်။ လူတို့အနေဖြင့် နောက်ချေး (ရွားချေး)များကို စီးရုံပစ်မည့်အစား မြေကြီးထဲသို့ မြုပ်သင့်သည့်အကြောင်း၊ မြက်ပင်၊ ပေါင်းပင်များကို သည်အတိုင်း နေရာရင်အောက်တွင် မြောက်သယောင်ကော ပျက်စီးကုန်အောင် ပစ်ထားမည့်အစား စုဆောင်း ထိန်းသိမ်းထားသင့်သည့်အကြောင်း၊ တောင်ကုန်းတစ်လျှောက် တက်လိုက်ဆင်းလိုက်နှင့် ထွန်ယက်နေခြင်းကို ရပ်တန့်ကာ ရပ်သင့်သည့်အကြောင်း၊ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးရန်မဖြစ်နိုင်သော နေရာများတွင် မိုးသက်မုန်တိုင်းကျသည့်အခါ ရေများ အလွယ်တကူ စီးဆင်းမသွားရန် ထိန်းသိမ်းသည့်အနေဖြင့် ထရံကာသလို အလုပ်အမြန် ကြီးလွယ်သော သစ်ပင်များကို စိုက်ပျိုးသင့်သည့်အကြောင်း၊ လောင်စာအဖြစ်သုံးနိုင်သည့် သစ်ပင်များကို စိုက်ပျိုးသင့်သည့်အကြောင်း စသည်များပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သည်အလုပ်တွေမှာ လုပ်ရခက်သော အလုပ်များပင်ဖြစ်လေသည်။ ပိုင်ဆိုင်ထားသော မြေကလေးကိုသာ မက်တွယ်ကာ ထိုမြေပေါ်မှ အဆီအနှစ်များကို မရကုပ်ကုပ် ထုတ်ယူသုံးစွဲစိုက်ပျိုးရင်း ဘဝရပ်တည်မှုအတွက် ကြိုးပမ်းနေခြင်းမှာ ရေရှည်မှာ မကောင်းလှကြောင်း လူတို့ နားလည်လာဖို့ လိုနေပေသေးသည်တကား။ တချို့တွေအနေနှင့် သစ်ပင်ကြီးများစိုက်ပျိုးရန် သူတို့ပိုင်

မြေများကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရပေလိမ့်မည်။ တချို့မှာလည်း နွားစားကျက်များအတွက် သူတို့ပိုင်မြေကို စွန့်လွှတ်ကောင်း စွန့်လွှတ်ရပေမည်။ ထိုအထဲမှ အခက်ခဲဆုံးကား ယိုဘိုလာ ဝေလုထုံးစံပင်ဖြစ်သည်။ ထိုထုံးစံအရ ယောက်ျားသားတစ်ယောက်သည် မိန်းမယူရန်အတွက် ကျွဲနွားများကို တင်ပြီး တောင်းရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ လူတို့သည် ကျွဲနွားများကို တရားလွန်မွေးထားလေ့ရှိကြသည်။ လူတစ်ယောက်၏ ကြွယ်ဝမှုကို သူပိုင်ဆိုင်သော ကျွဲနွားအရေအတွက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်တတ်ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွဲနွားတွေ မတရား မွေးကြရာက မြက်တွေမှာ ပြန်ပေါက်နိုင်ရန် လုံးလုံး အခွင့်မသာ တော့ချေ။

- ပြီးတော့ တာတမံတစ်ခုလည်း ဆောက်ကြဦးမှာ မဟုတ်လားဟု ကူမာလိုက မေးလိုက်ပါသည်။
- ဟုတ်ကဲ့၊ တာတမံတစ်ခုလည်း ပေါ်လာမှာပါ။ ဒါမှလည်း ကျွဲတွေနွားတွေ အတွက် သောက်ရေက မပူရတော့မှာလေ။ ဒါတင်မကသေးပါဘူး၊ တမံက ရေကို သွယ်ယူပြီး ဟိုမြေ၊ သည်မြေကို ရေသွင်းနိုင်လာလိမ့်မယ်၊ ဝိုက်ထားတဲ့ နွားစားကျက် မြက်ခင်းတွေကိုလည်း ရေသွင်းနိုင်လိမ့်မယ်ခင်ဗျ။
- ဒါပေမယ့် တမံထဲက ရေကိုကျတော့ ဘယ်က သွင်းယူမှာလဲ။
- မြစ်ကနေ ဝိုက်နဲ့သွယ်ယူရမယ်လို့ လူဖြူကြီးက ပြောပါတယ်ဟု သရုပ်ပြဆရာ လေးက ဖြေလေသည်။
- သူမြစ်ထဲက သွယ်ယူမယ်လို့ ပြောတာကိုး။ အခု ကိုရင်လေးပြောသမျှ အားလုံး ကို နဒွီရူနီမှာ လုပ်လို့ ဖြစ်နိုင်မယ်လားဟု ကူမာလိုက မေးလိုက်သည်။
- တောင်ကြားကို ကျွန်တော် အရင်ဆုံးကြည့်ရဦးမယ်ခင်ဗျဟု သရုပ်ပြဆရာလေး က ရယ်လျက် ဖြေသည်။
- ဒါပေမယ့် သည်တောင်ကြားကပဲ ကိုရင်လေး ဖြတ်လာခဲ့တာ မဟုတ်လား။
- ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မြင်သင့်သလောက်တော့ မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သေချာ အချိန်ယူပြီး ကြည့်ဖို့တော့ လိုဦးမယ်ခင်ဗျ။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အခု ကျွန်တော် ပြောတာတွေ အားလုံးကိုတော့ လုပ်လို့ရမယ်လို့တော့ ယူဆပါတယ်ခင်ဗျာ။
- သူတို့အားလုံး စားပွဲတွင် ဝိုင်းထိုင်နေကြသည်။ သူတို့၏ မျက်နှာတွေပေါ်မှာ စိတ်အားထက်သန်မှု၊ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများက အတိုင်းသား။ သည်လူငယ်ကလေးက မိမိတို့၏ မျက်စိအောက်တွင် ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို ရေးဆွဲပြနိုင်သူပင် မဟုတ်ပါလော။ ကူမာလိုက သူတို့အားလုံးကို ဝေပူကြည့်လိုက်ပြီးနောက် စကားဆိုသည်။ ဘုရားသခင်က စေလွှတ်လိုက်တဲ့ တမန်တော် နတ်သားလေးပေပဲလို့ သည်က မောင်ရင်လေးကို ကျုပ် ပြောခဲ့တယ်ကွဲ့။ ထို့နောက် ထိုင်နေရာမှ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ထလိုက်ပြန်ကာ အခန်းထဲတွင် လမ်းသလားနေလိုက်ပြန်သည်။ ကိုရင်လေး အလုပ်ကို အမြန်ဆုံး ချောင်ချေပြီး မဟုတ်

- လားဟုလည်း ပြောလိုက်သည်။
- လူငယ်လေးက ခပ်ရွံ့ရွံ့အမူအရာအပြင် ရယ်လိုက်ပါသည်။ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် လည်း စချင်လှပါပြီ။
- ဒါဆို ကိုရင်လေး ပထမဆုံး စလုပ်ရမယ့် အလုပ်က ဘာတုံးဗျ။
- သူကြီးကို သွားတွေ့ဖို့က ပထမဆုံးအလုပ်ပဲပေါ့ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။
- ဟုတ်တာပေါ့။ အဲဒါကို ပထမဆုံး လုပ်ရမှာပေါ့။
- ထိုအခိုက်တွင် အပြင်ဘက်မှ မြင်းရွာသံများကို ကြားလိုက်ရလေသည်။ အပြင်သို့ ထွက်လိုက်ရင်းက ကောင်လေးများ ပြန်လာတာများလားဟုလည်း သူ တွေးလိုက်မိရ သေးသည်။ အမှန်ပင်၊ ကောင်လေး ပြန်ရောက်လာတာဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကောင် လေးက မြင်းပေါ်မှ မဆင်းဘဲ ကူမာလိုအား မြင်းပေါ်မှပင် လှမ်းပြောလိုက်ပါသည်။ ကောင်လေးက အင်မတန်အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုကို မြေအောက်သို့ သို့ စိတ် လှုပ်ရှားစွာ ထက်သန်စွာ ပြောလိုက်လေသည်။
- ဝှမ်းတော့မလို့ နည်းနည်းလေးပဲ လိုတော့တယ်။
- နည်းနည်းလေးပဲ လိုတော့တယ်၊ ဝှမ်းတော့မလို့ ဟုတ်လားဟု ကူမာလိုက ပြန်မေးလိုက်သည်။
- အဲဒါ ဗန်းစကားနဲ့ ပြောလိုက်တာပါဟု ကောင်လေးက ပြန်ဖြေလေသည်။ သို့ရာတွင် ကောင်လေးက မရယ်ပါ။ သူပုံပန်းမှာ တစ်ဆိတ် လေးနက်လွန်းနေသည်။ လှုံ့တော့မလို့ သိသိကလေးပဲ လိုတော့တယ်လို့ ပြောတာဗျ။ သည်လိုပါ။ ကျွန်တော် ဘိုးဘိုးသာ သည်လောက်မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီး ပြန်ရောက်မလာဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် သည်ကိုလဲမပြီး နှုတ်ဆက်ခွင့်ရလိုက်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးဗျ။
- ဒါဆို လူကလေးက သွားတော့မှာပေါ့၊ ဟုတ်လား အင်ဒီဆာနာ။
- သို့ရာတွင် ကောင်လေးက သူ့အမေးကို မဖြေပါ။ ကူမာလိုတစ်ယောက် ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေသည်ကို ကောင်လေးက သိလိုက်သည့်အတွက် ကူမာလိုအား ရှင်းပြရန်သာ စိတ်စောနေပါသည်။
- သည်လိုဗျ။ ကျွန်တော်ဘိုးဘိုး ပြန်ရောက်လာတာသာ နောက်ကျမယ်ဆိုရင် သည်ကို တစ်ခေါက်ပြန်ဆင်းလာဖို့ ကျွန်တော်အတွက် လွယ်တော့မှာမဟုတ်ဘူး။ အခု ဘိုးဘိုးက ဓောစောပြန်လာတော့ အချိန်ရသွားတာပေါ့။
- ဒါဆိုရင် လူကလေးက နောက်ပြန်မနက်ကျရင် သွားတော့မယ်ပေါ့။ ဟုတ်လား အင်ဒီဆာနာ။
- ဟုတ်တယ်။ နောက်ပြန်ကျရင် သွားရတော့မှာ။ ဟို သံလမ်းကျဦးကျဦးလေးနဲ့ သွားတဲ့ ရထားလေးနဲ့ သွားရမှာ။ အဲဒီရထားကို သိတယ်မဟုတ်လား။
- ဟာ... အင်ဒီဆာနာရယ်...

- ဒါပေမယ့် ကျောင်းပိတ်ရက်ကျရင် ကျွန်တော် ပြန်လာမှာပါဗျ။ အဲဒီအခါကျ ကျွန်တော်တို့ ဇူးလူးစကား ထပ်သင်ကြတာပေါ့။

- အဲလိုဆိုရင်တော့ ကောင်းပါလေ့ကွယ်ဟု ကုမာလိုက ခပ်ရိုးရိုးပင် ပြန်ပြောလိုက် ပါသည်။

- ဒါဆို ကျွန်တော် နှုတ်ဆက်တယ်နော် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- နှုတ်ဆက်ပါတယ် အင်ဒိုဆာနာရယ်။

ထို့နောက် ကုမာလိုက ဇူးလူးစကားဖြင့် ပြည်းပြည်းသွားပါ အင်ဒိုဆာနာဟု ဆို လိုက်သည်။ ကောင်လေးမှာ ခဏတော့ တွေ့သွားကာ မျက်စိလေးတွေနဲ့လျက် စဉ်းစားနေ သေးသည်။ ထို့နောက် သူကလည်း ဇူးလူးစကားဖြင့်ပင် အေးအေးသာ နေရစ်ပေတော့ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ကုမာလိုက တာအံ့တံ့ဖြင့် ဟာ၊ ဟာ... ဟုရွတ်လိုက်ရာ ကောင်လေးက ရယ်လိုက်ပြီးနောက် သူ့ဦးထုပ်လေးကို မြှောက် လိုက်ကာ ဖုန်တသောသောထဲသို့ ဒုန်းစိုင်းသွားလေတော့သည်။ လမ်းမအတိုင်း ကဆုန် စိုင်းသွားရင်းက သူ့အိမ်ရှိရာ လမ်းဆီသို့ အရောက်တွင် မြင်းကို ရပ်ကာ ပြန်လှည့်ကြည့် လျက် ကုမာလိုအား အဝေးမှ လှမ်းကာ အလေးပြုနေပေးသေးသည်။ ထို့နောက်တွင်မှ သူ့အိမ်ရှိရာ လမ်းအတိုင်း ခရီးဆက်သွားပါတော့သည်။ ကုမာလိုကား နေရာမှပင် ရပ်နေဆဲ။ သရုပ်ပြဆရာလေးကလည်း အပြင်ထွက်လာကာ သွန်ဘေးမှာ လာရပ်ပြီး နှစ်ယောက်သား ကောင်လေးကို ငေးကြည့်နေကြသည်။

- အဲဒါလည်း ဘုရားသခင်က ခေလွတ်လိုက်တဲ့ တမန်တော် နတ်သားလေးတစ်ပါး ပါပဲဗျာဟု ကုမာလိုက သရုပ်ပြဆရာအား လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ပြောလိုက်မိလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် အိမ်ဆီသို့ မြန်လျှောက်လာကြပြီး ကုမာလိုက ပြောလိုက်ပါသည်။

ဒါဆိုရင် သည်မှာ အများကြီး လုပ်လို့ရတယ်လို့ ကိုရင်လေးက ယူဆတယ်ပေါ့။

- အများကြီး လုပ်လို့ရနိုင်ပါတယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။

- တကယ်ပဲလား။

- အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ခင်ဗျားဟု လူငယ်က အစချီလိုက်ပါသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ စိတ် အားထက်သန်မှုက အတိုင်းသား။ သည်တောင်ကြားဟာ အရင်အနေအထားကို ပြန်မရ ခရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိပါဘူးခင်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် နေ့ချင်းညချင်းကြီးတော့ ပြန်ဖြစ်လာ မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အချိန်တော့ ယူရမှာပေါ့ ခင်ဗျား။

- ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော် ရှိမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်မသေခင် ဖြစ်လာမှာပေါ့လေ ဟု ကုမာလိုက ကျိုးနွံစွာ ဆိုလိုက်ပါသည်။ ကျုပ်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ ဒုက္ခသုက္ခ တွေနဲ့သာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာကလား။

ဘာသာဝင်အဖြစ် သွတ်သွင်းပေးရန် ကျင်းပသည့် ဘာသာရေးအခမ်းအနားအတွက် အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်နေကြလေပြီ။ အသင်းတော်ဝင်အမျိုးသမီးများအားလုံး စုံညီ ရောက်ရှိ နေကြလေပြီ။ ဝတ်စုံဖြူများ ဝတ်ဆင်လျက်၊ လည်ပင်းနေရာတွင် အစိမ်းရောင် ပိတ်ခလေးများ စည်းနှောင်လျက်။ အဝေးသို့ရောက်မနေကြလေသော အသင်းတော်ဝင် ယောက်ျားသားများသည်လည်း တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဝတ်ဆင်နေကျအဝတ်အစားများဖြင့် ရောက်ရှိနေကြလေပြီ။ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဝတ်ဆင်နေကျ အဝတ်အစားဟူသည်ကား အလုပ်လုပ်သည့်အခါ ဝတ်သည့် ဝတ်စုံပင်ဖြစ်သည်။ ဧပိထား၊ ဖာထားသော အဝတ် အစားများ၊ လျှော်ဖွပ် တိုက်ချွတ်ထားသော အဝတ်အစားများပင်ဖြစ်သည်။ ဘာသာ ဝင်မည့် ကလေးသူငယ်များလည်း စုံညီရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။ မိန်းကလေးများက ဝတ်စုံဖြူများနှင့် ခေါင်းဆောင်းလေးများနှင့်ဖြစ်သလို ယောက်ျားလေးများကလည်း ကျောင်းသွားသည့် အဝတ်အစားများနှင့်ဖြစ်သည်။ ဧပိထား၊ ဖာထားသော အဝတ်အစား များ၊ လျှော်ဖွပ် တိုက်ချွတ် ထားသော အဝတ်အစားများပင်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများမှာ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)၏ နန်းသည်အား ကူညီညာလုပ်ကိုင်ပေးရင်းဖြင့် အိမ်ထဲတွင် အလုပ်ရှုပ် နေကြသည်။ အခမ်းအနားအပြီးတွင် စားကြသောက်ကြဖို့ ဖြစ်သည်။ အစားအသောက်မှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း မဟုတ်ပါ။ လက်ဖက်ရည်အဖန်အရသာ တစ်စက်မှ မကျန်တော့သည် အထိ ကိုယ်ထားသောလက်ဖက်ခြောက်များဖြင့်နှစ်ထားသည့် လက်ဖက်ရည်နှင့်ပြောင်းဆန် ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အိမ်တွင်းဖြစ် မုန့်တို့သာ ဖြစ်ပါသည်။ ဘာမှ မဆန်းလှသော အစားအသောက် ဖြစ်သော်လည်း အားလုံး အတူတကွ စားကြသောက်ကြရမည်လည်းဖြစ် လေသည်။

တောင်ကြားမဟာ၏ အထက်တွင်ကား မုန့်တိုင်းတိမ်ဆိုင်တို့က ပြင်းထန်သော အပူချိန်အောက်တွင် အုံ့ကျင်းဖွဲ့နေပြန်လေရာ ထိုသို့ဖွဲ့လာသည့်အတွက် ဝမ်းသာရမည် လား၊ ဝမ်းနည်းရမည်လားဆိုသည်ကို မည်သူကမျှ အတတ်မသိနိုင်ပါပေ။ ပထဝီမြေပြင် နီနီနှင့် အပင်မှ တောင်ကုန်းနီနီ ထိပ်များဆီအထိ အရိပ်မည်းကြီးများက ရွက်တိုက် ရွေ့လျားနေကြလေပြီ။ လူတို့က ကောင်းကင်ဆီသို့ မော်ကြည့်ကြသလို ခရိုင်ဘုန်းတော် ကြီးလာမည့် လမ်းမဆီသို့လည်း မျှော်ကြည့်နေကြပါသည်။ ဝမ်းသာရမည်လား၊ ဝမ်းနည်း

ရမည်လားဆိုသည်ကို မည်သူကမျှ အတတ်မသိနိုင်ပေ။ သည်နေ့လုံး မဝင်ခင် တောင်ကုန်းများကြား၌ လျှပ်စီးများ လက်လေပြီ။ မိုးကြိုးထစ်သံများကလည်း တောင်ကုန်းများကြားတွင် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်နေလေဦးမည်သာတကား။

ကုမာလိုသည် မိုးကောင်းကင်ကို တကြောင့်ကြကြဖြင့် မော်ကြည့်လိုက်မိသလို ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီး ကြွလာမည့် လမ်းမဆီသို့လည်း မျှော်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ကြည့်နေခဏအတွင်းမှာပင် နွားနို့များ သယ်ဆောင်လာသောလှည်းဖြင့် သူမိတ်ဆွေကြီး ပြန်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် အံ့အားသင့် သွားရလေသည်။ အံ့အားသင့်ဆို၊ နွားနို့များ သည်လောက်စောစော တစ်ခါမျှ မလာဖူးသောကြောင့်တည်း။

- စောလှချေလား မိတ်ဆွေကြီး။
- စောတယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ဟု သူမိတ်ဆွေက လေးစေးတည်ငြိမ်စွာ ပြောပါသည်။ မနက်ဖြန်ကျရင် ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ဆင်းရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ အင်ဒိုဆီခါနီ ဆုံးသွားပြီဗျ။
- ဟာ... ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာဟု ကုမာလိုက ပြောလိုက်ပါသည်။
- ဟုတ်တယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ နေက ဟိုနေရာမှာ ရှိနေတုန်း... ဟု ပြောကာ သူ့ခေါင်းအထက်ကို လက်ညှိုးညွှန်လိုက်ပြီးမှ သူ ဆုံးသွားတာပဲဟု ဆက်ပြောပါသည်။
- အင်း... စိတ်မကောင်းစရာပဲဗျာ။
- ဟုတ်တယ်၊ စိတ်မကောင်းစရာပဲ။ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ရယ်။
- အွန်ပွန်ဒီး(စ်)နား တစ်ယောက်ရော ဘယ်လို နေသလဲ။
- သူကတော့ ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောပါဘူး။ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ သူက အင်မတန် နှုတ်နည်းတာကလေး။ ဒါပေမယ့် အခုတစ်ခါမှာတော့ သူ တိတ်နေတာကြီးက ပိုဆိုးတယ်ဗျ။ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ပြန်ပြီး ရေလေးမိုးလေးမျိုးလိုက်ပါဦးမယ် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ပြီးရင် အသင်းတော်ဝင် အခမ်းအနားကို ပြန်လာခဲ့ပါ့မယ်။

- သွား၊ သွား မိတ်ဆွေကြီး။

ကုမာလို အိမ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်ပြီး အင်ဒိုဆီခါနီ ကွယ်လွန်သွားသည့်အကြောင်း သူ့အနီးကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။ သူ့အနီးက ဩတ်၊ ဩတ်ဟု ဆိုလေသည်။ အိမ်ထဲက အမျိုးသမီးတွေကိုလည်း ပြောပြလိုက်သည်။ တချို့က မျက်ရည်ကျကြသည်။ ဧသသူ အမျိုးသမီးကြီး၏စိတ်ကောင်းနည်းကောင်း ရှိမှုကိုလည်း သူတို့ ပြောဆိုနေကြပါသည်။ ကုမာလိုက သူ့စားပွဲသို့ သွားလိုက်ပြီး သူ ဘာလုပ်သင့်သည်ကို ထိုင်စဉ်းစားနေမိသည်။ သည် အခမ်းအနားပြီး ဆုံးသွားလျှင်ဖြင့် ကုန်းမြင့်အရပ်ရှိ အိမ်သို့ သွားကာ သည်က လူတွေ၏ ကြော့မှုကို ဂျာဗုစ်အား ပြောပြရန် စတင်လိုက်မိရသည်။ သို့ရာတွင် အသုဘ အိမ်တစ်အိမ်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က သူ့အာရုံမှာ ပေါ်လာသည်။ လူဖြူတွေ၏ ကားများနှင့် ဧည့်ကားနေမည်။ အနက်ရောင်အဝတ်များကို ဝတ်ဆင်ထားကြသော လယ်သမားများက

လည်း ဟိုဘစ်စု၊ သည်တစ်စုဖြင့် အုပ်စုဖွဲ့ကာ တိုးတိုးသက်သက်၊ လေးလေးနက်နက် ပြေးလိုနေကြမည်။ ထိုသို့သော မြင်ကွင်းမျိုးကို သူ့မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ ယိုးစံနှင့် မညီသည့်အတွက် သွားချင်သည့်တိုင် မသွားနိုင်မှန်းလည်း သိနေပြန်သည်။ သူသာ ရောက်သွားလျှင် သူ့ဘာသာ တစ်ယောက်တည်းသာ မတ်တတ်ကြီး ရပ်နေရပေလိမ့်မည်။ ဂျာဗုစ်ကိုယ်တိုင် ထွက်မလာသမျှ ကာလပတ်လုံး သူ့ကို ဘာအတွက် လာမှန်းလည်း ဘယ်သူကမှ မေးကြမည်မဟုတ်။ ရွာမှ လူအများ၏ ထိခိုက်ကြေကွဲမှု သတင်းစကားကို သူ့သယ်လာမှန်းလည်း ဘယ်သူကမှ သိကြမည်မဟုတ်ချေ။ သက်ပြင်း ချလိုက်ကာ အံ့ဆွဲထဲမှ စာရွက်များကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ သည်ဒေသများတွင် နေထိုင်သော လူဖြူအများစုမှာ နူးလူးစကားကို ပြောတတ်ကြသော်လည်း နူးလူးစကားကို ရေးတတ် မတ်တတ်သူ အလွန်နည်းပါးလှသည့်အားလျော်စွာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ပင် ရေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ သို့ဖြင့် သူရေးချလိုက်လေသည်။ သူ အများကြီး ရေးသည်။ စတ္တုတ္တေကို ဆုတ်ပစ်သည်။ အသစ်ပြန်ရေးသည်။ ဆုတ်သည်။ ရေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ သူ့စာကို အဆုံးသတ်လိုက်နိုင်သွားပါသည်။

အွန်ပွန်ဒီး(စ်)နားခင်ဗျား

အမေကြီး ကွယ်လွန်တိမ်းပါးသွားသည်ဟု ကြားသိရသည့်အတွက် ဤအသင်းတော်မှ ကျွန်တော်များ ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြရပြီး ထိုအဖြစ်ကို ကျွန်တော်များ စာနာနားလည်ကာ မျက်ရည်တွေတွေကျလျက် ထိခိုက်ခံစားကြရပါသည် ခင်ဗျား။ ကျွန်တော်တို့အတွက် အွန်ပွန်ဒီး(စ်)နား ဆောင်ရွက်ပေးနေသော ကိစ္စရပ်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး အင်ဒိုဆီခါနီ သိထားမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အဲဒီကိစ္စများတွင် အင်ဒိုဆီခါနီပင်လျှင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့လေမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်များ မိတ်ဆွေအိမ်ထဲသို့ အင်ဒိုဆီခါနီ၏ပိုင်ဆိုင် အနားရနေရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)နား၏ ထိခိုက်ကြေကွဲမှုကို သက်သာစေရန်အတွက်လည်းကောင်း ဤ အသင်းတော်တွင် ကျွန်တော်များ ဝတ်ပြုဆုတောင်းနေကြမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အစီရင်ခံစာပါသည်ခင်ဗျား။

အွန်ပွန်ဒီး(စ်)နား၏ သစ္စာရှိသော အဝေအပါး
သိက္ခာတော်ရ အင်(စ်) ကုမာလို

စာကို အဆုံးသတ်ပြီးသောအခါ ပွဲသင့် မပွဲသင့် တွေးနေမိရပြန်သည်။ ဆိုကြပါစို့၊ ထိုအမျိုးသမီးကြီးသည် သူ့ရင်နှင့်လွယ်ကာ မွေးခဲ့ရသော သားလေး အသတ်ခံရသဖြင့် အသည်းနည်း ကွဲအက်ကြေပြိုနေကာ တိမ်းပါးသွားရသည် ဆိုပါစို့။ ယင်းသို့သာဖြစ်လျှင် သူ့သားအား သတ်ခဲ့သူ လူတစ်ယောက်၏ ဝမ်းမြစ်နေသည့် သူ့အနေဖြင့် သည်စာမျိုးကို

ပွဲသင့်ပါနဲ့လော။ ထိုအမျိုးသမီးကြီး နေမကောင်းထိုင်မသာဖြစ်ကာ ချုံးကျသွားသည်ကို သူ ကြားခဲ့သည်သာ မဟုတ်တော့လော။ ဤအစဉ်းစားကြပ်လှည့်ကိစ္စနှင့် နပန်းလုံး မျင်းက သူ ကြိုက်သည်လောက်မိရသည်။ မရေမရာအတွေးများနှင့် ထိုင်နေစဉ်အတွင်း နွားနို့လက်ဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို သင်ကြားပေးရန် ရောက်ရှိ လာသည့် သရုပ်ပြဆရာလေးကိုလည်းကောင်း သူအမှတ်ရလိုက်မိသည်။ ထို့ပြင်တဝ ဂျာဗစ်၏ စကားသံကိုလည်း ယခုပင် သည်အခန်းထဲမှာ ပြောချလိုက်သည့်နယ် ပြန်လည် ကြားယောင်မိသွားပြန်သေးသည်။ သက်ညှာခွင့်ရလိုက်သလားတဲ့။

သည်လူကြီးကား လမ်းမထက်တွင် အခြေခိုင်ခိုင်ရပ်တည်နေသော လူတစ်ယောက် သာဖြစ်ပြီး မည်သူကမှ သွေခြေလှမ်းကို ပျက်သွားအောင် လုပ်နိုင်မည်မဟုတ်သည်ကို လည်း ကူမာလို သိနေပါသည်။ သို့ဖြင့် သူက စာအိတ်ကို ပိတ်လိုက်ကာ အပြင်သို့ ထွက်ပြီး ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ သည်စာလေးကို သွားပို့ပေး ပါလား၊ ကလေးဟု သူပြောလိုက်ပါသည်။ ကောင်လေးက သွားပို့ပေးပါမယ် အွန်ပွန်ဒီဒီး(စ်)ဟု ပြန်ပြောသည်။ ကူလူဆိုအိမ်ကိုသွား၊ ပြီးရင် သူ့မြင်းကို ခဏငှားပြီး သည်စာကို အူကျာမှစီရံ၊ အိမ်ကို သွားပို့လိုက်နော်။ အွန်ပွန်ဒီဒီးကားကို အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေနဲ့။ အဲဒီအိမ်မှာ တော့တဲ့လူ တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲကိုသာ စာကို ထည့်လိုက်နော်။ ပြီးတော့လည်း ကလေးရယ်၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နဲ့ ရှိရှိသေသေလည်း သွားဦးနော်။ အဲဒီရောက်ရင် ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း အော်မခေါ်နဲ့။ ရယ်လည်း မရယ်မိစေနဲ့။ လေလည်း မပေါမိစေနဲ့။ အင်ဒီဆီခါနီ ဆုံးသွားလို့ အခုလို မှာနေတော့နော်။ နားလည်လား။

- ကောင်းကောင်း နားလည်ပါတယ် အွန်ပွန်ဒီဒီး(စ်)။
- ဒါဆိုလည်း သွားတော့နော် ကလေး။ ဘာသာဝင်အခမ်းအနားကို မင်း မြင်ခွင့် မရလိုက်နိုင်တော့တဲ့အတွက်တော့ အဘ ဖိတ်မကောင်းဘူး။
- ရပါတယ် အွန်ပွန်ဒီဒီး(စ်)ခင်ဗျ။

ထို့နောက်တွင်ကား အင်ဒီဆီခါနီ ကွယ်လွန်သွားကြောင်းကို လူအပေါင်းအား ကူမာလိုကိုယ်တိုင် သွားပြောလိုက်ပါသည်။ အားလုံး ငြိမ်ကျသွားကြသည်။ ရယ်မောသံ၊ တွေ့ကရာရှစ်သောင်း ပြောနေကြသံများလည်း လုံးလုံး မရှိတော့။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီး ရောက်လာသည်အထိ တိုးတိုးသက်သက်နှင့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် စကားရပ်ပြောနေကြ လေသည်။

ဘာသာဝင်အခမ်းအနားကျင်းပချိန်တွင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအတွင်း၌ မှောင်လာပြီ ဖြစ်ပေရာ မီးအိမ်များကို ထွန်းညှိလိုက်ကြရပါသည်။ ကြီးမားလှသော တိမ်တိုက်ကြီးများ က တောင်ကြားတစ်လျှောက်ကို ပုံးလွှမ်းထားကာ မြေဆီလွှာများ အသားစ ကွာသလို ကွာကျနေသော ပျက်စီးခြောက်ကပ်နေသည့် တောင်ကုန်းများအပေါ်တွင် လျှပ်စီးက တဝင်းဝင်း တလက်လက်ရှိနေလေပြီ။ အဘိုးကြီး၊ အမယ်ကြီးများ၊ သားသည်မအများ

နှင့် ကလေးသူငယ်များနေထိုင်ရာ တောင်ကြားများထဲတွင်လည်း မိုးကြိုးက ထစ်ချွန်း လှက်နေပေပြီ။ အရွယ်ကောင်း ယောက်ျားတွေ အဝေးရောက်နေကြသည်။ အရွယ်ကောင်း မိန်းကလေးတွေ အဝေးရောက်နေကြသည်။ မြေဆီလွှာက သူတို့တွေအား ဆီးတားခြင်းငှာ မစွမ်းသာပါ။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအတွင်းမှ ကလေးငယ်တချို့ကား အသင်းတော်ဝင်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိနေကြလျက်ရှိပေသည်။ မကြာခင် သူတို့သည်လည်း အဝေးကို ထွက်သွားကြပေလိမ့်မည်။ မြေဆီလွှာက သူတို့ သည်မှာ ဆက်နေကြလေအောင် ဆီးတားခြင်းငှာ မစွမ်းသာပါ။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲတွင် မှောင်နေသည်။ မိုးရေကလည်း မလုံသော ခေါင်မိုးမှ တစ်ဆင့် ယိုစီးကျလာသည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရေအိုင်ငယ်များ ဟိုတစ်ကွက်၊ သည် တစ်ကွက်၊ မိုးရေကို ရောင်ကွင်းရန် လူတို့က ဟိုဟိုသည်သည် ရွှေ့ကြည့်ကြသည်။ အပြုရောင် ဝတ်စုံတချို့မှာ စိုကုန်ပြီ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်မှာ ချမ်းလှသဖြင့် တုန်နေသည်။ ဤအခမ်းအနားကား ထိုမိန်းကလေးအတွက် ခံညားထည်ဝါသော ထုံး တမ်းစဉ်လာ အခမ်းအနားတစ်ရပ် ဖြစ်နေပေရာ သူ့မူမှာ မိုးလွတ်သည့်နေရာသို့ မရွေ့ရဲ ရှာပါ။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက ဆိုလိုက်ပါသည်။ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တော်မူပါ အရှင်ဘုရား။ ဤအရှင်ဘုရား၏သမီးတော်အား အရှင်ဘုရား၏ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနု ဘော်ဖြင့် စောင့်ရှောက်တော်မူပါဘုရား။ အရှင်ဘုရား၏သမီးတော်အဖြစ် ထာဝရ ဆက် လက် တည်မြဲနေစေရန်လည်း စောင့်ရှောက်တော်မူပါဘုရား။ အရှင်ဘုရား၏ သန့်ရှင်း သော စိညှပ်တော်ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပိုမို သက်ဝင် ယုံကြည်ကိုင်းရှိုင်းလာစေရန်လည်း စောင့်ရှောက်တော်မူပါဘုရား။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက သူ့ရွှေသို့ ကလေးငယ်တစ်ယောက် ရောက်လာလေတိုင်း ဤစကားကို မြွက်ကြားလျက် ဘာသာဝင်အဖြစ် သွတ်သွင်း ချီးမြှောက်ပေးပါသည်။

အခမ်းအနားပြီးဆုံးသွားသောအခါ အိမ်တွင်းသို့ သူတို့ စုပြုံရောက်ရှိ သွားကြပါ သည်။ မထူးဆန်းလှသော အစားအသောက်များကို စားကြသောကံကြကုန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ လျှပ်စီးများနှင့် မိုးကြိုးများ မရှိတော့ပြီဖြစ်လည်း မိုးက သည်းသည်းထန်ထန် ရွာနေဆဲ ဖြစ်လေရကား ထိုနေ့တွင် ဘာသာဝင်အဖြစ် သွတ်သွင်းမှုမပြုသေးသူများကိုလည်းကောင်း၊ သွတ်သွင်းခံရသူ ကလေးငယ်များ၏ မိဘမဟုတ်သူများကိုလည်းကောင်း ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းအတွင်း၌သာ ဆက်လက် မိုးနားကြရန် ကူမာလိုက ပြောရလေသည်။ သို့တိုင် အောင် သူ့အိမ်မှာ မဆုံတော့အောင်ဖြစ်နေလေသည်။ လူတွေကား မီးဖိုချောင်ထဲမှာ၊ ကူမာလို စာရင်းတွက်သောအခန်းထဲမှာ၊ သူတို့ ထမင်းစားကြသောအခန်းထဲမှာ၊ သူတို့ အိပ်သောအခန်းထဲမှာသာမက သရုပ်ပြဆရာလေး၏ အခန်းထဲမှာပါ ရောက်နေကြလေ သည်။

နောက်ဆုံး၌ကား မိုးတိတ်သွားလေပြီ။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ကူမာလိုတို့

နှစ်ပါးကည်းသာ ကူမာလိုစာရင်းတွက်ရာ အခန်းထဲ၌ ကျန်ရစ်လေတော့သည်။ ခရိုင် ဘုန်းတော်ကြီးက သူ့ဆေးတံကို မီးညှိုလိုက်ပြီး ကူမာလိုအား ပြောလေသည်။ မစ္စတာ ကူမာလို၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကို ပြောစရာရှိတယ်။ ကူမာလို အထိတ်တလန့် ထိုင်ချလိုက်ပါ သည်။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီး ပြောမည့်စကားကို သူကြောက်နေပါသည်။

- ခင်ဗျာ ဒုက္ခသုက္ခအပေါင်းကို ကြားရတာ ကျုပ်စိတ်ထဲ မကောင်းလှဘူး မိတ်ဆွေကြီး။

- တော်တော်ကို ဆိုးလှပါတယ် ဘုရား။
- အခုလောက်အထိ ထိခိုက်ခံစားခဲ့ရပြီးတဲ့နောက် ကျုပ် ခင်ဗျာကိုထပ်ပြီး စိတ် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေချင်ဘူး မစ္စတာကူမာလို။ ဒါကြောင့် ဘာသာဝင်အဖြစ် သွတ် သွင်းပေးတဲ့ အခမ်းအနားပြီးတဲ့အထိ စောင့်တာပိုကောင်းမယ်လို့ ကျုပ် စဉ်းစားခဲ့ပါ တယ်။

- မှန်ပါ ဘုရား။
- သည်စကားကို ပြောရတာ ကျုပ် ခင်ဗျာအတွက် စဉ်းစားပြီးပြောတယ်ဆိုတာကို မိတ်ဆွေချင်တယ် မိတ်ဆွေကြီး။

- မှန်ပါ ဘုရား။
- အဲတော့က ခင်ဗျာအနေနဲ့ နဒီရုနီက ခွာသင့်တယ်လို့ ကျုပ် စဉ်းစားမိတယ် မစ္စတာ ကူမာလို။

ဟုတ်တယ်၊ သည်စကားကို ပြောမှာပဲပေါ့။ အခုတော့ ပြောချလိုက်ပြီပဲလေ။ ဟုတ်တယ်၊ ဒါကိုပဲ ကျုပ် စိုးရိမ်နေခဲ့တာ။ စိုးရိမ်နေတဲ့ကြားက ကျုပ်ကို နှင်နေပြီကော။ ကျုပ် သေရတော့မယ်။ ကျုပ်အတွက် အစကပြန်စရလောက်အောင် အလွယ်က မကောင်း တော့ဘူး။ ကျုပ်အိုလှပြီ။ မစ္စမီးတော့ဘူး။ သည်ကြားထဲကပဲ သည်ကလူတွေအတွက် အဖအရာမှာ နေနိုင်အောင် ကျုပ် အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ နဒီရုနီကို ကျုပ် ပြန်လာတဲ့နေ့ကို အရှင်ဘုရား မြင်စေချင်စမ်းလှပါတယ် ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးရယ်။ ကျုပ် အိုလှပြီဖြစ်ပေမယ့် သည်က လူတွေ ကျုပ်အပေါ် ဘယ့်ကလောက်မေတ္တာထားကြ တယ်ဆိုတာ အရှင်ဘုရား မြင်စေချင်စမ်းလှပါဘိတော့တယ်။ ကလေးလေး တစ်ယောက် က အွန်ပွန်ဒီး(စ်)ပြန်လာတာ သမီးတို့ ပျော်နေတာ၊ ဟို တစ်ပါးပြောတာကို သမီးတို့ နားမလည်ဘူးရှင်လို့ ပြောလိုက်တာကို အရှင်ဘုရား ကြားစေချင်စမ်းလှပါဘိတော့တယ်။ အပြောင်းအလဲတွေ ခြစ်လတ်တဲ့အချိန်မှာ အရှင်ဘုရားက ကျွန်တော်မျိုးကို ဖယ်ရှားပစ် တော့မလို့လား။ ကလေးတွေအတွက် နွားနို့တွေ ရလာ၊ သရုပ်ပြဆရာလေးလည်းရောက် လာ၊ တာတမံအတွက် တုတ်ချောင်းတွေကို မြေကြီးပေါ်မှာ စိုက်လာတဲ့အချိန်မှာမှ အရှင်ဘုရားက ကျွန်တော်မျိုးကို ဖယ်ရှားပစ်တော့မလို့လား။

မျက်လုံးထဲတွင် မျက်ရည်များ ပြည့်လှုံလာသည့်အတွက် မျက်လုံးများကို မှိတ်

လိုက်သည်။ မျက်ရည်များက လှုံကျလာပြီး ချစ်လှစွာသော မဆီမန်းဂု၏ ပိုက်ဆံဖြင့် ဤဘာသာဝင်အခမ်းအနားအတွက် ချုပ်လုပ်ထားသော အနက်ရောင်ဝတ်စုံပေါ်သို့ ပာပေါက်ပေါက်ကျကုန်သည်။ အိုမင်းနေသောခေါင်းက စိုက်ကျနေကာ အဘိုးကြီးသည် ကလေးတစ်ယောက်လို ငှူကြီးထိုင်လျက် ဘာစကားကိုမှ မဆိုနိုင်အောင် ဖြစ်နေရလေ သည်။

- မစ္စတာ ကူမာလိုဟု ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက နူးညံ့စွာခေါ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နောက်ထပ်တစ်ခါ ခပ်ကျယ်ကျယ်လေး ထပ်ခေါ်လိုက်သည်။ မစ္စတာ ကူမာလို။

- မှန်ပါ ဘုရား။
- ခင်ဗျား စိတ်ထိခိုက်အောင်လုပ်သလိုဖြစ်နေတဲ့အတွက် ကျုပ်စိတ်မကောင်းပါဘူး။ ကျုပ် တကယ် စိတ်မကောင်းပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ရှောင်ထွက်သွားတာက ပိုမကောင်းပေးဘူးလားဗျာ။

- ဒါကတော့ အရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူတဲ့ စကားပါပဲ ဘုရား။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက ထိုင်ခုံအစွန်သို့ တိုးထိုင်လိုက်ကာ ခူးနှစ်ဖက်ပေါ်သို့ တံတောင်ဆစ်များကို ထောက်လျက် ပြောပါသည်။ သည်မယ် မစ္စတာ ကူမာလို၊ အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့လူရဲ့ ဖအကြီးက သည်နဒီရုနီ၊ ခင်ဗျားတို့ အရပ်ထဲကဆို။ မစ္စတာ ကူမာလိုဆို။

- မှန်ပါတယ် ဘုရား။
- ဒါဆိုလည်း အဲဒီအကြောင်းတစ်ခုတည်းနဲ့တင် ခင်ဗျား ထွက်သွားသင့်တယ်လို့ ကျုပ်တော့ ယူဆတယ်။

အဲဒီအကြောင်းကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး ထွက်သွားသင့်တယ်တဲ့လား။ အဲဒီလူကြီးက ကျွန်တော်မျိုးကို တွေ့ဖို့ သည်ကို လာနေတာပဲ မဟုတ်လား။ ဟိုကောင်လေးကလည်း ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ အိမ်ကို လာနေတာပဲ မဟုတ်လား။ ကလေးတွေအတွက် အဲဒီလူကြီးကပဲ နွားနို့တွေ ပေးနေတာ မဟုတ်ဘူးလား။ သည်က လူတွေကို လယ်ယာစိုက်ပျိုးနည်းတွေ သင်ပြပေးဖို့ သည်သရုပ်ပြဆရာလေးကို ရှာလာတာကလည်း သည်လူကြီးပဲ မဟုတ်ဘူး လား။ အခုဆို အင်ဒိုဆီခါစီ တိမ်းပါးသွားတဲ့အတွက် ကျွန်တော်မျိုးကြီးရဲ့ ရင်ထဲမှာလည်း ထိခိုက်ကြေကွဲနေရတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ ဒါပေမယ့် သည်နိုင်ငံအတွင်းက ကြီးမြတ် လှတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်လေတဲ့ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို သည်စကားတွေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောရမှာလဲ။ သည်လိုစကားတွေက ဘယ်လိုမှ ပြောလို့မရတဲ့ စကား တွေလေ။

- ကျုပ်ပြောတာ သဘောပေါက်လား မစ္စတာ ကူမာလို။
- သဘောပေါက်ပါတယ် ဘုရား။
- ကျုပ် ခင်ဗျားကို ခင်ဗျာမိတ်ဆွေဟောင်းကြီး နထော်(စ်)ဘယ်လာ ရှိရာ ပိုက်

ယက်ထူး... ရွာဘု(စ်)ကို ပို့ပေးပါမယ်။ အဲဒီမှာ သူ့ကို ခင်ဗျားက ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးလို့ ရတာပဲ။ အဲဒါဆိုရင် ခင်ဗျာပန်းပေါ်က ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတွေလည်း အတော်လျော့သွားမှာ ပါ။ သူက အဆောက်အအုံတွေ၊ ကျောင်းတွေ ကိစ္စကိုလုပ်ပြီး ခင်ဗျားက ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါး လုပ်စရာရှိတဲ့ သာသနာ့အလုပ်တွေကိုသာ အာရုံထားပြီး လုပ်သွားနိုင်ပါလိမ့် မယ်။ အဲဒါ ကျုပ်စိတ်ကူးထဲမှာ ရှိနေတဲ့ အစီအစဉ်ပဲ။

- သဘောပေါက်ပါတယ် ဘုရား။
- သည်မှာသာ ခင်ဗျား ဆက်နေမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျာပန်းပေါ်မှာ တာဝန်တွေက မနည်းမနော ရှိနေလိမ့်မယ် မစ္စတာကုမာလိုရေ။ မစ္စတာကုမာ့စစ်က ခင်ဗျားနဲ့တစ်ရပ်တည်း နေနေတဲ့ကိစ္စတင်မကဘူး။ အနားနဲ့အခြေခံသလို ခင်ဗျာရဲ့ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို ပြန် ဆောက်ကိစ္စကလည်း လိုလာတော့မယ်။ အဲဒီအလုပ်က ငွေလည်းကုန်၊ လူလည်းပန်းမယုံ အလုပ်ပျ။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရဲ့အနေအထားကလည်း ကနေ့ ခင်ဗျားမြင်လိုက်တဲ့အတိုင်း ပဲ။

- ဖန်ပါ ဘုရား။
- နောက်တစ်ချက်ကလည်း ခင်ဗျာသားရဲ့စခန်းကို ခင်ဗျားတို့နဲ့အတူနေဖို့ ခေါ်လာ တယ်လို့ ကျုပ်နားလည်ထားတယ်။ အဲဒီကလေးမလေးကလည်း ကိုယ်ဝန် အရင့်အမနဲ့။ အဲဒီကလေးတွေကို သည်မှာထားတာ တရားပါမလား မစ္စတာကုမာလိုရယ်။ သည် အကြောင်းတွေကို လုံးလုံးမသိတဲ့နေရာ တစ်နေရာကို သွားကြတာ ပိုမကောင်းပေဘူး လားဗျာ။

- သဘောပေါက်ပါတယ် ဘုရား။
- တံခါးခေါက်သံကြားလိုက်ရသည်။ သူ့စာကို ယူသွားပေးသော ကောင်လေးက တံခါးဝတွင် ရပ်နေသည်။ ကောင်လေး၏ လက်ထဲတွင် စာတစ်စောင်။ ကုမာလိုက စာကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ စာပေါ်တွင် သိက္ခာတော်ရ အက်(စ်) ကုမာလို၊ နန္ဒီရူနီဟု ရေးထားလေသည်။ ကုမာလိုက ကောင်လေးအား ကျေးဇူးစကားဆိုလိုက်ပြီး တံခါးကို ပိတ်လိုက်ကာ သူ့နေရာတွင် ပြန်ထိုင်လျက် ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီး စကားအဆက်ကို နားစွင့်လိုက်ပါသည်။

- ခင်ဗျာစာကို ဖတ်လိုက်ပါဦး မစ္စတာ ကုမာလို။
- ကုမာလိုက စာအိတ်ကို ဖောက်လိုက်ကာ စာကို ဖတ်လိုက်ပါသည်။

စွမ်းဖွံ့ဖိုး(စ်)ခင်ဗျား
ခင်ဗျားရဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ကြေကွဲရကြောင်း အကြောင်းကြားစာအတွက်ရော ခင်ဗျာဘုရားကျောင်းမှာ ဝတ်ပြုဆုတောင်းပေးမယ်ဆိုတဲ့ကတိစကားအတွက်ပါ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ခင်ဗျား ယူဆတာ မှန်ပါတယ်။ အခု

လုပ်ငန်းတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ သိထားသလို သည်ကိစ္စတွေမှာ သူ့ကလည်း အင်တိုက်အားတိုက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တာပါ။ ဒါတွေကို ကျွန် တော်တို့ အင်မတန်ချစ်တဲ့ သားအတွက် ရည်စူးပြီး လုပ်ခဲ့ကြတာပါပဲ။ နန္ဒီရူနီမှာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအသစ်တစ်ကျောင်းတည်ဆောက်ပေးဖို့လည်း ကျွန်တော်နဲ့ရဲ့ နောက်ဆုံးဆန္ဒတွေထဲမှာ ပါတာမို့ အဲဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လာပြီး ခင်ဗျားနဲ့ ဆွေးနွေးပါဦးမယ်။

စစ်မှန်စွာ
ရှိမ်း(စ်) ဂျာဗစ်

ကျွန်တော်တို့ ဂျီယာနွတ်(စ်)ကို မသွားခင်ကတည်းက ကျွန်တော်နဲ့ ကောင်း ကောင်း မမာလှဘူးဆိုတာလည်း ခင်ဗျား သိထားသင့်တယ်နော်။

ကုမာလို မတ်တတ်ထလိုက်သည်။ ထို့နောက် ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးပင်လျှင် အံ့အားသင့် သွားရသော အသံတစ်မျိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ဒါ ဘုရားသခင်ဆီက စာပဲ။ ထိုအသံ ထဲတွင် ပူနံ့မှူးများက သက်သာရာ ရသွားခြင်းလည်း ပါသည်။ ရယ်သံလည်း ပါသည်။ ငိုသံလည်း ပါသည်။ အခန်းပတ်လည်ရှိ နံရံများကို ဧဝကြည့်လိုက်ပြီး ကုမာလိုက ထပ်ပြောလိုက်သည်။ ဒါ ဘုရားသခင်ဆီက စာပဲ။

- ခင်ဗျားပြောတဲ့ ဘုရားသခင်ဆီက စာကို ကျုပ်ကြည့်ပါရလေလားဟု ခရိုင် ဘုန်းတော်ကြီးက ခြောက်ကပ်ကပ်အသံဖြင့် ပြောလိုက်ပါသည်။

ကုမာလိုက စာကို ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးထံသို့ ထက်သန်စွာ ကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက စာကို ဖတ်နေစဉ် ဂနာမဗြိမိစွာ ရပ်စောင့်နေမိရသည်။ စာဆုံးသွားသောအခါ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက အလေးအနက်ပြောလေသည်။ အင်မတန် ကောင်းတဲ့ ပြက်လုံးတစ်ခုပဲ။

ထို့နောက် ဘုန်းတော်ကြီးက စာကို နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ဖတ်လိုက် ပြန်ကာ နှပ်တစ်ချက် ညှစ်လိုက်ပြီးနောက် စာကို လက်ထဲတွင် ကိုင်လျက်ကပင် လှမ်းမေးသည်။

- အခုလုပ်နေတဲ့ ကိစ္စတွေဆိုတာက ဘာတွေတဲ့ဗျာ။

နွားနို့အကြောင်း၊ ဆောက်ဖြစ်တော့မည့် တာတမံသစ်အကြောင်းနှင့် သရုပ်ပြစရာ လေးအကြောင်းတို့ကို ကုမာလိုက ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။ ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက နှပ်ကို အထပ်ထပ် ညှစ်လိုက်လေပြီးမှ ကုမာလိုအား ပြောလေသည်။ ဒါ အင်မတန်ကို ထူးဆန်း လှပတာပဲ။ ကျုပ်ကြားခဲ့ဖူးသမျှအဖြစ်တွေထဲမှာ သည်အဖြစ်က အထူးဆန်းဆုံး ဖြစ်ရင်

တစ်ခုပေးပါ။

ကျွန်တော်တို့ ဂျီဟနနွဘာ(စ်)ကို မသွားခင်ကတည်းက ကျွန်တော်ဇနီး ကောင်းကောင်း မမာလှဘူးဆိုတာလည်း ခင်ဗျား သိထားသင့်တယ်အော်ဆိုသည် စကားလုံးများ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ကူမာလိုက ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။ ထိုစကားလုံးများကို နားလည်စရာမူ၊ မေတ္တာကရုဏာတို့ဖြင့် မည်သို့မည်ပုံ စီရင်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို သူ ရှင်းပြလိုက်သည်။ ထို့အပြင် သက်ညှာခွင့်ရလိုက်သလားဟူသော စကားလုံးများကိုလည်း သူရှင်းပြလိုက်ပါသည်။ ထို့အပြင် သူ့ထံ လာရောက်လည်ပတ်သော ကောင်းလေး၊ မြူးရွှင်မှုအတိရှိသော ကောင်ကလေးအကြောင်းကိုလည်း ခရိုင်ဘုန်းကြီးအား သူ ပြောပြ ဖြစ်သွားလေသည်။

ဘုရားကျောင်းထဲ ဝင်ပြီးတော့ ဝတ်ပြုဆုတောင်းကြာရအောင်ဗျာ၊ ဘုရားကျောင်းထဲမှာ ဝတ်ပြုဆုတောင်းလို့ရအောင် ခြောက်တဲ့နေရာတစ်နေရာတော့ ရှာလို့တွေ့မှာပါဟု ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက ပြောလေသည်။ ပြီးရင်တော့ ကျုပ်သွားမှ ဖြစ်တော့မယ်။ ကျုပ်မှာ ခရီးဆက်စရာတွေ အများကြီး ကျန်နေသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မသွားခင် ခင်ဗျာဇနီးကိုလည်း နှုတ်ဆက်ရဦးမယ်၊ ခင်ဗျာရွေးမကိုလည်း နှုတ်ဆက်ရဦးမှာပေါ့။ ဒါနဲ့ ကျုပ်ကို ဟိုကိစ္စ ပြောစမ်းပါဦး။ ခင်ဗျာရွေးမကိစ္စလေး။ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်ဝန်ကိစ္စ။

- ကျွန်တော်မျိုးတို့ လူအများရှေ့မှာပဲ ဝတ်ပြုဆုတောင်းကြပါတယ် ဘုရား။ သည်ထက်ပိုပြီးတော့ ကျွန်တော်မျိုးတို့လည်း တခြား ဘာမှ မလုပ်တတ်တော့ပါဘူး ဘုရား။

- အင်း... ဒါ ဟိုးရှေးတုန်းက လုပ်တဲ့အတိုင်းပဲပေါ့။ လူတွေ ဘာသာတရားအပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည်မှုရှိနေခဲ့တဲ့ ဟိုးတစ်ချိန်က သည်လိုပဲ လုပ်ခဲ့ကြတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကနေ့အဖြစ်တွေကို ကြားရပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ ကျုပ် အဲသလို စကားမျိုး မပြောအပ်တော့ပါဘူးဗျာ။

အိမ်ရှိလူကုန်အား ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက လိုက်လံ နှုတ်ဆက်ပါသည်။ ထို့နောက် ကူမာလိုနှင့်အတူ ဘုရားကျောင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။ ဘုရားကျောင်း တံခါးဝတွင် ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးက ကူမာလိုအား လေးလေးနက်နက် ပြောကြားလိုက်လေသည်။ ခင်ဗျား နန္ဒီရှုဒီက ထွက်ခွာသွားမှာကို ဘုရားသခင်က အလိုတော် မရှိပါလားဟုလို့တဲ့။

ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီး ထွက်ခွာသွားသောအခါ ကူမာလိုသည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း အပြင်ဘက်မှ တပြည်းပြည်း အံ့ကျင်းဖွဲ့လာသော အမှောင်ထုထဲတွင် ရပ်နေမိပါသေးသည်။ မိုးက တိတ်သွားလေပြီ။ သို့ရာတွင် မိုးကောင်းကင်မှာမှ ဆက်လက်ရွာသွန်းလေဦးမည်ဟု ကတိထားလေဟန်ဖြင့် မဲမှောင်နေဆဲ။ အေးမြနေ၏။ မြစ်မဟာဆီမှ လေပြေညှင်းက

လည်း ညင်သာစွာ တိုက်ခတ်လျက်ရှိလေသည်။ သွမိတ်နုလုံးမှာလည်း တက်ကြွလန်းဆန်းလျက်။ တောင်ကြားမဟာဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေဆဲတွင် ကောင်းကင်ဘုံမှ ဟစ်ကြွေးလိုက်သော အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။ အသင်တို့အား နှစ်သိမ့်ပေးပါအံ့။ အသင်တို့အား နှစ်သိမ့်ပေးပါအံ့။ အချင်း တိုင်းရင်းသားတို့၊ ဤအရာများကို သင်တို့အတွက် ငါကိုယ်တော် တောင်ရွက်ပေးပါအံ့။ အချင်းတို့အား ငါကိုယ်တော် ပစ်ပယ်မထားပါ။

လူသားတို့အနေဖြင့် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မှတ်ယူထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာခြင်းသာ ရှိသည်။ ဖြစ်တော့ ဖြစ်နေသည်သာတည်း။ ထင်ယောင်မှားမှုဟု လူတို့ ခေါ်ဆိုသော ပုံစံဖြင့် ဖြစ်နေသည်သာတည်း။ သို့တည်းမဟုတ် သောကရောက်နေသော လူအပေါင်း၏ အာရုံပုံရိပ်တွင် ထင်နေသည့်အတိုင်း ဖြစ်နေသည်သာတည်း။ သို့တည်းမဟုတ် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဖြစ်နေသည်သာတည်း။

အိမ်ထဲသို့ သူဝင်လိုက်သောအခါ သူ့ဇနီးနှင့် ကလေးမလေးကိုလည်းကောင်း၊ အသင်းတော်ဝင် အခြားအမျိုးသမီးများကိုလည်းကောင်း၊ အိတ်များကို သယ်ဆောင်လာသော သွမိတ်ဆွေကိုလည်းကောင်း၊ ပန်းရွေးတစ်ရွေးပန်းတီးရင်း အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျောက်ပန်းပင်မှ အကိုင်းတစ်ကိုင်းကိုလည်းတွေ့ရသည်။ သွမိတ်ဆွေ၏ တံအနီးတွင် အထီးတည်းပေါက်နေသော ကျောက်ပန်းပင်မှ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ နန္ဒီရှုဒီတောင်ကြားတစ်ခုလုံးတွင် ထိုအစစ်နေရာမှာသာ ကျောက်ပန်းပင်တစ်ပင်ရှိသည်။ ထိုကျောက်ပန်းပင် ထိုနေရာမှာ ဘယ်လိုကဘယ်လိုပေါက်လာသည်ကိုမူ ဘယ်သူမှ မသိချေ။ ထိုကျောက်ပန်းပင်မှ အကိုင်းဖြင့် သူတို့က ပန်းရွေးအပိုင်းကို လုပ်လိုက်ကြသည်။ အများနှစ်ဖက်ကို ချည်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အပိုင်းတစ်ပိုင်းဖြစ်သွားသည်။ ထိုအပိုင်းထဲတွင် ပန်းပင်များနှင့် ခွဲခြားမှုများကို ထိုးထားကြသည်။ တောင်ကြားထဲက လွင်တီးခေါင်တွင် အလှေကျပေါက်နေသည့် ခွဲခြားခင်းများနှင့် အရိုင်းပန်းများသဖွယ် ထိုးစိုက်ထားကြသည်။

- ကျွန်မတော့ မကြိုက်ဘူး အွမ်ပွန်ဒီး(စ်)။ ဘာများ လွဲနေသလဲရှင်။ ဒါ လူဖြူတစ်ယောက်ဆီကို ပြီးပေးမယ့် ပန်းရွေးနဲ့ မတူလှဘူးရှင်။

- သူတို့တွေက အဖြူရောင် ပန်းပွင့်တွေနဲ့ ပန်းရွေးကို ပြင်ကြတယ်ရှင်ဟု ဆရာမအသစ်က ပြောလေသည်။ ပိုက်ယက်ထာမာရောဘာ(စ်)မှာ အဖြူရောင် ပန်းပွင့်တွေနဲ့ ပြင်ပြင်ထားတတ်တာ ကျွန်မ မြင်ဖူးတယ်။

- အွမ်ပွန်ဒီး(စ်)ဟု သွမိတ်ဆွေက စိတ်အားထက်သန်စွာ အစချီလိုက်ပြန်သည်။

လီလီပန်းဖြူတွေ ပေါက်တဲ့နေရာကို ကျွန်တော် သိတယ်ဗျ။
ဟုတ်တယ်။ သူတို့ လီလီပန်းဖြူတွေနဲ့ ပြင်ကြတယ်ရှင်ဟု ဆရာမအသစ်က
လည်း စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောပါသည်။

- ဒါပေမယ့် လီလီပန်း ရှိတဲ့နေရာက သိပ်ဝေးလွန်းတယ်။ ခဲရုက္ခဘူတ်(စ်)ရဲ့
ဟိုး တစ်ဖက်က ရထားလမ်းနဲ့ဘေးက စမ်းချောင်းလေးနားမှာ ပေါက်နေတာပါ။
  - အဲဒီနေရာမှာဆို တော်တော် ဝေးတာပေါ့ဟု ကူမာလိုက ပြောလိုက်သည်။
  - ကျွန်တော် သွားပါ့မယ်ဟု သူ့စိတ်ဆွေက ပြောသည်။ သည်လိုကိစ္စမျိုးအတွက်
ဘယ်လောက်ဝေးဝေး၊ သွားရမှာပဲဗျာ၊ ဝေးတယ်လို့ မအောက်မေ့ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို
မီးအိမ်လေးများ ဧကသားပေးနိုင်မလား အွမ်ဖွမ်ဒီး(စ်)ခင်ဗျ။
  - သိပ်ငှားနိုင်တာပေါ့ မိတ်ဆွေကြီးရယ်။
  - ပြီးတော့ ဖဲပြားအဖြူလေးလည်း ချည်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်ဟု ဆရာမက ပြောပြန်
သည်။
  - ကျွန်မအိမ်မှာ ဖဲပြားအဖြူတစ်စုံတစ်ရာရှိတယ်ဟုအမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ပြော
သည်။ ကျွန်မ သွားယူလိုက်မယ်။
  - သည်မယ် စတီဖင်၊ ရှင်က ကန်ပြားပေါ်မှာ ရေးပေးနေပါ။ ရှင်မှာ အဲသလို
ရေးဖို့ ကန်ပြားရှိရဲ့လား။
  - ကန်ပြားဘောင်က အမည်းရောင်ဖြစ်မှ ကောင်းမယ်နေပါဟု ဆရာမက ပြော
လိုက်ပြန်သည်။
  - အင်း... ကျုပ်မှာ ကန်ပြားရှိပါတယ်ဟု ကူမာလိုက ဆိုလိုက်သည်။ ပြီးရင်
ကန်ပြားဘောင်ကို မည်းသွားအောင် မင်နဲ့ သားလိုက်ပါ့မယ်။
- သူ စာရင်းတွက်ရာ အခန်းဆီသို့ သွားလိုက်ကာ လိုအပ်သော ကန်ပြားကို ရှာယူ
လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကန်ပြားပေါ်တွင် သစ်ရုပ်ညီညာစွာရေးချ လိုက်ပါသည်။

ဒုဗ္ဗိဒ္ဓါ
ရှင်မာခ အသင်းတော်ဝင်များ၏
ထပ်တူထပ်မျှ ကြေးကွဲဝမ်းနည်းမှုဖြင့်

သူဇနီးက သူ့အား ထမင်းစားရန် လာခေါ်ချိန်တွင် ကူမာလိုကား ကန်ပြားကို
မင်ကြောင့် မပျက်စီးသွားစေရန် အထူးဂရုစိုက်လျက် ကန်ပြားပတ်လည်ကို အမည်းရောင်
ဘောင်ခတ်ကာ မျှင်းသားရင်း အလုပ်များနေလေတော့သည်။

ဒုဗ္ဗိဒ္ဓါမှာ ထွန်ယက်နေကြလေပြီ။ ဒုဗ္ဗိဒ္ဓါမှာသာမက အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ လယ်ယာမြေ
များတွင်ပါ ထွန်ယက်နေကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ထွန်ယက်ခြင်းမှာ ခပ်လေးလေးသာ
ဖြစ်သည်။ အကြောင်းကား သရုပ်ပြဆရာလေးက လယ်ထွန်နေသူတို့အား အထက်
အောက် စုန်ဆန်ပြီး မထွန်ကြရန် ပြောထားသောကြောင့်ပင်တည်း။ သူကြီးက သရုပ်ပြ
ဆရာလေး၏ နောက်တွင် ရပ်နေလေသည်။ မြေကြီးများကို တူးဆွသည်။ တောင်ကုန်း
များ၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ထွန်ယက်ကြသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ အတီတော အတီတံ
ကာလက ထွန်ယက်ထားသည့် ပုံမျိုးနှင့် လုံးလုံး မတူတော့ပေ။ အမျိုးသမီးများနှင့်
ကလေးငယ်များက နောက်ချေးများကို စုဆောင်းကြသည်။ သို့သော် များများစားစား
မရသည့်အတွက် ကျွဲနွားများ နေထိုင်နိုင်ပြီး နောက်ချေးများ အလွယ်တကူ ရယူနိုင်လာ
ကြစေဖို့ နွားတင်းကုပ်ဆောက်ရန် သူကြီးက အဓိန့်ပေးလေသည်။ သို့ရာတွင် ပြော
သလောက်မလွယ်ပါ။ နွားတင်းကုပ်ထဲတွင် နွားများအတွက် စားစရာ ဘာမှ မရှိနိုင်ပေ။
ရလာသမျှ နောက် ချေးများကို ကြည့်ကာ သရုပ်ပြဆရာလေးက ခေါင်းကို ရမ်းလိုက်
ပါသည်။ သို့သော် နောက်နှစ်ဆိုလျှင်တော့ သည့်ထက် ပိုကောင်းလာမည်ဟု သူက
ဆိုပါသည်။ သရုပ်ပြ ဆရာလေးက မြေကြီးကို ကြည့်ပြီး ခေါင်းကို ရမ်းလိုက်ပါသည်။
မြေကြီးမှာ မြေခဲ မြေနှစ်က မရှိသလောက် နည်းပါးလှပါသည်။ စိုက်ပျိုးရန် သိမ်းဆည်း
ထားသည့် ပြောင်းများကို လွှင့်ပစ်လိုက်ကြဖို့ လူတွေကို သရုပ်ပြဆရာလေးက ပြောပါ
သည်။ ထိုပြောင်းဆန်များမှာ လိုလှပါသည်။ မျိုးစေ့ကောင်းများ မဟုတ်ကြပါ။ သူ့ဆီမှာ
အူဂျာဗုတ်ထံမှ ပိုကောင်းသော မျိုးစေ့များ ပါလာသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့ရာတွင်
လူတွေက သူတို့ သိမ်းထားသော ပြောင်းဆန်များကို လွှင့်မပစ်ကြပါ။ မစိုက်ဖြစ်တောင်
စားလို့ရနေသေးသည့်အတွက် စားဖို့ ဆက်သိမ်းထားကြပါသည်။

သို့ရာတွင် ဤအရာများအားလုံးမှာ မျက်လှည့်ပြလိုက်သလို နေ့ချင်းညချင်း ဖြစ်လာ
သည်တော့ မဟုတ်ပါ။ အစည်းအဝေးတွေ လုပ်ခဲ့ရသည်။ လူတွေ တိတ်ကုန်ကြရသည်။
မူန်တောတော ရွာသို့သို့ဖြစ်ကုန်ကြရသည်။ သူကြီးကို ကြောက်သဖြင့်သာ အစည်းအဝေး
ပြီးသည့်အခါ တစ်ခုခုအကောင်အထည်ဖော်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

လယ်မြေများကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခံပေးရသူများထက်ပိုပြီး ဘယ်သူကမှ မကျေမနပ်

ဖြစ်မနေကြချေ။ တာတမံက သွေမြေကို စားသွားသည့်အတွက် ခုလူဆိုအစ်ကိုမှာ ရက်ပေါင်းများစွာ နှုတ်ဆိတ်နေလေတော့သည်။ သူတို့က အစားပြန်ပေးသော သိပ်မကောင်းယုံသည့် လယ်ယာမြေကိုလည်း သူက မကျေနပ်နိုင်ချေ။ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ကိုယ်တိုင် သူ့ကို ဖျောင့်ဖျရသည်။ သူ့အတွက် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ကိုမူ အငြင်းရခက်နေလေသည်။ အကြောင်းကား သူ့ညီ၏ ကလေးအသက်ကို ကယ်လိုက်သော နွားနို့မှာ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ထံမှ တစ်ဆင့် ရလာသော နွားနို့ဖြစ်သည်ကို သူသိနေသောကြောင့်ပင်တည်း။

သူကြီးက သူ့မှာ နောက်ထပ်တောင်းဆိုရဦးမည့်ကိစ္စများ ကျန်နေသေးသည်ဟု ကောင်းဦးသန်းထားပေသည်။ တစ်ခါတည်း အားလုံးကို မပြောလိုက်ရကောင်းလားဟု သရုပ်ပြဆရာလေးက မကျေနပ်ဖြစ်နေသည်။ သို့ရာတွင် သည်လူတွေအနေဖြင့် အားလုံးကို တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာ သဘောတူလိုက်ဖို့ဆိုတာ အလွန်ခဲယဉ်းလှပေသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ဒဏ်ကို အလုံးအလဲခံထားရသော မြေကြီးကို ကြည့်ကာ ခေါင်းတရမ်းရမ်း ဖြစ်နေသည့်တိုင် သရုပ်ပြဆရာလေးက သည်နှစ်ထဲမှာတင် လူတွေမျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ကြရဖို့ သူမျှော်လင့်ထားကြောင်း ပြောပါသည်။

အစိုးရက သူကြီးအား နွားသိုးတစ်ကောင် ပေးမည်ကိစ္စကိုလည်း ပြောကြသည်။ ထိုနွားသိုးကိုသာ ရလာလျှင် ထွန်ယက်နိုင်စွမ်း မရှိလှသော နွားများကို စွန့်ပစ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကုမာလို့အား သရုပ်ပြဆရာလေးက ရှင်းပြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအကြောင်းကို သူက အစည်းအဝေးမှာ မပြောပါ။ မပြောဆို၊ ထိုအကြောင်းမှာ နွားက ဘယ်လောက် လိုနေ၊ ကြွယ်ဝမှုကို နွားကောင်ရေဖြင့် တိုင်းတာသော ဓလေ့ရှိကြသည့် ဤတိုင်းရင်းသားများအတွက် မိမိတို့၏ အသုံးမကျလှသော နွားများကို စွန့်ဖို့ဆိုတာ အလွန်ပင် ခက်မည်ဟု သူနားလည်ထားသောကြောင့်ပင်။

အံ့စရာအကောင်းဆုံးကား ယန္တရားကြီးပင်ဖြစ်သည်။ စစ်ပွဲတွင် ဝင်နွံခဲ့သော ယန္တရားဟု သူတို့က ဆိုကြသည်။ ထိုယန္တရားကြီးက ခုလူဆို အစ်ကို၏ လယ်မြေပေါ်မှ မြေကြီးများကို တုတ်ချောင်းများ စိုက်ထားရာပေါ်သို့ တွန်းထိုးသွားသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် တုတ်ချောင်းများ စိုက်ထားရာ နေရာမှာ မြေပုံကြီး မြင့်သထက် မြင့်မြင့်လာတော့သည်။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ကြည့်နေသော ခုလူဆိုအစ်ကိုပင် မရယ်ချင်ရယ်ချင်နှင့် ရယ်မိသွားရသေးသည်။ သို့သော် ချက်ချင်း ပြန်သတိရသွားကာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်ဖြစ်သွားလေသည်။ သို့သော် သူ့အတွက် ကျေနပ်စရာကတော့ ရှိနေပါသည်။ နောက်နှစ်ကျလျှင် တာတမံထဲမှာ ရေတွေပြည့်လာသောအခါ ဇူးမားနှင့် သူ့အစ်ကိုတို့မှာလည်း တစ်ခါ အောက်ဘက်တွင်ကျနေသော သူတို့ လယ်မြေများကို စွန့်ရပေဦးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာမှာ တစ်မှ ရေများသွင်းကာ လူဖြူစီမံ မြက်များကို စိုက်ပျိုးကြမည်။ ဂျွဲနွားများ ထားရှိရာ တင်းကုပ်များဆီ ထိုမြက်များကို ရိုတ်ပြီး ပြိုကြလေတော့မည်။ အကြောင်းကို သိနေသော ဇူးမားနှင့် သူ့အစ်ကိုက သွေမြေနေရာပေါ်မှာ တာတမံဆောက်နေသည့်အတွက်

စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်နေသည့် ခုလူဆိုအစ်ကိုကို ရယ်သွမ်းသွေးကြသည်။ သည်တောင်ကြားထဲမှာ အသစ်တစ်ခုကတော့ ပေါ်ပေါက်နေလေပြီ။ ဝိညာဉ်သစ်၊ မှိုင်သန်မှုအသစ်ဖြစ်သည်။ တဲတွေထဲတွင် သည်အကြောင်းကို လူပြောသူပြော အများဆုံး ဖြစ်နေသည်။ ဘာမှမည်မည်ရရ မဖြစ်ထွန်းလာသေးသည့်တိုင် တစ်ခုခုကတော့ ဓနင့် နေပြီကား အမှန်ပင်။

- နောက်ထပ် နဂိုလီယံတစ်ယောက်ရှိသေးတယ်ဟု ကုမာလိုက ပြောလိုက်ပါသည်။ အဲဒီ နဂိုလီယံကလည်း အလုပ်တွေ အများကြီး လုပ်ခဲ့တဲ့သူပဲဗျ။ သူလုပ်ခဲ့တာတွေ အများကြီးရှိ သူ့အကြောင်းရေးထားတဲ့ စာအုပ်တွေကိုက မနည်းမနော ရှိတာကလား။ သရုပ်ပြဆရာလေးက ရယ်လိုက်ပါသည်။ သူ့မျက်လုံးများက မြေကြီးသို့ စိုက်နေကာ သူ့လည်ရှည်ခြေခင်းတစ်ဖက်ကို နောက်တစ်ဖက်နှင့် ပွတ်နေလေသည်။

- ကိုရင်လေး ဂုဏ်ယူရမယ်ဟု ကုမာလိုက ဆက်ပြောလိုက်သည်။ သည်တောင်ကြားထဲမှာ ရှင်သန်မှု အသစ်တစ်ခု ပေါ်လာပြီလေ။ ကျုပ် သည်မှာနေလာခဲ့တဲ့ နှစ်တွေ မနည်းတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် အခုလို တက်တက်ကြွကြွနဲ့ ထွန်နေ၊ ယက်နေကြတာ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။

- သည်မှာ အသစ်တစ်ခုဖြစ်နေတယ်ဗျဟု ဆက်ပြောလိုက်ပြန်သည်။ မိုးကျလာတဲ့ အတွက် စိတ်တွေလန်းဆန်းလာတာလည်း အမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် မိုးကျလာလို့တင် မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ် အရင်က တစ်ခါမှ မမြင်ခဲ့ဖူးတဲ့ မျှော်လင့်ရက်တွေလည်း သည်က လူတွေဆီမှာ ပေါ်လာနေတယ်။

- သိပ်များများစားစားကြီးတော့ မမျှော်လင့်ထားသင့်သေးဘူးဟု လူငယ်က သူ့ကို ပြန်ပြောလေသည်။ သည်နှစ်တော့ ကျွန်တော်လည်း သိပ် အများကြီး မျှော်လင့်မထားပါဘူး။ ပြောင်းပင်တွေ နည်းနည်းတော့ ပိုမြင့်လာမှာပေါ့။ အထွက်နှုန်းလည်း အနည်းအပါးတော့ တက်လာမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မြေကြီးက သိပ်မကောင်းလှသေးတာလည်းအမှန်ပဲ။ - ဒါပေမယ့် နောက်နှစ်ဆိုရင် နွားတင်းကုပ်တွေ ရှိလာတော့မှာလေ။

- ဟုတ်တယ်ဟု လူငယ်က စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောလေသည်။ ကျွန်တော်တို့တွေ နောက်ချေးတွေကို တင်းကုပ်တွေထဲမှာ ကောင်းကောင်း သိမ်းထားကြရလိမ့်မယ်။ ဆောင်းတွင်းရောက်လို့ အေးလာရင်တောင်မှ အရင်လို နောက်ချေးတွေကို မီးရှို့ပြီး မီးမလှုံတော့ဘူးလို့ သူတို့က ကျွန်တော်ကို ပြောနေကြတယ်။

- အကြီးမြန်တဲ့ သစ်ပင်တွေက ဘယ်လောက်ကြာရှင် ကြီးလာမှာလဲ။ တော်တော်တော့ ခေင်ရမှာပဲ ခင်ဗျဟု သရုပ်ပြဆရာက အားငယ်သည့် လေသံဖြင့်

ပြောလေသည်။ ဒါထက် ကျွန်တော့်ကို ပြောပါဦး၊ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)၊ သည်ကလူတွေ ဆောင်းတွင်းကို ခုနစ်နှစ်လုံးလုံး တောင့်ခံနိုင်ပါ့မလားခင်ဗျ။

- မပူပါနဲ့ ကိုရင်လေးရော။ သူကြီးရော၊ ကျုပ်ရော ကိုရင်လေးနဲ့ လက်တွဲပြီး လုပ်နေကြတာပဲဟာကို။

- တာတစ် မြန်မြန်ပြီးစေချင်လို့ပြီဟု သရုပ်ပြဆရာက ပြောသည်။ တာတစ် ပြီးသွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် နွားစားကျက်အတွက် ရေရလာတော့မှာ။ အဲလိုသားဆိုရင် သည်တောင်ကြားမှာ နွားနို့လည်း ထွက်လာတော့မှာပဲ။ လူဖြူကြီးဆီက နွားနို့ကို စောင့်ယူနေရော မလိုတော့ဘူးပေါ့ဟုလည်း ထက်ထက်သန်သန်ပြောနေပြန်သည်။

ကုမာလိုက သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ လူဖြူကြီးဆီက နွားနို့သားမရရင် ကျုပ်တို့ ဘာဖြစ်ကုန်မလဲ။ သည်လူဖြူကြီးသာ ကျုပ်တို့ကို လုပ်မပေးခဲ့ဘူးဆိုရင် ကျုပ်တို့တွေ ဘာဖြစ်ကုန်မလဲ။ ကိုရင်လေးရော ဘာဖြစ်သွားမလဲ။ ကိုရင်လေးက သည်နေရာကနေ လူဖြူကြီးအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေနိုင်မှာတဲ့လား။

- သူက ကျွန်တော့်ကို ပိုက်ဆံပေးထားတာ မှန်ပါတယ်ဟု လူငယ်က ခေါင်းမာစွာ ပြောလေသည်။ သူ့ကို ကျေးဇူးမတင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။

- အဲလိုဆိုရင် ကိုရင်လေးအနေနဲ့ အဲသလိုစကားမျိုး မပြောသင့်ဘူးကွဲ့ဟု ကုမာလို ကလည်း အလိုမကျွံစွာ ပြောလိုက်ပါသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် ရုတ်တရက် ပြောစရာ စကားမရှိတော့သလို ဖြစ်သွားရ သည်။ အတန်ငယ်ကြာသောအခါ သရုပ်ပြဆရာလေးက စကားစ လိုက်ပါသည်။ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ခင်ဗျား။ ကျွန်တော် သည်မှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်ပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် နေတာပါနော်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လားခင်ဗျား။

- သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။

- ကျွန်တော် အဲသလိုလုပ်နေတာက ကျွန်တော့်လူမျိုးနဲ့ကျွန်တော့်တိုင်းပြည်အတွက် လုပ်နေတာပါ။ အဲဒါကို အွန်ဖွန်ဒီး(စ်) သေချာ မြင်သင့်ပါတယ်ခင်ဗျား။ ကျွန်တော် ဘယ်သခင်အတွက်မှ အလုပ်အကျွေးပြုနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။

- ကိုရင်လေးမှာ သခင်သာ မရှိဘူးဆိုရင် ကိုရင်လေး သည်ကို ဘယ်လို လုပ်ပြီး ရောက်နေနိုင်မလဲကွဲ့။

- ဆရာကြီး ပြောတာ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်။ သည်လူဖြူကြီးက လူကောင်း သူကောင်းကြီးပါ။ သူ့ကို ကျွန်တော် လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သည်လို မဖြစ်သင့် တာလည်း အမှန်ပဲ ခင်ဗျ။ အဲဒါပါပဲ။

- ဒါဖြင့် ဘယ်လို ဖြစ်သင့်တုံးဗျား။

- အခုဖြစ်နေသလို မဖြစ်သင့်ဘူးဟု လူငယ်က အလျှော့မပေးဘဲ ပြောနေပြန်လေ သည်။

- ဘယ်လို ဖြစ်သင့်သလဲလို့ဆို...

သည်လို ရှိတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ရဲ့။ လူဖြူတွေက ကျွန်တော်တို့ လုပ်ကိုင် မှားသောကိစ္စ မြေလေး နည်းနည်းလေးပဲ ပေးတယ်။ ပြီးတော့ လယ်ယာမြေကို စွန့်ခွာပြီး တခြားမှာ အလုပ်တွေ သွားလုပ်ရအောင် ဆွဲခေါ်သွားတာလည်း သည်လူဖြူတွေပဲ။ ကျွန်တော်တို့တွေကလည်း ဘာဆိုဘာမှ မသိကြတာ ပါပါတယ်။ သည်လိုနဲ့ သည်တောင် ကြားဟာ ကျီးနဲ့ပုတ်ပုတ်ဖြစ်သွားရတော့တာပဲ။ သည်တော့ကာ သည်လူဖြူ လူကောင်း ကြီးက လုပ်ပေးနေသမျှဟာ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ သူတို့လူဖြူတွေ တင်ခဲ့သမျှအကြွေး ကို ပြန်ဆပ်တာပဲပေါ့။

- ကျုပ် သည်စကားတွေ ပြောနေရတာကို သဘောမတွေ့လှဘူး။

- ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် တစ်ခုမေးပါရစေ။

- မေးပါ။

- ဆရာကြီး အမြဲတန်း ဝတ်ပြုဆရာတောင်းနေတဲ့အတိုင်း သည်တောင်ကြားဟာ အရှင်လို စိမ်းလန်းစိုပြည်လာတဲ့အခါကျရင် သည်လူမျိုးစုထဲက လူတွေအားလုံး ဘယ်မှ မသွားဘဲ နေကြတော့မယ်လို့ ဆရာကြီး ထင်သလား။ ဒါမှမဟုတ် အဲဒီအခါကျရင် သည်ကနေ ခွာသွားတဲ့သူတွေ အားလုံး ပြန်ရောက်လာကြမယ်လို့များရော ဆရာကြီး ထင်မိပါသလားခင်ဗျား။

- ကျုပ် မသိတာ အမှန်ပဲ။

- ကျွန်တော် သိပါတယ် အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ သည်မှာရှိနေတဲ့ လူတွေအတွက် သည် တောင်ကြားကို ပြန်လည်ထူထောင်ယူလို့ ရမှာပါ။ ဒါပေမယ့် သည်က ကလေးတွေ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ တချို့ကတော့ သည်အရပ်ကို ခွာသွားကြဦးမှာပဲ။

အဖြေမရှိတော့သော ကုမာလို့မှာ ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။ သူ သက်ပြင်းချလိုက်မိ ရပါသည်။ ကိုရင်လေးက ကျုပ်ထက် ပါးနပ်ပေတာပဲဟု သူက ပြောလိုက်ပါသည်။

- စိတ်မကောင်းပါဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

- စိတ်မကောင်းဖြစ်ရော မရှိပါဘူး။ ကိုရင်လေးဟာ အမှန်တရားကို မြတ်နိုးတဲ့သူ မှန်း ကျုပ် သိပါတယ်။

- အဲသလို အမှန်ကို မြတ်နိုးအောင် ကျွန်တော့်ကို လူဖြူတစ်ယောက်ကပဲ သင်ပြ ပေးခဲ့တာပါ။ အမှန်တရားသာမရှိရင် လယ်တောင် ကောင်းကောင်းထွန်လို့မရဘူးလို့ သူက ပြောဖူးတယ်ခင်ဗျ။

- အဲဒီလူဖြူက အတော် အမြော်အမြင်ကြီးပေတာပဲ။

- အဲဒီလူဖြူကပဲ ကျွန်တော့်ကို သင်ပြပေးတာပါ။ ကျွန်တော်တို့တွေဟာ လူပုဂ္ဂိုလ် တွေကို အလုပ်အကျွေးပြုနေတာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့တွေ အလုပ်အကျွေးပြုနေတာက

ကျွန်တော့်အဖေက မြေခွဲ ကျွန်တော်တို့နဲ့ လူမျိုးတွေအတွက်သာဖြစ်တယ်တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်နေတယ်ဆိုတာ ပိုက်ဆံအတွက်တောင် မဟုတ်ဘူးလို့ သူက ပြောတယ်။

ကူမာလို့မှာ ထိုစကားကြောင့် အတော်လေး လှုပ်ခတ်သွားရသည်။ သူက လူငယ်အား မေးလိုက်မိရပါသည်။ ကိုရင်လေးလို တွေးတတ်တဲ့သူတွေရော အတော် များများ ရှိနေသလားဗျာ။

- အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။ များများစားစား ရှိလား။ မရှိလားတော့ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။ အနည်းအပါးတော့ ရှိတာ အမှန်ပါပဲ။

လူငယ်လေးမှာ စိတ်အားထက်သန်လာပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အာဖရိကတိုက်ကို အလုပ်အကျွေးပြုနေကြတာပါ။ ဟိုလူ သည်လူကို အလုပ်အကျွေးပြုနေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူပြုတစ်ယောက်ယောက်၊ လူမည်းတစ်ယောက်ယောက်ကို အလုပ်အကျွေးပြုနေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ အာဖရိကတိုက်ကို အလုပ်အကျွေးပြုနေတာဗျာ။

- ဘာဖြစ်လို့ တောင်အာဖရိကလို့ ကိုရင်လေးက မပြောတာလဲ။

- ပြောနိုင်တဲ့အခါကျရင်တော့ ပြောမှာပေါ့ဗျာဟု လူငယ်လေးက ကျေနပ်ရပြောလေသည်။

သူက ခဏမျှ စဉ်းစားနေသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ သီချင်းဆိုသလို ပြောနေကြတာပါ။ သီချင်းဆိုတဲ့အခါ နမ့်စီ သီခယ်လယ် အီအာဖရိကလို့ ကျွန်တော်တို့ ဆိုကြတာပဲလေ။

- မောင်လာပြီဗျာဟု ကူမာလို့က ပြောလိုက်ပါသည်။ ကျုပ်တို့ ရေသွားချိုးကြဖို့ အချိန်တန်ပြီ။

- ကျွန်တော့်ကို အထင်မလွဲပါနဲ့ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)ဟု လူငယ်က အားတက်သရော ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးသမားမဟုတ်ဘူး။ ဆရာကြီးတို့ တောင်ကြားကို ဒုက္ခပေးမယ့်သူလည်း မဟုတ်ဘူးနော်။ ကျွန်တော့်မှာ သည်တောင်ကြားကို ပြန်ပြီး စိမ်းလန်းစိုပြည်လာစေချင်တာ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။

- ကိုရင်လေး ဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်အောင် ဘုရားသခင် စောင့်ရှောက်ပါစေကွယ်ဟု ကူမာလို့ကလည်း လူငယ်နယ်ပင် အားတက်သရော ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ပြောစရာ တစ်ခု ကျန်နေသေးတယ် သား။

- ဟုတ်ကဲ့ပါ အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

- သား တွေးနေတာတွေကို မတွေးပါနဲ့လို့ ကျုပ် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မတားနိုင်ဘူး။ လူငယ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ အဲသလို လေးလေးနက်နက် တွေးခေါ် စဉ်းစားတယ်ဆိုတာ ဟာလည်း အင်မတန်မှ ကောင်းတဲ့အလုပ်ပဲ။ ဒါပေမယ့် သားရယ်၊ ဘယ်လူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမှ မခက်ဆုပ်ပါနဲ့၊ မမုန်းတီးမိပါစေနဲ့။ ပြီးတော့ ဘယ်လူ တစ်ဦး တစ်ယောက်အပေါ်မှာမှ ဩဇာလွှမ်းမိုးချင်စိတ် မထားမိပါစေနဲ့။ ဩဇာဟာ လူကို

ပျက်စီးပေးတတ်တယ်လို့ ကျုပ်ကို သင်ပြပေးခဲ့တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ကျုပ်မှာ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ် သား။

- ကျွန်တော် ဘယ်လူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ မမုန်းပါဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(စ်)။

ကျွန်တော့်မှာ ဘယ်သူ့အပေါ်မှလည်း ဩဇာလွှမ်းမိုးချင်တဲ့စိတ်မရှိပါဘူး ခင်ဗျာ။

- ကောင်းပါတယ် သားရယ်။ တို့မြေပေါ်မှာ အမုန်းတရားတွေက လိုတာထက်

တောင် ပိုအောင် ရှိနေတာလည်း အမှန်ပါပဲလေ။

လူငယ်လေးက ရေချိုးရန် အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ကူမာလို့မှာမူ ပြန်လည် ထူထောင်ကြရဦးမည့် တောင်ကြားအထက်တွင် ကြယ်များထွက်ပြုလျက်ရှိသော အပြင်ဘက်က အမှောင်ထဲတွင် ဝေးတော့ ရပ်နေမိရသေးသည်။ သူ့အတွက်ကတော့ သည်မျှ နှင့်ပင် လုံလောက်ပါပြီ။ သူ့ဘဝက ဆည်းဆာချိန်ကို ရောက်နေလေပြီ။ သူ့အရွယ်က အိုလှပါပြီ။ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေမည့် ဆန်းသစ်သော အတွေးများကို တွေးနေဖို့ မလိုတော့ပါ။ ထိုအတွေးများက သူ့ကို နာကျင်စေပါသည်။ အကြောင်းကား ထိုအတွေးများသည် အရာများစွာကို ထိုးနှက်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ မှန်ပါသည်။ ထိုအတွေးများသည် ကုန်းမြင့်အရပ်မှ အင်မတန် ခပ်မဆိတ်နေတတ်သော လူကြီးတစ်ယောက်ကို လည်း ထိုးနှက် သွားခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုလူကြီးမှာ အကြီးအကျယ် ထိခိုက်ခံစားခဲ့ရပြီးသည့် နောက်တွင် အလွန်ကြီးမားသော ကရုဏာတရားကို ပြသသွားခဲ့လေပြီ။ သူ့အရွယ်က အိုလှပါပြီ။ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေမည့် ဆန်းသစ်သော အတွေးများကို တွေးနေဖို့ မလိုတော့ပါ။ လူမြို့နောက်လိုက်ခွေးဟု သူ့ကိုရော၊ သူတို့ လူမျိုးစုတွေကိုရော ခေါ်လေ့ရှိကြပါသည်။ ဟုတ်ပါ။ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လူမြို့နောက်လိုက်ခွေးအဖြစ် အသက်ရှင်ခဲ့ရပါသည်။ လူမြို့နောက်လိုက်ခွေးအဖြစ်နှင့်ပင် သေရပေဦးမည်။

ကူမာလို့သည် ရပ်နေရာမှ လှည့်လိုက်ကာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားသည့် လူငယ် နောက်သို့ လိုက်သွားလေတော့သည်။

ကဇ္ဇ တစ်ဆယ့်လေးရက်ခြောက်နေ့ဖြစ်သည်။ ကုမာလိုက သူ့ဇနီးကို ပြောလိုက်သည်။ ကျုပ် တောင်ပေါ်ကို တက်လိုက်ဦးမယ်။ သူ့ဇနီးက ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ်ဟု ပြန်ပြောသည်။ အရင်ကလည်း ထိုသို့ သူနှစ်ကြိမ် သွားဖူးခဲ့ပါသည်။ တစ်ကြိမ်မှာ အဆာလစ် ငယ်ငယ်လေးတုန်းက ဖြစ်သည်။ ကလေးက သေလူမျောပါး ဖျားနေချိန်တွင် ဖြစ်လေသည်။ နောက်တစ်ကြိမ်မှာ ဘက္ခတကအမည်ရှိ လူဖြူကြီးက အသင်းတော်က ပေးနိုင်သည်ထက် လစာပိုပေးသောကြောင့် ထိုလူကြီးအတွက် သင်းအုပ်ဆရာဘဝက ထွက်ပြီး ဒေါ်နီချောင်းက ဒေသခံ ကုန်စုံဆိုင်မှာ သွားအလုပ်လုပ်ဖို့ စဉ်းစားခဲ့ရစဉ်က ဖြစ်သည်။ တတိယတစ်ကြိမ် ရှိသေးသော်လည်း ထိုတစ်ကြိမ်ကိုမူ သူ့ဇနီး မသိလိုက်ပါ။ သူ့ဇနီးက တစ်ရပ်တကျေးသို့ ရောက်နေပြီး သူကမူ နန္ဒီရရှိမှ အထီးကျန်ကာ အားနွဲ့နေ လေသော ဆရာမလေးတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကို ကျူးလွန်ချင်စိတ် များ တပွားပွား ပေါ်ပေါက်နေခဲ့တုန်းက ဖြစ်လေသည်။

- ရှင်မကို တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ချင်ဘူး။ ကျုပ်နဲ့ လိုက်ခဲ့မလားဟု သူက ပြောပါသည်။

သူ့ဇနီးမှာ အတော်ကြီးကျောပုံသွားပြီး သူ့ကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်မ လိုက် လို့မဖြစ်ဘူး။ ကလေးမလေးက နေ့စရာလစာကြီးနဲ့။ ဘယ်တော့ မွေးမလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ အတတ်မပြောနိုင်ဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် တော်ကတော့ သွားကို သွားသင့်ပါတယ်ရှင်။

သူ့ဇနီးက သူ့အတွက် လက်ဖက်ရည်တစ်ပုလင်း နှပ်ပေးလိုက်ပါသည်။ လက်ဖက် ခြောက်များကို ကျိုပြီး နှပ်ပေးသော လက်ဖက်ရည်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ပြောင်းဆန် နှင့်လုပ်ထားသော မုန့်တုံး ခပ်ကြီးကြီးများကိုလည်း ထုပ်ပေးလိုက်သည်။ သူက အပေါ် အင်္ကျီနှင့် တုတ်ကောက်ကို ယူလျက် သူ့ကြီးအိမ်ရှိရာ နေရာဆီသို့ တက်သွားပါတော့ သည်။ သို့ရာတွင် လမ်းဆုံသို့ရောက်သောအခါတွင်မူ ထမင်းစားသည့်လက်ဘက်သို့ သွားလိုက်ကာ တောင်မကြီး၏ အောက်တွင် ရှိနေသော တခြားတဲများရှိရာ တောင်ကုန်း လေးကို တက်သွားရသည်။ ထိုနေရာသို့ရောက်သောအခါ တောင်မကြီး အောက်မှ အရှေ့ဘက်သို့ ဆက်သွားရပြန်သည်။ အင်ပေယနီတောင်ကြားဆီသို့ ဦးတည်နေဘိသကဲ့ သို့ သွားရခြင်းဖြစ်သည်။ အင်ပေယနီတောင်ကြားမှာလည်း လယ်ကွင်းတွေက နီမြန်းကာ

ပြောင်သက်လင်းခါလျက်၊ အဘိုးအိုများ၊ အမျိုးသမီးများ၊ သားသည်မအများနှင့် ကလေး များသာ ရှိရာ တောင်ကြားနောက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

သို့သော် ညီညာပြန်ပြူးသော လမ်းလေးအဆုံးသို့ ရောက်သွားသည့်အခါတွင်မူ လမ်းက အဆိုပါ တောင်ကြားဆီသို့ ဆင်းသွားလေပြီ။ ထိုအခါတွင်မူ ထိုလမ်းအတိုင်း ဆက်မလိုက်တော့ဘဲ တောင်မကြီးပေါ်သို့ တက်ရပါတော့သည်။ သည်တောင်မကြီးကို အိမ်ယနီဟုခေါ်ပါသည်။ 'လေတွေ' ဟုအဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထိုတောင်မကြီးမှာ ခဲရွာဘူရွတ် နှင့် တောင်ထိပ်များအထက်တွင် စီးမိုးလျက် နန္ဒီရရှိနှင့် အင်ပေယနီတောင်ကြားများထက် လည်း မြင့်မားလေသည်။ အကယ်တော့ ထိုတောင်တန်းမှာ တောင်ကြားမဟာဖြစ်သော အူး(မ်)ဇင်း(မ်)ကူးလူးတောင်ကြားကို ကာရံထားသော တံတိုင်းကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ထို တောင်မကြီးပေါ်မှ ကြည့်လျှင်ကား အာပရိကတိုက်၏အလှဆုံးရွာစင်းကို မြင်တွေ့ရလေ သည်။

ယခုတော့ မှောင်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ နေဝင်ဖျိုးဖျာတွင် သူ တစ်ယောက်တည်းလည်း ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေသည်မှာ ဧကောင်းပါသည်။ သည်လိုခရီးမျိုးမှာ လူသိရှင်ကြား သွားအပ်သော ခရီးမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ကျောက်တုံးကြီးများ အတိုပြီးသော လမ်းကလေးအတိုင်း တောင်ပေါ်သို့ စတင် မတက်လိုက်မိသေးခင်မှာပင် မြင်းပေါ်မှ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရပြီ။ အသံတစ်သံက သူ့ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ သည်။ အွန်ပွန်ဒီး(စ်) မဟုတ်လား။

- ဟုတ်ပါတယ် အွန်ပွန်ဒီးနား။
- ကျုပ်တို့ ဆုံကြပြန်ပြီပေါ့ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ကျုပ်အိတ်ထောင်ထဲမှာ ခင်ဗျာ အသင်းတော်ဝင်တွေအတွက် စာတစ်စောင်တောင် ပါလာသေးတယ်။
- ကောင်းအဆုံးတွင် တစ်အောင် နားလိုက်ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။
- ပို့ပေးလိုက်တဲ့ ပန်းတွေက သိပ်လှတာပဲ အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။
- ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အွန်ပွန်ဒီးနား ခင်ဗျား။
- ပြီးတော့ ဘုရားရိုခိုးကျောင်းကိစ္စရော အွန်ပွန်ဒီး(စ်)။ ဘုရားရိုခိုးကျောင်း အသစ်တစ်ကျောင်း မလိုချင်ဘူးလား။

ကုမာလို့အတွက် ပြီးရုံသာပြန်နိုင်ပြီး ခေါင်းကို ရမ်းလိုက်မိရပါသည်။ သူ့မှာ ဖြေစရာ စကားလုံး ပျောက်ဆုံးလို့ နေပါသည်။ မလိုချင်ဘူးဟု ငြင်းလိုက်သည့်နှယ် ခေါင်းကို ရမ်းလိုက်သည့်တိုင် ဂျာမစ်က သူ့စိတ်ရင်း အမှန်ကို နားလည်ပါသည်။

- ပုံစံတွေ ခင်ဗျားဆီကို မကြာခင် ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားလိုချင်တဲ့ ပုံစံ အတိုင်း ဖြစ်မဖြစ်တော့ ပြောရလိမ့်မယ်ဗျာ။
- ပုံစံတွေ ရောက်လာရင် ခရိုင်ဘုန်းတော်ကြီးဆီ ပို့ပေးလိုက်ပါမယ် အွန်ပွန်ဒီးနား။
- ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား အသိဆုံးပဲလေ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီကိစ္စကို မြန်မြန်

ပြီးအောင် ကျုပ် လုပ်သွားချင်တယ်။ ကျုပ်လည်း သည်အရပ်က ဇွာတော့မှာလေ။
ထိတ်လန့်ဖွယ်၊ အားငယ်ဖွယ်ကောင်းလှသော စကားလုံးများကြောင့် ကူမာလို့မှာ
မချက်ချားသွားရလေသည်။ မှောင်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ကူမာလို့ မည်သို့ ခံစားလိုက်ရ
သည်ကို ကျာဗုန် သဘောပေါက်သွားသဖြင့် ချက်ချင်းပင် ဆက်ပြောလိုက်ပါသည်။
ဒါပေမယ့် သည်ကို မကြာမကြာတော့ ရောက်နေမှာပါဗျာ။ နန္ဒီရန်မှာ ကျုပ်အလုပ်တွေ
ရှိနေတာလည်း ခင်ဗျား သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဒါနဲ့ ဟိုသူငယ်ရော ဘယ်နှယ်လဲ၊ ကျုပ်ကို
ပြောပြစမ်းပါဦးဗျာ။

- သူကတော့ နေ့ရော ညပါ မနားတမ်း အလုပ်လုပ်နေတာပဲ ခင်ဗျ။
လူဖြူကြီးက ဝပ်အုပ်အုပ်ရယ်လိုက်သည်။ ကောင်းတယ်ဟုလည်း ပြောသည်။
ထို့နောက် လေးလေးနက်နက်ပင် ဆက်ပြောပါသည်။ အိမ်ထဲမှာ ကျုပ်တစ်ယောက်
တည်းပဲ ရှိတာဗျ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်လည်း ကျွဲဟဲနန္ဒီဘု(စ်)ကို သွားပြီး သမီးရယ်၊
မြေးတွေရယ်နဲ့ သွားနေမလို့။ ခင်ဗျား ကောင်လေးကို သိတယ်မဟုတ်လား။

- ကောင်းကောင်း သိပါတယ် အွန်နွန်အားနား။
  - သူ့အပေနဲ့ မတူဘူးလားဗျာ။
  - သိပ်တူပါတယ် အွန်နွန်အားနား။
- ထို့နောက် ကူမာလို့က ဆက်ပြောလိုက်သည်။ သူ့အပေလို ကလေးမျိုးတော့ ကျွန်
တော် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။
ကျာဗုန်က မြင်းကို ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ လေးနက်ပြီး စကားနည်းလှသော လူကြီး
ကား စိတ်စောနေလေသည်။ ဘာကို ဆိုလိုတာလဲဗျာဟု မေးသည်။
- သူ့အပေရဲ့ကိုယ်ထဲမှာကိုက ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါက အလိုလို တောက်ပနေပါ
တယ် အွန်နွန်အားနား။
- ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ခင်ဗျား ပြောတာမှန်တယ်။ သူ့သားလည်း သူ့အပေ
လိုပါပဲ။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါလေး ရှိသဗျ။

ထို့နောက် သူကပင် ဆက်ပြောလိုက်သည်။ ဆာလောင်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်လိုပဲ။
ခင်ဗျား မှတ်မိလား။

ကူမာလို့မှာလည်း ဆာလောင်နေသည်ဖြစ်ရကား သူကောင်းစွာ မမှတ်မိသည့်တိုင်
ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ်ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

ခဏတော့ နှစ်ဦးသား တိတ်ဆိတ်စွာ ရပ်နေမိကြသေးသည်။ ထို့နောက် ကျာဗုန်က
ပြောသည်။ ကျုပ် သွားတော့မယ် အွန်နွန်အားနား(စ်)။ သို့ရာတွင် သူ မသွားပါ။ မသွားသေး
ဘဲ ပြောလိုက်ပါသည်။ သည်အချိန်ကြီးကျမှ ခင်ဗျားက ဘယ်ကို သွားမလို့တုံး။
ကူမာလို့မှာ အခက်တွေ့သွားရပါသည်။ သူ့လျှာပေါ်မှာလည်း စကားလုံးများက
အလဲလဲ အပြီပြီဖြစ်ကုန်သည်။ သို့ရာတွင် သူဖြေလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် တောင်ပေါ်

တက်မလို့ပါ။

ကျာဗုန်က ဘာကောင်းမှ ပြန်မပြောသည့်အတွက် ကူမာလို့က ကျာဗုန်ကို ရှင်းပြရန်
မကားလုံးများကို ကမ်းကတမ်း ရှာဖွေလိုက်မိရသည်။ သို့သော် သူ့ဘာမှ မပြောနိုင်ခင်
ကျာဗုန်က ပြောလိုက်လေသည်။ ကျုပ် သဘောပေါက်ပါတယ်။ ကျုပ် ကောင်းကောင်း
ကြီး သဘောပေါက်ပါတယ်ဗျာ။

စာနာထောက်ထားမှုအတိုင်း ပြောလိုက်သည်ဖြစ်သောကြောင့် အဘိုးကြီးမှ မျက်
ရည်များ တွေတွေကုလားရတော့သည်။ ကျာဗုန်မှာလည်း မြင်းပေါ်တွင် အခက်တွေ့သွား
ရပြန်သည်။ သူ့အနေနှင့် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ဖို့ ကောင်းပါသည်။ သို့သော် ထိုသို့
လုပ်ရန်မှာ လူဖြူတစ်ယောက်အတွက် မလွယ်လှပါ။ ကျာဗုန်က တောင်ကြားတစ်လျှောက်
ဆီ လက်ကို ဆန့်တန်းလိုက်ပြီး ပြောလိုက်ပါသည်။ တစ်ခုကတော့ မကြာခင် ပြီးဆုံးသွား
တော့မှာပဲလေ။ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ခုကတော့ အခုမှ စခါစ ရှိပါသေးတယ်။
ကျုပ်အသက်ရှင်နေတုန်းမှာတော့ အဲဒါကို ဆက်လုပ်သွားမှာပါ။ ကိုင်း... ဖြည်းဖြည်းသာ
သွားပေတော့ အွန်နွန်အားနား(စ်)။

- အွန်နွန်အားနားခင်ဗျား။
- ဟုတ်ကဲ့...
- ကျွန်တော် ဆရာကြီးကို ကျေးဇူးစကား မပြောရသေးခင် မသွားပါဦးလား
ခင်ဗျား။ ဟိုလူငယ်လေးကို လွှတ်ပေးလိုက်တာရယ်၊ နားနို့တွေ ဝိုပေးတာရယ်အတွက်
ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အခုဆို ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအတွက်ပါ ကျွန်တော်က
ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။

- ကျုပ်တို့နဲ့ မတွေ့ခင်အထိ အမှောင်ထဲမှာ တစ်လည်လည်ဖြစ်နေတဲ့လူတစ်ယောက်
ကို ကျွန်တော် မြင်ဖူးတယ်ဟု ကျာဗုန်က မျက်နှာထား တည်တည်ထားလျက် ဝပ်မြူးမြူး
ပြောလိုက်ပါသည်။ အမှောင်ထဲမှာ တစ်လည်လည်ဖြစ်နေတဲ့သူကို ကူညီမယ့်သူသာ
ဖြစ်ပါစေ။ ကျုပ်ဘက်က မေးဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲဗျာ။

ထိုစကားထဲမှ လေးနက်မှု တစ်ခုခုကြောင့်လျှင်လည်းဖြစ်မည်။ သို့တည်းမဟုတ်
အမှောင်ထဲကြောင့်လျှင်လည်းဖြစ်မည် ကူမာလို့မှာ အားအင်များ ပြည့်ဖြိုးလာရလေသည်။
ကူမာလို့က ပြောလိုက်သည်။ တကယ်ပြောတာပါ။ ကျွန်တော် တွေ့ဖူးသမျှ လူဖြူတွေ
ထဲမှာ...

- ကျုပ်က သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ဘူးဗျာ ကျာဗုန်က ခပ်
သွက်သွက် ဖြတ်ပြောလိုက်လေသည်။
  - အဲသလိုလည်း ကျွန်တော် မဆိုလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘုရားသခင်က ဆရာကြီး
ကို စောင့်ရှောက်နေတယ်လို့တော့ ပြောနိုင်ပါတယ်။
- ကျာဗုန်က ပြန်ပြောသည်။ ဟုတ်မှာပေါ့။ ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မှာပေါ့။ ထို့နောက်

ကုမာလို့အက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့်လိုက်ပြန်ကာ ဖြည်းဖြည်းသာ သွားပေတော့ အွန်ဖွန်ဒီး(၆)။ ပြီးတော့ တစ်ညလုံးလည်း အေးအေးသာ နေပါဗျာ။

သူ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသောအခါ ကုမာလိုကလည်းနောက်မှ ပာဏိသောဋီပါသည်။ ဖြည်းဖြည်းသာ သွားပါဗျာ။ ဖြည်းဖြည်းသာ သွားပါ။

မှန်ပါသည်။ သူ့အနေနှင့် ချုံးပွဲချာလောက်သော တခြားကိစ္စတွေ၊ နက်နဲလှသောကိစ္စတွေ ရှိနေသည်မှာလည်း အမှန်ပင်။ သို့ရာတွင် ချုံးပွဲချာရန်မှာ လွယ်လှသည်ကား မဟုတ်ပါ။ မြင်းခွာသံများ ပျောက်သွားသည်အထိ သူစောင့်နေလိုက်သေးသည်။ ပြီးမှ တောင်ပေါ်သို့ လေးလံစွာ စတက်ပါသည်။ အကြီးဆုံး ကျောက်တုံးကြီးများကို တွယ်လျက်၊ ကိုင်ဆောင်လျက် တက်ရပါသည်။ သူ မငယ်တော့ပြီ။ တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ သူ့မှာ နှမ်းနယ်နေပြီ။ မောပန်းလှပြီ။ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးပေါ်တွင် ထိုင်ကာ နားရင်း တောင်ကြားမဟာကို ကြည့်လိုက်သည်။ အင်ဂျေလီတောင်တန်းများ၊ အရှေ့ဂရစ်ခွာမြေတို့မှာ ကောင်းကင်အောင်တွင် မည်းမည်းညိုညို၊ အမောပြေသောအခါ မနီးမဝေးမှ နေရာတစ်နေရာကို သွားလိုက်သည်။ အရင်တုန်းက သည်တောင်ပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့စဉ်အခါတိုင်း သူအောင်းခဲ့သော နေရာလေးကို ပြန်ရှာတွေ့သွားသည်။ ထိုနေရာလေးမှာ ကျောက်တုံးများ၏ ထောင့်ကျွေးလေးဖြစ်ကာ လေကွယ်သည်။ လူတစ်ယောက် ကောင်းကောင်းထိုင်လျက် ခြေဆန့်လက်ဆန့် နေနိုင်သောနေရာလေးလည်းဖြစ်သည်။ သည်နေရာလေးမှာ သူ ပထမဆုံးလာထိုင်ခဲ့စဉ်ကအဖြစ်ကို ကောင်းကောင်း သတိရနေမိသေးတော့သည်။ ပထမဆုံးအဖြစ်မို့လား၊ သို့တည်းမဟုတ် ဘယ်ရာတောင်နိမ့်မှ ကယ်လို့ မရနိုင်တော့သော ကလေးငယ်အတွက် ဆုတောင်းဖို့ ရောက်လာခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကြောင့် မို့လားတော့ မသိ။ သူ့နှလုံးအိမ်တွင် ခွဲမြဲနေသည်ကား အမှန်။ ထိုစဉ်က ထိုကလေးမှာ စာမရေးတတ်သေး။ ယခုတော့ သူရေးထားသော စာသုံးစောင်က သူ့ဆီမှာ ပါလာသည်။ သုံးစောင်စလုံးထဲမှာ ရေးထားသည်က ကျွန်တော်သာ နန္ဒီရုနီကို ပြန်လာခွင့်များ ရနိုင်ဦးမယ်ဆိုရင် အဲဒီမြေက တစ်ဖမ်းမှ ခွာဖြစ်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ နောက်တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက်နေလျှင် သူ့နောက်ဆုံးရေးခဲ့သော စာကို လက်ခံရပေလိမ့်ဦးမည်။ သူ့နှလုံးသာမှာ သေရတော့မည့်ကောင်ကလေးအပေါ် သက်မိလေသော ကရုဏာဖြင့် ပြည့်လွှမ်းလာသည်။ ထိုကောင်လေးက အခုတော့လည်း ကတိတွေပေးနေလေပြီ။ သက်ညှာခွင့်မရတော့မှ အကုသိုလ်အမှုတွေကို နောက် ဘယ်တော့မှမကျူးလွန်တော့ပါဘူးဟု ကတိတွေ ပေးနေလေပြီ။ သူသာ ကောင်လေးဆီသို့ သည့်ထက် စောစော ရောက်သွားခဲ့မည်ဆိုပါမူ...။ တုန်လှုပ်စရာလည်းကောင်း၊ ဘာမှလည်း အရာမထင်လှသည့် အမေး-အဖြေများကို အမှတ်ရမိရင်း သူ မျက်မှောင်ကြုတ်နေမိရသည်။ ကျွန်တော့်အဖေ ပြောတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ အဖေဖြစ်စေချင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ။ တကယ်လို့များ ကျွန်တော် ဘာမှ မသိပါဘူးဟုများ ဖြေခဲ့မည်ဆိုလျှင် ဘယ်လိုတွေများ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မလဲ။

ဘေးအကျိုးမှ မရှိသော သတိရနေမိခြင်းများမှ သူရုန်းထွက်လိုက်ကာ ဆုတောင်းပတ္တနာ ပို့သရန်သာ ပြင်ဆင်လိုက်ပါသည်။ ဤတောင်ပေါ်သို့ နောက်ဆုံး ရောက်ခဲ့စဉ်မှ မတင်ကာ ကျူးလွန်ခဲ့မိသော အကုသိုလ်များ အားလုံးကို အမှတ်ရနေဆဲလည်း ဖြစ်လေရာ ထိုအကုသိုလ်များကို ဝန်ခံလျက် အာပတ်မြေလိုက်သည်။ တချို့သော အကုသိုလ်များကို သူ အလွယ်တကူ မှတ်မိနေပါသည်။ ရထားပေါ်မှာ လိမ်ပြောခဲ့တာ၊ သူ့ညီဖြစ်က တံခါးကို ဝုန်းခနဲပိတ်ပြီး သူ့ကို လမ်းပေါ်သို့ မောင်းထုတ်ခဲ့စဉ်တုန်းက သူ့ညီကို သူ ညှပ်ပြီး ပြောခဲ့တာ၊ ကျိုးပဲ့နေစွာဘု(၆)ကို အယုံအကြည်မဲ့သွားတာ၊ ဘာမှ မသိရှာသော ကလေးမလေးကို နာကျင်ထိခိုက်စေခဲ့တာတွေ အားလုံးကို သူ ကောင်းကောင်းကြီး အမှတ်ရနေမိပါသည်။ ထိုအရာများ အားလုံးအတွက် သူ့ကိုယ်သူ အတတ်နိုင်ဆုံးစုစည်းကာ ထိုအကုသိုလ်များမှ ပြေပျောက်စေရန်အတွက် အာရုံပြ ဆုတောင်းနေလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် သူက ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့လိုက်ပါသည်။ ကြီးစွာသော သတိဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ရည်စူး ဦးစိုက်လိုက်သည်။ များပြားလှသော ကိစ္စများ၌ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကား ကြီးစားလှပေသည်။ ထိုကိစ္စများကို တစ်ခုချင်းစီ အောက်မေ့လျက် သက်ဆိုင်ရာ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီအတွက် ဝတ်ပြု ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။ အားလုံးအနက်တွင် စေတနာထက်သန်စွာဖြင့် လက်ဆောင်ပေးအပ်ခဲ့သည့် ချစ်လှစွာသော မဆီမန်းဂုက ထိပ်ဆုံးကဖြစ်သည်။ စိတ်မကောင်းပါဘူး အွန်ဖွန်ဒီး(၆)၊ ကျွန်တော် ဒေါသတကြီး ပြောမိသွားတယ်ဗျာဟုဆိုသော ပြုပြင်ရေးစခန်းမှ လူငယ်လေးလည်း ပါသည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကူညီစောင့်ရှောက်ဖို့ကလွဲလို့ တခြားဘာအတွက်များ ကျွန်မတို့ လူဖြစ်လာရတာတုံးရှင်ဟု မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိသော မစွမ်း(၆) လစ်သီဘီလည်း ပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြောပါ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဘာကိုမဆို လုပ်ပေးပါ့မယ်ဟု သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကာ ပြောခဲ့သော ဖာသုာဖုင်းဆင်လည်း ပါသည်။ ဘုရားသခင်အတွက် အမှုကို လက်ခံခဲ့ကာ သက်ညှာခွင့်ရတော့မည် မဟုတ်ကြောင်းကို နူးညံ့ သိမ်မွေ့လှသော စကားလုံးများဖြင့် ရေးသားပေးဖို့ ခဲ့လေသည့် ရှေ့နေကြီးလည်း ပါပါသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား နန္ဒီရုနီကို ပြန်ရောက်လာသည်။ သူ့ကို လာကြိုကြသော သူ့ဇနီးနှင့် သူ့မိတ်ဆွေ။ မီးဖိုချောင်သုံး ရှေ့ပုံးခါးစည်းကို ခေါင်းပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သော မိန်းမကြီး။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှာ စောင့်နေကြသော အမျိုးသမီးတွေ။ ပြန်ရောက်လာရသည့်အတွက် သူ့ရှင်ထဲက အတိုင်းအဆမဲ့သောကြည်နူးမှု။ ထိုအရာများကို ပြန်တွေးလိုက်သောအခါ ရင်ထဲမှ ထိခိုက်နာကျင်မှုကို မေ့လျော့သွားရပြန်သည်။

သည်အကြောင်းကို သူ အတော်ကြာကြာတွေးနေမိသည်။ တခြားလူ တစ်ယောက်ယောက်သာ တခြား တောင်ကြားဒေသတစ်ခုခုဆီသို့ ပြန်သွားသည့်အခါ သူ့လို ခံစားခွင့် ကြိုနိုင်ပါ့မလား။ လူတစ်ယောက်၏ ရင်ထဲမှ နာကျင်ထိခိုက်မှုအပေါင်းအား ပီတိ

သောမနဿအဖြစ်သို့ ထိုအဖြစ်တွေက ဘာကြောင့်များ အသွင်ပြောင်းပေးလိုက်နိုင် သွားတာလဲ။ ဘုရားသခင်ကို ထိုမျှလောက် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားလာမိရလေအောင် ဘာ ကြောင့်များ ထိုအဖြစ်တွေ ဖြစ်လာခဲ့ရတာလဲ။ နန္ဒီရှုနီကို ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်ရေး အတွက် ဆုတောင်းချင်စိတ်တွေ ဘာကြောင့်များ တပွားပွားပေါ်လာခဲ့ရတာလဲ။ တောင် ကုန်းထိပ်ပေါ်က လူမြူတစ်ယောက်ကလည်း ဘယ်သူကမှ လုပ်ပေးနိုင်သည့်အရာတွေ ကို တောင်ကြားဒေသအတွက် ဘာကြောင့်များ လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့ရတာလဲ။ သူ့သားရဲ့ အသတ်ကို ခံလိုက်ရတဲ့ လူရဲ့ ဖအေက တခြား လူသူအပေါင်းထက်ပိုပြီး ဒါတွေကို ဘာကြောင့်များ လုပ်ပေးခဲ့ရတာလဲ။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ပြန်လည်ထူထောင်လို့မရတော့ သော တခြားတောင်ကြားဒေသတစ်ခုကို ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်ရေးအတွက် ဇေယျာ ညပါ မနားတမ်း ဝတ်ပြုဆုတောင်းချင်စိတ်များ တပွားပွားပေါက်နေသူ နောက်တစ်ဦးရော သည်လောကမှာ မရှိနိုင်တော့ဘူးတဲ့လား။

သို့ရာတွင် သူ့စိတ်နှလုံးထဲမှာ ထို့ထက်ပိုပြီး မစဉ်းစားတတ်တော့ပါ။ သည်ကိစ္စ များ၏အခြေမှာ သာမန်ပုထုဇဉ်များ လက်လှမ်းမမီနိုင်သောအရာများဖြစ်လေသည် တကား။ သည်ကိစ္စမှာ သူ့ညင်သာမိသော လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုဖြစ်နေပေရာ သူ့စိတ်နှလုံး ထဲက ဖယ်ထုတ်လိုက်ရပါတော့သည်။

ထို့နောက် ဂျာဗစ်မည်သော လူဖြူကြီး၊ ကွယ်လွန်တိမ်းပါးသွားသော အင်ဒိုဆီခါဇီ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်ပစွာသော ကေအင်ကလေး။ ဒါတွေကိုလည်း သူ မတွေ့ ရဲပါ။ သူတို့တွေ ဘာကြောင့်များ စေတနာပေါက်လာကြတာလဲဆိုသည်မှာလည်း သူ လက်လှမ်း မမီနိုင်သော အပြေသာဖြစ်နေလေသည်တကား။ သို့ရာတွင် သေရာညောင် စောင်းတိုင် ထိုသူများ၏ ကျေးဇူးကို သူ အဖန်ဖန်သတိရနေတော့မည် ဖြစ်သလို လတ်တလောမှာ လည်း ထိုကျေးဇူးများကို သူ အဖန်ဖန်အောက်မေ့နေမိရပါတော့သည်။

သူနိုးလာသည်။ ရာသီဥတုက အေးမြသော်လည်း အလွန်အမင်း အေးစိမ့်နေသည်တော့ မဟုတ်။ သည်လို ဆုတောင်းပတ္တနာ ပြုသရန် လာရောက်သည့်အခါများတွင် သူတစ်ခါမှ အိပ်ပျော်မသွားခဲ့ဖူးပါ။ သို့သော် သူကား ယခင်လိုမဟုတ်တော့၊ အိုမင်းလေပြီ။ ဘဝ သက်တမ်း မကုန်ဆုံးသေးသည့်တိုင် ကုန်ဆုံးလုနီးနီးအချိန်သို့ ရောက်နေပြီ။ မီးစာကုန်လှ၊ ဆီခမ်းလှအရွယ်။ ထိခိုက်ခံစားနေရသည့်လူအပေါင်းကို သူပြန်တွေးမိရသည်။ ဂါးထရု မည်သော အားနွဲ့ပြီးမိုက်မဲလှသည့် သူ့နှမ၊ တံပုတ်ရပ်ကွက်နှင့် အလကွာမြောက် လူတွေ၊ ပြီးတော့ လတ်တလော စိတ်အခြေအနေကို ရောက်ရှိနေလေသည့် သူ့ဇနီး။ ထိုသူများ အားလုံးထဲတွင် အထင်ရှားဆုံး တွေးမိပြန်တာက သူ့သား၊ အဆာလမ်။ သားရော နိုးနေမှာလား။ သည်မနက်မတိုင်ခင် ညမှာ သူ အိပ်လို့ပျော်နိုင်ခဲ့မှာလား။ သူ အော်ဟစ် မြည်းတမ်းလိုက်ပါသည်။ ငါ့သား၊ ငါ့သား၊ ငါ့သား။

မြည်းတမ်းရင်းက သူ ကောင်းကောင်းနိုးလာသည်။ နာရီကို ကြည့်လိုက်သောအခါ နာရီပြန်တစ်ချက်။ ငါးနာရီသာသာတွင် နေထွက်လာပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါကျလျှင် ပါးစွာတုံးသွားလိမ့်မည်ဟု ပြောကြသည်။ ကောင်လေး အိပ်ပျော်နေသည်ဆိုပါက အိပ်ပါစေ၊ အဲဒါက ပိုကောင်းပါသည်။ သို့သော် သူနိုးနေသည်ဆိုပါက အို... မဟာ ကရုဏာတော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ခရစ်တော်ဘုရား၊ သားနှင့်အတူ နေပေး တော်မူပါဘုရား။ ထိုအတွက် အချိန်အကြာကြီး ဆုတောင်းနေမိရပါသည်။ စိတ်အား ထက်သန်စွာလည်း ဆုတောင်းနေမိရပါတော့သည်။

သူ့ဇနီးကရော နိုးနေမှာလား။ ဒါကိုပဲ တွေးနေမှာလား။ ကလေးမလေးသာ မရှိဘူး ဆိုလျှင် သူ့ဇနီးလည်း သူနှင့် လိုက်ပါလာမည်သာဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ကောင်မလေး... ဟင်... သူ အဲဒီကောင်မလေးကို မေ့လျော့နေမိပါကလား။ သို့သော် ထိုကလေးမလေး အိပ်ပျော်နေမည်မှာ သေချာပါသည်။ ကလေးမလေးက ချစ်တတ်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်လည်း အမှန်ပင်။ သို့ရာတွင် သူ့ခင်ပွန်းက သူ့ကို ဖေးဆပ်ခဲ့သည် ကား တခြားတခြားသော သူ့ခင်ပွန်းများနည်းတူ မဆိုစလောက် အနည်းအကျဉ်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးတော့ ဇနီးသည်နှင့် သားဖြစ်သူ တိမ်းပါးသွားသဖြင့် ပူဆွေး ကျန်ရစ်သူ ဂျာဗစ် ရှိသည်။ ခင်ပွန်းသည် တိမ်းပါးသွားသဖြင့် ပူဆွေး ကျန်ရစ်သူ သူ ဈေးမရှိသည်၊ ဖခင်တိမ်းပါးသွားသဖြင့် ပူဆွေး ကျန်ရစ်သူ ကလေးတွေ၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါတောက်ပစွာဖြင့် ရယ်မောနေသောကောင်လေး ရှိသည်။ ကောင်လေးကို သူ မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်သည်။ ထိုကောင်လေးသည် သူ့ရှေ့တွင်ရပ်နေကာ ကူမာလို့ကို ပြောသည်။ ကျွန်တော် သွားရင် နန္ဒီရှုနီက အလင်းရောင်လေး ပျောက်ကွယ်သွားတော့ မှာပေါ့။ ကူမာလို့က ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် သိတယ်၊ ကျုပ်သိတယ်ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုသို့ပြောမိသည့်အတွက် သူ့မှာ မရွံ့မရဲလည်း မဖြစ်မိ၊ ရှက်လည်း မရှက်မိ။ ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်သိတယ်ဟု ပြောကာ ကြည်ကြည်နူးနူး ရယ်လိုက်မိရပြန်သည်။

ထို့နောက် အာဖရိကတိုက်မည်သော ချစ်တိုင်းပြည်တွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြသူ လူအပေါင်းအတွက် နှစ်စဉ် ဆီမယ်လယ် အီအာဖရိက၊ အာဖရိကတိုက်ကို ဘုရားသခင် စောင်မတော်မူပါ။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် ကယ်တင်စောင်မခြင်းကို သူ မြင်ရတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ထိုခရီးမှာ အဝေးကြီးလှသေးသည်။ အကြောင်းကား ဘုရားသခင်က အာဖရိကတိုက်အား စောင်မကယ်တင်လိုက်မည်ကို လူတို့က စိုးရွံ့နေကြလေသည်။ အကြောင်းကား၊ အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် ထိုသူတို့သည် ကူမာလို့အားလည်းကောင်း၊ သူ့ဇနီးအား လည်းကောင်း၊ မဆီမနီးဂုအားလည်းကောင်း၊ သရုပ်ပြဆရာလေးအားလည်း ကောင်း ကြောက်လန့်နေကြပေသည်။ သူတို့၏ဆန္ဒထဲမှာ မကောင်းတာ ဘာများပါလို့ လဲ။ သူတို့ မွတ်သိပ်တောင့်တသောအရာတွေထဲမှာ ဘာတွေများ မကောင်းတာပါနေလို့

လဲ။ လူတို့အနေဖြင့် မိမိတို့၏ မွေးရပ်မြေပေါ်မှာ မတ်မတ်ခိုင်ခိုင် လျှောက်လှမ်းနိုင်သင့်သည်မဟုတ်ပါလော။ ထိုမြေပေါ်မှ အသီးအပွင့်များကို လွှတ်လွှတ်လပ်လပ် စားသုံးသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ဖြစ်စေချင်သည့်စိတ်နှလုံးထဲမှ ဘာတွေများ မကောင်းတာပါနေလို့လဲ။ သို့တိုင်အောင် လူတွေ ကြောက်လန့်နေကြသည်။ စိုးရွံ့မှုမှာ သူတို့၏အသည်းနှလုံး၏ ဟိုးအတွင်းပိုင်းအထိ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းကြီးကြီး ဖူးဝင်နေလေသည်။ စိုးရွံ့မှုက သိပ်ကို ကြီးမားလှန်းလှသဖြင့် သူတို့ရင်ထဲမှ အကြင်နာတရားကို ဝှက်ထားကြသည်။ သို့တည်းမဟုတ် ခက်ထန်မှုနှင့် အမျက်ဒေါသများကိုသာ ဆွဲထုတ်ကာ ခက်ခက်ထန်ထန် ကြွထားသော မျက်မှောင်များနောက်တွင် အကြင်နာတရားကို သိုလှောင်လိုက်ကြသည်။ သူတို့မှာ အရေအတွက်အားဖြင့် မများပြားလှသည့်အတွက် စိုးရွံ့နေကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော စိုးရွံ့မှုအား မေတ္တာတရားမှတစ်ပါး အခြားမည်သည့်အရာနှင့်မှ မောင်းထုတ်လို့ မရနိုင်ပါချေတကား။

မဆီမနီးဂုမည်သော မည်သည့်လူသားတစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ်တွင်မှ မုန်းတီးခြင်း အလှည့်မရုံ သူ တစ်ဦးကပြောခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ အရမ်း စိုးရိမ်နေတာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်ဗျာ။ တစ်နေ့သူတို့ဖက်က မေတ္တာထားဖို့ စိတ်ပြောင်းလာတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့က စက်ဆုပ်မုန်းတီးစိတ်တွေနဲ့ ဖြစ်နေတော့မှာကို ကျုပ်ရင်ထဲ အသည်းထဲက စိုးရိမ်မိတယ်ဗျာတဲ့။

အိမ်း... စိုးရိမ်စရာ၊ ဝမ်းနည်း သြိုးငယ်စရာ စကားပေကဲပဲ။

သူ့နောက်တစ်ခါ ပြန်ဦးလာသောအခါ အရှေ့ဆီတွင် အပြောင်းအလဲလေးတွေ မသိမသာပေါ့ပေါက်နေလေပြီ။ နာရီကို ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ကြည့်လိုက်မိရသည်။ လေးနာရီသာ ရှိသေးသဖြင့် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။ အခုအချိန်မှာတော့ နိုးနိုးကြားကြားရှိနေဖို့ လိုပေပြီ။ အခုလောက်ဆိုလျှင် သူ့သားကို နိုးကြပေရောမည်။ ပြီးလျှင် အဆင်သင့်ပြင်ခိုင်းကြလေတော့မည်။ နေရာမှ ရွာလိုက်သည်။ မြေထောက်တွေက အေးစက်ပြီး ထုံနေသဖြင့် သူ့မှာ မနည်း ရပ်ယူရသည်။ အရှေ့အရပ်ဆီကို ကောင်းစွာမြင်နိုင်သော နောက်တစ်နေရာကို သူသွားသည်။ လူဖြောသူပြောအတိုင်းသာမှန်မည်ဆိုလျှင်ဖြင့် စိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအထက်သို့ နေတက်သည်နှင့် ကိစ္စပြီးသွားပေတော့မည်။

ယခုလို မနက်မျိုးမှာ သူတို့တွေ စားချင်တာကို စားလို့ရသည်ဟု သူ ကြားဖူးသည်။ သည်လိုအချိန်မျိုးတွင် လူတစ်ယောက်အနေနှင့်ဖြင့် စားစရာကို တောင်းဆိုဖို့ဆိုသည်မှာ လွယ်လှမည်ကား မဟုတ်နိုင်ပေ။ သေရတော့မည်ကို မသိသော ကိုယ်တွင်းမှ မှောင်မည်းသော စွမ်းအားတစ်ခုခု၏မောင်းနှင်မှုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်က သည်လိုအချိန်မျိုးမှာ ဆာ

လောင်မှတ်သိပ်နေလေမည်လား။ ကောင်ကလေး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ရှိနေမှာလား။ အဝတ်အစားတွေကို အေးအေးသက်သာ လဲနေမှာလား။ အခုလိုအခါမျိုးတွင် သူ နန္ဒိရူနီကို သတိရနေမှာလား။ သူ့မျက်လုံးထဲကို မျက်ရည်တွေ ရောက်လာမှာလား။ မျက်ရည်များကို သုတ်ပြီး ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်လို ရဲရဲကြီး ရင်ဆိုင်လိုက်မှာလား။ ကျွန်တော်ဘာမှ မစားတော့ဘူး။ ကျွန်တော် ဘုရားပဲ ဝတ်ပြုတော့မယ်လို့ ပြောမှာလား။ မဆီမနီးဂုကရော သူ့အနားမှာ ရှိမှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ဖာသာဖွင်းဆင့်(ထုံ)ရှိမှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ကြိုးပေးခံရမည်ကို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေသည့် သူ့ကို နှစ်သိမ့်အားပေးလေမည် တခြားဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးပါး ရှိနေမလား။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးပါးက သူ့ကို နောင်တရစေပြီး ဘုရားသခင်က သူ့ကို အခွင့်လွှတ်တော်မူပေးပါရန် ဝတ်ပြု ဆုတောင်းစေနိုင်မလား။ ဒါမှမဟုတ် တခြား ဘာမှ မလုပ်နိုင်ဘဲ ကြောက်ပဲ ကြောက်နေမှာလေလား။ အခုအချိန်မှာ ဘာမှ မလုပ်နိုင်တော့ဘူးလား။ အခုအချိန်မှာ ဒါဟာ ဘုရားသခင်အတွက် သာဖြစ်တယ်။ ဘယ်လူသား တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက်မှ သည်ဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံစရာမလိုပါဘူး။ လာပါ လူကလေး၊ ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါဟု လစာရောက်ပြောဆိုမည့် နတ်သားလေးတစ်ပါးလောက် ပေါ့မလာနိုင်တော့ဘူးလား။

တိမ်မိုးနေသော မျက်လုံးများဖြင့် အရှေ့အရပ်ဆီမှ ရောင်နီ တပြည်ပြည် ပျိုးလာသည်ကို ကြည့်လိုက်ပါသည်။ သူ့ကိုယ်သူ တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းသိမ်းပြီး ပြောင်းဆန်မုန့်များနှင့် လက်ဖက်ရည်တို့ကို ထုတ်ယူကာ ကျောက်တုံးပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ရွတ်ဆိုကာ မုန့်များကို ဖဲ့လျက် စားသည်။ လက်ဖက်ရည်ကို သောက်သည်။ ထို့နောက် ဘုရားစားများကို လေးလေးနက်နက်နှင့် ထက်ထက်သန်သန် ရွတ်ဆိုလိုက်ပါသည်။ ဘုရားထံ အသနားခံချက်တစ်ခု ဖြစ်တိုင်း သူ့မျက်လုံးများက အရှေ့အရပ်ကို တစ်ခါ လှမ်းကြည့်သည်။ အရှေ့အရပ်ကား လင်းသည်ထက် လင်းနေရာအချိန်ကျရှိ သိပ်မလို့တော့မှန်း သူသိလိုက်သည်။ နေရာမှ ထရပ်လိုက်ကာ ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ပြီး မြေကြီးပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ရင်း နေအတွက်ကို စောင့်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ဝိုက်ထားလိုက်သည်။ သူရပ်နေတုန်းမှာပဲ ဘာထူရာစာနေမင်းဝါကလည်း အရှေ့အရပ်ဆီမှာ ပေါ်ထွန်း လာခဲ့လေပြီတကား။

ဟုတ်ကဲ့... ရောင်နီ ပေါ်ပါပြီ။ တီတီဟိုယာ ငှက်ကလေးမှာလည်း အိပ်ရာက နိုးလာပြီးနောက် သူ့အလုပ်ဖြစ်သည့် စိုးကိုရာမှ အော်ဟစ်မြည်တမ်းခြင်းကို စတင် ဆောင်ရွက်ပါလေပြီ။ အင်ကျေလိနှင့် အရှေ့ဂရစ်စွာမြေ တောင်တန်းများပေါ်သို့ နေမင်းက ခပ်စွေစွေ အလင်းရောင်ကို ထိုးချလိုက်လေပြီ။ အူး(မ်)ဇင်း(မ်)ကူးလူး တောင်ကြားမဟာထဲမှာကား

တောင်အာဖရိက ဂန္ထဝင်ဇာတ်လမ်း (ဟစ်သာဒိုတော့ ချစ်တိုင်းပြည်) ၃၈၁

အမှောင်ထုက စိုးမိုးနေဆဲပင်။ သို့ရာတွင် ထိုနေရာသို့လည်း အလင်းရောင်က ရောက်လာတော့မည်သာဖြစ်ပေသည်။ နန္ဒီရုနီဆီမှာလည်း အမှောင်ထုက စိုးမိုးနေဆဲပင်။ သို့ရာတွင် ထိုနေရာသို့လည်း အလင်းရောင် ရောက်လာတော့မည်သာဖြစ်သည်။ ရာစုနှစ်ပေါင်း ထောင်ချီပြီး မပျက်မကွက် ဆက်ဆက် ပေါ်လာခဲ့ဖူးသည့်အတိုင်း မှန်မှန်ကြီးပေါ်ထွန်းလာမည့် ရောင်နီသာ မဟုတ်ပါလော့။

သို့ရာတွင် ဘယ်အချိန် ဘယ်ကာလကျမှ အကျဉ်းသား၏ စိုးရွံ့မှု၊ စိုးရွံ့မှု၏ အကျဉ်းသားဘဝမှ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး လွတ်မြောက်ကြရမည့် ရောင်နီဦး ပေါ်ထွန်းလာမည်ဆိုသည်ကမူ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်သော၊ ဘယ်သူမှ ဉာဏ်မမီနိုင်သော လျှို့ဝှက်ချက် တစ်ခုသာ ဖြစ်နေပါတော့သတည်း။

- ဇ: ပါ ဇ -

(ပြန်ဆိုပြီးစီးချိန် - ၂၀၀၄ ဇူလိုင်လ ၁၉ရက် ၁၉နာရီ၂၀မိနစ်)

လက်ကွဲဖော်

တောင်အာဖရိက နိုင်ငံရဲ့ သမိုင်းမှာ ကျော်ကြားဆုံးနဲ့ အရေးအပါဆုံး ဝတ္ထု

ဤဝတ္ထုကို ၁၉၄၈ခုနှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ထွက်ထွက်ချင်းမှာပင် တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရောင်းအကောင်းဆုံး စာအုပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ချိန်မှ ယနေ့ထက်တိုင် နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်ကာလအတွင်းမှာလည်း နှစ်စဉ် သိန်းနှင့် သောင်းနှင့်ချီပြီး ရောင်းနေရဆဲ စာအုပ်လည်းဖြစ်လေသည်။

လူဖြူတို့၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ရောက်နေသည့် လူမည်းနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ထားသော ဤဝတ္ထုကား ဆိုနှင့်ပွယ်ကောင်းစွာ လှပတင့်တယ်နေပေသည်။ 'ဟစ်သာဒိုတော့ ချစ်တိုင်းပြည်'သည် စူးလူး သင်းအုပ်ဆရာ စတီဖင် ကုမာလိုနှင့် သူ့သား အဘလမ်းတို့၏ သည်းခံချက်စရာ ဇာတ်လမ်းကို လူမျိုးရေး ခွဲခြားမှုကြောင့် စိတ်ဝမ်းကွဲနေသည့် လူအများအား မှောက်ခံထားကာ ရေးဖွဲ့ထားသော ဝတ္ထုပင် ဖြစ်ပါသည်။ အရေးအသားလည်း ထူးခြား၊ ဇာတ်ကောင်နှင့် ဇာတ်ကွက်ကလည်း ခွဲမက်စရာကောင်းလှသော 'ဟစ်သာဒိုတော့ ချစ်တိုင်းပြည်' သည် လူသိကွာပေါ်တွင် အခြေပြုပေါက်ဖွားလာသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ဖျော်လင့်ချက်၊ သတ္တိနှင့် ခန္တီပါရမီတို့ကို ပြောင်မြောက်စွာဖော်ကျူးထားသော ဂန္ထဝင်လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသတည်း။

တောင်အာဖရိက ဂန္ထဝင်ဇာတ်လမ်း (ဟစ်သာဒိုတော့ ချစ်တိုင်းပြည်)

CRY, THE BELOVED COUNTRY Alan Paton

လက်ကွဲဖော်စာအုပ် စာအုပ်လက်ကွဲဖော်
လက်ကွဲဖော်စာအုပ်တိုက် စာတိုက်သေတ္တာ၂၆၉ ရန်ကုန်စာတိုက်ကြီး ၁၆ ၇၀ ၆၅ ၇၄